

Claire Séverac

COMLOTUL MONDIAL IMPOTRIVA SANATATII

Cum îi numim pe oamenii care se întâlnesc în secret într-un scop ce nu poate fi mărturisit? De ce problemele vitale pentru noi sunt dezbătute și hotărâte de oameni neașteptați, în comitate fără nicio legitimitate populară? De ce guvernarea noastră iau decizii, ce par uneori venite de nicăieri, împotriva intereselor noastre? **Cine sunt cei care dau ordine?**

O minoritate infimă de oameni super-bogați, care au format o alianță apăsătoare prin intermediul câtorva transnaționale cu puteri exorbitante au făcut din oamenii politici servitorii acestor insușitabili seniori ai războiului economic, iar, din noi, **sclavii vremurilor moderne**, rugați să ne îndopăm până la moarte cu otrăvuri fabricate de ei, pentru a le umple până la refuz buzunarele!

După **luni de investigații**, Claire Séverac ne explică interconexiunile acestor sisteme mafioate. Omul este în pericol, pentru că, până acum, niciodată nu i-a fost impus la scară mondială un plan organizat atât de funest, niciodată nu i-a fost întinsă o capcană într-un mod atât de perfid.

Oricât de incredibil ar părea,
complotul mondial împotriva sănătății există.
O demonstrează în mod cutremurător
această carte!

CARTEA
SOC
A ANULUI

9 789737 233165

www.lucman.ro
comenzi@lucman.ro

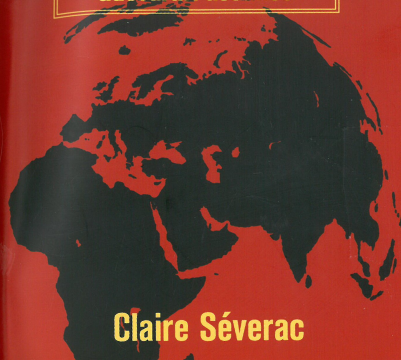
ISBN: 978-973-723-316-5

COMLOTUL MONDIAL IMPOTRIVA SANATATII

Claire Séverac

CODEX ALIMENTARIUS
adevăruri ascunse

Claire Séverac

COMLOTUL MONDIAL IMPOTRIVA SANATATII

LUCMAN

Editor: **Lucian BORLEANU**
Tehnoredactare: **Ramona ILCENCO**
Coperta: **Vili Păcurețu**

Titlul original: ***Complot mondial contre la santé***
– ***par Claire Séverac***

Copyright © **EDITIONS ALPHÉE 2010**

Translation copyright © Editura Lucman, 2010

Toate drepturile pentru ediția de față sunt rezervate
Editurii Lucman.

Reproducerea parțială sau integrală a textului
fără acordul editurii este interzisă și va fi pedepsită
conform legilor în vigoare.

Comenzile pot fi trimise pe adresa:

Editura Lucman

București, Str. Miron Costin nr. 19, Sector 1

Telefon/fax: 021.222.53.16-222.53.17

e-mail: comenzi@lucman.ro

www.lucman.ro

ISBN: 978-973-723-316-5

TIPAR executat la:

Tipografia

LUCMAN

Strada Miron Costin nr. 19
Sector 1, București, România

Claire Séverac

COMLOTUL
MONDIAL
ÎMPOTRIVA
SĂNĂTĂȚII

Traducere de
Mihai Constantinescu

LUCMAN

Pentru Aïte, Ama și Prune.

„Cuvântul *secret* este în sinea lui respingător într-o societate liberă și deschisă; iar noi, în calitate de popor, suntem în mod inerent și din punct de vedere istoric opuși societăților secrete, jurămintelor și procedurilor secrete. Noi am hotărât, cu mult timp în urmă, că pericolul unei disimulări excesive și nejustificate de fapte pertinente depășea cu mult pericolele care sunt evocate pentru a-l justifica. [...] Pentru că trebuie să facem față, peste tot în lume, unei conspirații monolitice și nemiloase care se sprijină în primul rând pe mijloace ascunse pentru a-și extinde sfera de influență, pe infiltrare în loc de invazie, pe subversiune în loc de alegere, pe intimidare în locul unei alegeri libere, pe gherile de noapte în locul armatelor de zi. Este un sistem care a angajat resurse umane și materiale vaste în construirea unei mașini strâns sudate și extrem de eficace, care combină operații militare, diplomatice, de informații, economice, științifice și politice. Planurile sale sunt ascunse, nepublicate. Greșelile sale sunt îngropate, nu apar pe prima pagină a ziarelor. Detractorii săi sunt reduși la tăcere, deloc celebrați. Nicio cheltuială nu este adusă în discuție, niciun zvon nu se răspândește, niciun secret nu e dezvăluit. [...] Noi suntem obligați să-i informăm și să-i alertăm pe cetățenii americani, să fim siguri că ei sunt în posesia tuturor faptelor de care au nevoie și le înțeleg bine, la fel ca și pericolele, perspectivele, țintele programului nostru și alegerile cărora trebuie să le facem față. Niciun președinte nu ar trebui să se teamă de controlul public al programului său. Pentru că, din acest program rezultă înțelegerea; iar din această înțelegere vine

susținerea sau opunerea. Ambele sunt necesare. Nu cer ziarelor să sprijine administrația, vă cer ajutorul în această misiune uriașă de a informa și a alerta poporul american. Pentru că am încredere totală în reacția și devotamentul cetățenilor noștri de fiecare dată când sunt complet informați.

La începutul secolului al XVI-lea, Francis Bacon atrăgea atenția asupra a trei invenții recente care transformau deja lumea: busola, praful de pușcă și presa scrisă. Acum, legăturile dintre țări, consolidate mai întâi prin busolă, au făcut din noi toți cetățeni ai lumii, speranțele și amenințările unuia devenind speranțele și amenințările noastre, ale tuturor. În aceste eforturi ale Unei lumi de a trăi împreună, evoluția prafului de pușcă până la ultima sa limită a avertizat omenirea despre înfiorătoarele consecințe ale unui eșec. Așadar, în privința presei scrise, care înregistrează acțiunile omului, gardianul conștiinței lui, mesagerul noutăților, căutăm forță și sprijin, încrezători că, cu ajutorul vostru, omul va fi așa cum s-a născut: liber și independent.”⁽¹⁾

Președintele John F. Kennedy

(1) Notele se află la sfârșitul lucrării

PREFAȚĂ

Ficțiuni și realități

Simpla idee că bunul comun, în domenii atât de diferite ca sănătatea, agricultura, alimentația, mediul înconjurător, libertatea de expresie, poate fi deturnat și captat în avantajul exclusiv al câtorva ariviști fără suflet, complet indiferenți la soarta speciei umane și la viitorul ei, este greu de imaginat pentru o minte sănătoasă și „informată” din secolul al XXI-lea.

Cu toți am fost hrăniți cu biberonul democrației și, chiar dacă minciunile și corupția unora dintre cei care ne conduc ne sunt dezvăluite în mod regulat, se crede mereu, de atunci, că totalitatea cetățenilor deține puterea suverană și își exprimă voința prin vot... Libertate, Egalitate, Fraternitate... *The Land of the Free*... Și, după convingerile lor, că un guvern de dreapta sau de stânga schimbă totul! Țările cu puteri totalitare sunt stigmatizate și ne umflăm în pene în fața șansei pe care o avem de a trăi în țările noastre evolute.

Ni se spune că cei care ne conduc se spetesc să instituie, prin organizații mondiale respectabile, suficiente stavile pentru a evita, a preveni toate catastrofele sanitare, economice sau ecologice... Că pericolele viitoare sunt cercetate cu atenție și rezol-

vate de un număr uriaș de experți cu intenții ireproșabile, integrați cu scrupulozitate de puterile politice provenite din voința populară... și cum, în plus, miliardarii planetei s-au transformat în filantropi, pare puțin probabil să se întâmple o catastrofă! Astfel, o „știință fără conștiință“ servită de o armată de savanți coruptibili, de președinți obligați să jure credință unora mai puternici decât ei, nu ar putea scăpa presei noastre libere, mai ales dacă tot acest lucru ar risca să pună în pericol viitorul lumii vii, fie ea vegetală, biologică, înconjurătoare, animală sau umană!

Prima oară când am auzit vorbindu-se despre „complot“, îmi amintesc că mi-am stăpânit același zâmbet malițios pe care îl văd acum pe chipul prietenilor mei, cărora nu mă pot opri să nu le dezvălui numeroasele mele revolte în fața incredibilelor orori pe care le descopăr în anchetele mele pentru scrierea acestei cărți. Este adevărat că cuvântul „complot“ sună ca o paranoia a timpurilor moderne, în care nu dorim să credem. În mod paradoxal, pentru unii oameni de știință despre care spun câte ceva cu prudență, aceasta este o situație dovedită. Unii mergând până la a-mi spune că, chiar dacă au pierdut tot pentru că s-au opus sistemului, au norocul... pe care alți colegi de-ai lor nu l-au avut, murind de forme fulgerătoare de cancer!

Nu sunt o adeptă a tezelor „conspiraționiste“, dar faptele vorbesc mai mult decât ideile preconcepute; metodele spun mai mult decât promisiunile și declarațiile de intenție. „Adevărul este mai ciudat decât ficțiunea, pentru că ficțiunea este obligată să se mulțumească cu posibilitățile; dar nu și adevărul.“⁽²⁾

Lovitura de stat împotriva democrației

Cum îi numim pe oamenii care se întâlnesc în secret într-un scop ce nu poate fi mărturisit? De ce întrebările care ne sunt vitale sunt dezbatute și hotărâte de niște oameni nealeși, în comitete fără nicio legitimitate populară? De ce guvernanții

noștri iau decizii, ce par uneori venite de nicăieri, împotriva intereselor noastre? Cine sunt cei care dau ordine?

Suntem nevoiți să constatăm că epidemii mondiale, scandaluri sanitare, alimentare, economice, OMG⁽³⁾, mâncare proastă, medicamente periculoase, poluări de tot genul, nimic nu-l va scuti pe *Homo erectus* al secolului al XXI-lea să devină cel mai prost hrănit dintre toate ființele umane de la începutul lumii și cel mai mare consumator de otrăvuri. Până unde putem crede că aceste scandaluri repetate sunt rezultatele întâmplării?

Când în spatele unor subiecte atât de diferite, cum sunt problema poluării sub toate formele sale, păstrarea biodiversității, siguranța alimentară, normele sanitare, criza energetică, financiară... regăsim întotdeauna aceleași persoane și aceleași metode care limitează formarea minților finanțând universitățile; opinia și informarea publicului, cumpărând marile grupuri de presă sau asigurându-le supraviețuirea lor prin bugetele publicitare; orientarea cercetării prin subvenționarea celei care le servește interesele și prin izolarea savanților independenți; oamenii politici, dându-le sau retrăgându-se mijloacele de ocuparea unui post; monopolul resurselor mondiale și al lanțului alimentar, brevetând tot ce respiră; sănătatea, creând maladiile și medicamentele care le tratează; și, în cele din urmă, băncile, interesul principal al războiului!

Aceiași predatori și aceiași servitori care, prin cuvinte insistente și repetate în scopul amăgirii, prin propagandă și spoturi publicitare minunate, ne condiționează sau ne obligă să CONSUMĂM mereu numai ce produc ei, perfect conștienți de consecințele dezastruoase pe care acest lucru îl are asupra noastră și a descendenței noastre, prin încălcarea totală a articolului 3 al Declarației Drepturilor Omului, care ne asigură: „Orice individ are dreptul la viață, la libertate și la siguranța persoanei sale.” Dar nepedepsirea lor este totală; desigur, pentru că dictatura lor se întinde peste întreaga lume.

O minoritate infimă de oameni super-bogați, care au format o alianță apatridă prin intermediul câtorva transnaționale cu puteri exorbitante; o asociație de „banksters”⁽⁴⁾, care fac din oamenii politici servitorii acestor domni insațiabili ai războiului economic, iar, din noi, sclavii vremurilor moderne, rugați să ne îndopăm până la moarte cu otrăvuri fabricate de ei, pentru a le umple până la refuz buzunarele!

Oricât de incredibil ar părea, acest complot există, iar compilația faptelor vorbește de la sine. Cei care dau ordine au doar un singur scop: puterea și complicitățile lor: banii. Într-adevăr, sumele care sunt în joc depășesc imaginația, pentru că toți vom fi nevoiți să cotizăm pentru carteli gigantice și de neatins, care au devenit mai puternice decât cele mai mari țări.

Indiferent dacă face parte din lumea a treia, din cauza sărăciei, sau din lumea occidentală, datorită profitului, omul este în pericol și niciun plan organizat atât de funest nu i-a fost impus vreodată pe plan mondial, nicio capcană întinsă într-un mod atât de perfid.

Călătoria interzisă

Înseamnă a cerceta istoria diferitelor filiere... pornind de la victime, denunțând complicitățile și șerpașii profitului cu orice preț, metodele și legăturile lor strânse, până la a găsi un număr mic de persoane care să decidă, capabile de orice ca să-și atingă scopurile.

Și observăm că există o unitate de acțiune, un plan, mereu același, în toate sectoarele. Pentru ca el să fie mondial, trebuie ca cele mai înalte autorități politice să fie implicate, ca mijloace financiare uriașe să fie puse la dispoziția lui. Nu fatalitatea este cea care lovește secolul al XXI-lea cu calamități inevitabile, cu catastrofe imprevizibile, ci mondializarea, așa cum e ea dorită de marea întreprindere servită de oamenii noștri politici, nealeși,

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

care au optat de bună voie să lase piețele libere; permițând crearea de anumite multinaționale din ce în ce mai puternice, care își dictează propria lege peste capul șefilor de stat, cu ajutorul instituțiilor pe care le-au pus în funcțiune și cărora le-a fost recunoscută o putere mondială de către guverne: FMI (Fondul Monetar Internațional), Banca Mondială, iar apoi Comisia Europeană, OMC (Organizația Mondială a Comerțului), OMS (Organizația Mondială a Sănătății), agențiile de sănătate publică și Codex Alimentarius... Aceste comisii supranaționale, nealuse de nimeni, nu sunt în serviciul sănătății cetățenilor lumii, așa cum se vrea să credem, ci sunt aici pentru a veghea la aplicarea de norme comerciale definite de cartelurile farmaceutice, alimentare și agrochimice, pentru a le crește profitul, peste tot și mereu. Directivele lor, impuse în toate țările membre, se supun unui singur cuvânt de ordine care prevalează: nicio piedică „Pieței“! Până la extreme care frizează demența: atât de puține voci s-au ridicat printre oamenii politici, retransmise atât de puțin de mijloacele naționale de presă, pentru a denunța ultima dovadă a acestei vasalități care este Articolul 104 al Tratatului de la Maastricht⁽⁵⁾, transformat în Articolul 123 din Tratatul de la Lisabona, pe care guvernele continuă să-l impună, deși fusese respins prin vot în mai multe țări!

Liberalizarea schimburilor, a circulației capitalurilor și a mărfurilor nu a fost făcută pentru facilitarea comerțului pentru toți și pentru ca toată lumea să profite de dezvoltarea internațională – cum, de altfel, ni s-au lăudat –, ci pentru a permite captarea resurselor mondiale, monopolul piețelor, așadar supremația fără împărțire și fără discuție posibilă pe toată planeta a marilor oligopoluri⁽⁶⁾. (Cele mai mari două sute de firme ale lumii reprezintă un sfert din activitatea mondială.) OMS și OMC par uneori să nu aibă alt scop decât crearea unui supermarket mondial al medicamentelor, al alimentelor și al pesticidelor, proprietăți ale transnaționalelor, pe care Codex are bunătața de a-l indica sau interzice „în funcție de cât de puternic sau de sărac sunteți...”

Inutil să spunem că obiectivul principal nu este ca produsele să fie bune pentru milioanele de oameni care le vor consuma, ci ca profitul să fie uriaș pentru cei câțiva care le fabrică și care nu au nicio intenție să-l împartă! Numai între ei: hrana distribuită de cartelurile agroalimentare, lipsită de nutrimente și de vitamine, slăbește populația plină de produse chimice, o otrăvește. Dacă acest lucru nu funcționează, va fi în avantajul altor predatori ai sistemului, industriile farmaceutice, al căror interes este să mențină populația în tratamente permanente (împotriva acestor boli fabricate de oameni, sau chiar de alții care nu există)! Tot din acest motiv, medicamentele de care dispunem sunt concepute pentru a ușura simptomele și nu pentru a trata cauzele bolilor... Oricum, aceste transnaționale au, în cele mai multe cazuri, aceiași acționari principali!

Și toate mijloacele sunt bune pentru ca ei să se îmbogățească la maximum. Ca din întâmplare, sunt mereu aceiași și îi regăsim ca membri fondatori ai asociațiilor de caritate-spectacol, ai fundațiilor umanitare și îndeosebi ai câtorva societăți secrete... în care cei mai bogați, deci cei mai inteligenți de pe planetă, se pare, se reunesc pentru a discuta probleme economice, ecologice, de mediu, sociale și... demografice, în cel mai mare dispreț pentru toți semenii lor. Cel mai grav nu este că discută despre viitorul nostru pe la spatele nostru, ci că aceste grupuri de presiune și de putere, ca de exemplu CFR, Trilaterală, Bilderberg și alte *think tanks* (literal: rezervoare de gândire) sunt în măsură să-și pună în aplicare deciziile prin instituțiile pe care le controlează: G8, G20 și cele menționate mai sus! Întrebarea pe care ajungem să ne-o punem, când am fost crescuți în respectul dreptului de vot, „pentru care mulți dintre strămoșii noștri s-au luptat... și care ne-ar interzice să ne plângem dacă nu l-am utilizat...” și bla-bla-bla... este: la ce bun? Dacă nu să garantăm pentru acest sistem despre care putem afirma cel puțin că, în cel mai bun caz, ne face rău prin indiferență, iar, în cel mai rău caz, ne vrea moartea printr-o strategie necruțătoare.

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Pentru că am încercat în zadar să nu fiu o adeptă a complotului, scopul final al acestor elite autoprocimate ar putea fi controlul total al populațiilor; una dintre preocupările lor favorite și mărturisite prin intermediul a numeroase declarații este suprapopularea planetei. Și când știm că ei vorbesc mult și plictisitor cu ușile închise, în afara unor instituții democratice în care aceste dezbateri ar trebui să aibă loc în mod normal, acest lucru nu ne trezește amintiri frumoase!

*Doar micile secrete trebuie să fie apărate; cele mai mari
sunt păstrate de neîncrederea publică.*

Marshall McLuhan⁽⁷⁾

1

NOUA ORDINE MONDIALĂ

ONU, capcană cu oglinzi de prins ciocârlii

Conștienți de greșelile și de marile neazuri care au lovit omenirea în secolul al XX-lea, oamenii de stat au creat, la 24 octombrie 1945, un organism internațional care să reglementeze toate diferendele dintre ei și să evite războaiele: ONU (Organizația Națiunilor Unite). Fiică naturală a Societății Națiunilor, poartă ea oare în genele sale imperfecțiunile mamei?

Societatea Națiunilor era o organizație internațională pregătită în timpul Conferinței de la Paris din anul 1919 și instituită de Tratatul de la Versailles în același an. Scopul reținut de istorici este „păstrarea păcii în Europa, prevenirea războaielor, dar și îmbunătățirea globală a calității vieții”; marele ei promotor, președintele Woodrow Wilson, denunțând drept cauză principală a Primului Război Mondial diplomația secretă. Păcat că nu a precizat cui îi servea această diplomație secretă!

Oricum, indiferent de puritatea intențiilor sale, Societatea Națiunilor a folosit îndeosebi la acoperirea unuia dintre adevăratele motive ale acestui masacru de 10 milioane de persoane: împărțirea lumii între două blocuri imperialiste pentru cucerirea piețelor, îndeosebi cea a petrolului, între domnul Rockefeller (Rockefeller Standard Oil) și grupul anglo-olandez al lui Sir Deterding (Royal Dutch Shell). Într-adevăr, în seara declarației de război din anul 1914, înainte ca primul soldat englez să fi trecut strâmtoarea Pas-de-Calais, Londra își atribuia 100% petrolul turc, în avantajul petroliștilor britanici!

Așadar, oare de ce cred oamenii că se bat? Această decizie diplomatică nu putea fi efectivă decât cu condiția ca Turcia să fie învinsă! Banditismul nu a fost deloc străin intrării Turciei alături de Germania în primul conflict mondial, și nu trebuie să uităm că durata unui război este proporțională cu îmbogățirea aceluiași carteluri! În timp ce francezii cădeau în luptele din Strâmtoarea Dardanele și de la Salonic, generalul britanic Allenby ocupa cu destulă ușurință Turcia orientală, adică regiunea sa petroliferă. Urmarea clasică a disputelor a fost împărțirea prăzii de război între petroliști.

Nu statele sunt nebune, nu statele doresc războiul, ci interesele private hotărăsc în această privință.

Înțelegem astfel de ce Mussolini declara: „Societatea Națiunilor este foarte eficace când vrăbiile țipă și deloc atunci când vulturii atacă.”

Cincizeci de milioane de morți mai târziu, după al Doilea Război Mondial, pentru că Societatea Națiunilor nu-și îndeplinise rolul – în virtutea aceluiași principii, la Ialta, cu ocazia împărțirii lumii –, s-a hotărât înființarea ONU, pe loc și pe scheletul Societății Națiunilor. Dar acest război ruinase țările și costase America 400 de miliarde de dolari, crescându-i datoria la 220 de miliarde de dolari. Acest lucru făcea Statele Unite prizoniere în ghearele bancherilor internaționali.

Nașterea caracatiței sau incredibila dinastie

Povestea începe în anul 1860, când „Old Bill“ William Rockefeller, negustor de bălci de specialități farmaceutice, a început să cumpere petrol brut pentru a-l revinde țăranilor naivi sub numele de „Nujol“ (New Oil – ulei nou), făcându-i să creadă că era un tratament împotriva cancerului, impotenței și mușcăturilor de șarpe! Împreună cu fratele său, John D. Rockefeller, înființează Standard Oil, care devine, din anul 1868, prima întreprindere petrolieră din lume. Se pare că John D. detesta deja concurența și nu avea decât un singur mod de a face afaceri: distrugerea sau răscumpărarea dușmanilor! Acest lucru i-a adus, în anul 1911, o condamnare din partea Curții Supreme a Statelor Unite pentru delict de monopol și *racket*⁽⁸⁾; Rockefeller Standard Oil este atunci fragmentată în aproximativ treizeci de companii petroliere (care vor deveni Exxon, Mobil, Chevron, Amocco...). Inceputurile „tacticii“ care urma să construiască imperiul Rockefeller: „Abandonarea proprietății, păstrarea controlului... acțiunea prin intermediul altor entități, trusturi, companii înlocuitoare și în primul rând inventarea înșelătoriei, care le folosește și astăzi celor mai bogați, care a constat în «a da» bani unor fundații care le aparțineau... după ce i-au făcut pe politicienii complici să voteze o lege care permitea deducerea donațiilor din impozite!“⁽⁹⁾. Astfel, în anul 1913, s-a născut Fundația Rockefeller, fațadă a unei noi afaceri, „industria farmaceutică“ cu activități noi și promițătoare: chimia, petrochimia și farmacia; pregătind astfel preluarea sectorului sănătății în Statele Unite. Pentru că, vizionar fără pereche, John D. Rockefeller nu distribuia donații decât pentru formarea și cercetarea în mediul spitalicesc și unor prestigioase școli medicale (Harvard, Yale, John Hopkins, Washington University, Stanford, Columbia) care trebuiau să predea știința medicamentului... așa cum finanțatorii din grupul Rockefeller doreau să fie făcută! „Planul machiavelic era ca Fundația să investească în domenii care îi

aduceau o putere și mai mare și profituri și ca activele sale să fie neîmpozabile pentru el și urmașii lui, pe lângă transformarea imaginii sale de escroc în cea de binefăcător al omenirii.^{“(10)”}

Prietenul nostru, nesuportând monopolurile decât în avantajul lui, a început să supravegheze de aproape IG Farben care, din anul 1925, în Germania, devenea un rival serios în domeniul chimic și farmaceutic prin reunirea societăților ce lucrau împreună după Primul Război Mondial: Bayer, BASF, AGFA și Hoescht (astăzi Aventis). Acest grup, care inventase deja războiul chimic în timpul Primului Război Mondial cu „gazul de luptă“, se distingea ca fiind motorul și finanțatorul principal al progresului politic al unui anume Adolf Hitler. În mod inevitabil, în anul 1941, s-a descoperit crearea Standard IG Farben, asociație care reunea interesele a doi giganți. IG Farben a devenit principalul acționar al Rockefeller Standard Oil și *vice versa*.

Cei doi complici se puteau îmbogăți furnizând regimului nazist carburanți pentru avioanele și submarinele lui, și asta până în anul 1942. Ce contau cei 83 000 de muncitori sclavi și cobai vii din lagărul de la Auschwitz puși la dispoziția IG Farben^{“(11)”}, în uzina sa din apropiere Buna Chemical Plant, îndeosebi pentru experiențele sale medicale... și morțile atroce care rezultau de aici! La o scară ieșită din comun, toate otrăvurile chimice, agenții bacteriologici și progresele chirurgicale pe care industriașii de după război au pretins că le-au descoperit au fost testate de savanți nebuni, care s-au văzut reintegrați și onorați în cele mai mari grupuri de influență mondiale, după război, pentru profitul cel mai mare al acelorași finanțatori.

IG Farben deținea și brevetul gazului Zyclon B și 42,2% din acțiuni!

În mod curios, niciuna dintre instalații sale nu a fost bombardată în timpul războiului, mai ales IG Auschwitz, și nici calea ferată pe care mii de oameni erau aduși în infern. Gurile rele spun că Rockefeller este cel care și-a folosit influența prin intermediul lui John Jay McCloy^{“(12)”}, asistentul ministrului de Război

(și fost consilier juridic al IG Farben), pentru a face să fie bombardamentele asupra IG Farben, spre marea disperare a comandanților forțelor aliate.

După Pearl Harbor, când faptul că aprovizionarea forțele armate adverse a provocat totuși „dezordine“, Nelson Rockefeller⁽¹³⁾, judecat pentru „comerț cu dușmanul“, a scăpat cu o amendă de 5 000 de dolari. Dar, în 1944, făcea parte din conducerea executivă a guvernului american (de altfel, pe toată durata istoriei secolului XX, familia Rockefeller va juca un rol hotărâtor în deciziile luate la cel mai înalt nivel); și se pare că influența sa, tot prin intermediul Departamentului de Stat american, a atenuat sentințele pronunțate la Nürnberg împotriva directorilor de la IG Farben. Într-adevăr, dincolo de controlul asupra societăților industriale IG Farben (împărțit cu Rothschild/JP Morgan) și deci de activitățile lor pe piețele mondiale ale petrolului și medicamentelor, Nelson Rockefeller nu ținea ca adevărații vinovați să fie spânzurați... Urma să aibă nevoie de ei!

Așadar, Tribunalul de la Nürnberg a judecat douăzeci și patru de directori de la Bayer, BASF, Hoechst și alți responsabili ai cartelului IG Farben pentru crime comise împotriva umanității. Capetele de acuzare includeau: organizare de război de agresiune, instituirea sclaviei, masacre colective. Dar Fritz ter Meer, vinovat de genocid și de crimă împotriva umanității, a fost reintegrat, după patru ani de detenție, în cele mai înalte funcții ale laboratoarelor Bayer, pe care le-a asumat până în anul 1961. Este unul dintre inițiatorii comisiei „Codex Alimentarius“, despre care vom vorbi mai târziu.

Karl Wurster, fabricant al gazului Zyklon-B, a fost achitat și a fost director general al grupului BASF până în 1974. Hans Globke, coautor al legilor rasiale antievreiești, redactor-șef al legilor Marelui Reich nazist în țările ocupate, continuator al doctrinei lui Goebbels, care dorea să impună o uniune economică europeană, a devenit ministrul guvernului Adenauer. Implicat în

mod direct în cartelul drogului și al petrolului, este unul dintre inițiatorii Comunității Economice Europe (CEE), strămoașa actualei Uniuni Europene. Walter Hallstein, profesor eminent de drept nazist, apărător al legii privind protecția sângelui și a onoarei germane, a devenit primul șef al Comisiei Europene (în anul 1957, Adenauer și Hallstein au semnat primul tratat european, la Roma)⁽¹⁴⁾.

În orientarea lumii după război, rolul fraților Rockefeller va fi predominant. Nelson, politicianul, și David, antreprenorul, au absolvit școli prestigioase și știu că, dacă doresc stabilirea unor monopoluri mondiale, este nevoie de controlarea unui guvern mondial. Națiunile Unite vor fi create în anul 1945, la San Francisco, „cu ajutorul lor moral și financiar“, citim în toate documentele care aduc un omagiu contribuției familiei; într-adevăr, ei au oferit o jumătate de milion de dolari și o proprietate cu aceeași valoare pentru contruirea sediului noii organizații; „aducând astfel casa Națiunilor Unite la New York City“.

Așadar, ONU sărbătorea cu o masă instalarea în casă nouă când un sfert din omenire cădea sub jugul comunismului, celălalt sfert se putea întoarce liniștit la afaceri sub umbra protectoare a Unchiului Sam și... lumea a treia se năștea prin împărțirea rămășițelor imperiilor coloniale, pe care multinaționalele se grăbeau să le jefuiască sprijinind regimuri politice fantomă și corupte, în timp ce ONU își întorcea privirea și crea organisme neputincioase de un Umanism grandios, unde sălășuiesc cei care își împart prada.

Această carte nu își propune să trateze acțiuni ale acestui organism în favoarea păcii în lume, dar istoria va reține că niciun singur război, niciun singur genocid nu au putut fi evitate prin mijlocirea acestei adunări de la înființarea sa. De fapt, puține rezoluții ale ONU, ca să nu spunem niciunul, au fost respectate de vreun guvern, și asta până în zilele noastre.

Oare nu cumva ONU e doar o iluzie frumoasă în așteptarea „transmutării“ țărilor în avantajul grupurilor de

monopol pentru a fi, *in fine*, doar o grefă a unui tribunal de „business mondial”? În mod straniu, de altfel, singurii care reușesc să se impună în momentul de față sunt FMI (pentru bani), OMC (pentru comerț) și OMS (pentru sănătate), organisme care „în mod oficial” depind de ONU. Nu trebuie uitat nici că finanțarea Organizației Națiunilor Unite și a agențiilor ei specializate este asigurată de contribuțiile obligatorii ale țărilor membre (foarte puțin la zi cu contribuțiile lor) și de contribuții voluntare ale tuturor organizațiilor, întreprinderi sau chiar particulare!

Piesele jocului de puzzle

Familiiile oligarhice situate în fruntea cartelurilor industriale americane și europene s-au apucat imediat să pună în funcțiune aceste „unelte politice”, care să le permită să conducă lumea.

Născut în iulie 1944, din acordurile de la Bretton Woods⁽¹⁵⁾, FMI (Fondul Monetar Internațional) este o instituție internațională ce regroupează 185 de țări, al cărui rol este „să promoveze cooperarea monetară internațională, să garanteze stabilitatea financiară, să faciliteze schimburile internaționale, să contribuie la un nivel înalt de locuri de muncă, la stabilitatea economică și să diminueze sărăcia”, mai mult sau mai puțin complementar cu alte mari instituții economice create pe vremuri, dintre care BIRD (Banca Internațională pentru Dezvoltare și Reconstrucție, numită și Banca Mondială) și GATT (acord general privind tarifele vamale și comerțul), semnat la puțin timp după aceea.

GATT a fost un costum croit pe măsură pentru crearea, îmbogățirea și dezvoltarea grupurilor de monopol; virusul instituit pentru distrugerea deliberată a libertăților și controlul alimentar mondial proiectat îndeosebi de grupul Monsanto. Acest plan orwellian va avea consecințe dezastruoase în cascadă

asupra fiecărui pământean, așa cum vom vedea pe tot parcursul acestei cărți.

Acordurile GATT sunt semnate, la 30 octombrie 1947, de 23 de țări, sub pretextul amăgitor al liberului-schimb ce trebuia să ducă la scăderea prețurilor pentru consumatori (nu putem spune că acest lucru a mers!), la o mai bună utilizare a factorilor de producție (e de preferat să fabrici încălțăminte pentru copii în Pakistan, decât printr-o IMM⁽¹⁶⁾, în Franța), la favorizarea locurilor de muncă în sectoarele în care fiecare țară deține un avantaj important. (Înlocuiți cuvântul țară cu multinațională, rechinii nu se mănâncă între ei!)

Dintre toate acordurile GATT, cele care ne interesează în mod deosebit referitor la acest subiect sunt mici bijuterii ca „Certificatul de obținere vegetală” sau obținerea de brevete pentru viu.

Certificatul de obținere vegetală⁽¹⁷⁾ (COV) a fost creat în anul 1960 în scopul protejării activității selecționatorului de semințe, devenită o meserie cu drepturi depline în timpul secolului al XVIII-lea. „«Materia primă» a acestei profesii fiind deopotrivă autoreproductibilă și vitală pentru omenire, ni se spunea, în cel mai ipocrit mod din lume, că era necesară găsirea unei formule care să garanteze în același timp recunoașterea muncii selecționatorului și libertatea de muncă a agricultorului.”

În privința obținerii de brevete pentru viu⁽¹⁸⁾ sau depunerii în domeniul biotehnologiilor, care, din fericire, face obiectul unei dezbateri etice încă din anii '90, cu dezvoltarea de OMG și determinarea ordinii secvențelor moleculare de ADN, este o luptă de titani: pe de o parte, Don Quijote, iar, de cealaltă, Leviathan, în fața lașilor care contemplă!

Grație Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (OMPI), selecționatorului îi sunt garantate protecția denumirii invenției și monopolul cvasiexclusiv asupra comercializării semințelor pe o durată cuprinsă între 20 și 30 de ani⁽¹⁹⁾.

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

După ce guvernele din toată lumea au semnat acordul GATT, nu mai rămânea decât crearea OMC⁽²⁰⁾ pentru impunerea lor.

„Creat pentru a ajuta, prin reducerea obstacolelor liberului-schimb, producătorii de mărfuri și de servicii, exportatorii și importatorii să-și desfășoare activitățile.“

Câteva decenii mai târziu, se pare, mai de grabă, că OMC era o asociație ce avea drept scop eliminarea tuturor obstacolelor care încurcau piața liniștită a cartelurilor⁽²¹⁾.

Dar căile pierzaniei sunt pavate cu „intenții bune“ pentru ca noi să le putem accepta! În realitate, există un număr incalculabil de legături între persoanele cu putere de decizie ale acestei organizații și numeroșii executanți bine plătiți cu comisioane grase; metodă larg folosită de cercurile mafiote, care le-a permis nașilor să-și asigure o bătrânețe fericită. Această opacitate, indirect acoperită de relațiile sale cu ONU, îi permite OMC, în înconștiența populară, să apară drept regulator al libertății piețelor și al practicilor comerciale, așa cum indică statutul ei.

Dar un complot nu ar fi posibil fără oameni. Încredințarea comenzilor în mâinile celor mai apte persoane să ducă un lucru la bun sfârșit este de cea mai elementară prudență.

Exemplul tip este cel al primului director al OMC: Peter Sutherland.

La început director general al GATT, este și președinte al Goldman Sachs International, braț financiar al mișcării neoconservatoare americane. (Fostul ei șef, Henri Paulson, secretar al Trezoreriei lui George Bush, care a avut ideea bună de a-și păstra milioanele sale de *stoks-options* Goldman Sachs, este beneficiarul direct și al succesului său pentru că, cu cât vor fi mai multe bănci americane care se vor închide în criza actuală, cu atât această bancă va câștiga mai mulți bani! Toate speculațiile privind materiile prime, îndeosebi petrolul, toate manipulările bancare în curs, care au aruncat Occidentul în criza pe care țările

din întreaga lume sunt pe cale să o refinanțeze, se regăsesc în această bancă.)

Peter Sutherland este și președinte al BP (British Petroleum): grup emblematic anglo-olandez, al cărui fondator, Sir Henry Deterding, menționat anterior, a finanțat ascensiunea lui Hitler la putere; și director neexecutiv al Băncii Regale a Scoției. Aceasta din urmă a trebuit să fie ajutată de urgență anul trecut cu 25 de miliarde de euro de contribuabili, pentru că, fiind a cincea bancă mondială, căderea ei ar fi provocat-o pe cea a întregului sistem financiar internațional. Președintele ei, Sir Fred Goodwin (tradus în limba franceză: câștig bun) a fost răsplătit, în februarie 2009, pentru statele lui de serviciu cu o rentă anuală pe viață de 800 000 de euro, din ordin ministerial. (Ceea ce înseamnă un salariu lunar de 66 666,66 de euro... degeaba nu ne dorim să credem așa ceva, cine este angajatorul?)(²²). Peter Sutherland este și președintele secției Europa a Comisiei Trilaterale, membru și al comitetului de conducere al grupului Bilderberg și președinte al European Policy Center, un alt *think tanks*, regrupând „crema” experților inteligenței europene și mondialiste. Din 1985 până în 1989 a ocupat un post la Bruxelles în calitate de comisar responsabil cu politica concurenței. (A făcut parte din prima Comisie Delors.) Acestea sunt renumitele comisii care au organizat deșertificarea industrială a Europei, încurajând delocalizările spre Asia și țările din lumea a treia timp de douăzeci de ani, antrenând *de facto* dispariția artizanatului tradițional și a micului comerț în Franța... Spre cea mai mare plăcere a cartelurilor marii distribuții(²³).

Numit consilier financiar la Vatican în anul 2006, este și președintele european al Institutului Euro-american ultra puternic care lucrează în favoarea unei uniuni atlantice: TPN (Transatlantic Policy Network, rețea politică transatlantică). Această TPN sprijinită de marile multinaționale (Boeing, Coca-Cola, Bertelsmann, Nestlé, Microsoft...) și-a afișat foarte clar

obiectivele: crearea unui singur bloc atlantic la sfârșitul anului 2015⁽²⁴⁾.

Am fi mai de grabă tentați să strigăm „cucurigu“ atunci când un francez accede la cele mai înalte distincții! Pascal Lamy, președintele actual al OMC, este, asemenea predecesorului său, membru eminent al multor asociații discrete, precum Rand Corporation, Transparency International, clubul Secolul, al Bilderberg, președinte de onoare al Institutului de Relații Internaționale și Strategice... de fapt, tot ce poate avea puterea ca „societăți de gândire“ private, gata să demonstreze cum legile sunt făcute doar pentru oamenii mărunți!

Care este poziția Europei față de OMC?

Așadar, pentru Uniunea Europeană, în calitate de comisar european la comerț, Pascal Lamy este singurul negociator de fiecare dată când UE negociază pe plan internațional acorduri de liber-schimb sau acorduri comerciale. El este asistat de un „comitet special“: Comitetul 133. În mod oficial format din înalți funcționari ai țărilor membre; de fapt, infiltrat în totalitate de agențiile societăților transnaționale. Ca dovadă, notele interne care le cer comisarilor europeni să șteargă din comunicările și mesajele lor electronice toate legăturile pe care le au cu grupurile de influență⁽²⁵⁾! Dar „cum se prevalează de calitatea lui pur tehnică, orice chestionare privind motivația membrilor este *a priori* exclusă“⁽²⁶⁾. „Puțini europeni știu de existența acestui Comitet. Și totuși, acesta este unul dintre locurile în care sunt hotărâte viețile noastre, în cea mai totală opacitate, de oameni care nu dau seamă de opțiunea lor nici în fața aleșilor noștri, nici în fața noastră, [...] care deliberează în secret și ale căror documente sunt confidențiale. În materie de negocieri comerciale internaționale, Comisia Europeană exercită competențe exclusive. Adică deciziile adoptate sunt imediat constrângătoare pen-

tru statele membre.”⁽²⁷⁾ Acest comitet este cel care, de exemplu, a garantat documente ale lui Pascal Lamy care afirmă, unul după altul, că regulile OMC au întâietate asupra tuturor celorlalte, indiferent că sunt sociale, etice sau de mediu. Și legislația europeană reprezintă deja 80% din legile aplicate de statele membre ale UE.

Așadar, în realitate, nu statele negociază, ci cele mai mari două sute de societăți private transcontinentale care controlează împreună peste un sfert din PNB mondial. Aceasta era deja concluzia unui raport din 15 iunie 2000 elaborat în urma unei anchete ordonate de subcomisia pentru promovarea drepturilor omului a ONU: „OMC se află aproape în totalitate în mâinile unor societăți transcontinentale private.” Și, conform expresiei lui Jean Ziegler, „o mașină teribilă de război în mâinile unor prădători”.

Pentru a masca intențiile sale mercantile, și cartelurile pe care pare să le servească, OMC avea nevoie de o aparență de imparțialitate.

Această acoperire va fi dată de FAO (Food and Agriculture Organization), însărcinată de ONU cu alimentația și agricultura în lume, și OMS, grație comisiei pentru Codex Alimentarius, creând un program ce ar fi trebuit să armonizeze normele alimentare în lume având drept obiectiv „siguranța sanitară a alimentelor, protecția consumatorilor și a muncitorilor din filierele alimentare, preservarea mediului și asigurarea practicilor loiale în comerțul alimentar”.

Ridicolul nefiind o maladie mortală, chiar această comisie a Codex Alimentarius a permis, de exemplu, a cel puțin șapte pesticide (aldrină, dielor difenil triclorețan ca DDT policlorobifenil ca PCB, endrină, dieldrină, hexaclorbenzen, clordan) să fie din nou autorizate, când peste o sută de țări le interzisese; care recomandă, de asemenea, ca animalele mari să fie tratate cu antibiotice și cu hormonul de creștere comercializat de Monsanto. Directivele acestui cod în serviciul sănătății publice

arată în fiecare zi că servesc doar asigurării unor profituri inestimabile pentru marile multinaționale din industria agroalimentară, din farmacie, din chimie sau biotehnologie, ținând țările și guvernele lor sub jugul unei adevărate dictaturi, cu amenințarea permanentă a unor măsuri teribile de represalii comerciale, pentru că, dacă acest Codex înregistrează un produs, el este în mod automat autorizat la vânzare în țările membre de OMC; iar dacă o țară refuză să se supună directivelor OMC, este obligată să plătească amenzi usturătoare pentru blocarea comerțului. De exemplu, Europa plătește actualmente, în fiecare an, o amendă de 116,8 milioane de dolari pentru refuzul de a importa carne de vită cu hormoni.

Doctorul Rima E. Laibow⁽²⁸⁾, care a anchetat îndelung Codex-ul, îi explică crearea: „Fritz ter Meer, fost șef al IG Farben, care era un personaj foarte creativ – sloganul «Arbeit macht frei» orna deja frontonul uzinelor sale înainte de a ajunge la intrarea în lagărele de exterminare –, căuta o idee nouă pe când se afla în închisoare după procesul de la Nürnberg, spunându-și că nu prea i-a reușit cu naziștii... Hrana, desigur! Cine controlează hrana, controlează lumea! Devenit șef la Bayer după ieșirea din închisoare, împreună cu prietenii din alte companii farmaceutico-chimice, s-a infiltrat în ONU pentru a prelua controlul pieții internaționale a alimentelor. Douăzeci și șapte de comitete în total: peștele, laptele, uleiurile, fructele, legumele, peste 4 000 de decrete conduc «tot ce putem pune, în mod legal, în gură». Ultima înșelăciune este că, dintre două țări care se luptă pentru un aliment în fața OMC, cea care este membră a Codex câștigă întotdeauna. Așadar, țările vor să devină toate membre ale Codex... iar, în schimb, porțile lor se deschid produselor înregistrate de Codex Alimentarius. Dar Codex-ul nu e nici comisie de sănătate publică, nici de apărare a consumatorilor, ci, așa cum indică statutul său, o „Trade Commission”, adică are scop strict comercial.”⁽²⁹⁾ Codex-ul urma să le asigure marilor carteluri din chimie, biotehnologie, agro-alimentar autorizarea de a-și difuza produsele pe planetă, în timp ce

OMS, OMC și FAO urmau să-și impună directivele guvernelor din întreaga lume.

Dar față de OMS?

După Primul Război Mondial, gripa spaniolă din 1918-1919, care a făcut în șase luni peste 20 de milioane de morți, a forțat Societatea Națiunilor să-și creeze Comitetul de Igienă, care este embrionul OMS. Conform statutului său, are ca obiectiv să aducă toate popoarele lumii la cel mai ridicat nivel de sănătate posibil, *sănătatea* fiind definită în același document ca „bunăstare fizică, mentală și socială, nereprezentând doar lipsa unei boli sau a unei infirmități“. Directoarea sa generală actuală este doctorița Margaret Chan.

Înființată la 7 aprilie 1948, OMS este oficial condusă de cele 194 de state membre; funcțiile lor sunt să indice orientările, să ia decizii și să vegheze la aplicarea directivelor lor prin OMS. Puterea executivă se află în mâinile a 34 de persoane alese *intuitu personae* pentru trei ani. Sub acoperirea alegerii și a binelui general, termenul *intuitu personae* ascunde puterea decizională reală a câtorva persoane care provin și sunt cooptate prin intermediul cartelurilor medicale farmaceutice. (Pot fi îndeosebi reținute ca elemente *intuitu personae*⁽³⁰⁾ caracteristice unei persoane morale: capitalul său, participarea sa la un anume grup, notorietatea comercială, competența tehnică, progresele echipelor sale într-un anume domeniu al cercetării, strategia echipei sale conducătoare etc.).

Or, OMS are în atribuțiile sale „precalificarea medicamentelor de laboratoare care o cer“, permițând ca ele să fie cumpărate cu ocazia cererilor de oferte internaționale, îndeosebi pentru țările în curs de dezvoltare care nu pot asigura evaluarea acestor medicamente prin propriile mijloace; dar și lista

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

„medicamentelor esențiale“ pe care sistemele de sănătate ale tuturor țărilor trebuie să o pună la dispoziția populațiilor lor.

Și, în afară de asta, aflăm că contribuția provenită de la cele 194 de state membre, care servea la finanțarea OMSi, este mai mică decât aceea a industriei farmaceutice, a ONG și a unor fundații ca Bill and Melinda Gates Foundation și Rockefeller Foundation. Căutați greșeala!

De la acordul cu Agenția Internațională de Energie Atomică (AIEA), care, după doctorul Michel Fernex – fost medic la OMS – minimizează riscurile radioactivității pentru sănătatea publică, la recenta mascaradă a gripei porcine pentru care OMS a declarat o alertă de nivel 6, corespunzând unei pandemii mondiale... pe care încă o așteptăm... numeroase acțiuni ale OMS au un iz mai mult decât suspect.

Așa cum scria Napoleon: „Atunci când un guvern [cum e cazul OMS și al celor 194 de țări membre, n.a.] este dependent de bancheri pentru bani, aceștia din urmă, și nu conducătorii guvernului, controlează situația, pentru că mâna care dă este deasupra mâinii care primește [...] banii nu au patrie, finanțistii nu au patriotism și nici decență, singurul lor obiectiv fiind câștigul.“

FAO

Obiectivul său suprem afișat este „să ajute la construirea unei lumi eliberate de foame prin promovarea unei dezvoltări agricole durabile“, și deviza, înscrisă pe logo-ul ei, *Fiat panis* (expresie latinească care înseamnă „să fie pâine“).

La creare, a fost vitrina ONU: era vorba despre a aduce pe teren „konw how“ sau știința specialiștilor în agronomie, pescuit, nutriționiști și milioane de dolari proveniți de la instituții de tot genul, fundații private și bănci de dezvoltare pentru ajutorarea țărilor aflate în nevoie.

Litanie pompoasă de scopuri care, dacă răspundea la preocupările sincere ale anumitor umaniști din noile ONG – cărora le promitea „să lucreze mână în mână pentru apărarea vieții rurale și să ajute persoanele să-și reconstruiască viața” –, nu era decât un mijloc prin care cartelurile să preia controlul și să recupereze datele analizelor în avantajul lor! Ciudat e că, dacă până în anul 2004, FAO a aplicat întocmai directivele agriculturii intensive și a promovat OMG, la care țin foarte mult cartelurilor din chimie și agrochimie, printr-un curios mister, în timpul Conferinței Internaționale despre Agricultură Biologică și Securitate Alimentară, care a avut loc la Roma în mai 2007, FAO constata că „agricultura biologică, extinsă la scară mare, va putea să hrănească planeta. Ea sublinia pertinenta acesteia în fața agriculturii intensive prin folosirea pesticidelor, a îngrășămintelor provenite din petrochimie sau chiar a OMG...”⁽³¹⁾ Înaintea constatării unei scăderi drastice a contribuțiilor obișnuiților ei binefăcători!

Simplă coincidență, de asemenea, probabil... în anul 1963, imediat după crearea Codex, Adunarea Generală Națiunilor Unite a hotărât să creeze PAM (Programul de Alimentație Mondială), pentru a furniza un ajutor de urgență celor mai sărace persoane din lume, a reduce procentul de mortalitate infantilă, a ameliora sănătatea femeilor însărcinate și a lupta împotriva carenței de micronutrimente și împotriva bolilor ca HIV/SIDA.

În cea mai profundă suferință, când vedem copiii murindu-ne de foame, se naște o recunoștință față de cei care vin de departe pentru a ne salva. PAM înseamnă peste 10 000 de persoane, dintre care 92% lucrează pe teren, cea mai mare acțiune mondială de ajutor umanitar și, cu siguranță, cea mai apreciată în lumea a treia. De la înființare a depășit 40 de miliarde de dolari în diferitele sale proiecte și a distribuit peste 47 de milioane de tone de hrană. Cei mai mari donatori sunt de departe SUA și Marea Britanie.

Josette Sheeran este actuala președintă a acestei organizații. Ea a fost mai întâi directoare de redacție la *Washington Times*, ziar înființat în anul 1982 ca alternativă conservatoare la *Washington Post* de membrii Bisericii Unificării, cunoscută în Franța sub numele de secta Moon. Sun Myung Moon spunea că și-ar fi primit misiunea de la Iisus, care i-a apărut la vârsta de 15 ani, cerându-i să continue sarcina de construire a împărăției lui Dumnezeu pe pământ și să fie a doua reîncarnare a lui Iisus Hristos⁽³²⁾.

Așadar, doamna Sheeran a avut șansa de a lucra cu și pentru Mesia *himself*! Apoi, reprezentantă a Statelor Unite pentru comerțul exterior, va participa la diferite negocieri internaționale, înainte de a deveni subsecretar de stat pentru Afacerile Economice, Comerciale și Agricole în administrația Bush, în anul 2005. Ea este și membră a Consiliului Consultativ al CFR (Council of Foreign Relation) din 1990, fiind considerată una dintre cele mai puternice femei de la Washington.

În anul 2002, a contribuit împreună cu George Bush, al cărui umanism este binecunoscut, la înființarea Millennium Challenge Corporation (sau MCC), a cărei misiune este – din nou – să ajute țările în curs de dezvoltare să-și atingă obiectivele reducerii sărăciei și a subnutriției, în schimbul unor angajamente instituționale și economice. După George Bush, Contul mileniului „va recompensa țările care pun capăt corupției, care respectă drepturile omului și care instaurează statul de drept [...], care investesc în domeniile sănătății și învățământului [...] care își liberalizează economia și care aplică o politică bugetară judicioasă“. Acest ajutor a ajuns de la 1,4 miliarde de dolari în 2001 la peste 4 miliarde în 2006. Frumoasă perfidie în spatele unei generozități atât de mari... Pentru că am înțeles imediat: domnul Bush este interesat de foametea din lume așa cum cartelurile se preocupă de sănătatea noastră. E doar o scuză pentru a putea inunda liniștit toate aceste țări cu biotehnologii, OMG, semințe sterile, cu președinți îngăduitori care permit instalarea unei bune piețe bursiere.

Organizațiile non guvernamentale (ONG)

Multe ONG au pornit din adevărate elanuri de generozitate în fața disperării umane; totuși, de la primele fundații – Carnegie, Ford și Rockefeller –, încă de la începutul secolului al XX, multe dintre aceste „icoane ale dezinteresului” se îndepărtează mai ales de principiul fondator de participare la pacea și la ajutorarea indivizilor, pentru a deveni o sursă de profit și de putere; din ce în ce mai mult finanțate, în parteneriat, sau chiar înființate de întreprinderi transnaționale, în unicul scop al unui retur colosal al investiției prin dominarea abuzivă a educației viitoarelor cadre și a piețelor mondiale. Rockefeller ar avea peste două sute, din care ultima, Mobile Health Alliance⁽³³⁾, născută din Fundația Rockefeller, Fundația Națiunilor Unite și Fundația Vodafone, trei dintre principalele fundații implicate în sănătatea mondială și în ajutorul tehnologic și umanitar; și Alianța Pentru o Revoluție Verde în Africa (AGRA), organism internațional așa-zis fără scop lucrativ, creată în anul 2006 cu fonduri de la Fundația Rockefeller și de la Fundația Bill și Melinda Gates, în colaborare, desigur, cu MCC și PAM. Hotărât lucru, acești miliardari neobosiți sunt impresionanți⁽³⁴⁾! Dar sunt bine motivați:

„Filantropia este elementul esențial în puterea familiei Rockefeller. Acest lucru le dă o reputație de binefăcători pentru omenire, pe care publicul o poartă atât de sus încât puterea asupra afacerilor publice este plasată în mâinile lui Rockefeller. Filantropia generează mai multă putere decât ar putea procura vreodată bogăția singură.”⁽³⁵⁾ Aceste ONG cântăresc greu de acum înainte în privința orientărilor mondiale în materie de sănătate și de agricultură; așadar, nu trebuie să ne mirăm că cele mai mari averi din lume sunt înghițite de această nouă lume de acțiune. (De acum, a opta cea mai mare economie a lumii, cu peste un miliard de dolari pe an la nivel mondial.) Ele cheltuie anual aproape 15 miliarde de dolari pentru dezvoltare, adică aproape cât Banca Mondială. Fundația Bill and Melinda Gates este astăzi

prima ONG mondială, cu o donație de 28,8 miliarde de dolari. Unele dintre aceste ONG nu apără cu nimic idealurile pe care le afișează, ci se folosesc de statutul lor pentru a le permite transnaționalele care le finanțează să joace un rol politic mascat. „[...] întreprinderi care animă diferite grupuri de influență în cadrul Uniunii Europene, a OMS, a OMC. Lafarge este un bun exemplu: lider mondial al betonistilor, activitatea sa este foarte poluantă, fiind dezvoltată prin provocarea unor pagube severe aduse mediului înconjurător. Astăzi condusă de Bruno Lafont, întreprinderea o avea, în urmă cu câțiva ani, pe Hillary Clinton printre administratori. La acea vreme, prima doamnă a Statelor Unite intervenise pentru reducerea cu 60% a unei amenzi uriașe cerute de la întreprindere pentru violările legilor mediului, totuși permise în această țară. Dar Lafarge este membru al unor grupuri puternice de presiune, cum ar fi Întreprinderile pentru Mediu – conduse de Bruno Lafont – sau World Business Council for Sustainable Development, fără să mai vorbim despre European Roundtable of Industrialists. Și, desigur, Bruno Lafont a participat la ultima reuniune a Clubului Bilderberg!”⁽³⁶⁾

Astăzi, Consiliul Economic și Social al Națiunilor Unite a acordat un statut consultativ unui număr de 3 195 de ONG-uri, lucru ce le permite să aibă acces la conferințele internaționale și să-și poată promova ideile. Unele înțeleg de acum înainte să participe la „guvernarea mondială”⁽³⁷⁾. Dar oare ce interese reprezintă ele cu adevărat?

Unde se situează adevărata putere?

Presa importantă vorbește atât de puțin și se arată, în mod ciudat, atât de puțin curioasă în această privință, încât marele public nu știe nimic despre existența acestor societăți „discrete”, despre reuniunile și despre adevăratele intenții ale acestor câțiva puternici care se întâlnesc în mod regulat să hotărască viitorului

lumii și să-și asigure controlul asupra roțițelor esențiale ale organismelor naționale.

Schema este mereu aceeași: oficial, sunt *think tanks* ce grupează elita planetei – lideri politici de prim rang, directori de multinaționale, specialiști în diplomatie, finanțisti, oameni de știință și chiar mijloace de presă influente –, dar regula este și ea întotdeauna aceeași: nimic din ce se spune nu trebuie să se scurgă, orice înregistrare este interzisă, notițele, fotografierea și declarațiile făcute presei sunt interzise.

CFR (Council on Foreign Relations), Bilderberg Group și Trilaterală sunt cele pe care nu le putem ignora. Totuși, există mai multe care funcționează în același fel!

Toate aceste organizații nu sunt concurente, ci strâns legate și complementare. Ele formează un ansamblu a căruia coeziune este asigurată de apartenența simultană a anumitor personalități la două sau trei dintre aceste societăți. De exemplu, conform câtorva indiscreții: George Bush (CFR, Trilaterală); Zbigniew Brzezinski (CFR, Trilaterală, Bilderberg); Henry Kissinger (CFR, Trilaterală, Bilderberg); Robert McNamara (CFR, Trilaterală, Bilderberg); Giovanni Agnelli (Trilaterală, Bilderberg); baronul Edmond de Rothschild (Trilaterală, Bilderberg); Thierry de Montbrial, președintele Institutului Francez de Relații Internaționale (Trilaterală, Bilderberg); Peter Sutherland (președinte al Trilateralei și în comitetul de conducere al Bilderberg)... Aceste persoane-cheie pot fi considerate Stăpânii Lumii.

CFR (Council on Foreign Relations)

Este condus de David Rockefeller, este deschis doar americanilor și ar fi organul de control pentru politica internă și externă al guvernului american, inclusiv astăzi, sub guvernul lui Obama. Se spune că membri ar fi Tom Vilsack, la Agricultură, Ken Salazar, la Interne, Robert Gates, la Apărare, Tomothy Geithner, la Trezorerie...

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Cu generozitate subvenționat de fundațiile Ford-Carnegie-Rockefeller, dar și de trusturile de importanță internațională, CFR exercită o influență predominantă asupra guvernului Statelor Unite, a Congresului și a celor două partide politice principale, democrat și republican.

Până în prezent, toți directorii CIA, numeroși secretari ai Departamentului de Stat, ai Apărării, ai Trezoreriei și cei din posturile-cheie ale acestor ministere (Madeleine Albright, Dick Cheney, Warren Christopher, Robert McNamara, Henry Paulson, Colin Powell, Condoleezza Rice...), președinți ai celor mai mari bănci (Alan Greenspan și Paul Volker, Rezerva Federală, Paul Wolfowitz și James D. Wolfensohn, Robert Zoellick, Banca Mondială...) au făcut parte din CFR, precum mai mulți președinți de la Franklin Roosevelt, printre care Jimmy Carter, Bill Clinton și... George H.W. Bush, dar și militari cu grade înalte. Și alte personalități, ca Michael R. Bloomberg (actualul primar al New York City), Hillary Rodham Clinton, John McCain, Henry Kissinger și chiar Angelina Jolie⁽³⁸⁾.

CFR este finanțat de două sute de multinaționale și nu primește nicio donație de la guvernul american, dar când elita business-ului mondial elaborează politica americană împreună cu *establishmen*-tul de comun acord și cu ușile închise, suntem îndreptățiți să ne punem unele întrebări!

Mai ales că, în anul 2008, CFR a lansat un program pe cinci ani numit „International Institutions and Global Governance: World Order in the 21st Century“ având drept scop înființarea unor instituții mondiale spre a încuraja la diferite niveluri „o guvernare mondială“ pentru rezolvarea diferitelor probleme transnaționale, printre care managementul unei economii globale!

*Trilateral*a a fost înființată în anul 1973 de David Rockefeller și de Zbigniew Brzezinski, pentru a construi o cooperare politică și economică între America de Nord, Europa și Japonia. Numele ei ar proveni de la triumghiul francmasonilor, având ca vârf Statele Unite (Wall Street), iar ca bază Japonia și

Europa, altfel spus Tokyo Stock Echange și City din Londra. Dintre persoanele cunoscute de francezi, am putea cita câteva care ar face sau ar fi făcut parte din ea: Raymond Barre, Roland Dumas, Jacques Delors, Alain Poher, Jacques Chirac, Simone Veil, François de Rose, Hubert Védérine, Dominique Strauss-Khan, Pierre Lelouche, președintele Giscard d'Estaing⁽³⁹⁾... Numele băncilor, trusturilor, consorțiilor care reprezintă cea mai mare parte a afiliațiilor dau o idee despre puterea de care dispune acest cerc privat, ce le permite oamenilor din umbră să discute cu oamenii de la putere, în scopul organizării a ceea ce va fi lumea de mâine. Maestrul de gândire al Trilateralei, Zbigniew Brzezinski, scria că un nou Pearl Harbor va fi necesar pentru a face populația să accepte proiectele militare și imperialiste americane în cartea sa *Marea tablă de șah* ⁽⁴⁰⁾.

În anul 1995, în timpul unei reuniuni private organizate la Hotelul Fairmont din San Francisco, la sfârșitul unei sesiuni a „State of the World Forum“, în prezența elitei puterii mondiale (Mihail Gorbaciov, George H.W. Bush, Margaret Thatcher, Vaclav Havel, Bill Gates, Ted Turner etc.), el afirma că sosirea numitei „Societăți 20/80“ (bazată pe principiul legii lui Pareto) este inevitabilă; cea în care munca a 20% din populația mondială va fi suficientă pentru susținerea întregului aparat economic al planetei. Populația rămasă (80%) se va dovedi inutilă și, nedispunând de loc de muncă, și nici de vreo formă de ocupare, va nutri o frustrare crescândă. Devenea necesară crearea unui nou concept, numit de domnul Brzezinski „Tittytainment“⁽⁴¹⁾, bazat pe un amestec de aliment fizic și psihologic, pentru adormirea maselor și controlul frustărilor ei, dar și al protestelor previzibile. Ne-am putea îndoi că o astfel de idee a fost emisă și chiar mai puțin că ar fi realizată; dar, din anul 1995, trebuie să constatăm explozia emisiunilor „Tele pubelă“ în paralel cu scandalurile sanitare, cu cele privind „mân-carea proastă“ și decăderea sistemelor noastre educative! (Raportul din anul 1975 al Trilateralei a devenit celebru pentru

distincția dintre „intelectuali subversivi“ și „responsabili“ și „riscurile“ la care universitatea ar putea supune democrația!)

Președintele Trilateralei Europa este Peter Sutherland. Și influența acestei comisii contribuie fără nicio îndoială la insturarea unei guvernări mondiale.

Bilderberg

Fără doar și poate cea mai puternică dintre rețelele de influență; pentru cei care anchetează despre rețelele de putere, grupul Bilderberg este adevăratul guvern mondial⁽⁴²⁾. El a fost înființat în mai 1954, la propunerea lui David Rockefeller, cu sprijinul prințului Bernhard din Olanda, la hotelul Bilderberg, de unde îi vine și numele, pentru contracararea puterii comunismului și prietenia dintre Europa și America. Este un club elitist, care are drept scop căutarea unei atitudini comune pe teren politic, cultural, economic și social, ni se spune în mod politicos! Nici partenerii, nici secretarele nu sunt acceptate. Cele mai puternice persoane ale lumii, patroni de multinaționale, șefi de stat, bancheri, conducători de presă se reunesc în secret, în fiecare an, în Statele Unite sau în Europa, pentru a dezbate timp de patru zile lumea noastră, la adăpost de priviri, în hoteluri de lux.

În timpul reuniunii lor din 2003⁽⁴³⁾ – defilare de limuzine cu geamuri fumurii –, statul francez le-a pus la dispoziție castelul de la Versailles și toate forțele de ordine necesare blocării tuturor căilor de acces la acesta, timp de o săptămână întreagă. „Ei spun că este o întâlnire privată între persoane private care se gândesc la viitorul lumii, dar e ciudat, pentru că toate au responsabilități mari în afacerile publice și vorbesc despre viitorul FMI sau al Băncii Mondiale în prezența președinților acestora, despre liberalizarea Europei în prezența comisarilor europeni...“, spune Tony Gosling, fost jurnalist la BBC, care crede că nicio decizie nu este luată în mod formal în cadrul unei reuniuni a Bilderberg, dar este evident că „dezbaterile permit ajungerea la un acord, crearea fondului pentru politicile și deciziile care sunt luate apoi

de FMI, G8 sau în altă parte⁽⁴⁴⁾. Deliberările rămân strict secrete și nu sunt menționate în niciun raport, toți membrii acceptând să nu divulge nimic.

Ce este această confidențialitate? „O garanție foarte mare de sinceritate care permite participanților să spună ce gândesc cu adevărat“, răspund atât Nicolas Beytout, cât și Patrick Devedejian⁽⁴⁵⁾, care afirmă că e foarte onorat de invitația de a participa la Trilaterală, dar și la Bilderberg. Aici regăsim urme ale lui Laurent Fabius, Lionel Jospin, Bill Clinton, Romano Prodi, Thierry de Montbrial, Ernest-Antoine Seillière...⁽⁴⁶⁾ Iar, la reuniunea anuală din 2008 de la Chantilly (SUA), Jean-Pierre Jouyet, ministrul francez al Afacerilor Europene; Peter Mandelson, unul dintre cei douăzeci și șapte de comisari ai Comisiei Europene; Christine Ockrent; Jean-Claude Trichet (șef al Băncii Centrale Europene); Condoleezza Rice; Hillary Clinton și Obama, care, se pare, și-au vorbit, în ciuda campaniei care îi opunea în acel moment, și, desigur, Henry Kissinger și David Rockefeller (Chase Manhattan, printre alte funcții importante)⁽⁴⁷⁾!

Între 14 și 17 mai 2009, la Vuliagmeni, în Grecia, pentru a 57-a întâlnire, au fost prezenți, pentru Franța: Xavier Bertrand, secretar general al UMP; Christine Lagarde, ministru al Economiei și Finanțelor; Nicolas Baverez, editorialist la săptămânalul *Le Point* (proprietatea Grupului Pinault); Alexandre Bompard – PDG⁽⁴⁸⁾ la Europe 1 (proprietatea Grupului Lagardère); Henri de Castries – președinte al AXA; Étienne Davignon, președinte onorific al Bilderberg Group, vicepreședinte al Suez-Tractabel; Pascal Lamy, director general al OMC; Frédéric Oudéa, președinte al Société Générale... Și, desigur, principalii consilieri ai lui Obama: Timothy Geithner, secretar al Trezoreriei; Lawrence Summers, ex-ecomunist-șef al Băncii Mondiale, fost ministru de finanțe sub Clinton, consilier economic al lui Obama, și inevitabilii Dominique Strauss-Khan, director al FMI, Henry Kissinger și David Rockefeller⁽⁴⁹⁾.

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Cele mai puternice o sută șase persoane din lume se reunesc, iar în presă nu apare niciun articol... în timp ce, la Festivalul de la Cannes, jurnaliștii se bat să afle ce se întâmplă în culise! Cel mai greu de crezut este că Yves Calvi și Jean-François Kahn, de exemplu, mari jurnaliști și „spioni“ talentați, pretind că nu au auzit niciodată vorbindu-se despre ele⁽⁵⁰⁾!

După toate aparențele, această organizație ar fi compusă din membrii principali, 24 europeni și 15 americani, care formează „cercul interior“ (Steering Committee sau Comitetul de Conducere), în care se hotărăsc obiectivele; unii dintre ei fac parte dintr-un al doilea cerc interior, și mai închis, Advisory Committee (Comitetul Consultativ); dar și dintr-un cerc exterior, format deopotrivă din membrii afiliați și din invitați care trebuie să pună în practică politica schițată și care se întâlnesc și pe culoare pentru discuții neoficiale. Și, chiar dacă nu se iau aici decizii, noi, poporul de jos, vom afla la puțin timp după aceea, în timpul marilor liturghii mediatice, care sunt Forumul Economic Mondial sau G8 ori G20, ori printr-un comunicat al ministrului Economiei sau al Apărării, că o decizie, care ni se pare venită de nicăieri, tocmai a fost luată!

Acest lucru explică continuitatea unei politici, indiferent de culoarea guvernului în funcțiune; pentru că, la acest nivel al intereselor, nu mai există nici dreapta, nici stânga, nici agricultor francez care nu primește nici măcar salariul minim sau criză a automobilelor în Germania, există doar puterea absolută a banului.

Și, când o țară împrumută sume colosale de bani, pe care nu e în măsură să le ramburseze, nu este falimentată, ci obligată să servească această putere.

„Lumea se împarte în trei categorii de oameni: un număr foarte mic, care face astfel încât să se producă evenimentele, un grup ceva mai mare, care veghează la executarea lor, privindu-le cum se îndeplinesc și, în cele din urmă, o vastă majoritate, care nu știe niciodată ce se petrece în realitate.“

(Nicolas Murray Butler, președinte al Pilgrim Society, Premiul Nobel, membru al Carnegie, membru al CFR.)

De la George W. Bush la Nicolas Sarkozy...

Există o sintagmă strecurată ici, colo, căreia nu i-am acordat o atenție deosebită. La 11 septembrie 1990, președintele George Herbert Walker Bush, într-o alocuțiune ținută în Congres, este primul care folosește expresia „noua ordine mondială”. Și, de atunci, o regăsim încontinuu când se vorbește despre locul țărilor emergente, criza financiară, în discursurile oamenilor politici, fără să se știe cu adevărat ce ascunde... În schimb, ne dăm seama că, treptat, puterii slăbite a guvernelor Statelor Unite i s-a substituit cu adevărat o nouă putere, planetară, globală, dorită de patronii puternici ai economiei și ai finanțelor mondiale. Ca și cum cetățenii ar continua să aleagă instituții naționale, în timp ce piața și profitul conduc planeta.

Știința, sănătatea, ceea ce mâncăm și ce respirăm, totul se află în serviciul lor ori este neutralizat. FMI și Banca Mondială planifică economia și mediul înconjurător al planetei prin intermediul împrumuturilor acordate statelor în nevoie, cu condiția să aplice o politică economică de inspirație ultraliberală, în dispreț total al realităților umane și ecologice. OMC fixează regulile comerțului mondial, adică libera circulație a otrăvurilor omologate de Codex, OMS ne scoate o epidemie înfiorătoare la fiecare patru, cinci ani, pentru a încuraja comerțul vaccinurilor și al medicamentelor, experții comisiilor de sănătate publică europene și naționale sunt foarte des de conivență... și totul ascuns sub oblăduirea sfântă a ONU. Până la faimoasa criză economică și recenta „pendemie” porcină!

Așadar, aceasta este noua ordine mondială... Dar pentru binele cui?

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

De când ne promit marea cu sarea, de peste șaiszeci de ani, ce s-a schimbat?

Din ce în ce mai multe forme de cancer, din ce în ce mai puține valori nutritive în alimentele disponibile, peste cinci sute de produse chimice autorizate în alimentație, agricultură, produsele de frumusețe și cele de întreținere, mediul este distrus și ne întrebăm cum de mai au tupeul să ne servească această scuză puțin credibilă pentru a justifica tot: eradicarea sărăciei și a foametei în lume. În timp ce niciodată nu au fost mai mulți săraci ca acum, mai mulți oameni care mor de foame! Jean Ziegler, raportor al ONU privind dreptul la alimentație, care, desigur, nu este invitat la slujbele mari de felicitare, declară: „Având în vedere starea actuală a agriculturii în lume, se știe că ea ar putea hrăni, cu ușurință, 12 miliarde de indivizi. Altfel spus: orice copil care moare la ora actuală de foame este, în realitate, asasinat.“

Nu este vorba de regretarea epocii de piatră și de opunerea la progres, ci de modul în care el este utilizat. În mod evident, această lume ne dădea tot ce ne trebuia ca să trăim, pământul, apa, aerul, plantele, animalele... iar ei au distrus tot, „oferindu-ne“ una care se dovedește a fi din ce în ce mai toxică pentru ființa umană!

Așadar, la ce folosește că aceste super-creiere ale planetei se pun de acord? Întrebarea ar fi, mai degrabă, cui folosește?

Pentru că, timp de șaiszeci de ani, caracatița s-a întins și a strâns în tentaculele ei miliarde și miliarde de dolari, de la Standard Oil la First National City Bank (a doua bancă internațională) și Chase Manhattan Bank (a treia bancă mondială și, de departe, cea mai influentă), de la interesele lor sau influența în companii de asigurare la fondurile uriașe de investiție (Metropolitan Life, Equitable Life and New York Life) și alte diferite corporații, ca Mobil Oil Corp., Eastman Kodak, General Electric, Texas Instruments, AT&T, Motorola, Honeywell, General Foods... până la sediile conducătorilor Allied (Chemical),

DuPont, Monsanto, Dow, Stauffer Chemical... „Evocarea tuturor încrucișărilor intereselor grupului Rockefeller în diferitele comitete de conducere ale transnaționalelor este o provocare ce l-ar reduce pe Einstein la un găngurit tâmp“, afirma Garry Allen, iar după profesorul Knowles: „Familia Rockefeller posedă o parte importantă din aproape 50 de *major companies* americane, 25% din toate activele celor mai mari 50 de bănci comerciale din țară și 30% din activele celor mai mari 50 de companii de asigurare. Chase controlează cel mai mare bloc de acțiuni ale celor mai mari 21 *major* americane; ceea ce înseamnă că United Airlines, Northwest Airlines, Long Island Lighting, Atlantic Richfield Oil, National Airlines și alte 16 firme multimilionare în dolari se află și ele sub controlul grupului Rockefeller și, împreună cu Sterling Drug Inc. și cele 68 de filiale ale sale, controlul asupra American Home Products, Pfizer, Avon, Merck și Squibb, grupul Rockefeller posedă cel mai mare cartel farmaceutic din lume.“⁽⁵¹⁾

Dar „familia Rockefeller știe că drumurile care duc la guvernarea mondială sunt la fel de diferite ca speranțele, temerile, ambițiile, ignoranța și aviditatea umană [...] și lista organizațiilor, instituțiilor, publicațiilor și programelor ale căror sfori le trage în culise ar umple o carte la fel de groasă ca aceea de telefoane a orașului Los Angeles! [...] Planul, descris în mod public de Richard Gardner⁽⁵²⁾, explică: «În loc să încerce să facă imediat din ONU o lume de dictatură, *establishment*-ul va identifica diferite probleme în diferite țări. Apoi, va propune o soluție care poate fi pusă în practică doar printr-o agenție internațională oarecare, pentru ca fiecare țară în cauză să fie forțată să abandoneze o parte a independenței sale naționale».“⁽⁵³⁾

Și exact la acest lucru asistăm. Nu există nicio criză economică, nici a agriculturii, și nicio pandemie... Doar captarea puterii și a bogățiilor în mâinile unora. Ideologia caracatiței și metodele ei au făcut emuli, și pânza de păianjen a rețelelor și a forței lor se întinde de acum peste întreaga lume.

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Știm cu toții că ceva nu merge, dar când arma este cu amortizor și presiunea, aplicată treptat, ne obișnuim, ne adaptăm, învățăm să integrăm repercusiunile lor asupra vieții noastre, iar apoi, ei fac în așa fel încât noi să avem cu totul alte griji... manipulându-ne cu atâta îndemânare: „[...] autoritatea se va strecura într-o cunoaștere care vă va spune: dacă mâncați asta și asta, veți plăti o primă mai mică de asigurare, dacă mâncați altfel, veți plăti mai mult. Și, pentru a face respectată această autoritate, va exista supravegherea, din ce în ce mai mult... și, așadar, autoritatea va fi respectată fie prin forță, fie printr-o supraveghere generală a tuturor comportamentelor indivizilor... lăsându-i să creadă că sunt liberi; dar ei vor fi liberi doar să respecte normele fixate de o autoritate.”⁽⁵⁴⁾

Nu mai știm nici pe cine și nici ce să credem? Când, după citatul atribuit lui David Rockefeller „Ne aflăm în ajunul unei transformări globale. Avem nevoie doar de o bună criză majoră, și țările vor accepta «noua ordine mondială»”, îl auzim pe Nicolas Sarkozy pronunțând răspicat: „Vom merge împreună spre această nouă ordine mondială și chiar spun că nimic și nimeni nu i se va putea opune”, ne putem pune nenumărate întrebări!

„Și îndoiala va crește dacă francezii au sentimentul că li se ascunde ceva...”⁽⁵⁵⁾

Dar despre ce nouă ordine mondială vorbește el? Cea a cartelurilor? Sau a urgenței unei contra-puteri? Atunci când spune, în discursul său de la ONU: „Este pentru prima oară când vorbesc în numele Franței de la această tribună. Este, pentru mine, un moment solemn, emoționant. Este necesar un adevărat *New Deal* la scară planetară, un *New Deal* ecologic și economic. În numele Franței, chem toate țările să se reunească pentru crearea noii ordini mondiale a secolului al XXI-lea pe ideea că bunurile comune ale omenirii trebuie să fie plasate sub responsabilitatea întregii omeniri.”⁽⁵⁶⁾

Ași! Mister President!

Obligația de a îndura ne dă dreptul să știm.

Jean Rostand

2

ACESTE TRANSNAȚIONALE CARE NE CONDUC

Așa cum știm, din întâlnirea de la Bretton Woods, din anul 1944, a decurs crearea acestor instituții în care se regăsesc acești indivizi care conduc actualmente planeta, deschizând economiile naționale, în sud, dar și în nord, la importurile din ce în ce mai libere de mărfuri și capitaluri.

Producția mondială, comerțul și investițiile au explodat în timp ce, contrar scopurilor anunțate, sărăcia este din ce în ce mai răspândită. De prea mult exces, am atins limitele ecologice ce permit ecosistemelor în care trăim să-și păstreze echilibrul sau să se regenereze; ecosisteme de care depinde supraviețuirea noastră și cea a generațiilor viitoare. Distrugerea lor provoacă epuizarea sau moartea solului, a zonelor de pescuit, a apei, distrugerea pădurilor și a stratului de ozon, saturația capacităților de absorbție a bioxidului de carbon, vacile și oile bolnave de o

reproducere împotriva firii, otrăvirea hranei noastre... Populația mondială crește atât de rapid încât ar fi nevoie de mijloace ieșite din comun pentru a o hrăni, ni se spune, și nu putem face omletă fără să spargem ouăle! Minciună... dar pentru câțiva care își împart omleta, restul omenirii nu e deloc pe calea cea bună.

Guvernanții noștri spun că sunt total conștienți de amploarea dezastrului, fac legi tip Grenelle ale mediului – acuzându-ne în trecere că poluăm cu micile noastre mașini și această nevoie pe care o avem de a respira tot timpul, pe lângă vacile care dau vânturi la fiecare capăt de câmp –, urmăresc din când în când o navă care deversează petrol în mare... Dar cine închide uzinele care aruncă, în cantități uriașe, produse toxice în pământ, râuri și atmosferă? Cine va interzice otrăvurile aruncate pe legume, pe pământurile în care se cultivă, în animalele pe care le consumăm? Sincer, nu vedem, chiar dacă ei ar dori să fie de bună-credință, ce-ar putea face guvernanții, dacă nu să se prefacă, supuși cum sunt cu toții forței cartelurilor și puterii OMC!

Este impresionant, cu mâna pe inimă, ei nu vor ca agricultura să moară (nici Monsanto), dar în loc să le ofere țăranilor mijloaceca să producă mai bine, să vândă mai bine și să trăiască din munca lor toată viața, li se dau... ajutoare! Tot restul ar bloca profitul cartelurilor care vând semințe, pesticide, erbicide, hormoni și... medicamente țăranilor care, în plus, pentru că au manipulat aceste pesticide toată viața, fac un cancer la prostată la șaizeci de ani!

Am putea crede că „a lipsit norocul“, că sunt consecințe supărătoare care nu fuseseră prevăzute... Dar nu! Ani la rând ni se vinde un produs asupra căruia planează cele mai mari bănuieli, sub pretextul că nimic nu permite realizarea unei legături între acest produs și maladia care se declanșează peste tot în jurul lui; apoi, când vânzările stagnează puțin și când s-a găsit altceva mai bun pe care să fim făcuți săl cumpărăm, este retras de pe piață, recunoscându-se în mod umil „la stadiul cunoștințelor vremii, nu se știa“... Ei știu, dar cilindrii compre-

sori ai avidității lor nu se opresc niciodată. De altfel, de decenii, au anticipat absolut tot, mult prea bine gândit, organizat, pentru a fi rezultatul întâmplării! Unii afirmă că acesta e un proiect deja format de CFR încă din anii '30. Oricum, este un plan global, mondial; exact același în toate domeniile!

Ombilicul unei alte lumi

Un om sănătos nu este rentabil pentru multinaționale; atunci, sunt inventate și ni se vând substanțe care, eventual, ne îmbolnăvesc, ca să ne vândă alte medicamente tratează simptomele, dar nu cauzele, ne distrug în trecere sistemele imunitare, făcându-ne mai receptivi la următoarea epidemie... Singurul scop fiind acela de a ne face să consumăm un maximum de produse pentru cea mai mare îmbogățire a lui „Big Pharma“!

Un țăran care își cultivă pământurile împrăștiind bălegar natural sau își stropește cu sulf culturile de viță de vie, care își fabrică jambonul sau brânzeturile, și care își vinde producția în piețe nu este rentabil pentru multinaționale, pentru că nu pot înghiți nimic în trecere! Atunci, când planul a fost demarat, „consilierii agricoli“ au venit să-i explice cum să-și ușureze viața cu câteva produse chimice, cu progresul genetic, fără să-l avertizeze, nici în acest caz, de efectele secundare! Și apoi, să-i spună că a fi agricultor din tată în fiu nu era suficient pentru a prelua ferma, că trebuia să dobândească o diplomă (ca să-l îndrepte pe calea cea bună) și să ia un credit ca să-și extindă exploatația, să se modernizeze! Și iată cum se închide capcana: întotdeauna trebuie să se producă mai mult pentru rambursarea împrumuturilor, dar consilierul este aici (asemenea cadrului medical) ca să dea lista produselor care vor realiza acest miracol! După ce-și vor fi epuizat terenurile și animalele să producă împotriva firii, prietenii noștri țărani nu mai pot vinde decât în pierdere altor multinaționale, din cauza acestei concurențe supărătoare, în timp ce

produsele nu au fost niciodată atât de scumpe pentru consumatori. În acest timp, unde se duc banii?

Persoana care mănâncă alimente naturale nu e rentabilă pentru multinaționale. Atunci, garantată de prietenii lor de la FDA (Food and Drug Administration), de la AFSSA (Agenția Franceză de Securitate Sanitară a Alimentelor) în Franța și din alte organisme guvernamentale, protejată de complicitatea celor mai multe trusturi de presă, care se preocupă mai mult de veniturile publicitare decât de sănătatea oamenilor, marea industrie alimentară a hotărât să ne condiționeze: campaniile din publicitate ne-au transmis că grăsimile naturale, extrem de periculoase, produceau colesterol, că trebuia să mâncăm *light*... dar, ca totul să aibă gust, au adăugat tone de zahăr, provocând obezitate și diabet, iar apoi „elemente de substituție“ al căror nume încă nu știm ce ascund, conservanți, stabilizatori, coloranți pentru ca alimentele să-și păstreze o culoare atrăgătoare sub ambalajele din plastic... și alte ingrediente nocive aspartam, glutamat de sodiu, benzoat de sodiu, bromat de potasiu, nitrit de sodiu și multe alte mii. Efectele mortale ale acestor aditivi sunt bine cunoscute și studiate acum. Cu toate acestea, sunt încă utilizați.

Doar o întrebare: oare ne simțim mai bine ca înainte de când controlează ele lanțul alimentar?

Doar fapte: înainte, auzeam vorbindu-se despre cancer din când în când. În ultimii ani, câți suntem și oriunde trăim, nu trece o săptămână fără să aflăm că cineva cunoscut a fost răpus de această boală oribilă.

Desigur, nu putem afirma, chiar dacă au distrus orice echilibru natural doar pentru profitul propriu, că intenția lor este să omoare cu bună știință pe mulți dintre noi, dar sigur e că, dacă acest lucru se va produce, este posibil să nu-i deranjeze din moment ce buzunarele se umplu și acțiunile lor la bursă continuă să crească. Interesele le sunt invers proporționale cu ale noastre: cu cât cumpărăm mai mult produsele lor, cu atât suntem mai bolnavi, și cu cât le cumpărăm mai mult produsele lor... cu atât ei se

îmbogățesc mai mult. Pentru că trusturile care fabrică produsele cancerigene sunt aceleași care le fabrică pe cele pentru chimioterapie și cei ale căror vaccinuri provoacă diabetul fabrică și insulina (Monsanto și Pfizer, deținător al medicamentului Campto pentru tratamentul cancerului de colon, Sanofi, cu vaccinurile care provoacă diabetul prin reacții autoimune și care fabrică și insulina... și „Crop Sciences“ de la Aventis, care includ tot felul de pesticide).

Dar asta nu le ajunge, aceste carteluri vor să ne suprimе orice posibilitate de alegere, să ne ia șansa de a bate în retragere. Pentru acest lucru, marea industrie a biotehnologiei nu ezită să ne pună în pericol cu niște culturi modificate genetic, ale căror efecte asupra noastră și a generațiilor viitoare nu le știe nimeni, într-o mașinație având ca scop brevetarea în profitul ei a tot ce pe pământ este patrimoniul nostru comun și ne hrănește de sute de mii de ani.

Introducând o genă nouă într-un bob de porumb, de soia, într-un porc... concurenții-aliații cartelului agrochimic: Monsanto, DuPont, Syngenta, Dow sau Bayer consideră că produsul astfel modificat le aparține (deoarece conține o moleculă pe care au creat-o prin recombinarea diferitelor ADN) și cer proprietatea lui exclusivă. Adică urmăresc acapararea totală a celor vii și a hranei noastre. Până la această sămânță „ Terminator “ concepută să devină sterilă după recoltare, pentru ca agricultorul să fie obligat să cumpere în fiecare an noi semințe de la Monsanto și să fie „legat fedeleș“ în mâinile ei! Dacă vom permite așa ceva, prețul și aprovizionarea cu mărfuri alimentare ar putea, într-un timp mai mult sau mai puțin scurt, să depindă de bunăvoința sa și dacă, dintr-un motiv oarecare, ar refuza la un moment dat să furnizeze, nu ne-am mai putea hrăni! Acesta este, în final, celălalt mare pericol al OMG despre care presa, o dată în plus, nu ne vorbește niciodată.

În timp ce, coincidență tulburătoare, Bill Gates – asociat, de altfel, la Fundația Rockefeller (la originea „revoluției genetice“ și investind peste 100 de milioane de dolari în ultimii 30 de ani în cercetarea genetică), la CGIAR, la Fundația Syngenta,

DuPont/Pioneer Hi-Bred și... Monsanto – a investit 30 de milioane de dolari în construirea „unei case de bani anti-apocalipsă“ (*doomsday vault*), o bancă de semințe, un soi de Arcă a lui Noe ce adăpostește toate semințele cunoscute pe pământ, în insula Spitzberg, o insuliță din Marea Barents, la aproximativ 1 000 de kilometri de Polul Nord. „Dacă am crede comunicatul de presă oficial, este vorba despre o grotă artificială, săpată sub un munte în apropiere de cătunul Longyearbyen, închisă cu porți duble anti-explozie, echipată cu sisteme de alarmă, cu compartimente anticontaminare și cu pereți întăriți cu beton armat, groși de un metru. Aici se pot stoca până la 3 milioane de soiuri de semințe provenite din întreaga lume pentru «a garanta păstrarea diversității produselor agricole pentru viitor.»”⁽⁵⁷⁾ Dovadă că amenințarea este reală pentru că aceia care finanțează acest proiect sunt cei mai mari deținători din lume de brevete agricole pentru semințe OMG și produsele agrochimice care le însoțesc! Cu atât mai mult cu cât aceste semințe sunt deja protejate, în mai multe exemplare, în diferite bănci de semințe care există în lume.

„«Anul trecut, ne aflam pe marginea prăpăstiei, anul acesta, am făcut un pas mare înainte.» Această gafă făcută de un ministru algerian în urmă cu câțiva ani este revelatoare în privința spiritului vremii. Credința în progres sălășuiește în noi atât de intens încât e imposibil de imaginat să nu o luăm înainte. Astfel, ne-am urcat într-un bolid care nu are nici marșarier, nici frâne, nici șofer. Nu e nevoie să fii profet ca să prevezi viitorul acestei <<megamașini>>. Ea nu poate decât să se zdrobească de un zid sau să cadă într-o prăpastie. Vacile nebune, greșelile organismelor genetice modificate și alte clone sunt doar semnele care anunță <<marea implozie>>”⁽⁵⁸⁾. Mondializarea participă din plin la acest proces [...]. Asemenea capitalului, de care este strâns legată, mondializarea este de fapt o legătură socială de dominare și de exploatare la scară planetară. În spatele anonimatului procesului există beneficiari și victime, stăpânii și sclavii.”⁽⁵⁹⁾

3

CARTELUL INDUSTRIILOR FARMACEUTICE

În fiecare zi, aproximativ un milion de persoane, îndeosebi din America de Nord, din Europa și din Japonia, se trezesc când zorii ating partea lor de planetă, își aprind calculatoarele și părăsesc lumea reală pentru a juca „jocul banilor“! Se derulează o lume de cifre, în care regula jocului cere de la jucători să cumpere, să vândă, să facă acțiunile să crească, să fure altora cât mai multe părți din piață! Nu este importantă valoarea tehnologiei pe care o firmă o reprezintă, ci dividendele care trebuie vârsate acționarilor!

Sectoarele care au cunoscut cea mai uriașă dezvoltare de la sfârșitul războiului sunt cel al industriei farmaceutice, al agrochimiei și al biotehnologiilor, precum și cel agroalimentar care, de altfel, sunt în legătură, pentru că industria farmaceutică, care regrupează activitățile de cercetare, de fabricare și de

comercializare a medicamentelor pentru medicina umană sau veterinară, s-a născut la sfârșitul secolului al XIX-lea, odată cu dezvoltarea medicamentelor de sinteză provenite din chimie, apoi a trecut la tehnologii noi bazate pe dezvoltarea biotehnologiilor; și agroalimentarul este urmarea ei logică! Scandalurile uriașe care le-au presărat istoria au făcut ca aceste firme – pentru a încurca urmele, a îneca peștele, a-și reface virginitatea... – să-și separe sau să regrupeze numele și activitățile în funcție de nevoi, dar este vorba despre aceeași hidră cu trei capete.

Astfel, în anul 1997, Monsanto își transferă divizia chimică la Solutia (care se angajează să despăgubească victimele poluărilor anterioare ale lui Monsanto) și se asociază, în anul 2000, cu Pharmacia&Upjohn pentru a deveni Pharmacia Corp; apoi, în 2002, Pharmacia devine filială a Pfizer medicamente, renunțând oficial la părțile sale din Monsanto, care se prezintă de acum ca o întreprindere aflată în serviciul agriculturii... Bayer cumpără Crop Sciences, lider mondial de pesticide, de la Aventis, care se consacră farmacologiei împreună cu Pasteur/Mérieux/Sanofi etc. Este practic și astfel piața este asigurată: Monsanto ne poate inunda cu pesticide, în timp ce Pfizer comercializează Campto® (unul dintre cele mai prescrise medicamente pentru cancerul la colon); așa cum Bayer Schering Pharma, cu Nexavar, poate trata direct formele de cancer, iar, cu Ventavis®, problemele cardiace provocate eventual de Bayer Crop Sciences și de panoplia sa de produse chimice! Și Sanofi Aventis este gata să cheltuiască 1,9 miliarde de dolari ca să cumpere Chattem, un fabricant american de produse de îngrijire și de suplimente alimentare.

Oare cum suntem tratați?

Comerțul cu medicamente

Piața industriei farmaceutice se bazează pe corpul uman; cifra sa de afaceri, pe întreținerea și expansiunea bolilor; beneficiile sale, pe posibilitatea de brevetare a medicamentelor. Astfel, acest sector a devenit cea mai rentabilă industrie din lume.

„Peste 2 000 de miliarde de euro de capitalizare bursieră. Acesta este nivelul companiilor petroliere, depășindu-l pe cel al automobilului. Cifra sa de afaceri reprezintă peste 400 de miliarde de euro anual. Aproape dublul bugetului Franței^{“(60)}; iar piața mondială se va tripla, atingând 1 300 de miliarde de dolari în 2020.

Multe dintre noile maladii de care suferă oamenii nu sunt rezultatul unei întâmplări, ci rezultanta politicii acestor carteluri cu un apetit uriaș în singurul scop de a dezvolta încontinuu piața mondială a medicamentului. Sylvie Simon⁽⁶¹⁾ citează, într-unul dintre interviurile sale, declarația directorului laboratoarelor Merck, în urmă cu deja 25 de ani: „E neplăcut să vinzi medicamente doar unor oameni bolnavi; dacă ne-am putea lărgi piața și la oamenii sănătoși, desigur că ar fi benefic pentru afacerile noastre!“

Aceasta nu era o glumă, ci un postulat bine gândit! În timp ce noi credem cu toții că laboratoarele fabrică medicamente pentru tratarea bolnavilor, ele fabrică acum bolnavi pentru a le vinde medicamente.

O mică ghicitoare în trecere: ce putem vinde tuturor oamenilor sănătoși din toate țările? Cu puțină frică și un marketing bun... Vaccinuri!

Între timp, psihotropi la antibiotice, francezii sunt primii consumatori de medicamente din lume. Or, revista *Prescrire*, cunoscută pentru independența față de laboratoare, a publicat în anul 1999 un avertisment serios: 80% din medicamentele prescrise nu au niciun efect terapeutic, având totuși efecte de iatrogenie! În Statele Unite, 100 000 de decese pe an se datorează medicamentelor și 2 200 000 de persoane suferă de efectele

secundare; un studiu publicat în *Canadian Medical Association* a arătat că aproximativ 185 000 de pacienți sunt în fiecare an, în țară, victimele unor efecte secundare grave⁽⁶²⁾. Articolul „Iatrogenia medicamentoasă” a AFSSAPS (Agenția Franceză de Securitate Sanitară a Produselor de Sănătate) din ianuarie 2001 constata: „Anual, iatrogenia medicamentoasă ar fi responsabilă de aproximativ 140 000 de internări în spitale, cu un cost estimat la 320 de milioane de euro și 13 000 de decese confirmate.”⁽⁶³⁾ Adică peste 30 pe zi, de două ori mai mult decât accidentele rutiere. Dar, dacă peste tot au fost plasate radare, dacă se iau măsuri pentru scăderea numărului morților pe șosele, morții din cauza medicamentelor par să nu intereseze pe nimeni: nicio prevenție, nicio acționare în justiție și, lucru ciudat, mass-media nu vorbește niciodată despre ei! De parcă ar exista morți importante și altele nu...

Oare cum se întâmplă că, în ciuda numărului de medicamente puse la dispoziția noastră, chiar dacă speranța de viață crește, suntem din ce în ce mai bolnavi? Că în țările dezvoltate nu mai sunt epidemii, ci boli cronice precum tulburările cardiace, formele de diabet, de cancer, nenorociri ale vremurilor noastre? Este suficient să privim prospectele medicamentelor care ne sunt prescrise! Câți suferinzi de inimă, de exemplu, se îmbolnăvesc de forme severe de diabet? Câți oameni stresați cu boli cardiovasculare după administrarea de substanțe psihotrope? Câți subiecți atinși de bronșite cu o hepatită violentă⁽⁶⁴⁾?

În privința cancerului, el omoară astăzi un francez la fiecare patru minute, reprezentând prima cauză de deces la 35% din persoanele cu vârste cuprinse între 35 și 45 de ani, lucru ce exclude chiar de la început afirmațiile conform cărora cancerul se extinde îndeosebi datorită creșterii duratei de viață⁽⁶⁵⁾. Centenarii vremurilor noastre sunt, pur și simplu, ultimii din generațiile care nu au fost poluate!

Dar „dacă industria farmaceutică poate alege să dezvolte sau nu o descoperire, interesele sale comerciale intersectează

doar foarte rar nevoile reale ale sănătății. Laboratoarele privilegiază strategia block-buster-ului: sunt interesate doar de medicamentele care promet cel puțin o cifră de afaceri anuală de cel puțin un miliard de dolari. Zeci de principii eficace dorm astfel în sertarele marilor laboratoare.^{“(66)”} În privința medicamentelor scoase pe piață: „Deseori, nu numai că raportul de testări este incomplet, dar este lovit de parțialitate și nu corespunde protocoalelor. Așadar, articolele publicate și sintezele care le citează riscă să nu fie demne de încredere și să supraestimeze avantajele tratamentelor. În cel mai rău caz, pe baza datelor fragmentare, se preconizează tratamente ineficace și periculoase.”^{“(67)”} Dar puțin contează dacă testări sunt date peste cap, oricum, datele rămân secrete, scopul nefiind eradicarea bolilor, ci îmbogățirea industriei! Pentru a-și vinde produsele, laboratoarele farmaceutice nu ezită să crească bugetul de marketing^{“(68)”} (până la de două ori și jumătate din bugetul alocat cercetării) și nici bugetul pentru lobby^{“(69)”}. Putem crede afirmațiile Marciei Angel, care cercetează de ani buni subiectul: „Nu e un secret pentru nimeni că lobby-ul farmaceutic este unul dintre cele mai puternice la Washington (189,1 milioane de dolari cheltuiți pentru lobby de firme în anul 2007), el deținând de mult timp pâinea și cuțitul în Congres^{“(70)”}.”

Medicii neinformați

Trebuie să avem încredere în medicul nostru de familie și în tratamentul pe care ni-l prescrie! Dar cei mai mulți sunt incapabili să determine raportul beneficii/riscuri la medicamentele pe care le prescriu. Louis Merle, profesor de farmacologie la Limoges, într-un răspuns dat în săptămânalul *L'Express*, estimează că medicii sunt prost informați în domeniul farmacologiei: „În Franța, medicii tineri au cunoștințe superficiale și insuficiente în domeniul medicamentelor și rămân prea vulnerabili în fața sirenelor industriei.”^{“(71)”} Și pe bună dreptate!

Universitățile, revistele medicale se află în mâinile industriei. Fundația Rockefeller, așa cum am văzut, finanțează univer-

sitățile științifice, printre care cele din Columbia, Stanford, Chicago. Ce poate fi mai bun decât să ascuți imediat mințile a milioane de studenți în direcția cea bună, cantonându-i adică din ce în ce mai mult în rolul de „vânzători de medicamente“ în loc să dezvolți pregătirea clinică? Profesorul Philippe Even precizează că, în Franța, este la fel: „Studiile medicale nu formează nici spiritul științific, nici spiritul critic. Se învață rețete, efectele și contraindicațiile a 300 de molecule. Nimic despre istoria acestor molecule, despre modul în care au apărut pe piață. Nimic despre capcanele informației medicale. Nicio pregătire privind lectura critică a articolelor științifice. În privința formării permanente, ea este integral plătită de industrie“.

Într-adevăr, medicii, chiar și cei mai vigilenți, nu au alte mijloace de informare decât să citească revistele medicale... Or, pentru asigurarea promovării de noi medicamente, Big Pharma este gata de orice! Să cumpere direct presa științifică, de exemplu, Carlyle, care a injectat 1 miliard în *Le Figaro* și a ratat cu puțin preluarea controlului asupra cotidianului, și-a oferit 28% din Aprovia – ex-pol al presei profesionale și al polului sănătății al Vivendi Universal Publishing – care cuprinde, printre altele, *Le Quotidien du médecin*, *Vidal*, *La France agricole* și Editura Masson (presă specializată în științele tehnice și medicină), revândute de atunci către UBM (care cuprinde CMP medica, condus de Gérard Kouchner, fratele lui Bernard); sau să incite publicul să cumpere drogurile prin intermediul publicității false (redactată ca articole științifice, semnate de un doctor adevărat retribuit de laborator) în revistele care le aparțineau (*Times Magazine*, *Life*, *Newsweek*, lui Rockefeller, *Libération*⁽⁷²⁾ și *desinformations.com*, lui Rothschild...) sau altele, pentru care patronii de presă, ademeniți de uriașele bugete publicitare⁽⁷³⁾ propuse, se transformă în lingușitori pe durata unui articol elogios despre acești „binefăcători“ ai omenirii. Jörg Blech⁽⁷⁴⁾ afirmă că laboratoarele dețin monopolul informației în domeniul educației pentru sănătate. „Un angajat al agenției de relații publice Ogilvy

Healthcare, din Düsseldorf, estimează că între 72 și 80% din toate articolele care tratează subiecte medicale în presă sunt atribuite unei acțiuni de relații publice țintită. "De asemenea, sunt recrutați și jurnaliști pentru „a anima“ colocviile, iar la plecare li se strecoară un plic interesant, dar și o documentație susceptibilă să ducă la un articol pozitiv, aproape gata „mestecat“! Difícil, apoi, să fii obiectiv! Tot după ISDB (International Society of Drugs Bulletins): „Cum cea mai mare parte a mass-mediei și a revistelor științifice obține venituri considerabile din publicitatea farmaceutică, informațiile privind efectele nedorite publicate pentru public sau pentru profesioniștii sănătății nu sunt deloc obiective. Unii jurnaliști legați financiar de industrie ajută uneori firmele să-și comercializeze produsele ascunzând sau minimizând efectele nedorite.“ (Așa cum am văzut, de exemplu, cu tratamentele hormonale substitutive.) Li se întâmplă și „să cadă în capcană“ datorită unor depeșे primite *via* agențiile Associated Press, International News Service sau altele importante, pe care nu le pot suspecta că au cenzurat sau au falsificat o știre⁽⁷⁵⁾.

Datele testelor și cele ale efectelor nedorite nefiind disponibile nici în interior, singura legătură care le rămâne medicilor pentru a avea impresia că ar cunoaște puțin dedesubturile ajunge la ei *via* vizitatorii medicali, care nu sunt recrutați pentru cunoștințele lor în farmacologie, ci pentru logoreea, pentru carisma lor... pe scurt, tot ce reprezintă calitățile de *forcing* ale unui bun VRP⁽⁷⁶⁾, capabil să-i influențeze pe „prescriptorii“ generaliști și specialiști (arătându-le doar studiile pozitive și, la nevoie, statistici falsificate)⁽⁷⁷⁾ și să mențină presiunea privilegiată „DTD“ (*Direct to Doctors*), cadouri, dineuri, seminarii (mai de grabă la Hawai decât la Montreuil-sous-Bois sau la Berck-Plage) ca sprijin. Trebuie să credem că funcționează, deoarece costul acestei strategii de marketing prin intermediul vizitatorilor medicali „reprezintă 25 000 de euro pe an și pe medic generalist“⁽⁷⁸⁾.

Oare doctorii noștri de familie sunt corupți? „Nu, răspunde Phillipe Even. Eu am fost mult timp doctor academic, profesor. Or, am rămas până la vârsta de 45 sau 50 de ani într-o naivitate absolută față de adevărata natură a industriei farmaceutice. Am descoperit acest lucru aproape întâmplător, în anul 1981, când am fost numit membru al comisiei însărcinate cu autorizarea noilor medicamente. Iar aici, am picat din nori. În această instanță, decizia se ia pe baza unui dosar pregătit de industriaș. Nimeni altcineva, în jurul mesei, nu are experiență în privința medicamentului propus. Vă puteți imagina un proces în care s-ar acorda cuvântul doar apărătorului? În cei șapte ani petrecuți în această instanță, am descoperit amploarea minciunilor industriei farmaceutice [...] și știu bine că mulți dintre colegii mei sunt ca un copil în prima zi. [...] chiar și atunci când le puneți documentele sub ochi, este atât de enorm încât nu sunteți crezut. [...] Jurnaliștii (nici ei) nu-și pot imagina că laboratoarele farmaceutice, care se ocupă de sănătatea umană, pot fi în exclusivitate motivate, ca orice întreprindere, doar de returul investițiilor lor. Și că, pentru acest lucru, utilizează mijloace grosiere.”⁽⁷⁹⁾ Dar ei sunt cei care trebuie să ancheteze și să verificele sursele! Din acest motiv, Marcia Angell este mai de grabă pesimistă: „Nu se mai poate să credem cercetările publicate și nici să avem încredere în judecata propriului medic de familie.”⁽⁸⁰⁾

Așa cum spun anglo-saxonii: „There is no free lunch!” Și onorariile percepute de doctori, a căror sumă nu o poate verifica nimeni, nici măcar Consiliul de ordine, ar merge de la 1 217 la 90 000 de euro! Așadar, nu toți sunt naivi⁽⁸¹⁾! Mai ales când aflăm că Medec reunește anual în congres 17 000 de medici generaliști pentru atribuirea de premii laboratoarelor. Altfel spus, cei interesați știu astfel cui să se adreseze! De exemplu, laureații Medec 2008 sunt: GlaxoSmithKline, ales „laboratorul anului” pentru implicarea eficace pe lângă doctori în practica lor zilnică, lucru ce „spune mai multe decât denunțurile din *Prescrire*”. Sanofi Aventis primește premiul... formării medicale continue și Sanofi

Pasteur, pe cel al comunicării pentru medicamentul Gardasil®... „Asta e ceea ce numim transparență! A recunoaște deschis că vânzătorii formează doctorii.”⁽⁸²⁾ În cele din urmă, toată această lume mică se înțelege mai de grabă bine!

Până și Wikipedia și blogurile de pe Internet ar fi manipulate de mărturiile unor falși pacienți și de articolele de intoxicare ale experților plătiți de industrie; iar, dacă până acum publicitatea la medicamente era interzisă în Franța, ea ne ajunge din urmă pe web. Și apoi, înainte, când doream să ne informăm despre un medicament, mergeam să-l întrebăm pe farmacist. În zilele noastre, primul gest este să căutăm pe Internet; acest lucru nu a scăpat departamentelor de marketing ale industriei farmaceutice! De altfel, în Statele Unite, un inteligent tocmai a găsit o modalitate de a ajunge la sursa oamenilor care adaugă sau retrag informații de pe Wikipedia. Se pare că e foarte instructiv: în spatele unor adrese anonime se ascund de fapt firme care se folosesc de Wikipedia pentru a lăuda efectele medicamentelor lor și a denigra concurența, ca oamenii politici care corectează încontinuu informațiile în sensul care le este favorabil⁽⁸³⁾!

Corupție și conflicte de interese

Desigur, pentru a le recomanda produsele, laboratoarele își asigură serviciile unor somități din medicină, ale unor lideri de opinie respectați de ceilalți doctori și care, deseori, grație calității lor de excelenți înotători în ape tulburi, ajung să fie aceiași care oficiază în instanțele de sănătate publică! După Marcia Angell, în întreaga lume, „majoritatea doctorilor de nivel înalt, care ar trebui să controleze piața medicamentelor, au contracte cu industria farmaceutică”. Jean Marimbert, director al AFSSAPS, se apără degeaba: „Siguranța sanitară nu ar câștiga bazându-se doar pe experți lipsiți de orice legătură cu industria, dar și total străini de ultimul stadiu al cunoștințelor științifice sau tehnologice”⁽⁸⁴⁾. Există o problemă! Pentru că asta înseamnă că acele comisii de experți sunt formate din oameni care sunt deopotrivă judecători și

parte! Iar faptele arată că mulți dintre ei se lasă corupți.

Mijloacele sunt diferite și variate: de la simple onorarii la salarii de consultanți, trecând prin plăți în acțiuni industriale; remunerații pentru articole apărute în publicațiile științifice, distribuite de miile de vizitatori medicali doctorilor prescriptori, în care o persoană importantă se face portavocea unui anume medicament, mulțumindu-se uneori să-și pună semnătura și reputația în josul articolului făcut de firmă⁽⁸⁵⁾; intervențiile în conferințe pentru a lăuda meritele unui produs. Și apoi, într-un mod mai puțin direct, există sprijinul acordat laboratorului medicului-cercetător prin contrate și bugete de cercetare sau achiziționarea de material pe care statul nu își permite să-l plătească.

„Sau plata unei asociații sub legea 1901, despre care administrația fiscală știe bine că permite să se facă aproape orice se dorește cu banii încasați: să-ți inviți amanta în restaurante luxoase, să oferi un post unei soții care se plictisește... sau invers! Un lucru și mai viclean: un anume șef de universitate, care va fi raportorul dosarului unui anume medicament și care sfătuiește firma să comande un studiu complementar unui serviciu... unde lucrează amanta lui, aș putea cita nume, le cunoaștem cu toții, iar AFSSAPS le cunoaște și ea foarte bine...“, povestește doctorul Marc Girard⁽⁸⁶⁾.

În anul 2006, Senatul a publicat un raport⁽⁸⁷⁾ vehement privind aceste practici, acuzând astfel: „Experții de la AFSSAPS își exercită în mod benevol activitatea de evaluare; ei sunt remunerați, de fapt, de laboratoarele pentru care efectuează prestații.“ Acest raport denunță „accidentele grave sau chiar mortale, consecutive administrării de medicamente, având totuși rezultate bune la controalele cerute de autoritățile sanitare și prezentate ca noutăți superioare medicamentelor deja existente în aceeași clasă terapeutică“. Am putea enumera medicamentele anticolesterol ale laboratoarelor Bayer și AstraZeneca și antiinflamatoare de la Merck și Pfizer, asupra cărora vom reveni... În acest stadiu, legătura dintre cauză și efect pare clară, cu atât mai mult cu cât rapor-

tul subliniază: „Se întâmplă destul de des ca specialiști solicitați de o firmă drept consultanți pentru un medicament dat să fie apoi folosiți ca experți ai AFSSAPS pentru evaluarea aceluiași medicament. Ce credit să acorzi unor experți ajunși la un grad atât de mare de confuzie a rolurilor?”

Prin încălcarea totală a Articolului L.5323-4 al Codului Sănătății Publice⁽⁸⁸⁾, aplicabil membrilor instanțelor consultative ale AFSSAPS și colaboratorilor săi externi, care le interzice să trateze o problemă în care ar avea un interes direct sau indirect: și directive ale HAS (Înalta Autoritate de Sănătate). Totuși, acest lucru este frecvent.

Ei au și obligația legală, conform legii din 1 iulie 1998 privind întărirea siguranței sanitare, să completeze o declarație publică de interese⁽⁸⁹⁾.

Or, în lista celor 1 200 de experți ai Comisiilor Medicamentului din Franța, observăm astăzi că „peste 10% din experți nu răspund obligației, nu fac nicio declarație. Nu există nicio sancțiune. Peste 20% declară că nu au nicio legătură, dar nu există niciun control. Iar ceilalți, mai mult de jumătate, declară legături, cu patru contracte în medie. Acest lucru merge până la cincizeci și două. Cea mai mare cifră este atinsă de unul dintre președinții de comisie. După Philippe Even, 50% declară că au acțiuni“. De ce AFSSAPS (și instanțele sale de protecție) tolerează ca experții ei să nu-și prezinte declarațiile? Pentru că închide ochii!

Fără să mai spunem că ultima listă „publică, dar bine ascunsă“ a acestor declarații, pe care doctorul Marc Girard a putut pune mâna, după multe cercetări soldate cu eșec, este datată din 2007; dar repertoriază doar „declarațiile de interese parvenite în anul 2006“. De unde pertinenta acestor întrebări: „Să fie oare credibil indicatorul unei <<gestionări a conflictelor de interese>> că în iulie 2009 nu există nici un inventar al legăturilor de interese pe o perioadă mai mare de doi ani și jumătate?“ Atunci când, tocmai am văzut, apare un eveniment pre-

cum criza gripei A/H1N1, riscăm să fim nevoiți să-l scoatem de urgență din pălărie pe unul dintre acești experți! (Marc Girard subliniază că exemplul său este luat la întâmplare!)(90)

Cealaltă obligație la care legea îi supune *în mod normal* pe aceiași experți este Articolul L.4113-13 din Codul de Sănătate Publică din 2007, care obligă orice profesionist din sănătate care se exprimă în mass-media să-și declare legăturile de interese cu industria.

Or, evenimentele recente arată că această lege este ignorată cu aroganță: niciunul dintre „experții” trimiși în grabă la televiziune să ne convingă să ne vaccinăm împotriva virusului H1N1 nu a făcut vreo declarație spontană și nu am văzut nici jurnaliști întrebându-i. În schimb, în cursul acestor dezbateri, l-am văzut pe doctorul Marc Girard criticându-i în direct pe unii care se ascundeau în spatele *aurei* lor de mari profesori! Dar, așa cum explică el, industria are puterea să creeze mari profesori: „Strategia sa clasică este să repereze indivizi pentru docilitatea intelectuală, potențialul de corupere sau nivelul intelectual atât de vag încât vor fi zelatorii oricărui mesaj entuziast... acest tip, ea se va ocupa de el, îl va face să publice, uneori va redacta articole pentru el, îl va invita la congrese importante și, în scurt timp, dintr-un mic domn de nimic va face un Domn care devine un mare profesionist și care, în realitate, datorează cea mai importantă parte a carierei sale sprijinului industriei; spre deosebire, există oameni care sunt excelenți în domeniul lor și care nu sunt solicitați deloc de industrie, se teme prea mult de capacitatea lor de a rezista la legăturile de presiune...”(91) Este ocazia de a spune cu voce secretul pe care îl știe toată lumea în acest mediu, dar care, practic, era ignorat de marele public până în prezent. Măcar „pandemia” a folosit la asta! Publicul se întreabă acum, când acești experți se exprimă public, dacă vorbesc în numele sănătății publice sau al sponsorilor lor privați! Și Formindep(92), care îi „prinde” regulat pe toți acei oameni, îi sfătuiește pe cei care apelează la sistemul de sănătate să ceară trata-

mente bazate pe date fiabile și independente de interesele comerciale, financiare și industriale.

Ar fi timpul, cu siguranță, ca fiecare dintre noi să se preocupe de problemă dacă dorim să nu ne mai riscăm viețile fără rost pentru că toată această lume frumoasă pare să considere aceste accidente imputabile medicamentelor⁽⁹³⁾ ca „daune colaterale“... dar mâine am putea fi noi, părinții noștri, copiii noștri...

Le Monde din 28 mai 2009 ne invita la mai multă atenție, publicând și un articol semnat de Alain Bazot (UFC-Que choisir), Jean-Pierre Davant (Mutualité française) și Bruno Toussaint (revista *Prescrire*), „Asociații de pacienți și firme farmaceutice: stop legăturilor periculoase!“, pentru a denunța o consecință majoră a finanțării asociațiilor de pacienți de industria farmaceutică, instrumentalizarea lor în scopul influențării legislației și diferitelor reglementări într-un sens favorabil comerțului și intereselor laboratoarelor. Odată ce le sunt recunoscătoare firmelor prin intermediul banilor și al altor „ajutoare logistice“, asociațiile sunt manipulate și ele, căzând în aceeași capcană ca doctorii. „Ajutându-i, firmele câștigă o influență asupra acestor asociații, care, la rândul lor, au contact și influență directă asupra pacienților... când nu trec de partea dușmanului!“⁽⁹⁴⁾

Lobbysmul, independența agențiilor și a puterii

FDA depinde pentru jumătate din buget de banii primiți de la laboratoare pentru evaluarea medicamentelor pe care i le supun spre aprobare. Așadar, este finanțată de industria pe care ar trebui să o regleze! În Franța, raportul Senatului evocat mai sus denunță aceeași stare de fapt: „În anul 2003, resursele AFSSAPS proveneau 83% din industria farmaceutică și doar 6,4% de la stat. Circumstanță agravantă, Agenția Europeană a Medicamentului (EMA), care cunoaște aceeași dependență financiară, este plasată sub conducerea generală «întreprinsă» de Comisia Europeană.“ Atunci, cum se ne mai mirăm că agențiile

au devenit, de-a lungul anilor, instrumentele docile ale celor care furnizează majoritatea subsidiilor lor?

Nemaifiind sprijinită financiar de stat (4,9 milioane de euro subvenție în anul 2003), AFSSAPS nu mai îndrăznește să ia decizii care să contrarieze cât de puțin interesele imediate ale firmelor. În anul 2002, din 185 de avize date de comisia AMM, 112, adică 71%, priveau medicamente considerate importante, în timp ce era vorba doar de simple copii de produse inovatoare, aflate deja pe piață.

Pentru a contracara strategia industrială agresivă a firmelor, „agențiile dispun de mijloace derizorii, imposibil de comparat cu cele ale laboratoarelor: în anul 2003, bugetul AFS-SAPS se ridica la 91,97 milioane de euro, adică doar 0,3% din cele 30 de miliarde ce au reprezentat în Franța, în aceeași perioadă, produsul vânzării medicamentelor pe care această agenție are misiunea să le controleze.”⁽⁹⁵⁾

Așadar, pe scurt: cu cât agenția autorizează mai multe medicamente, cu atât mai mult are șanse ca bugetul ei să crească, fiind cu atât mai puțin independentă! Este șarpele care își mușcă coada!

Și experții care fac parte din Comisia de Evaluare scot bani din contractele pe care le au cu industria!

Căutând coordonatele lui François Autain, senator de Loire-Atlantique, secretar al Comisiei Afacerilor Sociale a Senatului și unul dintre autorii acestui raport înaintat Senatului, observ că, într-o altă viață, l-am cunoscut pe fratele lui, cântărețul Yvan Dautin. Îi las un mesaj și a doua zi mă sună, explicându-mi foarte clar: „Atunci când un laborator descoperă un medicament, el trebuie supus aprobării Comisiei de Autorizare a Comercializării, formată din 58 de experți permanenți studiază dosarul prezentat de laborator, care conține un anumit număr de teste clinice, toate, din păcate, realizate de laborator”; așadar, suntem obligați să avem încredere în declarațiile lor, nu există nicio contraexpertiză; pe de altă parte, experții sunt numiți de ministru pentru trei ani, și trebuie să recunoaștem că dorința de reînnoire a acestor experți de către guvern nu este evi-

dentă! Îl iau ca exemplu pe președintele acestei comisii, membru al ei din anul 1990 și președinte din anul 2003, care tocmai a fost numit pentru încă trei ani, profesorul Vittecoq, foarte respectabil de altfel, dar care are legături de interese cu laboratoarele Boehringer, Roche și Tobotec, conform propriei declarații de interese. Faptul că un expert își publică legăturile de interese nu îl scutește de aceste legături de interese! Există multe alte exemple: Antoine Flahault, directorul Școlii de Înalte Studii de Sănătate Publică și membru al Consiliului de Administrație al LEEM (întreprinderile medicamentului), și a cărei soție face parte din comisia AMM (Autorizație de comercializare)⁽⁹⁶⁾...“ Philippe Lamoureux, care și-a petrecut cariera plimbându-se între cabinetul lui Bernard Kouchner și Agenția Medicamentului, apoi cabinetul lui Martine Aubry și, care este, de la sfârșitul anului 2008, director general al LEEM. „Lamoureux trece la privat cu arme (carnetul de adrese) și bagaje (toate cunoștințele privind politicile publice și modul de instrumentalizare a lor în avantajul privat al producătorilor de medicamente)“, ne previne Pharmacritique⁽⁹⁷⁾. Dar, cu excepția lor, doar *Canard Enchaîné* pare să fi dezvăluit informația!

În ceea ce o privește, Catherine Lemorton, farmacistă, deputată de Haute-Garonne, interviuată pe postul de radio France Inter, povestește: „Tocmai înaintea revizuirii unei legi sunteți invitat la un dineu într-un mare hotel parizian. Sunt mereu aceiași: Pfizer, Roche... invitațiile anunță «cu sprijinul instituțional al laboratorului X sau Y al LIR» (laboratoare de cercetare internaționale). Când acest lucru vine de la un grup economic și financiar, și când te gândești că este un sprijin instituțional, m-aș aștepta mai degrabă să văd numele unui ministru, al unui secretar de stat, al unei autorități sanitare... de data asta e cireșa de pe tort, invitația indică Cercul de reflecție sănătate (creat în anul 2007 sub egida președintelui Întreprinderilor medicamentului) vă invită la chestura Adunării Naționale (aici se depășește limita de înțelegere) unde subiectul era «Biotehnologiile de vârf: creșterea și locurile de

muncă de mâine», biotehnologiile reprezintă o miză, dar ca acest lucru să fie organizat de industriile medicamentului în interiorul Adunării Naționale, la chestură, acest lucru îmi pune o problemă etică... mai ales că, după aceea, văd amendamentele care sosesc și văd foarte bine că ei sunt plătiți de industrie.“⁽⁹⁸⁾ Doctorul Marc Girard confirmă: „Un membru important al Senatului mi-a spus: «Am văzut plicurile trecând, vă pot garanta că nu erau deloc subțirele!» Explică și că «angoasa unui parlamentar este că nu va fi reales; când sunteți doctor, de exemplu, nu veți deschide un cabinet după zece ani și industria vă oferă un refugiu binevoitor sub formă de post de complezență între două mandate».“

Același lucru este confirmat, la același microfon, de Roger Lenglet⁽⁹⁹⁾, care a cercetat zece ani industriile farmaceutice: „Unul dintre aceste sisteme este transferul dintr-o funcție publică în una privată sau ușile pivotante, adică un du-te-vino între funcția publică, tip ministru, și industriile farmaceutice și, desigur, în slujba industriilor, nu a statului. Amintesc că, în anul 2007, una dintre primele măsuri ale lui Nicolas Sarkozy a fost să reducă timpul de interdicție între exercitarea unei funcții publice și trecerea în sistemul privat; s-a redus de la cinci la trei ani, adică suntem pe cale să banalizăm acest sistem, care le permite industriilor să obțină aproape tot ce doresc de la reprezentanții statului. Vedem acest lucru cu miniștrii care se succed: ultima, Roselyne Bachelot, era «însărcinată cu relațiile publice», este o denumire a lobbyștilor, un titlu care a fost inventat de Édouard Bernays, unul dintre fondatorii lobbyismului, care spunea: «Ezitam între cuvântul propagandist, dar suna rău, așadar am inventat relații publice!» [...]. Ea ajunge ministru al Sănătății. Desigur, acest lucru nu e deloc sănătos, pentru că ministrul însuși se află într-o situație pe care o putem considera îndoielnică.“ De fapt, doamna Bachelot a fost delegată la informarea medicală a laboratoarelor ICI Pharma⁽¹⁰⁰⁾ (devenite AstraZeneca de atunci) între anii 1969 și 1976 și însărcinată cu relațiile publice la Sogui pharm, între anii 1984 și 1989, apoi titulara unei farmacii,

între anii 1984 și 1991⁽¹⁰¹⁾. Numeroasele întrebări de pe Internet au venit în urma faptului că, de când este ministru al Sănătății, acești aproape 20 de ani din viață nu mai figurează, în mod ciudat, în CV-ul ei! Este adevărat că ne putem întreba ce relații a putut crea acest trecut și că absența transparenței în privința acestui tip de „prietenie de douăzeci de ani” cu lobby-ul farmaceutic, îndeosebi cu AstraZeneca (care are interese în comercializarea Gardasil®-ului, vaccinul împotriva virusului Papilloma, în timp ce o publicitate excesivă continuă să fie făcută pentru vaccinarea tinerelor de 14 ani, și mult succes cu vaccinul său împotriva gripei A), nu prevestește nimic bun în materie de gestionare a conflictelor de interese.

Cei doi jurnaliști ai acestei emisiuni, Pascale Pascariello și François Rufin⁽¹⁰²⁾ au hotărât să se afle adevărul! De ce în CV-ul ei aflăm multe lucruri interesante: că „părinții ei erau doctori în chirurgie dentară”, că și-a „aprofundat cercetările în spectrofotometria infraroșie”, că este chiar bazată privind „influența atomilor metalici asupra legăturilor carbon-hidrogen în moleculele complexe” etc. Dar nimic despre cei doisprezece ani petrecuți în serviciul industriei farmaceutice. După ce au contactat serviciul de presă al doamnei Bachelot fără succes, se prezintă la Centrul de Vaccinare Auguste Renoir din Paris, unde ministrul urmează să se vaccineze împotriva gripei A/H1N1, și, ridicând vocea în mijlocul întrebărilor banale ale altor jurnaliști, Pascal întreabă:

— Doamnă Bachelot, este adevărat că ați fost purtătoare de cuvânt, timp de doisprezece ani, a două laboratoare farmaceutice?

Zâmbetul ministrului dispare:

— Ah, este absolut, ascultați, cu adevărat, această acuzație este absolut respingătoare..

— Mă refer la ICI Pharma și Sogui pharm?

Ea se enervează:

—Am lucrat într-un laborator farmaceutic ca vizitatoare medicală cu un salariu de 1000 de franci pe lună ca slujbă de student timp de șase ani. E ca și cum, e ca și cum le-ați spune tinerilor care lucrează la McDonald, unde vând hamburgeri, că se află acolo plătiți de industria agroalimentară!

Roselyne Bachelot părăsește sala pe ușa din spate.

Pascal povestește: „Reacția colegilor, nemulțumiți și ei, nu întârzie:

«Nu i-a plăcut», «Ah, bravo, a plecat», «Bine că nu ți-ai pus întrebarea prea devreme, altfel ar fi plecat imediat și nu am mai fi avut nimic».

Dar eu îi întreb:

«Știați asta? – Nu, dar nu avem nicio dovadă, iar ancheta ar fi prea lungă... – Acum că știți, veți prelua informația? – Nu. Nu am venit pentru asta. Am venit pentru vaccinare.»“

Tot acest lucru este edificator!

Vorbind despre trecerea de la stat la privat: numit ministru al Afacerilor Externe în al treilea guvern condus de Jean-Pierre Raffarin, în anul 2004, apoi la Consiliul de Stat în anul 2005 pentru câteva luni, în februarie 2006, Michel Barnier devine vicepreședinte al grupului Mérieux Alliance, însărcinat să revigoreze relațiile cu marile organisme de sănătate internaționale și cu autoritățile economice și financiare. Părăsește postul în iunie 2007, când este numit ministru al Agriculturii și Pescuitului în guvernul François Fillon, apoi, la 7 iunie 2009, este ales deputat european. La 27 noiembrie 2009, este numit comisar european pe Piața internă și la Servicii. Louis-Charles Viossat a trecut de la funcția de director al laboratoarelor Eli Lilly France la cea de director al cabinetului lui Jean-François Mattei, la acea vreme ministru al Sănătății, al Familiei și Persoanelor Handicapate, devenind astfel arbitru al afacerilor în care fostul său angajator este în mod direct cel care primește banii; și Michaël Danon, care i-a succedat la Lilly, fusese înainte secretar general al Agenției Naționale de Acreditare și de Evaluare în Sănătate (ANAES)⁽¹⁰³⁾.

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Élisabeth Hubert, ministru al Sănătății Publice și Asigurării Medicale în primul guvern condus de Alain Jupé, și cu aceste titlu fostă „Jupette” însărcinată cu asigurarea medicală, s-a alăturat la puțin timp după aceea laboratoarelor farmaceutice Fournier⁽¹⁰⁴⁾.

Françoise Monard, directoare de comunicare și secretar general al La Chaîne de l'espoir, fostă consilieră a lui Bernard Kouchner și Élisabeth Guigou, a fost între timp vicepreședintă a Johnson&Johnson, însărcinată cu afacerile publice.

În anul 2000, Dominique Paillé, fost deputat de Deux-Sèvres, actual consilier al președintelui Sarkozy, este în colimatorul justiției pentru că „a mers prea departe în relațiile sale cu laboratoarele farmaceutice”. În decursul anilor 1995-1999, îi ajută pe industriașii farmaceutici să întâlnească aleși, ministeriabili care, la momentul potrivit, le-ar putea aduce proiectele în discuție. Până aici, nimic de spus. Numai că asistenții lui parlamentari, François Pauli și Caroline Fiorito, după 1996, care organizează colocviile dintre lumea politică și laboratoarele farmaceutice, încasează onorarii (peste 1 milion de franci în trei ani). Afacerea este delicată pentru Dominique Paillé, pentru că aceștia din urmă spun că i-au remis o parte din remunerațiile lor. Lucru pe care el îl dezmente cu vehemență. Așa cum dezmente că ar fi depus la Adunarea Națională, în schimbul unor donații din partea laboratoarelor, amendamente care le-ar fi fost favorabile... Judecătorii Marc Brisset-Foucault și Armand Roberolles, care anchetează subiectul MNEF (Societatea de asigurare națională a studenților din Franța), ajung până la Dominique Paillé, care a condus și el, din ianuarie 1996 până în februarie 1997 – data dizolvării – Asociația pentru Promovarea și Explicarea Europei (Appel), sponsorizată îndeosebi de laboratoarele Sandoz, de întreprinderea de alimentație publică Sodexho și de inevitabila MNEF. Suma cotizațiilor lor se ridică la 294 000 de franci, care ar fi folosit doar la petrecerea de week-end-uri de agrement și la cheltuieli personale... Magistratii mai află că, pentru organizarea

diferitelor reuniuni de relații publice, colaboratoarea primise 236 000 de franci de la laboratoarele Glaxo, 539 000 de franci de la Cegedim (fabricant de software pentru farmacii) și aproape 300 000 de franci de la puternicul Sindicat Național al Industriei Farmaceutice (SNIP, devenit de atunci LEEM). Directorul general al sindicatului, Bernard Lemoine, le mărturisește judecătorilor că obiectivul fixat lui Dominique Paillé era foarte clar: „Să intervină pe lângă guvernul Juppé pentru atenuarea impactului politicii de redresare a conturilor Securității Sociale, prejudiciabil intereselor industriei farmaceutice.”⁽¹⁰⁵⁾ Dar nu, nu visăm!

Dominique Paillé a obținut, desigur, decizii de urmărire pentru toate aceste afaceri, mai puțin pentru „Appel“, caz în care abuzul de bunuri sociale a fost reținut și i-a adus o condamnare de zece luni de închisoare cu suspendare și o amendă de 30 000 de euro⁽¹⁰⁶⁾.

În septembrie 2002, Jean-Luc Hess, patron al France Inter, îi încredințează doctorului Martin Winckler o nouă cronică științifică. În ziua de 4 iulie, acesta din urmă este brusc concediat. Ce s-a întâmplat? „Am înțeles în ziua de 11 iulie“, explică scriitorul. În acea zi, în locul cronicii lui Winckler este difuzat pe post un drept la replică din partea LEEM (întreprinderile de medicamente) privind cronica lui din 15 mai 2003, în care ataca o campanie anticolesterol a firmei Pfizer, al cărui caracter alarmist era, se pare, contestat de mai mulți experți. El explica că motivul acestei campanii era pur și simplu criza industriei farmaceutice „pentru că, de aproximativ 20 de ani, ea nu mai descoperă niciun medicament major...” Bazându-se pe o carte a lui Philippe Pignarre, Winckler continua explicând cum laboratoarele, pentru a compensa, falsificau rezultatele clinice, efectuau teste pe nimic în lumea a treia, corupeau comunitatea medicală sau chiar inventau în întregime boli. Pentru Winckler, cauza este înțeleasă, dar Jean-Luc Hees ia în nume de rău aceste acuzații: „Nu accept ca un doctoraș megaloman să insinueze astfel de lucruri, tună Jean-Luc Hees. Am 52 de ani, conduc acest

post de cinci ani și, pe onoarea mea, vă jur că nu am fost supus niciunei presiuni!⁽¹⁰⁷⁾ El vorbește despre probleme relaționale în cadrul echipei.

Or, luni 2 februarie 2004, emisiunea *90 minutes*, de pe Canal+, difuzează o anchetă despre tehnicile laboratoarelor farmaceutice pentru a-și atrage favorurile jurnaliștilor. Cei care fac emisiunea descoperă dedesubturile afacerii: Gérard Bouquet, șeful pentru comunicare la Pfizer, îi scrisese lui Jean-Marie Cavada, președinte al Radio France, pentru a se plânge de Winckler, apoi o scrisoare internă a laboratorului american anunța că sindicatul industriei farmaceutice va lua măsuri foarte grele împotriva lui Winckler. Și mai ales, explică jurnaliștii: „Ceea ce am mai descoperit în timpul acestei anchete este că, în noiembrie 2002, directorul de la France Inter prezidase colocviul anual al Novartis, unul dintre primele laboratoare farmaceutice mondiale. În broșura colocviului, editorialul său aduce un omagiu laboratorului, apoi găsim CV-ul său. În scrisoarea pe care ne-a trimis-o, Jean-Lus Hees se explică în privința acestei colaborări cu Novartis:

„Este adevărat că am acceptat să particip, în noiembrie 2002, într-o sâmbătă după-amiază, în timpul meu liber, cu titlu privat, în rolul de conducător de dezbatere, nu la o oarecare manifestare comercială, ci la un colocviu care reunea două mii de doctori.“ Reportajul nu precizează dacă prestația doctorului Hess a fost remunerată, și dacă da, cu cât...⁽¹⁰⁸⁾ În timpul acestui reportaj, un informator apropiat al laboratoarelor a încercat să-l discrediteze pe Winckler, avertizând jurnaliștii că acesta din urmă lucrase și el pentru industrie... numai că fusese vorba doar „de o conferință despre contracepție, și nu de promovare a unui medicament sau a unui laborator“, a explicat Winckler, care nu s-a lăsat păcălit din nou!

Aceasta este o „afacere“ care spune mult despre raporturile mass-mediei noastre și jurnaliștilor noștri cu puterea

politică și economică. În ziua de 20 martie 2009, Jean-Luc Hess era numit la conducerea Radio France.

Tot la microfonul lui François Ruffin, Roger Lenglet explică: „Ca să vă faceți o idee despre importanța laboratoarelor farmaceutice, în timpul pregătirii anchetei mele, am fost invitat la Matignon; se întâmpla în urmă cu câțiva ani, am fost invitat la prânz și mi s-a explicat în mare... atunci bine, nu voi da nume exacte, dar era cu adevărat la cel mai înalt nivel, lângă primul-ministru. Prânzul a fost foarte plăcut, iar în trecere mi s-a amintit că, anchetând despre laboratoarele farmaceutice, lucru foarte curajos și foarte frumos din partea mea, «atacam muntele de bani pe care suntem cu toții așezați, la dreapta, dar și la stânga».”

Nu mai e pentru nimeni un secret că Nicolas Sarkozy, președintele nostru, și Jean-François Dehecq, patronul firmei noastre naționale Sanofi Aventis, sunt foarte apropiați. Atât de mult, încât a fost numit președinte al Consiliului de orientare a „fondurilor suverane franceze”, dotat cu 20 de miliarde de euro ca să facă față crizei financiare? Acest lucru depășește cu mult conflictul de interese: soarta țării în mâinile unui patron de firmă farmaceutică, și ne mai mirăm că suntem „invitați” să-i înghițim produsele? Dar aceasta este doar partea vizibilă a aisbergului... în spate sunt: Sanofi Aventis și filiala sa Sanofi Pasteur MSD – deținută 50% de Sanofi și 50% de Merck – și Philippe Lagayette⁽¹⁰⁹⁾, de acum înainte vicepreședinte al băncii JP Morgan pentru regiunea EMEA (Europa, Orientul Mijlociu și Africa) și președinte al grupului dedicat fondurilor suverane din Europa... Și cine este principalul acționar la JP Morgan Chase și la Merck⁽¹¹⁰⁾? Rocky magnificul! Dovada, dacă mai era nevoie, privind covalența între fondurile suverane, destinate controlării crizei financiare, și firmele farmaceutice.

Când am fost nevoiți să înfruntăm această problemă, cu deosebită recunoștință l-am auzit pe Nicolas Sarkozy făcând din lupta împotriva bolii Alzheimer unul dintre obiectivele mandatului său de președinte, iar contestarea acestui merit nici nu intra

în discuție! Totuși, când ne uităm mai de aproape... cum ne aduce la cunoștință comunicatul de presă din 13 noiembrie 2008 al Sanofi Aventis: „Patru laboratoare farmaceutice internaționale vor participa la dezvoltarea Fundației de Cooperare Științifică asupra bolii Alzheimer și a maladiilor înrudite: Sanofi Aventis, Merck, Sharp&Dohme, Servier și Ipsen, trei dintre ele fiind deja membrii fondatori, reunindu-se în primul Consiliu de Administrație, care a avut loc în ziua de 7 noiembrie 2008 sub conducerea lui Philippe Lagayette. După afirmațiile profesorului Philippe Amouyel⁽¹¹¹⁾, director general al fundației: „Implicarea acestor patru grupuri farmaceutice de dimensiune mondială în fundație oferă o dinamică nouă dezvoltării cunoașterii și inovației. Dincolo de contribuția financiară, vor fi organizate sesiuni de schimburi între sfera academică și cea privată prin intermediul fundației.“

Nu ne îndoim de acest lucru! Dar avem toate motivele să ne temem că totul va decurge într-un singur sens... mai puțin dacă nu avem deja Alzheimer! Sau dacă nu ai auzit niciodată vorbindu-se despre Innovative Medicines Initiative (IMI)⁽¹¹²⁾, model conceput de venerabila noastră Comisie Europeană, al cărei devotament față de cauza interesului general și a serviciilor publice îl cunoaște toată lumea și care se prezintă sub aspectul „unei colaborări public-privat în materie de dezvoltare rapidă a medicamentelor noi printr-o cercetare europeană careia i s-ar oferi mijloacele de a deveni un lider mondial în materie.“

Dar Helmholtz Gemeinschaft⁽¹¹³⁾ și Pharmacritique⁽¹¹⁴⁾ denunță acest frumos basm modern astfel: „Comisia Europeană și EFPIA (Federația Europeană a Industriilor și Asociațiilor Farmaceutice) se aliază pentru a devaliza cercetarea și banii publici“... De fapt, un mijloc perfect legal pentru ca privatul să-și însușească rezultatele investițiilor statului în cercetarea publică, brevetându-le pe cele mai rentabile – la adăpostul legii proprietății intelectuale – și nu neapărat pe cele așteptate de bolnavi! Un mod la îndemână pentru firme să finanțeze cercetarea cu impozitele

noastre, iar apoi să plătească numai pentru producția industrială a produselor capabile să le aducă profituri considerabile!

Să revenim la planul Alzheimer: din noiembrie 2006, o scrisoare oficială de la Sanofi⁽¹¹⁵⁾ anunța: „Sanofi Aventis, Innogenetics și Inserm semnează un acord de colaborare privind boala Alzheimer [...]. Acest acord este încheiat pentru o perioadă inițială de doi ani, cu posibilitatea pentru Sanofi Aventis să obțină o licență mondială exclusivă pentru rezultatele acestui program de cercetare în domeniul terapeutic. Innogenetics va dispune de o licență mondială exclusivă în domeniul diagnosticului [...]. Innogenetics și Inserm Transfert vor furniza accesul la tehnologiile și serviciile lor firmei Sanofi Aventis și vor primi în schimb o plată inițială și o finanțare a activității lor de cercetare.” Dovadă că proprietatea intelectuală merge la cele două firme private, instituția publică (Inserm din Lille) va avea doar cu ce să finanțeze cercetările comanditate de celelalte două.

Desigur că este nevoie de bani, de bănci și de industrii pentru finanțarea cercetării și... îi mulțumim lui Nicolas Sarkozy că a pregătit „bucătăria“, dar cine va profita de ea de data asta? Dacă firmele private ar fi aici cu adevărat ca să finanțeze această cauză, ar mai fi nevoie de instaurarea francizelor medicale pentru finanțarea cercetărilor privind Alzheimer?

Înțelegerea dintre oamenii politici și Big Pharma este mondială, și pe bună dreptate: unii vor banii, alții puterea, acesta este principiul vaselor comunicante între bani și putere! *The Gardian* din 13 februarie 2000 semnala că în Statele Unite donațiile făcute de laboratoarele farmaceutice partidelor politice în timpul alegerilor au trecut de la 3 milioane de dolari, în anul 1990, la 24 de milioane de dolari, în anul 2000.

În anul 1991, un scandal uriaș a zguduit Italia: Francesco de Lorenzo, ministrul italian al Sănătății, a primit numeroase sume de bani de la mai multe laboratoare, printre care se număra SmithKline Beecham. După *Giornale per la protezione della salute* (nr. 6 din martie 1998), președintele acestei firme, care

fabrică vaccinul împotriva hepatitei B, a recunoscut că i-a dat ministrului 600 de milioane de lire ca să facă această vaccinare obligatorie în țara sa. Francesco de Lorenzo a fost condamnat la opt luni de închisoare.

În schimb, unele țări aplică măsuri drastice de descurajare; astfel, citim în *Wall Street Journal* din 13 iulie 2007: „Fostul ministru al Alimentației și Medicamentelor din China, Zheng Yiaoyu, a fost executat pentru corupție, a anunțat agenția China Nouă, găsit vinovat că a primit mită de 6,4 milioane de yeni (640 000 de euro) de la industriile farmaceutice.“

Iată un mod radical de combatere a corupției!

În cea mai mare legalitate...

E normal ca președintele nostru să fie sensibil la problemele sănătății și ale geriatriei în special. Probabil că acesta este unul dintre subiectele de discuție în familie, în timpul prânzului de duminică! Pentru că doctorul François Sarkozy, fratele său, a părăsit pediatria pentru industria farmaceutică și pentru geriatrie. El a înființat chiar un post de televiziune pe Internet, intitulat LongeviTV. *Le Figaro*⁽¹¹⁶⁾ ne anunța nașterea lui la 16 aprilie 2008, titrând: „François Sarkozy, un parcurs fără greșală în sănătate“. „De la Roussel Uclaf la [Sanofi] Aventis, trecând pe la Hoechst Marion Roussel, diploma de la Insead în buzunar, el și-a imprimat marca (în industria farmaceutică) în Franța și în spațiul internațional timp de zece ani. Din 2005, este, de asemenea, vicepreședintele consiliului societății Biotech cotată Bio Alliance Pharma.“ Tot de aici mai aflu că, reconvertit „în consilier în strategie și organizare“, tocmai fusese numit președinte al AEC Partners, cabinet important care lucrează în domeniul sănătății, al cărui asociat este din anul 2001.

Sylvain Lapoix ironizează pe marianne2.fr⁽¹¹⁷⁾: „UMP, Lagardère și MEDEF în calitate de cronicari asociați pe marianne2.fr, sincer, nu am fi îndrăznit... Dar imposibil nu este Sarkozy: în duo cu François de la Brosse (responsabil de

site-urile lui Nicolas Sarkozy de la începutul campaniei sale prezidențiale), fratele mai mic al președintelui va lansa la 22 aprilie LongeviTV, un site în care crainicii își produc programele pe webTV, având fiecare propria linie editorială! Când ne gândim că unele site-uri Internet încă mai cheltuiesc bani pentru a plăti jurnaliști. [...] Printre partenerii selecționați ca redactori ai site-ului «a îmbătrâni tânăr», François Sarkozy n-a mizat pe gloabe: Nestlé, HSBC, Sanofi Aventis, Lancôme... Cu ce să hrănească, să asigure, să trateze și să machieze tinerii noștri bătrâni din cap până în picioare ca să fie în plină formă la 80 sau 90 de ani.“

Și, imaginați-vă că AEC Partners⁽¹¹⁸⁾ are drept clienți cele mai mare laboratoare, printre care se numără Sanofi, GlaxoSmith-Kline, Bristol Meyers Squibb, Pfizer, AstraZeneca... industria tratamentelor și a biotehnologiilor, și multe alte societăți, de la Yves Saint Laurent la RATP, JP Morgan Chase, E. de Rothschild și Société Générale. Inclusiv Frankel Group, specializat în toate problemele strategice, de consiliere, de analiză și de investiție a interveniențelor în industria sănătății. Firma consiliază și fonduri de investiții *majore*, se ocupă de fuziuni-achiziții, putem citi pe site-ul ei, domeniu în care recunoaște că are „cunoștințe strategice“ care se adaugă expertizei tranzacționale. Îi credem pe cuvânt! François Sarkozy a mai fost numit, în anul 2005, vicepreședinte al Consiliului de Supraveghere al întreprinderii BioAlliance Pharma⁽¹¹⁹⁾ (întreprindere biofarmaceutică care dezvoltă și comercializează terapii inovatoare în domenii terapeutice în mare evoluție – cancer, boli virale grave, HIV...). Când căutăm care sunt produsele comercializate de firmă, pe lista din site-ul lor figurează doar unul singur: Loramyc®, destinat tratării ciupercilor, micozelor bucale, orale. OK! Știm cu toții că bolnavii de cancer care fac chimioterapie, bolnavii de SIDA, persoanele în vârstă imunodeprimite, precum și pacienții sub cortizon sunt oameni amenințați de micoză bucală. Privind AMM și studiul comparativ⁽¹²⁰⁾ care a fost condus de HAC

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

folosind Daktarin® gel bucal, descoperit de laboratoarele belgiene JANSSEN în anul 1967, și Loramyc®, înainte de comercializarea sa, concluzia este că: „Loramyc® nu provoacă o ameliorare a serviciului medical adus comparativ cu Miconazole gel bucal.“ Bun! Atunci de ce Loramyc® este vândut cu 71,55 euro cutia, iar Daktarin® cu 5,32 sau 9,14 euro⁽¹²¹⁾?

Pe de altă parte, prin intermediul cerclefinance.com, aflăm că BioAlliance Pharma a câștigat premiul întâi la „Technology Fast 50 2009“ al organizației Deloitte, care recompensa întreprinderile tehnologice cu o creștere importantă. Acest palmares este atribuit în funcție de gradul de creștere a cifrei de afaceri pe cinci exerciții, din 2004 în 2008. Foarte deficitară până anul trecut, „cifra de afaceri a BioAlliance Pharma a fost înmulțită cu 70, atingând 8,2 milioane de euro în anul 2008“, grație succesului înregistrat cu Loramyc®⁽¹²²⁾.

Asta nu înseamnă decât să faci ceva nou din ceva vechi; acest lucru nu costă scump în cercetare, nu are nimic în comun cu dezvoltarea unui vaccin împotriva SIDA... și poate aduce câștiguri mari! Desigur, trebuie să poți obține AMM-ul și marketingul pentru a-l face să fie prescris, dar ALD (afecțiuni de lungă durată) constituie un sector de aur, rambursat 100% de Securitatea Socială!

În acest timp, în ediția sa din 4 iunie 2008, *Le Monde* publica un document oficial: „Caisse des Dépôts⁽¹²³⁾, CNP și Grupul de Protecție Socială de Ajutor Reciproc Malakoff Médéric, al cărui delegat general este Guillaume Sarkozy, un alt frate al președintelui țării, doresc să înființeze o filială comună specializată în finanțarea pensiilor.“⁽¹²⁴⁾ Mai recent, Nicolas Sarkozy a afirmat că în viitor „regimurile de bază nu vor mai putea finanța tot“ și: „Doresc să fie încredințate noi responsabilități organismelor complementare.“⁽¹²⁵⁾ La rândul său, François Fillon arată că „drumul cel bun constă în completarea sistemului actual cu dispozitive de asigurare privată“. Tocmai acest lucru este pe cale să se întâmple, pentru că, de la 1 mai 2008, pentru salariații între-

prinderilor de arhitectură, complementara Malakoff Méderic este obligatorie⁽¹²⁶⁾, în urma acordurilor semnate cu sindicatul majoritar UNSFA. Malakoff Méderic este, din ianuarie 2009, și societatea de ajutor reciproc obligatoriu a Uniunii Caselor de Securitate Socială și asiguratorul complementar de sănătate al Pôle Emploi. „Solidaritatea națională va continua să-și îndeplinească misiunea, a promis șeful statului.” Dar, dacă societățile de ajutor reciproc trebuie să ia pe socoteala lor majoritatea ram-bursărilor, nefiind filantroape, își vor majora într-un mod extra-ordinar cotizațiile, în timp ce veniturile francezilor medii stagnează lamentabil... poate că vor institui un bonus-malus?

Din familia Sarkozy face parte și Olivier, fratele vitreg (au același tată), angajat codirector al serviciilor financiare ale grupului Carlyle în martie 2008. Geniu de Wall Street, Olivier Sarkozy ar fi realizat în anul 2007, conform clasamentului Dealogic, operații în valoare totală de 514 miliarde de dolari. S-a remarcat în mai multe răscumpărări de anvergură, îndeosebi cea a emițătorului de cărți de credit MBNA de Bank of America, în anul 2006 (35 de miliarde de dolari), sau cea a Sallie Mae de un consorțiu de bănci și de societăți de capital-investiție (25 de miliarde). El a mai consiliat ABN Amro și Barclays în fuziunea lor⁽¹²⁷⁾. „Pentru cofondatorul companiei, citat de agenția Reuters, Olivier Sarkozy are «o rețea și o carieră incredibilă care vor ajuta Carlyle să capitalizeze bulversările din sectorul serviciilor financiare și să ne extindă prezența în această zonă importantă și în creștere a economiei mondiale»“, ne spune publicația *VSD* în câteva rânduri⁽¹²⁸⁾.

În mediile informate, care cunosc povestea *sulfuroasă* a fondului de investiție american, vestea a avut efectul unei mici bombe, dar în Franța s-a vorbit foarte puțin despre acest subiect!

Într-adevăr, Carlyle a fost creat după ce o clauză din legea fiscală din 1984 a autorizat societăți din Alaska, care primiseră subvenții importante de la guvern, să-și cedeze pierderile unor companii americane înfloritoare, care ar plăti astfel impozite mai

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

mici. Grupul devine atotputernic odată cu sosirea în fruntea lui a celui care va inventa sistemul Carlyle: Frank Carlucci. Fost director adjunct al CIA, consilier la Securitatea Națională, apoi secretarul lui Ronald Reagan la Apărare. Strategia în vigoare constă în recrutarea foștilor președinți, prim-miniștri și alte personaje influente ale planetei, pentru a-i duce la bun sfârșit operațiile comerciale: George W. Bush, în vremea în care tatăl său era președinte, apoi James Baker (fost secretar de stat american); John Major (fost prim-ministru britanic); George Bush Sr. (fost director al CIA și ex-președinte al Statelor Unite) la rangul de „consilier superior”; Karl Otto Pöhl (fost președinte al Bundesbank); finanțistul George Soros; Paul Desmarais, președinte al Power Corporation of Canada (prieten al lui Nicolas Sarkozy, decorat cu Marea cruce a Legiunii de Onoare în 2008)... Pe scurt, toată spuma mondială a marilor oameni de decizie. Și, până la 26 octombrie 2001, familia celui mai căutat om al planetei făcea parte și ea din acest grup select, pentru că Carlyle controla cea mai mare parte a plasamentelor financiare ale Saudi Binladen Group.

Pe lângă complexul financiar tentacular, grupul controlează peste 160 de societăți în 55 țări⁽¹²⁹⁾ și administrează investiții de aproape 13 miliarde de dolari în diferite societăți de armament, telecomunicații și laboratoare farmaceutice, de exemplu United Defense Industries Inc., care fabrică tancul Crusader, respins de experții armatei americane timp de trei ani. În septembrie 2001, după un acord scris de George W. Bush, firma semna un contract de 12 miliarde de dolari cu Pentagonul... Bush Sr. și familia Ben Laden au făcut astfel parte din *happy few* care au încasat 34% din dividendele anuale de fiecare dată când Bush Jr. comanda...

Cu o asemenea rentabilitate, menținută de la crearea grupului, am crede că acțiunile Carlyle sunt subiectul tuturor dorințelor! Dar grupul nu e cotelat la bursă și, implicit, nu este obligat să divulge la Security Exchange Commission (Comisia

americană însărcinată să verifice regularitatea operațiilor bursiere) nici numele asociaților lui, nici părțile lor respective⁽¹³⁰⁾.

Deși este imposibil să se dovedească în mod oficial, Carlyle este suspectat de legături foarte strânse cu Bioport. Această societate a fost înființată în anul 1998 de amiralul William J. Crowe Jr. (fost șef al Statului Major Interarmelor sub Ronald Reagan și George H. W. Bush, membru al Council on Foreign Relations) ca să cumpere o altă, acoperită de datorii, dar care deținea singura licență de producere a unui vaccin împotriva antraxului. În mod curios, el obține imediat o subvenție din partea Pentagonului de 15 milioane de dolari pentru renovarea instalațiilor și, abia după o lună, un contract de 29 de milioane de dolari cu Departamentul de Apărare pentru producerea și stocarea vaccinului împotriva antraxului, cu care vor fi vaccinați toți soldații trimiși la război în Golf!⁽¹³¹⁾

În septembrie 2001, în ajunul atentatelor, situația societății BioPort este critică: acuzată de profit ilicit și de fraudă de FDA din 1997, are nevoie urgentă de o aprobare pentru a-și relua producția. Dosarul trebuie să fie discutat în fața Agenției Federale la începutul lunii octombrie, dar „declarațiile veteranilor războiului din Golf privind legătura vaccinărilor împotriva antraxului la care au fost supuși cu faimosul «sindrom al războiului din Golf» de care ei suferă nu pledează în favoarea societății.”⁽¹³²⁾ Pe de altă parte, unicul deținător al brevetului de antibiotice care permite tratarea antraxului, CIPRO, este grupul farmaceutic Bayer, aflat și el în mare dificultate financiară în toamna anului 2001, în urma proceselor la care trebuie să facă față după decesele ocazionate de medicamentul său anticolesterol. „Pentru grup, ca și pentru BioPort, ultima șansă consta într-un «Pearl Harbor biologic»⁽¹³³⁾ care ar fi convins puterile publice de necesitatea de a lua măsuri de precauție împotriva bioterorismului. Aceasta va fi psihoza antraxului.” Scrisori-capcană primite de oameni politici, de jurnaliști de prim plan, și comunicate oficiale ce lăsau să se înțeleagă iminența unui atac cu antrax, pus la cale de Ossama

Ben Laden împotriva țării. Populația intră în panică și se grăbește să-și procure antibioticele și vaccinurile... „Încă nu se cunoaște cine a stat la originea acestor scrisori-capcană și nimeni nu mai îndrăznește să le prezinte drept acte de jihad biologic. Se știe doar că această isterie colectivă le-a permis industriașilor legați de regimul Bush să evite falimentul și să realizeze profituri uriașe!”

Încă ceva: Bernard și Gérard Kouchner. Unul, ministru al Sănătății – acum al Afacerilor Externe –, celălalt, patronul grupului lider al comunicației medicale (CMP Medica)⁽¹³⁴⁾, filiala grupului englez cotate la bursă UBM (United Business Media), consorțiu de presă medicală gratuită finanțată de publicitatea mai mult sau mai puțin directă a industriei farmaceutice, distribuită gratuit doctorilor... dar și președinte al Sindicatului Național al Presei Medicale (SNPM) și al Medec.

Desigur, ideea era deja în familie: tatăl Georges Kouchner lansase o serie de ziare medicale mai mult sau mai puțin legate de laboratoare farmaceutice, dar, în calitate de doctor, Gérard Kouchner știe foarte bine că participă din plin la spălarea farmaceutică a creierului doctorilor noștri... când *Le Quotidien du médecin* se laudă a fi primul furnizor de formare medicală continuă (FMC) și „mulțumește” pentru sprijinul lor instituțional: Altana Groupe Nycomed, AstraZeneca, Bistol-Myers Squibb, Eisai, Galderma, Glaxo Smith Kline, Ipsen, Liga Națională împotriva Cancerului (Ministerul Sănătății, Familiei și Persoanelor Handicapate, Societatea de Asigurare Medicală și Societatea de Asigurare Medicală a Profesioniștilor Independenți), Eli Lilly France, Merck Sharp&Dohme-Chibret, Roche Nicholas, Menarini, Novartis, Organon, Pfizer, Sanofi Aventis, Sanofi Pasteur MSD, Schering-Plough, Schwarz Pharma, Servier, Takeda, Thérabel Lucien Pharma, Uργο, Wyeth... Unde este independența când depinzi de laboratoare ca să exiști?

Nu muști mâna celui care te hrănește...

Pseudoinformația medicală, rumegată inițial de serviciile de marketing, pe care firmele farmaceutice o publică în aceste reviste în atenția doctorilor, asociațiilor lor și a societăților savante, dar și a pacienților și asociațiilor de bolnavi, reprezintă sursa problemelor noastre și a profiturilor lor! În acest caz, ne întrebăm: pe ce criterii sunt decernate premiile Medec? Cum e compatibil acest lucru cu un frate ministru, deci, în această calitate, apărător al binelui cetățenilor?

Departe de mine această atitudine tipic franceză pe care o detest și care constă în a-i critica și invidia pe cei care reușesc, dar nicăieri nu există problema conflictelor de interese. Pe de altă parte, oamenii politici care ar declara acum că nu doresc să meargă cu sistemul mondial sunt, în opinia mea, fie nerealști, fie ipocriți; atunci, oare președintele nostru își plasează pionii pentru a-i învinge pe puternicii acestei lumi în propriul lor joc, sau, ca și ei, joacă pentru el? Cum ar spune Michel Drucker: Nicolas, dacă ne ascuți, aș dori să știu!

Sănătatea industriei farmaceutice...

înaintea celei a pacienților

Sumele fabuloase cheltuite de această industrie pentru marketing, pentru lobby și pentru transfer de tehnologie corup câmpul medical la nivel mondial, la un nivel ce depășește cu mult cazurile de corupție clare, care apar pe prima pagină a ziarelor.

Pretextul că cercetarea o costă scump este fals: industria nu a mai scos ceva cu adevărat nou pe piață de douăzeci de ani. Cele mai multe produse prezentate ca noi sunt doar versiuni noi ale unei molecule vechi. Este ceea ce numim *me too* („și eu“). Ele nu aduc niciun serviciu nou. Dar orice moleculă care prezintă o mică modificare chimică comparativ cu precedentă poate beneficia de un nou brevet. Așadar, ea plasează firma la adăpost de atacurile presei și poate fi vândută la un preț ridicat. În acest fel ies de pe piață medicamente eficiente, dar care nu mai sunt

suficient de rentabile sau care nu sunt compensate pentru a le privilegia pe cele noi. Aici intervine iar marketingul. Doctorul care scrie rețeta pentru pacientul său trebuie să fie convins că este vorba despre un medicament mai eficace decât precedentul. „Dar marketingul nu mai este suficient pentru a ascunde că regele este gol și că societatea plătește mult mai mult industriei decât primește în schimb [...] și că o reglementare cu adevărat independentă este necesară pentru a ne apăra de atracția spre câștig a unora”⁽¹³⁵⁾, previne Mikkel Borch-Jacobsen, care îl citează pe psihiatrul britanic David Healy: „Suprimați cele zece sau chiar douăzeci de medicamente care se vând cel mai mult în farmacii și sănătatea publică nu va fi afectată absolut deloc.”

Din gura președintelui HAS (Înalta Autoritate de Sănătate) aflăm că „cele care reprezintă un real progres terapeutic se numără pe degetele unei mâini”. Astfel, Plavix®, adevărat jackpot comercial pentru Sanofi Aventis, a devenit cel mai prescris anticoagulant din lume, deși el prezintă „aceeași eficacitate ca aspirina”... Pentru un preț de 27 de ori mai mare⁽¹³⁶⁾!

Într-adevăr, în acești ultimi ani, industria s-a interesat mai mult de *Lifestyle Drugs* sau „medicamentele de confort” care tratează stări cronice precum excesul de greutate, insomnia, menopauza, dependența de nicotină, colesterolul, hipertensiunea, pentru că piața este mult mai largă decât cea a medicamentelor care tratează boli acute și punctuale sau maladii singulare care ating puține persoane ori chiar boli tropicale, care afectează milioane de indivizi prea săraci ca să plătească. Contrar a ceea ce credem, nu interesul pacientului ghidează cercetarea farmaceutică, ci cel al acționarilor. De aici rezultă crearea de noi maladii: „Ei au chiar un nume pentru asta, *Condition Branding*: se lansează noi boli așa cum am lansa o marcă de blugi, pentru a atrage o clientelă pentru un anume medicament nou, până ce brevetul acestuia se demodează – după care se începe cu o altă boală și un alt medicament. Foarte puțini oameni sunt conștienți de acest lucru, dar modul în care peste cinci sau șase ani ne vom

simți rău în pielea noastră se decide astăzi în birouri, în funcție de strategii industriale și comerciale. «Psiho-puterea» industriei farmaceutice este pe cât de irezistibilă, pe atât de invizibilă.^{“(137)”}

Printre cele mai extreme critici figurează cea a jurnalistului Jörg Blech: „Pentru menținerea creșterii uriașe din acești ultimi ani, scria Jörg Blech, industria sănătății trebuie, din ce în ce mai des, să se înverșuneze din punct de vedere medical asupra indivizilor sănătoși.“ Și, în *Herald Tribune* din 4 ianuarie 2003, Jacques Leibowitsch comentează: „A convinge niște oameni că au o boală despre care habar nu aveau, până în acel moment, că exista, este un lucru abil și josnic în același timp.”^{“(138)”}

Din păcate, nu știm nimic despre toate aceste mașinații și avem tendința să credem că remediile sunt panaceu și nu au efecte vătămătoare asupra organismelor noastre, în timp ce, în realitate, medicamentele pot fi periculoase, lucru care ne este ascuns cu mare grijă!

Și noi... Și noi... Și noi?

Înghițim tot ce ne dau!

În toate cazurile de omucideri – cu atât mai mult dacă mobilul este atracția câștigului – vedem foarte rar cum vinovații scapă fără să facă închisoare, plătind o despăgubire derizorie familiilor victimelor. Totuși, acest lucru se întâmplă în cazurile de deces datorat medicamentelor – chiar și cele asupra cărora planează cele mai mari bănueli – și, indiferent de numărul lor, imputabile acelorai vinovați. (Pardon: presupuși! Pentru că nu putem demonstra relația dintre cauză și efect!) Și, atunci când sunt obligați să plătească o amendă, ea este de departe inferioară beneficiului adus de medicamentul incriminat. Acesta este calculul pe care și-l face industria. Raportul beneficii/riscuri, dar în favoarea lor! Este suficient să constatăm numeroasele și ireversibilele pagube cauzate de medicamente care trecuseră de controalele cerute de autoritățile sanitare și fuseseră prescrise și rambursate ani la rând pentru a afla că, în acest domeniu, zarurile sunt truate.

Giganții industriei ca Eli Lilly, Merck sau Pfizer au fost condamnați în ultimii ani să plătească mai multe miliarde de dolari... o picătură de apă în oceanul profiturilor lor. Cel mai adesea, atunci când scandalul ia proporții prea mari, produsul în cauză este retras de pe piață, în puține cazuri de agențiile sanitare publice, ci chiar de laboratoare, datorită riscurilor „financiare“.

Este cazul societății Merck cu antiinflamatorul ei vedetă Vioxx® (2,5 miliarde de dolari în 2003). Numai în Franța (cu Celebrex de la Pfizer), el reprezenta peste 20% din toate antiinflamatoarele vândute, ocupând locul 10 în topul rambursărilor asigurării de boală în 2003: peste 120 de milioane de euro⁽¹³⁹⁾. Lansat și el printr-o campanie uriașă în anul 2000, utilizat pentru calmarea durerii și inflamației în artroză sau poliartrită reumatoidă, este suspectat, încă din anul 2001, că a crescut riscurile cardiovasculare, îndeosebi de infarct miocardic și de accident vascular cerebral. Și „retras de pe piață la 30 septembrie 2004 pentru că a fost găsit responsabil, conform unui studiu american, pentru 28 000 de infarcte mortale“⁽¹⁴⁰⁾, chiar de Merck, pentru că FDA, ai cărei experți îi *tratase*, nu reacționa! Pierderea acestui *blockbuster* trebuie să fie acoperită neapărat cât mai repede posibil. Merck acuză o scădere semnificativă a cifrei sale de afaceri, în timp ce trebuie să facă față la un număr foarte mare de procese care l-ar putea costa mai multe miliarde de dolari!

De aici s-a pornit dezvoltarea în trombă a Gardasil®!

În august 2001, laboratoarele Bayer anunțaseră brusc retragerea de pe piață a medicamentului lor far antiolesterol: Cerivastatina, comercializată în Franța sub numele de Staltor® și de Cholstat®, în urma unor cazuri mortale de rabdomioliză (distrucție acută a mușchiului), după decesul a 52 de pacienți. Iată ce scrie în raportul Senatului: „Firma Bayer, conform unui raport de expertiză efectuat la cererea unui judecător al polului sănătate al TGI din Paris, ar fi înșelat cu bună știință autoritățile sanitare, minimizând pericolele constatate încă din anul 1991 ale Cerivastatinei, adică cu zece ani înaintea retragerii ei. S-a mai

stabilit că riscurile legate de luarea de antidepresive erau cunoscute de laboratoare, dar păstrate secrete.^{“(141)”} Din păcate, ascunderea de către laboratoare a studiilor negative în privința medicamentului incriminat este o obișnuință. Crestor®, comercializat de AstraZeneca, este adus în discuție pentru aceleași efecte neplăcute.

Și apoi, una dintre cele mai mari fraude din istoria medicamentelor: Vytoringate⁽¹⁴²⁾, după cum titrează *Wall Street Journal*. Companiile Merck-Schering-Plough, acuzate pentru medicamentul lor împotriva colesterolului: de la introducerea lui pe piață, în anul 2004, Vytorin® este prescris la milioane de americani pentru reducerea într-un mod mai agresiv a colesterolului, diminuând cele două cauze ale sale: hrana și ereditatea... așa cum pronunță răspicat și accentuat publicitatea; el este vândut de patru ori mai scump decât celelalte medicamente obișnuite. Or, rezultatul unui studiu terminat în aprilie 2006 fusese în mod voit ascuns de laboratoare. (Între timp, vânzările au atins aproximativ 5 miliarde de dolari în 2007.) Ghilotina a căzut în martie 2008: „Vytorin® nu a produs niciun rezultat“, a declarat principalul autor al studiului, doctorul John Kastelein de la Academic Medical Center din Amsterdam (Olanda) cu ocazia unei prezentări în fața celui de-al 57-lea Congres anual al American College of Cardiology (ACC). După răspândirea veștii, acțiunile laboratoarelor au scăzut drastic⁽¹⁴³⁾!

De câte ori am înghițit luni întregi un medicament pe care doctorul nostru ni l-a prescris pentru ca, într-o bună zi, întorcându-ne la farmacia din cartier, să aflăm că fusese brusc retras de pe piață⁽¹⁴⁴⁾?

Ultimul, interzis brusc vânzării în farmacii la 25 iunie 2009, era, desigur, cel mai cunoscut antiinflamator și cel mai vândut medicament din Franța. Agenția Europeană de Evaluare a Medicamentelor (EMA) a emis un aviz favorabil păstrării pe piață a medicamentelor ce conțin asociația detropropoxyphene/paracetamol (adică aproximativ 30 de medicamente, din-

tre care și DiAntalvic®), considerând că „dovezile de eficacitate terapeutică sunt insuficiente comparativ cu riscul de deces, în caz de supradozaj accidental sau voit“.

În privința Champix®, medicament miracol împotriva tutunului, trebuie totuși menționat că „Conferința Europa fără Fum“, organizată cu sprijinul GSK și Pfizer, s-a ținut la 2 iunie 2005 la Luxemburg în timpul preșidenției luxemburgheze a Uniunii Europene. Și Conferința Mondială despre Tutun WCTOH (World Conference on Tobacco or Health), organizată la Bombay în martie 2009, cu sprijinul tehnic al OMS, depindea și ea de sprijinul financiar al acelorași generoși *sponsori*. Ca din întâmplare, Champix® de la Pfizer este, la ora actuală, singurul tratament „non generic“ indicat pentru ajutor în cazul sevrajului de tutun!

Totuși, este foarte controversat în diferite studii în privința efectelor sale secundare neurologice, psihiatrice, cardiovasculare, printre care cel al lui John Spangler, specialist în sevraj tabagic, care conduce renumita unitate de intervenție în tabacologie a Universității Wake Forest. În mai 2007, el a anunțat atât Pfizer, cât și Agenția Americană a Medicamentului (FDA) de riscurile efectelor secundare grave. Obiecțiile sale nu au fost luate în serios de FDA. Ele reies astăzi, pentru că o investigație recentă îi confirmă spusele, mergând chiar mai departe.⁽¹⁴⁵⁾

Pfizer, care a plătit o amendă de 430 de milioane de dolari în 2004 pentru a evita un proces pentru publicitatea ilegală a antiepilepticului Neurontin® (medicament antiepileptic, pentru durerea și tulburările bipolare), incitând doctorii să-l prescrie în indicații neautorizate, ceea ce a făcut ca cifrele de vânzare să depășească 3 miliarde de dolari pe an⁽¹⁴⁶⁾.

Raportul Senatului ne mai spune că trebuie să ne ferim de anumite antidepresive, din cauza unui risc agravat de comportament violent și suicidal, îndeosebi la copil și adolescent: după Deroxat® de la GlaxoSmith-Kline, acuzat pe cale judiciară în anul 2004, a venit rândul medicamentului Prozac®, produs-lider

al laboratoarelor Eli Lilly, să ajungă pe banca acuzațiilor [...] anumitor medicamente împotriva hipertensiunii arteriale (Tenormine®), împotriva astmului (Serevent®), împotriva obezității (Meridia® de la ABOTT – Sibutral® în Franța), sau acnee (Accutane®, produs de laboratoarele ROC), care sunt acuzate fie de ineficacitate, fie că produc efecte secundare extrem de grave.

Toate aceste scandaluri nu împiedică industria să se felicite! Renumitul Premiu Galien, care „contribuie la promovarea și dinamizarea cercetării în materie de medicamente și la încurajarea laboratoarelor și echipelor care o fac să avanseze“, înmănat anual în prezența miniștrilor Sănătății, Cercetării sau Industriei, a fost decernat multora dintre aceste produse, retrase de pe piață după câțiva ani! Ați înțeles că Comitetul de Atribuire este dominat de reprezentanți ai laboratoarelor și de lideri de opinie aflați în situație de conflict de interese!

Antipsihoticul atipic Zyprexa® (olanzapine de la Eli Lilly) a fost recompensat în anul 1997. Antipsihotic foarte la modă până nu cu mult timp în urmă și prescris mult prea ușor, cu mult peste indicațiile sale primare, în urma unui marketing excesiv al firmei, el aduce firmei Eli Lilly 4 milioane de dolari pe an!

Zyprexa® face obiectul unei acțiuni masive în justiție pentru efecte secundare ca diabetul și obezitatea și pentru campanii publicitare îndoielnice care, conform *New York Times*, ar trebui să se termine cu o amendă de un miliard de dolari⁽¹⁴⁷⁾. FDA este pe cale să anchetez asupra faptului că Eli Lilly i-ar fi oferit informații inexacte în privința efectelor secundare și 33 de state americane au depus plângere. Vioxx®, despre care am vorbit mai sus, a primit Premiul Galien 2004, Champix® (varenicline) a primit același premiu în anul 2007. Aproape toți anticorpicii monoclonali (Raptiva®, Herceptin®, Humira®, Lucentis®, Gleevec®...), ale căror efecte secundare sunt considerabile și al căror beneficiu clinic este departe de a fi dovedit, au primit Premiul Galien⁽¹⁴⁸⁾. Arznei-Telegramm, Pharmacritique cer insistent o studiere de ansamblu a raportului beneficii/riscuri și a

raportului cost/eficacitate al acestei clase de medicamente în totalitatea sa; și un comunicat al AFSSAPS din 19 februarie 2009 tocmai a suspendat AMM de la Ravita, după ce a constatat cazuri de infecție cerebrală gravă, evolutivă, care poate duce la deces sau la handicap sever⁽¹⁴⁹⁾.

Foarte controversatul antidiabetic Avandia® (rosiglitazone de la GlaxoSmith-Kline) a primit premiul în anul 2002. Foarte repede arătat cu degetul: FRD ar fi constatat peste 80 000 de evenimente cardiovasculare de la omologarea sa. Se pare că GSK era la curent cu aceste efecte secundare, încă de la ieșirea pe piață a medicamentului, prevenită fiind de unul dintre consilierii săi (doctorul John Buse, specialist în diabet), dar, anunțat ca medicament-miracol, mulți doctori l-au prescris de bună credință. (În opt ani, peste șase milioane de pacienți în lume.) Avandia®, dar și Actos® care, ambele, provoacă o creștere a bolilor cardiovasculare, de la insuficiențe cardiace la infarct și de la tulburări osoase la fracturi și osteoporoză. Actos® este fabricat de Takeda Abbott Pharmaceuticals, condamnată la cea mai mare amendă plătită vreodată în Statele Unite de o firmă farmaceutică pentru că a conceput un plan ca să facă un număr cât mai mare de doctori să prescrie medicamentul lor vedetă: Enantone® (Lupron® în SUA) și a fraudat sistemele de asigurare de sănătate... Prescris deseori în tratamentele de endometrioză, în timp ce s-a dovedit că poate avea efecte contrare: tratamentul hormonal maschează leziunile și chisturile în caz de acțiuni chirurgicale⁽¹⁵⁰⁾.

Dar Takeda Abbott dă dovadă de o oarecare logică: Enantone® provoacă diabet la un anumit număr de indivizi care primesc un tratament pentru cancer la prostată, și Actos® este prezent pentru tratarea diabetului... În final, ambele medicamente provoacă boli cardiovasculare! În ceea ce privește Avandia®, *New England Journal of Medicine* (NEJM) a publicat rezultatele compilate ale mai multor zeci de studii, arătând că persoanele care iau acest medicament prezintă un risc crescut de infarct de 45%.

1969, an erotic, după Gainsburg... 2008, an greu pentru GlaxoSmith-Kline! Vânzările antidiabeticului au scăzut cu 29% în Statele Unite în acel an și cu 4% în Europa, conducând la o scădere de aproape 5% a beneficiului pe acțiune GlaxoSmith-Kline pentru anul 2008.

Repede, un înlocuitor... gen o gripă mică?

Și pentru că subiectul este de actualitate: multe dintre vaccinuri au primit Premiul Galien, printre ele figurând vaccinurile împotriva hepatitei B, controversate și ele (Genevax B, Engerix B) și premiul 2007 l-a primit Gardasil® (împotriva virusului Papiloma) despre care vom vorbi! Dar, în acea zi, în discursul său, ministrul nostru a spus că asta îi amintea „vremurile bune” în care lucra în industria farmaceutică... Iar acest lucru, cu atât mai mult cu cât laboratorul pentru care muncise fusese și el recompensat cu un Premiu Galien pentru unul dintre medicamentele sale. Într-adevăr, pe lista laureaților găsim Clofibrate (Lipavlon®) de la ICI Pharma, pentru anul 1972. Atunci, de ce a ascuns aceste „vremurile bune” din biografie în toți acești ani?

Lista nu are sfârșit, și ar trebui să ne îndoim de aproape toate, mai puțin dacă dorim să ne oferim corpul încă viu științei... dar, deseori, când ajungem să cunoaștem problema, am înghițit deja medicamentul luni sau chiar ani la rând...

Oare ei se gândesc la asta?

Distilbène

„Curtea de Casație a confirmat, joi 24 septembrie 2009, responsabilitatea laboratoarelor farmaceutice UCB Pharma și Novartis în cazul bolilor provocate de Distilbène, un medicament ce ar fi trebuit să prevină avorturile, distribuit în Franța până în anul 1977. Cea mai înaltă jurisdicție franceză a casat o sentință dată în aprilie 2008 de Curtea de Apel de la Versailles (Yvelines), care respingea ca nefondată cererea în justiție a unei femei care imputa cancerul de care suferea faptului că mama ei luase în timpul sarcinii Distilbène. Inițial, Curtea de Apel nu i-a dat dreptate

acestei femei, trăgând concluzia că nimic nu arăta că laboratoarele se aflau la originea bolii, chiar dacă fusese stabilit că maladia rezulta în urma administrării de Distilbene^{“(151)”}, ca de obicei!

Prescris femeilor care sufereau avorturi repetitive sau nașteri premature, chiar dacă s-a stabilit că femeile însărcinate cărora li se dădea Distilbene aveau aceeași proporție de tulburări ca grupul martor, acest medicament a continuat să fie promovat, comercializat și prescris la scară mare. În anii 1970 și 1971, în Statele Unite apar două publicații care evidențiază numărul crescut de cancer vaginal la fetele ale căror mame au luat Distilbene în timpul sarcinii. Food and Drug Administration (FDA) interzice imediat utilizarea acestui produs în indicațiile sale obstetrice pe teritoriul Statelor Unite. Apoi, numeroase studii, făcute în anii 1978 și 1981, au dezvăluit celelalte consecințe ale expunerii *in utero* la Distilbene: malformații uterine, infertilitate, sarcini extrauterine, avorturi spontane tardive, nașteri premature și un grad ridicat de decese neonatale... Dar „răul a fost făcut“, și o generație de copii expuși la Distilbene *in utero* s-a născut între anii 1940 și 1980.

Vârsta de procreare, pentru acești copii, se situează în mare majoritate între 1975 și 2015.

Numărul femeilor însărcinate care au luat Distilbene nu se cunoaște cu exactitate. El este estimat la 4 milioane în Statele Unite și 200 000 în Franța, pe o perioadă de 25 de ani (1951-1977, anul în care Distilbene a fost retras de pe piața franceză). Ținând cont de avorturile și de mortalitatea perinatală (20% din sarcini), s-au născut 160 000 de copii. „Putem evalua astfel că 80 000 de fete și tot atâția băieți, astăzi cu vârste cuprinse între 25 și 50 de ani, au fost expuși *in utero*. Cum vârful de prescriere a acestei molecule s-a situat în jurul anilor '70, ultimii pacienți expuși vor avea 40 de ani în 2016!“, precizează Anne Levadou, președintă a Asociației rețea Distilbene.

Acest precedent al Distilbene este exemplul prudenței care ar trebui să existe în privința prescrierilor de medicamente

femeilor însărcinate. Totuși, se recidivează fără rușine cu vaccinul împotriva virusului H1N1, pentru care nu a fost făcut niciun test, neputându-se astfel spune că el este inofensiv pentru fetus!

O variantă de despăgubire, anunțată se pare de Bernard Kouchner, ar putea fi instituită în scurt timp pentru cele 80 000 de femei franceze victime. Dar cum se poate calcula un astfel de prejudiciu? „Mama dumneavoastră a luat distilbene în timpul sarcinii?” „Da”. Prietena mea Claire, după trei avorturi, nu mai are nicio speranță.

Și Thalidomida?

Prescrisă femeilor însărcinate împotriva stărilor matinale de greață! Înainte de a-și da seama de greșală: aproximativ 15 000 de fetuși au fost afectați de thalidomidă, dintre care 12 000 din 46 de țări s-au născut cu defecte congenitale și doar 8 000 au trăit mai mult de un an, cu handicapuri și deformări grave. Deseori, absența membrelor sau a extremităților lor. Mai târziu, s-a descoperit că, în plus, ele se transmiteau propriilor copii prin intermediul ADN-ului modificat.

Remediul care omoară

Pericolul pilulei foarte eficace împotriva acneei, isotetrioine, prescrisă la peste 100 000 de adolescenți anual în Franța, acuzată că are efecte secundare psihiatrice grave, mergând până la impulsuri suicidare sau chiar criminale. AFSSAPS vorbește de 15 cazuri de sinucideri de tineri înregistrate în 20 de ani. Acest medicament a făcut obiectul unei emisiuni intitulată *66 minutes*, pe canalul M6, difuzată în ziua de 18 octombrie; cele patru laboratoare fabricante nu au dorit să comenteze. Anne Castot de la AFSSAPS, întrebată de *Télé Star*, s-a exprimat în privința subiectului: „Înțeleg foarte bine familiile distruse de pierderea unuia dintre apropiații lor și dacă s-a dovedit că această moleculă poate provoca un risc de malformație la fetus, în schimb, nicio legătură dintre cauză și efect nu a putut fi stabilită între sinu-

ciderile adolescenților și aceste medicamente. Desigur, nu negăm că aceste dereglări psihologice fac parte din efectele nedorite.“

De acord, a avea coșuri mai mult sau mai puțin purulente pe față poate fi extrem de stânjenitor, la o vârstă la care ne dorim să seducem și la care nu suntem foarte siguri de noi, dar remediul este mai rău decât durerea. Să fie oare un lucru bine gândit să dai aceste substanțe unor fete care pot rămâne însărcinate în timpul în care iau acest tratament?

Hormonii de substituție

După ce au fost prescrise cu insistență ani buni, considerate panaceu pentru numeroase femei la menopauză, tratamentele hormonale substitutive (care aduc organismului hormoni sexuali ce nu mai sunt produși de ovare, estrogen și progesteron) au fost contraindicate brusc în anul 2005. Și pe bună dreptate: unele studii dezvăluiau că femeile care luau THS erau mai expuse la cancer la sân și la boli cardiovasculare. Astăzi, autoritățile sanitare dezvăluie că o mie de cazuri de cancer la sân pe an ar fi imputabile THS.

Pentru cea mai mare parte a femeilor, intrarea în menopauză se manifestă îndeosebi prin menstruații neregulate, deseori însoțite de senzații bruște de căldură care urcă din partea de sus a corpului până la chip, urmate de transpirații importante și de frisoane, foarte incomode. Desigur, dar...

Să ne întoarcem puțin în urmă⁽¹⁵²⁾ la un fapt care ilustrează bine problema: în anul 1979, la Paris, doctorul Henri Rozenbaum înființează AFEM (Asociația Franceză de Studii despre Menopauză) și nu încetează să promoveze THS ca tratament-miracol: „Mai puțin de 50% din bolile cardiovasculare, sub 100% din osteoporoză, diminuarea cancerului uterin și ovarian pentru care avem un efect protector, fără niciun efect agravant în privința cancerului la sân...“, promitea el, înainte de a adăuga că „doctorul care spune [...] că nu e bun... este medicina secolului al XIX-lea“⁽¹⁵³⁾. Un număr mare de confrăți îl urmează, contribuind

la tratarea unei femei din cinci cu hormoni de substituție. Dar, în anul 2002, un articol apărut în *JAMA*, una dintre cele mai respectate publicații medicale din lume, confirmă ceea ce se bănuia de mai mulți ani: unele tratamente THS favorizează cancerul! În câteva luni, mii de femei franceze care aveau încredere în hormoni și în doctorul lor s-au speriat și au întrerupt tratamentul. Doctorul Rozenbaum a pornit atunci un lobby intens, scriindu-le tuturor doctorilor generalști din Franța pentru a apăra hormonii și a le cere să nu se conformeze recomandărilor AFSSAPS, care tocmai sfătuia să nu se mai prescrie THS timp de cinci ani. El afirma că dozajele de THS utilizate în Franța nu sunt aceleași cu cele din două studii, englez și american! În august 2003, noi studii britanice menționează 20 000 de cazuri de cancer la sân în 10 ani datorate hormonilor tocmai în Anglia; la sfârșitul anului 2003, AFSSAPS recomandă doctorilor francezi să nu îl mai prescrie deloc! „Dacă două milioane de femei franceze și-ar fi luat tratamentul timp de zece ani, ar fi peste 30 000 de cazuri suplimentare de cancer la sân“, subliniază profesorul Charles Caulin, președintele grupului de lucru privind THS.

Printre medicii care primiseră scrisoarea lui Rozenbaum a fost și doctorul Dominique Dupagne, un generalist parizian. El se întreabă dacă, din întâmplare, campania doctorului Rozenbaum, al cărui cost l-a estimat la 50 000 de euro, nu cumva a fost finanțată de laboratoare farmaceutice? Întrebat, acesta din urmă explică foarte firesc: „Am organizat o masă rotundă cu mai multe laboratoare și le-am spus: «Iată, informarea este prost făcută în Franța; nu ați dori să ne ajutați să difuzăm o informare mai obiectivă pe lângă ansamblul corpului medical francez?» Iar laboratoarele au jucat jocul, oferind toate aceeași sumă de bani.“ Doctorul Dupagne descoperă atunci pe Internet, prin intermediul unui film, că AFEM invită anual peste o mie de doctori și ginecologi într-un hotel parizian de lux, totul fiind sponsorizat de Aventis și Procter and Gamble. Doctorul Rozenbaum nu știe unde ar fi problema: „Niciun congres medical nu s-ar putea organiza

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

la ora actuală în Franța, la scară mare, fără un ajutor privat“, nevăzând motivul pentru care ar declara, așa cum îl obligă legea, legăturile de interese dintre laboratoare și asociația pe care o conduce!

„În schimb, în declarația personală, doctorul Rozenbaum semnalează că are legături cu laboratoarele Solveg, Lilly, Orion și Nove, care sunt niște laboratoare ce vând hormoni pentru menopauză, legături durabile care sunt de natură financiară... cercul este închis! Ne aflăm într-un veritabil conflict de interese! Altfel spus, un doctor care apără de ani buni tratamentele cu hormoni pentru menopauză este remunerat de mulți ani de aceleași laboratoare care fabrică aceleași THS!“ se revoltă doctorul Dupagne.

În anul 2004, Ministerul Sănătății comandă un raport privind criza hormonilor, intitulat „Notabilii menopauzei în fața riscurilor tratamentului hormonal substitutiv“; el acuză AFEM de omisiune a discursului opozanților, de manipulare a surselor și a cifrelor, de omisiune a recomandărilor oficiale... Doctorul Rozebaum persistă și semnează și, după câte știu, nu și-a făcut griji! Cine a suportat consecințele... Proces de calomnie, sancțiune din partea Ordinului Medicilor: doctorul Dupagne, pentru că și-a spălat rufele în public! A păta reputația unui confrate trece așadar înaintea jurământului lui Hipocrate și a micilor noastre vieți!

Cum să mai credem, după toate astea, societățile savante medicale care laudă un anume tratament sau o anume strategie, atunci când aflăm că supraviețuirea acestor societăți depinde de donațiile primite de la industria farmaceutică sau că organizează manifestări așa-zis științifice care, în final, nu sunt decât acțiuni promoționale?

Poate că ar trebui pur și simplu să nu mai luăm intoxicarea drept informație?

După acest scandal al THS-ului, numeroase femei s-au îndreptat spre un alt medicament, Agreal®, prescris în tratamentul bufeurilor provocate de menopauză; or, este un neu-

roleptic ce nu era prezentat ca atare. Multe femei au avut tulburări psihiatrice (anxietate, depresie și reacții la oprirea administrării medicamentului) și neurologice (mișcări anormale, sindromuri de Parkinson), iar raportul beneficii/riscuri al acestui medicament a fost considerat defavorabil după câțiva ani, provocând de la o zi la alta retragerea lui de pe piață din toate țările europene și o recuperare a unor cantități mari, după 30 septembrie 2007. În Franța, o asociație a victimelor medicamentului Agreal® este pe cale să reunească toate persoanele care vor să depună plângere. În Spania, Tribunalul din Barcelona tocmai a condamnat Sanofi Aventis la despăgubirea unui număr de 15 victime; dar suma este derizorie (55 000 de euro pentru toți), deși confirmă că medicamentul este cauza tulburărilor resimțite de aceste femei.

Este lupta dintre David și Goliath: expertizele costă scump, există o lipsă totală de cooperare a corpului medical și de acces la informațiile laboratoarelor sub pretextul secretului industrial și, apoi, ele pot trăgăna procedurile, onorariile avocaților lor sunt cuprinse în prețul *medicamentelor de rahat* (în limba franceză, *merdicaments*, lapsus revelator al președintelui LEEM, întreprinderile medicamentului)⁽¹⁵⁴⁾.

Dar, cu cât noi suntem mai nebuni, cu atât ei râd mai mult...

Violența pe rețete sau medicamentele psihiatrice⁽¹⁵⁵⁾

Înainte, nebunii stăteau în balamuc și profesia de psihiatru nu exista: oricum, ceilalți doctori nu îi respectau cu adevărat, psihiatria nefiind considerată știință. Și apoi, în urmă cu aproape 40 de ani, în anul 1967, cei mai mari psihiatri s-au reunit la Porto Rico să discute despre viitor, făcând un comunicat la închiderea congresului.

„Întrevedem potențialul unui control cvasi total al stării emoționale și mentale și a voinței de a acționa a omului” prin vocea psihiatrului Wayne O. Evans.

Ca din întâmplare, începând din anul 1970, apar tone de psihotrope⁽¹⁵⁶⁾, vândute pentru reglarea tuturor aspectelor comportamentului uman.

O înțelegere diabolică tocmai se nașteea între industria farmaceutică și cei care visau să fie considerați doctori adevărați. Pentru aceasta, aveau nevoie de pacienți, iar acești pacienți să fie bolnavi! Așadar, s-au grăbit să creeze o carte de diagnostice, DMS (Manual de Diagnostice și de Statistici), în care să apară listate și numerotate bolile mentale și simptomele lor. Cum diagnosticul lor nu se bazează pe nicio analiză sau test științific, psihologii și psihiatrii s-au reunit, au vorbit despre simptomele pe care le-au observat și... au votat în unanimitate ceea ce considerau a fi o nouă boală, dându-i un nume și un număr și înscriind-o în lista din DMS. Și de această Biblie se folosesc industriile psihotropului pentru a crea noi medicamente ce ar trebui să răspundă fiecăreia dintre ele!

Desigur, industria vrea un profit din ce în ce mai mare, așadar trebuie găsite din ce în ce mai multe boli! „Este o carte periculoasă, adăuga un psiholog, pentru că ne privește pe toți”: cine nu s-a simțit intimidat în fața anumitor persoane? Cine nu s-ar teme să ia cuvântul în public? Cine s-ar duce să-i ceară șefului o creștere de salariu fără să fie agitat? Acum, toate aceste comportamente sunt tot atâtea patologii listate în DMS, a cărei primă ediție avea 106 pagini, iar astăzi are 886, înregistrându-se încontinuu zeci de noi tulburări mentale. În urmă cu douăzeci de ani, o persoană care trebuia să treacă peste un divorț era ajutată de familie, prieteni, doctor, și nu de antidepresive; dar asta era înainte! Angoasa, tristețea, îngrijorarea, teama... inerente condiției umane, nu mai sunt considerate normale. Se pare că e o problemă de „dezechilibru chimic” în creier! Ceea ce nu corespunde cu nicio realitate științifică; doar un termen de marketing, dar trebuia să convingă oamenii că nu se simțeau bine și că acest lucru se putea rezolva cu medicamente!

În anul 2009, cine nu cunoștea în jurul lui mai multe persoane care luau antidepresive, somnifere, pentru că l-a părăsit soția, pentru că serviciul e stresant, pentru că datoriile nu-l lasă să doarmă, pentru că e deprimat? Sau chiar copii, pentru tulburări de atenție, adolescenți, pentru angoasa pe care o simt în fața acestei lumi fără repere, fără valori.

Astăzi, 100 de milioane de persoane în lume iau psihotrope!

Auzim destul de des spunându-se că tot ce se întâmplă în America ajunge întotdeauna la noi după câțiva ani, de la McDonald la reality-show, de la obezitate la *serial killer*..., că totul este defazat. Or, începem să vedem crime în școlile franceze, lucru de neimaginat în urmă cu câțiva ani; și, chiar dacă nu sunt măceluri ca în Statele Unite, poate că ar trebui să ascultăm ce se spune acolo.

Studii realizate de experți științifici, în colaborare cu jurnaliști care au adunat sute de mărturii, au reușit să scoată la lumină fapte convergente: toți acești indivizi suicidari sau asasinii care „trag la grămadă” orbește, în crize de violență extremă, luau psihotrope care le fuseseră prescrise de doctorul lor; deseori pentru probleme de anxietate, de insomnie, relativ minore.

Profesorul John Sommers Flanagan, de la Universitatea din Montana, afirmă că, de fiecare dată când un astfel de act este comis, prima întrebare pe care și-o pune este: „Urma cumva vreun tratament? Ce lua?” Și aceleași cuvinte revin de fiecare dată: Dexedrine®, Prozac®, Zoloft®, Effexor®, Ritaline®... Antidepresive, tranchilizante prescrise în grabă, fără un diagnostic definit, pentru boli care nu există în trei sferturi din cazuri!

Doctorul Rima Laibow arată că aceste medicamente sunt foarte periculoase, provoacă violența ucigașă, autoagresivitatea, cresc tendința de suicid, o distorsiune a realității, tratate, desigur, cu alte droguri... Spirala este pornită.

Multe dintre fostele victime sau apropiați ai victimelor povestesc: „Nu mai știam ce se întâmpla cu mine, nu mă mai

puteam controla“, „depresia se accentua, furia, la fel“, „fiul meu a încercat să mă omoare, avea doar șapte ani“, „eram în picioare pe balconul bisericii și voiam să sar“, „își scrisese «ură» pe șold și s-a spânzurat în șifonier, avea 15 ani“... Cu toții mărturisesc o schimbare sau o agravare a stării persoanelor aflate sub tratament.

„În cele din urmă, crimele în masă, împușcăturile din școli, au o legătură cu medicamentele psihotrope“, ne asigură doctorul Flanagan, fără nicio ezitare. Și numeroși sunt psihiatrii care recunosc că, în cazul apariției unei probleme „pacientul este blamat, nu se face legătura cu medicamentul“. În plus, „cazul este ascuns presei, explică doctorul Whitaker; dacă un ziarist se informează, i se răspunde că dosarul este confidențial. Publicul nu știe că drogurile legale îi împing pe acești copii la violență.“

Normal Shealy, neurochirurg, este conștient că „psihiatrii ascund simptomele, dar nici nu tratează cauza... al căror motiv l-au creat și ale căror pagube cauzate de aceste medicamente vor să le «ignore». Poliția se mulțumește să înregistreze acești morți sinucigași, fără să-i acuze pe cei cărora ar trebui să li se impute efecte acestor droguri.“

„Acești psihiatri sunt doar traficanți de droguri“, acuză pediatriul Doris Rapp. „Incapabili să vindece boala mentală, o controlează cu medicamente“, adaugă doctorul Garry Gordon. „Ei încearcă unul... apoi un altul... dacă nu merge! Au învățat cu toții că, dacă un pacient suferă de o *anume* tulburare, un *anume* medicament este cel mai bun. Oricum, când un psihotrop apare pe piață, nimeni nu cunoaște jumătate din efectele (de ce secundare, de altfel?) pe care le poate provoca!“ Părinții mai multor copii care s-au sinucis sunt șocați să vadă că li s-a prescris un tratament atât de grav în zece minute, fără ca doctorul să-i fi examinat, să fi vorbit cu ei, „ca și cum li s-ar fi dat bomboane“! Dar, când nu știm ce poate provoca un *anume* simptom la un pacient, cum să prescriem un medicament care îl va calma?

Și „ce ajutor aduc aceste droguri dacă provoacă o angoasă atât de puternică, o dorință de sinucidere sau de a omori alți oameni?“, se întreabă doctorul Lauren Dewitt, farmacistă. „Ne jucăm cu focul“, recunosc cei mai cinstiți dintre ei.

Multe persoane, doctori, avocați, martori și responsabili se revoltă, denunțând „mașina de bani“ din spatele scuzei de a trata oamenii și se întreabă: „Oare de câți morți va fi nevoie înainte ca publicul să se trezească?“ Totuși, actualmente, în lume sunt peste 3 000 de decese pe lună cauzate de medicamente psihotrope.

Cum s-a ajuns aici?

Companiile farmaceutice cunosc pericolul pastilelor pe care le vând. Un vizitator medical de la Eli Lilly (care fabrică Prozac®) povestește cum erau instruiți despre tehnicile de vânzare pentru a influența doctorii și răspunsul ce trebuia dat, de exemplu, privind efectele cunoscute ale Zyprexa® (tratarea schizofreniei și a tulburărilor bipolare), ca obezitatea și diabetul: „Preferați un pacient slab, dar psihotic, sau gras și stabilizat?“

Cartelurile nu sunt deloc miloase, puțin le pasă dacă starea pacienților se agravează, de la durerea de cap la halucinații, de la degradarea personalității la suicid... din moment ce banii se adună în grămezi. Dar situația nu s-ar fi înrăutățit niciodată atât de mult dacă psihiatrii nu ar fi lucrat mână în mână cu cartelurile farmaceutice, deși, astăzi, 70% dintre antidepresive sunt prescrise de generaliști.

„Industria farmaceutică și psihiatrii sunt frați siamezi, uniți prin portofel“, afirmă Kay Carlson, specialist în vânzări la una dintre aceste firme.

Și vorbim aici despre un *business* în plină expansiune: 44 de medicamente în anul 1970, 174, astăzi!

303 miliarde de dolari pe an. Doar cele cinci psihotrope cel mai bine vândute le aduc un profit de 18 miliarde, adică mai mult decât produsul național brut a mai mult de jumătate din țările de pe glob, ne spune reportajul.

Oare iarba este mai verde la noi?

De mult timp se știe că în Franța suntem regii prescrierii de psihotrope (somnifere, hipnotice, tranchilizante, anxiolitice, antidepresive și neuroleptice). Ei vor să lărgească cercul consumatorilor până la sugarii noștri în leagănele lor și la buncii noștri, în azilurile de bătrâni!

Înainte, stăteam de vorbă cu ei, ne ocupam de ei, îi ajutam să crească și să moară; acum, când familia nu mai reprezintă un refugiu, ne mirăm că ei nu se simt foarte bine, dar asta se tratează cu pastile...

Pierzându-și dimensiunea spirituală, bătrânul nostru continent își schimbă finalitatea: ar trebui să fim cu toții fericiți și, dacă nu suntem, înseamnă că suntem bolnavi! A avea sușuri și coborâșuri, a fi epuizat după o zi de muncă, ce ar putea fi mai normal? Acum suntem diagnosticați „bipolari“! De altfel, am fi bolnavi încă de la naștere, aceasta este versiunea modernă a păcatului originar!

Așadar, vorbim despre a ne pune „propriii copii sub supraveghere strictă“⁽¹⁵⁷⁾, începând de la creșă, dacă se poate!

În primul rând, este necesară diferențierea dintre „tulburările de comportament“ (diagnostic individual psihiatric) și „delicvența“ (fenomen social). „Tulburările de comportament, ale copilului au pus, până în zilele noastre, unele semne de întrebare între responsabilitate și culpabilitate, între lege și medicină, între criminologie și psihiatrie, tratament și pedepsire.“ În anul 1965, pentru prima oară, CMI (Clasificarea Internațională a Maladiilor) creează o categorie specifică, intitulată „tulburări de comportament de copilărie“. Apoi, DMS recunoaște trei categorii: hiperactivitatea cu deficit de atenție, tulburarea de opoziție cu provocare și tulburarea de comportament (în grup sau solitar agresiv). Pentru a le diferenția, sunt enumerate o serie întregă de simptome, mergând de la „acces de furie, comentează ceea ce spun părinții, neascultător, este deseori supărat sau răzbunător, minte...“ la multe altele și mai grave: „furt de obiecte de o anu-

mită valoare, a obligat pe cineva să întrețină relații sexuale, a dat foc cu bună știință...“⁽¹⁵⁸⁾

Întotdeauna au existat delincvenți, dar oare medicamentele îi vor face să dispară? Pe lângă acest lucru, sincer, ce este anormal în faptul că copiii noștri nu consideră „perfectă“ această lume care ne-a fost fabricată? Există cauze obiective pentru toate aceste simptome. Copiii, tolăniți în fața televizorului, sunt victime ale dereglărilor hormonale, obezității, diabetului (un studiu recent a demonstrat astfel că un consum excesiv de zahăr provoacă simptome similare celor descrise pentru hiperactivitate), poluții multiple... Acestea sunt boli ale societății și tot ce le propunem sunt cămășii de forță chimice!

În anul 1968, se fumau țigări cu hașiș, substanță ilegală și dăunătoare, desigur, dar nu am văzut niciodată măceluri provocate de marijuana! Și prin ce ipocrizie, prin ce conștiințe, sunt recomandate psihotropole? Când vedem ravagiile provocate de această politică în Statele Unite! Omucideri, sinucideri, halucinații, diabet, dependență și probleme cardiovasculare ce ar putea provoca moartea... pentru a trata o insomnie, sau o lipsă de atenție și desigur, pentru a atenua efectele acestor droguri se prescriu altele, pe viață⁽¹⁵⁹⁾!

Așa cum spune Andrew W. Saul, un autor care a anchetat acest scandal: „Realizăm că nu există bani în sănătate, dar sunt mulți în boală.“

Așadar, și în Franța, tocmai a ieșit... un plan guvernamental ce prevede acum depistarea sistematică a „tulburărilor de comportament“ ale copiilor începând cu vârsta de 3 ani și o decizie a Agenției Europene a Medicamentului (EMA) recomandă „extinderea prescrierii de Prozac® în cazul tratamentului episoadelor depresive majore cu intensitate moderată spre severă la copiii mai mari de 8 ani“!

În ciuda unor studii ca acela al profesorului Breggin⁽¹⁶⁰⁾ (profesor emerit de psihiatrie), prezentat în fața Congresului American în anul 2002, care demonstrează că „hiperactivitatea

este o boală inventată“, cel al jurnalistului Pierre Vican, care se întreabă în cartea sa *Nos enfants, cobayes de la psychiatrie?*⁽¹⁶¹⁾ despre legitimitatea acestei politici de prevenție generalizată în școli, alarma dată de medicul Rémi Bailly, doctor în Spitalul Pitié-Salpêtrière din Paris, studiile recente care scot la lumină sau confirmă efectele secundare foarte periculoase ale acestor „tratamente“ pentru copiii catalogați „hiperactivi“... mașina continuă să înainteze. Iar pe site-ul boursier.com se văd cartelurile care continuă „să câștige bine“ cu Ritaline®, psihostimulentele și antidepresivele prescrise copiilor!

Paharul dă pe dinafară în America, piața copiilor este saturată, din fericire Europa vine în ajutorul proxeneților sănătății! „Supus unui număr mare de teste elaborate pe baza unor teorii anglo-saxone ale psihiatriei neurobiologice, un număr mare de copii va fi diagnosticat – fără un examen medical – după criteriile pur subiective foarte mult aduse în discuție de experții științifici internaționali. Personalitatea «patologică» care va fi descoperită va conduce, începând cu vârsta de 6 ani, la administrarea de psihotrope, ale căror efecte cauzate în plan psihic, mintal și psihologic nu pot fi ignorate. Copiii a căror personalitate va fi considerată ca «deviantă» riscă să fie etichetați pentru tot restul vieții lor ca indivizi potențial asociali sau criminali.“⁽¹⁶²⁾

Pentru că americanii sunt întotdeauna în avans față de noi, sperăm ca acest plan nou care ne este prezentat ca un program altruist să nu cunoască aceleași derive ca acolo, unde clase întregi din școli au fost supuse unor teste mai mult sau mai puțin îndoielnice, deși așa-zis „voluntare“! Doar că s-a uitat să li se explice ce riscuri implicau. Copii despărțiți de familia lor sub pretextul că le fuseseră descoperite simptome de „constrângere obsesivă“ sau diagnosticați „bipolari“, plasați în spitale, izolați zile întregi, care au fost obligați să înghită cutii întregi de medicamente și care au ieșit în stări lamentabile... Părinți săraci, care au fost amăgiți că copiii lor vor profita „în mod gratuit“ de

medicamente care, în farmacie, costau peste 100 de dolari sau că progeniturile lor își vor petrece ziua în centre de primire cu desene animate pe ecrane mari, console de joc, biscuiți, sucuri și dulciuri la discreție...

Nu le putem acorda laboratoarelor decât intenții nefaste, există o penurie mare de medicamente special concepute pentru copii, dar mai trebuie știut și că: „Atunci când o firmă dorește să scoată pe piață un medicament, trebuie să depună în faza de dezvoltare un plan detaliat de studii pe copii. Apoi, Europa își dă acordul pentru înregistrare. În schimb, producătorul primește o prelungire a brevetului. Așadar, vorbim aici despre o situație câștigător-câștigător.”⁽¹⁶³⁾

Mai ales pentru laboratoare, am dori să spunem, când Andy Vickery, avocat specializat în procesele împotriva laboratoarelor, ne spune că un medicament testat pe copii înseamnă un miliard profit suplimentar pentru fabricant⁽¹⁶⁴⁾.

La polul opus, chiar și Înalta Autoritate de Sănătate o recunoaște⁽¹⁶⁵⁾: sistemul medical împinge astăzi persoanele în vârstă să consume prea multe medicamente psihotrope: „Există o prescriere exagerată toxică de neuroleptice în tulburările de comportament numite «productive», frecvente la pacienții atinși de boala Alzheimer sau de o boală înrudită. În Franța, o persoană din două cu vârsta peste 70 de ani ia psihotrope. Două milioane din 10 milioane de persoane în vârstă consumă în mod cronic hipnotice sau anxiolitice, în timp ce balanța beneficii/riscuri le este net defavorabilă, indiferent că e vorba despre tulburări de somn sau de tulburări de anxietate.” Psihotroapele sunt la originea unor efecte secundare care merg de la obișnuința la prostire sau la confuzie permanentă, trecând, desigur, prin căderile și fracturile provocate de acestea, ale căror consecințe pot fi grave atunci când este vorba despre persoane în vârstă.

Încă un lucru demn de menționat: puteți lua antidepresive fără să știți. Când un psihotrop începe să nu mai producă profit, laboratoarele îi schimbă numele, ambalajul, culoarea pastilelor

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

și... prescrierea! Astfel, Prozac® s-a numit Sarafem®. Antidepresivul Wellbutrin® a devenit Ziban®, prescris oamenilor care doresc să renunțe la fumat. Cymbalta®, rebotezat Yentreve®, este prescris pentru incontinență urinară! Există pentru toată lumea și pentru toate tipurile de durere: obezitate, alcoolism, herpes și chiar căderea părului! Și cum AFSSAPS (care autorizează introducerea pe piață a acestor medicamente) funcționează exact ca FDA și se sprijină pe aceleași pseudo studii...

Trebuie spus că Rockefeller I, în anul 1860, și-a pus bazele imperiului vânzând petrol brut ca tratament împotriva cancerului și, că după ce a fost modificat, a fost prescris până la urmă pentru constipație, Nujol® a fost retras de pe piață abia în anul 2004!

De ani buni, DSM este ținta criticilor din ce în ce mai vehemente din partea unei minorități active de psihiatri *clasici*. Ei acuză American Psychiatric Association că a făcut ca psihiatria clinică să dispară „în avantajul clasificărilor, desigur nici ele nefiind mai bazate pe discursurile pacienților despre suferința lor, ci mai degrabă pe eficacitatea medicamentelor“, explică doctorul Jean-Louis Chassaing, psihiatru la Clermont-Ferrand. Adăugând că „cunoașterea aprofundată a unei științe nu va ține niciodată locul spiritului critic al clinicii [...] nu mai etichetați niciodată un pacient, pentru că o personalitate depășește mereu limitele unei categorii...“⁽¹⁶⁶⁾ „Treptat, din acest clasament au fost eliminate toate entitățile dificile, ca formele deficitare de schizofrenie, care nu răspund la medicamente“, adaugă profesorul Édouard Zarifian (CHU⁽¹⁶⁷⁾ din Caen)⁽¹⁶⁸⁾.

La 17 ianuarie 2008, Monique Debauche, psihiatru la Free Clinic din Bruxelles, membră a Grupului de Cercetare și de Acțiune pentru Sănătate din Belgia, în timpul unei conferințe organizate de revista *Prescrire*, denunța, la rândul ei, marasmul unei psihiatrii dominate, prin intermediul DSM, de industria farmaceutică. „O psihiatrie devenită o tehnică de control social și

de normalizare a comportamentelor și/sau temperamentelor concepute ca deviate comparativ cu standardele economice neolibérale în vigoare și cu reprezentările societății pe care le determină.“ Și cum s-a ajuns la această situație catastrofală prin „inventarea de boli (modelare sau *Disease Mongering*) pentru a vinde un medicament; producerea de dovezi de către cercetarea medicală, prin intermediul studiilor randomizate ușor manipulabile pentru scrierea de articole științifice de către *ghostwriters* (autori-fantomă); un control cvasi-inexistent din partea agențiilor medicamentului; declinul psihiatriei în favoarea menținerii directivelor soldate cu prescrierea de psihotrope⁽¹⁶⁹⁾.”

În clar, ei le reproșează egalilor că nu-și mai fac meseria, toți cei care se mulțumesc să se îmbogățească distribuind medicamente din toate puterile, miile de „soldaței” din lumea întreagă la ordinele lui Big Pharma, în timp ce 40% din posturile de psihiatri nu sunt ocupate în sectorul public! Este o mare greșeală.

Banii nu miros, totuși mulți sunt cei care merg pe urmele lor: destul de recent, un pensionar tânăr al unui laborator farmaceutic spunea că conceptul „de atacuri de panică”, care este clasat în DSM4, fusese elaborat în mod specific de Donald Klein pentru laboratorul Upjohn, care urma să introducă pe piață medicamentul Xanax®. Același lucru cu doctorul Joseph Biederman, cel mai renumit pedopsihiatru american, profesor la Harvard, care a inventat conceptul de „bipolar” pentru copiii foarte mici⁽¹⁷⁰⁾, făcând să explodeze, grație publicațiilor sale, vânzările acestor puternice medicamente antipsihotice (doar aceste trei medicamente: Zyprexa®, Seroquel®, Risperidone® aduc 25 000 de dolari în fiecare minut). În acest moment, el face obiectul unei anchete a Congresului American pentru că, se pare, i-a promis laboratorului Johnson & Johnson, chiar înainte de a-și realiza studiul, că acesta va arăta că medicamentul lor, Risperidone, era eficient la copiii cu vârste mici. Și, ca mulți dintre colegii lui, pentru că a omis să declare 1,5 milioane de dolari

primiți de la laboratoare! Membru al faimosului DSM, el face parte din comitetul „descoperitor“ de noi tulburări psihiatrice (de exemplu, un stângaci care s-ar scărpinga cu mâna dreaptă monopolizează toată atenția acestei nobile Agore), care hotărăște să o includă în Biblie. Cu atât mai mult cu cât sistemul este cu adevărat bine făcut: toți acești distinși cercetători primesc bani și de la firmele farmaceutice pentru a descoperi medicamentul-remediu. Tot lor li se va cere, în calitate de experți, să-i evalueze eficacitatea lui, ca să fie cât mai repede autorizat și implicit introdus pe piață! Înainte să primească laurii victoriilor și cecurile acestei sinistre corupții! Conform unui recent studiu canadian, industria farmaceutică varsă 57 de miliarde anual „doctorilor de top“⁽¹⁷¹⁾ pentru ca ei să-și influențeze colegii.

În Franța, conform grupului Formindep, recomandările ce ar trebui să-i lămurească pe profesioniștii din sănătate, elaborate de HAS, sunt influențate. În martie 2008, de exemplu, la cererea Societății Franceze de Neurologie, HAS a promovat recomandarea profesională intitulată: „Îngrijirea bolii Alzheimer și a bolilor înrudite“. Declarațiile publice de avere a cinci membrii ai comitetului de organizare au fost făcute publice abia la 18 martie 2009, după ce Formindep a interpellat HAS. „Acești cinci membri prezintă legături de interese directe cu firmele care comercializează medicamente indicate în demențe. Cel puțin patru dintre acești membri au legături de interese considerate majore. Unul dintre ei prezintă o legătură de interes nedeclarată, în calitate de investigator al unui test clinic pentru menantine, medicament utilizat în boala Alzheimer, un altul, legături majore cu cele patru firme (Eisai, Novartis, Jansen și Lundbeck) direct implicate prin comercializarea de tratamente pentru demențe, în calitate de membru al comitetului lor științific.“ Același lucru și pentru persoanele aflate printre cei 20 de membri ai Comitetului de Lucru ale căror declarații au fost făcute publice⁽¹⁷²⁾. Toate aceste lucruri par a fi destul de departe de exigențele scrise în carta HAS ⁽¹⁷³⁾.

Oare ar trebui să facem legătura cu faptul că prescrierea medicamentelor specifice bolii Alzheimer, cu eficacitate contestată, este de până la zece ori mai mare în Franța decât în alte țări?

Această înțelegere secretă dintre industria farmaceutică și experții psihiatri aflați la originea DSMIV tocmai a fost confirmată de o publicație științifică⁽¹⁷⁴⁾ recentă: peste 56% dintre ei au una sau mai multe legături cu firme. Ne gândeam noi!

70% din finanțarea EMEA (Agenția Europeană a Medicamentului) și peste 80% din cea a AFSSAPS provin chiar din această industrie și conflictele de interes sunt incontestabile⁽¹⁷⁵⁾.

Hormonul de creștere

Cine nu se simte ușurat că a avut șansa ca propriul copil să nu aibă nevoie de hormoni de creștere?

În anii '70, acest faimos hormon extras dintr-o glandă, hipofiza, reprezintă pentru copiii afectați de o anumită formă de nanism speranța de a câștiga câțiva centimetri care le-ar putea schimba viața.

Șaptesprezece ani de anchetă, patru luni de audiențe și, miercuri 14 ianuarie 2009, zece minute de pronunțare a verdictului prin care cei implicați în afacerea hormonilor de creștere erau eliberați. Primele strigăte au fost: „Și mai numim asta justiție!“, „rușine!“, „sunt unii de aici care au conștiința liniștită, bandă de asasini!“ Lacrimi amestecate cu mânie. Un tată, cu chipul palid, strânge la piept dosarul fiului său decedat: „Nu mai poate fi făcut nimic acum, nimic... S-a terminat.“ Jeanne Goerrian, președinta Asociației Victimelor Hormonului de Creștere (AVHC), explodează: „Este inimaginabil că pot fi dezvinovați așa! Ne vom bate, nu putem accepta ca copiii noștri să fi murit degeaba.“⁽¹⁷⁶⁾

În timpul acestui proces am aflat „că începând din anul 1974 existau multe semnale de alarmă privind riscurile“. În anul 1975, publicarea unui articol în revista *Nature* atrage atenția

asupra sursei potențiale de infecție pe care o poate reprezenta agentul bolii Creutzfeldt-Jakob (MCJ) în cazul prelevării de organe. În anul 1976, amenințarea se confirmă în cazul riscului de contaminare a hormonilor de creștere. Încă din anul 1980, profesorul Montagnier alertase Institutul Pasteur și pe profesorul Jean-Claude Job, fost președinte al France Hypophyse, despre contraindicațiile la prelevare. La acea vreme, nu fuseseră încă descoperiți prionii⁽¹⁷⁷⁾. Dar savantul, dotat cu un fler științific ieșit din comun, cerea ca „o atenție deosebită să fie acordată pericolului transmiterii MCJ” și preconiza, în lipsa certitudinilor, să se îndepărteze cel puțin unii donatori de hipofiză „cu risc”⁽¹⁷⁸⁾. În anul 1981, un raport al Departamentului de Sănătate britanic a conchis că „hipofizele subiecților nebuni nu trebuie să fie prelevate pentru fabricarea hormonului de creștere”.

Avertismente în van!

Dar mai ales halucinant! Nici voi și nici eu, fără cunoștințe științifice speciale, doar dotați cu puțin bun simț, nu am fi putut face asta fără să avem mari îndoieli: aflăm că hormonii erau prelevați fără niciun control, oriunde, în morgi, în spitalele psihiatrice, de la oameni bolnavi de cancer, de Alzheimer, că în laboratoare erau amestecate hipofizele putrezite cu cele sănătoase, că erau colectate în condiții groaznice „în niște morgi, de niște angajați care primeau bacșișuri, cu bucăți de țevi de încălzire centrală sau triunghiuri de perdea”⁽¹⁷⁹⁾, au povestit unii martori chemați la bară. A fost înregistrată și mărturia unei specialiste în MCJ, Françoise Cathala, care, alertând încă din anul 1984 un director al Spitalului Pitié-Salpêtrière, a primit următorul răspuns: „Nu putem face nimic. Totul e în mâinile sindicatelor, niște băieți de la laborator care primesc 50 de franci pentru fiecare hipofiză. Dacă ne oprim, nu vom mai avea nicio autopsie.”⁽¹⁸⁰⁾

Distribuit în Franța până în anul 1988, în timp ce în marea majoritate a țărilor se oprise încă din 1985 pentru că se știa de existența bolii... și că nu au fost ridicate loturile de pe piață!

Rude ale victimelor povestesc cum corpul medical nega riscurile de contaminare. „Ni se spunea că au fost câteva incidente în America, dar că în Franța nu exista niciun risc, că tehnologia de la noi era fiabilă, iar pentru noi, faptul că a fost fabricat la Institutul Pasteur era o confirmare a încrederii și credibilității, certitudinea că nu putea exista nici cea mai mică bănuială!”

„Ce tată, ce mamă ar fi permis să se întâmple una ca asta, dacă am fi știut?”

Hormonul de sinteză exista din anul 1984, dar Franța apăra „excepția franceză”, și nici nu intra în discuție ca France Hypophyse, care deținea monopolul hormonului de creștere în teritoriu (neglijând chiar să întrebe AMM), să cumpere și să autorizeze hormonul de sinteză! „Credeau – și încă mai cred că au avut dreptate – că hormonul lor de origine umană era cel mai bun, toți acei mari indivizi care au venit (la bară) să ne spună tot parcursul lor, titlurile lor de profesori emeriti, aceste personalități orgolioase, convinse că dețin adevărul (pentru că nu exista doar banul), cum au putut comite o imprudență atât de mare?”

Un record trist: în anul 2004, Franța număra 58% din toate cazurile mondiale de Creutzfeldt Jakob legate de hormonul de creștere.

În anul 1991, primii părinți depun plângere și de atunci decesele se succed, în medie de aproximativ 10 pe an, lucru care explică durata mare a anchetei. 117 tineri au murit și alte sute trăiesc cu teama că sunt atinși de această boală, a cărei perioadă de incubatie poate fi foarte lungă și care are, în mod obligatoriu, un sfârșit fatal. Boala Creutzfeldt Jakob: această patologie mortală, care devastează creierul și provoacă o durere atroce, trei sferturi din doctori nu o văzuseră niciodată înainte de... hormonul de creștere. Ne trec fiorii auzind mărturiile părinților victimelor: „Fiul meu nu se mai putea ridica, nici mânca, era agitat, nu ne mai recunoștea... operat de unsprezece ori, torturat timp de un an de toate gesturile medicale încercate pentru a-l salva. Nu facem aici procesul medicinei, ci pe acela al acestor oameni care

nu s-au comportat corect. Nu este vorba de greșeală medicală, ci de o disfuncție îngrozitoare...”

Pe banca deșinuților în prevenție, șapte doctori sau oameni de știință răspund de omucideri involuntare și, cei mai mulți dintre ei, de „înșelătorie agravantă”. Avocații lor pledează ca de obicei „că știința medicală a vremii nu permitea măsurarea riscurilor existente!” Profesorul Jean-Claude Job, 85 de ani, fost președinte al Asociației France Hypophyse și acuzat principal, pentru prima oară, le-a cerut iertare lui Dumnezeu și părinților victimelor.

Dar acest lucru nu ține deloc de cald atunci când ți-ai pierdut copilul!

Marea ipocrizie

Firmele și OMS, a cărei cartă „are drept obiectiv să aducă toate țările lumii la cel mai ridicat nivel de sănătate posibil”, să nu mai pretindă că lucrează pentru binele nostru, al tuturor!

Putem vedea, de exemplu, procesul⁽¹⁸¹⁾ intentat de aceleași firme guvernului Africii de Sud, vinovat în viziunea lor că a dat legi sanitare care autorizează firmele locale să producă tratamente împotriva virusului HIV fără să mai treacă prin brevetele marilor companii. Conform acordurilor din cadrul OMC, nu mai este posibilă producerea sau cumpărarea din străinătate de medicamente fără să se plătească drepturi de autor proprietarilor invențiilor, chiar dacă există 25 de milioane de seropozitivi în Africa, dintre care 1 milion de copii și 6 000 de morți datorate virusului HIV! Este adevărat că Africa nu are mijloacele necesare să plătească tratamentele mult prea scumpe (în Europa și în Statele Unite, un an de terapie costă între 20 000 și 30 000 de dolari; cu generice, suma e de 400 de dolari!), dar, așa cum striga petiția „Medicilor fără frontiere”: „Protejarea vieților oamenilor trebuie să treacă înaintea celei a brevetelor.” Laboratoarele

au cedat doar în fața presiunii internaționale și a personalităților ca Nelson Mandela sau Kofi Annan!

La fel, în Brazilia, trusturile farmaceutice americane se adresează OMC pentru a împiedica guvernul brazilian să susțină producerea de tratamente la un preț net inferior celor comercializate de aceste trusturi. Cu toate acestea, programul susținut de guvernul brazilian a permis tratarea gratuită a 90 000 de persoane și diminuarea mortalității datorate de virusul HIV cu 50%⁽¹⁸²⁾.

Uimitoarea ipoteză a doctorului Mendelsohn(183), conform căreia oamenii ar fi într-o stare de sănătate mai bună dacă medicina modernă ar dispărea într-un procent de 90%, provoacă zâmbete, dar el povestește în cartea pe care a scris-o: „Atunci când doctorii au intrat în grevă, la Bogota, în Columbia, în Los Angeles, California, și în Israel, gradul de mortalitate în aceste trei regiuni diferite a scăzut în mod considerabil.“ În timpul grevei lor de o lună din anul 1973, doctorii israelieni au redus contactele zilnice cu bolnavii de la 65 000 la 7 000. „Serviciul funerar din Ierusalim a raportat că gradul de mortalitate la israelieni scăzuse cu 50% în această lună și că nu mai existase o altă scădere atât de drastică a mortalității de la ultima grevă a doctorilor, în urmă cu douăzeci de ani.“ Doctorul Mendelsohn își termină cartea cu inevitabila concluzie că medicina modernă este o industrie uriașă și lucrativă care distruge viața umană în încercarea de a trata boala. Ea ne face rău cu abuzurile, cu supradozele de medicamente și cu toate gadgeturile ei: „În fiecare minut al fiecărei zile medicina modernă merge prea departe, pentru că îi place să meargă prea departe“, afirmă acest veteran al medicinei.

Oamenii trebuie preveniți că sunt în pericol de moarte, știința devine criminală.

Albert Einstein

Vaccinurile

Este greu să repunem în discuție fundamentele secolului nostru, ceea ce am învățat la școală: înainte și după Pasteur, bine-făcător al omenirii pentru că „l-a salvat pe micul Joseph Meister, mușcat la mână de un câine turbat“ și a descoperit vaccinarea, care a schimbat istoria medicinei și ne-a cruțat pe toți, timp de secole întregi, de boli teribile!

Desigur, precum cei mai mulți dintre noi, am înregistrat de-a lungul acestor ultimi ani că existau rateuri impardonabile... că, pentru unii, protecția promisă se dovedea a fi mai rea decât riscul existent... Am considerat că nu era deloc normal, că era impardonabil să împingi oameni sănătoși spre vaccinare împotriva unei pericole ipotetic fără să fii sigur de inocuitatea lui; am crezut că erau laxiști, incompetenți, iresponsabili, că era grav și că nu merita să absolve ENA⁽¹⁸⁴⁾ ca să fie atât de nuli. Dar nicio dată că aceasta era cea mai mică dintre grijile lor!

Mă voi abține să iau o poziție: pro sau contra vaccinării? Nu am competența necesară. Dar, de îndată ce ne interesăm de problemă, observăm că istoria nu este atât de frumoasă pe cum ne este povestită. Campaniile sunt din ce în ce mai insistente nu în scopul de a ne salva viețile, ci doar pentru că vaccinurile reprezintă cel mai bun sector al industriei farmaceutice: dezvoltarea lor nu costă scump, au o marjă de beneficiu de 98%; pentru că, având caracter preventiv, ele se vând întregii populații și, contrar celorlalte medicamente, publicitatea lor este autorizată.

Cartelurile farmaceutice nu se gândesc decât să facă maximum de beneficii, în fond, într-o societate în care reușita se măsoară după profit, nu e uimitor, dar toate aceste organisme, aceste comitete de etică, de protejare a vieții, a indivizilor, aceste comisii de control? E clar, aceste viespare în care întâlnim aceleași nume, din ascunzătoare în ascunzătoare, uneori neinstruiți în privința subiectului pe care îl prezintă, uneori muiați până la

gât în alte afaceri... și mereu în următoarea escrocherie! Nu se poate ca acești oameni, în mâinile cărora am fost forțați să ne lăsăm (în trecere, mulțumesc pentru manipularea în care transformă democrația), să fie atât de bine plătiți din veniturile noastre ca să le pese atât de puțin de ce ni se poate întâmpla, din ignoranță, din aviditate sau din simplu dispreț.

Cum spunea unul dintre „foștii” mei: „Ești chiar naivă!” Nu... eu am un oarecare simț sau un simț sigur al onoarei, care mă face să nu pot concepe că altora le lipsește cu desăvârșire. Reflectând un moment, poate că asta este naivitatea! Dar nu mai mult decât faptul că nu-mi pot imagina că un bărbat care vă spune „te iubesc” vă minte drept în față; nu știam că *asta* putea exista. Și cred că acesta este cazul a milioane dintre noi, mai mult sau mai puțin instruiți, puțin contează, care cred că, pentru a construi o casă, e mai bine să angajezi un zidar priceput și care, așadar, au o încredere oarbă în cei pe care i-au ales și în „profesioniștii” din sănătate ca să se trateze (pentru că acest lucru este scris în declarația de intenție, în jurământul lui Hipocrate).

Ceea ce m-a intrigat și, în consecință, m-a făcut în mod necesar să cercetez sunt aberațiile, chestiile care nu se potriveau, nonsensurile, minciunile flagrante care au fost răspândite, apoi vârate cu forța fricii în capetele noastre, ca să ne facă să ne vaccinăm împotriva gripei A. De ce? Ce se ascundea aici?

Iar aici... nu putem face altceva decât să vedem. Cum se spune în armata americană: „O dată e întâmplare, de două ori este coincidență, de trei ori este complot!”

Pentru că au existat precedente grave!

Epidemia falsă de hepatita B

Cine nu își amintește cum am fost cu toții împinși spre vaccinarea împotriva hepatitei B? O boală mortală, fulgerătoare. Acest virus atacă ficatul și provoacă cancer și hepatite violente. „În Franța, la fiecare șase ore un pacient moare din cauza consecințelor virusului hepatitei B”, repetau încontinuu mesajele

publicitare ale vremii. Astăzi se știe că, la fiecare patru ore, un bărbat sau o femeie, cu vârsta cuprinsă între 20 și 40 de ani, este lovit de scleroza în plăci.

Așa cum spunea Sylvie Simon⁽¹⁸⁵⁾ în acel moment: „Publicitatea a depășit cu foarte mult argumentele utilizate pentru a vinde Coca-Cola și minciunile s-au succedat într-un ritm niciodată egalat până acum în domeniul sănătății.“ „Hepatita B omoară mai multe persoane într-o zi decât virusul HIV într-un an“, puteam citi pe fluturașele mincinoase distribuite în sute de mii de exemplare în licee, tipărite în revistele noastre preferate. „Virusul hepatitei B se transmite pe cale sexuală sau prin salivă. În momentul primelor săruturi, tinerii riscă să contacteze hepatita B“, afirma doctorul Plassart⁽¹⁸⁶⁾. Câți părinți, gândindu-se că un sărut intervine foarte repede, s-au grăbit să-și protejeze copilul? Oare câți adolescenți și-au spus: „Un sărut pe gură și te-ai fript!“ Cine nu-și mai amintește să fi băut din paharul unui prieten?

Douste-Blazy, la acea vreme ministru al Sănătății, nu rămâne dator: „Sunt 40 000 de contaminări anuale cu hepatita B, ea afectând în general tinerii“⁽¹⁸⁷⁾, nu ezită el să spună. „Oare putea să ignore atunci că estimările oficiale (Rețea Națională a Sănătății) se situează la aproximativ 8000?“⁽¹⁸⁸⁾ Oricum, aplică directivele OMS!

Politica guvernului se dorește a fi la înălțimea pericolului! Până acum obligatoriu pentru personalul din sănătate și recomandat persoanelor „cu risc“ (toxicomani, homosexuali și heterosexuali cu parteneri multipli) și celor care călătoresc în țările în care virusul era foarte prezent, suntem informați că el se propagă cu viteza luminii în țările occidentale și „că dezastrul trebuie eradicat“. Operație vastă de vaccinare gratuită a copiilor de la grădiniță, seturi de casete video, fișe de curs, activitate de simulare pentru adolescenți... Putem aprecia rigoarea informațiilor date adolescenților după o notă internă a laboratorului Pasteur-Mérieux, care a devenit publică în *Journal de 20 heures*, la 23 martie 1998, pe postul France 2: „Pe piața vaccinării, ado-

lescenții reprezintă un segment foarte purtător... Trebuie să dramatizăm, să provocăm teamă cu boala.”^{“(189)”}

În luna octombrie 1994, împreună cu Fun Radio este organizat un tur al Franței; un „camion forum de hepatita B” străbate Franța pentru a prezenta emisiunea *Love in Fun* cu cei doi admiratori-vedetă ai ei, foarte populari în rândul tinerilor: Difooll, prietenul simpatic, și „Doc”, alias Christian Spitz, pediatru și psiholog însărcinat cu „informarea”, care spunea la acea vreme că 4 miliarde de indivizi erau atinși de virus! Această cifră, în timp ce populația mondială era de 5 miliarde, trebuia să sperie pe toată lumea, tineri și bătrâni! Iar operația Fun Radio „era o idee a doctorului Sauveur Boukris, președinte al CFA (Comitetul Francez pentru Adolenșență)”^{“(190)”} care, din anul 1992, milita pentru vaccinarea copiilor împotriva virusului. Finanțată cu 7 milioane de franci de compania GlaxoSmithKlein (care fabrica Engerix®, unul dintre vaccinurile împotriva hepatitei B, deși Genhevac® – singurul din lume fără posologie pediatrică – produs de Pasteur-Mérieux, obținuse monopolul vaccinării în școli începând din anul 1995). Acest lucru avea de ce să-i supere pe alți doctori; revista medicală *Pratiques*, apropiată de SMG (Sindicatul Doctorilor Generaliști), publică, încă din 1995, o scrisoare critică a unui pediatru din Caen, doctorul Jean-Pierre Lelouche: „Și dacă avem de-a face mai mult cu o mistificare a securității decât cu o campanie de sănătate publică? Nu s-a făcut nimic împotriva virusului HIV, împotriva sângelui contaminat, împotriva șomajului, dar vom face ceva pentru tineri, împotriva hepatitei B și, în plus, ceva pentru industria farmaceutică.” Aceste rânduri provoacă semne de întrebare cititorilor, în majoritate medici, care se hotărăsc să vadă mai de aproape cine este acest misterios CFA, capabil să organizeze o campanie națională de o asemenea anvergură și să aibă atâta influență asupra doctorului Douste-Blazy? Doctorița Élisabeth Maurel-Arrighi, mandatată de confrății ei, pleacă în misiune la sediul CFA și descoperă un mic cabinet medical aparținând doctorului Bourkis, care îi spune că

I-a interesat în mod deosebit vaccinul HB (hepatita B), că CFA este o asociație lege 1901, „care nu aduce niciun beneficiu laboratoarelor, sănătatea adolescenților fiind singura noastră prioritate“. În broșurile sale, asociația menționează un anumit număr de nume mari, printre care profesorul Alain Goudeau, unul dintre inventatorii vaccinului. O altă plăcuță este lipită de cea a cabinetului, care o intrigă pe tânăra doctoriță: SGCM (Synergie Groupe Communication Médicale). *To make a long story short*, cum spun prietenii noștri americani: „CFA este în realitate un sistem ingenios: pe de o parte, o asociație lege 1901, condusă de un singur individ; de cealaltă parte, o societate comercială aparținând aceluiași individ, care se ocupă de comunicare la CFA, realizând trecerea fondurilor de la laboratoarele-sponsori.“⁽¹⁹¹⁾ Iar pentru o asociație care nu face beneficii, „la demararea campaniei, în anul 1994, cifra de afaceri a SGCM era deja de cinci ori mai mare“. Éric Giacometti povestește că l-a întâlnit pe doctorul Bourkis mai târziu, în timpul anchetei sale, și că acesta a negat orice legătură cu SGCM, afirmând că asociația sa este „independentă de laboratoare“. Or, „o căutare simplă pe Minitel ar fi fost suficientă pentru a descoperi că administratorul era Ichoua Bakris, celălalt prenume al lui Sauveur“! La plecare, acesta din urmă i-a predat un catalog despre noua preocupare a CFA: „Din 100 de copii născuți, unul va deveni schizofren“; un pliant publicitar destinat favorizării consumului de neuroleptice, sponsorizat de laboratoarele în cauză! (Surpriză! În momentul în care scriu aceste rânduri, îl văd pe Sauveur Bourkis invitat la o emisiune TV, vorbind despre cartea sa⁽¹⁹²⁾, *Ces médicaments qui nous rendent malades*, în care denunță abuzurile industriei farmaceutice! Numele îmi spunea ceva!)

Între timp, în anul 1995, farmaciile au terminat stocurile. 25 de milioane de francezi se vaccinează, din care 20 de milioane în decurs de trei ani, adică aproape jumătate din populație. Autoritățile insistă asupra faptului că este o datorie: „Dacă încă de pe acum fiecare dintre noi se mobilizează, se va putea obține

o scădere cu 90% a noilor cazuri de hepatita B în douăzeci de ani [...] dincolo de conștientizare, fiecare trebuie să participe astăzi la lupta împotriva acestui flagel.“ Clar, dacă nu vă interesează, faceți-o măcar pentru a-i proteja pe ceilalți, cei din jurul vostru, cei la care țineți! Asta nu vă amintește nimic? Exact același lucru auzim pentru gripa A!

Desigur, nicio publicitate nu vorbea despre pericolele potențiale ale acestui vaccin și Ministerul Afacerilor Sociale preciza: „Efectele nedorite sunt inofensive sau inexistente“! În timp ce unele publicații științifice străine (care nu erau lăsate să ajungă la îndemâna publicului) constatau încă din anul 1988 că „vaccinurile împotriva hepatitei B se distingueau printr-o varietate și o gravitate de complicații neobișnuite pentru un medicament cu scop preventiv“. Și, în anul 1994, *The Lancet*⁽¹⁹³⁾ denunțase: „Vaccinarea împotriva hepatitei B a fost asociată cu o exacerbare sau chiar o declanșare de boli autoimune, ca scleroza multiplă sau sindromul Guillain-Barré și cancer la ficat.“ Oare cum ar putea susține, mai târziu, unii *experti* că polemica era o problemă franco-franceză?

Doctorul Marc Girard⁽¹⁹⁴⁾, expert numit de Curtea de Apel de la Versaille, care a condus ancheta ce a dus la inculparea protagoniștilor afacerii, explică: în iunie 1994, Agenția Medicamentului (devenită apoi AFSSAPS), sesizată de un număr uriaș de boli neurologice, demarează o anchetă de farmacovigilență privind vaccinurile împotriva hepatitei B. „La 15 decembrie 1994, raportorii, la acea vreme ignorând scandalul care urma să izbucnească în mass-media, confirmă că vaccinurile împotriva hepatitei B «se remarcă» prin «survenirea unor efecte neurologice grave». Și adaugă, întâmplător, că, la finele cercetărilor lor bibliografice, vaccinurile în general nu apar neurotoxice, cu următoarele două excepții totuși: cel împotriva tusei convulsive, și cel... împotriva gripei!“⁽¹⁹⁴⁾ Așadar, planul lansat de domnul Douste-Blazy își va urma cursul. La mai puțin de un an, aceiași *experti* însărcinați să tragă o concluzie merg și mai

departe: „Comisia Națională de Farmacovigilență dorește ca ancheta să rămână deschisă, pentru a putea evalua siguranța de folosire a vaccinurilor împotriva hepatitei B la copii și sugari.“ „Da, am citit bine“, remarcă doctorul Girard: „Comisia de farmacovigilență a dorit în mod deschis ca siguranța vaccinului să fie evaluată *in vivo* și *a posteriori*, și la copii, și la sugari, în plus!“

Începând din luna mai 1995, el încercase să alerteze autoritățile cu privire la riscurile lipsite de sens ale unei astfel de vaccinări, trimițând o scrisoare la BEH⁽¹⁹⁵⁾ (buletin epidemiologic săptămânal), care a refuzat mereu să o publice. Apoi s-a întors la preocupările sale.

În acest timp, mii de scrisori recomandate sunt trimise guvernelor, sute de plângeri depuse pe lângă tribunale, denunțând accidente imputate inoculării acestor vaccinuri⁽¹⁹⁶⁾. În timp ce puterile noastre publice neagă orice accident, *Le Parisien* din 2 octombrie 1998 publica copia unei scrisori trimise lui Liliane Larvor, bolnavă de poliartrită reumatoidă de la vaccinarea obligatorie – ca să lucreze la facultate – ca răspuns la plângerea sa. Cu antetul Ministerului Muncii și Afacerilor Sociale, datată 16 ianuarie 1996 și semnată de François Vareille, director adjunct al profesiilor de sănătate:

„Având în vedere raportul stabilit de expert, doctorul Martin, de la Centrul de farmacovigilență din Brest, Comisia de reglementare amiabilă a accidentelor survenite în urma vaccinării, în timpul ședinței sale din 9 ianuarie 1996, a conchis că legătura de cauzalitate dintre vaccinare și tulburările observate trebuia să fie reținută. Având în vedere acest aviz favorabil, vă propun, cu titlu de despăgubire, suma de 100 000 de franci ca reparație a prejudiciilor de orice natură consecutive vaccinării la care ați fost supusă.“

Această scrisoare este recunoașterea implicită că autoritățile guvernamentale și sanitare știau, încă din anul 1996, și implicit că ele mințeau afirmând că nu exista niciun efect secundar grav. Ultima parte a acestei scrisori prevedea, desigur,

că victima renunța „la intentarea oricărei acțiuni de despăgubire din cauza aceluiași prejudiciu“ în schimbul sumei propuse. Între anii 1995 și 2002, 78 de oferte de despăgubire au fost făcute de stat (care va fi și condamnat în două procese pentru responsabilitatea în declanșarea, prin vaccinare, a poliartritei și a sclerozei în plăci) pentru persoane vaccinate obligatoriu⁽¹⁹⁷⁾.

În anul 1998, după câteva studii epidemiologice și anchete de farmacovigilență, unele aducând în discuție prezența de aluminiu în vaccin⁽¹⁹⁸⁾, Bernard Kouchner afirmă într-o conferință de presă că nu există nicio legătură între vaccin și afecțiunile demielizante⁽¹⁹⁹⁾, dar că „nu putem exclude că vaccinarea poate evidenția sau facilita dezvoltarea acestor afecțiuni la unii vaccinați, și anunță că vaccinarea preadolescenților este suspendată, recomandând în același timp vaccinarea sugarilor⁽²⁰⁰⁾“!

În Statele Unite, plângerile se înmulțesc; doctorița Jane Orient, președintă a Asociației Doctorilor și Chirurghilor Americani, depune mărturie în fața Comitetului de Reformă al Guvernului, evocând 4 600 de dosare ce dovedesc cazuri de scleroză în plăci, sindrom Guillain-Barré, lupus, nevrite optice, poliartrite, paralizii faciale, dar și creșterea îngrijorătoare a astmului și diabetului insulinodependent, trăgând următoarea concluzie: „Pentru cei mai mulți dintre copii, riscul unei reacții grave la vaccin poate fi de o sută de ori mai mare decât riscul de hepatită B.“ Două sute de mii de cazuri de efecte nedorite ar fi fost înregistrate.

Având în vedere că „în această țară, un anumit procent este prelevat din prețul vaccinului pentru despăgubirea accidentelor provocate de vaccinuri și că, între anii 1990 și 2000, 1 048 de miliarde de dolari au fost plătiți, în timp ce suma maximă acordată pentru un deces nu poate depăși 250 000 de dolari, această cifră este în contradicție cu toate declarațiile oficiale care afirmă că nimic nu dovedește nocivitatea vaccinurilor. Dacă sunt atât de inofensive, de ce atâția bani oferiți ca despăgubire victimelor?“, întreabă Sylvie Simon⁽²⁰¹⁾. Cu atât mai mult cu cât în

Statele Unite, ca și în Franța, a obține o despăgubire reprezintă un adevărat parcurs de luptător!

La noi, se persistă și se semnalează: „Zeci de milioane de persoane au fost acum vaccinate împotriva virusului în lume, și nicio țară nu-și pune o astfel de întrebare, mai puțin noi. Cu cât studiile sunt mai aprofundate, cu atât această vaccinare apare fără legătură cu declanșarea sau dezvoltarea bolii. Coincidențele strânse în număr mare nu prezintă un raport de cauzalitate”^{“(202)}, va spune profesorul de neurologie Christian Confavreux, membru al Comitetului medico-științific al Arsep (Asociația pentru cercetare împotriva sclerozei în plăci).

Sylvie Simon comentează: „În anul 2003, ziarele franceze au anunțat că studiile independente dezvinovățiseră total vaccinul, în timp ce aceste două studii, reputele *independente*, au fost inițiate și în parte finanțate de fabricanții de vaccinuri, primul de Aventis-Pasteur, în prezent Sanofi Pasteur MSD, iar al doilea, întâmplător, asociat al lui Pasteur-Mérieux.”^{“(203)}

Între timp, judecătoria de instrucție pariziană Marie-Odile Bertella-Geffroy, specializată în scandalurile de sănătate publică (sângele contaminat, hormonul de creștere), primește, la 28 septembrie 2004, plângeri împotriva a trei miniștri, Philippe Douste-Blazy, Bernard Kouchner și Jean-François Mattei, pentru punerea în pericol a vieții aproapelui, publicitate falsă în materie de sănătate publică și nonasistență la persoană aflată în pericol, din partea celor care acuză vaccinul împotriva hepatitei B ca fiind vinovat de accidente grave survenite în familia lor și cer, în disperare de cauză, justiției penale să dea o decizie. „Mandarinii” vin toți să mărturisească că balanța beneficii/riscuri este în favoarea vaccinării, dar ea refuză să creadă că tot ce zboară se mănâncă. La sfârșitul anului 1999, îi cere doctorului Marc Girard să cerceteze. În anul 2002, raportul pe care îl predă este copleșitor! El estimează existența a peste 80 000 de cazuri de scleroză în plăci asociate cu acest vaccin (față de 25 000, înaintea campaniei de vaccinare). A mai descoperit un raport al

Direcției Generale de Sănătate (DGS), din 15 februarie 2002, conform căruia aceste vaccinuri ar fi produs „cea mai mare serie de efecte nedorite culese de farmacovigilență de la înființarea sa, în anul 1974“, dar, oficial, autoritățile continuă să nege.

Una dintre întrebările care i-au fost puse era dacă, după știința sa, riscul indus de vaccinare fusese corect evaluat.

„Fără nicio îndoială“, afirmaseră puterile publice, fluturând în aer ancheta realizată din anul 1994 de Centrul Regional de Farmacovigilență (CRPV) de la Strasbourg, care trebuia să arate absența riscului, prin urmărirea a 10 000 de liceeni care făceau parte din programul de supraveghere.

„Nu“, răspunde doctorul Girard, care a studiat piesele anchetei susmenționate și nu a putut obține date la trei ani decât de la 100 din cei 10 000 de liceeni incluși inițial în program. 99% necunoscut... cu greu putem face mai bine pentru a flutura în aer credibilitatea unei anchete! În plus, el a dezvăluit un număr mare de rapoarte de accidente, care păreau uneori foarte grave și care dispăruseră pur și simplu din dosar⁽²⁰⁴⁾. Fără să mai numărăm cazurile mai de grabă ciudate care atestă seriozitatea monitorizării: o victimă, decedată în anul 1998, era atunci declarată vie și o altă victimă ar fi fost vaccinată la două luni după ce murise!

Doctorul Girard afirmă că „cei care mențin interesul acestei vaccinări sunt cei care, în revistele epidemiologice, admit fără să râdă că există o incertitudine de la 1 la 7 privind cifrele contaminării virale“. El ne ia martori: „Cine ar lua în serios oamenii de la INSEE dacă ne-ar spune că, la finele ultimului recensământ, populația franceză numără între 60 și 240 de milioane de cetățeni?“⁽²⁰⁵⁾

La sfârșitul lunii ianuarie 2008 – 14 ani după campania națională de vaccinare împotriva hepatitei B – responsabili a două laboratoare (SmithKline Beecham, astăzi GSK, și Sanofi Pasteur), care au pus la punct și au comercializat vaccinul, au fost cercetați pentru „înșelătorie agravată“ și societatea Sanofi Pasteur MSD, pentru „omucidere involuntară“⁽²⁰⁶⁾.

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Philippe Douste-Blazy spune că a acționat conform avizului experților și al OMS (raportul evocă „experți uneori însărcinați cu responsabilitatea publică eminentă și ale căror conflicte de interese au rămas, în general, în întuneric“).

Unii afirmă că, în realitate, ministrul nostru ar fi putut, mai de grabă, să urmeze *sfaturile* Viral Hepatitis Prevention Board, în statutul căruia putem citi: „VHPB is supported by unrestricted grants from the vaccine industry (GlaxoSmith-Kline Biologicals, Sanofi Pasteur MSD, Sanofi Pasteur and Merck).“⁽²⁰⁷⁾ (VHPB este susținut de subvențiile fără restricții din partea industriei vaccinurilor.)

Abia ajuns la minister, el comanda 1,5 milioane de doze de vaccin împotriva hepatitei B la SmithKline Beecham, pentru o sumă de 49 de milioane de franci. (Vaccinul împotriva hepatitei B, primul vaccin transgenic din lume, este vândut de cinci ori mai scump decât un vaccin tradițional și necesită două rapeluri). În ianuarie 1997, *Sciences et Avenir* publică aceste afirmații ale lui Alain Aufrère, responsabil cu comunicarea al laboratoarelor SmithKline Beecham: „În Franța, am avut norocul de a da peste Philippe Douste-Blazy, un ministru al Sănătății dinamic. Ne-am întâlnit cu el și a înțeles din prima clipă că era o problemă de sănătate publică. [...] În anul 1994, în Franța, am obținut piața vaccinării în mediul școlar. Când un copil este vaccinat la grădiniță, mama lui se gândește să-și vaccineze și ceilalți copii la medicul curant, și apoi își spune: *de ce nu și eu și soțul meu?*“⁽²⁰⁸⁾

Or, în anul 1994, președintele director general al laboratoarelor SmithKline Beecham, Bernard Mezuré, este și președintele SNIP (Sindicatul Național al Industriei Farmaceutice) și „o parte din cheltuielile campaniei legislative a lui Douste-Blazy a fost plătită de laboratoarele Pierre Fabre și SNIP, al cărui președinte, și el șef la SKB, este o relație a secretarului de stat! Aceste sume, situate în jurul a 50 000 de franci, sunt declarate în *Journal Officiel* și nu aveau nimic ilegal, spune Éric Giacometti. Alți miniștrii ai Sănătății, precum Claude Évin și Élisabeth

Hubert, au fost și ei *ajutați* de SNIP: «E de datoria noastră să ajutăm profesioniștii sănătății să devină reprezentanții noștri în parlament», declara, de altfel, Bernard Mezuré. ^{“(209)”}

Interese financiare uriașe: prea scump pentru țările care aveau cu adevărat nevoie, devenea avantajos pentru laboratoare să vândă vaccinul în țările bogate. Pentru asta, toate mijloacele au fost bune: propagandă fără limite, minciuni (îndeosebi în privința rolului salivei, care a dus populația într-o stare de psihoză puternică), falsificări de cifre (amestecându-le pe cele din lumea a treia cu cele ale țărilor occidentale), omisiuni de date științifice, conflicte de interes, rapoarte de efecte secundare îngropate... Ceea ce înseamnă, așa cum subliniază doctorul Girard, că „autoritățile au considerat cu calm ca fiind *acceptabilă* apariția a zeci de mii de SEP (scleroze în plăci) la indivizi care până atunci erau perfect sănătoși, dintre care un număr important într-o clasă de vârstă (la copil) unde acest tip de patologie este în mod normal excepțională, și asta pentru un beneficiu apropiat de zero (în termeni de sănătate!)”

Când l-am întâlnit pe doctorul Marc Girard, la 14 octombrie 2009, în locuința sa din Jouars-Pontchartrain, eram abia la începutul descoperirilor mele și mărturisesc că îmi era puțin greu să cred tot ce citeam și că acest lucru îmi depășea deseori capacitatea de înțelegere! Mai aveam nevoie să văd cine era acest expert „fără frică și fără reproș”, se pare, care se revoltă atât de tare împotriva acestei campanii de vaccinare H1N1 și ale cărui scrieri, sprijinite pe date științifice, contrastau atât de mult cu tot ce putem găsi pe Internet mai exaltant, interpretări îndoielnice, extrapolări trase de păr, antivaccinaliști pe care îi descoperim, în partea de jos a site-urilor lor, vânzători de remedii blânde. Citisem multe din analizele lui, dar încă mă îndoiam de realitatea „caracatiței”! Așadar, am pus câteva întrebări, pe care probabil le-a considerat foarte banale, ca:

— Știind ceea ce știm acum, de ce vaccinul HB este în continuare prescris, în timp ce unele medicamente sunt retrase de pe piață?

— Pentru că asta ar însemna că administrația recunoaște că nu și-a îndeplinit obligațiile de securitate și a pus în mod necugetat jumătate din populația franceză în pericol, ar însemna să-și recunoască vina și, implicit, justificarea despăgubirii victimelor. Și, când e vorba de mii de copii sau de tineri rămași pe viață în scaunul cu roțile, nu mai vorbim de despăgubiri mărunte, prejudiciul este colosal! Cantitativ, scandalul sângelui contaminat este nimic comparativ cu amploarea pagubelor cauzate de vaccinarea împotriva hepatitei B. Și particularitatea acestui caz fără precedent este că, într-adevăr, el este astăzi în derulare, nu este de domeniul trecutului, astăzi se vaccinează sugari, copii, adolescenți, și dacă am putut să rezist la această presiune considerabilă — având în vedere hărțuirea judiciară la care am fost supus din partea laboratoarelor — este pentru că am o compasiune infinită și de acum încăpățanată pentru acești copii, pe care îi stricăm fără nici cel mai mic motiv. Acum sunt înregistrate multe cazuri de scleroză în plăci la copii, uneori chiar de la vârsta de doi ani, lucru extrem de rar înaintea vaccinării.

Așadar, ei știu și continuă, cu riscul de a-i afecta pe alții, pe al meu, pe al tău, copiii noștri...

În legătură cu asta, doctorul Dominique Le Houezec, pediatru, medic referent al Asociației Revahb (Rețea vaccin hepatita B), care grupează victimele presupuse ale vaccinului împotriva hepatitei B, ne atenționează și el:

„Sugarii sunt o populație captivă, căreia nu avem nevoie să-i cerem părerea și care primește numeroase vaccinuri. Așadar, este ușor de adăugat cel împotriva hepatitei B, chiar dacă nu suntem siguri că această protecție va persista 20 sau 25 de ani mai târziu. Or, tocmai la această vârstă, individul este cel mai expus la virusul hepatitei B“, deoarece contaminarea se face pe cale sexuală sau sanguină⁽²¹⁰⁾. Iar fabricanții — Aventis Pasteur și GlaxoSmithKlein — au comercializat recent vaccinuri compuse, amestecându-l pe cel pentru hepatita B cu alte vaccinuri obligatorii.⁽²¹¹⁾ Așadar, medicul îi îndeamnă pe părinții care nu doresc

ca copiii lor să primească vaccinul să semnaleze acest lucru doctorului lor, înainte ca el să creadă că face bine!

Marc Girard îmi explică că este consultant independent pe lângă laboratoare și îi avea printre clienții săi pe GSK Beecham și cea mai mare parte a firmelor din grupul Sanofi Aventis:

— Fabricanții vaccinului?

— Da, dar problema cu conflictele de interese nu constă în a lucra pentru mai multe părți, ci în ascunderea legăturilor. Când am fost desemnat de Curtea de Apel de la Versailles, din cei o sută de experți desemnați până atunci la civil, am fost singurul care a făcut, spontan, o declarație de interese. Am scris părților spunându-le: „Lucrez pentru industria farmaceutică și sunt mândru de asta, mă puteți respinge, dar atenție, dacă mă păstrați, nu va trebui să vă îndoiti de mine atunci când vă voi înmâna raportul.“ Victimele mi-au răspuns: „Cel puțin, dumneavoastră recunoașteți!“ Și m-au păstrat. Când mi-am înmănat raportul, fabricanții au fost cei care au cerut recuzarea mea și au obținut-o! În acest caz, era un alt expert, desemnat în numeroase cazuri judiciare, ca și mine, care le ascunsese victimelor și judecătorului legăturile sale de interese cu asiguratorul unuia dintre fabricanți, adică instanța care ar fi sucombat dacă li s-ar fi făcut dreptate victimelor! Nu a existat nicio sancțiune. Dimpotrivă, el este membru al Consiliului Științific al AFSS-APS! Niciunul dintre acești experți, cu excepția mea, nu a explicat că rapoartele privind produsele autorizate de această agenție sunt redactate împreună cu fabricanții.

Pentru a ne face o idee despre conștiința atât de liniștită cu care suntem făcuți să participăm la ruleta rusească, este interesant să privim emisiunea *C'est dans l'air*⁽²¹²⁾, care i-a pus față în față pe doctorul François Bricaire (serviciul boli infecțioase de la Pitié-Salpêtrière) și pe Pascal Melin (SOS Hépatite), cu Lucienne Foucras, soția unei victime decedate și doctorul Marc Girard. În fața lui, doi experți care continuă să sporovăiască aceleași min-

ciuni, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, un pic jenați, desigur, dar relaxați, pentru că erau sprijiniți de laborator. Nu există nicio dovadă a unei legături dintre vaccin și SEP (desigur, nu există niciun studiu), campania de vaccinare era motivată de pericolul uriaș al hepatitelor violente, al cirozelor și cancerului la ficat (unde? La noi?), numărul mare de hepatite comparativ cu rarele accidente vaccinale (este mai de grabă invers), neurotoxicitatea vaccinului este un paradox franco-francez... (*Dixit* Marc Girard: „Dacă nu cunoașteți studiile, nu mai vorbiți fără să știți, dacă le cunoașteți, nu mai mințiți.“)⁽²¹³⁾.

— Treizeci de milioane de persoane vaccinate, intervine Yves Calvi, a existat o incitare foarte mare, oare acești oameni au fost avertizați de riscurile la care se supuneau?

— La acea vreme, nu știam! răspunse Pascal Melin.

— Atunci, asta înseamnă că astăzi știm și spuneți: afirm că vaccinarea trebuie continuată...

Tocmai aici este problema! Înainte, ei sunt categorici, sunt siguri de ei: vaccinul este bun, vaccinul este necesar, vaccinul este inofensiv, trebuie să vă vaccinați! Apoi, când efectele secundare sunt înregistrate, mereu aceeași *scuză*: „În stadiul cunoștințelor de la acea vreme...” Iar noi ne întrebăm cum de aceste cuvinte nu le strâmbă gura oamenilor de știință care se respectă? Sau ei continuă să nege... până în momentul în care doctorul Girard, enervat, le răspunde: „Eu sunt singurul în jurul acestei mese care a avut acces la toate piesele dosarului, documentele originale ale studiilor despre care ne spuneți că sunt foarte pozitive, dar de ce un individ acceptă să-și pună în pericol viața profesională și viața pur și simplu? Măhnit, vă spun aceste lucruri cu multă confraternitate. În privința acestui subiect, nu jucăm același dans!” Și nimeni nu a protestat!

Venisem să vorbim despre gripa A, care era subiectul cald al toamnei 2009, și Marc Girard îmi spune pentru a rezuma conversația avută: „Eu nu sunt împotriva vaccinării, dar acest vaccin este periculos .. fără nicio evaluare prealabilă, dezvoltat în

câteva luni, deși este nevoie de ani întregi pentru a dezvolta un vaccin, și știu despre ce vorbesc. Un profesionist al medicamentului ca mine care nu are niciun interes să se certe cu partenerii lui naturali – fabricanții, administrațiile sanitare – dacă trec la atac văzând turnura luată de campania de vaccinare împotriva gripei H1N1, este pentru ca acest precedent dramatic să nu se mai repede...”

O perioadă îngrijorați, diferiții miniștri ai Sănătății de la acea vreme – Jean-François Mattéi, Bernard Kouchner și Philippe Douste-Blazy – au fost dezvinovați de Curtea de Justiție a Republicii, singura abilitată să judece miniștri pentru fapte derulate în tip ce-și exercitau funcțiile. Aceasta a clasat fără urmări plângerea depusă împotriva lor.

În schimb, în Italia, Curtea de Justiție de la Neapole, în cadrul operației „Mâini curate“, l-a condamnat la opt ani de închisoare pe ministrul Sănătății în exercițiu de la acea vreme, pentru că a primit mită de la laboratorul SmithKline Beecham pentru impunerea vaccinării împotriva hepatitei.

Niciun francez nu va uita, sunt convins, angoasa și vinovăția resimțite pentru că și-a dus copilul la vaccinare, în momentul în care a început să se vorbească despre posibilele consecințe.

Dar, se iau aceleași persoane și se reîncepe... „Claude Évin tocmai a fost numit în fruntea Agenției Regionale de Sănătate din Île-de-France (AFP, 30 septembrie 2009). Să amintim că, în materie de precauție, au fost câteva îngrijorări cu afacerea sângelui contaminat, din fericire îndepărtate în anul 2003 de Curtea de Justiție a Republicii (*Nouvel Observateur*, 30 septembrie 2009); dar și că, de un anumit timp, el face parte din Consiliul de Administrație al fundației GlaxoSmithKline, unde se află alături de personalități la fel de neutre, ca: PH Kourilsky (director de cercetări la societatea Pasteur-Merrieux-Connaugh, astăzi Sanofi Pasteur, apoi director general al Institutului Pasteur, de unde a ieșit vaccinul împotriva hepatitei B); Jean-François Girard (șef al

Direcției Generale de Sănătate în momentul campaniei de vaccinare împotriva hepatitei B); Didier Sicard (care a cosemnat în *Le Monde* din 13 iunie 1998 un articol în care i-a stigmatizat pe judecătorii de la TGI din Nanterre, care îndrăzniseră să pronunțe prima condamnare a GSK într-un caz de vaccinare împotriva hepatitei B, condamnare anulată de Curtea de Casație; ulterior numit președinte al Comitetului Național de Etică...) În materie de deschidere și în comparație cu fabricanții de vaccinuri, domnul Sarkozy este un mic pion...^{“(214)}

Un aer de déjà-vu: Papiloma Virus sau HPV

Comunicatul a trecut aproape neobservat: două fete cu vârste de 16 și 18 ani au murit în Germania și în Austria, în mod „subit și inexplicabil“, după o vaccinare împotriva cancerului de col uterin. Agenția Europeană a Medicamentului (EMA) a dezvăluit această informație, la 24 ianuarie 2008. Agenția adaugă că a primit rapoarte privind alte decese de femei, fără să precizeze despre câte cazuri era vorba.

În februarie 2009, autoritățile sanitare spaniole au retras de pe piață 75 582 de doze de vaccinuri HPV după spitalizarea a două adolescente care tocmai fuseseră vaccinate în regiunea Valencia, iar apoi avuseseră convulsii grave, la câteva ore după administrarea tratamentului. Una dintre cele două tinere a ieșit de la terapie intensivă în acest sfârșit de săptămână, iar cealaltă a rămas în continuare; amândouă sunt într-o stare stabilă, a indicat, la AFP, o purtătoare de cuvânt a serviciilor de sănătate. Alte decese suspecte au fost identificate în Statele Unite.

Legătura dintre cauză și efect nu este – desigur – stabilită, dar aceste cazuri stârnesc din nou întrebări în privința eventualelor efecte ale Gardasil®, dezvoltat de Merck și Snaofi Pasteur MSD, și ale Cervarix®, realizat de către laboratoarele GSK.

În Franța, cancerul de col uterin este responsabil de o mie de decese anual. Această boală se dezvoltă pornind de la leziuni numite „precanceroase“, provocate de unii viruși.

La 9 martie 2007, CSHPF (Consiliul Superior de Igienă Publică din Franța) și CTV (Comitetul Tehnic al Vaccinărilor) au recomandat vaccinarea generalizată a tinerelor de 14 ani, înaintea începerii vieții sexuale, și „ca o corectare“, a fetelor și femeilor cu vârste cuprinse între 15 și 23 de ani, care nu ar fi întreținut raporturi sexuale sau, cel mai târziu, în anul următor începutului vieții lor sexuale.

Securitatea Socială rambursează 65% din fiecare doză de Gardasil®, al cărui preț unitar este de 135,59 de euro, și din fiecare doză de Cervarix®, al cărui preț este de 111,82 de euro. Studiile se bazează pe un vaccin administrat în trei doze, pe o perioadă de șase luni. Cu 250 000 de decese anual, țările pe cale de dezvoltare vor avea mari dificultăți în a-și oferi acest vaccin!

„Niciun efect nedorit grav nu a fost identificat în timpul dezvoltării clinice a Gardasil®, dar evaluarea profilului său de siguranță în condiții reale de utilizare se impune. AFSSAPS a instituit un plan de gestionare a riscurilor“, aflăm de pe site-ul HAS (Înalta Autoritate de Sănătate), dar și că: „Putem aștepta de la Gardasil® o reducere a morbidității pe termen scurt, dar consecințele pe termen lung ale utilizării sale nu sunt cunoscute [...] în stadiul actual al dosarului, următoarele date nu sunt stabilite: păstrarea eficacității vaccinării dincolo de cinci ani, eficacitatea în prevenirea cancerului de col uterin [...] Depistarea leziunilor precanceroase și precanceroase ale colului uterin prin frotiu cervico-vaginal rămâne așadar necesară la toate femeile, vaccinate sau nu.“⁽²¹⁵⁾

Ați auzit acest gen de informații în apelul la vaccinare? De ce AFSSAPS a eliberat AMM (autorizația de comercializare) pentru un produs față de care existau atâtea reticente? Altfel spus, o luăm de la capăt!

Xavier Bertrand, la acea vreme ministru al Sănătății, a făcut tot ce s-a putut pentru ca acest vaccin să fie lansat în

Franța. Exista un „progres major al sănătății publice”^{«216»}. Recunoscând, într-un răspuns la o întrebare a Adunării Naționale, că a trecut peste avizul Înalțului Consiliu al Sănătății Publice, pentru anunțarea rambursării lui de casa de asigurări: „Nedorind să pierd timp, nu am dorit să aștept acest termen – pe care, în mod normal, ar fi trebuit să-l respect – [...]. Astfel, am fi putut admite la rambursare acest prim vaccin înainte de luna iulie.” Este clar că la acest preț rambursarea este unul dintre primele argumente ale vânzării! Poate că mai dorea ca decizia să fie aprobată înaintea unei eventuale schimbări a majorității!

Statele Unite, UE și alte țări (85 în total) au acordat AMM acestui vaccin. În aprilie 2007, HAS a dat și ea aviz favorabil. Putem rezuma astfel ceea ce ni s-a ascuns:

- vaccinul nu este eficace împotriva cancerului de col uterin, ci împotriva „anumitor” infecții papilloma datorate „anumitor” viruși;

- sunt vaccinate adolescente de 14 ani deși nu se cunoaște menținerea eficacității vaccinării pe o durată mai mare de cinci ani, așadar, când aceste fete ajung la vârsta activității sexuale, vaccinul nu va mai avea niciun efect;

- majoritatea acestor infecții dispar singure, fără tratament, grație sistemului imunitar al femeilor în cauză și, din ferire, doar puține femei cu acest tip de infecții vor dezvolta un cancer peste 15-20 de ani;

- în cele din urmă, cea mai bună prevenție împotriva cancerului – experții sunt în unanimitate de acord din acest punct de vedere – este depistarea regulată prin frotiu, pentru că doar el permite detectarea cancerului uterin într-un stadiu precoce.

Atunci, la ce folosește vaccinul?

Programul de vaccinare a început în Franța la 1 martie 2008.

La 21 august 2008, deja, *New England Journal of Medicine*, revistă medicală de referință, pune întrebări „la care nici industriașii și nici agențiile sanitare nu pot răspunde”, spune

Jean-Michel Bader în *Le Figaro*⁽²¹⁷⁾: nimeni nu poate spune dacă „la sfârșitul vieții lor, toate fetele tinere vaccinate ar fi evitat sau nu un număr de cancere uterine și nici dacă mortalitatea acestui cancer ar fi redusă de acest vaccin [...] așa cum nu știm cât timp va proteja acest vaccin viața femeilor vaccinate“. Doctorul Charlotte Hang, în editorialul ei din *New England*, estimează că va fi nevoie „de decenii, pe sute de mii de femei pentru a o ști“. În cele din urmă, având în vedere că această vaccinare este valabilă doar în cazul anumitor rădăcini ale papilloma virusului, „oare nu există riscul de a crea o presiune de selectare care face să apară alți viruși, împotriva cărora vaccinul este ineficace?“ GSK Franța admite un „risc teoretic real“.

Articolul din ziarul *Süddeutsche Zeitung* critică iluziile create de campania publicitară a Sanofi Pasteur MSD în privința prevenirii cancerului de col uterin prin vaccinul Gardasil®. „Eficacitatea acestui vaccin nu a fost dovedită, nici măcar pentru cele două genotipuri de Human Papilloma Virus – 16 și 18 – împotriva cărora ar trebui să protejeze. Celelalte două genotipuri – 6 și 11 – privitoare la negii genitali [...]. Aceste genotipuri sunt doar două din 16 genotipuri de Papilloma Virus cu risc ridicat, care pot fi o condiție necesară, dar nu suficientă, în apariția unei displazii importante și a unui cancer de col uterin.“ Contrar a ceea ce lasă să se creadă publicitatea exagerată, este complet fals să spui că Gardasil® sau Cervarix® protejează împotriva cancerului de col uterin. „Pe de altă parte, trei ani pentru a judeca dacă un vaccin protejează împotriva anumitor forme de cancer de col uterin care apar în decenii, este ridicol!“⁽²¹⁸⁾

Conform documentelor publicate de asociația consumatorilor „Judicial Watch“⁽²¹⁹⁾, care se definește ca un câine de pază (*Watchdog*) în materie de corupție a autorităților publice din Statele Unite, „efectele nedorite ale Gardasil® se numără cu miile“ și fac să se vorbească în mod regulat despre ele, cam peste tot în lume și mai ales în Statele Unite.

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Judicial Watch a publicat, la 22 iunie, un nou raport privind efectele secundare ale Gardasil® înregistrate, în anul 2008, în VAERS (sistem american de înregistrare a efectelor nedorite ale tuturor vaccinurilor), apoi transmise la Agenția Medicamentului (FDA). Aducând la cunoștință că noile documente la care au avut acces „menționează 28 de morți legate de Gardasil®, în anul 2008“, după cele 17 decese înregistrate în anul 2007. Dar și cele 6 723 de efecte nedorite semnalate în anul 2008, dintre care „1061 sunt evaluate ca «grave» și 142 «cu un»“. Numărul total al deceselor s-ar ridica astfel la 47 de la punerea în vânzare a vaccinului. Cauza deceselor este în continuare necunoscută. Notificările făcute la VAERS, din iunie 2008, menționează 235 de cazuri de invaliditate permanentă, 147 de cazuri de avort și 29 de cazuri noi de sindrom Guillan-Barré, fără să uităm paralizările, atacurile de apoplexie, convulsiile...

Președintele ei, Tom Fitton descrie ancheta drept „un catalog al ororilor“! Rămâne de aflat care vor fi efectele secundare pe termen lung? Mai ales că acest vaccin conține și aluminiu, desigur, dar și borax sau borat de sodiu. (Acest lucru este bine indicat în publicația guvernului⁽²²⁰⁾, care arată ingredientele vaccinului.)

Nimic îngrozitor: doar o toxină mică folosită de obicei la uciderea șobolanilor... „Interzisă ca aditiv alimentar și periculoasă pentru sănătate“, precizează site-ul guvernului australian. US National Library of Medicine arată că acidul boric nu „mai este utilizat în mod obișnuit în preparațiile medicale“.

S-ar părea că este prezent în vaccin cu titlu de „conservator!“

„Conform OMS, aproximativ 500 000 de noi cazuri de cancer de col uterin apar actualmente în fiecare an în lume, 90% dintre ele în țările în dezvoltare. Acest flagel, cu peste 260 000 de morți anual, reprezintă unul dintre cele mai grave atacuri la sănătatea femeilor în țările cu resurse limitate. Aceste rezultate contrastează cu cel din țările bogate, care au dezvoltat strategii

de depistare și de asigurare a tratamentelor eficace, urmate de o reducere semnificativă a incidenței și a mortalității.“ Și acest lucru este scris, negru pe alb, în raportul Academiei Naționale de Medicină⁽²²¹⁾.

Așadar, nu la noi trebuie să vaccinăm! La fel pentru hepatita B! Da, dar țările în curs de dezvoltare nu au bani!

Doctorul Bérengère Arnal-Schnebelen arată că, dacă sănătatea femeilor ar fi ghidat industria farmaceutică, s-ar fi putut face lucruri mai bune: „Cancerul de col uterin nu mai este o prioritate în Franța (în clasamentul tipurilor de cancer care provoacă mortalitatea, el este pe locul al treisprezecelea). Modul său de depistare este excelent: practica regulată a frotiului, îndeosebi prin tehnica monostrat, și tipajul viral, la ginecolog sau la medicul generalist, au dus la scăderea drastică a numărului deceselor la aproximativ 900 de cazuri. Aceste decese privesc doar femeile care, din lipsă de informație, nu au făcut analizeze de depistare. Nu în această zonă trebuia orientată cercetarea, și nici investit pentru salvarea vieților femeilor, ci la nivelul cancerului la sân, unde mai mult de o femeie din nouă, în Franța, o femeie moare în fiecare oră în Franța de acest cancer, în ciuda depistării intensive, naționalizate, în ciuda noilor tehnici terapeutice.“⁽²²²⁾

Într-un interviu acordat Casei de ajutor reciproc franceze, doctorul Bernard Guérin du Masgenêt, ginecolog la maternitatea spitalului Gustave-Dron din Tourcoing, își mărturisea și el reticențele în fața unei campanii de vaccinare în masă: „Sunt întotdeauna foarte neîncredător – dar poate prea neîncredător! – față de noutățile industriei farmaceutice, mai ales când interese financiare enorme sunt în joc. Ne amintim de campania de vaccinare masivă împotriva hepatitei B și de agitația privind scleroza în plăci. Punerea pe piață a Gardasilului® a uimit pe toată lumea prin rapiditatea sa, apoi prin amploarea presiunii mediațice asupra doctorilor și clienților lor: nu au avut timp nici să respire, nici să reflecteze! Pentru mine, această promovare comercială agresivă este o sursă de suspiciune. [...] La ginecologi,

foarte mulți dintre noi suntem reticenți și jenați. [...] Cu această vaccinare, Franța este pregătită să cheltuiască o avere pentru o problemă de sănătate publică care nu există [tulpinile 16 și 18 împotriva cărora acest vaccin trebui să protejeze sunt extrem de rare în Occident și foarte răspândite la femeile din țările sărace, n.a.]. Exagerez puțin, dar în țara noastră cancerul invaziv de col uterin – adevăratul cancer – este rar la femeile care beneficiază de control ginecologic și de frotiu de depistare regulat.^{“(223)”}

Așadar, părerile specialiștilor sunt convergente: Gardasil® este vândut în țări unde cancerul de col uterin este o boală foarte rară și decese datorate acestei maladii, și mai rare.

Dar, *dixit* Roselyne Bachelot, ministrul nostru al Sănătății, Tineretului și Sportului: „Gardasil® este un produs nou, eficace și scump, a cărui preluare a răspunderii de colectivitate este indispensabilă pentru ne asigura că femeile au acces la această prevenție.”

Acest lucru înseamnă totuși 405 euro de persoană. Rambursarea sa (65% de Casa de Asigurare) ar putea atinge 100 de milioane de euro anual. Pentru un medicament în cazul căruia nu putem garanta nici binefacerile, nici absența consecințelor periculoase!

Și ei ne caută nod în papură cu deficitul Securității Sociale: doctorii sunt prea laxiști, pacienții, neresponsabilizați suficient, trebuie economisiți 2 euro pe ici, 1 euro pe acolo, luând genericul, micșorând rambursările, crescând prelevările... Cu riscul ca Securitatea Socială să nu mai aibă niciun ban pentru eradicarea adevăratelor probleme!

Într-un raport publicat pe propriul site⁽²²⁴⁾: „The Moss Reports”, Ralph Moss deplânge această campanie și pune din nou adevărata întrebare: „One has to ask for whose benefit have these measure been taken?” (Trebuie ca fiecare dintre noi să se întrebe pentru binele CUI au fost luate aceste măsuri?) În orice roman polițist bun, nu trebuie căutat în folosul cui s-a comis crima?

În Statele Unite, 16 milioane de doze au fost distribuite, adică între 1,4 și 1,6 miliarde de dolari în anul 2008, fără să mai punem la socoteală Europa, unde 1,5 milioane de fete au fost deja vaccinate. Între 500 de milioane și 1 miliard de euro în trei ani pentru fabricanții vaccinului. În plus, este ca o rentă: doar la noi, aproximativ 370 000 de fete împlinesc 14 ani în fiecare an.

La 19 august 2008, *New York Times* a publicat un articol excelent scris de Elisabeth Rosenthal, intitulat „The Evidence Gap. Drug Makers Push Leads to Cancer Vaccines Rise.”⁽²²⁵⁾ (Strategiile de marketing ale firmelor cresc gradul de vaccinare), care explică cum și de ce toți oamenii politici și profesioniștii din sănătate, plătiți gras de laboratoare (Merck/Sanofi Pasteur și GSM), se implică atât de mult pentru a împinge popoarele să primească HPV. „Rețeaua de finanțări și de cointeresări de tot felul este atât de tentaculară, corupția este atât de răspândită încât nu mai putem crede că ar veni din alte surse decât din revistele medicale independente ale industriei.” Precum periodicul german *Arznei-Telegramm*, cea mai bună sursă europeană de informare medicală independentă de industria farmaceutică, care a publicat în numărul din iunie 2007 o analiză detaliată⁽²²⁶⁾ a rezultatelor provizorii publicate de laboratoare privind Gardasil®. Ea conchide că prescrierea vaccinului Gardasil® nu este fondată, întorcând o bună parte a opiniei publice și a oamenilor politici împotriva vaccinului⁽²²⁷⁾.

În câteva cuvinte, iată povestea divulgată de ziarul *Sentinel* 2007: o societate de cercetare sub contract, Constella, plătită în anul 2003 de National Institutes of Health (Institute Naționale de Sănătate) pentru actualizarea listei federale a agenților carcinogeni, a introdus aici HPV (Human Papilloma Virus) care nu figura înainte, în timp ce lucra pentru firmele Merck și GSK (Gardasil® și Cervarix®)⁽²²⁸⁾.

Și astfel, explică *New York Times*, „în doi ani cancerul de col uterin a trecut de la un statut de ucigaș obscur, limitat în principal la popoarele sărace, la cel de boală la modă în Occident.

[...] Această tranziție ultrarapidă, care a făcut dintr-un vaccin nou «must», înțepătura ce trebuia făcută tuturor fetelor în Statele Unite și în Europa, reprezintă o victorie a ceea ce fabricanții numesc «educație», iar criticii lor, marketing.“

Într-adevăr, fabricanții nu s-au zgârcit în privința mijloacelor și nici a subterfugiilor: plătind spoturi publicitare televizate chiar înaintea serialelor *Desperate Housewives* sau *Sex and the City*, finanțând asociații feminine, vărsând pe căi ocolite sume la sute de doctori, infirmiere sau experți medicali formați de Merck pentru a vorbi despre Gardasil® (cu 4 500 de dolari intervenția de cincizeci de minute în timpul meselor organizate de firmă, unii au câștigat sute de mii de dolari); și unor personalități politice, pentru că, comparativ cu antibioticele, de exemplu, vaccinurile sunt în mod normal recomandate sau impuse de puterile publice; unor foști funcționari înalți, invitați să facă lobby pentru urgența legiferării împotriva „unui ucigaș planetar“; adresându-se deopotrivă tuturor liderilor de opinie și în mod direct populației, instituind o stare de panică care spunea: „Trebuie să vă vaccinați de urgență.“

„A existat o presiune incredibilă din partea industriei și a oamenilor politici“, afirmă doctorul Jon Abramson, director al Comitetului CDC (Centers for Disease Control and Prevention). „Această presiune uriașă a înnebunit oamenii și femeile se simțeau mame rele dacă nu-și vaccinau copiii“, explică doctorul Abby Lippman, profesoară la Universitatea McGill din Montreal și directoare a Canadian Women's Health Network.

„Totul a mers prea repede din cauza atitudinii agresive din partea companiei Merck, afirmă doctorul Diane Harper, investigatoarea principală a testelor clinice pentru Gardasil® și Cervarix®. [...] Abia șase luni între depunerea cererii și autorizarea de introducere pe piață; apoi, câteva săptămâni pentru ca CDC să-l recomande pentru o administrare universală la fetele tinere... Cea mai mare parte a vaccinurilor așteaptă trei ani pentru obținerea AMM, și între cinci și zece ani pentru o acceptare mondială.“

Desigur, conflictele de interes erau și aici flagrante. În Statele Unite, Gregory A. Poland, expert al CDC, care a recomandat vaccinarea cu Gardasil® încă din anul 2006, a fost prins cu ocaua mică: plătit de Merck pentru activități de consultanță. „Merck a mai furnizat asociației American College o subvenție nelimitată destinată formării propriilor agenți în promovarea Gardasilului® pe lângă serviciile de sănătate.” Totul, de fapt, în scopul încurajării vaccinării în campus.

Cu ocazia celei de-a două reuniuni anuale a National Cervical Cancer Coalition de la Los Angeles, „din cei șapte intervenienți prevăzuți, patru au fost plătiți de Merck, GlaxoSmithKline sau de alte firme implicate în depistarea și tipajul HPV, fie pentru implicarea lor în cercetare sau pentru activitățile de consultanți pe lângă aceste firme”, fără ca acest lucru să facă obiectul niciunei declarații de interese etc.

Și în Franța?

Studiul EDITH este referința franceză care ar trebui să demonstreze temeiul medicamentului Gardasil®! Conducut de profesorul Didier Riethmuller, el conchide că 70% din femeile active sexual vor fi infectate în cursul vieții lor, dintre care 40 vor deceda zilnic în Europa. Într-un interviu din jurnalul *20 minutes*, profesorul declară cu emfază că Gardasil® reprezintă o revoluție și că, „odată cu apariția Gardasilului®, acest tip de cancer poate deveni anecdotic în următorii douăzeci de ani”.

Unde sunt declarațiile de interese ale autorilor studiului EDITH⁽²²⁹⁾?

Blogul Pharmacritique a găsit răspunsul: „Acolo unde li se cer! Adică în revistele medicale străine. În general, Franța nu cere nimic firmelor și medicilor”, declarațiile trebuind să fie făcute spontan... „Să vedem ultimele rezultate ale studiului EDITH⁽²³⁰⁾. Ce vedem la sfârșit, înaintea copyright-ului? Declarația de conflicte de interese: Jean-Luc Prétet este consultant pentru Sanofi Pasteur MSD; Anne-Carole Jacquard este angajată a Sanofi Pasteur MSD, Christine Clavel a fost confe-

rențiară pentru Sanofi Pasteur MSD în timpul reuniunii Eurogin 2007, Benoît Soubeyrand este angajat al Sanofi Pasteur MSD, Yann Leocmach este angajat al Sanofi Pasteur MSD și Didier Riethmuller este și el consultant pentru Sanofi Pasteur MSD. "Ceilalți participanți au declarat că nu aveau conflicte de interese.

Este menționat și că studiul a fost finanțat de Sanofi! Mai aflăm, de la rubrica „Mulțumiri“, că datele nu au fost gestionate și analizate de autori, ci de Therapharm, o societate aflată sub contract cu Sanofi Pasteur MSD, care „face orice pentru clienții ei, de la cercetare până la... redactare de articole"! Oare ar putea fi mai rău?

În acest timp, cetățenii încrezători care suntem noi – inclusiv medicii -- au toate motivele să creadă că studiul EDITH reflectă rezultate obținute într-o independență totală. De altfel, cu ocazia Medec 2008, acești medici au ales Sanofi Pasteur pentru acțiunile sale privind Gardasil®⁽²³¹⁾. Și firmele știu bine că informația trece drept indiscutabilă pentru că sursa este o „autoritate“.

Astfel, vaccinurile Gardasil® și Cervarix® au ajuns în centrul unui caz de corupție care pătează chiar și Premiul Nobel. Ce poate fi mai bun decât un strat de spoială unei campanii pe care o știam atât de discutabile? Conform procurorului suedez care s-a ocupat de acest caz, Christer von der Kwast de la Swedish Corruption Authority, care a deschis o anchetă pentru corupție și fraudă, mai mulți membri ai comitetului ar fi implicați. Grupul farmaceutic AstraZeneca este bănuیت, după postul de radio suedez (Sverige Radio), că a plătit pentru ca germanul Harald zur Hausen, care a descoperit papilloma virus, să primească Premiul Nobel pentru Medicină 2008, alături de francezii Luc Montagnier și Françoise Barré Sinoussi (descoperitori ai virusului HIV). Or, profesorul Bo Angelin de la Karolinska Institute, membru votant al Comitetului Premiului Nobel pentru Medicină, face parte simultan și din Consiliul de Administrație al AstraZeneca din 25 iulie 2007. Conform site-

ului revistei *Scientific American*, firma i-a dat, în anul care trecuse, suma de 30 000 de dolari⁽²³²⁾. Președintele Comitetului Nobel care decernează premiul de medicină, Bertil Fredholm, a lucrat în calitate de consultant pentru AstraZeneca, după cum dezvăluie Jean-Yves Nau în *Le Monde*. Și, conform ziarului elvețian *Neue Zürcher Zeitung*, AstraZeneca a mai donat în mod indirect mai multe milioane de dolari la două filiale ale Fundației Nobel (Nobel Web și Nobel Media). Legătura cu Merck și GSK? MedImmune, care a cofinanțat cercetările lui Harald zur Hausen, și-a vândut mai târziu acțiunile firmei GSK, rămânând în același timp codeținătoare a brevetului „suportului” tehnologic al vaccinurilor, păstrându-și astfel drepturi și dividende. Apoi, a fost cumpărată de AstraZeneca. În privința firmei GSK, ea a cedat unele părți din tehnologia susmenționată laboratoarelor Merck. Asta înseamnă că MedImmune – deci AstraZeneca – are dreptul la dividende deopotrivă pentru Cervarix® și pentru Gardasil® (236 de milioane de dolari în anul 2007), după cum ne dezvăluie ziarul german *Die Tageszeitung*, din 18 decembrie 2008. În timp ce ni se spune că nu sunt bani pentru bolile care ne afectează cu adevărat și se face încontinuu apel la sufletul nostru bun pentru Teledonuri, Sidaction, mucoviscidoză, cercetarea împotriva cancerului... sistemul nostru de sănătate – cel mai bun din lume, ni se spune, acest „avantaj indiscutabil” pe care îl apărăm scump în Franța (sug din salariile noastre + CSG + CRDS...) – slujește la finanțarea companiilor de care nu avem cu adevărat nevoie, mai puțin, poate, pentru îmbogățirea laboratoarelor...

Gripa A

O dată în plus, era să funcționeze...

Ni se spune că gripa A, numită „porcină”, de data asta chiar ne amenință. Virusul a fost identificat în Mexic – este H1N1 –, apoi a trecut în Statele Unite. Francezii nu sunt foarte

speriați, doar puțin mai atenți la comunicatele din mass-media și au încredere că autoritățile sanitare o să le apere de acest nou flagel a cărui umbră se pare că se întinde peste toată planeta. În acea zi de 25 mai 2009, ultimele cifre ale OMS menționează 15 510 cazuri de gripă H1N1 în 53 de țări și 99 de morți. Cam peste tot, guvernele anunță că se tem de o pandemie, în toamnă, la fel de gravă ca aceea a gripei spaniole și se pregătesc de urgență prin stocarea masivă de vaccinuri, măști și medicamente. Sperăm că au situația sub control! Când apare o știre de la agenția de presă RIA Novosti⁽²³³⁾ (una dintre primele trei mari agenții de presă rusești), la 15⁵⁰, ora Moscovei: „Gripa A/H1N1, un virus artificial“, spunând textual:

„Virusul gripei A/H1N1 a fost creat în mod artificial pentru reducerea numărului populației de pe pământ“, estimează Leonid Ivaciiov, fost șef al Direcției de Cooperare Militară Internațională a Ministerului rus al Apărării și președinte al Academiei de Probleme Geopolitice. După el, toate epidemiile actuale au fost create în laboratoare. „Medicii militari dețin formula pneumoniei atipice care a dat naștere virusului. Gripa aviară are și ea origine artificială“, a mai notat expertul.

„Conform informațiilor americane, până în anul 2015, aproape 3 miliarde de persoane vor fi «în plus»; așadar, planeta noastră se așteaptă la suprapopulare. Activarea a diferiți viruși susceptibili să provoace moartea masivă a oamenilor este o strategie globală destinată reducerii populației planetei“, a declarat Leonid Ivaciiov.

Această acuzație sovietică ar fi putut fi considerată ca o reparație a Războiului Rece, făcând informația îndoielnică, dar, în mod curios, în același timp, aflu că Baxter⁽²³⁴⁾ fabricase un produs contaminat cu virusul H5N1 (gripa aviară) și recunoștea o greșeală de manipulare!

72 de kilograme de vaccinuri împotriva gripei sezoniere, fabricate în decembrie 2008 în laboratorul de cercetări în biomedicină Baxter International, situat la Orth-Donau (Austria),

conțineau un amestec de virus al gripei obișnuite umane H3N2 și de viruși vii mortali ai gripei aviare H5N1. Acest produs contaminat, care nu era corect identificat, a fost trimis la întreprinderea Avir Green Hills Biotechnology, o firmă austriacă care se ocupă cu dezvoltarea de produse terapeutice și profilactice împotriva bolilor infecțioase virale. La 30 ianuarie 2009, aceasta a trimis cele 72 de kilograme de vaccinuri către 16 alte laboratoare din Republica Cehă, Slovacia și Germania.

Subantreprenorul ceh BioTest Ltd și-a dat seama că ceva nu era normal, după ce dihorii albi cărora le-a injectat amestecul au murit. Ei nu trebuiau să moară după o expunere la virusul H3N2, ceea ce însemna că aceste vaccinuri conțineau altceva. Celelalte cincisprezece laboratoare din Germania, Austria și Slovenia, care primiseră de la Avir vaccinul contaminat, au constatat prezența de viruși H5N1 vii în timpul analizelor pe care le-au efectuat.

Christopher Bona, purtător de cuvânt al Baxter, a confirmat informația, dar a oferit doar foarte puține detalii, spunând doar: „Incidentul s-a datorat deopotrivă procedurii în sine și unor erori tehnice și umane“, restul ascunzându-se în spatele secretului industrial.

Știm că OMS a furnizat virusul gripei aviare (H5N1) către Baxter, că, oficial, firma lucra la fabricarea unui vaccin împotriva gripei sezoniere (H3N2) și că, atunci când cunoaștem procedurile de biosecuritate 3 în termenii Directivei Europene 90/679/EEG referitoare la manipularea unui virus ca H5N1, și controalele care există în toate stadiile de fabricare și de introducere pe piață a unui vaccin, după opinia tuturor specialiștilor, este imposibil să fi existat o contaminare accidentală. „Eroare imposibilă“, „nu poate fi vorba despre o gafă, ci despre o crimă!“, răspund ei în unanimitate și fără ezitare⁽²³⁵⁾.

Pe de o parte, ar fi trebuit să se găsească în aceste vaccinuri numai tulpina H3N2; apoi, într-un vaccin, tulpina de virus este dezactivată întotdeauna sau agenții vii sunt atenuați; cel

trimis de Baxter conținea virusul viu activ H5N1. Or, acesta, contrar virusului gripei sezoniere, care este foarte contagios, dar puțin letal, este puțin contagios, dar letal în 90% din cazuri.

Prin amestecarea acestor doi agenți, Baxter a creat o armă biologică foarte puternică, al cărei grad de mortalitate este de 63%. Orice persoană expusă amestecului dintre aceste două tulpini ar servi drept incubator unui virus hibrid mortal, capabil să se propage cu ușurință de la un om la altul și astfel să declanșeze o pandemie. A lua un virus foarte virulent, a-l inocula într-un patrimoniu genetic nou, un mediu perfect precum corpul uman, înseamnă a-i oferi toate condițiile necesare pentru ca el să producă mutații într-o probabilitate apropiată de 100%, îmi explică un prieten de la AFSSAPS! Nu îndrăznim să ne întrebăm ce s-ar fi întâmplat dacă cehii nu ar fi avut reflexul de a-l testa, dacă acest vaccin ar fi ajuns într-un spital, într-un centru de vaccinare... și ar fi fost administrat unui individ. În mod ciudat, sperietoarea agitată de autorități a fost mereu – după declararea pandemiei – că virusul ar fi putut suporta mutații!

Laboratorul Baxter, prins cu ocaua mică, deoarece „a acționat ca o organizație de terorism biologic trimițând viruși mortali pe întreaga planetă, a scăpat, afirmând doar: «Ne pare rău, a fost o greșeală!»”⁽²³⁶⁾

Și firma⁽²³⁷⁾, care a colecționat deja câteva scandaluri sanitare, este angajată de OMS, printre alte laboratoare, pentru pregătirea vaccinurilor împotriva gripei A/H1N1.

Sfârșitul primului act: suntem la finele lunii februarie 2009.

O scrisoare oficială a AFR, din 9 martie 2009, ne informează că „[...] Sanofi Aventis anunță astăzi semnarea unui contract cu autoritățile mexicane pentru construirea unei fabrici de producție a vaccinului împotriva gripei, reprezentând o investiție de 100 de milioane de euro. Anunțul a fost făcut în timpul unei ceremonii în prezența lui Felipe Calderon, președintele Mexicului, și a lui Nicolas Sarkozy, președintele Republicii

Franceze în vizită oficială în Mexic. Această uzină va fi construită și exploatată de Sanofi Pasteur, divizia vaccinuri a Grupului Sanofi Aventis, reprezentat de Chris Viehbacher, director general al Sanofi Aventis⁽²³⁸⁾. Nu acordăm o atenție deosebită! Apoi, accidental, aflăm că, la 28 august 2008, cu câteva luni înainte să auzim vorbindu-se de acest virus, laboratorul Baxter înregistrase în Statele Unite o cerere de brevet pentru vaccinul împotriva virusului H1N1. Baxter obține brevetul la 5 martie 2009, având numărul 20090060950, eliberat de US Patent&Trademark Office⁽²³⁹⁾. “

Vom mai vorbi despre acest lucru mai târziu, dar ultima *epidemie* de gripă numită „porcină” datează din 1976, în Statele Unite, în statul New Jersey. După oprirea unei campanii de vaccinare în care vaccinul făcea de douăzeci de ori mai mulți morți decât gripa, acest virus a dispărut treptat... Or, el tocmai și-a făcut din nou apariția, brusc. Ghiciți unde? În Mexic, în satul La Gloria. Și când? Exact în ziua de 2 aprilie 2009. În timp ce, în general, la apariția unei boli ce ar putea deveni epidemie este nevoie de un anumit timp pentru identificarea virusului responsabil, în câteva zile autoritățile mexicane anunță că primii bolnavi au fost infectați cu virusul H1N1. De asemenea, într-un mod foarte curios, această boală s-ar propaga și ar afecta persoane care nu au intrat niciodată în contact nici cu porci, nici cu călători veniți din America de Sud (guvernul consideră, de altfel, inutilă întreruperea legăturilor aeriene cu Mexicul)!

În ziua de 27 aprilie 2009, OMS relua definirea unui nivel de pandemie pentru a scădea drastic pragul de afectare⁽²⁴⁰⁾. De acum înainte era suficient ca boala să fie identificată în două țări din aceeași zonă, care fac parte din OMS! Încă nu se pun informațiile cap la cap, se deschide doar un dosar mic, așa, într-un ungher al minții și, eventual, ne documentăm puțin.

Un mic istoric al gripei A

După toate aparențele, o epidemie de gripă benignă, dar cu caracter contagios foarte ridicat, a făcut ravagii în China, în primăvara anului 1918. Virusul ar fi ajuns în Statele Unite prin întoarcerea unui batalion american la baza din Boston, apoi s-a răspândit rapid în lume prin intermediul mișcărilor trupelor aliate. Acest virus, care la început nu era mortal, s-a transformat într-o tulpină extrem de contagioasă și virulentă numită „gripă spaniolă” și răspândirea ei a fost fulgerătoare: focare de infecție au fost localizate în mai multe țări și continente în același timp, în mai puțin de trei luni, și de-o parte și de cealaltă a Statelor Unite în doar șapte zile.

Se estimează că între 50 și 70% din populația mondială a fost afectată. Acest lucru se explică prin faptul că era vorba despre un virus gripal de tip nou, față de care populația nu pose-da nicio imunitate. În câteva luni, pandemia a făcut mai multe victime decât Primul Război Mondial, care se termina chiar în același an 1918, ucigând între 20 și 50 de milioane de persoane, conform surselor, printre care și poetul Apollinaire, Edmond Rostand...

O altă teză pretinde că această gripă a devenit mortală după vaccinarea soldaților împotriva febrei tifoide cu un vaccin produs de laboratoarele Rockefeller și de uzine chinezești. „Imediat după vaccinare, foarte mulți soldați s-au îmbolnăvit. Ei sufereau de greață, vărsături, diaree și pneumonii mortale. Boala botezată la acea vreme «infecție paratifooidică» s-a răspândit apoi în toată lumea...”⁽²⁴¹⁾ Dar, ca să fiu sinceră, cu excepția faptului că, la provocarea prietenului său Gates, Rockefeller se interesa de China încă din anul 1906, nu am găsit nicio dovadă care să permită susținerea acestei versiuni a poveștii.

În anul 2005, ziarul *Libération* titrează, preluând din presa științifică americană: „Iubitori ai apocalipsei, bună ziua!”, virusul gripei spaniole reînviat reluând informații din presa științifică americană! Într-adevăr, două echipe de biologi molec-

ulari și de specialiști în virusologie americani, conduse de Jeffrey Taubenberg⁽²⁴²⁾ (lucrând pentru Institutul de Patologie al Forțelor Armate) reușeau, după zece ani de muncă, să reconstituie virusul din 1918. În acest scop, cercetătorii americani au mers în Alaska să exhumeze țesuturi înghețate ale unei femei îngropate în solurile înghețate în noiembrie 1918. Țesuturi pulmonare conservate în formol, provenind de la alte victime ale gripei spaniole, au contribuit și ele la reconstituirea codului genetic al virusului. „Analiza lor sugerează că virusul din 1918 (H1N1) era un virus de origine aviară care reușise să se adapteze la om.”⁽²⁴³⁾ Apoi, după analizarea tuturor acestor secvențe, că erau compatibile cu un nou virus H1N1 care aparținea descendenței care a infectat porcii și oamenii⁽²⁴⁴⁾! Doctorul Jeffrey Taubenberg, în interviul său din *Washington Post*, afirmă că contaminarea nu s-ar fi făcut de la porc la om, ci mai de grabă invers, adăugând: „Virusul din 1918 a fost, probabil, strămoșul virusului uman H1N1 și al descendenței virușilor *clasici* porcini H1N1, care au fost identificați inițial în anii '30 cu izolarea celui al gripei de persoane și de porci.”

Din revista americană *Science* mai aflăm „că kit-ul de informații care a permis reînvierea virusului și a secvenței sale genetice complete este disponibil pe Internet. Caracterul patogen puternic al virusului astfel reconstruit a fost verificat cu succes în laborator. Virusul se află închis în localurile CDC (Center for Disease Control), la Atlanta.” Rezultatul este edificator: virusul „reinventat” omoară tot: șoarecii, embrionii de pui și culturile de celule pulmonare umane. Interesul demonstrației? „Putem modifica o genă să vedem ce se întâmplă. Dispunem astfel de o unealtă pentru descoperirea genelor virusului care contribuie la caracterul său patogen”, explică Nadia Naffakh, de la Institutul Pasteur⁽²⁴⁵⁾.

În acest timp, publicarea rețetei care permite readucerea la viață a virusului gripei spaniole în faimosul *Proceeding of the National Academy of Science* a făcut ca numeroși specialiști în

virusologie să reacționeze. Ei contestă utilitatea „recreării unei amenințări“.

Pentru Edward Hammond, profesor la Universitatea din Texas, „riscurile unei eliberări deliberate sau accidentale a virusului în natură de armata americană ar fi trebuit să justifice interzicerea acestor lucrări“. „Cercetarea acestor mecanisme este foarte importantă, dar nu necesită deloc recrearea virusului mortal“, subliniază Jan van Aken, cercetător la Universitatea din Hambourg; cei doi oameni de știință conduc o ONG care luptă împotriva utilizării biotehnologiilor în scopuri militare. Ultimul argument al cercetătorilor din armata americană se referă la lupta împotriva „bioterorismului“... Dar oare există riscul unui atac cu gripă spaniolă pentru că, *a priori*, ei sunt singurii care posedă virusul? Cu excepția unui accident sau unei intenții criminale, răspândirea ei în natură pare imposibilă⁽²⁴⁶⁾.

O pandemie fără bolnavi sau epidemia vaccinurilor

Menționăm că ultima apariție a unei epidemii de gripă porcină a avut loc în anul 1976, în baza din Fort Dix (New Jersey, SUA); așadar, tot într-o tabără militară, cu decesul post-vaccinare a două sute de soldați. Cel puțin din ianuarie 1976, unii soldați din bază se plângeau de tulburări respiratorii. Pentru a înțelege ce se întâmplă, un doctor trimite eșantioane de cultură din gât la laboratorul de sănătate publică din New Jersey. Unul dintre eșantioane provenea de la soldatul David Lewis, care va leșina în timpul unui marș forțat și, câteva zile mai târziu, va muri de această nouă gripă, în timp ce alți patru soldați cu aceleași simptome sunt internați în stare critică.

Laboratorul din New Jersey descoperă virusul comun al gripei în culturile din gât ale soldaților; atunci, aceste eșantioane sunt trimise la CDC din Atlanta, în Georgia, pentru analize mai complete. Câteva zile mai târziu este dat verdictul: CDC a descoperit gripa porcină.

Ancheta nu a permis să se înțeleagă care era sursa virusului și nici de ce el nu s-a extins dincolo de baza militară!

Dar Washingtonul anunță atunci poporului american o pandemie de gripă porcină susceptibilă să facă ravagii și să provoace moartea a milioane de oameni.

Gerald Ford, președintele Statelor Unite de la acea vreme, ordonă inițierea unui vast program de vaccinare „a fiecărui bărbat, a fiecărei femei și copil“ al națiunii pentru a putea face față flagelului.

Poporul american urmează orbește recomandările făcute pentru a se proteja de spectrul acestei pandemii teribile. Așa cum se spunea într-un spot publicitar de atunci: „Gripa este o treabă serioasă, în timpul epidemiilor de gripă mai multe milioane de persoane se îmbolnăvesc și mai multe mor! Dar în acest an protejați-vă, vaccinurile vă apără, sunt ușor de făcut și vă pot proteja de gripă. Atunci, suflecați-vă mânecile și protejați-vă!“ În ziua de 1 octombrie 1976, demarează o campanie de vaccinare fără precedent, 46 de milioane de americani fiind vaccinați în grabă... Dar vaccinul-miracol se va dovedi a fi mult mai periculos pentru populație decât virusul împotriva căruia trebuia să protejeze. Atunci, guvernul suspendă programul. Trei ani mai târziu, bilanțul este greu de consecințe. Nu doar că pandemia nu a existat, dar 4 000 de americani îi cer despăgubiri guvernului pentru efectele secundare produse de vaccin. Unii indivizi vaccinați au murit, alții suferă, în cea mai mare parte, de probleme neurologice grave (îndeosebi sindromul rar Guillain-Barré). Până astăzi, cu toții au fost despăgubiți: suma despăgubirilor oferite se ridică la 3,5 miliarde de dolari.

Opinia publică americană se trezește și nu putem spune că jurnaliștii care au hotărât să ancheteze pe acest subiect au avut o misiune ușoară. Cel mai celebru document care tratează acest subiect este interviul cu David Sencer, la acea vreme director al CDC, realizat de Mike Wallace pentru *60 minutes*⁽²⁴⁷⁾, în anul 1979. Dacă el nu ne spune mare lucru despre ce s-a întâmplat,

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

stânjeneala, subterfugiile, negările și momentele de tăcere spun mult despre modul în care suntem tratați:

— Ați avut cunoștință despre un alt caz de gripă porcină, oriunde în lume în acel moment?

Jenat:

— Câteva cazuri raportate, dar neconfirmate!

La vaccinările care au avut loc în locurile publice fără prezența unui doctor (nu vă amintește nimic acest lucru?), persoanele erau puse să semneze un formular de consimțire, în care era menționat că vaccinul fusese testat; ceea ce lipsea din acest formular era că, la sfârșitul testelor, oamenii de știință au dezvoltat un alt vaccin care nu fusese testat, X53A, care va fi inoculat mai multor milioane de americani. El nu avertiza nici despre posibilitatea unor efecte secundare. Atunci când Sencer a fost întrebat:

— Vaccinul a fost vreodată testat?

Răspunsurile lui sunt uluitoare:

— Nu pot spune...

— Nu a fost!

— Nu știu.

— Nu vă ocupați dumneavoastră de program?

— Ar trebui să consult dosarele, s-a întâmplat cu mult timp în urmă...

— V-a spus cineva că ar fi existat o posibilitate de afecțiuni neurologice dacă ați fi demarat un program masiv de vaccinare?

— Nu.

— Îl cunoașteți pe Michael Hartwick?

— Da.

Doctorul Hartwick era directorul echipei de supraveghere a programului gripei porcine a CDC. Întreabă Mike Wallace:

— Cunoșteți probabilitățile afecțiunilor neurologice datorate vaccinului?

El răspunde:

— Da, știam.

— V-ați informat superiorii care se ocupau de programul de vaccinare?

— Absolut.

— Ce ați zice dacă v-aș spune că superiorii dumneavoastră pretind că nu i-ați avertizat niciodată?

— Că este un nonsens absolut. Nu este adevărat, știam.

Confruntat cu afirmațiile lui Hartwick și la întrebarea ziaristului care îi spune:

— Așadar, Hartwick minte?

Sencer bolborosește și lasă să se înțeleagă că așa este. Atunci, ziaristul îi arată un document și continuă:

— De ce acest raport al agenției dumneavoastră, datat iulie 1976, denunță posibilitatea unor complicații neurologice?

— Cred că acordul comunității științifice, în ciuda evidenței, nu era de părere că această asociere era plauzibilă.

Sencer și CDC au participat și la campania publicitară-monstru destinată influențării populației. Wallace precizează:

— Menționați în scrierile dumneavoastră că unele personalități din lumea sportului, a spectacolului, a politicii, ca Elton John, Henry Kissinger, Mohammed Ali, președintele Ford, Edward Kennedy, Rudolph Nouriev... s-au vaccinat.

— Nu cunosc îndeaproape această listă!

— Ați cerut acestor persoane să se propună pentru vaccinare?

— Nu știu.

— A vorbit cineva cu ei?

— Nu știu.

— Le-ați cerut permisiunea să le utilizați numele?

— Nu știu.

Desigur, Sencer a fost folosit ca siguranță în această afacere tristă, fiind concediat la puțin timp după aceea, în anul 1977.

Documentul arată mașinația pusă la cale pentru a împinge

oamenii să participe la un adevărat experiment în mărime naturală, fără nicio bază științifică demnă de acest nume, fără informațiile necesare unui „acord clar“ și în disprețul celei mai elementare prudențe.

Numeroși sunt cei care se întrebau deja dacă acest virus nu fusese creat într-un laborator american. Într-adevăr, din anul 1934, americanii au început să facă experiențe cu arme bacteriologice la Fort Detrick, unde se află celebrul Laborator P4 de cercetări militare din Maryland.

Rămânem perplecși: de ce un guvern care ia măsuri sanitare de bună credință acceptă „să plătească oalele sparte“? Cine a furnizat arma crimei? De ce fabricantul de otravă nu a fost niciodată îngrijorat?

Recenta pandemie de gripă A/H1N1 declarată de OMS, în ziua de 11 iunie 2009, și intenția mai multor țări de a recurge și ele la campanii masive de vaccinare fac să iasă din nou pe tapet aceste vechi istorii despre „erori“ notorii din trecut. Ni se aduce la cunoștință că sute de milioane de vaccinuri sunt pe cale să se producă în patru laboratoare și că nu este cazul să ne facem griji... va ajunge pentru toată lumea.

Business-ul fricii

Primul lucru care nu era făcut să ne liniștească a venit de la Kathaleen Sebelius, noua secretară de stat la Ministerul Sănătății din guvernul Obama, al cărei prim gest a fost să redacteze un decret prin care conferea imunitate totală fabricanților de vaccinuri împotriva gripei H1N1, în cazul urmăririlor judiciare⁽²⁴⁸⁾!

În același timp, conform CDC, gripa numită „porcină“ care a infectat și a omorât ființe umane în Mexic și în America de Nord, în primăvara anului 2009, este descrisă în următorii termeni: „Acest virus nou este de fapt o triplă recombinare ce include segmente de gene de origine umană, porcină și aviară.“⁽²⁴⁹⁾ Și câțiva oameni de știință încep să vorbească: „Mama Natură nu recombina «natural» astfel de viruși; păsările, porcii, oamenii

sunt supuși, ca și propriii lor viruși, la ceea ce numim «bariera speciilor». Doar niște oameni de știință bolnavi pot crea o astfel de monstrozitate.⁽²⁵⁰⁾ Cercetătorul australian Adrian Gibbs, unul dintre creatorii medicamentului Tamiflu®, declară că investigațiile sale arată că acest virus a scăpat din laboratorul care l-a creat. El este departe de a fi singurul cercetător care consideră că virusul H1N1, având tulpini foarte diferite, nu poate fi decât rezultatul unei manipulări genetice⁽²⁵¹⁾.

Și nu ne putem abține să nu ne gândim: oare, întâmplător, monstrul lui Frankenstein, reînviat de Taubenberger, ar fi ieșit din cutia Pandorei? Și să ne informăm! Și să conștientizăm că, din anul 1976, declarațiile apocaliptice ale OMS și ale diferiților ei comiși soldați nu au lipsit.

Astfel, în anul 2004, Klauss Stijhr, coordonator al programului OMS împotriva gripei, a afirmat în revista americană *Science* „că o pandemie de gripă aviară va îmbolnăvi 20% din populația mondială, aproape 30 de milioane de persoane vor fi internate și un sfert din ele vor muri. În timp ce Shigeru Omi, director regional al OMS, teroriza mulțimea declarând: «Cele mai prudente evaluări menționează între 7 și 10 milioane de morți, dar maximumul ar putea fi de 50 de milioane sau chiar, în cel mai rău caz, 100 de milioane»⁽²⁵²⁾. Desigur, aceste cifre nu aveau nicio bază științifică, dar făceau parte din propagandă, asortată cu spoturi de televiziune alarmiste și paternaliste, destinate promovării consumului de antivirale! Și apoi, nu s-a întâmplat nimic, deci se uitase!

În iarna anului 2004, varicela, boală infantilă, enervantă, desigur, cu bubitele care provoacă mâncărimi peste tot, totuși benignă în cele mai multe cazuri, a devenit o boală foarte gravă și foarte periculoasă, împotriva căreia trebuie obligatoriu să ne vaccinăm copiii! S-a făcut lumină atunci când am aflat că un nou vaccin împotriva varicelei, Varivax®, va fi „în curând disponibil“! Dar, odată ce l-am făcut, suntem imunizați pe viață, atunci, nu ar trebui să lăsăm copilul să-și creeze propriii anticorpi?

În toamna anului 2005, ei au făcut același lucru cu gripa aviară; directorul general al OMS a susținut, primul, cel mai catastrofic discurs pentru a ne preveni: „Dacă nimeni nu poate prezice când va lovi, o propagare internațională rapidă este absolut sigură imediat după apariția unui virus pandemic“, ceea ce reprezintă „un pericol grav pentru toate popoarele“.

Urmat de președintele Bush și de primul-ministru francez, Dominique de Villepin, care au făcut apel la o mobilizare internațională împotriva gripei aviare. Bush a luat aerul sincer pe care i-l cunoaștem pentru a convinge Adunarea Generală a ONU: „Dacă nu se face nimic, acest virus ar putea provoca prima pandemie a secolului al XXI-lea“, a prevenit el; în timp ce Dominique de Villepin adăuga și el puțin: „Amplizarea amenințării ne obligă să reacționăm fără întârziere. Xavier Bertrand, la acea vreme ministru al Sănătății, a comandat mai multe zeci de mii de doze de vaccin care, după toate aparențele, au rămas stocate pe undeva, dacă nu cumva au fost donate micuților africani! Bush, fidel lui însuși, a profitat să ceară Congresului acordarea a 7,1 miliarde de dolari pentru a face față acestei amenințări care, după el, putea omorî între 200 000 și 2 milioane de persoane doar în Statele Unite. Bush – care se pricepe să creeze panică – reușise deja să facă astfel încât mii de militari americani să fie vaccinați împotriva variolei!

„La cea vreme, moartea unei găște sau a unei rațe sălbatice provoca un reportaj la știrile TV“, scria Sylvie Simon în *Votre santé*⁽²⁵³⁾.

Totuși, numeroși oameni de știință au început să se arate sceptici cu privire la amploarea reală a amenințării unei noi pandemii umane de origine aviară de tip H5N1 și la justificarea cumpărării masive de Tamiflu®, antiviralul recomandat (deja) în absența unui vaccin cu adevărat operațional. „Mai multe țări au început să-și facă rezerve din acest medicament. Producătorul lui, laboratorul elvețian Roche, și-a crescut de șapte ori vânzările din anul 2003, și cu siguranță ele nu se vor opri aici. Culmea este

că nici măcar nu suntem siguri de eficacitatea acestui Tamiflu® în fața unei adevărate epidemii. Acțiunea lui a fost demonstrată în tuburi de testare și pe animale dar, având în vedere puținele cazuri umane, experimentele au fost foarte limitate“, putem citi într-un comunicat al agenției Science-Presse de la acea vreme! Tamiflu®, cel care tratează tot, poțiunea universală, pe care au încercat din nou să ne-o „plaseze“ în această iarnă pentru gripa porcină și asupra căreia vom reveni mai în detaliu. Dar cine are interese în acest medicament, Tamiflu®?

Poate că se hotărâseră să dea o lovitură mare! Toate aceste epidemii ratate, nu se mai putea...

Gripa A/H1N1 versiunea 2009

Aceleași ingrediente, același scenariu, aceiași protagoniști!

La sfârșitul acestei veri, virusul gripei A numită „porcină“ nu este mai virulent (dacă nu chiar mai puțin) decât virușii sezonieri care au făcut ravagii în ultimii ani. Totuși, dacă am crede autoritățile și mass-media: „Noul virus a sosit, vom muri cu toții“! Din 15 iunie 2009, doamna Margaret Chan Fung-Fu-Chun, directoare generală a OMS, care, fără doar și poate, a trecut pe la Harvard Business School⁽²⁵⁴⁾, a ridicat pandemia de gripă la nivelul 6 de alertă. OMS afirmă că epidemia „nu poate de acum să fie oprită. Totul este pregătit pentru cea mai mare „bătăie“ a secolului: OMS, conducătorii din G 20 gata să se pună de acord pentru împărțirea prăjiturii mondiale, bancherii făcând actualmente o indigestie de injectări nu antivirale, ci de venituri de stat, rugați să lase o perioadă mașina de tuna laboratoarelor, autoritățile și păsările lor de curte și... oile informate în ceea ce bunii noștri numeau „hârtie igienică“, cărora le vorbim, aplicându-le în plus o taxă carbon dacă vor să mai aibă dreptul să respire aer pur (cu masca ce va fi furnizată, cu mare plăcere, pentru un euro), să se transforme în strecurători la voia tergiversării acestui extraordinar vals cu una sau două injectări! Dar, momentan, ascultăm, auzim, încă mai avem încredere!

Ni se prezintă placa salvării universale: vaccinarea⁽²⁵⁵⁾ și... Tamiflu® (din nou!).

Un vaccin trebuie mai întâi să arate că nu e periculos, apoi că este eficace, proces care durează, în mod normal, câțiva ani. Or, vaccinurile împotriva gripei H1N1 care ne sunt propuse sunt elaborate de urgență, fără ca niciunul dintre laboratoare să respecte procedurile obligatorii. Mai întâi, toți au „complotat” în privința planului administrativ, urma să aflu de la un prieten care lucrează la AFSSAPS și care dorește, se înțelege, să rămână anonim: „Când se depune un dosar AMM la autoritățile sanitare, este fie o cerere de omologare a unei substanțe noi, fie o modificare a brevetului existent. În al doilea caz, desigur, formalitățile sunt mai puțin dificile, cercetările, testele ce trebuie efectuate și finanțarea necesare mai puțin considerabile.”

Cele patru laboratoare, cu o complicitate perfectă, au re-luat numele și autorizațiile de punere în vânzare a vechiului lor vaccin H5N1 pentru a face o cerere de modificare pentru noul vaccin H1N1, „totuși, când se schimbă tulpina, se schimbă substanța activă a vaccinului; așadar, ar fi trebuit să facă o cerere nouă de AMM! Și asta, cu complicitatea OMS și a autorităților care ne trimit în mod discret scrisori ca să ne ceară să accelerăm termenii de introducere pe piață.”

Oare ei nu au agitat batista roșie spunându-ne că acest virus era total necunoscut și extrem de virulent? Dar, în acest caz, cum pot fi atât de scurdate testele și procedurile de evaluare? Pentru că este „un virus gripal ca și celelalte”, răspunde ministrul, și pentru că avem o experiență îndelungată în vaccinurilor antigripale! De altfel, procedurile de evaluare sunt în totalitate respectate.

Aici există deja ceva neclar. Dacă este un virus normal, de ce atâta agitație? Și dacă este „lucrul” înfiorător pe care ni-l descriu și pe care nu l-am mai combătut până în prezent... Este nevoie de ani buni pentru a dezvolta un vaccin, explică doctorul Marc Girard, „cine garantează că, sub presiunea urgenței, ei se

vor ameliora spontan pentru a realiza într-un timp record ceea ce nu reușesc de obicei să realizeze în mai puțin de câțiva ani?⁽²⁵⁶⁾ Într-adevăr, el citează raportul Colaborării Cochrane⁽²⁵⁷⁾, ale cărui evaluări sunt printre cele mai fiabile în materie de medicamente. Organizația a publicat recent un raport despre „vaccinurile împotriva gripei în general“, care se termină cu o concluzie dezastruoasă: nicio dovadă satisfăcătoare de eficacitate preventivă, nicio informație convingătoare privind toleranța vaccinului. „Și pe baza unei astfel de experiențe – care, în patruzeci de ani, nu a permis punerea la punct a unei metodologii de evaluare corectă – vor scoate, în doar câteva săptămâni, imparabilul panaceu împotriva acestui virus monstruos, prescris cu prioritate sugarilor, femeilor însărcinate și bătrânilor“, comentează doctorul Girard, care adaugă: „[...] un profesionist al medicamentului dotat cu un minimum de conștiință nu poate decât să fie copleșit de amatorismul nebun al autorităților.“

Dezvoltate de urgență, cu AMM fictive, fără nicio garanție privind caracterul nevătămător, aceste vaccinuri care ne sunt promise pentru la toamnă ne lasă pe foarte mulți dintre noi dubitativi! Într-adevăr, testele clinice ar fi început pe la jumătatea lunii august și primele doze ar fi fost livrate guvernului francez în ziua de 27 august⁽²⁵⁸⁾.

Așadar, ministrul Sănătății a folosit banii publici ca să cumpere un vaccin care nu a putut fi supus unei evaluări clinice. Confruntată cu realitatea, doamna Bachelot nu face decât să se îngroape și mai mult: „[...] livrările trebuiau să fie eşalonate până la sfârșitul lunii decembrie. Totuși, noi nu vom începe vaccinarea decât după validarea autorizațiilor de introducere pe piață, pentru asigurarea unei perfecte siguranțe.“⁽²⁵⁹⁾ În consecință, fabricanții sunt siguri că vor obține AMM, fiind doar o chestiune de timp! În acest caz, la ce mai folosește evaluarea?

Și, după câteva zile, ea mai afirmă ceva: „Laboratoarele ne spun [...] că procedurile ne-ar putea permite începerea vaccinării la sfârșitul lunii octombrie.“⁽²⁶⁰⁾ Asta e cea mai tare: laboratoarele

sunt cele care fixează momentul în care „procedurile de siguranță” vor fi satisfăcătoare! Atunci, la ce mai folosește AFSSAPS?

Nu se mai așteaptă decât pandemia care ar trebui să apară imediat ce... laboratoarele sunt pregătite! Cum, în plus, imunitatea juridică, în cazul efectelor secundare, le este garantată printr-un articol din Codul Sănătății în Franța⁽²⁶¹⁾ (ca și în Statele Unite, dar se face într-un mod mult mai discret), nimeni nu trebuie să-și facă griji... mai puțin noi! Ar fi interesant să fii un șoarece la AFSSAPS sau la FDA, în vremurile pe care le trăim; telefoanele și faxurile trebuie să funcționeze în viteză, cerând o hârtie semnată în alb, în mod invers proporțional cu conștiința celui care o semnează!

Așadar, planul⁽²⁶²⁾ constă în vaccinarea a milioane de francezi, cobai sănătoși, după „o strategie de vaccinare bazată pe o evaluare științifică propusă de experții de la Înalțul Consiliu al Sănătății Publice”, spune ministra. Dar, dacă justificarea acestui circ întreg este teama că virusul va produce mutații, pentru moment nu e mare lucru de evaluat!

Și un minimum de bun simț este suficient pentru a deduce că: fie virusul este stabil, și deci benign, iar vaccinarea tuturor, inclusiv a copiilor și a femeilor însărcinate, cu un vaccin netestat prezintă mai multe riscuri decât beneficii. Pentru câteva cazuri de gripă despre care auzim vorbindu-se, este oare normal să expui o întreagă populație la efectele secundare? În timp ce Marc Girard previne: „Ar mai rămâne de arătat că, la scara populațiilor, riscurile unei infecții majoritar benigne depășește inconvenientul de a nu lăsa această infecție să stimuleze sistemele de apărare imunitare ale indivizilor sănătoși.”⁽²⁶³⁾

Fie virusul suferă mutații și vaccinul pe care l-am făcut nu va fi eficace. Deși ei ne vor asigura mai târziu de contrariu, fără nici cea mai mică jenă! În concluzie, nu mai înțelegem nimic!

„Oare se pregătesc pentru o pandemie de gripă sau pregătesc o pandemie de gripă?”⁽²⁶⁴⁾

Nu este necesar să descriem propaganda la care am fost supuși, agresiunea permanentă pe care am suportat-o. Din primăvară, zilnic, toată mass-media, repetând după pofta inimii sosirea unor zile apocaliptice, a crescut de multe ori gradul de morbiditate extrem de scăzută a acestor câțiva pacienți, pe care îi numără și renumără încontinuu. Auzim lucruri uluitoare: „Zece cazuri serioase, dar nu grave, la Bordeaux”; vedem reportaje grotești cu școli închise și o tânără care afirmă, râzând, că a rămas timp de două zile la pat, în timp ce mama era filmată cum venea să-i aducă de mâncare în camera sa, mascată! Culmea ridicolului fiind atinsă când am aflat dintr-o știre rapidă că, dintr-un studiu din care făceau parte nu mai știu câte femei însărcinate, cel puțin 1 000 fuseseră în contact cu virusul „fără să-și dea seama”! Au făcut orice ca să ne provoace teamă, dar era ceva care nu se potrivea... Poate că francezii au învățat să se spele pe mâini, în afara de asta, nu am văzut nici măcar o mască la metroul parizian!

Trebuie menționat că Anne, sora mea Anne, nu vezi nimic venind... ei bine nu, victimele așteptate nu erau prezente la întâlnirea cu doamna ministră! Care, trebuie să recunoaștem, a făcut tot ce i-a stat în puteri ca să ne vaccinăm gratuit! Nu suntem gata să-i uităm prestațiile din timpul jurnalelor televizate unde, cu lacrimi în voce, ne povestea cum acești sărmani bebeluși, care nu aveau nici un antecedent, muriseră în câteva ore la Necker, în brațele mamelor.

Dar, privind cifrele, observam că numărul deceselor, în lume, în mod discutabil imputate gripei A, nu depășea 2 000 în șase luni, în timp ce gripa obișnuită omoară anual între 250 000 și 500 000 de persoane, adică peste 1 000 de morți zilnic⁽²⁶⁵⁾!

Diversi specialiști începeau să vorbească: ei estimau la mai puțin de 1‰ mortalitatea acestei gripe porcine, despre care ni s-a spus că va afecta încontinuu 20 de milioane de persoane în țara noastră. Marc Girard, care este în primul rând matematician, nu s-a

putut abține să nu numere: „În lipsa unei greșeli de calcul, erau aproximativ 20 000 de decese. Să ne imaginăm că acest vaccin expune, într-adevăr, un subiect dintr-o mie la un efect nedorit grav sau chiar mortal... în perspectiva unei vaccinări universale [...] acest lucru ar conduce la 65 000 de victime doar pentru țara noastră, adică, ca număr absolut, de trei ori mai mult decât gripa lăsată în starea sa sălbatică și infinit mai mult în speranță de viață risipită...”

Toată mass-media din lume repetă zilnic că virusul gripei A/H1N1 va provoca un masacru, în timp ce profesorul Bernard Debré – totuși adept convins al vaccinării – credea, în ziua de 26 iulie⁽²⁶⁶⁾, la UMP, din care făcea parte, un mini-tsunami, afirmând: „Această gripă nu este periculoasă. Ne-am dat seama că era probabil mai puțin periculoasă ca gripa sezonieră. Atunci, acum trebuie să fluierăm sfârșitul partidei! [...] Ea rămâne o «gripișoară».” Deși, mister, la puțin timp după aceea, revenea la normal, dând asigurări că se va vaccina!

Ne întrebăm care este scopul acestei minciuni mediatice organizate, al acestei panici pe care încearcă s-o instaleze în rândul populației, întreținuți de OMS și alertele sale la pandemia întreținută, orchestrată și de cea mai mare parte a redacțiilor? În timp ce bolile respiratorii, SIDA, cancerul, diabetulucid anual sute de mii de persoane în toată lumea fără să ne preocupăm de ele, de ce autoritățile de sănătate internaționale fac atâta tăărăboi, de luni întregi, pentru o „pandemie” care nu există? Acest lucru îl face pe profesorul Marc Gentilini să spună⁽²⁶⁷⁾ că asistăm la o „pandemie de imoralitate”: „Când observ situația în care se află planeta, mi-e rușine să văd tot ce se face pentru evitarea acestei gripe despre se știe atât de puțin. Săptămânal în lume aproape 200 000 de copii mor de diferite boli. Cei mai mulți dintre ei ar fi putut fi salvați dacă ar fi avut acces la medicamente sau la un program de prevenire [...]. Nu e vorba de a arunca cu piatra în liderii politici care sunt păcăliți de «principiul lor de precauție». Dezastrul caniculei din 2003, din punct de vedere politic, îi bânțuie. [...] Nu știu dacă industriile farmaceutice au exercitat o pre-

siune și, dacă așa a fost, autoritățile au fost victimele acesteia. Știu că aceasta este o afacere foarte bună pentru producătorii de vaccinuri!“

Altfel, ce ar justifica instituirea unor măsuri atât de excepționale? De ce o astfel de campanie și astfel de mijloace?

Doctorul Patrick Pelloux, președinte al Asociației medicilor urgențiști din spitalele din Franța, afirmă că, dacă ar exista un pericol real, ar trebui făcut ceva în primul rând pentru spitalele publice, pentru că „situația de aici este catastrofală și paturile din ce în ce mai puține, de la an la an“⁽²⁶⁸⁾. El se întreabă cum statul poate atribui atât de mulți bani pentru aceste vaccinuri, în timp ce spitalele au un deficit de un miliard de euro. Și noi la fel!

Specialistul în epidemiologie Tom Jefferson este și el uluit: „Uneori avem impresia că există un întreg sector industrial care speră că această pandemie se va produce.“⁽²⁶⁹⁾

Aceasta este impresia pe care am avut-o! Oare ce ar putea justifica cumpărarea de către toate guvernele mondiale de doze uriașe de vaccinuri pentru sume astronomice în plină criză economică? 94 de milioane de doze de vaccinuri în Franța pentru un miliard de euro! „Este una dintre cele mai importante piețe din lume și fiecare speră să obțină maximum de comenzi“, explică doctorul Albert Garcia, purtător de cuvânt al laboratorului francez Sanofi, care a semnat deja, în luna mai, un contract de 190 de milioane de dolari cu guvernul american pentru furnizarea vaccinului. În Franța, competiția dintre laboratoare a fost clasată secret de apărare, nefăcând astfel obiectul unor oferte clasice⁽²⁷⁰⁾.

Belgia a comandat 12,6 milioane de doze, Elveția 13 milioane, SUA 195 de milioane, Canada 50,4 milioane și Quebecul 11 milioane.

Chiar și în China unde, din 1,3 miliarde de locuitori s-au înregistrat 1 668 de cazuri de H1N1 și niciun deces, compania farmaceutică Hualan Biological Engineering Inc. a anunțat că

poate produce 600 000 de doze de vaccin pe zi. Dar pentru ce?

OMS prevede 4,9 miliarde de doze de vaccin, cu prețului mediu de 10 dolari, adică o bogăție de 50 de miliarde de dolari de împărțit între laboratoare!

E suficient să citim presa economică pentru a înțelege că aceste laboratoare, ale căror brevete se apropie de expirare și ale căror *mee too* nu mai umplu casele de bani, au hotărât să facă un *hold up* la găina cu ouă de aur reprezentată de vaccinurile care permit vânzarea produselor lor oamenilor sănătoși – mult mai numeroși decât bolnavii – și, după Bernard Debré, guvernele „nu prea aveau altă alegere decât să urmeze“, după ce OMS a început, „într-un mod puțin rapid, să gesticuleze, cu niște comunicate zilnice și conferințe de presă repetate“. Chiar dacă el le „reproșează că au cedat unei supramediatizării politice a acestui eveniment. În Franța, există 800 de cazuri înregistrate. Asta este o glumă! O să începem să contabilizăm diareile?“, întreabă el⁽²⁷¹⁾.

Și acest lucru ne-a atras atenția: de ce doreau ei atât de mult să ne vaccineze în acest an împotriva unei gripei care nu era cu nimic mai periculoasă decât cea pe care o facem în fiecare an?

Informație prea multă...

În ediția sa de sâmbătă 30 mai, *Le Journal de dimanche* ne anunță planul secret împotriva gripei A: „Franța pregătește un plan de luptă fără precedent pentru această toamnă, cu o campanie de vaccinare obligatorie pentru toți francezii mai mari de 3 luni.“⁽²⁷²⁾ Francezii, cunoscuți la nivel mondial pentru înclinația lor pentru supunere, se revoltă puțin. Se informează...

La începutul lunii februarie 2009, doamna Bachelot, ministru al Sănătății, ar fi întrebat specialiști în drept constituțional dacă, în opinia lor, o lege creând o obligație de vaccinare impusă întregii populații ar fi contrară sau nu Constituției⁽²⁷³⁾. La care se pare că experții au răspuns că o situație excepțională ca o stare de urgență sanitară justifica din plin suprimarea libertăților individuale! Profesorul Van der Werf, director de cercetări la

Institutului Pasteur, declară că toată lumea va trebui vaccinată și, după Anne Laude, directoarea adjunctă a Institutului Drept și Sănătate de la Universitatea Paris-V-Descartes, nimeni „nu ar fi avut dreptul să refuze această vaccinare, mai puțin în cazul unei contraindicații medicale”⁽²⁷⁴⁾. Oare ar putea impune într-adevăr cineva o vaccinare în Franța? „Se pare” că nu. Articolul 36 din Codul de Deontologie Medicală precizează că orice act medical presupune consimțământul informat al pacientului⁽²⁷⁵⁾.

Dar, prin rezoluția WHA 58.3⁽²⁷⁶⁾ adoptată în anul 2005 de Adunarea Mondială a Sănătății, OMS a proclamat întâietatea asupra suveranității statelor, care și-ar pierde autoritatea în cazul declarării unei „pandemii”, înlocuită de comitete de criză care se ocupă de sănătate și de infrastructurile de securitate ale țării⁽²⁷⁷⁾. Această dispoziție se aplică tuturor celor 194 de state semnatare ale Convenției de Aderare la OMS, printre care se numără bineînțeles Franța.

În acest caz, printre alte glume, Regulamentul Sanitar Internațional, la articolul numărul 18, poate cere „dovada vaccinărilor sau alte măsuri profilactice, vaccinare, tratament, izolarea persoanei afectate sau suspecte să fie afectată, plasarea persoanelor suspecte în observare sau în carantină în scopul sănătății publice”.

Subiectul este foarte dezbătut în timpul cinelor luate în oraș; fiecare cu paranoia lui! Se pare că procedurile de vaccinare obligatorie nu vor fi încredințate unor medici, ci unor studenți voluntari și unor militari⁽²⁷⁸⁾? Nici medicii și nici spitalele nu vor putea distribui vaccinurile. De ce Ordinul Medicilor, mereu prompt în a denunța „practicarea ilegală a medicinei”, tace? Se pare că ministrul de Interne francez i-a rechemat pe toți rezerviștii din poliție, în februarie 2009, în vederea „unor tulburări sociale grave prevăzute pentru toamna anului 2009”⁽²⁷⁹⁾. Cu atât mai mult cu cât veștile venite din cealaltă parte a Atlanticului sunt mai de grabă convergente.

După psihoza atentatelor din 11 septembrie și uraganul Katrina, echipa neoconservatorilor administrației Bush a profitat pentru a elabora cu minuțiozitate „Model State Emergency Health Powers Act”⁽²⁸⁰⁾! Circulă zvonul că el ar putea fi pus în aplicare și, în acest caz, refuzul americanilor de a se vaccina ar constitui o infracțiune penală, fiind astfel constrânși să o facă. Pentru că declararea unei „situații de urgență în materie de sănătate publică” le oferă guvernanților și responsabililor cu sănătatea publică puterea, pe lângă dispozițiile OMS, să aresteze indivizii; să schimbe legile și regulamentele statului, inclusiv pe cele referitoare la viața privată, la drepturile de proprietate; să mobilizeze miliții în scopul aplicării măsurilor hotărâte de stat; să dețină controlul total asupra proprietății private sau publice și a rețelelor de comunicație; să culeagă și să împărtășească informații personale referitoare la sănătatea oricărui individ, precum și informații genetice; să raționalizeze armele de foc (de neimaginat până în prezent, în ciuda masacrelor regulate, atât de puternic este lobby-ul armelor), explozivii, hrana, carburantul și alte băuturi alcoolice, printre alte produse. Massachussets ar fi adoptat o lege prin care refuzul vaccinării ar costa 1 000 de dolari amendă și o lună de închisoare. Armata americană ar fi fost desfășurată pe tot teritoriul Statelor Unite. Opt sute de lagăre⁽²⁸¹⁾ de concentrare instalate în ultimii ani (momentan sunt goale), gestionate de FEMA (Federal Emergency Management Agency), care intervine, în timpul marilor catastrofe, în teritoriu, i-ar aștepta pe recalcitranți și sute de mii de coșciuge ar fi stocate în mai multe state americane. Cele mai apocaliptice scenarii sub penița celor pe care ziariștii îi tratează cu dispreț ca „conspiraționiști” se dezvoltă pe Internet...

„Stăpânii lumii” ar fi pe cale să ne facă să credem într-o amenințate teribilă, să întrețină un climat de teamă peste tot în lume pentru a ne supune unei vaccinări prin promulgarea legii marțiale. Total pentru a putea controla mai bine populația, în cel mai rău caz să elimine o bună parte a ei! Ne e greu să ne

convingem de acest lucru! Când, în ziua de 8 septembrie 2009, descoperim pe prima pagină a ziarului *Libération* că „Sindicatul magistraturii denunță un plan «înrobitor» pentru justiție“.

Guvernul ar intenționa ca, în caz de pandemie de gripă H1N1, să pună în practică măsuri de excepție: „Audiențele penale ar putea fi încredințate unui singur magistrat, dezbaterile cu ușile închise ar putea fi generalizate, iar minorii trimiși în fața tribunalului corecțional, oamenii în arest nu și-ar mai putea vedea avocatul decât după 24 de ore de arest, termenul de arest provizoriu ar fi prelungit de la patru la șase luni fără audiență și nici dezbateri în fața judecătorului de eliberări și detenție care ar hotărî în privința dosarului.“ Într-o scrisoare adresată doamnei Alliot-Marie, „Sindicatul denunță voința guvernului de a crea o justiție excepțională prin ordonanțe guvernamentale și a prezentat ziarului documente care atestă acest lucru“⁽²⁸²⁾.

În fața unor astfel de măsuri, suntem forțați să ne întrebăm: oare ce se ascunde?

Unii cred că guvernele din întreaga lume au cheltuit mii de miliarde din veniturile publice pentru a-și repune prietenii bancheri pe linia de plutire, căzuți în capcana agapelor lor speculative. Și dacă pseudo-redresarea, anunțată cu surle și trâmbițe de șerpașii din finanțe, s-ar opri brusc și, din nou, băncile din întreaga lume ar fi confruntate cu activele lor putrede, antrenând din nou piețele mondiale cât mai jos posibil... Ar fi *practic* pentru guvernanți să utilizeze legile excepționale sanitare pentru stoparea mișcărilor de revoltă populară.

Dintre două rele, măcar să-l alegem pe cel mai mic! Suntem aproape liniștiți auzindu-l pe Jacques Attali, într-una din „conversațiile sale despre viitor“ de pe Public Senat, la 12 octombrie, explicând că „guvernele vor trebui să facă față unei exasperări a cetățenilor: exasperarea de a vedea că cei care răspund de criza economică sunt chiar cei care ne sunt propuși pentru a o rezolva, exasperarea de a vedea cum cresc șomajul, datoria, cum bogații se îmbogățesc din ce în ce mai mult, în timp

ce totul va costa din ce în ce mai mult. Exasperare dacă nu mai mult...“, conchide el, enigmatic!

Adăugați la acestea articolele din ziarele din cele patru colțuri ale planetei, la care avem acces datorită Internetului și cu care ne umplem capul. „Cine este în spatele morții a 21 de persoane fără locuințe, într-un refugiu din Grudziadz, în Polonia, după ce 350 dintre ei au participat, pentru 1,20 de lire sterline, la teste medicale pentru un vaccin de H5N1?“⁽²⁸³⁾ Novartis a pretins că decesele nu aveau nicio legătură cu vaccinul împotriva virusului H5N1, care fusese testat pe 3 500 de persoane, fără niciun deces. De la intentarea procesului, în iulie 2008, personalului medical acuzat, nu se mai știe nimic! *Washington Post*⁽²⁸⁴⁾ din 20 iulie 2009 declara: „Peste 9 000 de fiole conținând agenți patogeni au ieșit lipsă în timpul unui inventar efectuat de armata americană. Aceste fiole, care erau depozitate la Fort Detrick, conțineau toate toxine extrem de periculoase: agenți patogeni ca virusul Ebola, antrax, toxinele botulinice, virusul encefalitei calului din Venezuela, care provoacă tularemie⁽²⁸⁵⁾. Depozitate într-un dispozitiv frigorific, cele mai multe din aceste fiole nu erau utilizate de mulți ani. Oare cum este posibil?“

Cine știe ce este în acest vaccin?

Toate extrapolările devin posibile!

Dacă vaccinurile sunt atât de benefice și atât de puțin nocive, atunci cum explică autoritățile sanitare numărul deceselor și al reacțiilor secundare, numărul proceselor în curs după campaniile precedente? De ce nu ni se spune că toate epidemiile secolului al XX-lea au fost declanșate de campanii de vaccinare prealabile? De ce 600 de neurologi britanici au primit, în ziua de 29 iulie 2009, o scrisoare confidențială⁽²⁸⁶⁾ de la Health Protection Agency (HPA), în care erau invitați să fie extrem de atenți la viitoarea recrudescență a sindromului Guillain-Barré (boală neurologică degenerativă gravă, declanșată în cele mai multe cazuri de actul de vaccinare) ca în 1976? Și de ce chiar această agenție

nu a prevenit publicul care va „beneficia“ de această campanie de vaccinare? Faptul că două laboratoare fabricante sunt deja acuzate pentru afaceri cu vaccinuri nu incită deloc la o încredere absolută; chiar dacă prezumția de vinovăție se recomandă, așa cum spune doctorul Girard: „E ca și cum ți-ai trimite copilul să ia lecții particulare cu un profesor acuzat de pedofilie!“

Într-un comunicat din 7 iulie, OMS a recomandat ca adjuvanții ASO3 (de la Glaxo) și MF59 (Novartis) să fie utilizați pentru reducerea cantității de antigene necesare, crescând astfel producerea numărului de vaccinuri; deși squalena fusese interzisă de un judecător federal în 2004. Conform unui raport al profesorului RF Garry (care a descoperit legătura dintre squalenă și bolile soldaților din Golf) în fața Camerei Reprezentanților, vaccinul Pandremix® – așa cum putem vedea în documentul de la EMEA (European Medicines Evaluation Agency) – ar conține de un milion de ori mai multă squalenă decât cea care ar provoca boala Războiului din Golf⁽²⁸⁷⁾. Ceea ce s-a numit „sindromul Războiului din Golf”: 180 000 GI⁽²⁸⁸⁾ bolnavi (25%) în urma injectării vaccinului împotriva antraxului!

În august 1991, Antony Principi, secretar pentru problemele veteranilor, a admis că militarii vaccinați împotriva antraxului, între anii 1990 și 1991, au avut un risc ridicat de 200% de a dezvolta o SLA (scleroză laterală amiotrofică), denumită și „boala lui Charcot sau a lui Lou Gehrig“. Militarii au mai suferit de un anumit număr de boli handicapante care le reducea speranța de viață, precum poliartrita noduroasă, scleroza multiplă sau scleroza în plăci (SEP), lupus, mielita transversală (o dezordine neurologică cauzată de o inflamare a măduvei spinării), endocardita (o inflamație a peretelui intern al inimii), nevrită optică cu orbire și glomerulonefrită (o patologie a rinichiului). Doar atât!

Oare cum poate fi autorizată utilizarea ei în cea mai mare parte a acestor vaccinuri împotriva gripei H1N1?

Squalena⁽²⁸⁹⁾, principala componentă în MF-59 și ASP 3, poate induce o hiperacțiune a sistemului imunitar și provoca o reacție autoimună; „un adevărat pericol există în cazul unei activări prelungite a celulelor imunitare ale creierului (celule microgliale). Această inflamație a creierului a fost asociată cu boala Alzheimer și poate și cu encefalita, legată de o vaccinare.“ Într-adevăr, squalena este o moleculă de ulei produsă în corpul nostru. Ea se află în sistemul nervos și în creier. Totul depinde de modul în care este introdusă în organism. Injectarea este o cale de intrare anormală, care incită sistemul imunitar să atace toate squalenele prezente în organism, nu doar adjuvantul vaccinului. Așadar, acest lucru creează o reacție puternică autoimună care monopolizează globulele albe, lăsând subiecții într-o stare imunitară deficitară în cazul unui viitor atac microbian.

Gary Matsumoto, ziarist new-yorkez care a fost de mai multe ori recompensat pentru articolele sale de investigație, spune că „squalena poate fi considerată declanșatorul unei adevărate arme biologice. De altfel, cercetătorii sovietici au botezat-o «bombă biologică cu efect întârziat»! Matsumoto și doctorul Pam Asa afirmă că «aceste tipuri de adjuvanți uleioși, printre care și squalena, constituie cea mai perfidă armă chimică concepută vreodată.»⁴⁴⁽²⁹⁰⁾

Trebuie menționată intervenția⁽²⁹¹⁾ lui Jean Marimbert, director al AFSSAPS, în timp ce două din cele patru vaccinuri comandate de Franța, Focetria® (laboratoarele Novartis) și Pandremix® (GSK), tocmai au obținut aviz pozitiv din partea experților de la EMEA (Agenția Europeană a Medicamentului), cu o procedură accelerată, și începem să fim foarte neîncrezători: „Unele studii clinice efectuate pe om cu vaccinuri care conțin același adjuvanți nu au dat niciun semnal de risc“! Cunoaștem studiile lor! Conform lui Marimbert, acești componenți au două avantaje: în primul rând, amplifică reacția imunitară, ceea ce permite vaccinarea mai multor persoane cu aceeași cantitate. Apoi, și aici trebuia să îndrăznească: „Lărgeste spectrul de protecție în cazul mutației virusului“!

La fel, în privința substanței gp120, alt component periculos al MF 59 (același fragment proteinic care a fost izolat din HIV, responsabil printre altele de demența precoce la bolnavii de SIDA): „Unele studii ale altor adjuvanți imunitari utilizând izotopi tehnici preciși au arătat că ei intră în mod normal după vaccinare. Ceea ce mulți oameni nu știu, chiar și doctorii care recomandă vaccinurile, este că cea mai mare parte a studiilor acestor firme farmaceutice nu observă pacienții decât pe o perioadă de o săptămână sau două după vaccinare. Acest tip de reacție poate dura luni sau chiar ani înainte de manifestare.”⁽²⁹²⁾ Majoritatea vaccinurilor împotriva gripei conțin și cantități periculoase de mercur sub formă de thimerosal⁽²⁹³⁾, un conservator mortal de cincizeci de ori mai toxic decât mercurul în sine, care provoacă autismul (imputat deja Gardasilului®), tulburările de deficit de atenție, scleroza în plăci, dar și dificultăți de limbaj și de exprimare. În timp ce ni se spune, de ani buni, că mercurul este periculos, inclusiv în termometre! Și când cunoaștem toți povestea pălărierului nebun din *Alice în Țara Minunilor*!

Robert F. Kennedy Jr. denunță în cartea sa intitulată *Deadly Immunity*⁽²⁹⁴⁾ (Imunitate mortală) că, de la conferința de la Simpsonwood din iunie 2000 (care a reunit cele mai înalte autorități ale Centrului de Control al Bolilor, de la Food and Drugs Administration, cei mai mari specialiști în vaccinuri de la OMS și reprezentanții fiecărui fabricant farmaceutic, incluzând GlaxoSmithKline, Merck, Wyeth and Aventis Pasteur), se ȘTIE că mercurul conținut în vaccinuri provoacă autismul la mii de copii. Dar, în loc să le retragă de urgență de pe piață, protagoniștii s-au preocupat mai de grabă de consecințele financiare pe care acest lucru l-ar putea avea pentru ei, în timp ce guvernul se grăbea să facă dispărute informațiile și să împiedice părinții, pe cât posibil, să depună plângere. Totuși, „autismul afectează astăzi 1 copil din 150 în Statele Unite și, deși oamenii de știință mandatați de laboratoare au susținut că nu exista nicio

legătură cu vaccinurile pediatrice, trei judecători s-au sesizat în urma a 5 000 de plângeri din partea familiilor.^{“(295)”}

Și primele segmente ale populației vizate de vaccinarea împotriva acestei gripe H1N1 sunt femeile însărcinate și copiii! De ce, în vreme ce, de ani buni, era recomandată persoanelor în vârstă! În fața incapacității generale de înțelegere, ministrul nostru a mai scos o panglică din pălărie: vaccinul fără adjuvant, „special pentru femei însărcinate“! Așadar, celălalt, cel normal, ar prezenta cu adevărat un pericol? Și apoi: o injecție sau două, meciul anulat din cauza gripei al echipei Paris Saint Germain... Atâtea incoerențe, atâtea cârpi pe moment, lovituri mediatice premeditate... Ce e prea mult, e prea mult! Francezii „nu au înghițit“ acest vaccin! Nimeni nu e interesat de el!

Mai ales că treaba continuă: e nevoie de 900 de milioane de ouă pentru a cultiva 300 de milioane de doze de vaccin și riscăm să fim la ananghie. Cei de la Novavax au anunțat că ar fi capabili să facă față oricărei pandemii cu noul lor vaccin bazat pe „particule înrudite cu virușii“, produs grație unor tehnici de modificare genetică a organismelor, pe scurt OMG. Trebuie spus că erau motivați, pierderile lor din anul precedent ridicându-se la 36 de milioane de dolari! Și, ca din întâmplare, acțiunile lor la bursă au urcat vertiginos! Bomboana de pe colivă în aceste zile tulburi: jurnalistul american William Engdahl⁽²⁹⁶⁾ ne avertizează că vaccinurile omologate de autoritățile guvernamentale ale mai multor țări din Europa conțin nanoparticule, sub o formă care ar ataca celulele sănătoase și ar putea fi mortale sau cel puțin ar putea provoca traume grave. „În anul 2007, cercetătorii în bioinginerie de la Școala Politehnică Federală din Lausanne au dezvoltat și brevetat o nanoparticulă capabilă să furnizeze vaccinuri mai eficace, cu mai puține efecte secundare, la o parte din costul tehnologiilor vaccinurilor actuale“^{“(297)”}, putem citi în revista *Nature et Biotechnologie*, care ne explică: „Cu o dimensiune de abia 25 de nanometri, aceste particule sunt atât de minuscule încât, odată injectate, circulă prin matricea membranei extracelu-

lare direct spre ganglionii limfatici. În câteva minute, ating o concentrație de mii de ori mai mare decât în membrană. Răspunsul imunitar poate fi atunci extrem de puternic și de eficace.“

Dar, odată introduse în organism, nu încetează să distrugă celulele. De îndată ce interacționează cu structura celulară a organismului, nu mai pot fi eliminate. Medicina modernă numește acest fenomen reacție infecțioasă continuă⁽²⁹⁸⁾!

Notați că e normal ca ei să aibă o imaginație fără limite: dacă efectele secundare ne îmbolnăvesc, beneficiul este de partea lor, pentru că vom lua alte medicamente! Acesta este un mod de „a statornici clientela“, milioane de „rentă pe viață“ pentru Big Pharma!

Într-o parte a lumii se moare din lipsă de vaccinuri, iar în partea noastră ar putea fi mai de grabă invers!

Până unde merge complotul?

Poporul meu piere din lipsă de cunoaștere.

Osea IV, 6

Înainte, găseam totul la Galeriile Lafayettes, acum, găsim totul pe Internet! Oameni de știință dincolo de orice bănuială și nebuni care delirează... și apoi, între ei, oameni care, când ne străduim să le vedem cariera, diplomele și documentele pe care ni le arată, nu pot fi măturați cu un simplu clic!

În aceste vremuri tulburi în care noi, cetățeni lambda ai planetei Pământ, suntem prostiți cu minciuni care sar în ochi cu incoerențele lor dezolante, cu neverosimilități în non-sensuri, cu statistici false în declarații stupide, în care totul poate bascula de la o zi la alta în vodevil sau tragedie; trebuie să căutăm o explicație!

Și chiar dacă acest lucru pare imposibil, aceste teze care denunță o voință de control absolut asupra vieților noastre la o

mână de vizionari periculoși și incredibil de mercantili nu vin de la oricine!

Jane Burgermeister, jurnalistă științifică foarte credibilă, previne întreaga lume că cea mai mare crimă împotriva umanității este pe cale să se desfășoare. În aprilie 2009, ea a depus plângere⁽²⁹⁹⁾ împotriva OMS, ONU, Barak Obama, David de Rothschild (bancher), George Soros (bancher), Werner Faymann (cancelarul Austriei), mai multor funcționari de rang înalt ai guvernului și unor societăți farmaceutice, acuzându-i de bioterorism și de tentative de comitere a unui masacru uriaș. Nefiind suficient de stupidă să creadă că plângerea sa va izbuti, oare a dorit să se ascundă în lumină? Oare nu este doar un fluier de momit păsări⁽³⁰⁰⁾ teleghidat pentru a permite demascarea și închiderea „complotiștilor”? Ne puteam pune toate întrebările! Jane afirmă că deține dovezile⁽³⁰¹⁾ actelor de bioterorism în care aceste persoane și organisme sunt implicate. Ea le acuză „că fac parte dintr-un sindicat internațional de întreprinderi criminale care a pus la punct, a fabricat, a stocat și a utilizat arme biologice în scopul eliminării populației Statelor Unite și din alte țări, pentru câștiguri politice și financiare”. Și, instrumentalizând teama de o pandemie de gripă porcină, a planificat un masacru uriaș prin vaccinarea forțată cu vaccinuri contaminate cu bună știință pentru a provoca intenționat boli mortale, în scopul scăderii cu 5 miliarde a populației în zece ani. După ea, această acțiune este o violare directă a „The Biological Weapons Anti-terrorism Act” (lege antiteroristă privind armele biologice, din anul 1989) și constituie un act de terorism și de înaltă trădare. Burgermeister aduce în discuție societățile farmaceutice Novartis și Baxter, afirmând că pandemia de gripă porcină se bazează pe „o minciună uriașă” și că nu există niciun virus natural ce poate constitui o amenințare pentru populație. Ea prezintă dovezi ce arată că virusii gripei aviare și porcine au fost, de fapt, creați prin bioinginerie în laboratoare, grație finanțărilor acordate, printre altele, de OMS și de organisme guvernamentale, și difuzați cu

ajutorul OMS, și că aceasta din urmă are o responsabilitate uriașă și primordială în privința pandemiei.

Burgermeister afirmă că planul lor este să răspândească teroarea pentru a justifica constrângerea oamenilor să renunțe la propriile drepturi și a-i obliga să fie puși în carantină, într-un număr mare, în lagărele⁽³⁰²⁾ FEMA (Federal Emergency Managament Agency). Casele, întreprinderile, proprietățile și pământurile victimelor vor fi confiscate de acest sindicat⁽³⁰³⁾. Mai întâi, rămânem uluiți, apoi ne întrebăm dacă este vorba despre delir sau curaj și clarviziune. Dar nu i-am crezut nici pe primii care au povestit despre lagărele de exterminare naziste. Pentru ca, mulți ani mai târziu, să ne întrebăm: cum am putut permite să se întâmple așa ceva? Oare cum pot pretinde părinții și bunicii noștri că nu erau la curent cu existența lor?

Foarte repede, ea nu mai este singura care denunță și numeroase alte personalități, științifice, politice, cercetători, jurnaliști avansează ideea unui program de depopulare programată, *via* pandemia de gripă A și îndeosebi *via* vaccinurile care vor fi contaminate. Jean-Jacques Crèvecoeur, specialist în fizică cuantică, nu ezită să spună că „dacă nu ne apărăm, zilele noastre sunt numărate”⁽³⁰⁴⁾. Incitând cetățenii din toate țările să se informeze, pentru că „doar numele legilor și ale miniștrilor diferă, dar sunt aceleași companii farmaceutice care își impun legile nedrepte și înrobitoare unor politicieni deveniți marionete”.

Doctorul Rima E. Laibow⁽³⁰⁵⁾ – care conduce sectorul medical al Fundației Soluțiilor Naturale, un grup de vigilență cetățenească care supraveghează industria farmaceutică, și a fost recompensat cu Carlton Lee Award al American Academy of Environmental Medicine – afirmă: „The danger my friend is in the vaccin” (nu există nicio pandemie, vaccinul este cel periculos) pentru că, cu excepția efectelor secundare, el singur poate genera pandemia; și pentru că este imposibil să creezi un vaccin împotriva unui virus care încă nu există: „Dacă un vaccin împotriva gripei aviare este dezvoltat în forma sa pandemică,

acest lucru înseamnă că virusul pandemic trebuia să existe dinainte“, acuza ea deja la acea vreme. Jaibow mai observă, în aprilie 2008, că în revista *Nature Chemical Biology* (vol. 4-248-255), patru cercetători explicau că, la o temperatură exterioară de 30 de grade Celsius, membrana virusului gripei este dezorganizată, ceea ce îi permite să nu poată fi contaminant. „Transmiterea virală este încetinită la 20 de grade Celsius, fiind practic nulă la 30 de grade Celsius.“ În acest caz, cum vor ei să ne facă să credem că virusul gripei A, renăscând din propria cenușă, a tăsnit din nou vara, invadând țări calde? Ea îi cheamă pe toți cetățenii celor 194 de țări membre ale ONU să reziste împotriva „ministerului minciunilor“ și să semneze, cât mai este timp, petiții peste tot în lume, spunând că refuză vaccinarea. Rima spune, cu vocea ei blândă: „Au avut nevoie de ani buni ca să ne pună în lanțuri, [să le arătăm] că avem nevoie doar de o singură zi ca să le rupem“, conștientă că, dacă vom protesta cu toții și ni se va spune „Vaccinul sau introducerea în carantină“, mulți vor ceda! Într-un alt mod, Sylvie Simon ne avertizează: „Dacă este ceva ce trebuie eradicat, aceasta este teama, din cauza ei dictaturile rezistă!“ Barbara Loe Fisher, de la NVIC (National Vaccination Information Center), previne: „Cetățenii din toate țările sunt foarte ușor manipulați de doctori și de oameni politici care răspândesc teama sub pretextul de a controla bolile pentru a răspunde unor planuri care provin mai de grabă din ideologie, putere și profituri, decât din sănătate. Acești medici nu știu întotdeauna de ce vaccinul împotriva virusului porc din 1976 a paralizat atât de multe persoane. Asta arată că nu au nici cea mai mică idee despre ce se poate întâmpla cu viitorul vaccin pe care nu l-au testat.“ Gary Matsumoto afirmă și el: „Este de neimaginat că OMS, Statele Unite, dar și autoritățile altor țări răspândesc minciuni, înșelătorii și isterie pentru a le permite marilor companii farmaceutice difuzarea unor vaccinuri periculoase și a altor medicamente la persoane care nu se îndoiesc de nimic, deschizând poate astfel ușa bolii și unei morți premature.“⁴⁴⁽³⁰⁶⁾

Doctorul Rebecca Carley⁽³⁰⁷⁾, al cărei unic copil a avut creierul afectat după o vaccinare, a renunțat la meseria de chirurg, după ce a constatat că vaccinurile provocau daune în sistemul imunitar, dedicându-se unor tratamente pentru combaterea acestor daune prin homeopatie și alte suplimente naturale. Ea a oferit 10 000 de dolari oricărui promotor de vaccinuri care ar fi venit să o înfrunte la postul de radio de pe Internet și ar respinge documentele scrise de ea. Nimeni nu s-a prezentat. „Pe scurt, spunea ea, ei încearcă să provoace pandemia. Au stocat deja peste 250 de milioane de doze de vaccin împotriva gripei aviare. Durata de viață a acestor vaccinuri este limitată. Atunci, vor încerca să demareze această pandemie cât mai repede, pentru a vaccina oamenii, ceea ce va declanșa pandemia. [...] Atunci când privim ce urmează, este un genocid. Este o reducere a populației, și asta se întâmplă acum [...], acest lucru este cu adevărat intenționat, pentru că virusul H5N1 al gripei aviare nu are capacitatea de a contamina oameni într-un scenariu normal. Așadar, combinându-l cu virusul gripei umane sezoniere (H3N2), ei încearcă să creeze în mod intenționat hibridarea celor doi virusi. Și așa vor transmite virusul gripei aviare lumii, pentru că el este foarte virulent.“

Ca și ea, numeroși oameni de știință „independenți“ au alertat opinia publică mondială. Doctorul Leonard G. Horowitz⁽³⁰⁸⁾ scria și el că „dacă gripa aviară devine cu adevărat o pandemie redutabilă, va fi în urma unei voințe politice deliberate“. El acuză autoritățile de „genocid medical asistat“, spunând că sunt pe cale să fabrice un vaccin „al cărui efect va fi cu exactitate răspândirea acestei pandemii în întreaga lume, în scopul reducerii populației mondiale“. El arată că un „bioterorism“ de stat este perfect compatibil cu un război bacteriologic dus de un stat și de industriile sale și preluat de mass-media, pe care o controlează.

Martor, în anul 2003, al pneumoniei atipice (SARS), el povestește că această boală a apărut venind din Asia. Se spunea

că ea provenea de la supergermeni, mutanți, care urmau să provoace dispariția a cel puțin un sfert din populația mondială. „Or, această epidemie avea toate caracteristicile unui nou experiment social condus de bioteroriști în halat alb“, afirma el, explicând că este făcută spre îndoctrinarea maselor pentru a le face să accepte o politică de sănătate, care nu avea alt scop decât îmbogățirea anumitor multinaționale, și anumite obiective eugeniste ale autorităților. Horowitz adaugă: „Pentru că am descoperit legăturile strânse care existau, în plan financiar și administrativ, între organizațiile următoare, am constatat că OMS, Națiunile Unite, familia Rockefeller, Fundația Carnegie și principalii conducători ai industriei farmaceutice mondiale au controlat cercetarea canadiană și lupta dusă în Canada împotriva acestei epidemii.“ El constată că pandemiile au apărut întotdeauna într-un anumit context economic și politic, că epidemia de pneumonie atipică a dus la avansarea programului politic al noii ordini mondiale mult mai repede decât orice altă problemă de sănătate publică, și că agenții bacteriologici care erau cauza acesteia „au apărut întotdeauna în mod misterios în cadrul unor structuri secrete asociate cu anumite medii militare, medicale și din biotehnologie.“ Depunând mărturie în fața Congresului American în alte afaceri de sănătate publică, a fost confruntat cu metodele industriei farmaceutice de a-i influența și controla pe reprezentanții noștri economici și politici. El explică: „Nebunia crescândă a lumii care ne înconjoară corespunde în mod ciudat recomandărilor gânditorilor noii ordini mondiale, care favorizează «dezastrele fără război».“ Ideologie care face ravagii de la sfârșitul anilor '60, în principalele medii industriale, care au început să caute o formă de război mai „curat“, realizând că pagubele provocate de dezastrele naturale, uraganele, epidemiile sau războiul bacteriologic și genetic erau, din punct de vedere politic, mai „ușor de administrat“ și, din punct de vedere economic, mai „rentabile“ decât efectele războaielor clasice. Horowitz ne amintește că laboratoarele Roche (Hoffman-

LaRoche), declarate vinovate în anul 1999 de escrocherie privind furnizarea de vitamine pe piața mondială, făceau parte din cartelul petrochimic și farmaceutic provenit din IG Farben, de tristă amintire⁽³⁰⁹⁾; că „John D. Rockefeller i s-a alăturat lui Prescott Bush [bunicul lui George W. Bush, n.a.], dar și familiei regale engleze, pentru finanțarea inițiativelor «de îmbunătățire a rasei» care au dat naștere programelor «eugenice»⁽³¹⁰⁾ ale lui Adolf Hitler. În timpul aceleiași perioade, familia Rockefeller a monopolizat practic industria farmaceutică americană, precum și laboratoarele de luptă împotriva cancerului și de cercetare genetică.”

Este adevărat că, după război, eugenismul are mai de grabă un miros de sulf, dar auzim vorbindu-se din ce în ce mai mult despre tema suprapopulării mondiale și „programele demografice” susținute de Fundația Rockefeller, Națiunile Unite și OMS; și, mai recent, despre reuniunile discrete ale unui comitet mic, numit „Good Club”, format din personaje bogate și influente. Ultima întâlnire la nivel înalt⁽³¹¹⁾ a acestor filantropi miliardari, organizată la inițiativa lui Bill Gates, cofondator al Microsoft, la 5 mai 2009 la New York, i-a reunit pe Warren Buffet, speculant miliardar și finanțator al Fundației Gates; David Rockefeller; Michael Bloomberg, primar al New York-ului și fondator al Agenției de Informare Financiară cu același nume; Peter Peterson, fondator al grupului financiar Blackstone; Julian Robertson, patronul fondurilor Tiger Management; John Morgridge, fost PDG la Cisco Systems; Eli Broad, speculant imobiliar; David Rockefeller Jr, fiul primului; Ted Turner, fondator al CNN; Oprah Winfrey, animatoare renumită în televiziunea americană. Unul dintre participanți, ne spune *Times*, a mărturisit că ajunseseră la un acord pentru a pune în practică o strategie „în care creșterea demografică să fie atacată ca amenințare ecologică, socială și industrială”. Participanții au mai subliniat „nevoia lor de a fi independenți de agențiile guvernamentale, care se dovedesc incapabile să înfrunte dezastrul pe care îl vedem cu toții apropiindu-se”.

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Faptul că Margaret Chan (directoarea OMS) s-a întâlnit cu toate aceste fundații care vorbesc deschis despre eugenie, încă de la preluarea funcției sale, în ianuarie 2007, demonstrează, cel puțin, importanța lor, în timp ce nu sunt aleși și nu sunt supuși niciunui control! Să fie o teză atât de absurdă să credem că ei ar putea fi tentați „să omoare două păsări cu aceeași piatră”? Să realizeze beneficii colosale și, în același timp, o operă umanitară reducând populația mondială!

De ce nu un mic război bacteriologic!

Nu împotriva unui inamic invizibil, unei mici grupări teroriste, unui invadator. Și dacă inamicul am fi NOI, vinovați că suntem prea numeroși pe acest pământ? Cine sunt nebunii? Cei care îi cred capabili de așa ceva sau „iluminații” pe care îi denunță? Unele declarații duc la semne de întrebare, de exemplu cea a lui Robert McNamara⁽³¹²⁾: „Trebuie luate măsuri draconice de reducere demografică împotriva voinței populației. Reducerea ratei natalității s-a dovedit imposibilă sau insuficientă. Așadar, trebuie crescută rata mortalității. Cum? Prin mijloace naturale: foametea și boala.”

Ted Turner, într-un interviu acordat în anul 1996 pentru *Audubon Magazine*: „O populație totală de 250-300 de milioane de persoane, un declin de 95% față de nivelurile din prezent, ar fi ideal.”⁽³¹³⁾

David Rockefeller, la 23 septembrie 1994: „Suntem la finele unei transformări globale. Avem nevoie acum de o criză majoră potrivită, iar țările vor accepta noua ordine mondială.”⁽³¹⁴⁾

Naomi Klein (scriitoare și ziaristă canadiană) scrie: „Criza, ca toate crizele, atunci când sunt provocate, are drept avantaj să ducă la votarea de legi care, într-un context de pace relativă, nu ar fi fost niciodată votate.”⁽³¹⁵⁾

În prefața biografiei sale – *Si j'étais un animal* –, prințul Philip de Edimbourg a scris că „în eventualitatea în care m-aș reîncarna, mi-aș dori să revin ca virus mortal, pentru a contribui cu ceva la rezolvarea problemei suprapopulării”⁽³¹⁶⁾.

Și, în „Project for a New American Century”⁽³¹⁷⁾, Biblia fostei administrații Bush, elaborată de Paul Wolowitz, Dick Cheney, William Kristol, Donald Rumsfeld și alți câțiva, putem citi: „[...]forme avansate de război biologic care pot ținti genotipuri specifice pot transforma războiul biologic al unei împărății a terorii într-un instrument politic practic.”

Nu putem opri progresul!

Delir sau realitate, ar exista vaccinuri cu cristale lichide?

„Ideea constă în injectarea în organism de ADN nud, adică secvențe de ADN repetitive (acest ADN poate fi sintetic) care sunt suporturi de informații celulare pe care s-au grefat fie secvențe de ADN viral, fie gene codante pentru proteine virale sau bacteriene. Integrarea acestui patrimoniu genetic în celulele noastre este foarte rapidă, iar apoi nu mai putem controla sintezele proteice care au loc, pentru că sunt integrate patrimoniului nostru.” Unii afirmă că acest ADN străin implantat prin vaccin constituie o „antennă” ce poate fi programată din exterior, nu într-un scop umanitar de sănătate, ci de control al populației în scopuri politice extrem de îndoielnice.

„Acele tehnologii de modificare a comportamentului populațiilor (chiar de încetinire a sistemului imunitar sau de producere de toxine mortale) cu ajutorul frecvențelor gigahertziene (microunde) există și sunt îndeosebi preluate prin injectarea de cristale lichide și implantarea unui cip electronic subcutanat, pentru scurtcircuitarea conștiinței individuale.”⁽³¹⁸⁾

Și apoi, RFID sau identificare prin radiofrecvențe⁽³¹⁹⁾. Michel Alberganti, jurnalist la *Monde*, însărcinat cu tehnologiile, abordează această temă în cartea sa intitulată *Sous l'oeil des puces – RFID et la démocratie*⁽³²⁰⁾. Această tehnologie încă puțin

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

cunoscută de marele public, care reprezintă poate noua etapă a controlului sistematic al bunurilor și al persoanelor.

„Înmulțirea tehnologiilor de supraveghere, de analizare a comportamentului și de stimulare a consumului va bulversa oare viața noastră cotidiană în următorii ani?”^{“(321)”} El ne prezintă această nouă tehnologie, identificarea prin radiofrecvențe, sau RFID, care începe să se dezvolte în Franța, la scară mare, în indiferența generală. Cine știe că cartela Navigo de la RATP^{“(322)”} sau cutia Libre-T care permite trecerea fără oprire pentru plata taxei de autostradă utilizează deja aceste RFID? Și că acest lucru îi permite societății care administrează autostrăzile (APRR) să identifice fiecare utilizator din clipa în care folosește aceste sisteme practice.

„Măine, fiecare produs manufacturat va fi echipat cu un cip RFID. Acestea din urmă vor comunica prin radio cu calculatoare care vor putea analiza deplasările fiecărui consumator. Poliția va dispune de un mijloc suplimentar de supraveghere a populației. Ce societate va accepta o astfel de generalizare a sistemelor de spionaj al vieții private? Ce va mai rămâne din libertățile individuale? Oare spectrul lui Big Brother este pe cale să reapară sub forma Small Brothers?”^{“(323)”}

„Într-o lume de fișiere din ce în ce mai mult interoperabile și cercetare fără discriminare, într-o lume în care «tehnologiile de informații» permit interpolările, încrucișările și deducerile cele mai fine, în care chipul teroristului justifică toate restrângerile libertăților civice, apariția unei tehnologii care creează o legătură imediată, transparentă și exactă între lumea fizică și lumea informației este realmente grea de amenințări.”^{“(324)”}

Cu certitudine, cercetătorii vor ajunge până la societatea VeriChip^{“(325)”}, care a depus o marcă cu același nume pentru un cip electronic al societății Applied Digital, de forma unui bob de orez, care poate fi inserat sub pielea ființelor umane. Componentul conține un număr de identificare unic cu șaisprezece cifre, care poate fi consultat la distanță de un cititor de date specifice. Acest

cititor poate fi apoi conectat la servere informatice în scopul recuperării unor informații personale despre persoana implantată (grupă sanguină, alergii, boli, nume, numărul dosarului medical pentru un spital; cont bancar, credit, plasamente financiare, dacă l-am utiliza pentru distribuitoarele automate etc.). Implantarea nu provoacă durere, făcându-se printr-o operație foarte rapidă, asemănătoare cu un vaccin. Acest gen de tehnologie este deja utilizat, de exemplu, pentru însemnarea bovinelor, a animalelor domestice, pentru urmărirea balenelor în deplasările lor și, mai recent, în unele spitale americane și unele discoteci spaniole.

Aflăm că, în cadrul punerii în funcțiune a unora dintre aceste aplicații, întreprinderea VeriChip este asociată la proiectele RTLS 2006-2016 (Real-Time-Locating-System), care vizează urmărirea informatică a RFID, eventual chiar prin satelit. Și, apoi, că venitul anual al VeriChip Corp. (o filială a Applied Digital) a crescut de la 3 milioane de dolari, în anul 1990, la 40 de milioane, în anul 2004 pentru sistemele sale de „protecție infantilă” botezată HUGS (mângâieri!) bazate pe o utilizare subcutanată a acestui implant electronic.

Conform unui comunicat de presă al VeriChip Corp. din ziua de miercuri 31 mai 2009, acest implant „este modular în concepția sa, ceea ce le permite infrastructurilor să-i adauge noi funcții, dacă este cazul”. Nu e nevoie să fii „conspiraționist” ca să vezi imediat eventualele consecințe! Și pericolul!

În mediul acestor funcții: identificare, suportul unei mone-de (cipul ar fi citit ca mijloc de plată la casele supermarceturilor, de exemplu, așa cum se scanează codul de bare), localizarea purtătorului, modificarea comportamentului, declanșarea de încărcătură virală la distanță... Nu prea ne imaginăm „însemnați” ca niște animale! Dar urmărim informația. Și, în dimineața zilei de 23 septembrie 2009, la deschiderea Bursei: surpriză! Cursul acțiunilor VeriChip Corp. a crescut de șase ori în ultimele trei zile. Oare ce ascunde acest lucru?

Bingo! Societatea VeriChip, asociată cu Receptors LLC, tocmai a primit licența exclusivă pentru două brevete privind fabricarea unui cip subcutanat capabil să detecteze prezența virusului H1N1 în organism! Ori ei sunt prezicători, ori toată lumea știa de luni bune că va exista o pandemie H1N1? Societățile tocmai au publicat o Carte albă intitulată: „Un sistem de captatori integrați pentru detectarea bioamenințărilor provenite de la pandemii, de la boli emergente și din bioterorism.“ Și, din mers, după ce a achiziționat Steel Vault, VeriChip a devenit PositiveID!

Trebuia căutat! Este totuși mult mai vandabil, inspiră încredere! Și iată o descoperire genială: în perioadă de „pandemie“ și de „lege marțială“, cipul subcutanat să devină indispensabil pentru orice persoană care dorește să se protejeze de epidemia pe care „ne-o“ anunță din ce în ce mai distrugătoare... În timp ce Obama se luptă din răputeri pentru votarea ambițioasei lui reforme privind sănătatea, oferind aproape tuturor cvasi-gratuitatea, simplificarea demersurilor (care ar trebui, așadar, să fie computerizate). Cipul sosește la fix! După părerea voastră, ce vor alege milioanele de americani fără asigurare asocială?

Campania de publicitate a început deja în mai multe țări, laudând toate calitățile acestui sistem: ușor, comod, sigur... și, bineînțeles, nici aici nu ni se spune nimic despre efectele secundare: nocivitate, suprimarea libertăților și a vieții private, supraveghere, urmărire, supraveghere polițienească, controale permanente! Nu putem să nu ne gândim la „însemnul fiarei“ care, conform prezicerilor apocaliptice biblice, ar fi introdus la toate ființele umane și la toate mărfurile, ca o supunere față de toți Stăpânii mercantilismului⁽³²⁶⁾. La începutul acestui capitol, Sfântul Ioan precizează: „Cine are pricepere să socotească numărul fiarei.“

Toate aceste dispoziții ar fi doar „preambulul“ înființării unei organizații mondialiste care nu își ascunde NUMELE (noua ordine mondială)! Această tentativă de dobândire a puterii mate-

riale și spirituale care ajunge la marcarea oamenilor, așa cum sunt marcate diferite animale de mulți ani, a fost denunțată în mod explicit de Aaron Russo⁽³²⁷⁾ care, într-o înregistrare video, îl acuză nominal pe Nick Rockefeller că este cel puțin la curent cu acest lucru.

El povestește cum au devenit prieteni, cum purtau discuții și cum Nick a încercat să-l recruteze ca să facă parte din „Council on Foreign Relations“ și să devină astfel „unul de-ai lor“ în loc să continue să-i combată prin intermediul filmelor sale și să-și dorească să-i educe pe oamenii obișnuiți. Spunând despre ei, de fapt despre cei mai mulți dintre noi: „Sunt iobagi, ce treabă ai cu ei?“ Aaron nu înțelege și îl întreabă pe Nick Rockefeller: „Ai tot ce-ți dorești, bani, putere, care este scopul tuturor acestora?“ „Scopul este ca toți oamenii să aibă un cip pentru a putea controla întreaga societate [...] credem că societatea trebuie să fie controlată de elite [...], dar nu-ți face griji, tu vei avea un cip special care te va desemna ca fiind unul dintre ai noștri, nimeni nu-ți va putea face nimic...“ Mai povestește și cum au finanțat toate mișcările feministe nu pentru că considerau legitimă recunoașterea drepturilor femeilor, ci din două motive: dacă femeile ar lucra, educația copiilor ar trece mai de grabă sub influența puterii, și apoi au conștientizat lipsa de câștig atunci când doar jumătatea masculină a populației plătea impozite! Într-o zi, Nick adusese în discuție subiectul suprapopulării planetei, spunând că numărul ființelor umane ar trebui redus la jumătate; Aaron admite, ca noi toți, că o fost de acord în privința evidenței „deși nu cred că am dreptul să decid cine trebuie să moară sau să trăiască“!

Și dacă era adevărat, dacă singurul lucru care le lipsea acestor oameni puternici și bogați era această putere extremă!

Fără a merge până aici, RFID, care, desigur, ne este prezentat ca o descoperire menită să ne simplifice viața, se află în actualitatea imediată cu toate amenințările ei. Ca dovadă, răspunsurile lui Jacques Attali, în discuțiile din Public Senat,

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

întrebat despre cipul RFID, la 8 noiembrie 2008: „[...] ceea ce ne putem imagina este tot ce va permite, fie într-un mod pozitiv, fie într-un mod negativ, supravegherea oamenilor [...] sub formă de brățară pentru identificarea sugarilor, evitarea răpirilor, urmărirea oamenilor care au tulburări de memorie și vor cere să fie urmăriți.“

— Oare nu ne îndreptăm spre probleme de etică, de integritate fizică? întreabă jurnalista.

— Ne putem imagina că fiecare individ acceptă, de bună voie sau fără să știe, un cip în el care ar conține o serie întreagă de informații despre el, care îi vor permite deopotrivă să plătească tot, să știe tot și, așadar, să se elibereze de orice formă de constrângere...

— Oare ne-am putea imagina o preocupare universală, un organism care controlează, reglează stocarea datelor în toate țările lumii?

— Mare întrebare... adevărată problemă, pentru că toate aceste tehnologii încă nu sunt compatibile, poate să fie chiar de dorit? [...] pentru că protejarea vieții private cere imposibilitatea comunicării fișierelor și incompatibilitatea este cea mai bună metodă de protecție împotriva imposibilității comunicării [...]. De asemenea, pentru fiecare dintre noi va exista dorința morală și materială de a verifica în permanență că nu suntem conectați la o rețea la care nu am dori să fim...

— Oare ne putem imagina o deturnare a acestei tehnologii spre obiective mai puțin binevoitoare?

— Există o mie de moduri de a ne imagina acest lucru... să fie pus la persoane pentru a combate imigrația ilegală sau nu...

Începând de astăzi, acest lucru există, este celebrul exemplu al discotecii din Barcelona, care le-a implantat un cip clienților care astfel pot intra, ieși, plăti consumația cu o singură trecere a aparatului de scanare peste braț; Optag, care îl include în cardurile sale de îmbarcare pentru a urmări „serial shoppers“ în aeroporturi, vinovați de întârzierile la decolare ale avioanelor...

Dar se revenim la subiectul care a provocat toate aceste temeri cu o întâmplare puțin mai veselă.

Jock Doubleday⁽³²⁸⁾, în loc să se piardă în supoziții, a lansat de câteva luni o provocare tuturor acestor responsabili care afirmă că sunt preocupați doar de salvarea noastră. Propunerea ne face să zâmbim după ce am făcut turul mașinației, dar poate că este cea mai serioasă, oricum, cea mai directă, pentru a-i reduce la tăcere pe toți acești trădători cu chipuri și interese ascunse în spatele titlurilor lor intangibile, fără demnitate, care ne copleșesc cu minciuni sau care se fac că plouă? El oferă 240 000 de dolari primului doctor în medicină american, președinte de companii farmaceutice sau membru al Asociației Cadrelor din Industria Farmaceutică (ACIP), care ar bea în public un amestec de ingrediente adăugate vaccinurilor în aceleași doze ca acelea făcute pentru copiii de șase ani, conform reglementării Centrului de Control și de Prevenire a Bolilor din SUA. Putem constata că nu e nimeni interesat de această provocare! De luni întregi provocarea este valabilă și, în ciuda faptului că suma oferită a crescut, nu a existat niciun candidat! Totuși, el pune două întrebări banale: oare de ce medicii nu ar bea ei otrăvurile pe care le injectează zilnic copiilor? De ce directorii laboratoarelor, membrii CDC nu ar bea ei ingredientele adăugate vaccinurilor, despre care ne spun că nu prezintă niciun pericol?

După ultimele știri, el a lărgit provocarea la toți membrii guvernelor și organismelor de sănătate care le cer cetățenilor lor să facă vaccinurile H1N1 fără să le fi verificat caracterul nevătămător, tuturor deputaților noștri care au ratificat imunitatea acordată firmelor farmaceutice, tuturor experților suspecti care își permit să păteze onoarea confrăților lor cinstiți... mereu fără succes! Dovada, dacă mai era cazul, că „absența dovezii nu reprezintă dovada absenței“!

Înapoi!

Schimbăm tactica: Roselyn Bachelot dă exemplu, vaccinându-se în fața camerelor de filmat; vaccinarea va fi voluntară, pentru binele nostru și cel al aproapelui.

Școlile nu mai sunt închise și centrele de vaccinare sunt pline ochi... Totuși, după două luni, rezultatul este lipsit de comentarii: abia 5 milioane de doze au fost folosite, 7% din populație s-a lăsat păcălită! Medicii sunt invitați prea târziu la petrecere!

Cum a spus Jacques Chirac în alte împrejurări: „A fost doar un fâs!“ Așadar, „vom revinde vaccinurile, vom rezilia comenzile în curs“, anunță doamna ministru, în ziua de 4 ianuarie, în cadrul jurnalului de la ora 20 de pe postul TF1. În mare, o AMM nouă pentru câte doze reluate? Dar ei nu-și pierd speranța, se pare că epidemia ar putea reveni! Și că s-ar putea chiar extinde: „Numărul țărilor afectate de gripa pandemică este un creștere“, ne avertizează doamna Fadela Chaib, purtător de cuvânt al OMS.

Este adevărat că rămâne Tamiflu® de vândut. Nu se știe niciodată, uneori cei care au refuzat minunatele cocteiluri de vaccinat pot avea brusc câteva simptome, ni se amintește că există încă medicamente ca să murim vindecați...

Antiviralele

Cele mai cunoscute sunt Zanamivir (Relenza®), de la GlaxoSmithKlein, și mai ales Osteltamivir (Tamiflu®), de la laboratoarele Roche.

„Roche“, care afirma încă de la începutul alertei de „pandemie“, că este pe cale să-și „mărească“ producția de Tamiflu® și că poate, pentru satisfacerea cererii, să fabrice până la 4 miliarde de comprimate pe an, conform unui purtător de cuvânt. Pe lângă cele 220 de milioane de doze deja disponibile în lume. Firma beneficiase în ultimii ani de comenzile țărilor care doreau să-și mărească stocurile de Tamiflu® pentru a face față unei eventuale epidemii de gripă aviară. Însă, după încheierea acestor comenzi, cifra de afaceri a Tamiflu® scăzuse cu 68% anul trecut.

Pentru unii analiști ca Luc Olten, din cadrul Helvea, „previziunile de vânzări ale Tamiflu®, care erau de 900 de milioane de franci elvețieni (597,3 milioane de euro) în 2009, s-ar putea dovedi mult mai mari, pentru că Roche «va profita cu siguranță» de efectele gripei porcine!”⁽³²⁹⁾ Fără glumă! Noua pandemie venea... la fix!

Și, desigur, după părerea OMS și a Direcției Generale de Sănătate din Franța, Tamiflu® era eficace și împotriva virusului gripei porcine. Contrariul ne-ar fi uimit!

Or, conform Centrului American pentru Controlul și Prevenirea Bolilor din Atlanta (CDC), astăzi, virușii gripei tulpinii A au devenit în marea lor majoritate rezistenți la compoziții acestor antivirale. Ceea ce ar face acest medicament eficace în caz de pandemie⁽³³⁰⁾.

Dar, atunci când puțină sa eficacitate în fața celorlalți viruși ai gripei a fost denunțată de Institutul Cochrane⁽³³¹⁾ și toate campaniile de utilizare a acestui produs au evidențiat mai degrabă efecte toxice (probleme renale, hepatice și tulburări psihologice și neuronale) și puținul beneficiu pe care îl oferă (reducerea cu o zi a duratei febrei), CDC nu ezită să afirme că Tamiflu® „funcționează” împotriva acestui nou virus porcine monstruos, despre care nu știu nimic! Acest lucru îl revoltă pe doctorul Girard, care evocă „studii”⁽³³²⁾ mai recente ce furnizează elemente extrem de îngrijorătoare care tind să arate că, comparativ cu virusul «porcin» în mod specific, acest medicament poate acționa ca stimulator al virulenței [...]. Altfel spus, există elemente experimentale și clinice compatibile cu ipoteza că Tamiflu® ar putea acționa ca element foarte agravant – poate fatal – la pacienții care suferă de gripă porcine.”⁽³³³⁾

Ca să parodiez o frază celebră a lui Coluche: „Toate ciupercile [medicamente] sunt comestibile, unele doar o dată!”

Dar Tamiflu® este principala sursă de venituri pentru domnul Donald Rumsfeld, fost secretar la Apărare al lui Georges Bush⁽³³⁴⁾. De altfel, la sfârșitul anului 2004, vânzarea acestui pro-

dus, care a dat mai de grabă chix, va exploda cu ocazia „revenirii în forță” a gripei aviare în sud-estul Asiei; într-adevăr, OMS va recomanda guvernelor să investească în stocuri de antivirale, mai ales Tamiflu®. Asaltat de comenzi, Roche își va înmulți producția de zece ori în trei ani.

Oare cine se află la manete?

În timp ce guvernele mondiale fac stocuri faraonice de Tamiflu®, autorii unui studiu publicat la 10 august 2009 de *British Medical Journal*⁽³³⁵⁾ cheamă Departamentul de Sănătate britanic să-și reconsidere de urgență politica în cadrul pandemiei datorate noului virus A/H1N1. Într-adevăr, 15 adolescenți japonezi au avut un comportament suicidar în timpul tratamentului, îndeosebi prin aruncarea pe fereastră, și aproape 80 de decese fuseseră raportate fără ca responsabilitatea acestui medicament să poată fi exclusă. Chiar și în absența unei dovezi directe, guvernul japonez a recomandat în anul 2007 ca această moleculă să nu fie prescrisă copiilor și adolescenților. De partea sa, FDA a semnalat în anul 2005 efecte nedorite, neuropsihiatrice, la copii și adolescenți: delir, halucinații, convulsii și tulburare de comportament. În anul 2006, au fost semnalate 103 notificări și s-au constatat trei decese.

Trecutul lui Rumsfeld nu pledează în favoarea sa. În anul 1976, era „marele arhitect” al planului de vaccinare împotriva gripei porcine în care, în doar câteva săptămâni, 46 de milioane de americani au fost injectați cu acest vaccin experimental, vinovat de cel puțin 110 decese și de aproximativ 4 000 de cazuri de boală Guillain-Barré. În anul 1981, în timp ce FDA recunoscuse o legătură de cauzalitate între aspartam și declanșarea paralizilor, orbirii, nevritelor, disfuncțiilor sexuale, a astmului, oboselii cronice și a morții, Donald Rumsfeld, la acea vreme director la Searle Corporation, a profitat de toată puterea sa politică pentru ca această otravă neurotoxică și mortală să primească din nou autorizația de introducere pe piață de la FDA.

Tot el, în anul 2001, a inițiat campania de vaccinare împotriva variolei, care a fost suspendată în mod discret după șase luni din cauza numeroaselor decese și accidente cardiovasculare, în timp ce Gilead obținea piețe publice importante în cadrul prevenirii atacurilor chimice și biologice în timpul războiului din Irak. Și tot el, în spatele lui Georges Bush, urla „pericol!“ referitor la gripa aviară în anul 2004... și, de curând, a promovat acest plan de vaccinare generală împotriva unei boli „fabricate“ cu un vaccin experimental netestat⁽³³⁶⁾!

Libertatea presei?

De la începutul înșelătoriei – mai puțin *L'Humanité*, *Le Canard enchaîné*, *Libération*, Yves Calvi și *C'est dans l'air*, de pe France 5, France 24 și Daniel Mermet în *Là-bas si j'y suis*, de pe France Inter și *Le Parisien* – presa din Franța, în ansamblul ei, este exemplară! Aprobând întotdeauna autoritățile și experții numiți pentru o cauză bună, ea reia, de exemplu, că în Ucraina, un virus gripal (să fie oare A/H1N1?) se răspândește rapid, dar nu vorbește despre opoziția fermă a guvernului polonez și nici de criticile ministrului Sănătății Ewa Kopacz și ale primului ministru, Donald Tusk, la adresa siguranței vaccinelor, a refuzului laboratoarelor de a-și asuma responsabilitatea acestora, a lipsei lor de transparență și a mașinațiilor din contractele lor⁽³³⁷⁾. Mass-media noastră susține la unison discursul lui Roselyn Bachelot și al experților ei, pe care îi știm deja din luna noiembrie pătați de conflicte de interese⁽³³⁸⁾. Totuși, este suficient să citești presa străină pentru a vedea cât de dezinformați suntem, cum mesajul subînțeles care ne este transmis este cel al unui consens mondial.

Din 12 până în 18 noiembrie, *L'Express*, care nu are deloc scrupule să pună cu litere mari și roșii pe prima pagină „Gripa A, adevărul despre vaccin“, este un model de gen, reluând unul câte

unul toate locurile comune pe care ni le debitează deja ministerul și, chiar după ce au pus degetul pe legăturile de interese dintre expertul Bruno Lima, delegat general al Geig (Grupul de Expertiză și de Informare asupra Gripei) și laboratoare, cei doi autori, GC și VO, văd aici doar „o subtilitate care scapă multora“! Reacția unui mare reporter de la TF1 de peste 25 de ani, precizează el, privind plângerea lui Jane Burgermeister este la fel de edificatoare! Iată, *in extenso*, răspunsul domnului Jean-Marc Pillas⁽³³⁹⁾, publicat pe blogul TF1, dat unui auditor care îi reproșează mass-mediei că nu retransmite informația:

„Domnule,

Ați observat că noi nu suntem singurul organ de presă care ignoră această informație. Motivul este foarte simplu. Jurnaliștii, conform codului lor deontologic, nu trebuie să dea socoteală pentru toate teoriile conspiraționiste care circulă pe Internet. O dată în plus, acești «conspiraționiști» se folosesc de Internet pentru a-și difuza teoriile de comploturi fanteziste. Presa profesionalistă nu le retransmite, spre onoarea ei.“

Fiecare cu propria definiție a deontologiei jurnalistice!

Totuși, nu se întâmplă deloc frecvent ca cineva să intențeze un proces președintelui american, Organizației Mondiale a Sănătății... pentru genocid. Acest lucru merită timpul și locul acordat de „presa profesionalistă“ la *Secret Story*, de exemplu! Este adevărat că, în timp ce ei sunt pe cale să încerce să rărească omenirea, în Franța se întâmplă lucruri mult mai importante, precum candidatura lui Jean Sarkozy la conducerea Instituției Publice de Organizare a Apărării (EPAD), decepțiile lui Roman Polanski și apoi, altă întrebare vitală: oare Frédéric Mitterrand, ministrul Culturii, ar trebui acuzat de pedofilie?

„Dacă americanii nu ar fi fost aici, acum eram cu toții în Germania...“ cânta Michel Sardou în anul 1960. Și dacă nu ar fi existat whistleblowers, câțiva curajoși care au dat alarma denunțând treptat toate minciunile și scandalurile legate de acest vaccin, și Internetul, prin intermediul căruia informația nu mai

poate fi oprită să circule, cine știe cum s-ar fi scris istoria noastră? Mă gândesc în special la Elena Pasca, de la Fondation Sciences Citoyennes și la excelentul site Pharmacritique, în Sylvie Simon, Marc Vercoutère și la doctorul Marc Girard, care ne-au adus fără încetare analizele care să ne permită să înțelegem și dovezile științifice și cele ale conflictelor de interese care ne-au permis să-i prindem cu ocaua mică pe toți acești indivizi! Și, în străinătate, la Leonard Horowitz, Jane Burgermeister, William Engdahl, despre care nu mai putem afirma că sunt nebuni. Față de elitele noastre „prêt-à-penser“ care continuau să se umfle în pene într-un intelectualism complezent – în Franța, „cădem pe spate de admirație de îndată ce un mare ștab deschide gura“⁽³⁴⁰⁾ – celor citați le datorăm, și altora peste tot prin lume, trezirea conștiinței și stoparea mașinațiilor.

Adevărul este ca fesele, suntem obligați să ne așezăm pe ele. (Proverb african)⁽³⁴¹⁾

Firmele așteptau doar un singur lucru, ca OMS să declare pandemie pentru a-și activa agenții infiltrați în agențiile sanitare, puterile publice, organizațiile profesionale, comitetele pe care le sponsorizează, liderii de opinie și jurnaliștii care „lucrează cu ziua“ pentru industrie... venise timpul pentru ei să se revanșeze!

Zelul lor a dat rezultate: 1 miliard de doze de vaccin comandate în toată lumea; 94 de milioane de doze comandate de autoritățile franceze, pentru 871 de milioane de euro, fără să mai socotim măștile, Tamiflu® și facturile pentru publicitate, logistică și altele, care se pare că ridică suma la 2 miliarde. Rusia a cheltuit peste 4 miliarde de ruble pentru a lupta împotriva noului virus, Germania 700 de milioane de euro... cu excepția Poloniei, toate țările s-au aruncat cu capul înainte! Ieri încă, fabricanții își anunțau cu mândrie rezultatele: 1 miliard de euro în anul 2009

pentru GSK, pentru vaccinul său Pandremix®; între 270 și 475 de milioane de euro pentru Novartis.

Învinuirea a venit de la Wolfgang Wodarg, președintele Comitetului de Sănătate al Parlamentului European, care a obținut, la sfârșitul lunii ianuarie 2010, derularea unei anchete privind corupția în cadrul OMS. Într-un interviu acordat lui Bruno Odent de la ziarul *L'Humanité*, la 7 ianuarie, el afirmă: „Dorim să aflăm cine a hotărât, pe baza căror probe științifice și cum s-a exercitat influența industriei farmaceutice în luarea deciziei.[...] instituțiile naționale și internaționale sunt astăzi discreditate, pentru că milioane de oameni sănătoși au fost vaccinați cu produse care prezintă posibile riscuri pentru sănătatea lor.“

Audierile au început, la Strasbourg, la Consiliul Europei, cu Keiji Fukuda, numărul doi de la OMS, în timp ce se cunoaște foarte bine rețeaua de corupție directă sau indirectă, ale căror nume circulă datorită celor care, din luna octombrie, sună alarma. În primul rând, „Klaus Stöhr, care era șeful departamentului epidemiologic al OMS pe vremea gripei aviare și care a pregătit planurile destinate să facă față acestei pandemii, devenise între timp un om important la Novartis. Legături asemănătoare există între GSK sau Baxter și membrii influenți ai OMS. Aceste firme mari au «oamenii lor» în aparatele de conducere și se descurcă apoi pentru ca deciziile politice bune să fie luate.“⁽³⁴²⁾ Diferite comitete o consiliază pe Margaret Chan, director general la OMS.

Mai întâi, Strategic Advisory Group of Experts (SAGE), care consiliază OMS în privința strategiei ce trebuie adoptată în materie de politică de vaccinare, format din cincisprezece oameni de știință care îi dau socoteală doar lui Margaret Chan (la recomandarea lor, ea a anunțat, în ziua de 1 iunie, nivelul 6 de pandemie, decizie care a împins guvernele să cumpere stocuri masive de vaccine). Or, trei dintre ei sunt plătiți de laboratoare: un finlandez, Juhani Eskola, care lucrează pentru Novartis și GSK; un jamaican, Peter Figueroa, profesor la Facultatea din Kingston, care a primit o bursă de cercetare de la Merck; și un

chinez, Malik Peiris, care încasează bani, simultan de la Sanofi, Baxter și GSK. Fabricanții de vaccinuri, desigur⁽³⁴³⁾.

Apoi, în Comitetul de vaccinare împotriva gripei A, înființat în aprilie 2009, doi dintre experți au legături⁽³⁴⁴⁾ dovedite cu fabricanții de vaccinuri: englezul Neil Ferguson, profesor de medicină la Imperial College, remunerat de Baxter, GSK și Roche, și olandezul Albert Osterhaus, marele medic de referință în epidemie din Olanda, care este acționar majoritar al unei societăți de biotehnologie, Viroclinics, ce dezvoltă vaccinurile și antivirale, tratamente împotriva gripei A.

Un alt comitet tehnic, care este însărcinat să-și dea avizul pentru Margaret Chan privind evoluția pandemiei, este condus de virusologul Bruno Lina, pe care l-am văzut alături de Roselyne Bachelot atunci când a lansat campania de vaccinare și în mai multe rânduri luând cuvântul pentru a stimula oamenii să se vaccineze. Doctorul Lina este, într-adevăr, președintele Comitetului Științific al Geig (grup de expertiză și de informare privind gripa) și, în această calitate, expert oficial al Ministerului Sănătății din Franța.

Geig, creat în anul 1979, este o asociație supusă legii 1901, dar, contrar a ceea ce el afirmă pe propriul site, nu este ceea ce putem numi o asociație independentă. Conform informațiilor din *Parisien*, din 29 octombrie, „acest grup este într-adevăr finanțat în proporție de 100% de cinci laboratoare care fabrică vaccinuri împotriva gripei. Directorul său general este chiar Bertrand Verwee, directorul de marketing de la Sanofi Pasteur MSD, departamentul vaccin al gigantului farmaceutic francez. «Într-adevăr, noi finanțăm Geig, recunoaște Bertrand Verwee. Sanofi Pasteur asigură 50% din bugetul anual al Geig, care se ridică la 400 000 de euro. Restul este asigurat de alte patru laboratoare, producătoare și ele de vaccinuri împotriva gripei: GSK, Novartis, Pierre Fabre și Solvay».“ Bruno Lina îi răspunde lui Marc Payet de la *Parisien*: „Am unele colaborări cu laboratoarele Roche, Sanofi și BioMérieux, dar nu văd unde e proble-

ma[...] Atunci când îi dau un sfat ministrului în materie de strategie de vaccinare împotriva pandemiei, sunt total imparțial.“ Și noi chiar credem! Ne imaginăm firmele care asigură finanțarea unei asociații care ar vorbi de rău despre propriile produse, de treizeci de ani!

Ministrul mai este sfătuit de Comitetul de luptă împotriva gripei, creat în Franța, prin decret, în ziua de 25 iulie 2008, în luarea de măsuri ce trebuie puse în practică în funcție de epidemie. „Acest comitet, în septembrie 2009, a preconizat o vaccinare masivă, cu priorități: persoanele internate în spitale, femeile însărcinate...” Dintre cei șaptesprezece experți care formează acest comitet, numiți de ministru șase dintre ei au primit, în anul 2009, remunerații personale de la laboratoare: Jean-Claude Manuguerra, președintele grupului, cercetător la Institutul Pasteur, remunerat și de Roche; Jean-Louis Bensoussan, director al grupurilor regionale de observare a gripei, remunerat tot de Roche; Sylvie van der Werf, cercetătoare la Institutul Pasteur, de GSK; Brigitte Autran, profesor de medicină la Pitié-Salpêtrière, remunerată de Sanofi Pasteur; Catherine Weil-Olivier, pediatru, plătită de Sanofi, GSK și Roche, Jean Beytout, profesor de medicină la Clermont-Ferrand, plătit de Novartis.

Toți acești experți, de la Paris, ca și la OMS, la Geneva, nu văd ce le reproșăm, ei își recunosc legătura cu industria, dar consideră că acest lucru nu le afectează cu nimic imparțialitatea. Ar trebui vorbit despre asta experților care pur și simplu au fost concediați de o firmă pentru că au îndrăznit să facă o evaluare nefavorabilă unui produs! Senatorul francez François Artain vrea să lanseze o anchetă parlamentară pe acest su biect! Sincer, oare cum toți acești medici, aleși pentru că erau specialiști în materie, ar putea convinge că sunt de bună credință strigând epidemie până de curând, în timp ce 93% din populație, care nu cunoștea nimic despre ea, înțelesese de mult timp că era vorba despre o intoxicație! (Numărul deceselor atribuite gripei A/H1N1 era, la

5 decembrie 2009, de 1 035 morți în Uniunea Europeană, 12 268 la nivel mondial și 124 pentru Franța, inclusiv DOM.)⁽³⁴⁵⁾.

Doctorul Dominique Depagne, precum și Pharmacritique, denunță și ei de mult timp asociațiile de medici și chiar de pacienți, sponsorizate de laboratoare: „Fiindcă veni vorba, unde se ascunde doctorul Bruno Toussaint, director al revistei *Prescrire*? Unde se ascunde doctorul Phillippe Foucras, președinte al Formindep (și întreaga asociație, de altfel), în timp ce această poveste a vaccinării este doar o uriașă afacere de conflicte de interese, de interese private impuse de Novartis, GSK, Baxter, CSL, Roche, Sanofi Aventis etc. Oare marile pretenții de «apărare a interesului sănătății pacienților» nu ar fi făcute doar pentru imagine și apariții mediatice? Ei nu se pronunță, în timp ce zeci de milioane de francezi – ca să vorbim doar despre ei – sunt afectați de consecințele directe ale conflictelor de interese care merg de la OMS până la experții noștri din Comitetul tehnic de vaccinare și din HCSP (Înaltul Consiliu al Sănătății Publice)?”⁽³⁴⁶⁾

Peste tot, experții sunt „compromiși”: astfel, de exemplu, profesorul Sir Roy Anderson în Anglia, expert în urgențe virale, este gras plătit de laboratoarele GlaxoSmithKline cu un salariu anual de 116 000 de lire sterline⁽³⁴⁷⁾. *Washington Post*⁽³⁴⁸⁾ din 14 iulie dezvăluia că „treizeci dintre legislatorii de care va depinde reușita proiectului de reformă a sănătății al lui Obama ar avea legături financiare cu industria farmaceutică. Suma investițiilor lor în diferite laboratoare s-ar ridica pentru fiecare la mai multe milioane de dolari. Jane Harman, de exemplu, membru al Camerei Reprezentanților, deține acțiuni la aproximativ douăzeci de întreprinderi din sectorul farmaceutic, în valoare totală de 3,2 milioane de dolari. Harry Reid, liderul majorității din Senatul american, deține investiții în valoare de 50 000 de dolari.”

Toți acești oameni au împins guvernele să accepte costurile uriașe ale vaccinurilor impuse de laboratoare, „dar asta este doar partea financiară, există și partea umană”, cea a per-

soanelor care au fost vaccinate cu produse elaborate în regim de urgență la AMM, făcute de mântuială. „Dar există un lucru și mai grav, explică Wolfgang Wodarg. Vaccinul elaborat de societatea Novartis a fost produs într-un bioreactor, pe bază de celule canceroase. O tehnică care nu mai fusese utilizată niciodată până astăzi.“ El arată că virușii sunt cultivați în general pe celule vii pentru a se putea înmulți, dar că acest procedeu este lent și ar necesita multe ouă. Totuși, în cultura în bioreactor, „celula a fost atât de tulburată în mediul și creșterea ei, încât se dezvoltă ca o celulă canceroasă [...] și pentru fabricarea vaccinului trebuie ca virușii să fie din nou extrași din aceste celule pe care au fost implantați. Așadar, în timpul procesului de fabricație a vaccinului se poate întâmpla ca resturi de celule canceroase să rămână în preparație. [...] În consecință, nu poate fi exclusă posibilitatea ca proteine, rămășițe ale unei celule canceroase, prezente într-un vaccin fabricat de bioreactor, să provoace o tumoră la persoana vaccinată. Conform unui principiu adevărat de precauție, înainte ca un astfel de produs să fie autorizat să apară pe piață, ar trebui să existe certitudinea de 100% că astfel de efecte sunt excluse. Iar acest lucru nu s-a făcut.“ Optaflu® a obținut autorizația de la AME (Agenția Europeană a Medicamentului) sub pretextul că acest mod de fabricație nu constituia un risc „semnificativ“, putând fi astfel utilizat peste tot în Uniunea Europeană⁽³⁴⁹⁾.

„Oare cum mai putem lăsa producerea de vaccinuri și dirijarea acestor producții pe mâna unor organizații al căror obiectiv este să câștige cât mai mulți bani?“, conchide Wolfgang Wodarg. Și cum i-am putea crede când ne spun că un vaccin este sigur?

Un roman polițist în mărime naturală

Mai tare ca John Le Carré⁽³⁵⁰⁾

Așa cum povestește William Engdahl, la începutul anilor '90, conform unui raport al Institutului Mondial al Vaccinării, OMS a supervizat unele campanii de vaccinare masive împotri-

va tetanosului, program finanțat de Fundația Rockefeller, în Nicaragua, Mexic și Filipine. Comitetul Pro Vida din Mexique a început să suspecteze motive ascunse în spatele programului OMS. Hotărând să testeze câteva doze vaccinale, au descoperit gonadotrofină corionică umană (HCG), hormon natural necesar continuării sarcinii. Or, combinată cu transportatori de toxine ale tetanosului, stimulează formarea de anticorpi anti-HCG, lucru care ar face o femeie incapabilă să ducă sarcina la termen, provocând o formă de avort mascat. Rapoarte asemănătoare privind vaccinurile asociate hormonului HCG proveneau și din Filipine și Nicaragua. Comitetul Pro Vida a găsit și alte lucruri ciudate în programul de vaccinare al OMS. Vaccinul împotriva tetanosului fusese inoculat doar femeilor cu vârste cuprinse între 15 și 45 de ani, nu și bărbaților și copiilor. Niciuna dintre femeile care făcuse vaccinul nu fusese avertizată de proprietățile lui contraceptive, și OMS nu avea nicio intenție în acest sens. Pro Vida și-a continuat cercetările și a aflat că Fundația Rockefeller, în colaborare cu Consiliul Populației, Banca Mondială, programul de dezvoltare al ONU, Fundația Ford și alții, lucrau de douăzeci de ani la un vaccin anticoncepțional utilizând ca suport hormonul HCG, vaccinul împotriva tetanosului, dar și alte vaccinuri. Institutul Național al Sănătății (NIH), agenție guvernamentală americană, furniza hormonul HCG pentru unele experiențe de vaccinare anticoncepțională. Într-un articol din 11 iunie 1988, intitulat „Teste clinice ale vaccinului anticoncepțional realizat de OMS”, foarte respectatul ziar britanic *The Lancet* confirma rezultatele analizelor făcute de Comitetul Pro Vida din Mexic. În septembrie 2001, Epicyte, firmă mică de biotehnologie din San Diego, a organizat o conferință de presă cu ocazia căreia a anunțat că a creat „must” în termeni de cultură a OMG: porumbul contraceptiv. „Avem un siloz plin de porumb producător de anticorpi anti-spermatici”, s-a lăudat Mitch Hein, președinte al Epicyte. Acest anunț spectaculos a trecut neobservat de marile organe de presă...⁽³⁵¹⁾

În Argentina: „[...] Astfel, cercetătorii «amabili» de la GSK au testat vaccinul lor împotriva pneumoniei pe mii de copii, și abia la 10 iulie 2008 presa locală a aflat că, în ultimul an, peste doisprezece sugari muriseră după ce fuseseră injectați cu acest vaccin.“⁽³⁵²⁾ După ultimele știri, ei tot nu și-au întrerupt testele... Scuzați-mă, trebuie să fiu prea sensibilă, dar nu văd cum poți fi om și să înfigi un ac în brațul unui sugar, ca să vezi care va fi rezultatul! Ei ne pot spune mereu că trebuie să existe și experimente.

În anul 1996, Nigeria cunoaște o triplă epidemie de meningită, rujeolă și holeră, care va face peste 11 000 de morți. Una dintre cele mai tragice din istoria țării. În acea perioadă, grupul farmaceutic american Pfizer dezvoltă un antibiotic, Trovan®, despre care speră că ar putea fi eficace prin administrare orală pentru tratarea meningitei și, de ce nu, să devină unul dintre medicamentele-vedetă care să asigure bogăția grupurilor farmaceutice. Totuși, trebuie să se mai facă niște teste clinice pentru obținerea unei eventuale autorizații de introducere pe piață din partea autorităților americane competente, Food and Drug Administration (FDA); epidemia nigeriană îi oferă această ocazie și spitalul de boli infecțioase din orașul Kano, cu cei 200 de micuți bolnavi care vor servi drept cobai. Bilanț: 11 copii morți și 189 handicapați⁽³⁵³⁾. Pfizer a acceptat să verse 75 de milioane de dolari în conturile autorităților locale!

Oare de ce ne-ar iubi mai mult?

Să trecem la faptele care tind să arate că virusul HIV⁽³⁵⁴⁾ este un virus creat de om grație tehnicilor de geniu genetic și introdus cu bună știință⁽³⁵⁵⁾ sau accidental în vaccinurile utilizate în anul 1978, în timpul campaniei de vaccinare experimentală împotriva hepatitei B a homosexualilor din Manhattan, apoi în Africa Centrală, în timpul campaniilor de vaccinare sprijinite de OMS. Că virusul pneumoniei atipice a fost creat artificial, pentru că sintetizează doi virusi cunoscuți, cel al rujeolei și cel al oreionului, o realizare posibilă doar într-un laborator modern. Că

virusul Nilului de Vest ar fi o armă bacteriologică⁽³⁵⁶⁾; izolat în anul 1937 în jungla din Uganda, apoi trimis la New York, în laboratoarele Universității Rockefeller (provine din aceeași regiune geografică ca virusul Ebola de tristă amintire și se inserează în ceea ce numim inima regiunii cu SIDA din Africa, unde militarii americani au făcut „experiențe medicale“ între anii 1950 și 1970).

Triburile indiene din America sunt și ele supuse unor vaccinări numeroase. Ele posedă întinderi mari de pământ pe care multinaționalele și-ar dori să le preia. Îi cunosc bine pentru că am trăit o perioadă în rândul populației Navajo din Monument Valley; șeful Navajo Tribe și prințesa Navajo m-au dus să-mi arate hectarele betonate care acopereau deșeurile radioactive îngropate de multinaționale după ce au contaminat copiii și turmele de animale, spunându-mi: „For us, it's Father Sky and Mother Earth, for these corporations, the land is money!“ (Pentru noi, indienii, cerul este tatăl și pământul, mama, pentru aceste corporații pământul înseamnă bani.)

Referitor la acest lucru, Ghislaine Lanctôt⁽³⁵⁷⁾ povestește: „Recent, am întâlnit un grup de femei autohtone ca să le vorbesc despre sănătate. În discuție a apărut și subiectul vaccinărilor. Le împărtășeam unele informații referitoare la acest subiect când, brusc, infirmiera grupului îmi spuse că guvernul federal le acorda libertate deplină în gestionarea sănătății lor, dar cu o singură condiție: să respecte cu scrupulozitate programele de vaccinare pentru toți. Brusc, se făcu liniște... Tocmai înțeleseserăm cu toate. Oare ne putem imagina o armă mai bună decât războiul biologic pentru a ne debarasa de popoarele neplăcute al căror teritoriu dorim să-l cucerim?“

Cu siguranță nu din umanism cartelurile farmaceutice ne împing spre vaccinare și o vor practica în țările sărace. Sfânta OMS hotărăște campaniile de vaccinare împotriva unei pseudo-epidemii, pentru ca fabricanții să poată testa noi produse pe un eșantion cât mai mare de populație. „Să luăm ca exemplu Africa.

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Constatăm dispariția aproape completă (50% morți prezic cei mai optimiști, 70% morți, cei mai puțin optimiști) a anumitor popoare africane. Ca din întâmplare, există mai multe în aceeași regiune: Zair, Uganda, sudul extrem al Sudanului. În anul 1967, la Marburg, șapte cercetători, care făceau lucrări pe maimuțele verzi din Africa, au murit loviți de o febră hemoragică necunoscută. În anul 1969, ca din întâmplare, aceeași boală omoară o mie de persoane în Uganda. În 1976, o nouă febră hemoragică necunoscută omoară în sudul Sudanului, apoi în Zair. [...] În timpul procesului intentat CIA, doctorul Gotlieb, cancerolog, a recunoscut că a deversat, în octombrie 1960, o cantitate mare de virus în fluviul Congo (în Zair) pentru a-l polua și a contamina populațiile care îi foloseau apa. Doctorul Gotlieb a fost numit la conducerea NCI (National Cancer Institute).^{“(358)”}

O informație care tocmai a apărut, hazlie la prima vedere, dar ale cărei consecințe posibile le putem vedea imediat: viitorul iaurt aromatizat cu vaccinul despre care ne vorbește „Supravegherea tehnologică internațională” editată de Ambasada Franței în Statele Unite: un cercetător de la Northwestern University Feinberg School of Medicine (Illinois) a dezvoltat un nou vaccin oral, utilizând bacterii pe care le întâlnim în iaurturi și brânzeturi. Aceste rezultate publicate într-un număr recent al *Proceeding of the National Academy of Science* deschid drumul dezvoltării vaccinului administrat pe cale orală⁽³⁵⁹⁾. Nici măcar nu vor mai avea de găsit o scuză pentru a ne înfîge un ac în braț!

Vaccinarea este o armă, una dintre cele mai periculoase în serviciul războiului biologic și, de ani buni, ingineria genetică primește fonduri uriașe de cercetare. Aplicațiile în armată și în apărare sunt imediate: de exemplu, vizarea oamenilor de o anumită rasă, „găsirea unui vaccin care provoacă o boală la dușman și împotriva căreia noi avem deja vaccinul! Acest lucru ar permite trimiterea de trupe deja vaccinate împotriva vaccinului ucigaș, pe care l-ar răspândi la inamic.” Fără îndoială, acesta este motivul pentru care întâlnim armata în spatele tuturor acestor cercetări.

Bio și nanotehnologiile

O anchetă din luna octombrie 2004 a revistei *Biofutur* privind bioterorismul și manipularea genelor provoacă fiori reci: Patrice Binder, medic-șef la Serviciul de Sănătate al Armatei, și André Ménez, cercetător la CEA, afirmau: „Microorganismele modificate genetic sunt o sursă potențială de agenți biologici pentru teroriști.“ Alegerea este infinită, explicau ei: „Ne putem folosi fie de microorganisme inofensive pentru a le face să producă o toxină bacteriană, animală (scorpion) sau vegetală (ricin), fie de microorganisme rezistente la antibiotice (antivirale), la vaccinuri clasice, care ar deveni ineficace; sau de microorganisme ce exprimă antigene care dezoacă sistemele de detectare sau de diagnostic standard.“ Așa cum anunța deja, în anul 2002, titlul din *Monde*: „Organismele modificate genetic folosesc și la război“^{“(360)”}. De exemplu, se pot „insera genele toxinei holerei în genomul unei bacterii inofensive ca *Escherichia coli*“, „grefarea de elemente ale virusului HIV în virusul gripei.“^{“(361)”} „De asemenea, poate fi luat virusul răcelii, incorporat în el o parte din gena unei toxine de scorpion, de exemplu, și se realizează ceva mai periculos decât banala coriză.“^{“(362)”} Cum cercetarea a avansat și mai mult, mai poate fi modificată o bacterie patogenă ca să nu fie recunoscută de sistemul imunitar sau chiar „să se introducă un virus latent în genomul unei populații date, virus care va fi trezit ulterior printr-un semnal chimic“^{“(363)”}. „[...] Ideea, explică David Sourdiv, un specialist francez în studiul genoamelor, este să se realizeze o armă îndreptată împotriva unei populații care a fost aleasă și în prealabil «marcată» de un virus.“^{“(364)”} Nu e nevoie de explicații pentru a înțelege interesul militar pe care îl poate avea o astfel de aplicație. Și, presupun, nici să continuăm lista ororilor... Geniul genetic permite acum, prin manipularea genomului agenților clasici ai războiului biologic – ciumă, antrax... –, să-i facă mult mai periculoși decât sunt deja. Cu teama permanentă că aceste descoperiri pot ajunge pe mâna unor oameni răuvoitori, în timp ce aceste lucrări, considerate avansate în dome-

niul medical și industrial, sunt publicate în ziarele științifice! Astfel, în decembrie 1997, într-un articol din *Vaccine*, savanți ruși au explicat cum modificaseră genetic o tulpină de antrax pentru a o face insensibilă la vaccinurile existente împotriva acestei bacterii; revista *Science* explică cum, în iulie 2002, cercetători de la Departamentul de Genetică Moleculară și de Microbiologie din New York au realizat sinteza chimică a ADN-ului virusului poliomielitei, „pornind de la secvențe de ADN cumpărate prin corespondență și de la o formulă chimică găsită pe Internet”⁽³⁶⁵⁾. După 11 septembrie, psihoza a pus stăpânire pe guvernele occidentale, care se temeau atunci de un atac bioterorist cu variolă, carta genetică a acestui virus fiind deja publicată în anul 1992; făcând Statele Unite să vaccineze milioane de persoane și Franța să cumpere stocuri uriașe de vaccini!

Cercetările microbiologilor au avut ca obiect și peptidele, molecule și mai mici decât proteinele, al căror rol în organism este să regleze producerea altor molecule. Printre ele se numără și hormonii. Acestea, nu mai este un secret pentru nimeni, ne influențează umorile, dispozițiile și somnul. Controlul peptidelor aduce așadar o nouă armă biologică cu putere incapacitantă, adică ce permite neutralizarea unui adversar, dar și influențarea dispozițiilor și comportamentului nostru. „Cercetările sunt numeroase în acest domeniu, îndeosebi la CEA (Direcția de Științe a Viului), unde se lucrează la clonarea și la sinteza genelor care produc aceste toxine noi, pentru a învăța să ne luăm măsuri de precauție față de ele.”⁽³⁶⁶⁾ Dar numai în scopul de a ne lua măsuri de precauție, când, în această dimineață, dau peste o emisiune de la postul Fox News America, care enumera, printre cele mai importante inovații ale anului 2009, Japonia, care intenționa să adauge litu în apa de la robinet, așa cum în Statele Unite în apă este adăugat fluor de mai multe decenii. Calm, doctorul Archelle Georgiou arată că acesta este „un concept foarte interesant” ce permite schimbarea dispoziției unei comunități într-un

mod pozitiv, făcând-o mai docilă și mai euforică, și provocând scăderea ratei suicidului. Nimic despre etică și nici despre efectele secundare ale unui astfel de proiect⁽³⁶⁷⁾! Mai aflu – chiar dacă nu este locul potrivit, nu pot să nu vă împărtășesc descoperirea – că nu doar cea mai mare parte a hranei este iradiată (doar câteva secunde!) pentru distrugerea bacteriilor, ci și că o scrisoare oficială de la Associated Presse, preluată de ABC News, informează că noutatea este un virus aditiv pe care îl vor pulveriza pe carne înainte de a o condiționa. Într-adevăr, condițiile sanitare din crescătorii și abatoare intensive fiind deplorabile și sursa a numeroase contaminări cu excrementele animalelor, în loc să continue să clătească bine carnea cu apă de Javel⁽³⁶⁸⁾ ... o vor stropi cu un virus pus la punct pentru „a mânca“ bacteriile⁽³⁶⁹⁾!

Pe bună dreptate, se pare, numeroși specialiști se tem mai mult de o altă formă de bioterorism: aceea care ar avea ca țintă agricultura. „Niște arme îndreptate spre producția agricolă ar fi mult mai eficace, afirma David Sourdiv. În primul rând, efectul de destabilizare al unei boli agricole este garantat și bine cunoscut: vedeți, de exemplu, ce s-a întâmplat cu febra aftoasă, în anul 2001. Și apoi, agricultura este mai vulnerabilă pentru că are o diversitate genetică mult mai mică comparativ cu populațiile umane. Lucrul asupra bolilor agricole era deja unul dintre principalele programe de cercetare a armelor biologice în timpul Războiului Rece, atât în Statele Unite, cât și în URSS.“⁽³⁷⁰⁾

Organismele modificate genetic agricole sunt și un suport bun al agenților bacteriologici militari: Statele Unite au pus la punct, în cadrul luptei lor împotriva drogurilor, o versiune modificată genetic a unei ciuperci, *Fusarium oxysporum*, ce distruge planta din care se extrage cocaina. În ciuda protestelor generale ale mișcărilor ecologiste ca Sunshine Project și ale comunității internaționale, care au denunțat efectele devastatoare asupra biodiversității foarte bogate a pământurilor columbiene pe care le-ar putea avea această ciupercă, Statele Unite încă mai încearcă să o utilizeze în Columbia, prin răspândirea din avion, asociată cu tot

soiul de erbicide, printre care glifosfatul și alți defoliați chimici, producând populațiilor autohtone pagube însemnate. Între anii 2000 și 2004, aproximativ 37 000 de hectare de culturi viticole situate la frontiera de nord a Ecuadorului au fost afectate de nori toxici, care s-au deplasat pornind din Columbia, pe distanțe de mai mulți kilometri. Foarte multe probleme grave de sănătate și decese au fost înregistrate în rândul țăranilor. Deși, ca de obicei, legătura de cauzalitate este greu de stabilit⁽³⁷¹⁾! Același lucru s-a întâmplat și în Asia Centrală, unde un laborator din Uzbekistan a găsit o ciupercă capabilă să atace macul, foarte mult cultivat în regiune și îndeosebi în Afganistan. Așadar, războiul agrobiologic este și el pe cale să se banalizeze, în dauna noastră⁽³⁷²⁾!

Așa cum scria Hervé Kempf în *Le Monde*: „Stephen Hawking, savant recunoscut pe plan mondial de când cartea sa intitulată *Scurtă istorie a timpului* s-a vândut în aproape 10 milioane de exemplare, explica, la 16 octombrie 2001, într-un articol din *Daily Telegraph*, gravitatea situației: «Dacă 11 septembrie a fost ceva oribil, afirma el, nu a amenințat supraviețuirea speciei umane, așa cum fac armele nucleare. Dar, pe termen lung, mă preocupă mai mult biologia. Armele nucleare necesită uzine mari, în timp ce manipulările genetice pot fi făcute într-un laborator mic. Este imposibil să controlezi toate laboratoarele din lume. Pericolul este că, accidental sau în mod voit, creăm un virus care ne va distruge». «⁽³⁷³⁾

Între timp, sub acoperirea unor inovații științifice sau de apărare, sunt fabricate cele mai ucigașe arme posibile. Iar armele omoară! În Statele Unite, lupta împotriva bioterorismului a reprezentat o mască financiară de 5 miliarde de dolari, între anii 1998 și 2001, și de 3,5 miliarde de dolari, în anul 2003. Efortul a fost canalizat îndeosebi spre cercetare și dezvoltare, cu instituirea programului „BioShield“, ale cărui fonduri – 6 miliarde de dolari în zece ani, dintre care 1,3 miliarde în anul 2003 – sunt gestionate de NIH (National Institutes of Health). «Inaugurat în

anul 2004, se sprijină pe diferite întreprinderi farmaceutice, făcând din ele parteneri de apărare. Ele sunt însărcinate să fabrice produse care să facă față principalelor riscuri: bacilul antraxului, variolă, tularemie, toxina botulică, febre hemoragice și ciumă. Aceste boli sunt propagate de germeni specifici, pentru care trebuie obținute remedii potrivite. Așadar, proiectul BioShield se bazează pe un principiu: «One bug, one drug». Pentru a fi eficace, trebuie să existe un parteneriat public/private»⁽³⁷⁴⁾, afirma Anthony Fauci, arhitectul principal al BioShield și director al Național Institute of Allergy and Infectious Diseases. Același chin, aceeași pedeapsă? Nu putem să nu ne gândim că, într-o bună zi, Big Pharma fiind în lipsă de resurse...

În Franța, există planul Biotox⁽³⁷⁵⁾, activat de guvernul francez din octombrie 2001, ale cărui obiective sunt: „Întărirea detectării atacurilor, a decontaminării și a producerii de antidoturi”. „Nu degeaba producerea de antidoturi este ultima pe listă. În fața unui virus OMG de tip necunoscut, nu ar exista niciun antidot. Și nici vreun vaccin. Între timp, putem pune clor, produs cancerigen, în apa potabilă.”⁽³⁷⁶⁾ „Programul Biotox a schimbat gustul apei. Pentru neutralizarea unei eventuale contaminări a rețelelor cu toxina botulinică (cea mai mortală), distribuitorii au primit ordinul să mărească cantitate de clor din apă la 0,3 mg pe litru, pentru ca, la robinet, concentrația să ajungă la 0,1 mg pe litru.”⁽³⁷⁷⁾ Totuși, raportul Senatului din anul 2005 nu este foarte liniștitor: „[...] Profesorul Raoult arată drumul ce trebuie urmat, dar, dacă ne încredem în documentele sale culese în timpul audierilor pe acest subiect, în Franța nu ar exista niciun program specific de luptă împotriva bioterorismului. Mai rău, în sens contrar situației americane, Ministerul Apărării nu finanțează programe de cercetare [...]. Mi s-a spus, de asemenea, că laboratoarele armatei nu se preocupau de protecția populației civile, care ține de Ministerul de Interne, care nu finanțează niciun program de cercetare.”⁽³⁷⁸⁾ Din fericire, Alain-Jean Georges, director al laboratorului Biomérieux, Lyon⁽³⁷⁹⁾, asigură: „Este absolut

imposibil ca un virus să iasă accidental din laborator. Riscul zero nu există, dar rămâne pur teoretic.“

Tocmai am avut exemplul nu cu mult timp în urmă! În Statele Unite, în octombrie 2001, o serie de scrisori-capcană cu antrax face cinci morți. La o lună după 11 septembrie, populația este cuprinsă de panică. Am văzut interesele lui Carlyle, Bush și Ben Laden în vaccinul împotriva antraxului. Să vedem care a fost povestea: în centrul bănuielilor, centrul militar din Fort Detrick, de lângă Washington. Mai exact, laboratorul P4 al USAMRIID (Institutul de Cercetare a Bolilor Infecțioase al Armatei Americane). Termenul P4 desemnează laboratoarele concepute pentru manipularea virusilor în general mortali. „În timp ce USAMRIID participă la ancheta privind scrisorile contaminate, este bănuie că fiind sursa potențială a antraxului – și poate chiar reperul teroristului. Tulpina bacilului, numită «Ames», care era prezentă în scrisori, a fost cultivată aici, după ce a fost izolată la o vacă din Texas, chiar dacă apoi a fost trimisă la peste douăsprezece laboratoare.“⁽³⁸⁰⁾ Și în lume există șapte laboratoare P4, dintre care unul în Franța, situat la Lyon, și singurul laborator francez specializat în cercetări biologice militare se află la La Tronche, în apropiere de Grenoble, cel mai important din Europa, construit în anul 1999 de Fundația Mérieux.

Pe scurt, fie sunt răspândite peste tot, în industrie și agricultură, sau păstrate sub secret militar în laboratoare, cum afirma Marc Filterman⁽³⁸¹⁾: „Armele secrete ale acestui nou mileniu riscă să fie alimente și virusi modificați genetic.“ Și bioteroriștii există, dar oare chiar sunt aceia de care ni se spune să ne temem?

Următoarea provocare este în nanotehnologii: „După miniaturizarea adusă de microtehnologii, nanotehnologiile⁽³⁸²⁾ vor permite avansarea semnificativă a studierii viului. La scara nanometrului, dimensiunile lumii biologice (molecule, precum acizii nucleici și proteinele) pot fi atinse de nano-instrumente fizice sau chimice, permițând împingerea frontierelor cunoașterii noastre.“⁽³⁸³⁾ Chiar dacă riscurile bio și nanocercetărilor sunt

unanim acceptate de oamenii de știință, cercetarea se continuă mai mult ca niciodată, dar întotdeauna prezentată în aplicațiile sale limită ca umanistă și dezinteresată! Nimeni nu se îndoieste că aceste arme de distrugere în masă pasionează armata; atât de discrete și atât de ieftine, comparativ cu armele chimice sau nucleare. Cu toții suntem vulnerabili la riscurile biologice. Nicio problemă, statul se ocupă de asta, „bionanotehnicienii” inventează «antidoturile»: captatorii, microprocesoare subcutanate, nano-camere, biomicroprocesoare... pentru a ne proteja. „Împotriva riscurilor generate de «high-tech»”, să producem și mai mult «high-tech»! Știința și tehnologia au devenit cei mai buni aliați ai poliției.”⁽³⁸⁴⁾

Microbiolog, o meserie riscantă

În cele cinci luni care au urmat atentatelor din 11 septembrie 2001, marcând o cotitură în conduita politicii mondiale, adică între lunile noiembrie 2001 și februarie 2002, unsprezece microbiologi de renume internațional au murit în mod misterios⁽³⁸⁵⁾. Acești cercetători nu aveau o anumită naționalitate, un numitor comun: acela de a fi cei mai avansați în studiul virusilor, a biologiei celulare, a secvențelor ADN.

— Benito Que, biolog celular, amestecat în cercetările ontologice ale Departamentului de Hematologie al Școlii de Medicină de la Universitatea din Miami. Cercetările lui se fondau în mare parte pe studiul secvențelor ADN. (Găsit pe stradă în stare comatoasă, în ziua de 12 noiembrie, a murit la 6 decembrie.)

— Don C. Wiley, de la Institutul Medical Howard Hughes de la Universitatea Harvard, era unul dintre cei mai eminenți microbiologi din lume. Primise multe dintre cele mai prestigioase premii în domeniu, printre care Premiul Albert Lasker 1995 pentru cercetare medicală fundamentală, pentru lucrările ce permiteau realizarea vaccinurilor antivirale. A fost implicat îndeaproape în cercetarea secvențelor de ADN. (A dispărut în

ziua de 16 noiembrie: mașina sa închiriată a fost abandonată pe podul Hernando de Soto, afară din Memphis, în Tennessee. Cadavrul lui a fost găsit în ziua de 20 decembrie.)

— Robert Schwartz era membru fondator al Asociației de Biotehnologie din Virginia și director executiv la departamentul de cercetare și dezvoltare al Centrului de Inovație Tehnologică din Virginia. Era foarte respectat în biofizică și considerat o autoritate în domeniul secvențelor de ADN. (Găsit asasinat, în ziua de 10 decembrie, în propria casă de țară din Loudoun County, Virginia.)

— Set van Nguyen a fost găsit mort, în ziua de 11 decembrie, în instalațiile pentru boli animaliere ale Organizației de Cercetări Științifice și Industriale ale Commonwealth, la Geelong, în Australia. Lucra acolo de cincisprezece ani. Doi oameni de știință de aici, utilizând manipularea genetică și lanțurile de ADN, ar fi creat o formă incredibil de virulentă a unui soi de rudă de-a variolei — conform *Nature Magazine*. Cercetătorii erau foarte speriați că o manipulare asemănătoare putea fi efectivă chiar pe variolă, devenind astfel o armă înfiorătoare.

— Vladimir Pasechnik este găsit mort la Wiltshire, în Anglia, în apropierea casei, la 23 noiembrie. Trecut din Uniunea Sovietică în Marea Britanie, în anul 1989, în timpul unei călătorii la Paris, era la acea vreme cel mai important om de știință din programul de război biologic al URSS, program ce depindea în mare măsură de secvențele de ADN. Necrologul din *New York Times* arăta că anunțul decesului lui Pasechnik fusese făcut în Statele Unite de doctorul Christopher Davis, din Virginia, care semnală că un atac cardiac era la originea decesului său. Davis era un membru al Serviciului de Informații britanic care „îl tratase” pe doctorul Pasechnik în perioada defectării sale. Pasechnik și-a petrecut primii zece ani după defectare lucrând la Centrul de Microbiologie Aplicată și de cercetări din cadrul departamentului Sănătății al Regatului Unit, la Salisbury. În ziua

de 20 februarie 2000, s-a anunțat că, alături de partenerul său Caisey Harlington, Pasechnik înființase o firmă numită Regma Biotechnologies Ltd. Regma se descria ca „o nouă companie de produse farmaceutice, având ca scop furnizarea unei alternative puternice la antibiotice“. Și el era implicat îndeaproape în cercetarea secvențelor de ADN. În timpul stării de panică provocate de antrax, în urmă cu câțiva ani, Pasechnik și-a oferit serviciile guvernului britanic, pentru a ajuta prin toate mijloacele posibile.

— În ziua de 9 februarie, ziarul *Pravda* anunță că Victor Korshunov fusese asasinat. În acel moment, Korshunov se afla la conducerea Departamentului de Microbiologie al Universității de Medicină de Stat din Rusia.

— Ian Langford, cercetător-senior la Universitatea din East Anglia a fost omorât în ziua de 11 februarie, în locuința sa din Norwich, Anglia. Conform ziarului britanic *Times* din 13 februarie, Langford a fost găsit blocat sub un scaun în propria casă plină de sânge și aparent scotocită până în cel mai mic ungher.

Înainte a acestor decese, la 4 octombrie 2001, zborul Air Sibir 1812, care zbura între Israel și Novosibirsk, în Siberia, a fost doborât deasupra Mării Negre de o rachetă ucraineană sol-aer „rătăcită“. După mai multe articole de presă, în avion se aflau cinci microbiologi⁽³⁸⁶⁾. Israel și Novosibirsk sunt centre de cercetare avansată în microbiologie. În momentul în care era anunțată dispariția avionului în Marea Neagră, jurnaliști israelieni dădeau alarma semnalând că alți doi microbiologi israelieni tocmai fuseseră asasinați, de niște preținși teroriști. În ziua de 24 noiembrie, un zbor al Swissair de la Berlin la Zürich s-a prăbușit în momentul aterizării. Din cele treizeci și trei de persoane aflate la bord, douăzeci și patru au murit, printre ele aflându-se și șeful Departamentului de Hematologie al Spitalului Ichilov din Israel, directorii Departamentului de Sănătate Publică din Tel Aviv și de la Școala de Medicină a Universității Evreiești (vezi *Recherche & compilation*, Giorgio.)

Între știință și conștiință

În anul '90, Serge Monast, jurnalist independent canadian de la Agenția Internațională de Presă Liberă (AIPL), a scris o carte de anchetă despre cristalele lichide, vaccinurile și medicina militară experimentală înainte de a muri, în anul 1996, în mod straniu sau nu, de o criză cardiacă, la sfârșitul uneia dintre conferințele sale. El afirma că era informat de oameni politici cu remușcări, agenți ai serviciilor secrete dezgustați, și că primea documente clasificate ultraconfidențiale, deseori anonime sau transmise de confrăți din cele patru colțuri ale lumii! Se spune că ar fi inspirat eroul din filmul *Conspiracy Theory*, interpretat de Mel Gibson, apărut pe marile ecrane în august 1997. Și-a petrecut viața încercând să avertizeze lumea, împrumutând sume uriașe pentru a-și publica lucrările⁽³⁸⁷⁾ și a-și putea ține conferințele; dar, la acea vreme, cum inuritorul de rând nu auzise niciodată vorbindu-se de toate astea, nu a fost foarte urmărit, ca să nu mai spunem că, deseori, a fost considerat nebun! După șaptesprezece ani, tot ceea ce a scris se potrivește în mod ciudat de bine cu ce trăim astăzi:

„De mai mulți ani, există proiecte serioase care au ca scop final marcarea indivizilor. Astăzi, cei care trag sforile noii ordini mondiale sunt capabili să-și îndeplinească visul de control total a speciei umane. Cum? Prin injectarea unui cip electronic fiecărei ființe vii. Totul este aproape în întregime pus la punct. Prin acest sistem, fiecare dintre noi va fi înregistrat. Este evident că cei care intenționează să-l implanteze în mod obligatoriu la nivelul populațiilor sunt pe cale să structureze noi parametri internaționali, noua telemetrie economică, astfel încât orice individ care nu ar avea acest implant electronic nu ar putea nici să cumpere, nici să vândă nimic pe toată suprafața planetei.“

Ei s-ar folosi, ne avertizează el, de o uriașă criză economică montată bucată cu bucată, care ar prăbuși toate valorile monetare, pentru a putea trece la instaurarea unei monede unice, apoi la utilizarea unui cip electronic de identificare. Prin acest cip ar trece toate formele de tranzacție, de schimburi naționale și

internaționale, dintre indivizi; „și apa, semințele și animalele transgenice, medicamentele de sinteză, mass-media și petrecerea timpului liber, totul va fi în mâinile multinaționalelor, care vor deține monopolul absolut al tuturor nevoilor primare a oricărei ființe vii. Persoanele neidentificate vor fi paria care nu vor avea acces la produsele de primă necesitate, la educație, la îngrijiri medicale și la loc de muncă.“

Carl W. Sanders, un inginer electronist care a petrecut peste treizeci de ani pentru a pune la punct cipuri electronice pentru IBM, General Electric, Honeywell și Teledyne, dar și pentru diferite organizații guvernamentale, explica și el la aceeași vreme că unul dintre proiectele la care a lucrat se numea „Phoenix“ și îi privea pe veteranii din Vietnam. Un cip electronic, numit „Rambo“, le permitea creșterea nivelului de adrenalină. În iunie-iulie 1994, a declarat pentru ziarul *Nexus*: „În timpul discuțiilor privind controlul electronic cu CIA, la care am asistat, am observat că frecvența microcipurilor avea un efect important asupra comportamentului omului; atunci, ne-am orientat cercetările spre posibilitatea de a modifica comportamentul uman cu microcipul [...] s-a ajuns la concluzia instalării unui microcip care să emită un semnal ce ar afecta unele părți ale creierului. S-a demonstrat că se puteau provoca schimbări de comportament cu acest microcip: el reușea să provoace un flux suplimentar de adrenalină. Eram prezent la reuniunea la care a fost pusă următoarea întrebare: «Cum puteți controla oameni dacă nu-i puteți identifica?» Oameni ca Henry Kissinger și persoane de la CIA asistau la aceste reuniuni. [...] Se dorea ca pe microcip să fie incluse numele și chipul persoanei, numărul ei de la Asigurările Sociale (incluzând codurile internaționale), amprente digitale, descrierea fizică, genealogia familiei sale, adresa, ocupația, informații privind raporturile de impozit și cazierul.“⁴⁽³⁸⁸⁾

Și dacă pandemia ar fi calul de bătaie

Sylvie Simon, într-un articol pentru revista *Votre santé*, intitulat „Oare sunteți cobai sau roboți?“⁴⁽³⁸⁹⁾, se întreba: „Și dacă

injectarea de vaccin ar fi doar mijlocul tehnic de a implanta în corp cristale lichide care, asemenea cipului, permit controlul permanent al fiecărui individ? Presiunea autorităților pentru vaccinare a crescut atât de mult încât suntem obligați să ne punem întrebări în privința scopurilor ei reale.“ Într-un capitol precedent, explicăm cum societatea VeriChip crescuse la Bursă într-o singură noapte după ce obținuse licența exclusivă pentru fabricarea cipurilor capabile să detecteze virusul H1N1 (notați că a fost nevoită să-și dezvolte tehnologia la fel de repede cum firmele și-au dezvoltat vaccinurile, pentru că era gata la sfârșitul lunii septembrie)! Bruno Lina, mereu la curent cu progresul științei, testa deja descoperirea, în ziua de 15 octombrie, în fiul lui din Lyon: „Timp de două zile, o echipă de fizicieni și de doctori au echipat cu cipuri electronice 241 de elevi și 10 învățători dintr-o școală primară, înregistrându-le cele mai mici interacțiuni...“(390) Aceste cipuri, care sunt doar niște insigne RFID (care permit radio-identificarea), au fost plasate, momentan, pe un șnur, pe pieptul copiilor; înregistrând toate contactele dintre ei; ele trebuiau să permită observarea propagării virusului. După Philippe Vanhems, de la Serviciul de Igienă Spitalicească: „Gripa A este un pretext bun, dar prin acest procedeu pot fi studiate și alte boli infecțioase.“ Astfel, un program de detectare similară va fi instituit în ospiciile civile din Lyon, pentru a măsura riscurile propagării bolilor nosocomiale. Captatori vor fi instalați nu doar pe personal, dar și pe pacienți și în unele locuri strategice. Un mod bun de a obișnui indivizii să se plimbe cu cipuri electronice...

Căci implantarea acestor cipuri este autorizată din octombrie 2004 pentru uzajul medical în Statele Unite; ea cunoaște deja multiple aplicații: pe bolnavi de Alzheimer, diabetici, bolnavi mintali. Compania afirmă că ele ameliorează îngrijirea bolnavilor, reducând posibilitatea erorilor medicale, tratamentele de urgență în caz de accident, când pacientul este inconștient. VeriChip mai poate fi dotat cu un sistem GPS legat

la o rețea de satelit, care va permite supravegherea tuturor mișcărilor purtătorului. În statele din America de Sud, unde răpirea este un sport național, autoritățile îl cer, convinse că va reprezenta soluția problemei lor. „Este o gardă de corp electronică“, explică Antonio de Cunha Lima, care se pregătește să-l introducă pe piață, „va avea un succes mare în Brazilia. Am deja o listă de așteptare: oameni de afaceri, indivizi cu profesii liberale...“⁽³⁹¹⁾ În Marea Britanie, „după uciderea a două fete, Holly și Jessica, în orașelul Soham, Kevin Warwick, cercetător în cibernetică la Universitatea din Reading, propune implantarea VeriChip în brațul sau stomacul copiilor, pentru prevenirea răpirilor.“ Conform agenției Reuters⁽³⁹²⁾, această propunere a avut un mare succes. În paralel, în Statele Unite, un program ce constă în injectarea mai multor vaccinuri combinate la nou-născut, în același timp cu un cip, care ar permite urmărirea lui „from womb to tomb“ (din leagăn până în mormânt), este „în dosare“ de ceva timp, făcând demodată cartea *Minunata lume nouă* a lui Aldous Huxley⁽³⁹³⁾. În plus, odată ce acceptăm implantarea unui cip, pierdem orice control asupra celui care îl va putea citi! Și, cum telefoanele mobile permit deja să fim apelați și localizați tot timpul, oare cum am putea trăi dacă, în plus, urmăriți prin satelit, nici măcar nu mai putem minți?

De fapt, și în acest caz ne este prezentată doar partea bună a lucrurilor, aplicațiile care ne pot seduce: a ști în orice clipă unde se află propriul copil, părintele în vârstă senil, un prizonier periculos... a-i putea supraveghea imediat ce ne scapă din vedere. Așa încep toate aberațiile. Întotdeauna va exista un nou motiv ca să „pună un cip“ pentru ceva și pentru binele nostru, iar apoi nu vom mai ști să trăim fără el. „În acea zi, se va intenționa implantarea sistematică la naștere. Purtarea cipului va deveni obligatorie. «Deciparea» va fi un gest criminal.“⁽³⁹⁴⁾ Ultima aplicație, care, desigur, va obține unanimitate, va consta în aplicarea unui cip special pedofililor care au fost deja condamnați, un „tag“ electronic apt să semnaleze indiciile prevestitoare ale unei

posibile recidive. Acest cip din silicon ar fi introdus sub anestezie locală. Conform unor documente obținute de săptămânalul *The Observer*, acest echipament minuscule, legat la un satelit, ar înregistra bătăile inimii și tensiunea arterială a individului supravegheat și ar anunța iminența unui eventual act de delincvență. El nu ar dezvălui starea de excitație sexuală a pedofilului, ci teama și nervozitatea lui.

De partea sa, doctorul de Brouwer⁽³⁹⁵⁾ explica: „Acești transponderi, pornind de la o influență magnetică exterioară, permit acționarea la scară celulară, adică inconștientă, fie cu emițători, fie cu antene de televizor, fie cu sateliți. Dacă astfel de transponderi ar fi injectați unor oameni, ar fi posibilă acționarea asupra genelor cu o antenă celulară care scurtcircuitază conștiința individuală.“

José Delgado⁽³⁹⁶⁾ care, încă din anul 1969, publica cercetări destul de avansate privind controlul creierului, declara: „Transmițătorii cerebrali pot rămâne pe viață în creierul unui subiect. Energia care acționează transmițătorul este transmisă prin frecvențe radio. [...] Transmițătorii cerebrali pot, printre altele, influența oamenii, pentru ca ei să se supună sistemelor politice. Comportamentele individuale și sociale, reacțiile emoționale și mentale pot fi provocate, menținute, modificate sau inhibate, atât la animale, cât și la om, prin stimularea structurilor cerebrale specifice. Controlul fizic al mai multor funcții cerebrale este un fapt stabilit. Este posibil și să se urmărească intențiile, dezvoltarea gândurilor și experiențele vizuale.“

Alte declarații ale aceluiași autor la care să meditam ca să ne speriem foarte tare: „Avem nevoie de un program de psihochirurgie pentru controlul politic al societății noastre. Scopul este controlul fizic al minții. Fiecare individ care deviază de la norma dată poate fi mutilat chirurgical.“ Sau: „Individul poate gândi că realitatea cea mai importantă este propria existență, dar acesta este doar punctul lui de vedere. Chiar dacă această atitudine liberală este foarte atrăgătoare, acestui lucru îi lipsește per-

spectiva istorică. Omul nu are dreptul să-și dezvolte propriul mod de gândire. Trebuie să controlăm electric creierul. Într-o bună zi, armatele și generalii vor fi controlați prin stimularea electrică a creierului.“

Primele implanturi erau mici, dar vizibile, în timp ce noile versiuni nu ating mărimea bobului de orez. Serge Monast, cel considerat nebun când vorbea despre proiectul de „cipare“ a oamenilor, mai povestea, la acea vreme, că, în anul 1992, în Quebec a fost practică o vaccinare în masă împotriva meningitei, spre marea surpriză a medicilor care știau că nu se prevedea nicio epidemie. Ceea ce i-a surprins și mai mult pe numeroși doctori și infirmiere, este că li s-a cerut să aplice un protocol special pentru această injectare: „Înclinarea specială care trebuia dată seringii și presiunea foarte mare ce trebuia exercitată timp de mai multe secunde în acest loc, precum și recomandarea retragerii foarte rapide a seringii... Acest fapt este cu atât mai ciudat în administrarea unui vaccin împotriva meningitei, cu cât seamănă din toate punctele de vedere cu modul de injectare a unui implant electronic servind la identificarea personală și fabricat, printre altele, de Texas Instrument. Această metodă este utilizată și pentru injectarea cristalelor lichide spre a împiedica întoarcerea lor în seringă. Nu afirmăm că asta s-a întâmplat în timpul injectării acestui vaccin, dar nici nu putem ascunde asemănarea uluitoare existentă între aceste două protocoale.“⁽³⁹⁷⁾ La acea vreme, se ceruse unor centre specializate să ia măsuri de siguranță și de observare niciodată aplicate până atunci, „lucru care provocase deja numeroase semne de întrebare privind controlul mondial al populației, așa cum circulă astăzi, într-un număr foarte mare, pe Internet, provocând supărarea ministrului nostru al Sănătății...“⁽³⁹⁸⁾ Cine minte în privința atât de multor lucruri ne lasă să ne temem de ce e mai rău! Așa cum a afirmat doctorul Guy Londechamp⁽³⁹⁹⁾, comentând campania de vaccinare canadiană cu protocol special: „Dacă e vorba despre o vaccinare atât de inofensivă, de ce s-a cerut acestor centre

respectarea unor condiții atât de riguroase, aceste măsuri de securitate și de observare excepționale?“ Același lucru l-am gândit și în cazul vaccinării împotriva virusului H1N1! Colectivul *Pièces et main-d'oeuvre* (PMO) rezumă bine pericolul: „Applied Digital Solutions, o firmă din Florida, comercializează VeriChip, un cip de mărimea unui bob de orez, injectat în corpul uman printr-o simplă înțepătură. VeriChip funcționează ca un emițător radio. Atunci când este activat grație unui scanner, oferă codul de identificare a purtătorului. Atunci, e suficient să introduci acest cod într-o bancă de date informatice pentru recuperarea dosarului persoanei în cauză.“⁽⁴⁰⁰⁾

Atâta timp cât cipul rămâne implantat pe o carte de credit sau un pașaport, ne putem oricând debarasa de el, dar cum să uităm că, dacă în timpul oricărui act medical, acest cip de patru sutimi de centimetri – capabil să transmită un semnal care permite urmărirea și modificarea comportamentului – ar putea fi implantat în corpul nostru, nu ne mai putem debarasa de el. Chiar dacă viața nu e plăcută mereu, oare ne dorim să fim controlați emoțional, creierul nostru să se supună unui calculator programat de indivizi care nu se gândesc decât la ei? De la apariția nanotehnologiilor, totul este posibil sau va fi.

Nanolumea și nanomaeștrii

Pentru a explica puțin miza, Tim Harper, director executiv al European Nanobusiness Association, spunea: „Suma unanim acceptată de piața mondială de nanotehnologii în anul 2015 depășește un trilion de euro.“ O mie de miliarde, dacă vreți. Unii anunță dublul.

Împrumut de la colectivul POM⁽⁴⁰¹⁾ care denunță, de la apariția lor, nanomaeștrii (oameni de știință, politicieni, industriași și militari) și lumea pe care ei încearcă să o impună, nanolumea totalitară a societății de restricție, explicațiile acestui capitol:

A manipula câtimea infinit de mică, moleculele și atomii unul câte unul, „înseamnă reîntoarcerea la stadiul anterior

aparitiei vietii“ și, adunându-le după bunul plac, „a crea o altă viață. Viruși artificiali, conexiuni între nervi și calculatoare“, între creierul unui handicapat motor și tastatura unei mașini, „transparență absolută a genomului, biocipuri pentru efectuarea de teste biologice sau genetice cât ai clipi din ochi“.

Un cip este, de fapt, „o plăcuță de siliciu pe care sunt gravate componentele elementare, tranzistorii care, prin extensie, au dat numele lor aparatelor radio din perioada anilor '60. Din anul 1975, numărul de tranzistori pe o plăcuță de siliciu se dublează la fiecare optsprezece luni, de la 2 300 pe vremuri la 55 de milioane astăzi, în timp ce prețul lor scade considerabil. În 1973, costul unui milion de tranzistori echivala cu cel al unei case: 76 000 de euro; în anul 2005, el valorează prețul unui post-it: 0004,00 euro.“

„Nano“ sunt deja peste tot în cotidianul nostru, cremă solară, țesătură antipată, rachetă de tenis, în mobilele noastre conectate la Internet. Măine, se pare, stilourile noastre vor comunica la distanță cu niște calculatoare, îndrăgostiții își vor grefa cipuri „pentru a face schimb de senzațiile la distanță și a conecta la calculator prin semnale electrice emise de cortex“. Dar, „dacă cercetătorii ne încântă cu «mașini de curățat arterele, cipuri de o mie de ori mai puternice decât calculatoarele de astăzi, captatori de energie solară cu randament ridicat și armate cu miliarde de roboți capabili de să curețe solurile și pânzele freatice»⁽⁴⁰²⁾, prezența lor în cadrul sistemului le trădează spaima.“⁽⁴⁰³⁾

„Nanotehnologiile înseamnă posibilitatea de a crea roboți minusculi capabili să manipuleze în mod direct atomii, favorizând invadarea vieților noastre de o sumedenie de spioni din ce în ce mai performanți: captatori de mișcări, de zgomote, de temperatură corporală, de ritm de mers, «nasuri electronice» pentru recunoașterea mirosurilor, *oculometre* pentru urmărirea privirii, cipuri comunicante (RFID), instrumente de geolo-

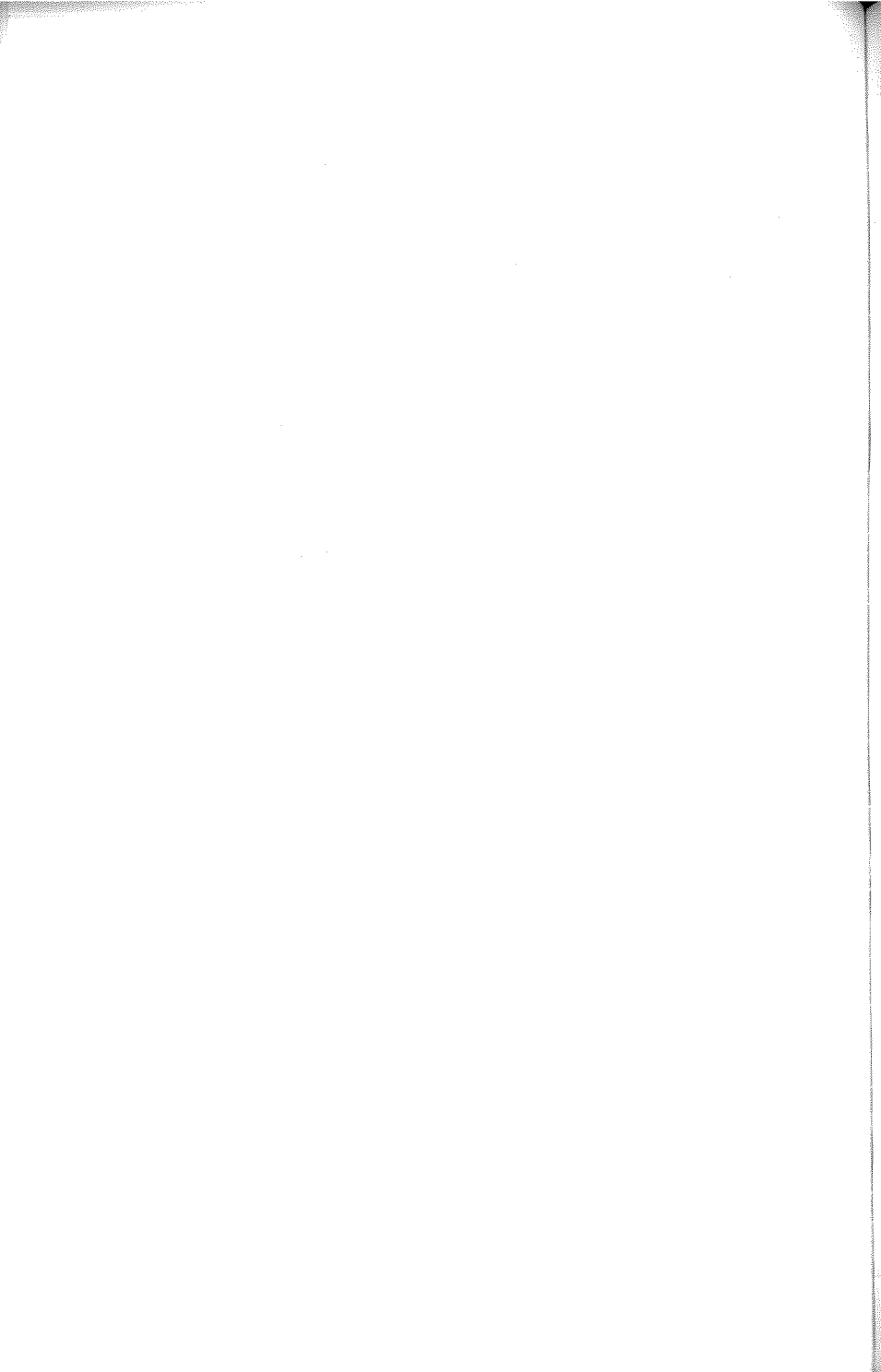
COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

calizare, camere *inteligente* (cu recunoaștere facială, cu detectare a mișcărilor suspecte).“

Această plasă din ce în ce mai strânsă din ochiuri electronice adună cantități astronomice de informații despre obiceiurile, comportamentele, relațiile, deplasările noastre, sănătatea, modul nostru de viață, intimitatea noastră.“ „Oare la ce pot folosi atâtea informații?, se întreabă POM: «La statistică. Statistica este statul și, fără ea, nu ar exista nicio poliție *eficace* a populațiilor. Și nicio capacitate de acțiune la scară industrială, indiferent că este vorba despre mărfuri, lichide sau populații.»

Ni se spune că e paranoia. „Cunoașteți Hypervisor?“, replică PMO, „așa cum numele indică, această arhitectură informatică *revoluționară* dezvoltată și vândută de grupul Thales permite integrarea tuturor spionilor în cadrul unui sistem unic, colectarea miliardelor de date, generarea de alarme automate și acționarea în funcție de situație.“⁽⁴⁰⁴⁾ Dar noi? Oare încă mai suntem umani, noi, care ne abandonăm prerogativa de om (liberul arbitru), în fața manipulărilor lor?

PMO ne sfătuiește să ne revizuim rapid prioritățile: „Cei care i se opun lui Le Pen sau legilor Sarkozy fără să se opună, mai întâi, lui VeriChip sau proiectului Nanobio, ne pregătesc sclavia.“⁽⁴⁰⁵⁾

4

CARTELURILE AGROCHIMICE ȘI BIOTEHNOLOGICE

„În zilele noastre, analizând sângele oricărui copil din lume, putem găsi gaze de eșapament, produse chimice, pesticide, plastifianți, agenți ignifugi, hidrocarburi, PCB⁽⁴⁰⁶⁾, izolanți electrice. Au existat studii făcute pe sângele mai multor parlamentari europeni, oamenii de știință găsind în el aproximativ cincizeci de produse chimice.“⁽⁴⁰⁷⁾

În ultimele decenii, elita mondială a mediilor de afaceri și guvernamentale s-a reunit în mod regulat în cadrul unor organisme ca CFR, Bilderberg, Trilaterală, pentru a se pune de acord în privința împărțirii și însușirii, între societățile lor devenite „apatride“, a piețelor mondiale. Totul, sub egida OMC. Și „cei care iau deciziile financiare, vizând zilnic peste 1 000 de miliarde de dolari sunt orbi la consecințele lor ecologice, sociale și chiar economice“⁽⁴⁰⁸⁾. Ei doar numără beneficiile întreprinderii și

dobânzile acționarilor, chiar dacă directorii lor, ascunzând dovezile în sertare, neagă în bloc efectele nocive dovedite ale produselor pe care le fabrică și continuă să îmbolnăvească zeci de mii de persoane și să omoare un anumit număr dintre ele.

Cu toate acestea, nu vedem niciodată o inculpare pentru ucidere! Și Dumnezeu știe dacă unele dintre aceste societăți trag după sine, nu reputația de a fi făcut câțiva pași greșiți, ci o Istorie întreagă care ar justifica-o de o sută de ori!

Am văzut deja antecedentele firmei Bayer în grupul IG Farben în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Desigur, dacă bunicul vostru a fost nazist nu înseamnă că sunteți și voi, dar există o asemenea constanță, aroganță și indiferență în politica acestor societăți încât amintesc un anumit dispreț față de viața despre care ni s-a spus că se dorea eliminat pentru totdeauna.

Prima dintre ele: Monsanto.

În anul 2009, o „întreprindere agricolă“ care „își utilizează inovațiile și tehnologia ca să ajute țăranii din lume să producă mai mult, să producă alimente mai sănătoase, o mai bună alimentație a animalelor, totul reducând în același timp impactul agriculturii asupra mediului nostru“, așa cum este scris în propriul site. Și ale cărei sloganuri afișează: „Integritate, dialog, respect, transparență și participare!“

Dar, din anul 1901, s-a îmbogățit de pe urma PCB (numite Aroclor în Statele Unite și perilenă, în Franța, poluanți organici persistenți (POP) astăzi interziși, după ce au poluat aproape întreaga planetă), 2-4-5-T, un erbicid extrem de periculos care conține dioxină și intră în compoziția renumitului „agent portocaliu“(409) utilizat în Vietnam de armata americană (și ale cărei generații următoare suportă încă efectele cancerigene și malformațiile la naștere), DTT, Rondup și hormonii de creștere.

Mâncăți pește de două ori pe săptămână

Dar numai aruncând pielea și grăsimea, pentru că aici se fixează PCB!

Prin deversarea deșeurilor în apele din prajma uzinelor, în dgropi de gunoi sub cerul liber, acumulând raporturile alarmante, plângerile și procesele, Monsanto se gândește doar cum să-și protejeze afacerea și continuă să vândă Aroclor fără ca cineva sau ceva să-l oprească. „Cu adevărat uluitor e că Monsanto știa că PCB reprezentau un risc ridicat pentru sănătate încă din anul 1937. Dar societatea s-a comportat ca și cum nu ar fi fost nimic... [...] În anul 1970, FDA⁽⁴¹⁰⁾ a efectuat un test pe peștii pescuiți (în aceste cursuri de apă). Ea conchidea că nivelul de PCB se ridica în medie la 277 părți per milion⁽⁴¹¹⁾, în timp ce nivelul tolerat pentru consumarea lor era de 5 părți per milion. În mod curios, FDA nu a luat nicio măsură pentru interzicerea pescuitului pe cursurile de apă incriminate și nici împotriva Monsanto...^{“(412)} Producerea PCB, în cele din urmă interzisă în Statele Unite ale Americii în anul 1977, a fost interzisă în Franța abia zece ani mai târziu, după ce a contaminat toate colțurile planetei și „efectele lor toxice și perturbatoare asupra glandelor endocrine persistă în întreaga lume^{“(413)}. Lucru dovedit de acest articol din anul 2007⁽⁴¹⁴⁾.

„Ronul poluat cu PCB... În doar câteva luni, consumul de către om al tuturor speciilor de pești pescuiți în Ron a fost interzis pe o distanță de 300 de kilometri din fluviul, din amonte de Lyon până la vărsarea sa, în Camargue. Niște analize au dezvăluit că diferite specii de pești conțineau cantități de polichlorobifenili (PCB) până la de patruzeci de ori mai mari decât normele admise pentru un consum zilnic indicat de Organizația Mondială de Sănătate (OMS) și de autoritățile sanitare europene și franceze. Dacă sunt ingerați perioade îndelungate, PCB pot provoca cancer sau probleme de fertilitate. Or, sute de mii de tone de sedimente din fluviu ar fi contaminate de acești POP

(poluanți organici persistenți), clasați de ONU printre cele mai periculoase douăsprezece substanțe chimice pentru om. Dezastrul este fără precedent. Numeroasele anchete demarate de câteva luni, în scopul descoperirii originii acestei poluări cunoscute de peste douăzeci de ani, ar putea dezvălui un adevărat Cernobîl *à la française*.”

Foarte repede, celelalte fluvii franceze au apărut pe lista cursurilor de apă poluate, cu consumul de pește interzis, alături de alte râuri europene și lacuri americane. Trei bazine hidrologice sunt în cauză în Franța: Artois-Picardie, Ron-Mediterana și Sena-Normandia.

Același lucru este valabil în toate țările lumii; nu mai există un singur loc pe acest pământ neafectat de poluarea cu PCB, chiar și urșii albi din Arctica sunt contaminați cu plancton sau topirea ghețarilor care eliberează toxinele pe care le înmagazinaseră! Totuși, începând din anul 1970, povestea aligatorilor din lacul Apopka a atras atenția, pentru că doar 78% din ouăle de crocodil au dat pui. Cercetătorii au descoperit că mărimea penisurilor scăzuse foarte mult. Aligatorii au fost victimele unei feminizări din cauza sedimentelor de glifosfat înmagazinate în alge, în peștii mici, în creveți și, în cele din urmă, în peștii mari cu care se hrănesc ⁽⁴¹⁵⁾. Testiculele reprezintă barometrul contaminării chimice a animalelor, inclusiv a oamenilor! În aceste organe există cea mai mare multiplicare celulară din tot organismul, iar pesticidele produc o scădere a spermatozoizilor la toate speciilor animale, fără nicio excepție.

Dar, timp de mai multe decenii, puterile publice, preluând politica Monsanto, au tăcut sau negat toxicitatea PCB, fără nicio stare sufletească.

Bifenilii policlorurați sunt derivați chimici ai clorului cu o mare stabilitate termică și foarte rezistenți la foc, de unde și numeroasele lor utilizări ca izolanți electrici, îndeosebi în aparatele EDF, lichide frigorifice în transformatoare și aparate hidraulice și ca lubrifianți în fabricarea plasticelor, a căptușelilor

de suprafață, a cernelurilor, a adezivilor, a vopselelor... Adică peste tot! Ei fac parte din cei doisprezece poluanți chimici cei mai periculoși (numiți și „the dirty dozen”: „cei doisprezece ticăloși”), tocmai pentru că persistă în mediul înconjurător din cauza descompunerii lor naturale foarte lente, și a faptului că sunt puțin solubile în apă. Așadar, s-au acumulat progresiv în soluri și sedimente, fixându-se în carnea peștilor.

Vineri, 9 ianuarie 2004, revista *Science* a publicat un studiu despre „analiza globală a contaminanților chimici în somonul din crescătorii”, care recomandă la concluzie, să nu se consume decât o dată pe lună (adică 200 de grame). În urma acestui lucru, AFSSA a emis un comunicat de presă, precizând: „Dacă ansamblul acestor date subliniază importanța supravegherii contaminanților și a eforturilor de a-i reduce în filiera pește, în acest stadiu, agenția consideră nefondată ideea revenirii asupra evaluărilor și recomandărilor sale anterioare, având ca singur motiv acest studiu. AFSSA amintește, în consecință, recomandarea sa de a consuma pește, în cadrul unei alimentații echilibrate, cel puțin de două ori pe săptămână, alternând speciile (grase, slabe) pentru a beneficia de efectele proectoare ale acizilor grași omega-3 prezenți în peștii grași, printre care se numără somonul.”⁽⁴¹⁶⁾ Este adevărat că putem ruina fără probleme niște marinari pescari, dar trebuie menajați industriașii somonului transgenic!

Pyralen s-a acumulat și în nămolul râurilor și al stațiilor de epurare; acestea din urmă au fost deseori revărsate pe câmpurile unde pasc turmele de bovine și ovine, care, în concluzie, au ingerat PCB ce rămân în carne și lapte. „Ținând cont de persistența lor în mediul înconjurător, au fost transportate în jurul globului de vânturi și curenți. PCB contamnează corpul fiecărui animal și al fiecărei ființe umane de pe pământ.”⁽⁴¹⁷⁾

Când ne gândim că provoacă toate tipurile posibile de cancer, la ficat, la plămâni, la creier, la pancreas, la sân, la colon, disfuncții ale tiroidei, boli cardiovasculare și că se transmit prin laptele matern și în timpul sarcinii, antrenând un risc important

de dezvoltare cerebrală, imunitară și endocrină defectuoasă la copil, „nu putem considera atitudinea firmei Monsanto și a acoliților ei din instituțiile publice altfel decât criminală”⁽⁴¹⁸⁾. Cu atât mai mult cu cât este practic imposibil să-i distrugi; în realitate, ar trebui să fie arse în cuptoare speciale la o temperatură mai mare de 1 200 de grade, și să se controleze dioxina produsă în timpul acestei arderi.

Înțelegem de ce primele plângeri împotriva PCB fuseseră depuse încă din anul 1983 de France Nature și un raport al INRA (Institutul Național de Cercetare Agronomică) semnalând faptele datează din februarie 1990, dar după nouăsprezece ani problema rămâne aceeași. După Philippe Meunier, deputat de Ron: „Decontaminarea totală nu este imaginabilă. Ar costa 10 miliarde de euro. Și, cu cât se ridică mai multe sedimente, cu atât poluarea difuzată e mai mare.” Când incinerarea nu egalează o nouă poluare și mai mare, cum a fost cazul în Isère, unde a fost construit unul dintre aceste cuptoare, mai exact la Gilly-sur-Isère. După câțiva ani de activitate, bilanțul este uluitor pentru populația din jur. La sfârșitul anului 2001, cuptorul este închis de prefect după măsurători de poluanți foarte proaste; pentru dioxinele eliminate în urma arderii, unele analize atingeau... de 13 000 de ori norma. Mii de animale au fost ucise. Pentru colectivitate, costul s-a ridicat la aproximativ 18 milioane de euro.

De la începutul anului 2002, timp de șase ani, o asociație, Acalp, s-a luptat în justiție cu foarte puține mijloace pentru recunoașterea efectelor poluării asupra riveranilor; lângă incinerator și sub vânturi există o stradă cu bolnavi de cancer, într-o casă din... trei. Totuși, în anul 2006, Institutul de Supraveghere Sanitară (INVS) comandă un studiu privind legătura dintre cancer și poluanții din cuptoarele de incinerare în jurul a opt zone din Franța, printre care și Gilly. Toate analizele stabilesc legătura dintre cancer și dioxine... mai puțin din jurul zonei Gilly-sur-Isère... Deși responsabilul de la INVS venit de la Paris a recunoscut în fața jurnaliștilor că studiul de la Gilly nu fusese făcut corect...⁽⁴¹⁹⁾

Pentru sănătatea dumneavoastră, consumați trei produse lactate pe zi

Ne recomandă autoritățile de sănătate publică în spoturile lor publicitare. „Produsele lactate sunt prietenii noștri pentru totdeauna“ cântă Bony Boys, jumătate schelet, jumătate ET... dansând pe melodia „Staying Alive“! Cel puțin surprinzător!

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, chimiștii au izolat un hormon care controla creșterea plantelor ale căror molecule le-au reprodus, observând foarte repede că, dacă la o doză slabă favorizează creșterea, într-o doză mare, omoară plantele. Se năștea primul produs care distruge buruienile. Succesul este imediat, iar cererea enormă. Totuși, începând din anul 1949, un accident survenit în uzina Monsanto din Virginia afectează foarte mult muncitorii prezenți: chipul și corpul lor sunt complet tumefiate de crevase și pustule enorme purulente: boala va fi numită „cloracnee“. (Mai recent, toată lumea își amintește de imaginile retransmise la televizor cu Victor Iușcenko, victima unei otrăviri cu dioxină în timpul campaniei electorale din Ucraina, desfășurată în anul 2004.) Multinaționala înăbușește cazul, așa cum făcuse pentru PCB, dar, după un al doilea accident survenit într-o uzină BASF din Hamburg, care fabrica și ea 2-4-5-T, un savant german identifică molecula de dioxină⁽⁴²⁰⁾ (TCDD) ca fiind responsabilă.

Firma, asemenea altor industrii chimice puternice, a profitat și ea de război pentru a se îmbogăți într-un mod colosal, producând insecticidul DDT pentru șefii militari de la Pentagon și participând la fabricarea primei bombe atomice. Desigur, acest lucru formează legături... oamenii politici văzând imediat implicațiile acestor noi erbicide capabile să distrugă recoltele dușmanilor. Astfei, Monsanto primește, câțiva ani mai târziu, acordul de producere a „agentului roșu“ care va devasta Vietnamul. Patru sute de kilograme de dioxină au fost deversate în această țară, între anii 1962 și 1971, în timp ce dizolvarea a

abia 80 de grame într-o rețea de apă potabilă ar fi suficientă pentru distrugerea unui oraș cu 8 milioane de locuitori⁽⁴²¹⁾. Filmele armatei americane arată găurile uriașe făcute în câmpuri și păduri după aceste răspândiri de erbicide, dar nimeni nu-i prevenise pe militari și nici populația vietnameză care au primit aceste ploii de defoliant, care conțineau dioxină. Și nici muncitorii uzinelor, dar nici utilizatorii acestor pesticide. În toți acești ani, Monsanto și ceilalți fabricanți de 2, 4, 5-T se înțeleg să ascundă studiile compromițătoare și să falsifice rapoartele emise de EPA (Agenția pentru Protecția Mediului). De la complicități în interiorul agenției, la mituirea și amenințarea uneia dintre membrii ei, Cate Jenkins, care înțelesese și denunțase cele întâmplate, până la cumpărarea mărturiei unuia dintre cei maieminenți cancerologi din lume, Sir Richard Doll, cu reputația de incoruptibil, dar care, plătit în secret de Monsanto cu 1500 de euro pe zi, de douăzeci de ani, se compromite, scriind: „[...] dioxina care a fost prezentată ca un poluant periculos în erbicide este, cel mult, ușor cancerigenă pentru animale.”⁽⁴²²⁾ Monsanto continuă să nege tot: cazurile de cancer declarate, animalele care mor și veteranii din Vietnam.

În Europa, e nevoie să se ajungă la catastrofa de la Seveso, în anul 1976, pentru ca dioxina să impresioneze marele public. În urma unui accident survenit într-o uzină italiană aparținând lui Givaudan⁽⁴²³⁾ (care a fost cumpărată de Roche), un nor toxic se răspândește în împrejurimi... După câteva zile, peste 3 000 de animale domestice mor și apar primele cazuri de cloracnee în rândul locuitorilor; atunci, laboratoarele Hoffmann-Laroche identifică agentul responsabil, 2, 3, 7, 8-TCDD, mai cunoscut de atunci sub numele de „dioxină de Seveso”.

Cine nu-și amintește și de cazul puilor cu dioxină care a traumatizat Belgia la sfârșitul anilor '90, consecință a unui amestec de PCB cu uleiuri de coacere în alimentele pentru animalele din crescătorii, vaci, porci, dar mai ales faimoșii pui!

Pentru că, astăzi, din farfuriile noastre provine 95% din dioxina organismului nostru, pentru că o găsim în trei grupe de

alimente: laptele și produsele lactate, carnea de vită și ovoprodusele(424), precum și produsele din mare (crustacee, pești, scoici), în medie de 30% fiecare. Se observă o tendință a bioxinelor de bioacumulare în lanțul alimentar și, cu cât suntem mai în capătul lanțului, cu atât concentrația în dioxine este mai ridicată, cum este cazul oamenilor. Odată ce dioxinele au pătruns în organism, ele rămân aici mult timp din cauza stabilității lor chimice și a capacității lor de a fi absorbite de grăsimile în care ele sunt stocate. Se estimează că timpul necesar pentru a pierde jumătate din radiația lor este cuprins între șapte și unsprezece ani în organism. Dacă dioxina nu se acumulează în vegetale, rămâne în soluri, unde aceeași perioadă de dezintegrare a jumătății masei sale poate ajunge până la o sută de ani. De aici, contaminează pânzele freatice, râurile, planctonul, peștii, păsările de curte și ființele umane prin lanțul alimentar. Pentru un bărbat, nu există nicio posibilitate de eliminare (mai puțin degradarea duratei de dezintegrare a jumătății masei sale radioactive). Pentru o femeie, există două posibilități de eliminare a dioxinei: prin intermediul placentei până la fetus și prin laptele matern, dar în acest caz contaminează sugarul.

Diferitele poluări provocate de dioxină și îndeosebi cea la cea mai mare scară, Vietnamul, ne permit să vedem, cu mai bine de patruzeci de ani mai târziu, efectele acestei substanțe atât de toxice (și ea face parte din „dirty zone“). Tipurile de cancer observate sunt cancerul la plămâni, la sistemul limfatic, la testicule, la prostată și la sân. Dioxinele, care acționează în interiorul celulelor ca hormoni, provoacă și alte boli, ca diabetul, dereglări imunitare, dereglări ale producerii de spermatozoizi sau chiar sterilitate ori anomalii cromozomiale, ce provoacă malformații congenitale grave și handicapuri mentale la nou-născuți. Unii copii se nasc cu două capete sau fără creier, fără ochi, fără brațe și picioare sau cu două chipuri pe același cap... Transmisă în timpul sarcinii sau prin laptele matern, acest lucru explică și faptul că efectele dioxinei continuă să afecteze victime la a treia generație.

Veteranii americani au fost despăgubiți, dar nu și victimele vietnameze. Pentru că administrația Bush a abandonat o anchetă ce trebuia făcută de ambele guverne, deoarece judecătorul american a respins plângerea Asociației Vietnameze a Victimelor Agentului Portocaliu, singura speranță a acestui popor rănit ar fi stabilirea unei legături științifice incontestabile între cei 200 000 de copii care, anual, se nasc în Vietnam cu malformații, și dioxina și agentul portocaliu. Totuși, testele individuale fiabile costă prea mult (1 400 de dolari), și Monsanto, fidelă sieși, tratează acest lucru cu cel mai mare dispreț!

Organizația Mondială a Sănătății nu vede decât două recomandări susceptibile să fie eficace: supravegherea populațiilor expuse și „...degresarea cărnii pe care o mâncăm și consumul de produse lactate cu cât mai puțină grăsime. Un regim echilibrat (cuprinzând cantități suficiente de fructe, legume și cereale) va permite și el evitarea unei expunerii succesive la o anumită sursă.”⁽⁴²⁵⁾

Dacă am înțeles bine: trebuie să fim atenți să nu ingurgităm mai mult decât doza permisă zilnic dintr-un pesticid (doza zilnică acceptabilă sau DZA), dincolo de care este considerat periculos; în schimb, ce ni se întâmplă dacă ingerăm zilnic mai mult de zece surse diferite? Nimeni nu-și face astfel de griji! Cu atât mai mult cu cât faimoasa DZA este hotărâtă după studii conduse chiar de producători...

Pentru contracararea absorbției dioxinei, OMS ne recomandă doar să mâncăm produse lactate slabe în materii grase... dar, în aceste cazuri, ele sunt saturate de zahăr sau conțin edulcoranți!

Diabet sau cancer: alegerea este corneliană!

Mâncăți cel puțin cinci fructe și legume zilnic...

Scuzați-mă, ei spun bine: pentru prevenirea cancerului...? Asta mă întreb de fiecare dată când văd spotul la televizor!

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Produsul de bază al Monsanto, cel cunoscut de toată lumea, este „Roundup“; lansat pe piață la mijlocul anilor '70, când 2,4,5-T cu dioxină a fost în cele din urmă interzis. A devenit aproape un nume comun când vorbim despre produsele care distrug buruienile, ca „Frigidaire“ sau „Kleenex“, atât de intense au fost campaniile publicitare (20 de milioane de franci la canalele noastre de televiziune, în anul 2000) și succesele, spectaculoase. Să menționăm că meritele cu care îl laudă compania sunt extraordinare: „100% biodegradabil, respectă mediul, distruge buruienile din interior până la rădăcini și nu poluează nici pământul, nici osul lui Rex...“⁽⁴²⁶⁾ Apoi, el este transportat de plantă, de la frunze la rădăcini, dar „inactivat la nivelul solului, protejând plantele din jur și permițând replantarea după o săptămână de la aplicare.“

Totuși, EPA a acumulat rapoartele privind efectele legate de expunerea la glifosfat, componentul său, încă din anul 1966, cu mult înainte ca Roundup să devină preferatul grădinarilor de duminică și a cultivatorilor și cel mai bine vândut erbicid din lume! Ele ofereau dovada că studiile, inițiate în scopul măsurării reziduurilor de pesticide de pe sol, fructe și legume, fuseseră falsificate! „Trebuie menționat că, o dată în plus, EPA a ales politica struțului: «Nu credem că există o problemă de mediu sau sanitară», declara Linda Ficher, directoarea adjunctă a diviziei de pesticide și substanțe toxice. Din motive temeinice: după zece ani de servicii loiale în cadrul EPA, Linda Ficher va fi angajată, în anul 1995, de Monsanto, pentru care va conduce biroul din Washington, însărcinat cu lobby-ul pe lângă oamenii politici influenți, înainte de a se întoarce la EPA, în mai 2001, unde va ocupa postul de numărul doi... Un exemplu frumos a ceea ce se numește în Statele Unite «Revolving Doors» (uși rotitoare), care ilustrează înțelegerea secretă dintre marile întreprinderi și autoritățile țării respective...“⁽⁴²⁷⁾ În ciuda acuzațiilor continue cu privire la acest obiect, «EPA continuă să declare sănătoase pesticidele, deși niciun test nu a arătat aceste lucruri...»⁽⁴²⁸⁾

În anul 1993, un studiu făcut la Universitatea Berkeley anunță că el este cauza cea mai curentă a bolilor datorate erbicidelor în rândurile muncitorilor de la spațiile verzi din California și a treia printre muncitorii agricoli⁽⁴²⁹⁾. În anul 1998, studiul lui Jean-François Viel⁽⁴³⁰⁾, profesor de medicină la spitalul din Besançon venea să-l confirme, detectând o mortalitate mai ridicată la 800 000 de agricultori și muncitori agricoli cu vârste cuprinse între 35 și 74 de ani din 89 de regiuni din Franța, cu o incidență în mod semnificativ mai ridicată a cancerului la creier la indivizii cei mai expuși la pesticide. Asemenea agricultorilor din prima linie, particularii care folosesc pesticide pentru propriile plante de interior își cresc riscul de a dezvolta o tumoră cerebrală. O altă anchetă desfășurată în Île-de-France, în anul 1994, evidențiază riscul crescut de cancer la creier la copilul din familiile care utilizează pesticide acasă. În anul 1996, o revistă științifică aduce dovada „senzațiilor de greață, a palpitațiilor cardiace, a leziunilor pulmonare, a diferitelor tipuri de cancer, printre care creșterea cazurilor de leucemie la copil, probleme de reproducere și aberații cromozomiale“⁽⁴³¹⁾ datorate expunerii la Roundup.

În cele din urmă, în anul 1997, ca urmare a unei serii întregi de plângeri, o hotărâre judecătorească obligă Monsanto să elimine mențiunile „biodegradabil“ și „respectă mediul“ de pe propriile ambalaje. Dar răul este făcut, aureolat cu reputație ecologică, o gamă de Roundup destinată marelui public a văzut lumina zilei și se află la loc de cinste în toate magazinele „bune“ în care se comercializează produse de grădinărit, Glifosatul fiind de acum răspândit din abundență în toate grădinile din hexagon, fără nicio protecție, înainte de a planta roșiile și prazul care vor face bucuria familiilor. În Franța, după ce fuseseră somate pentru publicitate mincinoasă și după șase ani de procedură, Tribunalul Corecțional din Lyon a condamnat, în anul 2007, societățile Monsanto și Scotts France, distribuitorii ei, la plata unei amenzi de 15 000 de euro! Oare aceasta nu e incitare la crimă?

Aceste cocteiluri mortale

În timp ce Monsanto și agențiile de sănătate publică se străduiesc să ne tot repete că Roundup nu e periculos pentru om, studiile unor cercetători independenți evidențiază în mod sistematic rezultate contrare. Într-o anchetă publicată de revista științifică americană *Chemical Research in Toxicology*, Gilles-Éric Séralini, profesor de biochimie la Universitatea din Caen, afirmă că „a elucidat mecanismele toxicității produsului pe celule umane“. „Studiul nostru arată că utilizarea, pe celule de nou-născut proaspăt prelevate din cordonul ombilical, a diferite formule de Roundup, diluate în doze infinitezimale (până la 100 000 de ori), provoacă în câteva ore moartea celulelor“, scrie cercetătorul. Toxicitatea moleculei active a erbicidului, Glifosatul, este deja cunoscută, precum și efectele nocive pentru sănătate pe care le-ar putea provoca expunerea la doze mari. Totuși, cercetările profesorului Séralini arată că amestecul de alte substanțe în diferitele formule ale compusului „amplifică acțiunea principiului activ“. „Și cercetătorii au fost surprinși să constate că cele mai importante efectele toxice nu veneau de la Glifosatul în sine (care, singur, nu este eficient, pentru că nu penetrează în frunze), ci de la adjuvanții lui. Or, testele de omologare ale Roundup fuseseră făcute cu glifosat pur!“⁽⁴³²⁾

„Sprijinindu-se pe aceste rezultate, Comitetul de Cercetare și de Informare Independentă asupra genului genetic (CRIIGEN), din care face parte și domnul Séralini, cere publicarea analizelor de sânge detaliate «ale fiecărui mamifer care a primit erbicid în timpul testelor obișnuite dinaintea primirii autorizației de comercializare [...], pentru că ele ar putea ascunde efecte nedorite». La care directorul adjunct «vegetal și mediu» al AFSSA, Thierry Mercier, răspunde că articolul echipei din Caen nu justifică o reevaluare a Roundup. «Aceste rezultate nu aduc în discuție evaluările realizate de firmă și în laboratoare indepen-

dente», afirmă el. «Trebuie să fim prudenți în cazul unei extrapolări posibile la om de studii *in vitro*», notează el.^{“(435)”}

Pe scurt, o dată în plus, „principiul de precauție” înscris în Constituția noastră se aplică îndeosebi prejudiciului ce ar putea fi adus firmei, dar niciodată sănătății noastre!

Robert Bellé, profesor la Universitatea Pierre și Marie Curie și cercetător la unitatea mare și sănătate a CNRS, instalează la Stația Biologică din Roscoff, a arătat rolul preponderent în formarea tipurilor de cancer jucat de acest erbicid care atacă grav divizarea celulelor⁽⁴³⁴⁾. Cu 250 000 de noi cazuri anuale de cancer, reprezintă a doua cauză de mortalitate în Franța. Numărul cazurilor este într-o continuă creșterea, pentru că se dublează la fiecare 30 de ani. Și doar 15% din aceste cazuri sunt de origine genetică, iar 85% de origine ambientală. Laboratorul lui de la Roscoff a lucrat pe celulele embrionare de arici de mare, care reprezintă un „material” de cercetare recunoscut la nivel internațional de când Premiul Nobel pentru Fiziologie a fost acordat, în anul 2001, unor cercetători pentru descoperirea lor privind „modelul ariciului de mare”, arătând că efectele produse pe o celulă de arici de mare sunt comparabile cu ce se întâmplă la om.

„S-a arătat că acest pesticid acționează asupra ciclului celular, chiar și în doze cu 500-2 500 de ori mai mici decât cele recomandate de fabricant; or, astăzi este admis că tipurile de cancer uman sunt imputabile, la originea lor, unui defect de funcționare a ciclului celular, acest proces universal ce permite înmulțirea celulelor și dezvoltarea oricărui organism⁽⁴³⁵⁾. Cercetările pe care le facem, echipa mea și cu mine, au demonstrat că, pe un embrion de arici de mare, erbicidul în cauză este pur și simplu devastator. Componentii lui, glifosatul și produsele de formulare afectează ADN-ul ariciului de mare până la inhibarea punctului de supraveghere. Astfel, anumite celule scapă supravegherii ADN-ului, provocând tumori și cancer (uneori la trei-patru decenii după stresul inițial). La om, procesul și consecințele sunt identice.^{“(436)”}

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Or, MDRGF (Mișcarea pentru Drepturile și Respectul Generațiilor Viitoare) prezintă noile cifre ale contaminării cu reziduuri de pesticide ale alimentelor vândute în Uniunea Europeană: un produs alimentar din trei este contaminat mai mult decât nivelul acceptabil, 49,5% din fructele și legumele europene conțin pesticide! Este cel mai mare nivel de contaminare înregistrat vreodată! Acest lucru reprezintă o creștere de aproximativ 20% în ultimii cinci ani. Cerealele sunt și ele din ce în ce mai contaminate, cu 27,2% contaminare în anul 2006 față de 21%, în anul 2005.

Dintre aceste fructe și legume contaminate, 4,7% conțin pesticide în concentrații superioare limitelor legale (LMR: limită maximă reziduuri). Douăzeci și trei de pesticide au fost detectate la niveluri suficient de ridicate ca să prezinte un risc pentru sănătatea publică. Cinci dintre aceste reziduuri de pesticide sunt clasate cancerigene, mutagene, toxice pentru reproducere sau chiar perturbatoare pentru sistemul hormonal⁽⁴³⁷⁾. „Depășirile se întâlnesc în general la ardei grași și ardei iuți, la linte și vinete, la căpșuni, mandarine și pere“, precizează DGCCRF (Direcția Generală a Consumului, Concurenței și Reprimarea Fraudelor). În medie, ingerăm 1,5 kg de pesticide anual.

Într-un studiu care tocmai a fost publicat în *The Journal of Experimental Medicine*, Sandrine Roulland și Bertrand Nadel, cercetători la Centrul de Imunologie din Marseille-Luminy, care aparține Inserm (Institutul Național al Sănătății și Cercetării Medicale), în colaborare cu o echipă de epidemiologi din Grupul Regional de Studiere a Cancerului din Caen, tocmai au identificat „proba biologică“ a unei legături între expunerea la pesticide în mediul agricol, precum și la dioxine și solvenți organici și anomalile cromozomiale care pot favoriza dezvoltarea unui limfom sau a cancerului sistemului imunitar. Urmărind pe o perioadă medie de zece ani o populație de 128 de agricultori expuși la pesticide, cercetătorii din Marsilia au descoperit că prezentau în sânge o frecvență de transmutație (schimb de mate-

rial genetic) a celulelor, între cromozomii 14 și 18, putând fi până la de 1 000 de ori mai mare față de normal. Or, aceste schimbări sunt în general adevărați precursori tumorali, reprezentând o primă etapă spre cancerizare⁽⁴³⁸⁾.

Dar piața pesticidelor reprezintă 2 miliarde de euro anual doar pe teritoriul Franței. Francezii sunt primii utilizatori de pesticide din Europa și pe locul patru la nivel mondial după Brazilia, Statele Unite și Japonia. Să sperăm că în Franța promisiunile vor fi respectate: la terminarea planului Écophyto 2018, hotărât de Michel Barnier, ministrul Agriculturii de la acea vreme, sectorul agricol trebuie să fie redus „pe cât posibil” cu 50% în cei zece ani de utilizare a pesticidelor.

2 în 1

În anul 2000, exclusivitatea asupra erbicidului Roundup expira, autorizând pe oricine să-l fabrice... Ideea de geniu a fost: culturile transgenice, adică semințe modificate genetic (OMG) care să reziste la Roundup. Astfel, începând din anul 1993, Monsanto dezvoltă culturile „Roundup Ready” (gata pentru Roundup), plante în care a fost introdusă o genă care le permite să reziste răspândirilor de Roundup, în timp ce acesta omoară toate buruienile din jur. Această descoperire avea două avantaje: în primul rând, devansarea concurenților și, apoi, comercializarea a două produse în loc de unul, pentru că sunt indisolubile!

Tehnica ușura în mod considerabil viața agricultorilor care puteau, pe deasupra, să însămânțeze sau să planteze o zonă plivită imediat și să răspândească pesticidele practic până la recoltare. Iar noi, de atunci, mâncăm reziduuri.

Trebuie să ne întoarcem în timp. George Bush tatăl tocmai a fost ales președinte și dorește mai mult decât orice să instaureze supremația industriei americane mai întâi asupra Japoniei, apoi asupra întregii lumi: una dintre cele mai promițătoare este biotehnologia. În ceea ce o privea, Monsanto, aflată într-o situație dificilă, știe că trebuie neapărat să fie acoperită de FDA în această

nouă aventură și să obțină o reglementare prin care publicul să fie asigurat că OMG pe care e pe cale să le producă sunt sigure. Și face în așa fel încât să o obțină! Supervizată de Michael Kantor (fost avocat al firmei și al Consiliului Internațional al Biotehnologiei și Alimentelor), pe atunci numărul doi la FDA (înainte de a reveni la Monsanto ca vice-președinte, în anul 1992), reglementarea privind OMG este pusă la punct și publicată de agenție, conținând articolul care va face obiectul tuturor controverselor: „În cele mai multe cazuri, componentii alimentelor care provin dintr-o plantă modificată genetic vor fi aceiași – sau similari ca substanță – ca aceia întâlniți în mod obișnuit în alimente ca proteinele, grăsimile, uleiurile și hidrații de carbon.”⁽⁴³⁹⁾

Impunând de la început principiul „de echivalență în substanță”, ce permite substanțelor modificate genetic să scape de orice test de evaluare a riscurilor, pentru că, modificată genetic sau nu, se admite că e aceeași plantă. Desigur, e un ADN recombinat reintrodus în plantă, dar se pleacă de la principiul că ADN-ul e *doar* ADN, același pentru toate organismele vii... așadar, nu există nicio problemă, ne spun producătorii de OMG. Or, un tip de microorganism care a ingerat glifosat și căruia i-a rezistat (deci, care conține această substanță) este introdus în genele plantei și va produce, în mod obligatoriu, noi proteine ale căror efecte nu le cunoaștem. Oare acest lucru nu ar putea reprezenta nicio diferență?

Totuși, tot în virtutea acestui text, etichetarea OMG este interzisă, privându-ne pe noi, consumatorii, de informația care ne-ar permite să alegem dacă dorim sau nu să consumăm astfel de produse! În același timp, FAO și îndeosebi OMS apără aceleași idei, preluate de OCDE (Organizația de Cooperare și de Dezvoltare Economică); declarând că legile naționale care cereau etichetarea „blochează comerțul” și făcând în mod voit ca acest comerț să treacă înaintea dreptului cetățenilor, să știe ce mănâncă!

OMG: o cotitură periculoasă pentru omenire

„The genetic modification of crops is taking mankind into realms that belong to God, and God alone“⁽⁴⁴⁰⁾, avertizează prințul Charles.

Primul OMG scos de Monsanto a fost soia Roundup Ready, dar multe altele vor urma destul de repede. Astăzi, 70% din alimentele americane conțin OMG... și 90% din OMG cultivate în lume provin din semințele comercializate de Monsanto. Dintre aceste OMG, 70% sunt numite „Roundup Ready“, adică sunt rezistente la erbicidul cu același nume. Restul de 30% sunt Bt-uri fabricate pentru ca planta să producă un insecticid. Modificate genetic, aceste cereale posedă o genă provenită din bacteria *Bacillus thuringiensis*, care face ca planta să producă singură o substanță toxică pentru insecte. Totuși, pe teren, se pare că unii dăunători devin treptat rezistenți la OMG⁽⁴⁴¹⁾, în timp ce alte insecte care sunt benefice ecosistemului, ca fluturii, albinele, gărgărițele, râmele... mor din cauza lor. Dar vom reveni asupra acestui subiect!

Unele plante transgenice ca sfecla roșie, grâul, rapița, lucerna, porumbul, plopul, cartoful, floarea-soarelui, soia, vița de vie, lăptuca, cicoarea și cafeaua sunt astăzi cultivate, cu titlu experimental, în Franța, dar singura cultură transgenică comercială autorizată era porumbul MON 810 Monsanto. Din februarie 2008, guvernul francez a revenit asupra acestei autorizări, furnizând un dosar științific menit să aducă elemente noi ce ar fi putut readuce în discuție siguranța sanitară și a mediului înconjurător în cazul acestui porumb. În detrimentul producătorilor de semințe și al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentelor (EFSA)⁽⁴⁴²⁾, care tocmai i-au reafirmat caracterul nevătămător pentru organism. Comisia Europeană va trebui să decidă: dacă ia în considerare acest aviz, clauza de salvare jucată de Franța va cădea în mod automat. Numai dacă...

COMPLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Mai multe țări europene interzic actualmente porumbul MON 810, printre care Germania, Franța, Grecia, Austria, Ungaria și Luxemburg, în timp ce el este cultivat în alte șapte țări europene, pe o suprafață totală de 107 000 hectare în anul 2008; totuși, cei mai mulți consumatori europeni sunt împotriva OMG, vigilența sau boicotul lor crește pe zi ce trece (mulțumesc lui José Bové pentru că a acționat într-o vreme în care puțini dintre noi conștientizaseră miza a ceea ce se pregătea) și distrugerile de probe sunt numeroase în toate țările. Astfel încât, de exemplu, Marea Britanie intenționează o regroupare a acestora din urmă într-un loc secret, sub responsabilitatea guvernului. Și dacă, măcar o dată, lucrurile nu ar merge așa cum își doresc ei!

Brațul de fier este crucial: Statele Unite fac încontinuu presiune asupra Europei în conflictul care îi opune în fața OMC, în scopul reducerii barierelor comercializării OMG în Uniunea Europeană, căutând să impună, prin intermediul Codex Alimentarius, noi norme care să le permită să învingă această opoziție. EFSA, jandarmul european, este desființată de ecologiști într-o scrisoare oficială transmisă prin AFP din 29 iulie 2009:

„Greenpeace și Friends of the Earth Europe au avertizat, într-un comunicat comun, Comisia Europeană și guvernele Uniunii Europene împotriva MON 810, pentru că avizul emis de EFSA suferă de «erori și omisiuni serioase». Franța a respins avizul emis de EFSA, contestând metoda utilizată, cerând evaluări mai precise. «Pentru că metodologiile cerute erau în curs de revizuire, urmând a fi finalizate în anul 2010, avizul dat de EFSA încă nu a putut ține cont de el», au afirmat recent ministrul francez al Dezvoltării Durabile, Jean-Louis Borloo, și cel al Agriculturii, Bruno Le Maire. «EFSA suferă de o lipsă gravă de expertiză științifică sau joacă un joc politic foarte riscant cu sănătatea noastră, dar și cu mediul», afirma Adrian Bebb, unul dintre responsabilii Friends of the Earth. Mai virulentă, experta în OMG de la Greenpeace, Marta Vétier, le-a recomandat

europenilor să «respingă avizul EFSA, să interzică cultivarea de MON 810 și să caute un alt organism capabil să elibereze avize neipocrite și bazate pe știință». ^{“(443)”}

„Începând din anul 2002, EFSA a eliberat patruzeci și două de avize pentru OMG. Toate pozitive. Explicația este înțeleasă de ecologiști, care acuză agenția că este jucăria lobby-ului industrial. Autoritatea europeană se apără. Toate avizele, spune ea, au fost emise «după multe discuții», fiind fondate pe dosarele furnizate de industriași (întocmai), EFSA neavând mijloacele necesare unor cercetări proprii. “Parcă visăm! Să fie oare singurii care nu au auzit vorbindu-se despre rapoarte și analize falsificate? De ce sau pentru cine acoperă ei aceste practici? *Les Amis de la Terre* au contestat și ei neutralitatea mai multor membri ai grupului de experți pentru OMG, pentru legăturile lor, directe sau indirecte, cu unele întreprinderi de biotehnologie. „Începând cu președintele, Harry Kulper, coordonatorul, în perioada 2000-2003, al programului de cercetare europeană la care participau Monsanto, Bayer Crop Science și Syngenta. «Era vorba despre un program comunitar public, răspunde directoarea EFSA, Catherine-Geslain-Laméelle. De altfel, dacă trebuia să-i descalificăm definitiv pe toți cei care au lucrat cu industria, nu am găsi pe nimeni». ^{“(444)”} Sunt amuzanți acești indivizi care se exprimă în numele acestor agenții publice... ne fac să ne gândim la fotbalistii care au fost învățați să spună trei fraze simple, pe care le restesc indiferent de meci. Oare cât timp încă aceste organisme ale căror membri sunt plătiți pentru a ne asigura protecția, cred că aroganța va mai fi suficientă pentru a ne face să suportăm ideea că ei activează în alte interese? Există și ipoteza (măruntă... foarte, foarte măruntă...) că ar fi vorba despre simplă prostie, dar studiind mai aprofundat pe site-ul oficial al EFSA, aflăm că toți acești membrii completează o declarație de interese anuală, publicată pe „Declaration of Interests Database“. Și când accesăm acest link, singura informație care apare este: „No expert present“! În materie de transparență, nu e deloc nemaipomenit! Cu atât mai mult cu cât confidențialitatea dezbaterilor este în continuare obligatorie.

Cealaltă problemă crucială este că, prin deschiderea piețelor și riscul de contaminare a culturilor, nu mai știm foarte bine ce avem în fafurie. Din anul 1998, Spania, de exemplu, cultivă OMG la scară mare, care nu se opresc la frontiere... Așadar, găsim OMO, fără să știm mereu, în anumite alimente pe bază de porumb, de soia sau de rapiță, în unele mâncăruri preparate, conserve... Având în vedere și că 80% din OMG sunt destinate hrănirii animalelor, ne aflăm la capătul lanțului... Asemenea pesticidelor, efectele lor pe termen lung asupra faunei, florei și a organismului uman (toxicitate, alergii, rezistență la antibiotice) sunt prost evaluate din lipsa unor teste efectuate pe termen lung. „Observăm efectele pe rozătoare după nouăzeci de zile, dar nici măcar nu ne uităm la ce se întâmplă cu generația următoare. Este scandalos”⁽⁴⁴⁵⁾, protestează Yvon Le Maho, ale cărei rapoarte se află la originea moratoriului MON 810.

Este atât de adevărat încât, chiar dacă am stopa folosirea OMG acum, imediat, ar fi nevoie de mulți ani pentru ca răspândirea lor în natură să fie controlată, pentru ca solurile să redevină sănătoase și ca urmele lor să dispară din organisme noastre.

Andrew Kimbrell, directorul Centrului pentru Evaluarea Tehnologiei de la Washington, recunoaște că astfel de diseminări sunt inevitabile: „Poluarea biologică va fi coșmarul mediului în secolul al XXI-lea”⁽⁴⁴⁶⁾, afirma el într-o discuție cu un jurnalist de la *New York Times*, „nu este ca o poluare chimică – niște ulei răspândit – care eventual se dispersează. Poluarea biologică este un fenomen total diferit, mai mult decât o boală. Oare Monsanto va fi găsită vinovată când una dintre aceste transgene va crea o super-sămânță sau o insectă rezistentă?”

Dar Jerry Hjelle, vicepreședinte al Monsanto pentru afacerile regulamentare, căruia i-a fost pusă această întrebare, a răspuns: „Rezistența nu ar trebui să fie ceva care să ne preocupe, pentru că putem rezolva această problemă cu noi produse!”

Iată un lucru liniștitor!

După noi, potopul...

„Monsanto nu ar trebui să aibă sarcina să garanteze siguranța produselor alimentare modificate genetic. Interesul nostru este să vindem cât mai mult. Asigurarea siguranței lor este treaba FDA”⁽⁴⁴⁷⁾, spunea Phil Angell, pe vremea când era director de comunicare la Monsanto!

Da, dar... cu aceste plante cu gene modificate, pesticidele au devenit un produs alimentar în întregime, pentru că găsim reziduuri în boabele de soia și de porumb transgenice, în hrana noastră... atunci când gena plantei în sine nu este un pesticid.

Problema este că, în cincisprezece ani, s-au făcut foarte puține studii privind impactul OMG asupra sănătății noastre. Pentru că cercetătorii nu au găsit ușor (este puțin spus) fonduri pentru acest gen de proiecte, singurele studii de certificare erau cele conduse de Monsanto pe șobolani; păstrate secrete de companie, până ce Greenpeace obține din partea tribunalelor germane ca accesul la ele să fie public. Minimum ce putem spune este că „interpretarea datelor putea fi controversată și că secretul nu trebuia să fie o miză când OMG sunt destinate consumului omului”, spune directorul Gilles-Éric Séralini⁽⁴⁴⁸⁾, unul dintre puținii cercetători care a condus noile experiențe. De aici reiese „o subestimare importantă a semnelor inițiale ale unor boli precum cancerul de toate tipurile, bolile hormonale, imunitare, nervoase sau de reproducere, printre altele...”

Desigur, contraatacul s-a organizat: o echipă de experți a fost solicitată pentru evaluarea rezultatelor studiului original realizat de Monsanto și ale analizei făcute de Séralini *et al.* Ea a conchis, ca de obicei, că „noua analiză făcută de Séralini *et al.* nu furnizează nicio dovadă clară care să indice că MON 863 are legătură cu efecte nefavorabile în acest studiu făcut pe șobolani hrăniți timp de nouăzeci de zile” în raportul lui Doull din august 2007, menționat pe site-ul CRIIGEN, printre fondatorii căruia se numără doctorul Séralini și Corinne Lepage, și a cărui concluzie

nu e lipsită de umor: „Mulțumirile grupului de experți sunt adresate companiei Monsanto pentru că l-a susținut financiar și tehnic.“ Și doctorul Séralini rezumă problema, explicând că OMG nu sunt fabricate în scopul hrănirii lumii, pentru că 99% dintre ele folosesc la tolerarea erbicidelor sau la producerea de insecticide; că acești „bureți cu soluție împotriva buruienilor“ nu fac mai ușoară agricultura durabilă, ci agricultura intensivă, că fenomenele de rezistență apar, necesitând folosirea unei cantități și mai mari de substanță de eliminare a buruienilor, extrem de nocivă pentru mediul înconjurător. „În realitate, țăranul este ostaticul acestor noi tehnologii.“ Și apoi, el este bine plasat ca să o știe: „Ele nu provin dintr-o cercetare de rang înalt, fiind doar primele «ciorne genetice». Într-un organism modificat genetic, se știe ce se introduce, dar nu se știe ce va rezulta, de unde necesitatea efectuării unor selectări experimentale. Evaluarea impactului lor asupra mediului înconjurător și a sănătății aproape că nu e studiată.“ Punct de vedere care îl întărește pe cel al lui Christian Velot: „Studiind OMG în cadrul activității mele de cercetare fundamentală, știu că această tehnologie nu e aproape deloc stăpânită și că răspândim OMG în câmpuri și în farfurii este iresponsabilă. Consumatorii sunt considerați cobai și planeta, o placă de laborator. O spun sus și tare pentru că, dacă peste treizeci de ani mai am șansa (sau neșansa, nu știu) să fac parte din această lume, nu vreau să mă privesc într-o oglindă și să-mi spun *știam și nu am spus nimic*.“

În acest timp, Monsanto nu cunoaște criza. Compania și-a anunțat rezultatele pentru primul trimestru 2008-2009, calificate ca „istorice“. Grupul a înregistrat, în perioada septembrie-noiembrie, un beneficiu net mai mult decât dublu, grație bunei desfășurări a activităților sale în America de Sud.

În aceste trei luni, beneficiul net a crescut cu 117% la 556 de milioane de dolari, față de 256 de milioane realizate anul trecut în aceeași perioadă⁽⁴⁴⁹⁾.

Hormonul de creștere a bovinelor

Consumatorii îl detestă, fermierii nici nu vor să audă de el, iar vacile se îmbolnăvesc doar gândindu-se la el!

Aceasta este fraza care îl prezenta pe scurt imediat după autorizarea introducerii lui pe piață!

La începutul anilor '80, patru companii din sectorul chimic au investit împreună un miliard de dolari în cercetarea și dezvoltarea unui hormon de creștere pentru bovine, destinat să fie injectat vacilor în scopul creșterii producției lor de lapte. La vaci, după fătare, este secretat în mod natural un hormon care activează producerea laptelui: este vorba despre somatotropină. Cercetătorii de la Monsanto reușesc să izoleze o genă a acesteia și să o introducă într-o bacterie (*E. coli*, comună la toate mamiferele), în scopul fabricării sale artificiale. Injectată, face ca vaca să producă mereu atâta lapte ca și cum ar hrăni un vițel. Ei o vor numi rBGH (recombinant Bovine Growth Hormone). Timp de paisprezece ani, firma se va „zbate” să obțină de la FDA autorizația de comercializare. Paisprezece ani plini de polemici de tot felul fața de eforturile făcute de Monsanto pentru a ascunde efectele nocive ale hormonului. Unele studii arată că utilizarea rBGH crește prezența de Insuline-like Growth Factor 1 (IGF-1) în lapte. Această substanță, a cărei funcție este să crească proliferarea celulelor pentru a ajuta bebelușii să crească, este prezentă și în laptele matern. Și FDA afirmă că, dacă există un surplus în laptele provenit de la vacile tratate cu rBGH, nu are nicio consecință pentru că el nu trece în sânge și, oricum, este distrus prin pasteurizare sau în intestinul omului. Or, oameni de știință ca Samuel Epstein, de la Universitatea din Chicago, și Michael Hansen, de la Consumer Policy Institute (revista consumatorilor americani) asigură „că IGF-1 induce transformarea malignă a celulelor, stimulând proliferarea tuturor celulelor, bune sau rele, și deci, la om, creșterea ratei cancerului la sân, la colon și la prostată”^{“(450)”}.

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

În anul 1990, un veterinar aduce și date care atestă o creștere semnificativă a ratei de infecție la mamelele care, din cauza agresivității tratamentului, se umplu de puroi... care, desigur, trece în lapte. Aceste infecții necesitau tratarea vacilor cu doze mari de antibiotice, ale căror reziduuri erau și ele găsite în lapte. Fapte cu atât mai grave pentru oameni cu cât, în ultimii ani în care ne sunt prescrise din ce în ce mai multe antibiotice, se pare că în organismele noastre se instalează o rezistență la antibiotice, care ne va lăsa din ce în ce mai dezarmați în fața bolilor.

Veterinarul este dat afară de FDA... care declară în revista *Science*, pentru prima oară în istoria sa pentru o substanță, că nu a autorizat încă rBGH „fără pericol pentru consumul uman”⁽⁴⁵¹⁾.

La începutul anului 1994, FDA autorizează comercializarea hormonului produs de Monsanto sub numele de Posilac®⁽⁴⁵²⁾.

Puțin mai târziu, în timp ce Monsanto se străduiește să obțină omologarea hormonului său în Canada, guvernul canadian emite un raport care arată că rezultatele studiilor făcute de Monsanto constând în hrănirea unor șobolani timp de nouăzeci de zile cu rBGH în doză mare au fost „prost reamintite” de FDA în articolul din revista *Science*. Dezvăluind că între 20 și 30% din șobolani dezvoltaseră anticorpi de rBGH, dovadă că rBGH trecea în sânge și că sistemul imunitar îl detectase și combătuse. La șobolanii masculi s-au evidențiat chisturi pe tiroidă și o creștere a infiltrațiilor glandei prostatice. Dar acest lucru nu a schimbat poziția FDA. Doar unul dintre reprezentanții ei oficiali, de la Centrul de Medicină Veterinară, John Scheid, a fost nevoit să-i declare unui reporter de la Associated Press: „Noi nu am avut datele brute ale studiului, ne-am bazat pe rezumatul furnizat de Monsanto.”⁽⁴⁵³⁾

Ca și cum criticii ar decerna Premiul Goncours citind doar coperta a patra!

Mai recent, alte studii au confirmat temerile, constatând: „Femeile la premenopauză, cu vârsta sub cincizeci de ani, prezentând o concentrație ridicată de IGF-1, aveau de șapte ori

mai multe «șanse» să dezvolte un cancer de sân decât cele cu o concentrație normală⁽⁴⁵⁴⁾, [...], că rata de cancer la sân la femeile americane de peste 50 de ani a crescut la 55,3% între 1994, anul în care rBGH a fost introdus pe piață, și anul 2002⁽⁴⁵⁵⁾. La fel, un studiu condus de doctorul Steinman, de la Albert Einstein College of Medicine din New York, a arătat că americancele care consumă zilnic produse lactate au de cinci ori mai multe șase să nască gemeni decât cele care nu consumă. Totul, datorită IGF-1⁽⁴⁵⁶⁾...

Taci și mănâncă!

Utilizarea acestui hormon artificial este interzisă în Europa, în Canada, în Japonia, în Noua Zeelandă și în Australia, dar o mare parte din producția industrială de lapte conține acest hormon în Statele Unite, în America Latină și în opt țări de pe alte continente. Societatea Monsanto, susținută puternic de un lobby agresiv al Consiliului Național al Produselor Lactate, continuă să nege evidența științifică a riscurilor laptelui „tip rBGH“, în ciuda unei serii de materiale publicate în ultimii cincisprezece ani, îndeosebi în *The International Journal of Health Services*, cel mai prestigios organ internațional în materie de sănătate; în timp ce FDA nu vede nimic, nu aude nimic, mai puțin când... compania o trage de mână.

Am văzut că niciun produs transgenic nu este etichetat în Statele Unite, din cauza faimoasei „echivalențe în substanță“; și Monsanto s-a grăbit să obțină de la FDA ca producătorilor care utilizează hormonul să nu li se ceară să aplice pe lapte o etichetă indicând „conține transgenice“, pentru că nu exista „nicio diferență între laptele cu hormoni și celelalte tipuri“⁽⁴⁵⁸⁾. Așadar, „laptele cu hormoni“ poate fi amestecat cu laptele natural! Dar, în întreaga lume, anchetele făcute pe lângă consumatori pentru a vedea dacă preferă sau nu etichetarea transgenicelor dau între 80

și 98% în favoarea etichetării. Monsanto știe foarte bine ce ar avea de pierdut! Unele lanțuri mari de magazine, ca Wal-Mart, cafenelele Starbucks, se angajează în fața clienților să nu utilizeze laptele cu hormoni. În fața acestor acțiuni ale supermarketurilor și a respingerii din partea consumatorilor, răspunsul firmei este să hăruiască autoritățile pentru a nu se mai pune nici eticheta că un lapte „nu conține rBGH“, susținând, pe de o parte, că este defăimător pentru produsele care îl conțin și, pe de altă parte, „înșală“ consumatorii, pentru că laptele îl conține în mod natural! E frumos, dar să nu își facă griji pentru noi: toată lumea a înțeles foarte bine diferența dintre prezența unui hormon natural și prezența de rBGH într-un aliment. De altfel, firma atacă în mod sistematic în justiție toate societățile producătoare de lapte care afișează mențiunea pe cutiile de lapte pe care le produc; ba chiar a atacat în justiție o societate de producere a laptelui care se angajase să nu vândă niciun produs care să conțină hormon sintetic de creștere! Urmărirea judiciară a încetat atunci când societatea a acceptat să adauge pe etichetele sale mențiunea ce preciza că „FDA nu a constatat nicio diferență semnificativă între laptele de vacă tratat cu hormoni și laptele de vacă netratat.“

Nu numai că e OK să nu scrii ce conține un produs care poate fi periculos pentru sănătate, mergând astfel în întâmpinarea dorinței celor care îl vor consuma, dar nu e OK nici să spui că un alt produs este natural, pentru cei care ar dori să aleagă... Între prejudiciul economic ce ar putea fi făcut firmei și ipoteca pe care o înscrie pe viețile noastre, „principiul precauției“ merge mereu în aceeași direcție! Nici măcar nu vorbesc despre retragerea pur și simplu de la vânzare a unui produs pus la stâlpul infamiei de atâtea studii!

Pe scurt, ceea ce Monsanto ar dori este să nu avem de ales! Dar, de data asta, instanțele Uniunii Europene și-au făcut treaba.

Scopul scuza mijloacele

Toate acestea dau o idee vagă despre puterea societății Monsanto. Dar oare cum ajung să ne fie impuse minciuni mari cât munții? Desigur, studiile falsificate, ascunse... Dar totul e cusut cu ață albă în fața privirii specialiștilor! Ei sunt forțați fie să tacă, fie să intre în combinație... în laboratoarele lor, în presă, în instanțele naționale sau internaționale.

Astfel, FDA l-a demis pe Richard Burroughs, însărcinat să analizeze cererea de autorizare de introducere pe piață a rBGH-ului, pentru că a afirmat că studiile furnizate de Monsanto nu erau fiabile... doctorul Arpad Pusztai (cel mai mare expert în testul de evaluare a transgenicelor), care lucra pentru guvernul britanic în anul 1998, a fost demis, iar echipa care muncea cu el la proiect, desființată. El „demonstrase că șobolanii hrăniți cu un soi de cartofi modificați genetic, presupus curat pentru consumul de către om, sufereau de deficiențe mari ale sistemului imunologic, că dezvoltau un creier, un ficat și testicule mai mici, probleme de digestie și o creștere a celulelor intestinului care ar putea fi precancerigene“. Toate datele cercetărilor lor au fost confiscate și Arpad Pusztai a fost calomniat în mass-media, în timp ce i se ordonase să tacă, cu riscul de a fi urmărit în justiție. Ordinul ar fi venit chiar din Downing Street.⁽⁴⁵⁹⁾ Doctorul Shiv Chopra, în Canada, împreună cu alți doi oameni de știință din Biroul Medicamentelor Veterinare, Margaret Haydon și Gérard Lambert, au fost hărțuiți, denigrați, izolați apoi demiși de laboratoarele lor după ce au mărturisit în fața Comitetului Senatorial, în anul 1998, că directorii de la Santé Canada făcuseră presiuni asupra lor pentru autorizarea rBGH-ului în lanțul alimentar fără nicio dovadă a caracterului său nevătămător... Totuși, grație studiilor doctorului Chopra⁽⁴⁶⁰⁾, hormonul a fost interzis în Canada și în Europa, numele său devenind de atunci sinonim cu lupta pentru siguranța alimentară în lume.

Mai aproape de noi, Christian Vélot, profesor-cercetător în genetică moleculară la Institutul de Genetică și de Microbiologie al CNRS de la Universitatea din Orsay, suportă aceleași presiuni în urma unor luări de poziție publice privind OMG: „La sfârșitul anului 2006, au fost mai întâi muștrări verbale care au devenit repetitive, urmate de presiuni materiale, de confiscări de credit...“, până la o scrisoare oficială care îl anunța că contractul său nu va mai fi reînnoit la sfârșitul anului 2009. Conform ultimelor noutăți, grație acțiunilor duse de studenții din campusul Universității din Orsay și de asociația „Sciences citoyennes“ (care regroupează cetățeni și cercetători), petiției naționale pe care ei au lansat-o și mediatizării care a urmat, raportul de forțe s-a inversat și Christian Vélot își poate continua cercetările privind electronul liber, în afara CNRS, depinzând direct de universitate. Numeroși sunt cercetătorii care, pentru că au îndrăznit să critice caracterul nevătămător al OMG cu studii sprijinite pe probe nu au avut această șansă, fiind demși, detașați, trași pe linie moartă! Ca Ignacio Chapela de la Universitatea Berkeley, care a descoperit, împreună cu unul dintre colaboratorii lui, contaminări OMG pe porumbul mexican, provocând furia societății Monsanto imediat după publicarea descoperirii lor în revista științifică *Nature*. Atunci, Monsanto a declașat o campanie vastă de defăimare, prin intermediul unui site Internet, AgBioWorld, în care alți oameni de știință postau articole pro OMG, denigrându-l personal pe Ignacio Chapela. „Un articol postat de Mary Murphy afirma că autorul articolului din revista *Nature*, I. Chapela, face parte din conducerea Pesticide Action Network North America, un grup de activiști și că [...] nu e cu adevărat ceea ce am putea numi un autor imparțial. În aceeași zi, o anume Andura Smetacek postează pe site un mesaj intitulat «Ignacio Chapela: activist înainte de a fi om de știință» în care putem citi că domnul Chapela ar fi fost manipulat de activiști anti-tehnologie (ca Greenpeace, Amis de la Terre sau Organic Consumers Association)“. Aceste două mesaje vor fi trimise la

peste 3 000 de oameni de știință! Căutând mai bine, observăm că AgBioWorld nu este, așa cum pretinde, o fundație cu scop nelucrativ destinată informării comunității științifice privind agricultura biologică, ci că site-ul este găzduit de societatea Bivings, specializată în comunicare și lobby pe Internet, care numără printre clienții ei societatea Monsanto. De altfel, într-un document de îndrumare adresat clienților și intitulat „Marketing viral: cum să infectezi lumea“, grupul Bivings ne informează că, pentru unele campanii, nu este recomandat, fiind chiar dezastruos, ca publicul să știe că societatea dumneavoastră este direct implicată. Și, atunci când ajungem la IP-urile lui Mary Murphy și Andura Smetacek, autoarele celor două mesaje, dăm peste adresa gatekeeper.2monsanto.com, proprietatea companiei Monsanto din Saint-Louis.“⁽⁴⁶¹⁾

După ce și-a pierdut postul de cercetător în biologie la Universitatea Berkeley, I. Chapela va fi reangajat prin hotărâre judecătorească pentru demitere abuzivă. Dar el denunță: „Îmi duc povara de declanșator de alarmă. Nu am un buget pentru a conduce cercetările care mă interesează, pentru că, de acum, în Statele Unite, nu mai poți lucra în biologie dacă refuzi sprijinul firmelor de biotehnologie...“

De aceeași întâmplare nefericită a avut parte și biologul Robert Bellé, care a demonstrat caracterul cancerigen al erbicidului de bază al societății Monsanto, Roundup. În ciuda dovezilor aduse, „acest produs continuă să fie găsit, la vânzare liberă, în magazinele cu produse de grădinărit, lucru incredibil!“, exclamă cercetătorul și, mai rău, pune la punct un „test de cernere“, pornind de la modelul stabilit pentru Roundup, care „ar permite determinarea produselor cu risc cu mult înaintea apariției patologiilor. Și asta indiferent de doza de produs testat. Momentan, un astfel de test nu există. Potențialul cancerigen al pesticidelor, dacă este dovedit, este infinit superior celui al azbestului, pentru simplul motiv că toată populația este expusă la ea, și că dozele difuzate în atmosferă de 50 de ani sunt foarte

ridicate!“ Or, de mulți ani, cererile de finanțare depuse la Agenția Națională de Cercetare sunt respinse.⁽⁴⁶²⁾ Și alți oameni de știință sunt la fel de persecutați: André Cicoella, cercetător în sănătatea mediului, în conflict cu instanțele conducătoare ale INRS pentru că a dezvăluit pericolozitatea eterilor de glicol, demis în anul 1994; Jean-Pierre Berlan, cercetător la INRA, care a nimerit unul dintre cele mai mari scandaluri ale epocii noastre: „mecanismul servind ca bază dogmei binefacerilor aduse de concurența liberă: nu, sursa de profit a acestor firme nu se afla în această concurență, ci, așa cum oricine știe, în constituirea de monopoluri, în cazul de față monopolul pe semințe, în detrimentul liberei lor reproducere de către agricultori, așa cum se făcuse de secole întregi.“ Începând din acest moment, cariera la INRA a lui J.P. Berlan s-a terminat, așa cum o spune chiar el: „Disidentul este trecut de partea cealaltă a oglinzii. El a făcut să cadă măștile, el vede ce ascunde sistemul... oameni de știință care se prezintă cu atât mai obiectivi cu cât rolul lor real este să rezolve problemele care preocupă clasele dominante și să le furnizeze construcțiile intelectuale care legitimează ca naturale și deci inevitabile soluțiile pe care ele le aduc acestor probleme. Oare biologia și genetica, din ultima parte a secolului al XIX-lea până la cel de-al Doilea Război Mondial, nu au justificat din punct de vedere științific și în mod obiectiv rasismul și eugenia?“⁽⁴⁶³⁾ El, care îmi mărturisea, atât de decepționat: „...suntem tineri, alegem cercetarea din ideal, credem că oamenii de știință sunt liberi, or ni se cere să fim în serviciul capitalului, al acestui ban pe care îl disprețuiți!“⁽⁴⁶⁴⁾

„În Franța, importanța lobby-ului și cultura secretului administrativ sunt atât de puternice încât fără acești oameni nu am ști nimic“, scria Pascal Canfin, jurnalist și autor al cărții *C'est pollué près de chez nous*. Este urgent ca, asemenea Statelor Unite cu *Whistleblower Act*, sau Marii Britani, cu *Public Interest Disclosure Act*, Franța să se doteze cu un dispozitiv cu protecție de declanșatori de alarmă. Și raportul comandat de Jean-Louis

Borloo lui Corine Lepage(465) în cadrul legii Grenelle pare să meargă în acest sens...

Întrebat despre acest subiect, Christian Vélot spunea: „Eu mă tem să nu fie din nou o oja pe unghii murdare, dar nu voi face un proces de intenție, o să așteptăm să vedem ce este în mod concret... [...] pentru mine, primele întrebări ce trebuie puse înaintea oricărei aplicații tehnologice sunt despre utilitatea socială... și utilitatea socială, nu oamenii de știință trebuie să răspundă de ea! [...] Și, din momentul în care nu există utilitate socială, nu există o așteptare din partea cetățenilor, cred că evaluarea științifică nici măcar nu se pune, rămânând izolată.”⁽⁴⁶⁶⁾

Drama civilizației noastre este că îi izolăm pe cei care spun adevărul, cercetătorii cinstiți, declanșatorii de alertă, care iau poziții ce pot fi împotriva anumitor interese financiare ale lobby-urilor, și îndreptăm proiectoarele asupra corupților din sistem, cei care, pentru un firicel din această putere sau un oarecare avantaj în natură, sunt gata să-și renege semenii, inteligența lor și principiile care fac omul, în cele din urmă... ce ar trebui să fie! Și la ei merg impozitele noastre, la cei care ne disprețuiesc, care ne duc cu vorba, care sunt nepăsători, ca și cum am spune că ne îmbogățim asasinii... și că e de datoria și în interesul nostru să nu-i lăsăm să cadă pe cei care pierd totul apărându-ne, meseria, bunurile și siguranța lor. Pentru că, în cele din urmă... perdanții suntem noi toți!

Se pare că Monsanto este într-un mod la fel de bizar ținută la curent, la timp, pentru a împiedica publicarea de studii independente care nu îi sunt favorabile... și a bloca reportajele jurnaliștilor care nu îi convin. Jane Akre și Steve Wilson de la Channel 13 anchetaseră despre rBGH și au fost somați, în urma unor scrisori-amenințări trimise de Monsanto postului, să-și revizuiască textul (de optzeci și trei de ori) înainte să fie demiși și ruinați de diferitele procese care au decurs de aici⁽⁴⁶⁷⁾. Ironia istoriei, ei au pierdut la apel pentru că tribunalul a hotărât că nicio lege din Statele Unite nu îi interzicea unui post de televi-

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

ziune să-și mintă telespectatorii! Să-i fie rușine celui care se gândește la rele... În țara în care Watergate a provocat demisia unui președinte (Nixon), iar Monicagate a declanșat o anchetă împotriva președintelui Clinton, care i-a costat 40 de milioane de dolari pe contribuabilii americani...

Dar tactica de vârf a companiei constă îndeosebi în plasarea omului potrivit în locul și momentul potrivit.

Fiecare dintre contactele mele cu politica mi-a dat impresia că beau dintr-o scuipătoare.

Ernest Hemingway

(extras din ziarul *New York Times*, 17 septembrie 1950)

De la Bush tatăl la Obama, trecând pe la Clinton (ei, da, știu, doare!)...

Toate cartelurile biotehnologiei funcționează la fel, chiar dacă *must*-ul îi revine societății Monsanto în materie de „Revolving Doors“, acest sistem care permite trecerea de la un post de conducere într-o companie privată la un post decizional într-o agenție publică sau în guvern și *vice versa*... suficient timp cât să provoace adoptarea unei legi în spatele căreia firma va putea apoi să se adăpostească, în legitimitate, pentru a-și impune propriul *business*, în schimbul căreia finanțează campaniile politice și oferă un interimat aurit în sânul său personalităților influente în așteptarea unei „misiuni“!

Am vorbit deja despre Micheal Taylor care, sub administrația Bush, era avocat asociat al firmei care reprezenta Monsanto, apoi a fost desemnat, în anul 1991, administrator adjunct al FDA, numit la fix pentru a da naștere textului privind reglementarea și legalizarea OMG; în anul 1994, trece pe la USDA, Ministerul Agriculturii, ca director la comerț al lui Bill

Clinton, înainte de a deveni vicepreședinte al Monsanto, în anul 1998, și... de a se întoarce, cu câteva luni în urmă, la postul de consilier principal pe lângă FDA, comisar privind siguranța alimentară în guvernul Obama... În mai 1997, Mickey Kantor, unul dintre strategii campaniei electorale a lui Bill Clinton și negociator pentru afacerile comerciale în perioada primului mandat al președintelui, continuă cu un post în consiliul de administrație al Monsanto. Marcia Hale, fostă asistentă personală a lui Bill Clinton, devine apoi directoare la afacerile publice ale companiei. Charles W. Burson⁽⁴⁶⁸⁾, consilier special, apoi șef de cabinet al lui Al Gore, a fost mai târziu, până în anul 2006, vicepreședinte al Monsanto; David W. Beier, consilierul său special în politică internă, a fost responsabilul afacerilor guvernamentale la Genentec⁽⁴⁶⁹⁾. Când Madeleine Albright a creat un forum între americani și europeni, în încercarea de a găsi un teren de înțelegere privind OMG, Michael Hansen, un om de știință care trebuia să reprezinte Uniunea Consumatorilor, a fost înlăturat în avantajul lui Carol Tucker Foreman, cunoscută pentru trecutul ei de lobbyistă când lucrase pentru interesele societății Monsanto⁽⁴⁷⁰⁾.

Linda J. Ficher..., fost comisar-adjunct al Biroului de Prevenire a Poluărilor, Pesticidelor și Substanțelor Toxice, devine în 1995 vicepreședintă a Monsanto, însărcinată cu afacerile guvernamentale.

Doctorul Michael A. Friedman, fost comisar al FDA la departamentul de sănătate care a susținut aprobarea proiectului Bioshield al guvernului Bush, vaccinul împotriva antraxului și laptele cu hormoni, a ajuns la GD Searle & Co., divizia farmaceutică a Monsanto⁽⁴⁷¹⁾.

Asemenea creditului „Revolving“, ale cărui pericole sunt cunoscute de toată lumea, ușile se rotesc în toate sensurile: Margaret Miller, fost director de cercetări la Monsanto, care lucrase la studii de securitate privind rBGH până în anul 1989, a trecut ca directoare al Siguranța alimentelor și evaluării noilor

medicamente pentru animale din cadrul FDA... și ea, tocmai la momentul potrivit! Suzanne Sechen, fostă studentă la Universitatea Cornell a profesorului Dale Bauman, care fusese plătit de Monsanto pentru a testa rBGH, a fost unul dintre autorii articolului falsificat, publicat de FDA în *Science*, după ce a fost recrutată de agenție... În timp ce Rufus Yerxa, fost consilier juridic al firmei, era numit reprezentant al Statelor Unite pe lângă OMS, și Robert Fraley, unul dintre cei care au descoperit soia Roundup Ready, devenit vicepreședinte al Monsanto, a trecut consilier tehnic la secretariatul pentru Agricultură.

Patru miniștri ai lui W. Bush erau apropiați ai societății Monsanto: John Ashcroft, ministrul Justiției, a fost cel mai mare colector de fonduri de campanie din partea firmei pentru alegerile prezidențiale; Tommy Thompson, secretar la Sănătate, a fost sponsorizat de ea; Ann Veneman, secretară la Agricultură, reprezenta Calgene, care aparține societății Monsanto; Donald Rumsfeld, secretar la Apărare, era directorul societății Searle, o filială a Monsanto, fără să uităm de Clarence Thomas, care a fost avocat al firmei înainte de a fi numit judecător la Curtea Supremă⁽⁴⁷²⁾!

Și aceleași suspiciuni planează asupra administrației Obama, în ciuda promisiunilor sale din campanie. Cu excepția lui Michael Taylor, unele nume sunt suspecte; de exemplu, Tom Vilsack⁽⁴⁷³⁾, secretar de stat la Agricultură, care are un trecut pro-OMG; Islam Siddiqui, numit „lobbyistul pesticidelor“, care vine de la CropLife (ce reunește unele dintre cele mai mari carteluri ale chimiei, organizație care a trimis o scrisoare de protest lui Michelle Obama pentru că a creat o grădină bio la Casa Albă), a fost numit șef al negocierilor pentru comerțul agricol; Roger Beachy, fost director al Fundației Monsanto, The Danforth Plant Science Center, a trecut la conducerea NIFA (Institutul Național al Agriculturii și Alimentelor), foarte noul departament de cercetare al Ministerului Agriculturii, cu un buget de 500 de milioane de dolari...

Bugetul cheltuit de cele mai mari cinci societăți de biotehnologie pentru promovarea transgenicelor este colosal: aproximativ 500 de milioane de dolari anual care se evaporă în publicitate. Doar în anul 2001, ele au cheltuit 142 de milioane de dolari pentru a face presiune asupra Washingtonului. Și este adevărat, pentru că lobby-urile trebuie să-și publice conturile, având în vedere că este legal să facă lobby și să participe la campanii electorale⁽⁴⁷⁴⁾.

Și am mai putea scrie pagini întregi!

Vorbim despre Statele Unite, pentru că deciziile luate la nivelul conducerii acestor multinaționale se repercutează asupra întregii lumi, dar Franța nu rămâne datoare în materie de corupție: conform ultimului raport al organizației non guvernamentale Transparency, care a fost publicat în anul 2009, Franța este clasată a douăzeci și patra – în scădere cu patru locuri față de 2007 – din 180 de țări.

Claude Bourguignon⁽⁴⁷⁵⁾, renumit pentru lucrările și experiențele sale în microbiologia solurilor, scria: „INRA a respins în unanimitate agricultura biologică, biodinamică, fără să o studieze vreodată! Este o eroare profesională gravă din partea acestui institut față de deontologia științifică. Aici și-a pierdut libertatea. Nu mai este cu adevărat un institut de stat. Este un institut în serviciul marilor societăți comerciale de îngrășăminte. Peste jumătate din comenzile de teze ale INRA provin de la ele. Și INRA nu este singura.“

ONU spală mai alb decât albul

Biotehnologiile nu sunt instrumente neutre. Odată pornite pe acest drum, vedem foarte bine, consecințele sunt iremediabile, iar OMG, de îndată ce ajung în natură, nu mai pot fi șterse.

Dar, ignorând efectele practicilor lor, cartelurile de agrochimie văd doar controlul pieții mondiale și profitul fără limite. Desigur, asta nu se spune, se camuflează! Mark Penn, arhitect al campaniei lui Hillary Clinton și director la Burston Marseteller, agenție de relații publice care numără printre clienții săi un număr important de industrii chimice cu reputația pătată, mărturisea că unele studii confirmaseră că „percepția marelui public privind căutarea profitului ca motivație primordială a întreprinderii dăunează în mod inevitabil credibilității sale. Pentru contracararea acestui sentiment, societatea era incitată să comunice cu simboluri care suscitau speranța, satisfacția, respectul pentru semen și față de sine.”⁽⁴⁷⁶⁾

Crezul este pe măsura apetitului lor: astăzi, suntem 6,799 miliarde de oameni pe pământ și ar trebui să fim 9 miliarde în 2040... lumea trebuie hrănită! Și fără OMG, ei ne jură că e imposibil! Ce scuză frumoasă! Dar, pentru aceste companii care controlează aceste tehnici și nu au nimic de filantropi, care va fi returul investițiilor lor pentru vinderea produselor în cele mai sărace țări, dacă nu un mod de a-și extinde supremația, pentru că Africa, Argentina și India... nici ele nu se vor putea întoarce înapoi?

Între timp, îi auzim pe acești binefăcători ai omenirii: Roundup nu este un erbicid, ci, dimpotrivă, un mijloc de extindere a culturilor, reducând utilizarea de pesticide, arăturile, deci eroziunea solurilor și de obținere de venituri pentru toți săracii planetei; cum biotehnologia nu echivalează cu manipularea genelor și introducerea lor în lanțul alimentar fără să se cunoască consecințele și în scopul brevetării viului, este mana cerească care va permite scoaterea din foamete a miliarde de indivizi!

Organizația Mondială a Comerțului, având grijă să oblige toate țările din Sud să accepte orice investiție străină, să acorde „tratamentul național” oricărei firme străine instalată pe teritoriu, ideea era ca aceste transnaționale cu reputația știrbită să-și refacă imaginea, câștigând în același timp noi teritorii în care să impună

alimentele modificate genetic în marile țări emergente din lumea a treia (India, Brazilia, Africa de Sud); cu atât mai mult cu cât cea mai mare parte a europenilor nu aveau încredere nici în alimentele modificate genetic, nici în instanțele naționale de reglementare și cu cât rezistența se întărea în Statele Unite.

Reciclarea verde sau Global Compact⁽⁴⁷⁷⁾

Scopul acestei fundații înființate de Kofi Annan este un parteneriat între marile întreprinderi și ONU pentru optimizarea „obiectivelor comunității internaționale cu lumea business-ului!” Cunoscându-i, par greu de conciliat, dar să continuăm... Ea se bazează pe ideea „că nu există dezvoltare fără securitate, că nu există securitate fără dezvoltare, și că nu pot exista nici securitate, nici dezvoltare dacă drepturile omului nu sunt respectate”. Genial!

Așadar, trebuie construite piețe, combătută corupția, păstrat mediului, și aplicate drepturile omului... Pe scurt, societățile trebuie să se angajeze să respecte nouă mari principii în schimbul cărora pot utiliza numele și sigla ONU, în timp ce programele organizației primesc finanțări de la aceste companii. Îndoilele încep când vedem societăți ca Bayer și BASf printre membrii fondatori.

Bayer și Global Compact

Ne amintim că Bayer AG este o enormă industrie chimică și farmaceutică, care și-a lărgit activitatea la fabricarea pesticidelor și a maselor plastice; vânzările sale în anul 2000 reprezentau peste 30 de miliarde de dolari. Grupul a achiziționat, în urmă cu câțiva ani, departamentul controversat de la Aventis, Crop Science, transformându-l într-una dintre cele mai mari firme pentru dezvoltarea și comercializarea OMG. Istoria lui se cunoaște de 125 de ani, de la fabricarea și vânzarea de droguri (ca heroina, Ciproxin și Baycol), la Zyclon B, la loturile de sclavi de la Auschwitz⁽⁴⁷⁸⁾ și la poluarea mediului provocată de

produsele chimice... În decembrie 2001, revista Washingtonului, *Multinational Monitor*, a clasat Bayer AG printre cele mai rele zece societăți ale anului⁽⁴⁷⁹⁾.

Oare cum a obținut această întreprindere formarea unui parteneriat cu ONU⁽⁴⁸⁰⁾? Ea face parte din companiile care au atacat guvernul sud-african pentru că a autorizat fabricarea unui generic mai ieftin al unui medicament împotriva virusului HIV, ea este legată de PPL Therapeutics, firma lider în clonare, angajând-o pentru producerea oii „Tracy“.

Bayer este al treilea producător mondial de erbicide și domină piața insecticidelor. Putem afirma acum că acestea din urmă sunt în mare parte responsabile pentru otrăvirile cu pesticide în țările din sud. OMS numără anual 2 milioane de otrăviri provocate de aceste substanțe și evaluează că numărul cazurilor nedeclarate ar duce această cifră la peste 10 milioane. Anual, aproximativ 200 000 de persoane mor otrăvite. În anul 1995, Bayer promisese retragerea de pe piață a celor mai toxice pesticide, dar nu a făcut-o, pretextând că utilizatorii de pesticide sunt cei care trebuie să-și ia măsuri de precauție... în aceste țări în care minimumul pe care îl putea spune este că prioritatea mâinii de lucru prost plătite nu este să ceară instrucțiunile de utilizare!

Dar, filantropă până la capăt, pentru „reducerea la minimum a riscurilor pentru persoane și mediul înconjurător“, Bayer a instituit inițiativa „Agrovida“ în America Latină, în scopul instruirii țăranilor în utilizarea pesticidelor! Câteva mii de țărani profită de acest program, dar ce se întâmplă cu celelalte milioane? În Brazilia, unde a fost instituit programul „Agrovida“, Baysiston, pesticidul numărul unu de pe piață, a otrăvit sute de cultivatori de cafea, pe unii dintre ei mortal. Publicitatea îi face să creadă că Baysiston este un îngrășământ care crește randamentele și prezintă produsul ca fiind inofensiv... asta ne amintește ceva! Conform unor rapoarte apărute în presa german și braziliană, Bayer ar fi făcut presiuni asupra administrațiilor locale și medicilor ca să minimizeze lucrurile, ar fi amenințat că

va acționa în justiție comunitățile care intenționau să limiteze utilizarea Baysostonului, ar fi contactat spitелеle pentru a le recomanda să nu menționeze o otrăvire cu pesticid pe actele de deces oficiale și, mai târziu, ea ar fi făcut o donație financiară unui grup de doctori care cooperau...⁽⁴⁸¹⁾ Mereu aceleași metode: manipulare, intimidare, ipocrizie, indiferență care rezistă la orice.

În acest timp, Bayer comunică intens despre cooperarea sa cu ONU, trimițând jurnaliștii și defăimătorii la angajarea sa în „Global Compact“, atrăgând asupra sa reputația Națiunilor Unite pentru a prezenta o imagine de întreprindere umanitară, fără să-și modifice cu nimic comportamentul.

Așadar, Global Compact le permite pur și simplu întreprinderilor care ar avea gânduri ascunse să se eticheteze drept firme „responsabile“ sau „etice“, scăpând astfel de orice cod constrângător pentru activitățile lor, în schimbul unor sume de bani donate organizației.

Fundația Rockefeller, Revoluția verde și CGIAR

La originea Revoluției verzi se află ideea că genetica ar fi principalul factor ce determină nivelul producției culturilor alimentare. Și pe acest principiu, în anul 1943, debutează o colaborare între fundație și guvernul mexican, în scopul dezvoltării unor varietăți de porumb și de grâu cu potențial ridicat de randament. Într-adevăr, creșterea producției de grâu va fi spectaculoasă, dar costul semințelor și al investițiilor în material, prohibitiv pentru un număr mare de țărani, a dus la o intensificare a exodului rural; mii de țărani au venit să îngoașe rândurile cartierelor de la periferia marilor orașe sau ale candidaților la emigrare spre Statele Unite. Dar, convinsă de ceea ce considera un succes (iar pentru ea chiar este un succes!), Fundația Rockefeller difuzează ideea de Revoluție verde în întreaga lume prin intermediul implantării de noi centre de cercetare: orezul, în Filipine, Centrul Internațional de Agricultură Tropicală, în

Columbia, al cartofului, în Peru, și Institutul de Cercetare a Culturilor din Regiunile Tropicale Semiaride, în India... Țările în curs de dezvoltare care au urmat acest drum sunt numeroase.

În anul 1971, CGIAR (Consultative Group on International Agricultural Research) a fost creat, tot sub auspiciile Fundației Rockefeller, în mod oficial în scopul coordonării eforturilor acestor grupuri de cercetare. Carta sa explică: „Activitățile de cercetare pentru dezvoltarea CGIAR aduc beneficiile științei moderne fermierilor săraci peste tot în lume [...] și, prin cunoștințe științifice de vârf, contribuie la o creștere agricolă durabilă și favorizează o mai bună siguranță alimentară, o nutriție mai bună, o ameliorare a stării de sănătate, o creștere a veniturilor și o mai bună gestionare a resurselor naturale...” Nu putea fi ceva mai frumos!

De fapt, conștientizând mai târziu că aceste centre își concentrează cercetările pe fabricarea prin hibridare de varietăți cu randament ridicat privind cele trei principale cereale cultivate în lume – orezul, grâul, porumbul, neglijând, din păcate, cerealele locale ca maniocul, meiul, sorgul sau hrișca... Adică acele culturi de legătură sortite exportului. Când cursurile sunt în creștere, agricultorii o duc bine, dar, dacă scad, nu mai au nici cu ce să se hrănească. Și, în afara instituirii sistemelor de cultură complexe și costisitoare, care i-au favorizat pe țăranii înstăriți ce aveau mijloace să-și cumpere semințele și produsele chimice și au provocat dispariția celorlalți, peste tot pe unde a fost introdusă, Revoluția verde a necesitat o utilizare masivă de produse chimice (pesticide, fertilizanți...), ducând la dispariția unor varietăți de culturi ancestrale, lăsând populațiile într-o situație de dependență cvasitotală față de aceste institute de cercetare care le-au primit și le-au brevetat. După Martin Khor⁽⁴⁸²⁾, „Revoluția verde nu e nimic altceva decât o operație vastă, în scopul extinderii piețelor, organizată de industria chimică americană și în mare parte finanțată de programele de ajutor ale Statelor Unite”.

Ar fi vorba și despre procurarea de mână de lucru și de materii prime la un preț cât mai mic, în țările în care reglementările privind siguranța și mediul sunt complet laxiste, dacă nu chiar inexistente, ca în cei mai răi ani ai colonialismului. Și, contrar declarațiilor emoționante, ele nu au făcut decât să instaleze o sărăcie și mai mare. Unii chiar nu se mai jenează să comercializeze pe piețele din Sud produse toxice sau de o calitate atât de inferioară încât sunt interzise în țările industrializate. În India, de exemplu, importând Revoluția verde Jersey Standard Oil a lui Rockefeller și a prietenilor lui din industria petrolului viza în primul rând fabricarea de îngrășăminte pentru a putea utiliza naftul, un produs secundar al petrolului.

Și acesta este un cerc vicios, pentru că „cerința de a exporta sau de a dispărea, impusă țărilor sărace de FMI și OMC, nu le lasă altă soluție decât să continue să-și deschidă porțile transnaționalelor“⁽⁴⁸³⁾

Ce contează tragedia de la Bophal cu cei 20 de mii de morți⁽⁴⁸⁴⁾, țăranii indieni care s-au îndatorat atât de mult la carteluri pentru a cumpăra semințele și pesticidele care merg cu ele încât se sinucid cu sutele⁽⁴⁸⁵⁾, bolnavii în devenire și ecosistemele distruse... Firmele în cauză sunt „pe cât de uriașe, pe atât de indiferente la consecințele expansiunii lor!“⁽⁴⁸⁶⁾

Soarele nu apune niciodată, omul este cel are se îndepărtează de lumină.

Thomas Sankara

Niciun guvern nu mai exercită niciun control asupra unei multinaționale. Ele sunt libere să se instaleze unde doresc pe planetă, în căutarea celei mai ieftine mâini de lucru, a regimului fiscal cel mai puțin greoi și a mediului cel mai puțin protejat. Organizația Mondială a Comerțului pare să nu aibă ca scop decât concentrarea marilor oligopoluri, care se înțeleg peste capul

țărilor respective, uneori chiar forțându-le să voteze legi contrare interesului cetățenilor lor, erodându-le politicile naționale în materie de siguranță alimentară, de mediu și de sănătate publică. Aceste transnaționale nici măcar nu-și mai fac concurență, preferând să-și unească forțele ca să constrângă guvernele și să-și împartă piețele, zonele de influență și profitul.

Aceasta este impunerea curbei de sacrificiu a bunului public; un război la scară mondială în avantajul unui număr foarte mic de indivizi: o elită nealeasă care își asigură protecția prin brevetele internaționale, în timp ce guvernele elaborau legi antitrust, care e plină de umanism și ne vorbește despre interesul general, în vreme ce, în umbră, „le recomandă poluarea celor săraci pentru că viața lor este mai puțin valoroasă (în termeni de potențiale beneficii) decât cea a bogaților”⁴⁸⁷ și care îi elimină prin toate mijloacele pe cei care refuză să se prosterneze în fața Dumnezeului Piață, să le servească interesele.

Astfel, știința și cercetarea au fost deturnate din ce în ce mai mult de la scopul lor primordial, adică îmbunătățirea destinului Omenirii. Industria nu dezvoltă descoperirile benefice pentru oameni, ci pe cele mai rentabile pentru ea, chiar dacă sunt nocive pentru noi... Desigur, în aceste cazuri, oare cum am putea fi informați despre pericolele produselor pe care suntem obligați să le înghițim? Totuși, așa cum afirma Christian Velot: „În calitate de cercetător al serviciului public, consider că ar trebui să facă parte din îndatoririle noastre să informăm cetățenii despre ce se pune la cale în laboratoare și să le oferim uneltele necesare care le vor putea permite să participe la mari dezbateri cetățenești pe subiecte la fel de fundamentale ca OMG, biotehnologia, nuclearul...”

Acesta ar fi un lucru destul de normal, pentru că noi plătim, în toate sensurile termenului. Dar nu se vrea deloc să putem alege! Și oamenii de știință curați și duri sunt persecutați când nu se lasă aserviți. „De altfel, este paradoxal, adaugă Christian Velot, pentru că ceea ce i se cere unui om de știință [...] este tocmai să fie critic față de propriile experiențe... Facem zece ani de

studii pentru a ajunge cercetători și [...] nicio singură oră de etică a științelor, [...] deci suntem superficiali, și când suntem critici față de știință, îndeosebi față de aplicațiile sale și de consecințele pe care le pot avea asupra cetățenilor noștri, (suntem acuzați) că scuipăm în ciorbă, că deservim știința. Consider că este tocmai invers, și [...] dacă dorim să reconciliem știința cu cetățenii – pentru că astăzi există o prăpastie uriașă între știință și societatea civilă, și înțeleg să existe neîncredere, să-i numim pe cercetători ucenici vrăjitori – trebuie să facem o știință mai democratică, mai cetățenească, o știință deschisă, în care oamenii de știință să iasă din bula lor scientista și să accepte să meargă să discute cu restul societății civile, nu să pună cetățenii în fața faptului împlinit, așa cum se întâmplă astăzi cu OMG.“

Oare nu cumva noi, cetățeni obișnuiți, așteptăm tocmai acest lucru de la știință și de la oamenii de știință? Dar aceasta a devenit responsabilitatea noastră.

5

CONTROLUL CARTELURILOR ASUPRA AGRICULTURII MONDIALE

Jefuirea viului

Tratatele care au înființat piața comună și-au impus trei obiective în privința politicii agricole: creșterea productivității, asigurând în același timp venituri mai bune agricultorilor și o alimentație la prețuri rezonabile pentru consumatori. Din păcate, ca toate celelalte sectoare ale economiei, agricultura urma să ajungă în mâinile comercianților, îmbolnăvind-se de productivism. În privința celorlalte două scopuri afișate... după cincizeci de ani, putem constata în fiecare zi că au fost ratate! Dar nu cumva erau, conform metodelor cartelurilor din agrochimie, pe

care am avut timp, de atunci, să le experimentăm, doar praf în ochi, destinate să ne facă să le acceptăm politica? Pentru că ei au pus mâna pe toate domeniile agriculturii, înlocuind cunoașterea ancestrală cu o mulțime de produse mai toxice unele decât celelalte, devenind deopotrivă producători de semințe, de îngrășăminte, de pesticide și banchieri ai agricultorilor. Astfel, după ce reușeau să impună aprobarea legilor care urmau să le asigure monopoliurile la care visau, îi puteau ține legați de mâini și de picioare.

Hoția era bine gândită: trebuia produs mai mult pentru a câștiga mai mult! Desigur, țăranii erau de acord. În acest scop, erau nevoiți să „se modernizeze“!

Hambarele diavolului

De mii de ani, semințele erau treaba țăranilor. În timp, ei le selecționau pe cele mai rezistente, pe cele mai bine adaptate la pământurile lor și la nevoile noastre.

Monsanto a început, în momentul lansării Roundup și al descoperirii OMG, să cumpere toți producătorii importanți de semințe, devenind astfel liderul mondial al pieței semințelor cu Pioneer Hi-Bred (filială a Dupont din Nemours), în fața Syngenta, Advanta, Aventis Crop Science, BASF, Dow Chemical, Novartis și Zeneca Ag Products. Ea cumpăra astfel un catalog imens de varietăți, dar, ca de obicei cu firma, acest lucru nu era suficient... în schimb, îi dădea dreptul să-și „vândă“ semințele pentru a face din ele exclusivități! Apoi să inunde suprafețele agricole disponibile cu aceste noi plante indisociabile de îngrășămintele lor, de pesticide sau de OMG, ca să ocupe terenul în mod ireversibil. Un plan planetar care amenință grav agricultorii și suveranitatea noastră alimentară.

Într-o primă etapă, promisiunile au fost respectate, randamentele au crescut în mod considerabil, cel puțin pentru cei care puteau plăti produsele chimice, ceilalți ajungând să fie eliminați fără milă, în timp ce supraproducția care a urmat, confruntată cu

concurența mondială, antrena o scădere inexorabilă a prețurilor la vânzare... lăsând agricultorii fără nicio altă cale de ieșire decât creșterea și mai mult a producției și mărirea continuă a exploatărilor. Este șarpele care își mușcă coada. Prima consecință a acestui rai cu care au fost amăgiți agricultorii a fost șomajul; în Franța, numărul lor scade încontinuu, mii de oameni care până în prezent trăiau în mod decent din agricultură, din tată în fiu, sunt alungați de pe pământurile lor spre orașe și slujbe mărunte. Astfel, numărul total al exploatărilor agricole, era, în anul 1970, la 1,6 milioane, au mai rămas, în anul 2005, doar 547 000, în timp ce suprafața medie a exploatărilor, de 42 de hectare în anul 1988, atinge astăzi 70 de hectare⁽⁴⁸⁸⁾.

Dar, desigur, natura plătește cel mai mare preț al acestei politici de agricultură intensivă, iar noi îi suportăm toate consecințele: îngrășămintele și pesticidele răspândite pe sol în urma pulverizării sau a scurgerii apelor ajung în pânzele freatice, infectând puțurile. Unele regiuni sunt complet poluate; în Bretania, de exemplu, situația este dramatică: resturile de la crescătoriile industriale de porci poluează pânzele freatice și râurile, provocând proliferarea algelor vâscoase de-a lungul litoralului. Un cal a murit în această vară în timp ce-și plimba călărețul pe una din plajele din Côtes-d'Armor; mai multe cazuri suspecte au fost observate în acești ultimi ani. Un anagajat care lucra la strângerea algelor verzi a căzut într-o comă brutală, corpul unui alergător fusese găsit în același loc, în urmă cu câțiva ani, fără să se stabilească nicio legătură, la acea vreme, cu prezența algelor. Anul trecut, doi câini au fost găsiți morți pe o altă plajă foarte afectată de acest fenomen, în golful Saint-Brieuc⁽⁴⁸⁹⁾. Ca de obicei, este utilizat același subterfugiu imparaibil: nu poate fi găsită legătura dintre cauză și efect... Singurele studii de care dispunem privind pesticidele sunt cele furnizate de producător și, pentru că compoziția produselor este ținută secretă, contestarea lor științifică este imposibilă!

În doar câțiva ani, biodiversitatea culturilor din zonele rurale este măturată în avantajul câtorva semințe selecționate ca să crească cu tratamente intensive de pesticide, erbicide, fungicide și alte otrăvuri violente. Răspândirea lor omoară râmele⁽⁴⁹⁰⁾ (de la 500 pe metru pătrat au ajuns, în câțiva ani, la 50) și numeroasele vietăți care reprezintă biomasa solurilor, făcând humusul din ce în ce mai sărac și necesitând utilizarea permanentă a îngrășămintelor... În primăvară, cine nu a închis în grabă ferestrele mașinii pe când traversa o zonă în care câmpurile miroseau puternic în urma tratamentelor chimice? Mașinile uriașe au eliminat mii de garduri vii, distrugând toate aceste ascunzători în care trăiau și se reproduceau sute de animale sălbatice, de insecte utile, de predatori care distrug culturile, de păsări, de amfibieni... și unde creșteau plante medicinale ale căror efecte benefice erau cunoscute dintotdeauna. Toți cei care locuiesc la țară își dau bine seama că nu mai trebuie să îndepărteze albinele care veneau să se așeze pe borcanele cu dulceață pe când luau micul dejun în curte (cu Gaucho, Cruiser și alte pesticide, stupii de albine au pierdut între 50 și 80% din coloniile lor), că există din ce în ce mai puțini fluturi multicolori în jurul florilor, că gărgărițele sunt mai rare, triste și decolorate, că nu se mai aud broaștele seara și că unele specii de păsări au dispărut... toate aceste animale mici care participă la polenizare, la echilibrul și la biodiversitatea mediului nostru înconjurător.

Confederația Țăranilor și Apărătorii Naturii este scandalizată de dezinteresul administrației, care tergiversează în interzicerea răspândirii acestor produse, pretextând că ar fi alte cauze, ca sărăcirea biodiversității... „Un motiv în plus, le răspunde Clodine Joly de la France Nature Environnement, adăugarea de pesticide reprezintă un adevărat masacru. Nu se dă arsenic unui bolnav, chiar și într-o doză mică...”

Agricultura a înnebunit; acum, când îi auzi pe unii țărani vorbind, rămâi dubitativ: „Ei au nevoie de un pesticid pentru eliminarea unei insecte care face ravagii pentru că buruienile pe

care trăia au fost eliminate cu erbicide, care au fost introduse pentru suprimarea plivitelui mecanic, care este interzis de creșterea densității de plantare, care a crescut deoarece plantele au fost selecționate pentru productivitatea lor cu densitate ridicată, ce le permite să câștige din utilizarea masivă a îngrășămintelor la preț scăzut, care face plantele și mai apetisante pentru distrugători etc. ⁴⁴⁽⁴⁹¹⁾

Guy Kastler, responsabilul Comisiei Semințelor din cadrul Confederației Țăranilor, mi-a explicat, cu ocazia unui interviu pe care mi l-a acordat în ianuarie 2010, amploarea și complexitatea problemei:

— În primul rând, trebuie știut că, cu cât forțăm producția unei plante, cu atât calitățile ei nutritive scad... Nu se cunoaște nimic nici despre toxicitatea semințelor manipulate de biotehnologiile moderne, ca mutageneza controlată. Chiar mai puțin decât pentru OMG, nu avem nicio informație, deci nicio trasabilitate posibilă... Pesticidele încep să conțină și nanoparticule, și nu avem nicio idee despre ce se poate întâmpla când sunt răspândite; au existat deja probleme cu cosmetice care conțineau nanoparticule ce au trecut prin piele și prin peretele celulelor pulmonare ale utilizatorilor, care s-au îmbolnăvit grav...

— Dar OMG sunt interzise în Franța, nu-i așa? am întrebat eu, uimită.

— E puțin mai complicat: în Europa există un regulament dublu. Astăzi, nicio plantă transgenică nu este autorizată la cultivare, dar un număr mare este autorizat la import, iar vacile sunt hrănite deja cu soia OMG importată...

— Așadar, suntem expuși?

— Da, mai ales cu produsele animale (ouă, lapte, carne...). În Europa, principalii protagoniști ai sectoarelor alimentare, de la mari cooperative la instanțe decizionale, au legături directe dovedite cu cartelurile agrochimice care fac un adevărat *forcing* pentru impunerea produselor lor! Pe de altă parte, există un catalog de semințe și nu mai avem dreptul să comercializăm semin-

tele al căror soi nu este înscris în catalog, or cele din catalog dețin aproape toate un brevet sau cel mai adesea un Certificat de Obținere Vegetală (COV) depus de marii producători de semințe.

— În legătură cu acest lucru, care este diferența dintre „Certificatul de Obținere Vegetală” și „brevetarea viului”?

— Diferența este din ce în ce mai mică, certificatul se bazează pe o descriere a noii plante, a formei sale și a interesului ei agronomic și tehnologic și eventual a genelor legate de aceste trăsături. În Europa, brevetul nu poate proteja în mod direct o varietate sau un animal. El își fondează proprietatea industrială pe o genă introdusă, manipulată sau deja prezentă în plantă și pe funcția sa (trăsătura pe care o generează)... biotehnologia a adus, de fapt, trasabilitatea prin genă întâlnită de la frunză la cutia de conservă... Dar când o plantă conține o genă brevetată, este interzisă reproducerea ei de mai multe ori în câmp sau folosirea ei pentru cercetare. În ambele cazuri, există un drept de proprietate care dă naștere unei autorizații și plății dreptului de autor când este utilizată, și practic nu mai există nicio sămânță neprotejată. Ceea ce are alte consecințe dezastruoase deopotrivă pentru cultivator și pentru consumator: în primul rând, înainte existau sute de mii de varietăți locale de plante cultivate, în catalog mai există doar câteva mii disponibile; apoi, semințele pe care le putem procura din catalog au fost, în cea mai mare parte, „lucrate” pentru a face doar o singură recoltă (hibridi F1), lucru care îi obligă pe țărani să cumpere semințe în fiecare an; și, în cele din urmă, acest catalog care ne este impus în numele „progresului genetic” cuprinde doar semințe incapabile să crească fără îngrășămintă chimice, care nu sunt nimic altceva decât reziduuri petroliere, și fără pesticide, care generează problemele de sănătate și de mediu cunoscute astăzi.

— Vreți să spuneți că nu vom mai putea mânca o roșie care să aibă gust de roșie, ardeii iuți de Espelette sau conopide bretone cu frunzele lor?

— Există o particularitate a dreptului european care spune că înscrierea varietății în catalog este obligatorie doar când sămânța este comercializată pentru uzul profesional, în timp ce nu avem dreptul, dar o facem totuși, ca și cum ar fi pentru propria grădină... Schimbăm semințe între noi, cea mai mare parte a lor provenind din colecții private sau publice. Există și o reală conștientizare în ceea ce privește OMG și sistemul în care se încearcă să ne închidă. Din ce în ce mai mulți cultivatori optează pentru bio și cererea din partea consumatorilor este în creștere. Este util să explici pentru ca oamenii să reacționeze. Uitați cazul semințelor Terminator⁽⁴⁹²⁾. Pentru că am spus oamenilor că există o luptă mondială împotriva Monsanto, aceasta din urmă s-a angajat să nu-l mai comercializeze.

Într-adevăr, peste 500 de organisme din întreaga lume au cerut și au obținut interzicerea mondială a acestei tehnici de sterilizare numită „Terminator“, prima plantă ucigașă din istoria agriculturii căzută în tolba lui Monsanto prin cumpărarea firmei Delta & Pine. Acest brevet permite o blocare a semințelor, care devin sterile după recoltare, grație unei inginerii genetice speciale. Amabila Monsanto, care nu încetează să strige sus și tare, pentru a-și justifica descoperirile, că sunt făcute pentru a lupta împotriva foametei în lume, și care nu vede niciun inconvenient în a distruge, îndeosebi în țările sărace, mijloacele de trai și culturile a 1,5 miliarde de persoane a căror supraviețuire se bazează pe semințele culese la recoltare pentru a le semăna anul următor!

Este de datoria fiecărui om să redea lumii cel puțin atât cât a primit

Albert Einstein

Este vorba despre un adevărat plan, un jaf organizat, rece, ordonat, care nu lasă nimic la întâmplare, la scara întregii omeniri, uneltit de transnaționale pentru a prelua controlul agriculturii: în primul rând, își însușesc patrimoniul nostru pentru a fabrica semințe care devin exclusivitatea lor, apoi fac în așa fel încât instanțele mondiale să valideze un catalog care să conțină doar semințele lor și să interzică utilizarea celor care nu sunt în catalog, iar apoi, ultima etapă a afacerii, aceste semințe nu sunt productive de la un an la altul, trebuind să fie cumpărate în fiecare an. Înțelegem mai bine proiectul arcei vegetale a lui Bill Gates, Monsanto și Rockefeller, acești binefăcători ai omenirii: pentru că tot ce este transgenic face obiectul unui brevet, dacă nu suntem atenți, în curând nu va mai rămâne decât asta și dacă aceste semințe nu mai sunt deloc o resursă genetică pentru continuarea lucrului de selecție... odată ce totul va fi distrus în afară, vor fi singurii ce vor avea în grota lor machiavelică comorile pe care ni le oferea natura de când există lumea, obligându-ne în plus să mâncăm plantele lor pline de produse chimice. Iar noi nu vom avea de ales și ne vom lăsa otrăviți! Oare îi putem acuza de intenție eugenică? Ar părea enorm... dar cum afirma Jacques Brel: „Trebuie să vă spun, domnule, că acasă la acei oameni...”

Aviditatea nu are limite!

Mulți își bat joc pe Internet, afirmând că sunt nebuni pentru că semințele ținute la frigider mai mulți ani își pierd capacitatea germinativă și o sămânță moartă nu mai e de mare utilitate... „Numai că, îmi spunea Guy Kastler, încă mai putem extrage din ea secvența genetică, ei sperând că acest lucru le va fi în curând suficient ca să o fabrice prin sinteză chimică, așa cum știu să o facă deja cu bacteriile...”

Vedem bine, când privim istoria acestor carteluri agrochimice, că doar profitul le-a ghidat întotdeauna și că nu au ezitat niciodată să sacrifice populații întregi pentru câteva milioane în plus. DDT, PBC, dioxina au fost retrase de pe piață abia

când procesele și despăgubirile pentru victime urmau să depășească beneficiile. Ei nu și-au schimbat metodele.

Și ar trebui să ne lăsăm pe mâna lor pentru hrana noastră! Ar trebui să-i credem... din nou... De acum înainte, ei se schimbă doar pentru binele omenirii! Manevrelor lor în cadrul guvernelor, al organismelor mondiale de control pentru a impune OMG, sunt, totuși, dovada contrariului! Doar un exemplu la noi: în momentul cererii autorizației pentru porumbul Bt, mulți oameni de știință francezi nu erau favorabili, crezând că existau suficient de multe surse de rezistență la antibiotice pentru a nu mai adăuga una⁽⁴³³⁾; or, conform ziarului *The Ecologist*⁽⁴⁹⁴⁾, un telefon dat de Al Gore, la acea vreme vicepreședinte al Statelor Unite, lui Lionel Jospin, prin care îi explica cum urma să renunțe la câteva sute de milioane de exporturi, ar fi schimbat totul!

Dacă totul era așa de „transparent“ și de benefic pe cât spun, ar mai fi fost nevoie să corupă atâta lume? Dacă este atât de bun pentru sănătatea noastră, așa cum afirmă, de ce scot legi care să-i pună la adăpost de orice control? De altfel, referitor la acest subiect, există mai multe paradoxuri: au obținut de la guverne și de la instanțele de sănătate ca OMG să nu fie testate, sub pretextul că erau din toate punctele de vedere asemenea plantei fără genă modificată, apoi cer brevetul lor, proprietatea asupra lor, în numele diferenței pe care au adus-o! Și nimeni nu a spus nimic!

Noi, consumatorii, „ar trebui să ne mulțumim să știm că întreprinderea ne vinde semințele doar după ce au fost autorizate pentru alimentația omului și că s-a angajat « să respecte preocupările de ordin religios, cultural și etic în lume neutilizând gene umane sau animale în aceste produse agricole destinate alimentației umane sau animale » »⁽⁴⁹⁵⁾.

Când știm cum obțin autorizațiile și cât valorează cuvințele lor, nu avem deloc de ce să fim liniștiți!

Libertate, dragă libertate...

Pentru toți cei tentați să cultive OMG, trebuie să se știe că agricultorul, folosind semințele Monsanto, semnează cu firma un contract draconic de „utilizare de tehnologie“ prin care se angajează să nu semene din nou semințele recoltate, să folosească doar erbicidele mărcii Roundup, nu un generic mai ieftin; de altfel, trebuie, în mod obligatoriu, să cumpere semințele și pesticidele împreună. El îi acordă societății Monsanto dreptul să inspecteze toate suprafețele pe care le cultivă, să preleveze eșantioane, să facă teste, să verifice locurile sale de stocare în următorii trei ani, și chiar conturile care dovedesc că semințele au fost cumpărate în anul respectiv. Dacă firma găsește una dintre semințele în altă parte decât în zonele prevăzute în contract, dacă agricultorul „le-a «transmis» prin orice modalitate“, este menționat în contract (ceea ce vrea să spună în mod voit sau nu), va trebui să plătească drepturi de autor, o amendă extrem de mare pentru piratare și chiar cheltuielile de judecată ale plătite de societatea Monsanto⁽⁴⁹⁶⁾.

Or, inconvenientul culturilor OMG este că, prin polen, pot contamina culturile biologice chiar și la o distanță de 3 kilometri⁽⁴⁹⁷⁾; ceea ce este foarte grav pentru agricultorii bio și pentru alimentația noastră, dar este și un nou mod de viață pentru agricultorii care cultivă aceste semințe transgenice. Producătorii de semințe folosesc toate mijloacele posibile pentru a-și recupera investițiile din cea mai mică sămânță în circulație: agenție de detectivi privați care spionează, urmăresc și hărțuiesc la nevoie țărani bănuți de fraudă, linie telefonică la care se pot face denunțuri anonime și proceduri judiciare dacă nu se supun somațiilor firmei. În Statele Unite, costul proceselor este atât de ridicat, încât mulți agricultori preferă să plătească Monsanto decât să riște o acțiune în justiție și să fie complet ruinați pentru că au dorit să-și dovedească nevinovăția.

Cazul Percy Schmeiser, agricultor canadian specializat în cultura de rapiță de peste patruzeci de ani, care făcea propriile

selecții de semințe, a făcut zgomot mare pe scena internațională. Acuzat, într-o bună zi, de Monsanto că a violat brevetul privind rapița Roundup Ready, pentru că plante de rapiță transgenică au fost găsite pe câmpurile sale, nu acceptă așa ceva și se hotărăște să se apere. Nu a cumpărat niciodată semințe OMG și consideră, dimpotrivă, că el este cel care a suportat pagube din cauza poluării dovedite în unele din câmpurile sale: „Dacă m-aș duce la Saint-Louis și le-aș contamina parcelele – distrugând ceea ce le-a luat patruzeci de ani ca să pună la punct – cred că aș fi închis, iar ei ar arunca cheia...”, spunea el judecătorilor. Cazul a ajuns până la Curtea Supremă a Canadei, care a dat în cele din urmă o decizie hibrid, recunoscând, pe de o parte, că orice țăran este vinovat de prezența plantelor transgenice în propriul câmp, chiar dacă nu le-a introdus de bună voie, iar, pe de altă parte, nu-l condamnă pe Schmeiser să plătească despăgubiri și nici cheltuieli de judecată, așa cum Monsanto obținea în mod obișnuit⁽⁴⁹⁸⁾.

Nu putem să nu ne gândim că e atât de simplu de răspândit câteva semințe în câmpurile recalcitranților...

Din timpul iobagilor și până în zilele noastre, pentru agricultori, secole întregi de luptă s-au scurs înaintea abolirii arendei, înainte ca ei să poată avea propriul pământ și totuși niciodată nu au fost atât de aserviți ca în această lume care se instalează sub puterea cartelurilor. Singurul lux al oamenilor pământului era să fie liberi să-și semene sămânța recoltată, să crească orice plantă doresc, să creeze noi soiuri; astăzi, acest gest fondator al istoriei omului este pe cale să-i fie confiscat.

În privința agricultorilor, pierderea autonomiei lor și devalorizarea acestei munci, care este, totuși, la baza vieții noastre cotidiene, îi descurajează din ce în ce mai mult... agricultura nu e doar o piață care se supune unor cifre, ea este viața oamenilor, condiția supraviețuirii noastre pe această planetă.

Zâmbiți, sunteți contaminați!

Întrebarea este: unde se opresc drepturile acestor câtorva industrii agro-bio-chimice și unde încep ale noastre?

În Franța, militanții ecologiști ai „brigăzilor verzi” din Greenpeace sunt cei care parcurg regiunile rurale și câmpurile de porumb în căutare de OMG. Ei nu distrug, doar inventariază în scopul realizării hărții culturii transgenice. Problema este că aceste contaminări sunt inevitabile: în 2006, orezul vândut în Franța și produs în Statele Unite s-a dovedit a fi contaminat cu un orez LL601 și un LL62 de la Bayer, pe care această întreprindere nici măcar nu le-a cultivat în scop comercial⁽⁴⁹⁹⁾. Un porumb Bt11 fusese autorizat în Europa. Pentru că întreprinderea Syngenta nu făcuse diferența între Bt10 și Bt11 (le produce pe ambele), a exportat aproximativ 1000 de tone de porumb Bt10 neautorizat (conține o genă de rezistență la ampicilină, care este un antibiotic utilizat în terapia animalelor)⁽⁵⁰⁰⁾. În anii 1999 și 2000, întreprinderea de fabricare a semințelor Golden Harvest Zelder a vândut semințe de porumb conținând reziduuri de OMG în cunoștință de cauză. Doi dintre conducătorii ei au fost condamnați, în ziua de 2 decembrie 2004, de Tribunalul Corecțional din Samur la 3 000 de euro fiecare și 5 000 de euro în avantajul Confederației Țăranilor. În Spania, în aprilie 2006, conform unui raport făcut de mai multe asociații, printre care și Greenpeace, aproape un sfert din câmpurile cu porumb testate se dovedesc contaminate cu porumb OMG până la o rată de 12,6%; distanțele de securitate dintre câmpurile transgenice și celelalte nu sunt respectate; multinaționalele răspândesc OMG neautorizate⁽⁵⁰¹⁾... În America de Nord, un fermier, care acceptase să găzduiască un test de porumb „terapeutic” destinat să producă o proteină puternică pentru tratamentul diareei la porci, în anul 2001, a făcut o recoltă de soia pentru consumul uman în 2002, în care a fost găsit porumb OMG cu proteină terapeutică... pentru porcii cu diaree⁽⁵⁰²⁾. Unele OMG (dintre care și OMG interzise în Europa: porumbul Bt11 contaminat cu porumb Bt176, după datele

furnizate de INRA)⁽⁵⁰³⁾ se regăsesc în farfuria consumatorilor belgieni, inclusiv în alimentația biologică. În Mexic, revista *Nature* a dezvăluit, în noiembrie 2001, o contaminare a porumbului în mai multe regiuni ale țării. Or, Mexicul nu autorizase niciun porumb OMG, din cauza riscului de polenizare încrucișată cu porumbul săbatic⁽⁵⁰⁴⁾. Dar aceasta este o altă poveste, asupra căreia vom reveni mai târziu, exemplul tip al manevrelor de care sunt capabile multinaționalele agrochimice pentru a-și însuși culturi ancestrale profitabile. În martie 2000, mai multe loturi de semințe convenționale de rapiță de primăvară ale societății Advanta au fost semănate în Europa, în timp ce ele erau contaminate cu semințe OMG, or niciun OMG de rapiță nu e încă autorizat pentru cultură și consum în Franța.

În fiecare zi, Greenpeace, Amis de la Terre, secerătorii voluntari adunați în jurul lui José Bové și multe alte asociații din întreaga lume descoperă noi contaminări. Totuși, mass-media vorbește despre acest subiect doar atunci când brigăzile verzi au făcut expediții punitive în câmpuri! Totuși, este dreptul nostru cel mai puțin contestabil, să știm și să alegem riscurile pe care dorim să ni le asumăm pentru sănătatea noastră și cea a copiilor noștri! Dar cine să-și facă griji pentru noi în fața forței corporațiilor? Oamenii protestează, caravanele cartelurilor trec!

Este bătător la ochi când auzim declarații ca acelea ale lui Don Westfall, vice-președinte al Promar International, consultant în comunicare pentru biotehnologii: „Speranța industriei este ca, în timp, piața să fie atât de inundată [de OMG], încât nu vom putea face nimic altceva decât să renunțăm.”⁽⁵⁰⁵⁾ Însă, contaminarea culturilor tradiționale cu OMG, atât de temută de apărătorii mediului, nu mai este doar o temere, ci deja o realitate.

Îi adresez cele mai sincere scuze lui José Bové; timp de ani buni l-am considerat agitator; poate că în câțiva ani i se va decerna Premiul Nobel sau un titlu de binefăcător al omenirii pentru că a înțeles că ele nu ne lasă posibilitatea să alegem! A distruge bunul aproapei este un lucru rău, desigur, și este

pedepsit de lege, dar a distruge viața... trebuie să credem că, cu o scuză bună, se trece cu vederea!

Cum își însușesc „ele” patrimoniul mondial

Nu numai că setea de expansiune a multinaționalelor este inepuizabilă, dar, în trecere, ele acaparează soiurile plantelor locale, continuându-și strategia de control mondial asupra agriculturii.

Mexicul este leagănul porumbului, care este alimentul de bază al populației încă din perioada de dinaintea lui Iisus Hristos; există diferite soiuri de porumb și de diferite culori; dar, în urma acordurilor de liber-schimb cu Statele Unite, porumbul transgenic intră cu milioanele de tone în țară. Din anul 2001, unele studii arătasera că se găseau urme de contaminare în porumbul local; de curând, „aflăm că mărturiile producătorilor locali că vânzătorii de semințe din regiune ar fi reambalat peste 3 000 de saci de semințe de porumb pentru a le amesteca ilegal cu semințe transgenice. Organizațiile de protecție a mediului consideră că această contaminare genetică ar putea atinge până la 25 000 de hectare de cultură. Este vorba despre un adevărat Cernobîl genetic. Totuși, scopul acestei fraude nu este îmbogățirea imediată: de data asta, este vorba despre voința deliberată de a provoca o contaminare generalizată a semințelor de porumb pentru a forța legalizarea lor și deschiderea unei noi piețe pentru semințele transgenice, lucru care, acum, va fi foarte profitabil pentru Monsanto. Astfel, soia transgenică a fost deja introdusă ilegal în Paraguai și Brazilia. După confirmarea acestei formalități, Monsanto se întoarce împotriva statului și a producătorilor pentru a cere drepturi de autor, care li se datorează în baza brevetelor pe care le posedă.”⁽⁵⁰⁶⁾ În câțiva ani, porumbul galben, roșu și albastru, care a hrănit generații întregi de mexicani mai bine de cinci mii de ani, va fi proprietatea firmei!

Când vorbim despre Argentina, ne imaginăm pampa cu turmele ei de vaci care pasc liniștite pe câmpii imense, produ-

cerea cărnii și a laptelui, numeroasele culturi bogate în cereale, legume și fructe... Dar asta era înainte ca guvernul să deschidă larg porțile pentru soia Roundup Redy, a cărei producție invadează, asemenea unei dăre de praf, aproape toată țara, cu cortegiul său de pesticide și de efectele secundare: dezpădurire, eroziune și epuizare a solurilor, distrugerea biodiversității, dispariția micilor gospodării țărănești, și consecințe ireversibile asupra sănătății și a mediului. Devenită primul exportator de soia din lume, Argentina trebuie acum să importe lapte și își învață populația să fabrice biftecuri și lapte de soia aromatizate cu Glifosat! Multinaționala care, în timpul „colonizării“, s-a arătat foarte cooperantă, și-a crescut prețurile... iar revenirea este aproape imposibilă și situația, dramatică. „Din păcate, aceasta nu este problema *sojeros*. Marile societăți sau șefii de întreprinderi care vin din Santa Fe sau Cordoba tratează soia ca pe o materie primă. Un subantreprenor trimite un individ cu un utilaj care seamănă; apoi, un altul, cu un avion care răspândește; în cele din urmă, un altul cu o secerătoare, care recoltează și sortează boabele.“⁽⁵⁰⁷⁾

În India, Vandana Shiva⁽⁵⁰⁸⁾ le numește „semințele sinuciderii“. Țăranii erau, desigur, săraci, dar se bucurau de autosuficiența alimentară. Noile politici de producție i-au făcut să abandoneze toate culturile destinate producerii de alimente în avantajul bumbacului destinat exportului. Conform discursurilor, popoarele din lumea a treia și-ar putea îmbunătăți nivelul de viață doar prin integrarea în piețele mondiale. Așadar, adoptând metodele industriei agrochimice, conform propagandei servite cu complicitatea autorităților guvernamentale! Atunci, țăranii indieni se vor îndatora pentru a cumpăra pesticide (de la 2,5 milioane de dolari în anii '80 la 50 de milioane doar pentru anul 1997) și, mult mai grav, pentru a plăti faimoasele seminte de bumbac Bt, când OMG au invadat agricultura țării. Dar semințele nu erau adaptate la soluri și nici la ploi din perioada secerișului, iar mai multe recolte au fost castastrofale sau de

foarte proastă calitate, provocând căderea prețului bumbacului. Peste cinci sute dintre ei s-au sinucis în anul 1998 (poate nu doar din cauza disperării, ci și a efectelor cunoscute ale pesticidelor), iar, de la deschiderea țării în fața OMG sunt peste 2 000 de victime. Doar Monsanto avea de câștigat prin acapararea celei de-a treia producții mondiale de bumbac.

Bomboana pe colivă este că țăranii indieni foloseau ca pesticid, înainte de introducerea OMG, ulei de neem, un copac milenar prezent și în Africa. Numit „copac universal“, atât de multe virtuți extraordinare are, îndeosebi împotriva paludismului, extractele sale au în domeniul agricol o acțiune extrem de toxică și non-mutagenă pe sute de insecte, dar rămân inofensive pentru animalele cu sânge cald și pentru oameni. Or, în timp ce ei își răspândeau produsele chimice în țară, cartelurile încercau și ele să depună un brevet pentru a-și însuși copacul; lucru care ar fi privat întreprinderile indiene de comercializarea propriului patrimoniu ancestral, doar dacă... ar fi plătit drepturi de autor multinaționalei străine. Firma de agrobusiness WR Grace a fost foarte aproape să reușească, obținând în anul 1990 un brevet european pentru un compus antifungic care, din fericire, a fost anulat în urma unui recurs făcut de Vandana Shiva. Fiziciană, președintă a Fundației de Cercetare pentru Știință, Tehnologie și Ecologie, ea analizează situația:

„În realitate, mondializarea nu este un proces natural de includere, ci un proiect planificat de excludere, care canalizează resursele și cunoașterea săracilor din Sud spre piața mondială. În această deturnare de mare anvergură, firmele câștigă, în timp ce popoarele sunt marii perdanți. Scopul general al OMC, adică promovarea «concurenței libérale», folosește la transformarea tuturor aspectelor vieții în mărfuri, apoi la justificarea distrugerii naturii, a culturii și a mijloacelor de existență prin intermediul legilor concurenței, la permiterea furtului sub camuflaj aritmetic și juridic. Responsabilii politici încalcă regulile etice și ecologice care permit menținerea vieții, calificându-le obstacole «pro-

tecționiste». În realitate, OMC nu reduce protecționismul: ea înlocuiește protecția oamenilor și a naturii cu aceea a marilor întreprinderi. Resursele biologice și apa sunt pe cale să fie colonizate, privatizate și reduse la stadiul de marfă. Mondializarea sistemelor agricol și alimentară este într-adevăr sinonimă cu capturarea lanțului alimentară de marile grupuri, cu diminuarea dreptului de a dispune de o hrană sănătoasă și suficientă, cu distrugere a diversității culturale a alimentelor, a diversității biologice a culturilor și cu deplasarea a mii de oameni din zonele rurale, privați de mijloacele lor de existență. Este echivalentul unui program de purificare etnică a săracilor, a țăranilor și a micilor agricultori din lumea a treia.“

Cu toate acestea, când citim *The Pledge*, carta societății Monsanto, e atât de frumos încât îți vine să plângi: firma se angajează să facă astfel încât „agricultorii fără resurse din lumea a treia să beneficieze de cunoașterea și de avantajele tuturor formelor de agricultură, pentru a contribui la ameliorarea securității alimentare și la protecția mediului înconjurător.“ Iar cum ea se ține de cuvânt, oferă brevetul pentru cartoful dulce transgenic Africii de Sud... o modalitate de a acapara continentul! Solvabilă sau insolubilă, nu aceasta este problema, „trebuie să vă spun, domnule, că acești oameni...“ Știm să punem capcanele, avem mijloacele să așteptăm!

Un deiers asemănător cu cel al implantării orezului auriu de societate Syngenta în Thailanda: orez auriu este un orez transgenic îmbogățit cu betacaroten (vitamina A), deci un OMG din a doua generație, numit „alicament“⁽⁵⁰⁹⁾, deoarece pretinde că are și caracter medicinal, pe lângă cel alimentară. Vitamina A, integrată prin transgeneză, ar trebui să combată orbirea de care suferă atât de mulți copii din lumea a treia din cauza carenței de betacaroten. Frumoasă promovare pentru alimentația transgenică... Cum să te opui după toate acestea?

Umanitarul este calul troian al otrăvitorilor!

Kokopelli: intrarea în rezistență

A nu se supune pentru a rămâne liber fără ură și fără violență.

Asociația Kokopelli a fost înființată în anul 1999 de actualul ei președinte: Dominique Guillet. Prin frecvente deplasări în străinătate pentru promovarea suveranității alimentare, grație semințelor reproductibile, Raul Jacquin-Porretaz asigură comunicarea pentru Kokopelli. Raoul, țăran, este creator și responsabil pentru 5 hectare de grădină conservatoare a asociației. El este și inițiatorul Rețelei Semințelor pentru țărani, pe care a apărăsit-o când conducătorii ei s-au compromis, colaborând cu statul francez, pentru înscrierea semințelor numite „vechi“ în Catalogul oficial al soiurilor și varietăților. Odată înscrise în catalog, semințele nu mai pot fi reproduse de către grădinari și țărani. Iată ce ne spune referitor la acest subiect:

— De ce ați înființat Kokopelli?

— Scopul era de a le permite cetățenilor, și generațiilor viitoare, păstrarea suveranității alimentare și cultivarea acestor semințe care sunt sortite dispariției... Știm că nu avem dreptul să le vindem, totuși, avem dreptul să transmitem acest patrimoniu. Sunt șaiszeci de ani de când industria își însușește biodiversitatea, dar una dintre cele mai mari probleme este pierdea cunoașterii... Semințele le avem, doar că oamenii nu mai știu ce să facă cu ele, trebuie să-i învățăm din nou autonomia. Fără o dorință reală a cetățenilor de a-și însuși din nou aceste semințe, ele vor fi condamnate!

— În opinia dumneavoastră, cum s-a ajuns aici?

— Toate legile emise au fost făcute în scopul privatizării viului, este o dictatură, un fapt arbitrar al guvernului... de la planul Marshall s-a făcut tot posibilul pentru pustiirea zonelor rurale... De șaiszeci de ani ne lăsăm duși de nas! Totuși, ei au jucat cu cărțile pe față: deja în anul 1972, Kissinger a spus: „Cine are semințele, are planeta“, dar nu s-a auzit... Desigur, au avut nevoie de ceva timp. La acea vreme erau 5 milioane de țărani, niciun guvern francez nu voia să-și ridice împotriva lui 5 milioane de

votanți, și apoi, nu degeaba se vorbește despre „bunul simț țărănesc“, ei nu ar fi putut aduce OMG din senin, nu ar fi mers deloc... Astăzi, lumea agricolă este reprezentată de 400 000 de persoane! Sunt convins că principiul OMG era gata încă din anii '50, sistemul de clonare hibrid fiind capul de pod pentru OMG. Kokopelli se dorește a fi o alternativă la monopolul lor.

— Este adevărat că, atunci când vezi ce se întâmplă în culise, modul în care sunt obținute brevetele, cum sunt sau mai de grabă nu sunt făcute testele, fie în farmacologie, fie în agricultură... să fim obligați să înghițim ceea ce produc ei, să nu mai avem posibilitatea de a alege... provoacă o mare teamă...

— Adică poate că nu e o întâmplare că mulți dintre acei oameni afirmă că suntem prea mulți pe pământ și că ar fi un lucru bun ca trei sferturi din oameni să dispară! Din nou, ei avansează fără mască, dar noi nu acordăm atenție!

Am văzut că Kokopelli făcuse obiectul unui proces pentru concurență neloială și comercializarea de semințe ilegale din partea altui comerciant de semințe, fiind condamnată să-i plătească 12 000 de euro, precum și statului și Federației Industriașilor de Semințe 23 000 de euro, dar Raoul îmi spune că toată povestea s-a întors mai de grabă în favoarea lor. Mii de scrisori de sprijin au fost trimise, astfel încât secretara de stat de la Ecologie, Nathalie Kosciusco-Morizet, invitată în studioul France Inter, a reafirmat că studiază, pe de o parte, posibilitatea ca statul să-și retragă acțiunea, iar, pe de altă parte, să se modifice legea privind semințele. Ea a recunoscut: „Asociația Kokopelli apără îndeosebi semințele vechi. Ea are un rol de păstrare a biodiversității și a patrimoniului. Pentru că, știți, semințele își pierd capacitatea germinativă după câțiva ani. Nu este suficient să existe undeva. Trebuie să poată fi reproduse, protejate.“ Dar, în zilele noastre, asociația rămâne condamnată.

— Există totuși o veste bună: am citit că, în „Grand Emprunt“⁽⁵¹⁰⁾ care tocmai a fost decis de guvern, 1 milion de euro

urma să fie rezervat producătorilor de semințe... atunci, cât pentru Kokopelli?

— Nimic nu a fost prevăzut! îmi spuse Raoul, izbucnind în râs. Se știe că semințele noastre folosesc ca tulpini în industria producătoare de semințe, că ei vin să cumpere de la noi pentru că au bricolat atât de mult prebazele încât au nevoie să găsească materialul genetic sănătos.

Îl întreb dacă dorește să-mi mai spună ceva.

— Cea mai mare problemă în momentul de față este sechestrarea pământurilor. Pârloagele ce trebuiau să reducă suprafețele cultivate în scopul diminuării deopotrivă a excedentelor și a poluării naturii sunt, de fapt, o pompă de subvenții! Nu trebuie să insistăm asupra sărăciei umane, dar nu trebuie să ne plângem dacă acceptăm ce se întâmplă. Simplu, nu mai trebuie să depunem cautiune la state, să le spunem „nu mai avem nevoie de voi, știm ce vrem și ce nu vrem“. În măsura în care ne trezim, totul este încă posibil: o interdicție nu există decât în măsura în care este respectată...

A venit timpul să ne trezim! Membrii asociației Kokopelli sunt printre ultimele metereze care ne-au mai rămas pentru a împiedica marile firme producătoare de semințe să-și atingă scopurile: să monopolizeze patrimoniul genetic mondial și să creeze o situație ireversibilă, pentru că agricultorul nu-și va mai putea recupera acest patrimoniu pentru a redeveni cel care selecționează semințele. Iar noi, de la un capăt la celălalt al lumii, nu vom mai mânca decât aceleași roșii cu pesticide și aceleași biftecuri de soia. În numele cui și în interesul cui va trebui să renunțăm, de exemplu, la ceea ce a reprezentat imaginea Franței: bucătăria extraordinară și calitatea vieții? Cine sunt ei ca să ne impună acest lucru?

*PNPP (Preparatele naturale puțin preocupante)**Urzica, zâna rezistenței*

Numele care li se dă mi se pare că dă deja răspunsul la problemă! Trebuie să credeți că nu! Mi se pare atât de frapant încât mă întreb câți francezi sunt la curent... De când există lumea, se știe că unele plante au anumite virtuți și, de la *medicine man* al indienilor la homeopatia zilelor noastre, și asta face parte din patrimoniul nostru. Vincent Mazière, fondatorul Asociației ASPRO PNPP, îmi explică:

— Mulțumită Codex Alimentarius, plantele pe care avem dreptul să le comercializăm trebuie să facă obiectul unei omologări și unei înscrieri pe o listă europeană. Sub incidența acestei legi intră toate preparatele naturale ca îngrășământul lichid din urzici, criptogama-de-baltă, argila... Or, în primul rând, omologarea costă scump (aproximativ 300 000 de euro); apoi, nu există nicio listă pentru PNPP. Ar trebui înscrise pe lista pesticidelor⁽⁵¹¹⁾, ceea ce este total neadaptat!

Așadar, începând din anul 2002, s-a declarat „războiul urzicilor”; deputații noștri au făcut câteva amendamente, câteva promisiuni, dar, în Franța, este interzisă comercializarea îngrășământului lichid din urzici, fertilizant extraordinar, mai natural decât orice, cu riscul de a primi „două luni de închisoare și o amendă de 75 000 de euro pentru cel care comercializează sau dă un produs neomologat, deține mai multe bidoane cu acesta sau îi difuzează rețeta”. Nu pot decât să răspund, siderată:

— Ceea ce înseamnă că substanțele inofensive sunt interzise și îngrășămintele chimice autorizate!

— Da, fabricarea îngrășământului lichid din urzici vă face să vă plasați în ilegalitate. Unul dintre prietenii mei care îl producea și își trata castanii cu el a fost percheziționat de Brigada de Reprimare a Fraudelor... Și nu este tot, o hotărâre publicată în *Journal Official* din 21 august 2008⁽⁵¹²⁾ interzice utilizarea extractului de criptogam-de-baltă începând de la sfârșitul anului 2009. Am fost primit la Ministerul Ecologiei săptămâna trecută

de un consilier al lui Jean-Louis Borloo, și este vorba, cu ocazia legii Grenelle – să se faciliteze accesul la PNPP în câmpurile și grădinile noastre, dar încă nu s-a hotărât nimic.

— De fapt, este la fel ca pentru semințe... sunt interzise aceste plante pe care le găsim peste tot în natură, gratuit, și care, făcând parte din domeniul public, nu pot fi brevetate și, în consecință, nu prezintă niciun interes pentru firme...

— Spania, Italia, Germania și Marea Britanie au facilitat utilizarea și comercializarea acestor preparate. În Franța, respectăm pentru moment directivele europene, dar este o alegere de ordin politic... Pentru comercializarea tutunului pe Internet, Europa a spus da și Franța nu a respectat hotărârea pentru că acest lucru îi convenea! Putem foarte bine accepta să plătim o amendă... Și apoi, nu are sens, priviți compostul cu lupa, este o fiertură de cultură... atunci, o s-o interzicem?

— Dar planul „Ecophyto 2018“?

— Ne aflăm într-un adevărat paradox, continuă Vincent Mazière; într-adevăr, obiectivul este reducerea cu 50% a cantității de pesticide utilizate în anul 2018, dar PNPP, care reprezintă o alternativă reală și interesează colectivitățile locale, grădinarii și chiar agricultorii convenționali, sunt interzise! Există totuși înlocuitori... Știți care este cel mai bun produs împotriva buruienilor?

—Nu.

— Tapioca, amidonul de porumb, în fine, tot ce este amidon! Îl amestecați cu apă și îl vărsați foarte cald peste plantele care trebuie distruse... soluția le asfixiază. Nu e nimic mai eficient!

„Norme, standarde, AMM, certificări, controale: acumularea măsurilor menite să protejeze consumatorul ajunge astăzi la aberații“, spune Julia Wright de la Nature&Progrès, care se teme „că producătorii bio nu vor mai putea cultiva bio, doar dacă își ascund practicile preventive naturale... devenite ilegale“. Este atât de stupid și de ridicol de imaginat că, având în vedere problemele și provocările uriașe cu care se confruntă lumea noastră,

niște deputați, niște comisii se pot reuni, discută ore în șir despre utilizarea îngrășământului lichid de urzici și, în cele din urmă, îl interzic... de ce nu și polițiști care să caute lucerna sălbatică!

Ultima noutate de la Vincent Mazière, în ziua de 17 decembrie, sub zăpadă: „Vom face tot posibilul să lucrăm cu deputații pentru redactarea unei propuneri de amendament în cadrul legii Grenelle 2, care va fi discutată în Adunarea Națională la începutul anului. Decizia de aplicare privind decretul PNPP din iunie 2009 tocmai a fost publicată. Așa cum ne imaginăm, închide tot, protejându-se în spatele reglementării europene.“

A produce pentru a trăi, nu a trăi pentru a produce

Pentru a rezuma analiza lui Jean-Pierre Berlan, a produce în agricultură înseamnă a pune în practică această facultate miraculoasă a omului de a se reproduce și de a se înmulți. Mama Pământ, cum o numesc indienii, pentru că ne procură tot ce avem nevoie pentru a trăi. Sămânța germinează, planta crește și înfloreste, apoi face semințe, înmulțind de zeci sau chiar de sute de ori bobul inițial. Miraculos fondator al existenței noastre individuale și colective. A dori eliminarea gratuității vieții, a confisca patrimoniul⁽⁵¹³⁾ oamenilor pentru a avea monopolul asupra lui și a ne obliga să le consumăm produsele este ofensiva dusă de cartelurile agrochimiei. A separa producția de reproducere: țaranul trebuie să se ocupe de producție, ele rămânând cu profitul reproducerii. Dar, a accepta acest lucru înseamnă să le oferim puterea de a ne controla alimentația, deci o putere de viață și de moarte asupra omenirii, înseamnă să devenim ostatici lor, să le oferim libertatea de a orienta progresul tehnic pe cele mai profitabile căi pentru ele, nu pe cele care sunt cele mai utile și binefăcătoare pentru noi, înseamnă să renunțăm la dreptul nostru de a ne alege propriul viitor științific și tehnic, să renunțăm la pro-

pria autonomie, la propria responsabilitate, să acceptăm un risc niciodată asumat în istoria omenirii, care ne depășește și ale cărui efecte nu au fost măsurate de știință... numai dacă ne încredem în părerile câtorva oameni de știință influențați, ceilalți, cei care nu sunt de acord sau pur și simplu sunt prudenți, fiind scoși pe linie moartă⁽⁵¹⁴⁾! Lucru care, desigur, nu e deloc un semn bun! Și cu ce drept ne putem asuma riscuri atât de definitive pentru generațiile viitoare?

Oare mai putem înghiți discursurile lor filantropice: lupta împotriva foametei în lume, tratarea bolilor, protejarea mediului. Așa ne-au vândut toate invențiile lor de mai multe decenii... până ce am început să numărăm morții!

Oare putem avea încredere în ei? Nu, ne-au mințit mereu, de la sângele contaminat la vaca nebună, trecând pe la norul produs de Cernobil.

Viața care era sacră a fost redusă la niște fire de ADN: țăranul care își seamănă bobul a devenit „pirat”; agricultura bio este supusă unor caiete de sarcini (atât de constrângătoare încât unii agricultori „produc bio”, dar nu cer această etichetă), în timp ce nu există niciun control privind utilizarea pesticidelor; Ministerul Agriculturii, în planul său „Obiectiv pământuri: 2020”, scria: „Agricultura trebuie astăzi să producă mai mult pentru a răspunde nevoilor celor 9 miliarde de indivizi preconizați pentru anul 2050”⁽⁵¹⁵⁾, în timp ce la noi nu se vorbește decât despre excedente, fructele și legumele sunt cumpărate de la țărani la prețuri ridicole (3 centime kilogramul de mere, 22 de centime salata, când costul ei de producție este de 35 de centime), astfel încât ei preferă să le verse pe trotuarele din fața prefecturilor. În timp ce un miliard de persoane mor de foame în fiecare an în lume și 100 de milioane în plus, anual, suferă de malnutriție... Dacă asta nu înseamnă că își bat joc de noi, nu mai înțelegem nimic. Sau, mai de grabă, totul e foarte clar: nu există criza agriculturii, ci doar o cursă năstăpănită pentru profit a

cătorva multinaționale care nu ezită, în acest scop, „să sărăcească” toți țărani de pe glob. Toți cei care au conștientizat ceea ce se întâmplă au ajuns la această concluzie.

„Viul are o primă proprietate fundamentală, aceea de a se reproduce și de a se înmulți. Așadar, el aparține tuturor. Este un bun comun al omenirii. A dori rezervarea acestei proprietăți investitorilor prin orice metodă înseamnă a ceda în fața cererii vânzătorului de lumânări să ne blocăm ușile și ferestrele pentru a lupta împotriva concurenței provocate de soare. Este o risipă”, scria Jean-Pierre Berlan pe site-ul său de Internet⁽⁵¹⁶⁾.

Oroarea creșterii industriale a animalelor

Tuturor animalelor moarte fără să fi trăit⁽⁵¹⁷⁾

În același timp, grajdurile de vite și curțile de păsări tradiționale au făcut loc unor hangare uriașe în care sunt îngrămădite găini și porci reduși la stadiul de mașini de produs. Niște animale care nu văd niciodată lumina zilei, care nu se pot mișca, întoarce, scărpină fără să lovească un vecin sau închise în cuști individuale, fără niciun așternut de paie. Nu mai sunt considerate animale, ci doar materie primă care este făcută să crească cât mai repede posibil cu ajutorul hormonilor, activatorilor de creștere, ale căror boli, destul de numeroase, sunt controlate printr-o utilizare masivă de antibiotice și de vaccinuri, iar stresul, prin tranchilizante. Niște mașini de fabricat tone de carne, putini de lapte și munți de ouă. Randamentul este singurul lucru care contează. „Am schimbat niște ființe sensibile în bucați de carne proastă.”⁽⁵¹⁸⁾

Prezentate consumatorilor, decupate, spălate, ambalate în plastic, în galantarele supermarketurilor, nu mai facem legătura dintre ce punem în farfurii și faptul că este vorba despre animale care, până la ajungerea la creșterea intensivă, își trăiau viața în câmp înainte de a le folosi carnea ca hrană. A fost uitată.

înțelegerea cu natura care ne-a hrănit de mii de ani! Dar oare cum noi, care suntem singurele animale „cu rațiune“, deci responsabile, pe acest pământ, putem accepta, chiar dacă ele sunt crescute pentru consumul uman, să fie tratate mai rău ca niște obiecte neînsuflețite, să fie supuse unor suferințe atât de mari? În numele căror interese?

Ceea ce uită omul, în egoismul și indiferența sa, este că suferința pe care le-o producem va avea consecințe asupra noastră.

Păsările în baterii

După scandalul vacii nebune, mulți oameni și-au limitat consumul de carne roșie, preferând puiul, curcanul, rața... iar creșterea lor s-a triplat în acești ultimi ani.

Conform unui studiu recent al INRA, cele aproximativ 45 de miliarde de pui de carne produși anual în lume sunt pui cu o creștere rapidă. Timpul de „producere a unui pui“ este, în mod normal, de cel puțin patru luni, în timp ce astăzi nu depășește treizeci de zile. Puii cu creștere rapidă se îngrașă atât de repede, îndopați cu făini animale și hormoni, încât picioarele li se rup sub propria greutate. Îngrămădiți pe mai multe niveluri, în cuști metalice din care doar ciocurile le pot trece printre zăbrele, puilor le e foarte greu să stea în picioare și să meargă; unii dintre ei ajung să șchioapete foarte tare sau ghearele lor care nu se tocesc și se blochează în jurul grilajului, nici măcar nu se mai pot deplasa până la troacă și mor de foame. În aceste uzine uriașe de ouă, găinile ouătoare sunt închise în cuști minuscule (46X51 centimetri și 35X40 centimetri înălțime pentru cinci păsări), fără să-și poată mișca nici corpul, nici aripile, iar ouăle lor cad pe bandă rulantă, înăbușind orice instinct de construire a unui cuib. „Cea mai rea tortură aplicată unei găini este imposibilitatea de a se retrage undeva pentru a oua. Pentru persoana care cunoaște puțin păsările, este sfâșietor să vezi cum o găină încearcă să se târască peste vecinele de cușcă pentru a căuta, în van, un loc ferit.“⁽⁵¹⁹⁾

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Lipsite de cele mai elementare condiții de mișcare și de socializare, găinile suferă decalcifierea oaselor, deformări ale ghearelor, răni și leziuni ale pielii și penajului, anomalii la cartilagii, dermatite provocate de poziția culcat prelungită; toate aceste patologii sunt însoțite de probleme cardio-vasculare, mergând chiar până la criză cardiacă. Medicamentele nu împiedică găinile să sufere de aproximativ douăzeci de boli care le afectează direct sau dăunează pontei. În astfel de condiții de îngrămădire și de salubritate îndoielnică, mortalitatea este de cel puțin 7%.

În afara zgomotului permanent al zecilor de mii de cotodăceli, a ventilației care funcționează mai mult sau mai puțin bine, mirosul este pestilențial pentru că rămân mereu dejecții lipite de grilaj cu bucăți de pene, provocând creșterea numărului bolilor respiratorii. Desigur, sistemul de cuști în baterie interzice curățirea completă în cele 72 de săptămâni de viață a unei găini!

Izolarea lor în aceste închisori fără ferestre produce fatalmente un comportament agresiv, punctat cu lovituri violente de cioc și uneori chiar de canibalism. Pentru evitarea bătăilor, păsărilor li se taie ciocul, o operație dureroasă care, în plus, împiedică găina să bea și să mănânce normal. După ce a ouat 300 de ouă în 400 de zile (în loc de 170 în condiții normale), găinile bătrâne extenuate sunt aruncate cu brutalitate în camioane de unde, fără hrană și apă timp de mai multe zile, merg în cele din urmă la abator. Sărmana lor carne bolnavă va ajunge într-o „supă de pui” sau în hrana pentru câini sau pisici. În timpul procesului de determinare a sexului puilor, masculii sunt respinși de industria ouălor. Aceste milioane de tineri cocoși inutili pot fi zdrobiți, ciopârțiți de vii sau îngrămădiți în saci mari din plastic pentru a muri prin sufocare sau expuși la concentrații ridicate de gaz carbonic. Mixtura obținută din cadavre este adăugată la hrana animalelor mari sau a animalelor domestice⁽⁵²⁰⁾.

Trebuie să intri o dată într-o crescătorie, să vezi aceste păsări bolnave de deznădejde și de mizerie în aceste lagăre canteroase, pentru a înțelege că ai pătruns într-o lume nebună.

Mișcările de apărare a animalelor nu au nici o legătură cu acest demers. Nu se neagă fără urmări că viața este viață.

Un expert israelian în genetică, Avigdor Cahaner, de la Institutul din Rehovot, situat în apropiere de Tel Aviv, chiar a conceput o rasă de pui fără pene ca să crească mai repede și să conțină mai puțină grăsime decât puii normali; o afacere și mai bună, pentru că nu mai trebuie să li se înlătore penele! În cei câțiva ani în care am locuit la Los Angeles, îmi amintesc că am văzut astfel de pui la vânzare, dar consumatorii nu prea au fost seduși, pentru că nu mai auzim vorbindu-se despre ei. În legătură cu acest lucru, îmi amintesc, când eram la Mel's Driving, pe Ventura Boulevard, unde îmi făceam uneori cumpărăturile, cât de uimită am rămas când, dorind să cumpăr ouă, vânzătorul m-a întrebat, pe un ton cât se poate de natural, cu cele trei coșuri în față, dacă doream ouă cu 1, 2 sau 3 gălbenușuri! La acea vreme, nu am realizat ce însemna acest lucru! Se pare că „ele primesc gene de bovină pentru ca ouăle să fie mai mari!”⁽⁵²¹⁾

Nici iepurii nu sunt mai răsfățați de soartă

În Franța, 10% din antibioticele utilizate pentru creșterea animalelor sunt consumate de creșterea iepurilor, care nu reprezintă decât 1% din toate tipurile de carne consumată⁽⁵²²⁾. „Peste 40 de milioane de iepuri trăiesc în cuști înguste, pe un sol din grilaj de mărimea unei coli A4, sursă de disconfort permanent și de răni la lăbuțe. Le este imposibil să se ridice, să se ascundă, să țopăie, să roadă, să cotrobăie, cea mai mică mișcare îi deranjează pe ceilalți iepuri și agresiunile sunt frecvente, provocând răni și infecții. Iepuroaicele trăiesc izolate unele de celelalte, fiind inseminate la zece zile după fiecare fătare. La fiecare fătare fac în jur de zece pui, adică aproximativ șaizeci pe an. Ele suferă de deformări ale scheletului și aproape o treime mor în fiecare an. Încă de la naștere, puii sunt triați, repartizați în funcție de mărime și greutate. Bolnavii, cei mai mici și cei care depășesc numărul sunt omorâți pe marginea unei lăzi; se întâmplă ca unii

dintre ei să agonizeze în mijlocul celor născuți morți. Timpul de lucru cerut pentru conducerea acestor crescătorii este redus la minim. Crescătorul consacră în medie patru ore de lucru pe an unei iepuroaice (și puilor ei), deci mai puțin de cinci minute pentru un iepure în timpul vieții sale. Această durată include timpul petrecut pentru curățirea cuștilor, distribuirea hranei etc. Un sfert din iepuri mor înainte de a atinge vârsta la care sunt omorâți (în medie, 74 de zile) în ciuda unei utilizări masive de antibiotice. Spre două luni și jumătate, sunt duși la abator, unde sunt amețiți, sacrificați, tăiați în bucăți, eviscerați.“

Viață tristă de porc

„Mă numesc Léon, iar mama mea se numea Sidonia.

Nu am avut o existență fericită, dar a ei a fost mai rea. Reproducătoare, a fost mereu considerată «o mașină vie de făcut cârnați», așa cum l-a auzit o dată pe fermier recunoscând cu răceală. A cunoscut doar înseminarea artificială, privată de contactele atât de naturale cu ceilalți indivizi ai speciei sale, dacă exceptăm godacii ei. Apoi, a fost trimisă timp de patru luni, aproape pe toată durata gestației, într-o boxă individuală în care putea doar să se ridice și să se culce, dar nu și să se întoarcă, întinde sau scărpină, pentru că era legată cu lanțul: cu cât ne mișcăm mai puțin, cu atât consumăm mai puțină energie și astfel, cantitatea de hrană de care avem nevoie este mai mică. Și, cum reproducătorii nu sunt vânduți pentru carne, li se oferă minimumul vital de hrană. Ea îi costă scump pe crescători, și nu ei simt foamea în burtă în permanență. Și totul într-un întuneric complet sau aproape.

Cu o săptămână înaintea nașterii noastre, a fost dusă într-o nișă pentru fătat ce conținea un sistem îngust metalic destinat să o împiedice să ne zdrobească în momentul în care se așeza, care ne permitea doar să avem acces la mamele. În această cușcă eram foarte îngrămădiți. Sidonia ne-a povestit cum, în momentul închiderii sale, s-a aruncat asupra acestor bare de oțel și a urlat

de disperare. Și-ar fi dorit atât de mult să ne pregătească un cuibușor, așa cum fac de obicei scroafele; ea, care ar fi parcurs peste 30 de kilometri în natură, cu o zi înaintea fătării, ca să găsească acest cuib moale. Din cauza frustrării, mușca fierul și încerca în van să se elibereze, până în punctul de a-și face răni, iar uneori bălea cu pupilele dilatate. Cum să rezisti în fața nebuniei acestei imposibilități totale de a te mișca sau de a-ți asista micuții la venirea pe lume? Ea spunea că aceste bare metalice le provo-cau traume atât de mari scroafelor, încât deseori godacii se nășteau morți. În timpul alăptării, nu putea deloc să se ocupe de noi așa cum orice altă mamă o face cu proprii pui. Ea nici măcar nu ne putea vedea, mai puțin atunci când ne apropiam de râul ei. Totuși, această cușcă nu era deloc justificată, pentru că ea nu ne-ar fi zdrobit în condiții normale, așa cum nici la rudele noastre mistreții, o scroafă nu o face cu puii ei. Și, cu mai mult loc, știu că ne-am fi descurcat mai bine. Dar nu exista loc din motive de «productivitate» și de «randament», fermierii preferând să ne îngrămădească într-un număr cât mai mare în această clădire. Podeaua era fie din ciment gol, fie, pentru noi, un grătar metalic unde era mai ușor să se elimine dejecțiile noastre. Și fermierii doreau să-și ușureze viața în privința curățirii, de unde și absența paielor, care ne-ar fi permis totuși să avem un univers cât de mic de explorat, ceva de mestecat și de cercetat cu râul. Ce plictisitor era...

Cum nu aveam nimic altceva de făcut, am început să ne mușcăm în joacă unii pe ceilalți, mai ales de coadă. Dar nu a durat mult, pentru că a venit cineva, ne-a marcat urechile și ne-a tăiat codițele fără anestezie. Obosiți de țipetele noastre de durere, ne-a spus, cu răutate: «Și încă sunteți norocoși pentru că, în crescătoria vecină, vi se smulg și caninii pentru a evita problemele.» Nu părea să conștientizeze că el se afla la originea tuturor acestor probleme, pentru că, în stare normală, noi nu suntem canibali și nu avem o agresivitate exagerată. La vârsta de trei săptămâni, am fost separați de mama noastră pentru totdeauna.

Unora li se întâmpla acest lucru mult mai devreme. De fapt, înțarcatul trebuia să se facă abia spre șase, opt săptămâni, dar, grăbindu-ne, ajungem în doi ani la cinci sarcini în loc de patru. Sidonia ne-a explicat că oamenii numeau asta «logica profitului», ceea ce face că ea să producă purceluși doar trei sau patru ani. Deformată de sarcinile apropiate, uzată de captivitate, de imobilitate, plictiseală și foame, productivitatea îi scade repede, intrând astfel în circuitul normal al porcilor, cu destinația farfuriile noastre, via abator. Revenind asupra însemințării, cuvintele sale de adio au fost: «Sunteți, fără îndoială, una dintre ultimele sarcini ale mele...» Este sfâșietor pentru o scroafă să se separe atât de devreme de purcelușii ei. Fără prezența ei, eram și mai stresati. Ni s-au dat și mai multe medicamente, îndeosebi antidepressive și antibiotice. Într-adevăr, am început să suferim de boli de intestine sau chiar de dizenterie și mai ales de infecții pulmonare din cauza amoniacului provenit din îngrășământ și care se acumula sub boxele noastre. Se pare că, uneori, el afectează și oamenii. În plus, grilajul de șipci nu era mai confortabil decât grătarul «cuștii». Mulți dintre frații mei au început să schioapete. Membrele mi s-au deformat treptat, dar am avut noroc să nu fac necroze, ca alții.

Uneori, unul dintre colegii noștri murea subit. Fermierul spunea că aceste morți fulgerătoare sunt cauzate de stresul captivității, dar era mai rentabil să aibă câțiva morți decât să ne dea puțin spațiu și niște paie. Și antidepressivele ar fi costat mai puțin. Crescând în aceste condiții anormale, relațiile noastre s-au deteriorat: bătaii, mușcăături, stabilirea unei ierarhii în care cei mai slabi puteau să moară repede. Mulți se roteau în cerc, și eu la fel, alții mușcau barele micilor cuști colective în care eram îngrămădiți.

Monotonia existenței ne-a fost întreruptă doar de castrarea fără anestezie. Era mereu și mai mult stres, țipete, bătaii... cu aceeași hrană plină de produse chimice ca să ne îngrășăm mai repede. În privința surorilor noastre, de care fuseserăm separați,

ele aveau ca primă steroizi și hormoni pentru încercarea creșterii numărului de purceluși și stabilizarea ciclului lor de fertilitate: erau duse și în ceea ce crescătorul numea «o schemă de exploatare», mult mai lungă decât a noastră; și toți acești ani în plus semnificau suferințe suplimentare.

În ultimul grajd, așteptam «marea călătorie», după aproximativ douăzeci de săptămâni de îngrășare. Eram resemnat, înțelegând foarte bine că eram considerați carne pe picioare, nu ființe vii; niște «mașini de transformat hrana granulată în jambon», spunea crescătorul nostru. Și, chiar dacă am fi trăit în semi-libertate și nu în acea crescătorie lugubră, am fi fost tot mărfuri. Când am ajuns în ultimele boxe individuale în care eram legat cu lanțul ca să ating o greutate de 100 de kilograme, picioarele deformate mă făceau să sufăr și am început din nou să tușesc mult, cu o nouă infecție pulmonară. Nu mă puteam mișca deloc, înțelegând pe deplin ce simțise mama mea.

Apoi urmă faimoasa călătorie. Eram toți atât de stresați încât i-am enervat pe camionagii. Ne temeam de necunoscut și mai ales ne era greu să mergem după săptămânile petrecute înlănțuiți pe niște scânduri de lemn. Foarte furioși, au început să ne lovească ca să ne scoată. Și, în curte, ne-am blocat în fața rampei de urcat. Eram înnebuniți de toate aceste țipete, ale noastre, ale oamenilor care se înverșunau împotriva noastră. Unul dintre ei avea o bornă electrică, pe care ne-o aplica pentru a ne obliga să înaintăm: nu am uitat durerea usturătoare, o arsură ciudată care mi-a zguduit tot corpul și s-a iradiat în carnea de dincolo de anusul atins direct pentru a nu-mi strica «carnea». Am reușit să urc clătinându-mă și, de sus, am văzut că am scăpat bine. Într-adevăr, Gaston, unul dintre frații mei care fusese mereu un țap ispășitor și un fricos, dar la care țineam mult, a început să aibă convulsii după șocurile electrice. S-a prăbușit la pământ, agitându-și cu putere membrele, apoi s-a liniștit în timp ce era, totuși, bombardat cu lovituri de picior. Un bărbat s-a apropiat și a spus: «La naiba, cred că l-a lăsat inima...» Fermierul și el l-au

tras puțin mai într-o parte, cu mare efort având în vedere greutatea sa. În mod ciudat, fermierul nu l-a certat pe transportator, care distribuia cu generozitate descărcările electrice, ci a început să-l lovească pe Gaston cu lovituri puternice de bocanc și să-l insulte: «Mortăciune, ai interes să rezisti până la abator, altfel te voi vinde ca aliment pentru câini... Carne nenorocită!»

Apoi urmă plecarea, fără Gaston, a cărei agonie luase sfârșit înaintea încărcării, și un ultim gând pentru Sidonia și toți tovarășii lăsați în urmă, în timp ce se îndepărtau hangarele pe care le vedeam pentru prima și ultima oară. Eram îngrămădiți și respiram cu dificultate. La un moment dat, am trecut prin fața unei mezelării a cărei vitrină era decorată cu trei porcușori curați și roz, cu siguranță fericiți să fie măcelăriți și mâncați de marele om rău. Pe noi, acest lucru nu ne-a făcut deloc să râdem... În cele din urmă, ne-am oprit lângă o clădire lungă de uzină, iar descărcarea a început la fel de brutal ca și urcarea în camion. A fost nevoie să fim împinși cu violență ca să ne hotărâm să coborâm. Din acest moment mă grăbesc să termin povestea, pentru că știu că nu mai am mult de trăit. În Franța, voi mâncați anual peste 18 milioane și jumătate de semeni ai noștri. Cu toate acestea, suntem cel puțin la fel de inteligenți și sensibili ca prietenii voștri câinii; studiile științifice făcute pe specia noastră dovedesc asta. Ne arătăm cu plăcere caracterul vesel și afectuos celor dintre voi care acceptă compania noastră. Iar, dacă ne-am întoarce la stadiul sălbatic, am avea un comportament de mistreț activ și curios, atât de departe de apatia forțată la care ne constrângeți. La fel, vă imaginați că suntem murdari pentru că unii fermieri ne impun condiții de viață în care igiena lipsește; doar niște idei preconcepute... Vă cer un singur lucru: știți ce am îndurat înainte de a termina în farfuria voastră, în cârnat sau în jambon și povestiți peste tot în jurul vostru. În cel mai rău dintre cazuri, astfel încât condițiile noastre de existență să se îmbunătățească. În cel mai bun caz, pentru ca voi să nu mai mâncați carne, carnea noastră, acesta fiind singurul lucru care ar pune capăt martiriului nostru.

Mirosul dezgustător al sângelui mă sperie, țipetele prietenilor, intrați înaintea mea, mă fac să fiu cuprins de groază: știu ce mă așteaptă, ce ne așteaptă pe toți.

Acolo, îl văd pe unul dintre ajutorii de măcelari cu niște clești electrice mari. Se pare că ni le vor aplica de fiecare parte a capului, între ochi și urechi, și astfel vom fi amețiți ca să nu mai realizăm ce se va întâmpla imediat după aceea, când ni se va tăia gâtul. Dar, din diferite motive, acest lucru nu funcționează mereu: cleștii nu sunt aplicați la locul potrivit pentru că ucigașii sunt grăbiți (randamentul, din nou), voltajul prea slab, intervalul prea lung de timp care ne permite să ieșim din starea de amețală înaintea tăierii gâtului... Și moartea nu intervine imediat cu rana fatală făcută cu cuțitul: atârnați de un picior cu un lanț care ne smulge pielea, unii dintre noi se zbat în timp ce pierd sânge, până în cuva cu apă clocotită dinaintea tranșării. O să am și eu noroc sau mă vor «rata» și pe mine? Voi afla în curând, pentru că sunt împins înainte...^{“(523)”}

95% din producția de porc este industrială.

Astfel, scroafele își petrec marea majoritate a vieții lor însărcinate și sângerânde. Ele au două gestații pe an, adică optsprezece purceluși pe care îi alăptează timp de două săptămâni (în loc de opt, cât este normal). La fătare, sunt transferate pentru șapte zile în cuști speciale. La o săptămână după ce le sunt luați purcelușii, sunt imobilizate și este adus un vier. Podeaua din partea din spate este făcută din scânduri, pentru ca excrementele și urina să treacă printre ele, lucru ce provoacă dureri vertebrale.

Plictiseala, înghesuiala, întunericul și mirosul irespirabil provoacă boli grave și „sindromul stresului porcin”: rigiditate, piele plină de pustule, gâfâit, anxietate și, deseori, moarte subită. După o viață întreagă de imobilizare și de malnutriție, membrele sunt prea slabe pentru a-i susține. Atunci, sunt introduși cu troliul în camion. Aceste condiții deplorabile de transport (de noapte) și de descărcare provoacă diferite fracturi și leziuni. În conformitate cu legea care păstrează aparențele morale, animalele

sunt amețite înaintea sacrificării, ceea ce îi permite inimii, care continuă să bată, să ajute sângele să se scurgă după tăierea gâtului (el trece apoi printr-o conductă până la o cuvă). Animalele cu multe răni și vânătăi, ce nu pot fi prezentate sub formă de jambon, ajung pateu sau cârnați.

Cel mai adesea, porcii sunt hrăniți cu soia importată din Statele Unite, amestecată cu făini animale, acceleratori de creștere și resturi de abator, în locul sfeclei roșii, verdețurilor, făinii de orz și cartofului de altădată, în timp ce femelele sunt tratate cu diferiți hormoni și steroizi în încercarea de a crește numărul purcelușilor și de a stabiliza ciclurile de reproducere. Randamentul, peste tot și mereu! Dar, dacă în anii '60, '70', porcarii au făcut avere, cumpărând străzi întregi din Rennes, nu mai e cazul acum. Cursurile sunt la limita de jos și exploatațiile din ce în ce mai mari, atigând până la 2 000 de porci pentru cele mai mari ferme! Pentru a câștiga cu cantitatea în deterimentul calității. Aceste lucruri produc, așa cum am văzut, probleme mari de poluare cu nitrat la nivelul răspândirii îngrășământului. Dar creșterea fără contact cu solul este o soluție atât de simplă încât puțini crescători sunt gata să o schimbe pentru aplicarea unor metode mai sănătoase.

„Revenind la paie și la alimentele bune, ar trebui redusă în mod considerabil mărimea exploatațiilor. Dar cea mai mare problemă rămâne cea referitoare la cultură: tinerii agricultori au fost formați pentru acest tip de creștere, tehnicienii din Camerele de Agricultură (care sunt remunerați de societățile fitosanitare) inițiază crescătorii în aceste tehnici și colectivele de producători, fără să fie imposibil să vândă sau să obțină autorizații de sacrificare, nu știu să facă altceva. Ele sunt obișnuite cu randamente importante, dar irealiste: asta nu mai e agricultură, este Bursă!”⁽⁵²⁴⁾

Un lucru și mai îngrijorător: din anul 2005, Monsanto încearcă, după *hold up*-ul său privind plantele, să obțină de la autoritățile americane un brevet pentru secvențele de ADN de

porci pentru creștere, pe care ea le-a descifrat (brevet WO/2005/015989)⁽⁵²⁵⁾. Descriș astfel: „Această invenție furnizează metodele pentru producerea de animale părinți permițând introducerea rapidă și eficace și/sau fixarea a uneia sau a mai multor trăsături dorite într-o turmă de porci sau eliminarea unei anumite trăsături nedorite sau a unei gene. Invenția prevede și utilizarea transferului de embrioni, inclusiv transferul de embrioni «markerassisted» pentru facilitarea transferului de material genetic, îndeosebi când se dorește menținerea statutului de organisme patogene specifice unei turme. Ea se extinde și la turmele care au fost dezvoltate prin utilizarea metodelor descrise.”

Această bucată de ADN (această genă) trece la descendența dorită. Orice persoană care ar crește porci transmițând secvența în cauză descendenților ar cădea sub incidența brevetului. Dacă această cerere este agreată, porcii care au fost întotdeauna prezenți în natură vor fi asimilați proprietății intelectuale a Monsanto. Din acel moment, crescătorii din întreaga lume vor fi obligați să plătească redevențe societății pentru animalele concepute în mod natural.

Pe când răsadurile de viță de vie din Bordeaux, găștele din Périgord și rasa de cai „Selle français”?

Lume bolnavă

„Animalele transgenice există deja în laboratoarele de cercetare agronomică sau medicală, cu boi cu posterioarele hipertrofiate, cu porci fără ochi (pentru a se îngrășa mai mult datorită imobilității) sau cu patru jamboane, după modelul puului cu patru pulpe recent «fabricat» în Statele Unite... în mijlocul clonelor animale și al altor vegetale hibride și sterile...” La vacă, au fost efectuate mai multe modificări pentru schimbarea compoziției laptelui, pentru a-i crește producția sau a-i scădea conținutul în lactoză, prost suportată de unii consumatori. Transgeneza permite și producerea de proteine antibacteriene în glandele mamare ale vacilor⁽⁵²⁶⁾. Cercetători de la Universitatea din

Guelph au inserat la porc o genă bacteriană conținând o enzimă care ajută la o absorbție mai bună a fosforului adăugat în mâncare pentru a-i accelera creșterea. (Acest rest de fosfor în îngrășământ este principalul factor de poluare din filiera porcină.) În Quebec, o companie a dezvoltat capre transgenice care produc în lapte o proteină provenită de la păianjen. Acesta din urmă utilizează proteina pentru fabricarea firului pânzei sale. Cum este cunoscut ca fiind foarte rezistent, piața vizată de companie este industria militară (veste antiglonț)⁽⁵²⁷⁾.

Dacă acest lucru continuă, mieii și viteii se vor mai naște în ferme? În urmă cu treizeci, patruzeci de ani, consilierii agricoli au mers să propovăduiască o nouă biblie tinerilor crescători: progresul genetic. În primul rând, trebuia practicăta inseminarea artificială cu sperma celor mai buni masculi, apoi separați cât mai repede posibil mieii și viteii de propriile mame pentru a recupera laptele și a le face din nou însărcinate. Creșterea productivității! Când vorbești cu țărani, realizezi că acest lucru nu e atât de paradiziac și de neînsemnat: tehnicianul nu poate veni să insemineze fiecare animal în momentul ciclului său natural; așadar, în vaginul tuturor femelelor din turmă trebuie introdus un burete, iar după paisprezece zile li se face o injecție pentru a le declanșa căldurile, fiind astfel inseminate toate în același timp. 40% din oi au gemeni, uneori chiar tripleți, lucru ce nu e prevăzut de natură, chiar dacă, cu substanțele administrate pentru creșterea producției de lapte, o oaie ajunge să dea 2 litri pe zi. Mamitele sunt frecvente (între 20 și 30 de oi din 200), iar în aceste cazuri oile sunt pierdute: laptele lor este plin de puroi și, chiar tratate cu antibiotice, nu vor mai putea servi la reproducere, pentru că mamitele se fac în mod repetitiv și astfel oile nu-și mai pot hrăni mieii. Riscul contaminării de la mașina de muls electrică este o grijă în plus.

Același scenariu este valabil și pentru vaci. În crescătoriile intensive, pentru a furniza încontinuu maximum de lapte și a alimenta piața crescândă a laptelui, a brânzei, a smântânii și a

untului, vițelul este luat de lângă mama lui la o zi după ce s-a născut. Începând de la vârsta de doi ani, vaca este supusă unei sarcini în fiecare an. Ea va trebui să dea până la 10 000 de litri pe an, adică de cinci ori mai mult decât o vacă din anii '50. Pentru că stomacul ei de erbivor nu suportă cantitățile de hrană necesare unui asemenea randament, i se dau complemente nutritive, precum și cantități mari de antibiotice, deopotrivă pentru creșterea producției de lapte și împotriva infecțiilor, febrei, septicemiilor, artritei și altor boli cauzate de stresul izolării, de malnutriție și de produsele ingerate (antibiotice, sulfamide, tranchilizante, hormoni, anabolizante, vaccinuri), dar și de greutatea ugerelor supraumflate.

Vaca de lapte va fi împinsă până la limita sa. După o perioadă cuprinsă între trei și cinci ani de suferință și de exploatare (viața ei normală este în medie de douăzeci de ani), randamentul ei va scădea, fiind imediat trimisă la abator: în cele mai multe cazuri, vițelul din supermarketuri este vacă.

În libertate, vițeii sug un an, dar, în aceste crescătorii intensive, *Time is Money*, negustorii nu au timp de pierdut: cei mai slabi sunt sacrificați imediat pentru fabricarea crochetelor și a făinilor animale sau pentru extragerea cheagului, care provine din stomac, utilizat pentru fabricarea a aproape tuturor tipurilor de brânză; femelele sunt supuse direct dezvoltării intensive pentru a deveni la rândul lor vaci de lapte și reproducătoare în lanț; cei care trebuie să producă carnea de vită sunt trimiși încă de la vârsta de două săptămâni în unități de îngrășare intensivă, unde vor fi îndopați (cel mai adesea cu cereale importate!) până la obezitate și ținuti în locuri înguste pentru a evita cea mai mică pierdere de greutate; ceilalți, destinați cărnii de vițel, trecând în viața lor scurtă prin boxe înguste (60X150 centimetri), pe podele fără paie. Hrăniți exclusiv cu un lichid pe bază de substitut de lapte; li se creează în mod voit carențe de fier și fibre care provoacă anemia, astfel încât carnea lor să aibă culoarea albă cerută de consumatori. După paisprezece săptămâni, cu

picioarele ce abia le mai pot susține greutatea, vor fi duși la abator, parcurgându-se distanțe lungi (un vițel pierde în medie 30 de kilograme în timpul transportului și al așteptării – sau chiar al spectacolului – care precede propria sacrificare)⁽⁵²⁸⁾.

Oare acesta este cu adevărat progresul, această agricultură care nu mai are nimic uman? Dacă numeroși agricultori și-au vândut sufletul diavolului, mulți își iubesc animalele și își dau seama că nu așa trebuie tratate! Viața impusă acestor animale este mai rea decât moartea pe care le-o dăm! „Țăranii s-au păcălit, dar erau foarte fericiți să-și vadă profitul crescând. Sistemul de aglomerare este complet corupt: o coaliție între agronomi, industriași și Ministerul Agriculturii de șaizeci și cinci de ani. Este un sistem în care societatea civilă nu este reprezentată. Acest lucru se perpetuează, pentru că nu există nicio revoltă, nicio contestație. În timp ce industriile sunt prin definiție amorale. Ele sunt vinovate astăzi de crimele împotriva vieții pe Pământ, împotriva omului, împotriva ecosistemelor.”⁽⁵²⁹⁾

Jean-Louis Meurot⁽⁵³⁰⁾, membru al Comisiei Sanitare din Confederația Țăranilor, a acceptat să analizeze împreună cu mine situația. El însuși este crescător de oi în departamentul Drôme. Meurot mă liniștește în privința unui lucru, explicându-mi că rumegătoarele – viței, vaci, oi sunt, cu doar câteva excepții, crescute pe pășuni; pe de altă parte, îmi confirmă că crescătoriile industriale se ocupă în majoritate de producția de păsări și de porci, oferindu-mi veriga care îmi lipsea pentru înțelegerea problemei.

— Unii crescători au „contracte de integrare” cu industriași care le furnizează puii, alimentele și medicamentele și care comercializează apoi produsele; țăranul vine cu construcție, apa și munca sa, fiind remunerat cu un preț fix pentru fiecare pui... Un mod de a-și asigura un venit. Aceștia sunt puii de calitate scăzută întâlniți în toate supermarketurile, iar cele mai bune bucăți ale lor sunt comercializate în pachete de șase pulpe, douăsprezece aripi... O parte din carcase sunt exportate în

Africa... Acestea sunt crescătorii în care s-a rupt legătura dintre animale și sol, în care problemele sanitare sunt rezolvate cu vaccinuri și medicamente.

— Asta seamănă mai de grabă cu niște prestatori de servicii decât cu țărani!

— Desigur... începând din anii '60, sub conducerea lui De Gaulle, s-a declanșat Revoluția verde și a început industrializarea cu înrobirea micilor producători față de industriaș... aceștia fiind mai mult muncitori decât țărani independenți!

— Ce părere aveți despre Confederația Țăranilor?

— Ne luptăm pentru apărarea agriculturii țărănești la scară umană, în care crescătorul își controlează propriul circuit de producție. Prin genetica lor, animalele au un potențial de producție; scopul este oferirea unei alimentații care crește această capacitate, dar nu e deloc bine să-ți dorești depășirea capacităților biologice. Unii agricultori au un sistem intensiv, rămânând în același timp în limite, producând ei înșiși alimentele necesare hrănirii turmelor lor, alții doresc să producă mai mult ca să câștige mai mult... este fuga înainte spre productivism... dar, dacă ar contabiliza costul hranei, al medicamentelor și problemele sanitare cu care se confruntă, în cele din urmă remunerația este mai mică...

— Hrana cumpărată conține OMG?

— Da, îngrășămintele din soia importate din Statele Unite și din Argentina sunt OMG. Păsările *Labels rouges*⁽⁵³¹⁾ nu intră în acest tip de creștere, pentru ele se respectă reguli stricte, iar acest lucru este valabil și pentru rumegătoare, vite, vaci, oi, capre... creșterea lor fiind mult mai puțin industrializată. În Franța, situația rămâne destul de satisfăcătoare, cu excepția vacilor de lapte, care sunt frecvent hrănite în stabulație⁽⁵³²⁾ cu însilozare de porumb și completare cu îngrășămintă din soia.

— Cum se întâmplă acest lucru?

— Oile sunt crescute pentru a produce fie carne, fie lapte, care este transformat în brânză. Mieii sunt crescuți de mama lor

până la vârsta de o lună și puși la îngrășat cu furaj și suplimente alimentare. Laptele oilor este transformat în brânză fie la fermă, fie, după colectare, în structuri industriale sau artizanale. Același lucru e valabil și pentru vaci. În privința OMG, chiar dacă producerea lor este interzisă în Franța, nu putem spune că suntem neatinși, din cauza importurilor.

— Și ce părere aveți despre vaccinurile, antibioticele și medicamentele de tot soiul care trec în mod obligatoriu prin lanțul alimentar?

— Până la vaca nebună, la sfârșitul anilor '90, politica publică sanitară privea boli animale transmisibile la om, ca bruceloza, tuberculoza... care au dispărut de atunci; apoi, au fost bolile „cu prion“ sau ESB (encefalopatie spongiformă bovină)⁽⁵³³⁾ și, mai recent, alte boli datorate schimbărilor climatice...

— Cu ce influențează acest lucru?

— De exemplu, febra catarală ovină, până acum prezentă în Africa, s-a răspândit în anul 2006 în Belgia, Germania, Olanda, iar în anul 2008 în Franța. Ea se transmite prin înțepătura insectelor, nu e contagioasă de la un animal la altul și nu e periculoasă pentru om. Într-o primă etapă, veterinarii și administrația au considerat că nu era nimic de făcut, dar sub presiunea laboratoarelor care au fabricat vaccinuri (Merial în cazul de față) și a reglementărilor internaționale care prezidează schimburile dintre țări, vaccinarea în masă a devenit obligatorie și argument de vânzare.

— Uite, am ajuns și aici!

— Da, de altfel există o rezistență mare din partea crescătorilor: pune probleme, dacă ar fi numai timpul de așteptare între administrarea vaccinului la animal și momentul în care este consumat. Desigur că există îngrijorări pentru sănătatea consumatorilor: nu cunoaștem efectele reziduurilor medicamentoase prezente la animalul tratat, nu mai mult decât efectele reziduurilor produselor fitosanitare utilizate în tratarea plantelor.

Și aici, am înțeles, business-ul face legea: „Simultan, are loc un proces de fuziuni și de achiziții în industria farmaceutică. Niște cooperative se transformă în multinaționale, ca InVivo. Această cooperativă cu o cifră de afaceri de 3,6 miliarde de euro, cu 1 800 de salariați (numiți *colaboratori*) se ocupă deopotrivă de stocarea cerealelor în silozuri, de consiliere în agricultură intensivă, de distribuție, de nutriție animală și comercializează peste 50% din pesticide în Franța. De curând, InVivo a cumpărat în parte întreprinderea braziliană Cargill. Aceasta, în cea mai mare ilegalitate, a construit terminale portuare în Brazilia pentru a putea exporta mai ușor tone de soia transgenică, care servește la alimentația animalelor mari. Când știm că, în anul 2004, 98% din cifra de afaceri a Cargill Foods France a fost asigurat de McDonald, ne imaginăm ce mâncăm atunci când mergem în aceste fast-food-uri.”⁽⁵³⁴⁾

Mafia hormonilor⁽⁵³⁵⁾

Utilizarea hormonului este interzisă în întreaga Comunitate a Statelor Europene din anul 1989, dar comisia pentru Codex Alimentarius, însărcinată cu normele alimentare internaționale, a aprobat utilizarea a trei hormoni naturali folosiți pentru promovarea creșterii: progesteron, testosteron și estradiol-17. (Lucru care, am văzut, ne obligă să plătim anual o amendă uriașă americanilor.) Dar prohibiția a dus mai ales la apariția imediată a traficului!

În martie 1996, profesorul Mouthon de la Școala Veterinară Maison-Alfort denunța „experții științifici, garanți și partizani ai creșterii cu hormoni, deseori legați de laboratoare farmaceutice care produc anabolizante... Piața hormonilor reprezintă un adevărat trafic mafiot.” O primă rețea fusese anihilată, în anii '90 în Belgia, de inspectorul veterinar Karel van Noppen, care va și muri, asasinat cu sânge rece la doi pași de domiciliul său din Wechelderzande, în apropiere de Anvers. Cu excepția câtorva arestări ici-colo, lucrurile păreau sub controlul

autorităților, până ce un reportaj al RTBF (Radio Televiziunea Belgiană), din anul 2006, ne aducea la cunoștință că traficul continua liniștit! Nimeni nu era în măsură să-i evalueze amploarea: doar în anul 2005, 127 de controale efectuate la persoane care se ocupă cu îngrășarea vitelor și alți comercianți de alimente s-au dovedit pozitive. Traficanții și fabricanții dau dovadă de o ingeniozitate fără limite, așa cum se întâmplă cu atleții în sport, punându-se la punct anabolizante din ce în ce mai greu de descoperit. „Există o parte din molecule care scapă controalelor, așa cum sunt ele organizate astăzi“, confirmă profesorul Maghuin⁽⁵³⁶⁾. „Și în cadrul îngrășării animalelor trebuie să ne bazăm pe competența științifică și tehnică de vârf a laboratoarelor noastre, pentru demascarea permanentelor inovații ale traficantilor. Este o urmărire rapidă fără sfârșit“, preciza comisarul Van den Boeynants. Produsele sunt din ce în ce mai disimulate și greu de detectat: „Traficanții au apelat la chimia moleculară... Cu cifre concrete, numărul eșantioanelor pozitive cu hormoni capturate de poliția federală în cursul operațiilor de control în creșterea și îngrășarea taurilor s-a dublat într-un an. Mai mult de o bovină din zece ar fi tratată cu hormoni“, acuza îndeosebi jurnalista Marie-Pierre Deghaye.

Lista nu e deloc liniștitoare: fluoxymesteron, algestona acetofenidă, acetat de clortestosteron... Iar apoi prohormonii, produși de sinteză care favorizează dezvoltarea hormonilor naturali la animal. Este din ce în ce mai greu pentru inspectorii sanitari să țină cont de dopaj! Acum, fraudatorii utilizează și implanturi care provin în principal din Statele Unite: „Acestea sunt introduse în ureche, lăsând doar o cicatrice mică, aproape imposibil de detectat. Hormonii sintetici pe care îi conțin sunt transformați apoi în hormoni naturali“, scria, de exemplu, în ultimul raport al Celulei Naționale pentru Hormoni. „Condimentele spaniole“ sau complementele alimentare „ameliorate“ sunt și ele foarte în vogă.

„Chiar dacă apar mai rar pe prima pagina a ziarelor, traficanții de hormoni sunt în continuare foarte activi și insinuați în rețele internaționale cu acoperiri legale: întreprinderi, farmacie, cabinet veterinar...“, confirmau inspectorii Celulei Naționale pentru Hormoni și ai poliției federale, care citează cazul unei exploatații de îngrășământ animal care deținea mai multe sedii, unde animalele erau de origine franceză, dar hormonii de creștere proveneau din Elveția și din Belgia. Câștigurile ilegale din această activitate au fost estimate la 1 000 000 de euro anual! Desigur, acesta este miezul problemei: o bovină tratată poate aduce până la cinci sute de euro în plus... Și astfel, sănătatea noastră, a tuturor, este sacrificată pe altarul lăcomiei unora!

O mică întâmplare referitoare la acest subiect, apărută în ziarul *Le Monde*⁽⁵³⁷⁾: „Anul 2008 d.Hr.: Ediția a 29-a a Jocurilor Olimpice moderne de Vară. În vizită la Beijing pentru Comitetul Olimpic american, furnizorul alimentar Frank Puelo a avut nevoie de ceva timp pentru a înțelege că bucata de 36 de centimetri prezentată într-un supermarket era piept de pui! «Era atât de mare încât să hrănească o familie de opt persoane», explica Puelo, care se deplasase în China pentru a pune la punct un dispozitiv de nutriție a atleților americani în timpul Jocurilor Olimpice. «L-am analizat și avea un conținut atât de mare de steroizi, încât toți atleții noștri ar fi fost depistați pozitiv dacă i-am fi hrănit cu acest tip de pui».“

6

CONSECINȚELE CREȘTERII INDUSTRIALE A ANIMALELOR ASUPRA SĂNĂTĂȚII NOASTRE

**Ceea ce faci celui mai mic dintre ai mei,
mie îmi faci.**

În afara faptului că tratăm animalele într-un mod monstruos, nedemn de responsabilitățile noastre de oameni, scandalurile, cum a fost nu cu mult timp în urmă cel al vacii nebune, au arătat că vom plăti foarte scump; ceea ce este drept, în final, dacă permitem astfel de lucruri odată ce suntem la curent cu ele! Desigur, ne este prezentată partea bună a lucrurilor: în perioada scăderii

constante a puterii de cumpărare, Lider Price face o promoție de 10 pulpe de pui la un preț de 2 euro, sau Leclerc, antricot de vacă la 9,90 euro kilogramul, iar acest lucru atrage mulțimile de cumpărători... dar puține sunt reportajele care ne informează despre ce se întâmplă în spate! Michel-Édouard Leclerc, care apare la televizor să vorbească despre apărarea consumatorului, știe, dar, contrar a ceea ce afirmă, aceasta nu este deloc prima sa preocupare! Ministerul Agriculturii știe asta! Dar trebuie protejate minciunile marii întreprinderi: „Povestea vacii nebune este extraordinară. Faptul că Comisia Europeană a întreținut minciuna privind importurile de carne contaminată în Franța, nu e nimic. Cel mai frumos este pretextul: pentru a nu știrbi încrederea consumatorilor! Pe scurt, vă otrăvim, dar nu vă spunem, altfel ați provoca căderea cursului cărnii!”⁽⁵³⁸⁾

În cadrul Uniunii Europene, francezii figurează printre cei mai mari consumatori de carne: în jur de 100 de kilograme pe an.

Oare cum am putea crede că putem umple animalele cu hormoni, antibiotice, tranchilizante, cu mâncare dezgustătoare, că le putem produce suferințe atât de mari fără să suportăm efectele? Mâncându-le, ingerăm ceea ce ele mănâncă, maltratându-le, ele ne condamnă pe noi.

Încă din anul 1923, Rudolf Steiner⁽⁵³⁹⁾, fondator al antroposofiei și al biodinamicii în agricultură (la care fac referire toți adepții agriculturii biologice din zilele noastre), ne avertiza:

„Ce s-ar întâmpla dacă, în loc de plante, boul ar începe să mănânce carne? Toate forțele care ar putea produce carne în el ar fi inactice... boul s-ar umple de tot felul de materii nocive. El s-ar umple îndeosebi de acid uric și de urat, care are o slăbiciune pentru sistemul nervos și creier.” Or, în ciuda cazului vacii nebune și a interdicției din anul 1996, din Franța, de a transforma cadavrele de animale în făini pentru animalele mari (dar în cadrul liberei circulații a mărfurilor în sânul Comunității...) bovinele, dar și ovinele, păsările și chiar peștii de cultură sunt hrăniți cu făini animale, preparate din carcase de animale mari, inclusiv din

placentă umană⁽⁵⁴⁰⁾ și alte orori pe care consumatorii nici măcar nu și le pot imagina. În anul 2005, în respectabilul jurnal medical *The Lancet*, doi cercetători englezi înaintau o altă ipoteză despre originea encefalitei spongiforme bovine: „Până în prezent, se credea că prionul responsabil pentru boala vacii nebune provenea de la oile afectate de tremurici, care ajungeau hrană pentru bovine. De fapt, hrană animală produsă în India ar fi fost infectată cu rămășițe umane purtătoare de prion, incinerate de-a lungul Gangelui. Această hrană ar fi fost apoi exportată în Regatul Unit.”

Un alt scandal ascuns: sindromul de imunodeficiență a bovinei sau SIDA bovină: „BIV a fost izolat în anul 1969 în Statele Unite, dar definit abia în anul 1987, în urma descoperirii virusului HIV. Studiile serologice arată că infecția cu BIV este mondială. Provirusul a mai fost găsit în laptele și sperma animalelor infectate [adaug: trăiască inseminarea artificială – n.a.]. În Franța, cercetările noastre au dezvăluit existența de animale seropozitive (5% în unele turme), dar reacțiile sunt de o intensitate mică, argument în favoarea unei variabilități virale. Rezultate identice au fost înregistrate în mai multe țări europene⁽⁵⁴¹⁾ [...] descrierea de afecțiuni nervoase și cutanate, de alterări ale sistemului limfoid cu survenirea unor cazuri de tumori T, precum și riscul de urgență a unui variant viral acut militează în favoarea instituirii unor măsuri de detectare și de eradicare a acestei afecțiuni.”⁽⁵⁴²⁾

Desigur, ca de obicei, cum riscurile pentru om nu erau demonstrate, nu ne schimbăm cu nimic obiceiurile și nu vorbim despre asta! Dar oare e normal, în primul rând, să ni se dea să mâncăm animale bolnave?

Și *last but not least*, cum ar spune prietenii noștri anglosaxoni, „SARM-ul (*Methicillin-Resistant Staphylococcus Aureus*), care e doar o bacterie, dar cât de redutabilă: stafilococul auriu. Culmea, acesta din urmă este în cazul SARM o bacterie mutantă care rezistă de acum la antibioticul care altădată îl nemi-

cea, metilina, și din ce în ce mai mult la altele. Pe cât de incredibil ar putea părea, SARM ar fi ucis, în anul 2005, în Statele Unite, aproape 19 000 de persoane, mai mult decât virusul HIV“, ne povestește Fabrice Nicolino, jurnalist și din ce în ce mai mult declanșator de alarmă, care a consacrat o parte din cartea sa, intitulată *Bidoche (Carne proastă)*,⁽⁵⁴³⁾ acestui caz înfiorător. Ultima revenire în actualitate a acestui caz îngrijorător are loc într-un articol apărut în *The New Journal of Medicine*, în ziua de 25 noiembrie 2009. Aici se spune referitor la pacienții internați din cauza virusul gripei A/H1N1 (gripa porcină):

„Înțelegerea rolului infecției bacteriene în noile infecții H1N1 versiunea 2009 este încă în evoluție. Un rezumat în curs al bacteriilor izolate provenind de la cincizeci și trei de cazuri mortale de H1N1 cu o eșantionare adecvată de zone în mod normal sterile arată că șaptesprezece (adică 32%) aveau bacterii patogene, dintre care opt *Staphylococcus aureus*, iar, din acestea opt, șase erau rezistente la metilina. „⁽⁵⁴⁴⁾ Desigur, se pare că suntem „rezervoare naturale“ ale acestei bacterii, dar este dovada că, tot ingerând antibiotice în mod direct sau prin animalele pe care le consumăm, activăm bacterii de care ele ne apărau până atunci, făcându-le din nou capabile să se răspândească cu o viteză fulgerătoare și să omoare oameni. Fără ca serviciile de sănătate, și nici puterile publice să-și dea osteneala să ne informeze!

Nici măcar nu vorbim despre „nu ni se spune totul“, ci despre „nu ni se spune nimic“! Acest lucru îmi amintește de o altă anchetă relatată de Fabrice Nicolino în cartea sa intitulată *Bidoche*⁽⁵⁴⁵⁾, care îl face să conchidă că, într-o fermă din satul mexican La Gloria, s-a născut H1N1. Era mai de grabă un lagăr de concentrare pentru porci – erau aici 100 000 de exemplare – ținuti într-o murdărie incredibilă. Robert Kenner, pentru filmul său *Food Inc.*, a intrat aici cu o cameră ascunsă, iar Fabrice Nicolino comentează imaginile: „Sute de cadavre de porci zac în permanență în gropi, având contact direct cu solul și cu pânza freatică. Hrana OMG este adusă cu trenul din Canada sau din

Statele Unite. Niciun oficial, niciun alt veterinar decât cei din cadrul transnaționalei nu intră în aceste localuri, unde totul este automatizat. Câțiva muncitori domnesc peste un imperiu de carne proastă, deseori imigranți clandestini mexicani; Smithfield îi tratează asemenea porcilor pe care ei îi sacrifică. Lagunele sunt pline de excremente de porc și de seringi folosite la administrarea de hormoni și antibiotice animalelor. Șobolanii sunt numeroși, la fel și câinii care mănâncă din porcul mort în lagărul ororii, înainte de a fi mângâiat de copiii din sat. [...] Sute de locuitori din La Gloria și din împrejurimi au suferit de boli respiratorii atipice. Dar toată lumea este indiferentă pentru că, așa cum afirmă fără să clipească ministrul, «investitorii străini sunt bineveniți». În satul La Gloria, medicii nu vor să vorbească, pentru că le este FRICĂ. Unul dintre ei, mascat, povestește incredibila soartă sanitară oferită locuitorilor și conchide că nimeni nu vrea să vorbească pentru că fiecare se teme să nu fie ucis. Da, ați citit bine, ucis!”

Culmea poveștii este că această crescătorie industrială este o filială a gigantului american Smithfield Foods, cel mai mare producător mondial de porci. Compania deține ferme și uzine în peste douăzeci și șase de state americane și în alte nouă țări. Ea crește și omoară aproape 14 milioane de porci anual, dar comercializează și carne de bovine și de pasăre. Smithfield Foods deține și Weight Watchers, iar, în Franța, Justin Bridou și Cochonou, printre altele. Cei mai mari clienți ai companiei sunt McDonald's și Burger King.

De ce nu ni se spun toate aceste lucruri în ziare, în loc să ne redea în buclă ultima frază a lui Ségolène sau noul iubit al lui Jenifer? Romanul polițist este totuși mai pasionant! În plus, aici cel puțin suntem cu toții implicați, am putea reacționa... dar poate că ei nu vor ca noi să schimbăm finalul poveștii!

Totuși, sunt din ce în ce mai numeroase studiile care evidențiază legăturile dintre consumul de carne și bolile răspândite brusc în ultimii ani: obezitate, diabet, boli cardiovasculare și

cancer... și cauzele lor! Un comunicat de presă al Institutului Național de Cancer⁽⁵⁴⁶⁾, din februarie 2009, exprimă foarte clar că „s-a estimat că riscul de cancer colorectal creștea cu 29% pe porție de 100 de grame de carne roșie consumată pe zi și cu 21% pe porție de 50 de grame de mezeluri consumate zilnic. În Franța, un sfert din populație consumă cel puțin 500 de grame de carne roșie pe săptămână și mai mult de un sfert din populație, cel puțin 50 de grame de mezeluri pe zi.” Bazându-se pe datele culese la capătul unei expertize colective internaționale de mare anvergură.

Dar oare de când a devenit carnea periculoasă pentru oameni?

În mod ciudat, de când am banalizat-o și nu mai este carne ceea ce mâncăm, ci reziduuri de hormoni, dioxină, pesticide, îngrășăminte chimice, utilizate în culturile care alimentează animalele mari, antibioticele, vaccinurile, tranchilizantele și antiparazitarele, pe care le ingerăm la rândul nostru, noi înșine consumatori de transchilizante, antibiotice, pesticide și vaccinuri!

Explozia industriei cărnii este un flagel pentru planetă

În anul 2006, un raport⁽⁵⁴⁷⁾ al FAO arată că creșterea animalelor era responsabilă de 18% din emisiile anuale de gaze cu efect de seră (GES)⁽⁵⁴⁸⁾ în lume, adică mai mult decât toate mijloacele de transport planetare la un loc (14%). Totul din cauza accelerării despăduririlor necesare extinderii culturilor furajere, a îngrășămintelor și a carburanților utilizați, a metanului emis de gazele și eructațiile vacilor și de fermentarea bălegarului. Dar, în fiecare săptămână, în lume, aproape 1 miliard de animale sunt sacrificate pentru carnea lor. Acest număr uriaș include aproximativ 900 de milioane de pui, 17 milioane de oi și de capre, 24 de milioane de porci și 6 milioane de bovine.

Creșterea veniturilor și vitrinele de prezentare din supermarketuri au făcut să crească consumul de carne și implicit producția sa de la 71 de milioane de tone, în anul 1961, la 284 de milioane de tone, în anul 2007, în condiții infecte pentru animale, tratate ca mărfuri profitabile. Consumul s-ar putea dubla în anul 2050, iar producția de lapte ar putea crește de la 580 de milioane de tone la 1 043 de milioane pentru aceeași perioadă.

Emisiile de GES nu ar putea decât să crească în mod proporțional. Așadar, ne așteaptă ce e mai rău: și, dacă chinezii ar începe să consume produse lactate și indienii carne, ce s-ar întâmpla cu noi? Deja cifrele vorbesc de la sine: 489 de milioane de porci, 4,4 miliarde de pui și 115 milioane de bovine doar în China.

În ianuarie 2008, Rajendra Pachauri, președinte al Grupului Interguvernamental de Experți privind Climatul (GIEC) și Premiul Nobel pentru Pace, a pronunțat un discurs istoric. În timpul unei conferințe de presă desfășurate la Paris, el a lansat întregii lumi un apel la „consumul unei cantități mai mici de carne“, având în vedere impactul uriaș al producerii de carne asupra încălzirii globale. Tot conform aceluiași raport al FAO, acest sector este responsabil de 9% din totalitatea emisiilor de dioxid de carbon, de 37% din emisiile de metan (un gaz al cărui efect în termeni de încălzire este de 23 de ori mai mare decât cel al bioxidului de carbon), de 65% din emisiile de protoxid de azot (un efect de 300 de ori mai mare) și de 64% din emisiile de amoniac, una dintre principalele cauze ale ploilor acide. O vacă, un bou sau un taur produc zilnic mai mult gaz cu efect de seră decât un automobil 4x4 mediu. Dacă nu reușim să reducem consumul de carne, riscăm producerea unei catastrofe, atât de înfiorător este impactul exercitat deja de cantitatea actuală de animale mari asupra ecosistemelor!

Știind că două treimi din afecțiunile omului provin de la animale, vom asista la o înmulțire fără precedent a virusilor, pentru că, după Bruno Parmentier⁽⁵⁴⁹⁾, „sunt reunite condițiile pentru

ca îndeosebi creșterea păsărilor și a porcilor să cunoască crize sanitare crescânde, în principal în Asia: densitate mare de populație, dezvoltare accelerată a fermelor în apropierea locuințelor, sistem slab de control sanitar, condiții de transport și lanțuri frigorifice aproximative..." De altfel, aici a apărut gripa aviară!

În același timp, conform FAO, producția de proteine pentru alimentele destinate animalelor mari monopolizează 70% din terenurile agricole și 45% din apa mondială; și noi calcule⁽⁵⁵⁰⁾ efectuate în 2009 de doi experți în probleme de mediu de pe lângă Banca Mondială au demonstrat că creșterea animalelor (ținând cont de piscicultură) ar reprezenta, în realitate, 51% din emisiile mondiale de GES. După o anchetă de trei ani publicată în iunie 2009, Greenpeace afirmă că creșterea bovinelor este responsabilă de 80% din distrugerea pădurii amazoniene (pentru extinderea culturii de soia), lucru ceea ce provoacă 20% din emisiile mondiale de GES (combustie masivă de materie organică), perturbă ciclul apei (vegetația și humusul stochează și difuzează umiditatea, iar mai puțini copaci înseamnă mai puțină ploaie, de unde și înaintarea deșertului) și reduce biodiversitatea prin distrugerea habitatului a milioane de specii vegetale și animale.

Anul trecut, producția mondială de cereale a depășit 2,1 miliarde de tone. Aproximativ jumătate din ea a servit nu la hrănirea a milioane de înfometați ai planetei, ci la îngrășarea animalelor, pentru ca alții să le poată consuma și laptele.

Tot atâtea motive pentru limitarea consumului nostru de carne, dar, în țările noastre în care totul este din abundență, oare o să fim capabili să devenim rezonabili pentru a permite omenirii să reușească? Și noi împreună cu ea... pentru că „atunci când ucidem animale pentru a le mânca, ele sunt cele care ajung să ne omoare“, explică doctorul William C. Roberts, redactor-șef al *American Journal of Cardiology*, „deoarece carnea lor [...] nu a fost niciodată destinată ființei umane.“⁽⁵⁵¹⁾

Dacă am da cafea vacilor, am mulge cafea cu lapte.

Pierre Dac

Nu e chiar atât de prostesc pe cât pare! În laptele vacii se află ceea ce mănâncă și modul în care este tratată. Yves Leperlier este reponsabil de sectorul de lapte la Confederație Țăranilor și crescător de vaci de lapte în Normandia. Și nu oricare, pentru că aceste vaci dau un lapte „de calitate superioară“, iar toată producția merge la fabricarea unui Camembert AOC (denumire de origine controlată). Am dorit să aflu ce se întâmpla cu producția de lapte, iar constatarea este mereu aceeași: „Cu cât exploatarea este mai intensivă, cu atât mai mult producția este standard!“, îmi explica el cu niște cuvinte bine calculate:

— Cea mai bună formulă alimentară constă în producerea laptelui pe bază de iarbă păscută, care îi aduce vacii o alimentație echilibrată în energie și în azot, pentru că amestecul de graminee, leguminoase, trifoi pe care îl paște conține elementele energetice, fiind în același timp capabil să fixeze azotul din aer. Această alimentație este sănătoasă pentru animale și pentru consumatori. Când animalele sunt hrănite cu porumb însilozat, el nu este suficient, iar suplimentele concentrate pe care unii țărani le dau animalelor asigură randamente mari, dar calitatea laptelui se resimte puternic.

— Adică?

— La început, în cel mai bun caz, nu conține deloc sau are puține substanțe care fac din el un aliment benefic pentru om, de exemplu omega-3. Apoi, în cel mai rău caz, suplimentele administrate pot conține lucruri nocive... alimentele pe bază de ulei de palmier, de exemplu, conțin o moleculă de materie grasă nerecomandată pentru sănătatea omului și, desigur, o vom regăsi în lapte...

— Și porumbul însilozat despre care vorbești, este vorba despre OMG?

— În mod normal, există puțin în Franța. Dar, pentru că porumbul este o plantă foarte deficitară în azot, rația trebuie echilibrată. Astfel, producătorul trebuie să cumpere turte de soia, de exemplu, care sunt aproape toate pe bază de OMG. În acest fel, OMG-urile pot intra în alimentația animală. Cu aceste alimente importate, calitatea poate fi pusă în discuție... Cu cât prețul de cumpărare al laptelui scade, cu atât agricultorii vor încerca să-și micșoreze costurile de producție prin cumpărarea de produse mai puțin scumpe, cum sunt cele pe bază de OMG.

— Și care este părerea dumneavoastră în acest caz?

— Aici este marele semn de întrebare! Dar bunul simț îl face pe țăran să știe că a face o plantă să reziste la un pesticid pe care îl absoarbe, îl digeră și îl păstrează în propriile celule nu poate fi neutru! Confederația Țăranilor a tras de mult ori alarma pentru aceste produse.

— Tocmai, unul dintre lucrurile pe care tot nu le înțeleg, scriind această carte, este de ce continuăm să le cerem țăranilor să producă mereu mai mult, în timp ce-i vedem manifestându-și furia împotriva excedentelor, criza laptelui...

— Odată cu creșterea fermelor, agricultorii au fost împinși spre o producție intensivă, apoi consumul a scăzut! Dar o producție de lapte nu se oprește așa ușor! Ar fi trebuit un control al producției, adică o echilibrare între cerere și ofertă. Însă suntem în continuare forțați să producem mai mult, cât mai ieftin posibil... în același timp, ni se spune că, în viitor, nu vom mai avea cu ce să hrănim planeta, dar în regiunile unde nu există nicio autonomie alimentară! Ar fi mai bine să producem aici ceea ce avem nevoie și să le dăm acestor țări mijloacele de a-și reface agricultura.

— Pe scurt, am devastat lumea a treia pentru a ne hrăni animalele a căror producție este excedentară, prevăzând... hrănirea lumii a treia!

— Da, am înfometat populațiile și le-am cultivat pământurile pentru a ne hrăni animalele mari, iar apoi, din excedentele

noastre, facem lapte praf pe care îl trimitem în Africa, unde apă nu este potabilă! Cred că țărani încep să conștientizeze cu adevărat absurditatea sistemului, că ne vom confrunta cu atât de multe incoerențe încât puterea firmelor va scădea. Deja, instalarea OMG în Europa a fost ținută în loc! Populațiile au uneori capacitatea să se ridice și să reacționeze, iar acum, cu Internetul, informația circulă foarte repede. Ar trebui să ne apropiem de natură, să continuăm cu toate culturile acolo unde se află.

— Să ne întoarcem la agricultura de dinainte?

— La o agricultură rațională. O vacă care trăiește normal produce între 5 000 și 6 000 de litri de lapte anual; cu aporturile de concentrate, ale căror efecte nu le cunoaștem, și toate problemele pe care le provoacă, pot produce peste 10 000 de litri anual, dar, cu cât produc mai mult, cu atât laptele este mai puțin echilibrat, așadar: ce să facem? Oare vom putea face produse transformate? Noi, de exemplu, ne vindem laptele pentru fabricarea unui Camembert DOC (Denumire de Origine Controlată), cu toate acestea avem o cerință de respectat; trebuie să ne apropiem cât mai mult posibil de ingredientele și de calitatea de origine, în care baza este pășunea și fânul. Nu există nimic mai sănătos. Evoluția naturală a laptelui face, în final, Camembert-ul.

— Așadar, trebuie să cumpărăm Camembert „din lapte crud“, „turnat cu polonicul“?

— „Din lapte crud“ nu garantează că vacile nu au fost hrănite cu OMG și „cu polonicul“, pot fi polonice industriale, electrice... singura garanție a unui Camembert adevărat este mențiunea DOC.

În acest sector, cel puțin, consumatorii au conștientizat pericolul. Cererea pentru lapte fără hormoni sintetici a crescut cu 500% în Statele Unite, de când Monsanto a introdus hormonul său rBST, și laptele biologic este produsul cu cea mai mare rată de vânzare în sectorul produselor biologice.

Mic aparteu între vaccinuri și exploatarea animalelor în crescătoriile intensive

În anul 2004, ni se prezicea apocalipsa cu gripa aviară; anul acesta sperietoarea este gripa porcină.

„Uneori avem impresia că există un întreg sector industrial care speră că această epidemie se va produce”⁽⁵⁵²⁾, scria epidemiologul Tom Jefferson.

Este adevărat că, pentru a supraviețui condițiilor de deținere, porcii și păsările din crescătoriile intensive au nevoie de cantități uriașe de antibiotice, precum și de vaccinuri. Industria „sănătății animalelor”, evaluată în lume la 19,2 miliarde de dolari, atrage grupurile farmaceutice, pentru că beneficiază de o creștere încă superioară celei înregistrate de farmacia umană. (De curând, Sanofi Aventis a cumpărat, pentru 4 miliarde de dolari, de la American Merck acțiunile avute la Merial, numărul trei mondial în medicamentul veterinar.) Pe de altă parte, virușii vaccinurilor antigripale se cultivă în embrioni de pui (uneori în rinichi de maimuțe sau de câini), și unul dintre ingredientele lor, squalena, este un ulei provenit din ficatul unui rechin, iar un altul, deoxicolatul de sodiu, din bila de bou, un subprodus al industriei cârnii.

Așadar, industriile farmaceutice au interese legate de creșterea intensivă a animalelor; ne imaginăm câte găini au fost exploatate pentru obținerea embrionilor de pui care servesc la elaborarea vaccinurilor pentru o campanie mondială precum aceea contra H1N1!

MAREA MINCIUNĂ

După treizeci de ani, ce va mai rămâne din promisiunile făcute de tehnocrații pământului? Agricultură a devenit un subprodus al industriei agrochimice, sub furcile caudine ale directivelor de la Bruxelles. Randamentele pământurilor agricole nu au crescut, calitatea a scăzut, piețele abundă, dar legumele, fructele, carnea și peștele au pierdut 50% din nutrienții lor și sunt insipide, țăranii nu au câștigat niciodată atât de puțin, iar consumatorii nu au plătit niciodată așa de scump kilogramul de roșii... solurile, fauna și biodiversitatea sunt pe cale să moară.

Singura diferență notabilă, beneficiile cartelurilor au explodat: semințe hibride, pesticide, fungicide, erbicide, toate aceste denumiri care se termină în „id“ și care rimează cu omucid, suicid... au devenit jackpot-ul secolului (pentru fiecare hectar cultivat, agricultorii sunt obligați să cumpere un tratament chimic în valoare de 150 de euro). Nu e deloc o întâmplare că catedra oficială de microbiologie a solurilor din cadrul INRA sau sectorul de microbiologie a solurilor din cadrul Institutului Pasteur au fost închise, permițându-se astfel ascunderea catastrofei ecologice fără precedent provocate de aceste practici.

Impozitele noastre finanțează cercetarea. Totuși, dacă un cercetător denunță pericolozitatea unui produs sau a unei practici, pătând reputația inviolabilului „profit cu orice preț” al corporațiilor, este aruncat în stradă.

Și, grație pretextului înșelător de instituire a unor norme sanitare inutile, a stricării tuturor piețelor noastre și a complicității diferitelor comisii (OMC, Codex Alimentarius, EFSA, AFSSA), orice concurență este eliminată, în avantajul cartelurilor agroalimentare, care le impun țăranilor o agricultură hiperproductivă, obligându-i să se industrializeze sau să dispară, ruinând succesiv țările din lumea a treia și Occidentul. Poziția de monopol a marii distribuții și metodele ei de vânzare elimină micii producători în avantajul magnaților agroalimentari care se pot aproviziona de oriunde de pe planetă, de acolo unde fiecare produs este cel mai ieftin, fără să se preocupe nici de condițiile și nici de calitatea producției: profitul obligă!

Cursa nestăvilită pentru cel mai scăzut preț de producție scoate la lumină situații inimaginabile în care ne dăm seama că unii sunt gata să facă orice: puii cu dioxină pentru că a fost amestecat ulei de motor cu ulei în care au fost prăjiți cartofi în Belgia pentru creșterea volumului hranei; melamina în laptele și dulciurile chinezești pentru a crea impresia că sunt mai bogate în proteine... „Și apoi... rațe alterate, furturi de certificate de calitate, unt fals, cereale biologice false, vinuri falsificate, lapte fals, carne de vită cu hormoni, etichetare falsă, spălarea capetelor de viței cu apă oxigenată sau cu detergent pentru a le da aspectul de «proaspăt», amestec de noroi de epurare cu alimente pentru animalele de crescătorie destinate consumului. Nu trece o săptămână fără să nu izbucnească un nou scandal care să dezvăluie practici care îți provoacă greață.”⁽⁵⁵³⁾ Și ajungem să ne punem cu toții aceeași întrebare: mai există oare un aliment pe care l-am putea mânca fără să ne gândim la pronosticul nostru vital?

La aceasta se adaugă explozia de ambalaje plastice (doar în privința sticlelor de apă, vândute la o mie de ori prețul apei de

la robinet și a căror reciclare este catastrofică; peste 85 de miliarde de litri de apă în sticle de plastic se vând anual); parabenu (conservant întâlnit în toate cosmeticele), bisfenolul A în biberoane, molecule ca ftalații care subțiază plasticul... „Toate aceste produse, care impregnează oamenii încă de mici și chiar din perioada de gestație pot avea legătură cu epidemiile mondiale de cancer, cu problemele de reproducere, diabetul, bolile cardiovasculare, afecțiunile respiratorii, afecțiuni imunitare...”, explica André Cicoella⁽⁵⁵⁴⁾, cercetător în sănătatea mediului, specialist în evaluarea riscurilor sanitare, purtător de cuvânt al RES (Rețea Mediu Sănătate). El consideră că guvernul trebuie să adopte cât mai urgent o politică care să țină seama de poluarea ale căror victime suntem cu toții, în globalitatea ei: cosmetice, medicamente, alimentație, mediu... încetând să mai apere interesele industrișilor în detrimentul populațiilor. Sprijinit de mai multe ONG ca Mișcarea pentru Dreptul și Respectul Generațiilor Viitoare (MDRGF), Alianța pentru Planetă, Coordonarea Națională Medicină Sănătate Mediu, și de asociațiile de bolnavi, el este convins că „presiunea opiniei publice va face ca lucrurile să se miște”.

De partea sa, OMS recunoaște că „aceste boli cronice ce pot fi evitate provoacă cele mai multe decese în Europa”, nu viruși ca tuberculoza sau gripa, și că 40% din cazurile de cancer și 80% din bolile cardiovasculare și din diabetul de tip 2 sunt provocate de un dezechilibru alimentar și de contextul de mediu.

În anul 1906, 3,5% din decese erau imputate cancerului, în anul 1945, 11,5% și... în anul 1990, 26,9%: o creștere medie de 5,7% pe an într-o perioadă de zece ani, spunea Cicoella, care este mult mai rapidă decât îmbătrânirea populației, motivul care ni se invocă... Practic, un milion de cazuri noi de cancer detectate la fiecare trei ani pentru aproape 500 000 de morți și incidența tipurilor de cancer la copiii sub 14 ani este în continuă creștere (aceștia reprezintă primele generații ale căror mame au fost deja poluate cu produse chimice). Același progres și pentru

bolile cardiovasculare: 12,5% din decese în anul 1906, 27,3% în 1945, 33,4% în anul 1990. Între anii 1994 și 2004, ALD (afecțiunile de lungă durată) au crescut cu... 73,5%. Adică +84% pentru cancer și +83% pentru diabet. Adică exact de la mondializare, de când multinaționalele au hotărât „să hrănească” lumea, vânzându-ne industria „progresului”!

Dar panoplia otrăvurilor periculoase introduse de comun acord de marea distribuție și de șefii industriei alimentare în produsele cu preț avantajos face din ei vinovații pentru cea mai mare criză sanitară a acestui secol.

Totuși, trebuie să fii „extrem de nebun sau total indiferent față de lume” ca să clocești articolul III-131 al Constituției Europene, ne spune economistul Jacques Gênéreux; într-adevăr, în acest articol este scris că „țările membre se consultă în vederea luării dispozițiilor necesare pentru a evita ca funcționarea pieței interne să fie afectată de măsurile pe care un stat membru poate fi forțat să le ia în cazul unor tulburări interne grave ce afectează ordinea publică, în caz de război sau de tensiuni internaționale grave care constituie o amenințare de război”. „Ne imaginăm tabloul, râde Jacques Gênéreux, suntem în război, pe teritoriul european plouă cu bombe, mii de oameni mor și, cu cea mai mare urgență, guvernanții europeni organizează o întâlnire la vârf pentru a se asigura că nicio măsură politică nu va tulbura funcționarea pieței!”“(555)

8

MAREA DISTRIBUȚIE ȘI CARTELURILE AGROALIMENTARE

Totuși, ar fi trebuit să bănuim, nici măcar nu și-au ascuns jocul: Codex Alimentarius este în statutul său „a Trade Commission“, adică o comisie cu scop comercial, nu o comisie de sănătate publică sau de apărare a consumatorilor. Codex-ul este prezent pentru a apăra comerțul lobby-urilor; aici sunt doar experți mandatați chiar de ei, care dezbat doar interesele lor! Așa cum rezuma Jacques Généreux: „Experții decid tot, inclusiv cine este expert; într-un cuvânt, este o democrație debarasată de cetățeni!“ Astăzi, 200 de întreprinderi își împart 25% din profiturile mondiale.

Și, într-adevăr, sănătatea noastră este cea mai mică dintre grijile lor! Ceea ce îi preocupă este cum să vândă cât mai mult! Să facă cel mai mare profit! Ce contează ce există în produsele lor din moment ce le cumpărăm! Ce contează că ne omoară înce-

tul cu încetul din moment ce le lăsăm banii noștri! Oricum, nu ei vor cumpăra produsele *discount*! Somonul lor vine de la firmele cu renume, nu de la Lidl! Atunci, acest lucru nu le privește! Într-una dintre conversațiile noastre, Jean-Pierre Berlan sprijinea această părere: „Suntem mai mult ca niciodată în această lume care a produs genocidele secolului al XX-lea... Oare Renault vinde mașini? Oare Nestle vinde lapte? Nu! Ei vând profit; dacă mâine ar trebui să vândă scutece de unică folosință, ar vinde scutece de unică folosință!”

Și-au croit drum în ipocrizie și discreție totală. Așa cum arată acest citat: „Suntem recunoscători publicațiilor *Washington Post*, *New York Times*, *Time Magazine* și altora ai căror directori au asistat la reuniunile noastre și și-au respectat promisiunile de discreție de aproape patruzeci de ani. Ne-ar fi fost imposibil să ne dezvoltăm planurile pentru lume dacă am fi fost supuși expunerii publice în toți acești ani. Dar lumea este acum mai sofisticată și pregătită să intre într-un guvern mondial. Suveranitatea supranațională a unei elite intelectuale și de bancheri mondiali este, desigur, preferabilă autodeterminării naționale practicate în secolele trecute.”⁽⁵⁵⁶⁾

Oare profitul cu orice preț și înainte de orice este chiar visul nostru?

Nu, nu ni se cere niciodată să votăm pentru lucrurile care ne privesc cu adevărat! Oare noi am cerut ca tot ce ne înconjoară să fie transformat în otravă? Oare ni se oferă altă posibilitate decât să mergem în sistemul lor? Creșterea prețului imobiliarului, al benzinei, stagnarea salariilor, scăderea puterii de cumpărare, creșterea prețurilor alimentelor de bază și, de curând, așa-zisa criză economică (pentru că nu există nicio criză economică, ci doar o concentrare a banilor în câteva mâini care nu vor să le dea drumul) fac ca 95% din popoare să fie reduse la „a

fi atente“ la ce cumpără, să taie din bugetul destinat hranei și, implicit, să caute cele mai ieftine produse! Care sunt oricum prea scumpe pentru ceea ce sunt!

Apoi, ne apărăm cum putem: când apare scandalul vițelului cu hormoni, preferăm vita, când apare criza vacii nebune, ne năpustim asupra puiului, iar când apare virusul gripei aviare, mulți au considerat rezonabil să prefere peștele...

Vorbind despre pește

Ni se spune că este din ce în ce mai rar, că oceanele se golesc, că trebuie să limităm capturile, deci să reducem numărul pescarilor... până acum au reușit: Saint-Jean-de-Luz, de exemplu, primul port de ton din Franța, nu mai găzduiește decât ambarcațiuni ușoare cu motor și veliere cu turiști, bravii lui marinari din tată-n fiu, care mergeau până la Dakar ca să ne aducă pește, și soțiile lor, care lucrau la punerea lui în conserve, s-au transformat în angajați ai supermarketurilor. Numai că „au uitat“ să ne spună că trei sferturi din capturi se efectuează pe vase-uzine, ale căror plase imense pescuiesc totul în calea lor, distrugând toate speciile și toate mărimile de pești. De ce? Pentru a alimenta fabrici de făină de pește... care folosește la hrănirea animalelor din crescătorii! „Pentru producerea unui kilogram de somon este nevoie, în medie, de patru kilograme de pește pescuit“, explică Charles Braine, de la Fondul Mondial pentru Natură (WWF) Franța.

Pentru că, acum, lumea practică acvacultura (producția a trecut de la 1 milion de tone, la începutul anilor '50, la 51 de milioane, în anul 2006), care reprezintă de acum 47% din volumul de pește, scoici și moluște destinate consumului oamenilor.

Or, „acvacultura utilizează produse chimice, îngrășămintе, hormoni și antibiotice care sunt nocive, în timp ce controalele sunt foarte limitate“, conform responsabilului Raportului 2003 privind acvacultura în Marea Mediterană.

Metodele fermelor de creștere de somon sunt și mai ispititoare: pigmenți pentru colorarea somonilor, dezvoltare forțată prin iluminare în timpul nopții sau alimentație forțată pentru obținerea unor pești foarte grași, crescuți în coșuri mari circulare introduse în fiorduri. Izolarea, cu concentrația sa în excremente și resturi alimentare, provoacă deteriorarea apelor și, astfel, numeroase boli, tratate, și în acest caz, cu vaccinuri și antibiotice! Și o poluare a mediului în continuă creștere.

Conform datelor Agenției Norvegiene de Control al Poluării, „dejecțiile unei ferme piscicole de mărime medie, care produce 3 120 de tone de somon, sunt echivalente cu dejecțiile unui oraș cu 50 000 de locuitori“. Îndeosebi nitrați și fosfați al căror procentaj a crescut, din anul 2000, de la 20 la 50. Acest lucru îngrijorează mult Agenția, pentru că poate genera o hipertrofizare, adică moartea speciilor sălbatice și înmulțirea algelor verzi, deci, în cel mai scurt timp, un fund marin fără viață.⁴⁴⁽⁵⁵⁷⁾

Ca și pentru celelalte sectoare de producție alimentară, scuza este că trebuie să se facă față nevoilor crescute datorate dezvoltării populației mondiale. A goli mările ca să ni se ofere spre consum pește de crescătorie, oare acest lucru se poate justifica? De fapt, același principiu este aplicat peste tot: oare cum și-au putut lobby-urile preleva dijma de la micii patroni pescari și de la vânzările la licitație? Era un întreg sector de pe urma căruia nu puteau câștiga nimic și căruia nu-i puteau vinde niciuna dintre otrăvurile lor; acum, problema e rezolvată! Somonul afumat nu mai este o mâncare exotică pe care o consumam din când în când cu încântare, el abundă în rafturile supermarketurilor și l-am putea mânca în fiecare zi a săptămânii, dar oare cum ar mai putea el să ne stârnească pofta?

Aceasta îmi amintește de un documentar⁽⁵⁵⁸⁾ difuzat pe postul de televiziune M6, consacrat creșterii peștilor pangasius. Numeroase restaurante l-au adăugat brusc în meniul lor și îi laudau calitățile: ieftin, dar moale, gustos, fileuri fără oase... Și nu știu cine a făcut filmul, dar cu siguranță a ruinat în trecere indus-

tria vietnameză de pangasius. Îl arătau, crescut în cuști plutitoare pe cursul fluviului Mekong, unde apa este menținută constant la o temperatură de 28 de grade Celsius, pentru ca peștele să se reproducă mai repede cu ovulații artificiale induse de un hormon provenit din urina dezhidratată de femeie însărcinată, care permit producerea a sute de milioane de ouă; și se explica că, într-o cușcă, se putea atinge un randament cuprins între 100 și 300 de kilograme de pește pe metru cub. Vedeam aceste ferme plutitoare ale căror crescători ridicau o trapă ca să arunce kilograme de făină unui soi de magmă care colcăia sub picioarele lor... O ade-vărată oroare!

Dar, fără îndoială, nu mai mult decât ceilalți pești de crescătorie și nu mai mult decât celelalte filiere ale industriei alimentare. În mod regulat, ziarele fac caz de ce îi aduce pe oameni să facă profitul: într-o zi, cel mai important producător de hrană pentru fermele de acvacultură din Canada, societatea Skretting, a cumpărat făină de grâu provenită din China, care conținea melamină, ce putea folosi la creșterea indicațiilor de proteină în hrană. Făina produsă de Skretting a fost vândută unor ferme de acvacultură din vestul statului Ontario, în Yukon, în provinciile de vest, inclusiv în Statele Unite și în Columbia Britanică (unde Agenția Canadiană de Inspecție a Alimentelor precizează totuși că acești pești nu prezintă niciun risc pentru sănătatea omului!) Bineînțeles! Altă dată, Ministerul Agriculturii și Pescuitului dezvăluie că în estul Franței „păstrăvii din crescătorii au concentrații de dioxină anormal de ridicate. Ele ar proveni de la pisciculturile situate în apropierea centrelor de incinerare...” Sau: „Cercetarea rentabilității favorizează dezvoltarea crescătoriilor cu densitate foarte mare, utilizarea alimentelor medicamentoase și selecția celor mai performante animale (îndeosebi peștii triploizi asexuați). Aprovizionarea pisciculturilor a favorizat astfel nașterea unei industrii agro-alimentare foarte puternice, care acum are un cuvânt greu de spus în alegerea politicilor de dezvoltare piscicolă. Obiectivul fabricanților de alimente este să

găsească cea mai bună rețetă, la cel mai bun preț, pentru ca peștele de crescătorie să câștige mereu o parte și mai mare din piață. Iar noi nu vom fi deloc surprinși când Tyson Foods, gigantul american al alimentației avicole, le va propune colegilor lui din alimentația acvaculturii să încorporeze în rațiile lor făină de pasăre, mult mai ieftină decât făina de pește.^{“(559)”} Desigur, trebuie să distingem cât mai repede pe rafturi peștele sălbatic de peștele din crescătorie!

O mică mențiune utilă despre ouă, dacă nu știți...

Din 100 de ouă consumate de francezi, 95% sunt ouate de găini crescute în baterii.

Conform Directivei 2002/4/CE a Comisiei Comunităților Europene, pe fiecare ou figurează obligatoriu un cod producător care oferă informații despre proveniența ouălor și modul de creșterea găinilor.

Dacă acest cod începe cu un **3**, sunt ouă care provin de la găini ouătoare crescute în cuști. În general, pe cutii, atenția consumatorilor este atrasă cu mențiuni mai comerciale de genul „ouă proaspete“, „de fermă“, „ouă date în ziua ponteii“... care ascund un univers canceros!

Dacă acest cod începe cu un **2**, ouăle provin de la găini crescute în volieră, alezate cu miile în aceeași incintă, fără acces la exterior.

Dacă începe cu un **1**, ouăle provin de la găini crescute în cuști mari cu acces la exterior; ceea ce permite înscrierea pe cutie a mesajului „crescute în aer liber“, numai că sunt, și în acest caz, câteva mii adunate împreună.

Doar ouăle al căror cod începe cu **0** sunt provenite de la găini ouătoare crescute în aer liber, în mod biologic, hrănite cu minimum 90% hrană biologică.

Atenție la ouăle în vrac din piețe sau din supermarketuri: ele lasă să se creadă că... dar sunt, în cele mai multe cazuri, provenite de la găini crescute în baterii (cod 3). Nu uitați să ve-

rificați codul de pe ou. Dar și de pe produse alimentare ca pastele cu ouă proaspete, maioneză, produse de patiserie, prăjituri uscate, tarte cu cremă și alte deserturi care reprezintă peste un sfert din ouăle cu cod 3 consumate în Franța.

Petro-roșiile

Preferam să cumpăr roșii în ciorchine, pentru că îmi aminteau de zona rurală și de cum le văzusem crescând în copilăria mea... până când am urmărit un alt documentar care explica cum suntem manipulați. Într-adevăr, nu eram singura care avea acest reflex, iar industriașii o știau. Filmul arăta cum ei „fabricau” roșii în ciorchine, în sere, fără pământ și fără soare, pe niște plastic, cu un picurător de produse chimice, toate bine calibrate ca să atragă privirile și să intre perfect în lădițele în care erau comercializate. Jean-Pierre Berlan, în filmul lui Jean Druon *Alerte en Babylone*, își exprimă părerea în privința acestei mascarade de agricultură. „Extraordinar în biotehnologii este că industriașul care le practică se numește «industriaș al științelor vieții», în timp ce oamenii fabrică toate produsele «singure», pesticide, fungicide... și se află într-o logică de moarte.” E adevărat că nu mai putem vorbi despre agricultură; un kilogram de roșii necesită un kilogram de combustibil lichid. „Oamenii nu consumă roșii, ci combustibil lichid greu, îngrășămintă, plus electronica pentru a dirija totul, care se întâmplă în afara solului, roșiile sunt crescute pe roci inerte prin care circulă o soluție nutritivă, deci asta nu mai are nicio legătură cu agricultura... Ar trebui să spunem petro-roșii!” Explicând cum vocabularul este înșelător și „constă în exprimarea valorilor și a nevoilor claselor dominante pretinzând că ele sunt naturale și obiective”. Totul cu complicitatea oamenilor de știință și a geneticienilor, deși aici există o contradicție evidentă între viața pe pământ și aceste practici de industrializare. Pentru el, agronomia este „știința gratuită”, dar vedem obstacolele formidabile care se ridică imediat ce utilizăm acest cuvânt... De ce o societate care este, în tota-

litate, organizată pentru a comercializa absolut totul, ar dori să dezvolte, să pună la punct metode care urmăresc gratuitatea? Asta înseamnă că singurele cercetări făcute sunt cele care merg în sensul lobby-ului! Înainte de a conchide, îngrijorat: „Dacă ar exista un Minister al Agriculturii și al Gratuității, acum, ne-am angaja pe căi care ar permite prezervarea viitorului!”

„Oare voi, consumatorii, ați cerut roșii cu consistența cartonului în decembrie, căpșuni cu consistență de nap încă din primele zile ale lui februarie și, în martie, piersici tari ca pumnul? «Ei» afirmă acest lucru, poate că «ei» au totuși dreptate, «ei» știu ce sunteți capabili să cumpărați și să îngurgitați ca prostii.”⁽⁵⁶⁰⁾

„Detectivii de la World Wide Fund-France au mers în Andaluzia să vadă căpșunile de iarnă care ne invadează supermarketurile. În toamnă, pământul nisipos a fost curățat cu bromură de metil și cloropicrină. Prima este o otravă violentă interzisă prin Protocolul de la Montreal, pentru că atacă stratul de ozon; a doua blochează alveolele pulmonare. Primii afectați, muncitorii marocani; apoi, consumatorii.”⁽⁵⁶¹⁾ Mai aflăm că unele culturi sunt stropite cu edulcorantul NutraSweet pentru a le da gust dulce, că apetisanta lor culoare roșie se datorează fungicidului Captan, clasat cancerigen de EPA și, probabil, în punctul în care s-a ajuns, sunt vaporizate cu o aromă de căpșuni înainte de a fi expuse în raioane! Și chiar că un borcan de iaurt cu căpșuni european (pe care buncii noștri îl făceau cât ai clipi din ochi cu laptele de la fermă) poate îngurgita 9 115 kilomerri de la vaca cu lapte la supermarket, trecând prin uzina de fabricare și ambalare⁽⁵⁶²⁾!

Epidemia de obezitate

Trebuie să citiți incredibilul raport nr. 1131⁽⁵⁶³⁾ prezentat de doamna deputat Valérie Boyer, la 30 septembrie 2008, în Aduna-

rea Națională, privind sănătatea francezilor și a altor popoare din țările industrializate, victime ale practicilor ucigătoare ale cartelurilor agroalimentare, pentru a vedea cât de catastrofală era situația, dar se pare că luarea unor măsuri „brutale” este imposibilă. Și pe bună dreptate!

Totuși, doar în Europa, un milion de persoane mor din cauza excesului de zahăr, de sare și de grăsime introduse cu amabilitate în hrana noastră de bussines-urile agroalimentare, adică 130 de milioane de persoane obeze, un adult din doi și aproape un copil din trei (în Franța, prevalența supraîncărcării ponderale și a obezității infantile a trecut de la 3% în anul 1960 la 16%, în anul 2000). În America, se știe, problema este și mai gravă, iar în China prevalența s-a dublat în cinci ani. Un sfert din populația mondială este supraponderală.

Or, conform raportului, obezitatea rezultă dintr-un dezechilibru între aportul alimentar și consumul energetic. Și, îndeosebi, dintr-o degradare a obișnuințelor alimentare, cu o absorbție crescută de băuturi dulci și de alimente cu o densitate energetică ridicată și sărace în nutrimente (conținând o cantitate mare de grăsimi saturate și materii grase totale, de sare și de zahăr). El evidențiază și legătura dintre obezitate și principalele boli cronice: riscul de cancer, îndeosebi al cancerului la sân post-menopauză, de diabet de tip 2 (peste 80% din diabeticii de tip 2 sunt obezi), de hipertensiune arterială, de boli cardiovasculare (înmulțite cu 3), de probleme respiratorii și reumatologice și de boala Alzheimer, constatând că evoluția numărului de persoane obeze corespunde practic cu creșterea numărului de persoane care beneficiază de regimul afecțiunilor de lungă durată (+ 320 000 în anul 2007). Și că 40% din pierderile de ani de viață în stare bună de sănătate sunt direct legate de determinanții nutriționali.

Urmează o serie de măsuri de luptă împotriva acestei catastrofe, care ar duce la regăsirea vechilor obișnuințe bune: promovarea laptelui matern și a alimentelor bio în cantinele școlare; supravegherea unei etichetări adecvate care să conțină informații

nutriționale; diminuarea presiunilor exercitate de marketing, îndeosebi în privința copiilor; scăderea conținutului de grăsimi, de zahăr adăugat și de sare în produsele transformate; garantarea accesului la produsele alimentare cele mai bune pentru sănătate, printre care fructele și legumele; permiterea accesului mai ușor al persoanelor defavorizate la produsele netransformate, printre care fructele și legumele... „pentru că, mai mult decât o miză de sănătate publică, obezitatea este o adevărată problemă de societate și un marker de inegalitate socială“, spune raportul, care notează, într-adevăr, o prezență foarte mare a obezității la cei mai săraci, dublă sau triplă față de media națională în mediile defavorizate. „Astfel, obezitatea, care era o boală a bogaților, tinde să devină, din ce în ce mai mult, o boală a săracilor.“ Acest lucru se explică îndeosebi prin faptul că o alimentație echilibrată, bogată în fructe, legume, pește și cereale complete costă mai scump decât o alimentație cu o densitate mare de energie și cu densitate nutrițională mică. O constatare verificată de toate audierile misiunii.

Se poate spune că puterile publice încă nu au ieșit din ne-caz, pentru că trebuie să readucă în discuție toată politica lobby-urilor industriei agroalimentare.

De altfel, proiectul conține deja unele incoerențe: menționează viitoarea obligativitate de a menționa pe etichete cinci elemente nutriționale esențiale –valoarea ergetică și conținutul în lipide, în acizi grași saturați, în glucide, cu o referință specifică la zaharuri și în sare – dar mai spune că „pentru a se evita copleșirea consumatorului cu un exces de informații și a nu se impune contrângeri excesive întreprinderilor, menționarea altor nutrimente care figurează pe o listă predefinită (acizi grași trans, acizi grași mono-nesaturați, acizi grași polinesaturați, polialcool, amidon, fibre alimentare, proteine, săruri minerale sau vitamine) este facultativă“. Începe bine... pentru că subliniază, câteva rânduri mai jos, „că stadiul actual al cunoștințelor științifice arată că consumul excesiv de acizi grași trans este

legat în mod semnificativ de riscuri cardiovasculare mai crescute și cheamă la interzicerea lor în Uniunea Europeană!“

Industriașii arată cât sunt de dispuși să coopereze la o politică de a purificare a alimentației... din moment ce ea nu privește sectorul lor!

Astfel, Pierre Meneton, cercetător la Institutul Național de Sănătate și Cercetare Medicală, este citat să compară în fața Tribunalului de Mare Instanță din Paris, acuzat de defăimare de mai mulți reprezentanți ai producătorilor industriali de sare, printre care și Comitetul Salinelor din Franța. Pentru o frază mică publicată în anul 2006 în revista *TOC*, astăzi dispărută⁽⁵⁶⁴⁾: „Lobby-ul producătorilor de sare și al sectorului agroalimentar [...] dezinformează profesioniștii din sănătate și mass-media.“ Conform studiilor sale, „80% din sarea pe care o ingerăm zilnic vine din alimente transformate, adică adăugată de sectorul agroalimentar în aceste alimente: pâine, brânzeturi, supe, mâncăruri preparate, mezeluri, cereale... Scandalul este că acest consum este impus fără știrea oamenilor.“

Și explică motivul acestor practici: „Adaosul de sare în alimentație are mai multe efecte. El conferă alimentelor un gust sărat, permite evidențierea savorilor dulci și inhibă savorile amare. Al treilea efect este retenția de apă. Pentru toate elementele din carne (pește, carne), cu cât e mai multă sare în produs, cu atât e și mai multă apă, iar cum aceste produse sunt comercializate la kilogram... Apoi, cel mai important element în plan economic este că, cu cât mâncăm mai sărat, cu atât ne este mai sete (adaosul de sare în alimentație, în plus față de sarea prezentă în mod natural, ne face să bem o jumătate de litru de lichid în plus pe zi și pe persoană!). Așadar, este un motor puternic al consumului de băuturi. Este evident că reducerea consumului ei cu 20 sau 30%, așa cum recomandă OMS astăzi, ar duce la o scădere a consumului de băuturi. Ne putem imagina rezistența ce poate exista în anumite sectoare.“

Conform OMS, excesul de sare este cauza a 150 000 de morți pe an în Statele Unite, așadar aproximativ 35 000 de decese în Franța, adică mai mult de 100 pe zi... „Un scandal de sănătate publică comparabil din multe puncte de vedere cu cel al azbestului, al plumbului sau al tutunului“ pentru care nimic nu se mișcă în ciuda tentativei de a alerta autoritățile, împreună cu alți oameni de știință, încă de la începutul anului 2000, a anchetelor făcute de AFSSA și a reclamațiilor asociațiilor de consumatori, care cer ca, cel puțin, să se precizeze pe etichete conținutul de clorură de sodiu din produs. „De unde importanța, din punctul nostru de vedere, de a insista asupra lobby-ului din jurul problemei excesului de sare. Ne putem imagina că inerția puterilor publice în privința acestui subiect este legată de anumite presiuni, la care sunt și eu supus“, conchidea Pierre Meneton.

Tot timpul petrecut în California, am fost prezentă în primele rânduri ca să văd instituirea mecanismului infernal: câți dintre prietenii mei cu probleme de greutate care erau totuși, ca niște buni americani, atrași de „ice creams“, aveau conștiința împăcată mâncând în fiecare seară uriașe înghețate *light*! După nenumărate solicitări, am gustat și... era absolut dezgustătoare: tone de zahăr pentru înlocuirea materiei grase, a fost prima mea reacție, înghețoșată, dar... Dumnezeu știe ce-o mai fi! Aceeași problemă este valabilă și în cazul iaurturilor cu conținut mic de grăsimi.

Dependența de zahăr este, desigur, una dintre cele mai răspândite la ora actuală. Creșterile și scăderile bruște ale glicemiei sanguine, induse de o alimentație bogată în zaharuri numite „rapide“, produc aproape mereu o stare de dependență alimentară.

Obezitatea se datorează mâncării proaste.

„Mâncarea proastă“

Această cugetare este atribuită lui Hipocrate, părintele medicinei: „Hrana să-ți fie medicament, iar medicamentul, hrană.“ Ea datează din anul 400 î.Hr.! Putem spune că a fost mai mult decât deturnată de industria agroalimentară; ancheta realizată de jurnalistul Éric Schlosser pe terenurile ascunse ale celei mai importante industrii americane, cu mult în fața petrolului (peste 100 de miliarde de dolari anual), este înfiorătoare: „Alimentele sunt atât de mult tratate, deshidratate, malaxate încât își pierd orice gust. Astfel, se adaugă produse chimice. La Dayton există o uzină uriașă care face doar asta: arome. Aici se fabrică gustul de carne, gustul de sos, aditivi de orice tip. Într-un banal milk-shake de căpșuni sunt cincizeci de produse chimice. Astfel, butiratul de etil 2-metil are gust de măr. Peridikeltona de metil-2 are gust de pop-corn. Există chiar o uzină care fabrică doar aromă de «afumat» pentru a da un gust de grătar la tot ce doriți.”⁽⁵⁶⁵⁾ Între alimentele golite de nutrimentele lor și cele umplute de chimie, oare cum ne-am putea menține o stare bună de sănătate?

Dar marketingul agresiv și publicitatea ne-au condiționat atât de mult la virtuțile „mâncărurilor deja pregătite“... este atât de simplu, când nu avem timp să cumpărăm o ciulama de vită sau un pui cu sos de roșii în caserolă! Și apoi, suntem cu toții mai mult sau mai puțin convinși că mâncarea proastă este fast-food-ul, hamburgerii, ale căror efecte nocive ne sunt relatate, dar că unele mărci sunt o garanție de calitate! Din păcate, toate mâncărurile industriale necesită aceleași ingrediente și chiar aceleași procedee de fabricație.

Naturopata Claudine Richard, în revista *Biocontact*, ne aduce la cunoștință că mâncare proastă este tot ceea ce ni se propune drept alimente moarte și denaturate, care nu necesită nicio pregătire: repede cumpărate, repede pregătite, repede mâncate!

Cei care își saturează organismul cu grăsimi îndoielnice, privându-l de oxigen și scăzându-i astfel în mod considerabil nivelul de energie, aditivii alimentari care perturbă sistemele endocrin și nervos. „Glutamatul de monosodiu (GSM), de exemplu, dar și toți exhaustorii de gust ce conțin glutamat și sunt prezenți în aproape toate alimentele industriale sub diferite denumiri (proteină vegetală hidrolizată, caseină de sodiu sau de calciu, proteine texturate...) care, în plus, produc dependență. Hrana industrială nu aduce organismului niciunul dintre nutrimentele necesare bunei sale funcționări, ci doar calorii, dar ele nu îi permit organismului să se regenereze în condiții bune. Private de catalizatorii indispensabili bunei lor funcționări (enzime, vitamine, oligo-elemente...), încurcate de mucus de deșeuri (excese de proteine, de zaharuri rafinate, de lipide alterate), scăldate într-un mediu acid, celulele urlă de foame și cer de mâncare...” Chiar dacă, mulțumesc publicitate, vor să ne facă să credem că cerealele X cu ciocolată ajută la controlul greutății, că iaurtul Y cu bifidus protejează intestinele și crema de tartinat Z dă energie copiilor. Industria agroalimentară ne promite aproape totul astăzi: produse lactate îmbogățite cu omega-3, produse anticolsterol, altele care acționează asupra riscurilor de osteoporoză, granule pentru a avea sâni frumoși sau pentru înfrumusețarea pielii, a unghiilor, a părului, îndepărtarea ridurilor și creșterea libidoului... și apoi, desigur, cele mai perfide, produsele degresate pentru a contracara excesul de greutate!

Dar constatăm că un anume mare grup fabrică mâncăruri preparate extrem de sărate sau deserturi pline de zaharuri rele și că filiala sa farmaceutică ne vinde medicamente pentru tratarea problemelor renale sau de diabet! Și mai ales că industria agroalimentară cumpără spații publicitare de 2 miliarde de euro anual!

Până atunci, zahărul fals este marea speranță a tuturor celor care au câteva kilograme în plus!

Aspartam: otravă tăcută... Zaharina este prima otravă fabricată de Monsanto. La crearea sa în anul 1901, primul edulco-

rant de sinteză pe care firma îl vinde exclusiv unei societăți nou înființate din Georgia: Coca-Cola.

ASPARTAMUL are o istorie puțin mai sulfuroasă: descoperit întâmplător în anul 1965 în laboratoarele Searle, în Statele Unite, de un cercetător care lucra la un medicament împotriva ulcerelor. Gustând praful său, și-a dat seama că avea un gust uimitor de dulce. Această descoperire pica la fix, în vreme ce industria căuta o soluție de schimbare a zaharinei, interzisă în alimente după ce studii făcute pe animale revelaseră că provoca cancer. Aprobata prima oară în anul 1974, aspartamul își va vedea foarte repede autorizația anulată, în urma a două studii care arătau că provoca și găuri în creierul șoarecilor de laborator. Aceste studii nu au fost niciodată combătute. FDA îl va interzice timp de 16 ani.

În martie 1977, Searle îl angajează pe Donald Rumsfeld ca președinte. La 21 ianuarie 1981, Ronald Reagan devine președinte al Statelor Unite și îl aduce pe bunul său prieten Donald Rumsfeld în guvern. Acesta din urmă se grăbește să-i destituie pe toți opozanții aspartamului din FDA. Apoi Searle prezintă din nou dosarul la FDA care, ne întrebăm de ce, de data asta dă un aviz favorabil! Oare datorită lui Rumsfeld, sau noilor studii „înșelătoare”⁽⁵⁶⁶⁾ balanța înclină de partea aspartamului cu un vot: cel al comisarului Arthur Hayes? Care, mai târziu, va fi angajat de Searle!

În anul 1996, doctorul și profesorul Ralph G. Walton, de la Colegiul de Medicină de la Northeastern Ohio Universities, hotărăște să analizeze ansamblul studiilor științifice realizate privind consumul de aspartam. Concluziile sale sunt lipsite de orice comentariu: dintre cele 174 de studii analizate, 74 erau finanțate de industria aspartamului și 100% conchideau că nu exista nicio problemă cu acest produs! În timp ce, din 90 de studii independente, 83 au indicat una sau mai multe probleme legate de utilizarea acestui edulcorant. Aspartamul este arătat cu degetul încă de la apariția sa, dar, în Statele Unite, nu lipsește de

pe fiecare masă din toate restaurantele... autorizat în alimentele uscate în 1981, apoi în băuturile gazoase, în anul 1983. Pentru că veniturile sale se cifrează în jurul a mai multe miliarde de dolari anual, Monsanto nu e deloc gata să cedeze.

Pentru că Searle a fost cumpărat de Monsanto în anul 1985. Iar acționarul principal al celor două este Chase Manhattan Bank, ce îi aparține lui Rockefeller.

Pepsi-Cola a renunțat la zaharină, adăugând aspartam în băuturile sale; ca din întâmplare, președintele Pepsi în acel moment era Wayne Calloway, care era și directorul multinaționalelor Citicorp, General Electric și Exxon, toate companii controlate de Rockefeller.

Totuși, lista plângerilor legate de acest înlocuitor al zahărului este din ce în ce mai lungă; se știe acum că consumul de aspartam provoacă efecte secundare mergând de la o simplă durere de cap la boli extrem de grave. Într-adevăr, statisticile americane ale National Center Institute dezvăluie o creștere alarmantă a numărului de tumori la creier la adulți și de „dezordine de deficit de atenție” la copii (Attention Deficit Hyperactive Disorder, despre care auzim vorbindu-se din ce în ce mai mult și în Franța, până la a face un show de televiziune cu *Super Nanny!*). Copii care, desigur, vor urma tratamente cu psihotrope încă de la vârsta de 2 ani... Bun venit în ciclul infernal!

Analizând mai profund problema, cercetătorii, printre care și doctorul Blaylock într-un studiu consacrat efectelor excitoxinei conținute în aspartam⁽⁵⁶⁷⁾, au constatat că această creștere importantă coincide cu apariția, în anul 1983, a băuturilor gazoase îndulcite cu aspartam. De atunci, dezbaterea pentru retragerea lui de pe piață nu a încetat. În Europa, procentul de incidență a tumorilor maligne ale sistemului nervos central (4 090 de noi cazuri în Franța, în anul 2005) a crescut constant cu 1% pe an în perioada 1980-2005.

Tulburările legate de consumul de aspartam sunt importante, pornind de la dereglări neurologice, tumori ale creierului,

tulburări de umoare, boala Parkinson... la amețeli, tulburări de vedere, dureri de burtă și crampe musculare. De altfel, unele comunicate în acest sens au fost emise în publicațiile US Air Force și ale US Navy pentru a preveni personalul despre acest risc. El este foarte periculos pentru diabetici, pentru că menține nivelul de zahăr în sânge în afara controlului.

Printre celelalte simptome figurează depresiile, pierderile de memorie, durerile la încheieturi, tulburările menstruale, crizele de epilepsie și chiar câteva decese! Și vorbim aici doar de o parte mică din efectele asociate astăzi consumului de aspartam, pentru că cei mai mulți oameni încă nu au făcut legătura dintre problemele lor de sănătate și acest produs.

Conform neurologului Richard Wurtman, consumul de doze mari de îndulcitori ca aspartamul ar provoca „crize” de zahăr (de 200 de ori mai dulce decât zahărul natural; detectându-l, pancreasul ar trimite o doză mare de insulină provocând o scădere a zahărului din corp și o nouă dorință de a mânca). American Cancer Society a confirmat această ironie după ce a urmărit 80 000 de femei timp de șase ani. Dintre cele care s-au îngrășat în această perioadă, femeile care utilizau edulcoranți artificiali s-au îngrășat mai mult decât cele care nu consumau deloc.

Un alt studiu⁽⁵⁶⁸⁾, efectuat pe un grup mic de femei aflate la dietă, a arătat că ele au tendința să mănânce mai mult în zilele următoare ingestiei de băuturi îndulcite cu aspartam, comparativ cu ingestia de băuturi îndulcite natural. Chiar și simplul mestecat de gumă îndulcită cu aspartam ar crește pofta de mâncare.

Aspartamul apare în peste 5 000 de produse alimentare, fiind în vânzare în peste o sută de țări: băuturile gazoase, unele mărci de înghețată, iaurturi, budinci, dulceturi, deserturi preparate, cereale, oțeturi și feluri de mâncare congelate conțin aspartam. Cele mai rele: băuturile gazoase *light*, pliculețele de zahăr Equal și guma de mestecat fără zahăr. Aspartamul poate fi întâlnit și în medicamente, dar și în suplimentele de vitamine de ronțait pentru copii.

Cel mai rău, și ceea ce puțini oameni știu, este că aspartamul se descompune după o expunere la temperaturi mai mari de 30 de grade: așadar, e suficient ca o sticlă de băutură gazoasă *light* să fie expusă, într-un camion, la soare, sau să adăugăm unul dintre aceste comprimate, ca milioane de francezi, cu un gest mecanic, în cafeaua caldă ori să-l presărăm peste o tartă înainte de a o introduce la cuptor... pentru ca tot ce mâncăm să se transforme în otravă!

Atunci, degradarea produsului produce, printre altele, formarea de metanol, care se descompune apoi în formaldehidă (cancerigen cunoscut), în acid formic (otrava din acul furnicii) și în dicetopiperazină (DKP), toate responsabile pentru tumoarea la creier⁽⁵⁶⁹⁾. Conform avertizărilor doctorului John Olney, neurolog la Universitatea din Washington, metanolul distruge nervul optic, putând cauza orbire, iar țesutul fetal nu-l poate deloc tolera, și toxicitatea metanolului imită simptomele sclerozei în plăci; deci, din greșeală, unele persoane pot fi diagnosticate ca având această boală. Scleroza nu este o condamnare la moarte, otrăvirea cu metanol, da⁽⁵⁷⁰⁾!

Și desigur, pură coincidență, cei care vând aspartamul sunt și cei care fabrică medicamentele pentru „tratarea“ numeroaselor boli provocate de utilizarea lui!

Sfârșitul nutrimențelor

Controlul total al plantelor și produselor naturale, al vitaminelor, uleiurilor esențiale, al homeopatiei și al altor științe alternative prin lobby-urile farmaceutice și cartelurile industriale, conform directivelor din Codex Alimentarius, trebuia să intre în vigoare la 31 decembrie 2009. Se pare că nu s-a întâmplat nimic! Dar, conform doctorului Rima E. Laibow, medic neurolog, a cărei poveste am relatat-o mai sus, după Codul Napoleon din Franța, „tot ce nu este autorizat, este interzis“.

Ea rezumă astfel amenințarea: „Din ce în ce mai multe cazuri de cancer, din ce în ce mai puțină valoare nutritivă în alimentele disponibile, peste 500 de produse chimice (toxice) autorizate în alimentație, agricultură, în produsele de întreținere... din anul 1950, și acum, nutrimentele (vitamine și minerale) ar deveni ilegale. Este vorba despre suprimarea oricărui supliment alimentar natural. Toate vor fi înlocuite cu 28 de produse de sinteză farmaceutică cu dozaj scăzut (deoarece sunt toxice) și vor fi disponibile doar în farmacie pe bază de rețetă medicală, fiind testate la un preț ridicat și aprobate de Codex; alimentația umană certificată legal va trebui să fie «ionizată» (termen tehnic pentru iradiere cu Cobalt).” Peste 5 000 de produse vândute astăzi vor fi scoase din magazine... „Nu numai că nu vom mai avea cantitățile necesare, dar ele vor fi vândute cu rețetă și la prețuri exorbitante și, concret, ar deveni ilegal, în cazul unei situații de foamete, indiferent de locul în care s-a declanșat, să trimiți biscuiți cu conținut mare de nutrimente și să-i distribuie. În estimările lor, OMC și FAO consideră că doar această aplicare va avea ca efect moartea a minimum 3 miliarde de persoane. ”

Doctorul Mike Adams arată că, în paralel, în Canada, un proiect de lege înaintat de industria farmaceutică urmărește suprimarea a până la 60% din produsele naturale de sănătate vândute actualmente în țară, mergând până la acuzarea părinților care le dau plante medicinale sau suplimente propriilor copii. Proiectul de lege, cunoscut sub numele de „Bill C-51” și prezentat de ministrul canadian al Sănătății în ziua de 8 aprilie 2008, propune schimbări radicale ale legii canadiene privind alimentele și medicamentele care ar putea avea consecințe devastatoare asupra industriei produselor naturale de sănătate.

Printre modificările propuse de proiectul de lege regăsim schimbări radicale ale definițiilor, printre care înlocuirea în textul de lege a cuvântului „medicament” cu „produs terapeutic”, dând astfel puteri și mai mari guvernului canadian pentru ca el să

poată reglementa comercializarea tuturor plantelor medicinale, vitaminelor, suplimentelor și a altor produse asemănătoare. Prin această simplă modificare lingvistică, tot ce este „terapeutic“ devine în mod automat controlat de legea alimentelor și medicamentelor. Ar putea fi incluse chiar și apa îmbuteliată, albăstreaua, frunzele de pădărie și aproape toate substanțele derivate din plante. Legea modifică și definiția cuvântului „a comercializa“, incluzând în aceasta orice persoană care dă astfel de produse terapeutice unei alte persoane. Astfel, o mamă care îi dă plante medicinale propriului copil ar putea, în virtutea noilor definiții propuse, să fie arestată...“⁽⁵⁷¹⁾

Două partide politice din Canada, Partidul Verde (pentru Canada franceză)⁽⁵⁷²⁾ și Partidul Acțiunii Canadiene (pentru Canada engleză)⁽⁵⁷³⁾ se asociază acestei mișcări care vizează respingerea proiectului de lege C-51.

Pe site-ul oficial al Comisiei Europene găsim că „Comisia este însărcinată cu fixarea criteriilor de puritate a substanțelor care compun suplimentele alimentare, dar și cantitățile maxime și minime autorizate, cu ajutorul Comitetului Permanent al Lanțului Alimentar și al Sănătății Animalelor. Până la 31 decembrie 2009, țările membre pot autoriza, pe teritoriul lor, utilizarea vitaminelor și a mineralelor care nu sunt menționate în Anexa I sau sub forme nemenționate în Anexa II...“ Rămâi totuși surprins când citești că etichetarea complementelor alimentare trebuie să conțină: „Mențiunea «complement», categoria nutrimentelor complementelor și/sau numele nutrimentelor și cantitatea fiecărui nutriment (sub formă numerică și sub formă de procent comparativ cu porția zilnică recomandată de fabricant), un avertisment indicând că produsele trebuie să nu fie lăsate la îndemâna copiilor. Și, pe de altă parte, etichetarea suplimentelor alimentare nu trebuie să conțină: mențiuni ce atribuie produsului proprietăți de prevenție, de tratament sau de vindecare a unei boli umane; mențiuni care afirmă sau sugerează că un regim alimentar echilibrat și variat nu constituie o sursă suficientă de nutrimente în general.“⁽⁵⁷⁴⁾

Când știm că „ei” s-au descurcat ca prezența OMG să nu fie menționată pe etichetele niciunui produs care le conține... chiar au tupeu!

Mafia apei

Apa de la robinet

În ziua de 23 iunie 2009, medicul David Servan-Schreiber emitea un comunicat de presă, semnat de oncologi, epidemiologi și de World Wide Fund for Nature, avertizând asupra nocivității apei de la robinet. „Numeroase studii stabilesc legături între cancer și poluanții din apă [...] Persoanele fragile pot fi expuse fără să știe unor concentrații de nitrați și de pesticide superioare normelor. În plus, normele de calitate nu au evoluat în ciuda noilor cunoștințe despre poluanții cu efect hormonal (unele pesticide, unii hormoni, bisfenolul A...) sau despre prezența derivaților medicamentoși. Așadar, se impune luarea de precauții.”⁽⁵⁷⁵⁾

Într-adevăr, astăzi, majoritatea râurilor noastre și jumătate din pânzele freatice sunt contaminate cu pesticide, deșeuri ale industriilor chimice și agroalimentare, fără să mai luăm în calcul apele menajere uzate care conțin detergenți și din ce în ce mai multe reziduuri ale consumului nostru de antibiotice, de hormoni contraceptivi sau de antidepresive... care se găsesc în rețeaua de apă potabilă. În final, unele produse cu care se tratează apele sunt ele în sine toxice.

Astfel, revista *Que choisir*, nr. 257, a dezvăluit, în urma dezinfecției cu clor a apei din marile orașe, prezența derivaților organoclorati, printre care trihalometanul, cu acțiune cancerigenă recunoscută din anul 1974. „Unele ape tratate cu alumină pentru a precipita materiile organice în suspensie conțin doze cu mult superioare pragului de toleranță: până la 7 000 îg/litru de alumină sau chiar mai mult, or o alterare a funcțiilor cerebrale este detectată începând de la 60îg/litru. Unele semne clinice evidente

de encefalopatie apar începând de la 100îg/litru.“ (Vezi site-ul <http://biogassendi.iframe.com/>)

În aceste doze, aluminiul este un toxic celular puternic, care conduce treptat la necroză. El se concentrează selectiv în unele țesuturi ca cortexul frontal (responsabil de memorie și de tulburări de personalitate), în analogie cu boala Alzheimer, în cazul căreia se găsesc concentrații importante de aluminiu în creierul bolnavilor. Domnul Tricard, aflat la conducerea Sănătății, face afirmații puțin liniștitoare:

„Se va prefera să se evite mai degrabă un risc bacteriologic imediat decât un risc cancerigen pe termen lung.“

Așadar, de ce ne-ar mai mira că 60% dintre oameni, cel puțin în țările dezvoltate, beau apă îmbuteliată! Culmea este că apa de la robinet a devenit imposibil de băut și atât de scumpă în momentul în care distribuția ei a fost privatizată!

Dintre cei patru lideri mondiali ai apei, trei sunt francezi: Veolia, ex-Vivendi, ex-Générale des Eaux, înființată în anul 1853, Ondeo, filială a Suez-Lyonnaise, înființată în anul 1880, și Saur, proprietate a grupului Bouygues până în noiembrie 2004. În mai puțin de douăzeci de ani, ele au cucerit primele locuri și își impart profitul distribuției private a apei potabile; în „țările din Sud“, ele merg mâna în mâna pentru organizarea pieței apei și înlocuirea sferei publice. Aceste multinaționale figurează printre cele mai bogate o sută de societăți din lume, cu un venit combinat de aproape 160 de miliarde de dolari în anul 2002.

Spre mijlocul anilor '50, 30% din volumurile de apă distribuite în oraș sunt gratuite și 58% în comunele rurale echipate, ceea ce e destul de mult. Dar nevoile sunt enorme. Societățile private își vor propune serviciile. Oricum, public sau privat... consumatorul este cel care plătește! Atunci, colectivitățile locale semnează, oraș după oraș, contracte cu societățile în schimbul a câteva zeci sau sute de milioane de franci. În mod deschis sau pe ascuns, pentru a se îmbogăți sau a finanța campaniile electorale ale aleșilor. Imposibil apoi să mai „cauți“ în conturi, să verifici

sumele atribuite pentru întreținerea sau renovarea rețelei. Aceste cazuri de corupție dovedite, dezvăluite de anchete publice în lanț, vor face să explodeze aproape atâtea afaceri câte orașe, la începutul anilor '90, cel mai renumit fiind cazul privind orașul Grenoble și Alain Carignon, care va primi o condamnare la închisoare de cinci ani.

Revolving Doors à la française

În anii '80, aceste grupuri au investit și în mass-media: Bouygues cu TF1, Vivendi cu Canal+ și Lyonnaise cu M6. În același timp, legăturile lor strânse cu lumea politică nu reprezintă niciun secret pentru cine privește mai de aproape: doamna Anne Hidalgo, numărul doi din Direcția de Resurse Umane de la Générale des Eaux între anii 1995 și 1997, devine în anul 2001 primul adjunct al primarului Parisului, Bertrand Delanoë; François Colin, fost responsabil al Partidului Socialist din regiune Lille, membru al cabinetului doamnei Martine Aubry, va deveni responsabil cu afacerile sociale la Vivendi Universal, ex-Générale des Eaux, în 1998-2003; Éric Besson, purtător de cuvânt pentru economie și întreprinderi în statul major de campanie al domnului Lionel Jospin în anul 2002 și actualmente ministru al Emigrației în guvernul Sarkozy, a condus Fundația Vivendi în perioada 1998-2002. Jean-François Dubos, fost consilier tehnic al lui Charles Hernu la Ministerul Apărării, va deveni secretar general al Vivendi Universal în anul 1997; Alain Marsaud, deputat al UMP în Haute-Vienne, era reprezentantul comercial al grupului de comunicații și media al Vivendi Universal pentru Insula Mauritius. Jean-Pierre Denis, patron al Dalkia, ramura energie a Vivendi Environnement, continuă, chiar și după plecarea sa, din anul 1998, din postul de secretar general adjunct la Élysée, să-l consilieze pe Jacques Chirac. Înțelegem că Vivendi a putut fi botezată „pepinieră pentru absolvenții ENA disponibilizați”... totuși, Suez nu este dator. Directorul său general, Yves Thibault de Silguy, este fost comisar european. Ex-

„domnul Sondaje“ al lui Lionel Jospin la Matignon, profesor de științe politice, Gérard Le Gall, a abandonat universitatea, în iulie 2004, pentru a se alătura și el grupului Suez...⁽⁵⁷⁶⁾

Desigur, puterea acestor firme a crescut în permanență. Orașele care își privatizaseră serviciile de apă și-au văzut tarifele crescute până la 400%, în timp ce calitatea se deteriora, ducând până la acuzații de otrăvire, iar unele, ca Grenoble, au trecut-o din nou în gestiune publică, sub presiune consumatorilor, care contestă acest monopol! Singura țară din lume unde distribuția apei este privatizată într-un procent de 80%, Franța, cunoaște diferențe de preț considerabile. Conducătorii de la Bouygues, Lyonnaise și Générale des Eaux și unele cadre superioare au fost anchetați în afaceri de corupție, de abuzuri de bunuri sociale, au fost bănuți că au plătit contribuții secrete unor primari, deputați, partide politice în schimbul unor contracte publice.

După privatizarea distribuției de apă publică, devine din ce în ce mai interesant pentru întreprinderi să pună mâna pe comerțul cu apă, aceea pe care o cumpărăm îmbuteliată vânzându-se deja mai scump decât petrolul! De altfel, este numită „aur albas-tru“.

Oare apa este un drept al tuturor oamenilor sau o marfă?

Numeroase asociații se revoltă în fața pericolului penuriei și degradării calității acestei resurse unice și vitale, care ar afecta peste 2 miliarde de oameni și ar putea provoca, după ele, aproape 30 000 de morți în fiecare zi!

Or, producția, tratarea și distribuția ei constituie o piață uriașă pentru cele mai mari profituri ale multinaționalelor. Peter Brabeck, patronul Nestlé, al celor 8 000 de mărci ale sale, al celor 120 000 de produse ale sale, anunță culoarea la fiecare interviu: „Eu profit de viață“ sau „Ce este apa? Un drept al omului sau o marfă care are un preț? Fără apă omul nu poate trăi, dar nu o putem trata ca și cum nu ar costa nimic...“ Acuzat că pune mâna pe izvoarele libere de apă de pe planetă pentru a le trans-

forma în „sticlă PET la 1 dolar“, Nestlé (proprietar, printre altele, al Vittel, Contrex, Perrier, Quezac și San Pelegrino) este de acum, după laptele pentru sugari, acuzat pentru gestionarea comercială a aurului albastru.

Franklin Frederick, care se luptă cu Nestlé pentru salvarea parcului de apă de la São Lorenço, în Brazilia, denunță practicile firmei care ar fi mandatată întreprinderea Securitas să infiltreze asociația Attac-Vaud (asociație pentru taxarea tranzacțiilor financiare și dreptul cetățenilor) cu care lucrează în strânsă colaborare. Într-adevăr, militanții Attac au apărut izvorul Bevaix împotriva Nestlé. „Justificările multinaționalei erau obținerea, prin intermediul Attac, de informații despre ceea ce fac grupurile de rezistență în Brazilia și în Columbia. În aceste țări, informațiile furnizate de raport, printre care se numără și schimburile noastre de corespondență, pot avea o utilitate concretă. Astfel, Nestlé putea să-și coordoneze activitățile, să devanseze strategiile noastre și să le adapteze pe ale sale. Dacă Nestlé îmi cunoaște contactele, nu știu ce fel de presiuni, îndeosebi pe lângă oamenii politici, pot fi exercitate în Brazilia: această țară are o tradiție democratică mai slabă decât cea a Elveției. [...] Este foarte grav: în America Latină știm la ce duce un astfel de tip de spionaj! În cazul de față, mi se pare că un cetățean elvețian nu poate fi amenințat fizic. Dar nu așa se întâmplă și în Columbia sau Brazilia“, explică Franklin Frederick⁽⁵⁷⁷⁾.

Se întâmplă ca războiul apei să iasă uneori la lumină: în anul 2007, nu știm ce muscă l-a înțepat pe negustorul de apă Cristaline (familia Castel, proprietarul apelor Saint-Yorre și Vichy-Célestins și al berii 33 Export, care face parte, alături de alți 33 de francezi, „refugiați fiscali“ în Elveția, dintre cei mai bogați 300 de elvețieni, cu un patrimoniu estimat la un miliard de euro)⁽⁵⁷⁸⁾. Într-o dimineață de ianuarie, Parisul și periferia lui s-au trezit acoperite de panouri publicitare care denunțau prețul ridicat al apei de la robinet, gustul ei prost, conținutul ei în plumb, în nitrați și în clor, precum și faptul că provine din ape

menajere, altfel spus, de la „toaletă“... Au trecut imediat la luptă directorul de la Eau din Paris, ministrul Ecologiei, Pierre Delanoé și diferite asociații de apărare a mediului care stigmatizau poluarea datorată sticlelor din plastic...

Este adevărat că, pentru a face o sticlă din plastic, este nevoie de doi polimeri: în general, corpul este din plastic transparent ușor numit PET (polietilenă tereftalată) și dopul, opac și rezistent, este din Pehd (polietilenă cu densitate ridicată). Și că natura, doar în Franța, s-ar lipsi cu plăcere de 170 000 de tone de plastic necesare fabricării sticlelor și de milioane de tone de CO₂ emise pentru transportul și reciclarea lor! Și apoi, care este calitatea reală a unei ape care a rămas săptămâni întregi într-o sticlă din „plastic“? Și chiar și înainte! Și aici plutește, cum se spune, o minciună în aer: ni se vând „ape de izvor“ cu nenumărate binefaceri sub nume tradiționale, aureolate de legendele catare sau ale munților Vosgi, dar Cristaline, când ne uităm mai de aproape la ea... sunt șaptesprezece concesiuni de izvoare și de compoziții diferite care ne sunt garantate (ne întrebăm cum) ca având o calitate uniformă și putând, fără probleme, să fie utilizată pentru biberoane!

Pe scurt, în anul 1970, un miliard de litri de apă îmbuteliată se vindea în lume, iar în anul 2003 consumul de apă îmbuteliată a fost de 84 de miliarde de litri... pentru cel mai mare profit al societăților multinaționale, care își bat joc de viitorul nostru și de cel al planetei.

Numai că, în ultimul timp, sectorul a înregistrat o scădere a vânzărilor de 7%. Când știm că Evian realizează 10% din cifra de afaceri a Danone (care deține și Volvic, Badoit, Salvetat, Tallefine), înțelegem repede că mizele sunt uriașe.

Deci nu intră deloc în discuție ca opinia publică să-și formeze ideea că acest consum de apă îmbuteliată este o catastrofă ecologică.

Atunci, toate mijloacele sunt bune. La rândul său, Danone a lansat o campanie publicitară în revista *Côté mômes*, difuzată

în maternități și în spitale, sub forma unui articol de patru pagini, intitulat: „Pentru sănătatea sugarilor și a mamelor... Ce apă să alegem?” Metoda este mai mult decât îndoielnică, pentru că e vorba despre o publicitate ascunsă în articol, în care specialiști și medici induc pe ascuns îndoiala în mintea tinerelor mame în privința temeiului administrării apei de la robinet copiilor: „Desigur, apa de la robinet poate fi utilizată pentru micuțul dumneavoastră, dar e suficient o dată... [...] nu vă speriați, cu tot clorul și produsele chimice din ea, există doar problema canalizărilor din plumb...”

Și noi, în toată povestea asta, ce avem ca certitudine? Una singură: nu trebuie să mai avem vreodată încredere în ei!

Pericolele materialelor plastice

Un grup de experți de la National Toxicology Program al Ministerului Sănătății american tocmai a emis un raport privind toxicitatea bisfenolului A și recunoaște că există „semne de îngrijorare în privința unor efecte asupra sistemului nervos și hormonal al fetoșilor, al nou-născuților și al copiilor cu nivelurile actuale de bisfenol A care se găsesc în alimentație.” Problema e că bisfenolul A intră în fabricarea numeroaselor ambalaje alimentare, printre care și plasticul biberoanelor, și poate migra în alimente. Autorii subliniază că studiile făcute pe animale „confirmă că până și un nivel slab de bisfenol în momentul dezvoltării corpului poate provoca tulburări de comportament, leziuni precanceroase în creier, la prostată, ale glandelor mamare, precum și pubertatea la fete”. Ca și cum nu era suficient să ne îngrijorăm? Totuși, ca întotdeauna, la sfârșitul anului 2007, FDA indicase că nu exista „niciun motiv, pentru moment, de interzicere sau limitare a utilizării bisfenoulului A”⁽⁵⁷⁹⁾.

În privința fialaților, utilizați în mod curent de cincizeci de ani (producția lor depășește 3 milioane de tone anual) în

numeroase produse de consum curent – în cosmetice, ca agenți fixatori și în materialele plastice, de la ambalaje alimentare la PVC și până la jucării – ei nu mai făcuseră obiectul niciunui studiu experimental. Cercetarea echipei profesorului Habert este o premieră mondială și tocmai a fost publicată în revista *Environmental Health Perspectives*. Cercetătorii unității mixte de cercetare gametogeneză și genotoxicitate INSERMCEA -Universitatea Paris Diderot, condusă de profesorul Habert, au colaborat cu serviciul de ginecologie-obstetrică al profesorului René Frydman pentru a pune la punct un sistem de cultură originală de testicule fetale umane. Profesoara Virginie Rouiller-Fabre, responsabilă acestui program, a reușit să reproducă într-o cutie de cultură dezvoltarea testiculului observat *in vitro*. Adaosul de MEHP (mono (etil-hexil)-ftalat), metabolitul activ al DEHP (di (etil-hexil)-ftalat), un ftalat larg răspândit, a provocat după trei zile dispariția a 40% din celulele germinale fetale, demonstrând astfel, experimental, că ftalații puneau în pericol potențialul reproducător masculin în specia umană. În ultimii ani, numeroase studii au arătat anomalii ale reproducerii spermei și, actualmente, se estimează că în țările industrializate un bărbat produce de două ori mai puțini spermatozoizi decât producea bunicul său la aceeași vârstă. Acest fenomen este însoțit de o creștere regulată a cancerului la testicule și de malformații congenitale ale organelor genitale externe masculine. Exceptând aceste suferințe, este în joc viitorul rasei umane... Dar acesta nu este un motiv de oprire a lobby-urilor!

CONCLUZIE

Desigur, există un complot pentru că există conspiratori, câțiva indivizi care uneltesc pe la spatele nostru ca să ia niște măsuri nocive pentru specia umană. Genocig voit, pentru că această elită consideră că suntem prea mulți pe acest pământ, sau insațiabilă cursă pentru profit, ale cărei „pagube colaterale“ suntem noi? Ce diferență ar exista, pentru că rezultatul este același, ei chiar se joacă cu viețile noastre!

Există complot pentru că nu suportăm consecințele regretable ale unui accident, fiind vorba despre un plan gândit, organizat, structurat, fără nimic lăsat la voia întâmplării de mai multe decenii de câțiva finanțiști care visau la o piață mondială, banii pe care să-i facă nu doar de pe urma unei țări sau două, ci a întregii planete, și aplicat cu sânge rece, punct cu punct, fără niciun resentiment.

Care este lucrul universal de care oamenii nu se pot lipsi? Hrana. Cei pentru care ei sunt cu ușurință manipulabili? Sănătatea lor. Controlând aceste două sectoare, industriașii din farmacie, din chimie și din sectorul agroalimentar au devenit „Stăpânii“ existenței noastre. Pentru blocarea sistemului, au înființat instanțe internaționale care le impun legile la scară mondială, conferindu-le dreptul și legitimitatea. Aceste transnaționale,

prin puterea lor financiară, formează un guvern apatrid și mondial mult mai puternic decât cel al țărilor și fac din guvernanții noștri marionete ale căror sfori le acționează în folosul propriu. Există complot pentru că ne aflăm în război și nu ni se spune acest lucru. Astfel, nu ne apărăm. Pentru că inamicul nu se declară și nu utilizează forța pentru a ne constrânge, dimpotrivă, nu există cineva mai „drăguț“ ca dușmanul. Spoturi televizate cu declarații filantropice, este preocupat să ne simplifice viața, să ne protejeze copiii, el își dorește să salveze planeta și pe toți cei care mor de foame, cheltuiește fără să se uite pentru binele omenirii. Cel mai elementar „truc“ al tuturor magicienilor: agitați cu putere mâna dreaptă pentru ca oamenii să nu fie atenți la ce face mâna stângă!

În acest timp, ei au distrus ordinea naturii, care acoperea cea mai mare parte a nevoilor noastre, pentru a instaura în loc o lume în care totul le va aparține, confiscându-ne patrimoniul care este pământul, apa, animalele, plantele, pentru a-și asigura un monopol doar în avantajul lor. Iar, cum setea lor de câștig nu are limite, acești ucenici auvrăjitori au căutat doar să producă mai mult ca să vândă mai mult. Niciodată animalele nu au fost atât de maltratate, pământul golit, de viața sa, oamenii, otrăviți la o scară atât de mare. Totul este pătat în urma lor, de la mândria țăranilor la jurământul lui Hipocrate.

Există complot, fiind chiar cel mai mare și cel mai mârșav din istorie, pentru că se înțeleg între ei să ne mintă, pentru a ne conduce să facem singurul lucru pentru care viețile noastre prezintă un interes în ochii lor: să le consumăm produsele și să plătim. Când ne vorbesc de bine, când agită în aer o amenințare înfiorătoare complet inventată, împotriva căreia, mulțumesc lui Dumnezeu, dețin antidotul... Ce contează ce se află în produsele lor, ce contează dacă acest lucru ne îmbolnăvește, ce contează dacă acest lucru riscă să facă alți zeci de mii de morți, ce contează suferințele noastre. Pentru acești oameni viața nu contează!

Și, treptat, fără să ne dăm seama, am căzut în sclavia acestor „banksteri”: o lingură pentru mama, o pastilă pentru tata, un vaccin pentru copil și o pizza în celofan pentru cină! „Bunicuțo, ce dinți frumoși ai...” „Ca să te mănânc mai bine, copilul meu!” Ei doar ne-au oferit o jucărie: democrația! Se pare că ni se lasă dreptul de a alege! Dar între ce și ce? Dreapta sau stânga? Când cel care vrea puterea trebuie să fie investit de ei... pentru restul nu ni se cere niciodată părerea!

Ei prevăzuseră totul, dezinformarea adăugându-se la manipulare, mințile noastre se scladă într-o apatie leneșă, când au păcătuț prin exces de aroganță! Povestea gripei A era într-adevăr ceva enorm, și brusc, mulți dintre acești oameni pe care ei îi disprețuiesc au început să-și pună întrebări, să meargă înapoi pe firul poveștii și să-și dea seama... De câte ori nu ne-au spus că ceea ce s-a dovedit a fi o otravă era bun? De câte ori nu au scăpat, după câteva milioane de morți, grație unei stratageme: „În stadiul cunoștințelor de la acea vreme, nu puteam ști...” Și mai ales cea mai mare ipocrizie a unui „nimic nu permite admiterea unei legături între cauză și efect...” Dar, între cele două, de fapt, câți au încasat miliarde, vărsând doar câteva firimituri în conturile celor mai evidente victime?

Dacă încercăm să adunăm toate crimele (farmacie, mâncare, pesticide), nu vom vorbi despre complot, ci despre crimă împotriva umanității, definită prin articolul 7 al Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale, care, printre cele unsprezece acte constitutive atunci când sunt comise „în cadrul unui atac generalizat sau sistematic condus împotriva întregii populații civile și în cunoștință de atac”, recunoaște „sclavia și alte acte inumane ce produc în mod intenționat suferințe mari și atacuri grave la integritatea fizică sau la sănătatea fizică ori mentală.”⁽⁵⁸⁰⁾

Și, de această dată, Omerta s-a făcut țândări! Suntem bucuroși să aflăm că țările noastre caută câțiva teroriști care comit atentate, ucigașe desigur, dar mai puțin decât acțiunile

acestor lobby-uri care au trecere; și că ele cheltuiesc sume uriașe pentru combaterea organizației Al-Qaida, în timp ce, la adăpostul declarațiilor lor umaniste și al fundațiilor lor de caritate, cei mai mari mafioți otrăvesc întreaga lume.

Cu toate acestea, au fost foarte aproape să reușească din nou, dar, tot încercând să meargă prea departe, tot insultându-ne inteligența și pentru că, grație Internetului, faptul că presa a fost redusă la tăcere nu mai înseamnă nimic, *whistleblowers* nu se mai limitează să predice pe banii lor în Hyde Park Corner sau să-și golească sacul în comitete mici... acum se știe totul, de la un capăt la celălalt al planetei, cu viteza unui klik!

Să avem încredere în ei? De data asta, lumea a spus NU!

Mă gândesc la cântecul, de acum câțiva ani, al lui Sting: „What might save us, me, and you is if the Russians love their children too“ (ceea ce ne-ar putea salva, pe voi și pe mine, este ca rușii să-și iubească și ei copiii). Aceasta este întrebarea pe care mi-am pus-o destul de des scriind această carte: acei oameni oare nu se tem pentru lumea pe care o vor transmite copiilor lor, în același timp cu moștenirea? Se pare că nu și că trebuie să conțăm doar pe noi ca să răsturnăm lucrurile.

„Astăzi, cultivarea propriei grădini este un act de rezistență și un act politic.“⁽⁵⁸¹⁾ „Să eliminăm pesticidele din câmpurile noastre, clorul din apa de la robinet, aditivii din alimente, înainte ca un biocip să ne prevină în timp real de dezvoltarea tipului nostru de cancer!“⁽⁵⁸²⁾ Și, mai ales, chiar dacă ne ciupest de nas, să nu mai jucăm niciodată acest joc din copilărie: „Închide ochii și deschide gura“!

De mult timp mă gândesc că, dacă într-o zi metodele de distrugere din ce în ce mai eficace ajung să ne radă rasa de pe planetă, nu cruzimea va fi cauza dispariției noastre, și mai puțin, desigur, indignarea provocată de cruzime, și nici măcar represaliile și răzbunarea pe care le provoacă... ci docilitatea, lipsa de responsabilitate a omului modern, acceptarea josnică și

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

servilă a celui mai mic decret public. Ororile la care am asistat, ororile și mai abominabile la care vom asista acum, nu arată că rebelii, nesupușii, refractarii sunt din ce în ce mai mulți în această lume, ci, mai de grabă, că există din ce în ce mai mulți oameni supuși și docili.

Georges Bernanos⁽⁵⁸³⁾

NOTE

- (1) Waldorf-Astoria Hotel New York City, Aprilie 27, 1961. The President and the Press: Adresss before the American Newspaper Publishers Association, www.youtube.com/watch?v=EB5_QASieoA.
- Vezi și legătura cu biblioteca unde se arhivează discursurile președintelui Statelor Unite: <http://www.jfklibrary.org/Historical+Resources/Archives/Reference+Desk/Speeches/JFK/003POF03NewspapaerPublishers04271961.htm>. Se pare că, în acest discurs, JFK vorbea despre războiul rece, dar potrivirea cu ce se întâmplă în zilele noastre este flagrantă (n.a.).
- (2) Mark Twain, pseudonimul lui Samuel Langhorne Clemens (1835-1910), scriitor american (n.a.).
- (3) Organisme modificate genetic (OMG) (n.t.).
- (4) Termen inventat de americani prin asocierea cuvintelor „bank“ și „gangster“ (n.t.).
- (5) BCE (Banca Centrală care se ocupă de moneda unică europeană) și băncilor centrale ale țărilor membre, denumite mai jos „bănci centrale naționale“, le este interzis să acorde descoperiri sau orice alt tip de credit instituțiilor sau organelor comunității, administrațiilor centrale, autorităților regionale sau locale, altor autorități publice, altor organisme sau întreprinderi publice ale statelor membre; achiziția directă, de la ei, prin BCE sau băncile centrale naționale, de instrumente ale datoriei lor este și ea interzisă. <http://www.assemblee-nationale.fr/13/pdf/rap-info/i439.pdf> (n.a.).
- (6) Oligopol = Piață a mărfurilor monopolizată de un număr redus de mari producători (n.t.).
- (7) Marshall McLuhan: *only puny secrets need protection big discoveries are protected by public incredulity*. www.marshallmcluhan.com/poster.htm (n.a.).
- (8) Organizație de răufăcători care practică extorcarea de bani prin intimidare sau violență (n.t.).

- (9) Guy Allen: The Rockefeller file/ www.mega.nu:8080/ampp/gary_allen_rock/ch1-4.html#ch1(n.a.).
- (10) *No One Dare Call It Conspiracy*, Guy Allen și Larry Abraham, 1971(n.a.).
- (11) *IG Farben – from Anilin to Forced Labor*, by Jörg Hunger and Paul Sander. www4.dr-rath-foundation.org/PHARMACEUTICAL_BUSINESS/history_of_the_pharmaceutical_industry.htm(n.a.).
- (12) Din 1947 până în 1949 a fost președintele Băncii Mondiale; președinte al Chase Manhattan Bank, între anii 1953 și 1960; iar între anii 1954 și 1970, președinte al Council of Foreign Relations(n.a.).
- (13) Fiul lui John D. Rockefeller Jr.(n.a.).
- (14) Vezi www.profit-sur-life.org și www4.de-rath-foundation.org(n.a.).
- (15) http://fr.wikipedia.org/wiki/Fonds_mon%C3%A9taire_international(n.a.).
- (16) IMM = Întreprinderi mici și mijlocii (IMM)(n.t.).
- (17) Vezi ce este un "Certificat de obținere vegetală": www.unicaen.fr/saic/spip.php?article135(n.a.).
- (18)http://fr.wikipedia.org/wiki/Brevetabilit%C3%A9_du_vivant(n.a.).
- (19) Acest acord face obiectul multor controverse, dintre care putem cita interdicția impusă țărilor în dezvoltare să fabrice medicamente generice împotriva virusului HIV la un preț accesibil populației lor, brevetele de software și brevetarea viului. El apare din ce în ce mai mult ca un instrument de protecționism servind la favorizarea monopolurilor industriale asupra tehnologiilor, semințelor, genelor și medicamentelor(n.a.).
- (20) OMC succede GATT, la 1 aprilie 1994, la Marakech(n.a.).
- (21) Acest cuvânt utilizat în economia politică (1906) este un împrumut din germanul *Kartell*, folosit pentru prima oară în 1879 de un deputat liberal în Reichstag, Eugen Richter, pentru a desemna un grup de producători din industria metalurgică. Astăzi, cartelul desemnează un oligopol, în care câteva multinaționale controlează piața prin înțelegere reciprocă, pentru a se asigura că dominația lor pe piața mondială nu va fi deranjată de concurență(n.a.).
- (22) Apocalipsa XIII, 18(n.a.).
- (23) http://fr.wikipedia.org/wiki/Peter_Sutherland(n.a.).
- (24) *La Fondation Bertelsmann et la gouvernance mondiale*, Pierre Hillard, Editura François-Xavier de Guibert, 2009. Pierre Hillard este profesor de relații internaționale la Școala Superioară de Comerț Exterior din Paris. Este și istoric de formație, diplomat în științe politice și studii strategice(n.a.).

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- (25) EU DG Trade Internal Brief: *Vademecum* on Acces to Documents, Ianuarie 2009 UE DG. (Comerț interior scurt: *vademecum* privind accesul la documente, ianuarie 2009.)(n.a.).
- (26) *Les Nouveaux Maîtres du monde – Et ceux qui leur résistent*, Jean Ziegler, Fayard, 2002. Jean Ziegler este om politic, sociolog, scriitor; este autorul mai multor cărți despre mondializare și despre ceea ce consideră a fi crime comise în numele finanței mondiale și al capitalismului(n.a.).
- (27) Raoul Marc Jennar, cercetător la Oxfam și URFIG(n.a.).
- (28) <http://video.google.fr/videoplay?docid=-6151612454559-656133#>. Conferința lui Rima E. Laibow, doctor și neurolog, despre Codex Alimentarius(n.a.).
- (29) www.healthfreedomusa.org/docs/nutricide.pdf:docteur Rima E. Laibow(n.a.).
- (30) www.lawoperationnel.com/EncyclopedieJur/Intuitupersonae.html(n.a.)
- (31) http://fr.wikipedia.org/wiki/Organisation_des_Nations_unies_pour_l'alimentation_et_l'agriculture(n.a.).
- (32) http://fr.wikipedia.org/wiki/The_Washington_Times(n.a.).
- (33) www.ehealthurope.net/news/4597/un_vodafone_and_rockefeller_launch_mhealth_alliance(n.a.).
- (34) www.america.gov/st/foraid-french/2008/December/20081215101613AKllennoCcM0.3639643.html(n.a.).
- (35) Rockefeller Power, Myer Kutz, Simon&Schuster, 1974(n.a.).
- (36) Analiză a lui Julien Teil, pornind de la un studiu al lui Care: Réseau Voltaire, www.voltairenet.org/article161139.html(n.a.).
- (37) Termen utilizat de Jacques Attali: discursuri la Summit-ul Mondial al ONG, Réseau Voltaire, 10 septembrie 2004(n.a.).
- (38) http://en.wikipedia.org/wiki/Council_on_Foreign_Relations: lista membrilor CFR
- <http://wearechangenancy.jimdo.com/think-tanks-autres-groupes-de-r%C3%A9flexion-et-d-influence/think-tanks-anglo-saxons/>(n.a.).
- (39) Daily Mirror, 4 aprilie și Canard enchaîné, 13 aprilie 1977(n.a.).
- (40) *Marea tablă de șah, Supremația americană și imperatiile sale geostrategice*, Zbigniew Brzezinski, Editura Univers enciclopedic, 1999(n.a.).
- (41) O combinație între cuvintele englezești *tits* („sâni“ în jargonul american) și *entertainment* (divertisment) care, în niciun caz, nu trebuie să fie înțeleasă cu conotații sexuale, ci, dimpotrivă, ca făcând aluzie la efectul de adormire și letargice pe care alăptarea maternă îl produce sugarului atunci când mănâncă. ((<http://fr.wikipedia.org/wiki/Titty-tainment>)(n.a.).
- (42) www.syti.net/Organisations/Bilderberg.html. Lista membrilor Bilderberg din fiecare țară(n.a.).

- (43) www.syti.net/Organisations/Bilderberg.html (lista participanților 2003)(n.a.).
- (44) Lemonde.fr, blogul lui Bruno Fay http://investigation.blog.lemonde.fr/investigation/2005/03/bilderberg_dans.html(n.a.).
- (45) Interviu Karl Zero: www.dailymotion.com/video/x3y2go_devedjian-explique-son-bilderberg-politics (n.a.).
- (46) www.bilderberg.org/bilder.htm#roll(n.a.).
- (47) <http://bellacio.org/fr/spip.php?article67326>(n.a.).
- (48) Președinte-Director-General(n.t.).
- (49) www.letransmuteur.net/bilderberg-2009/(n.a.).
- (50) www.youtube.com/watch?v=Q5qaK5Hryk0: Yves Calvi, Jean François Kahn, Bilderberg(n.a.).
- (51) The Rockefeller File, Gary Allen, 76 Press, prima ediție, 1976. www.mega.nu:8080/ampp/gary_allen_rocker/ch1-4.html#ch1. The Rockefeller Financial Group, James C. Knowles; Andover, Mass Warner Modular Pubs, 1973 (n.a.).
- (52) Membru al CFR, profesor de drept la Universitatea din Columbia și funcționar la Departamentul de Stat(n.a.).
- (53) www.whale.to/b/ruesch.html *The Drug Story: A Factological History of America's \$ 10000000000 Drug Cartel – Its Methods, Operations, Hidden Owner ship, Profits and Terrific Impact on the Health of the American People*, Morris A. Bealle, Columbia Pub. Co; prima ediție (1949). + www.whale.to/a/bealle.htm#The_Spiders_Web (n.a.).
- (54) Jacques Attali, Public Senat, „Conversations d'avenir“, 29 iunie 2007(n.a.).
- (55) Nicolas Sarkozy, Argonay, 23 octombrie 2008(n.a.).
- (56) Nicolas Sarkozy, Nașionile Unite, New York, 25 septembrie 2007(n.a.).
- (57) F. William Engdahl – Global Research, 5 iulie 2007: <http://libertesinternet.worldpress.net> (n.a.).
- (58) *La Grande Implosion*, Pierre Thuillier, Fayard, 1995(n.a.).
- (59) Serge Latouche, profesor la Universitatea Paris-Sud. Extras din "La mondialisation démystifiée", în *Le Procs de la mondialisation* (sub conducerea lui Edward Goldsmith și Jerry Mender), Fayard, Paris, 2001(n.a.).
- (60) Interviuul doctorului Philippe Even, fost decan al Facultății de Medicină a Spitalului Necker și director al Institutului Necker. El face bilanțul practicilor medicale franceze. Pentru el, industria farmaceutică lucrează la lărgirea definiției bolilor astfel încât să vândă mai multe medicamente. El este autorul, împreună cu profesorul Bernard Debré, al cărții *Savoir et Pouvoir: pour une nouvelle politique de la recherche et du médicament* (Editura Le Cherche Midi, 2004). Cuvinte culese de Olivier Postel-Vinay(n.a.).

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- (61) Sylvie Simon este scriitoare și jurnalistă. A scris numeroase cărți în care combate ideile preconcepute, explorând diferite domenii ale științei, consacrandu-și cea mai mare parte a activității luptei împotriva dezinformării în materie de sănătate și de ecologie(n.a.).
- (62) Sylvie Simon (Sacree Plan?te nr. 22) http://biosante.attitude.free.fr/index.php?option=com_content&view=article&id=167:commerce-des-medicaments-&catid=58:produits-dentretiens&Itemid=100(n.a.).
- (63) ÉcoÉtsanté 2010 (http://ecoetsante2010.free.fr/article.php?id_article=375)(n.a.).
- (64) * www.chu-toulouse.fr/IMG/pdf/BIP_2008_No4-2.pdf
www.informationhospitaliere.com/actualite-12961-izilox-moxifloxacin-modification-conditions-utilisation.html(n.a.).
- (65) Sylvie Simon (Sacree Plan?te nr. 22)
http://biosante.attitude.free.fr/index.php?option=com_content&view=article&id=167:commerce-des-medicaments-&catid=58:produits-dentretiens&Itemid=100(n.a.).
- (66) www.humanite.fr/2004-02-13_Politique_Les-dessous-de-la-politique-du-medicament(n.a.).
- (67) Revista Prescrire, declarația de la Berlin a membrilor europeni ai Internațional Society of Drugs Bulletins (ISDB): www.prescrire.org/editoriaux/EDI24823.pdf(n.a.).
- (68) După un raport al Inspecției Generale a Afacerilor Sociale (IGAS) remis guvernului la sfârșitul lunii octombrie 2007, industria farmaceutică, pentru a-și asigura promovarea medicamentelor, cheltuiește trei miliarde de euro pe an(n.a.).
- (69) Sistem de influențare a parlamentarilor sau a funcționarilor superiori de stat de către anumite grupuri de afaceri, prin intermediul unor agenți, în vederea adoptării unor hotărâri favorabile acestor grupuri(n.t.).
- (70) Marcia Angell, doctor și fostă membră a redacției New England Journal of Medicine, pe care l-a părăsit în anul 2000, a scris mai multe cărți pentru a denunța sistemul medical american, printre care și La vérité sur les compagnies pharmaceutiques, tradusă de P. Even. www.books-mag.fr/magazine/f/on-lance-de-nouvelles-maladies-comme-on-lance-une-marque-de-jeans.html(n.a.).
- (71) www.lexpress.fr/informations/tranquillisants-pas-et-tranquilles-la-reponse-de-l-express_613942.html(n.a.).
- (72) L'Observatoire des médias: www.acrimed.org/article1903.html(n.a.).
- (73) www.pharmaceutiques.com/phq/mag/pdf/phq138_36_dossier.pdf Pentru presă, în 2005. 900 de milioane de euro în lume = 1,6% din cheltuielile Big Pharma. (În Franța, 247 de milioane de euro, dintre care 142 pen-

- tru presa medicală și farmaceutică, 53% din generalistă, 33% din specialistă.)(n.a.).
- (74) Les Inventeurs de maladies: manoeuvres et manipulations de l'industrie pharmaceutique, Jörg Blech, Actes Sud, 2005(n.a.).
- (75) www.whale.to/b/ruesch.html. *The Truth About the Rockefeller Drug Empire*, Morris A. Bealle, 1949(n.a.).
- (76) Comis-voiajor(n.t.).
- (77) *Le Monde*, discuție cu Cécile Prieur, 20 decembrie 2004. În anul 2004, profesorul Bernard Debré afirma deja: "Multe teste sunt ipocrite, chiar falsificate, și deseori prea dispersate pe planetă. 90% dintre teste nu sunt niciodată publicate sau dezvăluite, pentru că laboratoarele le selectează pe cele care par să arate o eficacitate a moleculei și le ascund pe cele care demonstrează că nu există efecte sau chiar că pot exista anumite riscuri."(n.a.).
- (78) Publicația lunară *Ça m'intéresse*, nr. 322, decembrie 2007, p. 9/raportul IGAS (Inspekția Generală a Afacerilor Sociale)(n.a.).
- (79) *L'Express*, 3 iunie 2009 și www.booksmag.fr/magazine/g/en-france-cela-se-passe.comme.aux-etats-unis.html (Discuții consemnate de Olivier Postel-Vinay)(n.a.).
- (80) *La vérité sur les compagnies pharmaceutiques*, Marcia Angell, Editura Le mieux-?tre, 2005, tradus de Philippe Even, fost decan al Facultății de Medicină Necker, Paris: www.agoravox.fr/actualites/sante/article/liaison-fatale-l-industrie-57331(n.a.).
- (81) <http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2009/02/07/le-rapport-de-l-igas-nous-donne-une-idee-des-conflits-d-inte.html#more>(n.a.).
- (82) http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/conflits_d_interes(n.a.).
- (83) Mikkel Borch-Jacobsen, pentru revista *Books*, care a publicat recent un dosar despre scandalul industriei farmaceutice, www.pharma-is-business.com/2009_04_01_archive.html(n.a.).
- (84) Raport al Senatului din 8 iunie 2006. Condițiile de introducere pe piață și de urmărire a medicamentelor. www.senat.fr/rap/r05-382.html(n.a.).
- (85) Citit în *British Medical Journal* din 10 martie 2009. Un doctor-cercetător cu renume, șeful unui important serviciu antidurere din Statele Unite, a recunoscut că a falsificat datele a 21 de articole din 72 înregistrate în baza de date medicale PubMed despre Celebrex^o de la firma Pfizer. Acest lider de opinie era plătit de Pfizer, fiind conferențiar pentru această firmă. A fost obligat să-și părăsească funcțiile din Statele Unite. Conform ultimelor noutăți, s-ar pregăti să candideze ca expert pe lângă organismele sanitare franceze. Se pare că aici controalele sunt inexistente. www.bmj.com/cgi/content/extract/338/mar09_2/b966(n.a.).
- (86) www.youtube.com/watch?v=3oC6 Matematician de formație, doctorul Girard a devenit medic cercetând în același timp modelizarea mate-

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

matică în biologie. După o trecere pe cât de scurtă, pe atât de agitată ca salariar al unei mari firme farmaceutice, a dezvoltat, în Franța, prima activitate liberală de consilier în farmacovigilență (studiul efectelor secundare ale medicamentelor) și în farmaco-epidemiologie (aplicare de metode epidemiologice cu evaluarea efectelor medicamentoase, fie ele benefice, fie nedorite)(n.a.).

- (87) Senat, sesiune ordinară din 2004-2005, anexă la procesul verbal al ședinței din 25 ianuarie 2005; propunere de rezoluție în scopul creării unei comisii de anchetă privind condițiile de eliberare și de urmărire a autorizațiilor de introducere pe piață a medicamentelor (www.senat.fr/leg/ppr04-150.html)(n.a.).
- (88) http://legifrance.gouv.fr/affichCodeArticle.do;jsessionid=242811-5DA456426EE4BAF49C851CDC0A.tpdj05v_1?idArticle=LEGIARTI000006690384&cidTexte=LEGITEXT000006072665&dateTexte=20100701(n.a.).
- (89) Marele Consiliu al Sănătății Publice/Declarațiile publice de avere ale membrilor colegiului comisiilor și comitetelor tehnice/Perioadă 2007-2008 (www.hesp.fr/docspdf/docext/dadpi2007.pdf)(n.a.).
- (90) Perle de campanie: www.rolandsimion.org/spip.php?article108(n.a.).
- (91) www.youtube.com/watch?v=3oC6 (www.rolandsimion.org/spip.php?article108)(n.a.).
- (92) Formindep a fost lansat în martie 2004, la inițiativa lui Philippe Foucras, medic generalist și formator în medicină generală, pentru susținerea apelului lansat în consiliile naționale de formare medicală continuă de a-și declara conflictele de interese. El regroupează profesioniști din sănătate și pacienți preocupați să favorizeze o formare profesională independentă, eliberată de orice influență a organismelor(n.a.).
- (93) http://forum.doctissimo.fr/sante/grippe-A/magistrats-liberticide-grippe-sujet_57295_1.html; [www.senat.fr/commission/soc \[...\] 51212.html](http://www.senat.fr/commission/soc [...] 51212.html) (n.a.).
- (94) <http://pharmacritique.20minutes-blog.fr/archive/2009/06/09/associations-de-patients-financees-par-les-labos-leurs-confl.html>(n.a.).
- (95) Extrase din raportul Senatului(n.a.).
- (96) www.anmv.afssa.fr/AMM/commission.htm(n.a.).
- (97) <http://pharmacritique.20minutes-blog.fr/archive/2008/09/20/conflits-d-interets-public-privé-au-plus-haut-niveau-de-l-et.html#more>(n.a.).
- (98) L2-bas si j'y suis, France Inter: www.la-bas.org/article.php3?id_article=1796(n.a.).
- (99) Autorul cărții Lobbying et santé, Editura Pascal, 2009(n.a.).
- (100) ICI Pharma este un conglomerat britanic gigant înființat în anii '20, specializat îndeosebi în produse chimice, așa cum indică și numele său: Imperial Chemical Industries. În anul 1993, s-a separat de ramurile

agrochimice, biologice, farmaceutice, agricole, care au fost transferate unei companii noi, numite Zeneca Group. Mai apoi, aceasta a fuzionat cu compania suedeză Astra AB, dând naștere multinăționalei Astra-Zeneca(n.a.).

- (101) <http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2009/09/24/roselyne-bachelot-a-passe-20-ans-au-service-de-l-industrie-p.html> Pe site-ul Atoute poate fi văzută vechea versiune a CV-ului lui Roselyne Bachelot, completat până în anul 2000(n.a.).
- (102) * www.fakirpresse.info/articles/319/le-vrai-cv-de-roselyne-bachelot.html Reportajul sonor este disponibil pe site-ul emisiunii *Là-bas si j'y suis: "L'alibi des lobbies"* (24 noiembrie 2009, Pascale Pascariello și François Ruffin)(n.a.)
- (103) [eh/cd/APM-Reuters_polsan EHFHT003 29/08/2002/ 11:57 ACTU VIP/http://martinwinckler.com/article.php3?id_article=707/](http://eh/cd/APM-Reuters_polsan_EHFHT003_29/08/2002/11:57_ACTU_VIP/http://martinwinckler.com/article.php3?id_article=707/)(n.a.).
- (104) www.liberation.fr/economie/0101224694-elisabeth-hubert-l-ancien-ministre-pantoufle-chez-fourmier(n.a.).
- (105) www.lexpress.fr/informations/l-influent-m-paille_639247.html+, Canard Enchaîné, nr. 4168 din 13 septembrie 2000. Declarațiile domnului Lemoine: cota D68 a dosarului judecătorului Brisset-Foucault(n.a.).
- (106) www.bakchich.info/Le-Paille-dams-l-oeil-de-l-UMP,01713.html(n.a.).
- (107) Isabelle Roberts, "Winckler muselé par les labos?", *Libération*, 22 iulie 2003(n.a.).
- (108) Vezi reportajul pe <http://rakotoarsion.over-blog.com/article-29769356.html> De citit pe *PLPL* nr. 19 din aprilie 2004, Jurnal satiric francez publicat din iunie 2000 în octombrie 2005, *PLPL*, "ziarul care mușcă și fuge", era o publicație bimestrială care analiza conținutul presei și al posturilor de televiziune franceze. Creat de Pierre Carles. Principalii săi colaboratori erau Serge Halimi, care lucra și pentru *Monde diplomatique*, Gilles Balbastre și Pierre Rimbert. Ei animau regulat reuniuni-dezbateri despre mass-media. Obiectivul declarat al *PLPL* era să distrugă "partidul presei și banilor" (PPA). www.acrimed.org/article1569.html(n.a.).
- (109) www.agefi.fr/nominations/nomine.aspx?id=9761(n.a.).
- (110) www.lepost.fr/article/2009/12/17/1845186_l-empereur-bilderberg-david-rockefeller-que-font-les-peuples.html(n.a.).
- (111) Conduce Institutul Pasteur din Lille care, conform acestui site, este "partenerul a numeroase firme farmaceutice din Statele Unite și din Europa"(n.a.).
- (112) IMI este un parteneriat unic între Federația Europeană a Industriei Farmaceutice și Asociațiilor și Comisia Europeană. http://imi.europa.eu/index_en.html (n.a.).
- (113) Uniunea societăților publice de cercetare germane care salarizează 25 600

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

de cercetători și reunește cele mai renumite 15 centre de cercetare, cu un buget anual de 2,3 miliarde de euro(n.a.).

- (114) <http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2009/03/05/alzheimer-nouvelle-fondation-de-cooperation-scientifique-mai.html>(n.a.).
- (115) www.sanofi-aventis.com/presse/communiques/2006/Ppc_15153.as
(n.a.).
- (116) www.lefigaro.fr/societes-francaises/2008/04/16/04010-20080416ART-FIG00326-francois-sarkozy-un-parcours-sans-faute-dans-la-sante-.php
(n.a.).
- (117) Sâmbătă, 19 aprilie 2008: www.marianne2.fr/Nestle,-HSBC,-Lancome-la-redaction-du-site-vieillesse-heureuse-de-Francois-Sarkozy_a85878.html(n.a.).
- (118) www.aec-partners.com/clients01.html(n.a.).
- (119) www.bioalliancepharma.com/fre/Le-group/Gouvernance/Conseil-de-surveillance(n.a.).
- (120) HAS: Comisia de Transparență, aviz din 28 martie 2007 (www.has-sante.fr/portail/upload/docs/application/pdf/ct-3951_loramyc.pdf). Data AMM: 10 octombrie/2006. Motivul cererii: înscriere Securitate Socială și colectivități(n.a.).
- (121) www.mediapart.fr/club/blog/m-philips/270609/francois-sarkozy-et-bio-alliance-pharma-petite-enquete sau site-ul Bioalliance: www.bioalliancepharma.com/fre/Produits/Loramyc-R2(n.a.).
- (122) www.boursier.com/vals/FR/FR0010095596-actualite-bioalliance+pharma.html; www.tradingsat.com/actu-bourse-134378-BIO.html; www.mediapart.fr/club/blog/m-philips/270609/francois-sarkozy-et-bio-alliance-pharma-petite-enquete(n.a.).
- (123) Grup bancar francez de stat(n.t.).
- (124) <http://crise-europe.blog.lemonde.fr/2009/07/02/le-reve-de-guillaume-sarkozy/>(n.a.).
- (125) Discurs ținut joi, 4 aprilie, cu ocazia celui de-al 39-lea Congres al Casei de Ajutor Reciproc Franceze în Parcul Expozițiilor din Bordeaux, nouvelobs.com, 4 iunie 2009. http://tempsreel.nouvelobs.com/actualites/politique/20090604.OBS9271/sarkozy_veut_un_partenariat_nouveau_avec_les_organismes.html(n.a.).
- (126) [www.cyberarchi.com/dossier/institutions/index.php?dossier=83&article=11631+\(n.a.\)](http://www.cyberarchi.com/dossier/institutions/index.php?dossier=83&article=11631+(n.a.)).
- (127) http://leweb2zero.tv/video/webrunner_8547d3f30ad9881(n.a.).
- (128) www.vsd.fr/contenu-editorial/l-actualite/les-indiscrets/340-olivier-sarkozy-le-demi-frere-de-nicolas-embauche-pas-le-fond-d-investisment-carlyle(n.a.).

- (129) <http://usa-menace.over-blog.com/article-371550.html> www.voltairenet.org/article12418.html(n.a.).
- (130) www.fundinguniverse.com/company-histoires/United-Defense-Industries-Inc-Company-History.html(n.a.).
- (131) www.corp-research.org/archives/feb03.html(n.a.).
- (132) Paul Labarique: www.voltairenet.org/article12815.html(n.a.).
- (133) Expresie atribuită lui Donald Rumsfeld, cu câteva luni în urmă, în cadrul unei comisii oficiale(n.a.).
- (134) Groupe Quotidien Santé, Editura Médecin Généraliste (editorul ziarelor *Le Généraliste*, *Le Quotidien du médecin*, *Le Quotidien du Pharmacien*), Editura Interligne, un departament "Salons" (MEDEC, Hôpital Expo, Géront Expo) și diferite societăți de servicii (Décision Santé, Visite actuelle etc.)(n.a.).
- (135) www.booksmag.fr/ressources/c/borch-jacobsen.html?tx_ttnews%5Btt_news%5D=1748&cHash=6cd661732d Mikkel Borch-Jacobsen este profesor de literatură comparată la Universitatea din Washington (Seattle). Este autorul îndeosebi al cărții *Folies a plusieurs: de l'histérie a la dépression*, Editura Les Empacheurs de penser en rond, 2002, și *Le dossier Freud: enquete sur l'histoire de la psychanalyse*, Editura Les Empacheurs de penser en rond, 2006(n.a.).
- (136) "Les médicamenteurs", France 5, producție: Beau comme une image, 2008(n.a.).
- (137) Aceeași sursă ca 126(n.a.).
- (138) www.recherche.fr/encyclopedie/Recherche_pharmaceutique(n.a.).
- (139) Libération, 1 ianuarie 2004(n.a.).
- (140) www.senat.fr/leg/ppr04-150.html(n.a.).
- (141) Raport al Senatului. Comisia de anchetă asupra condițiilor de eliberare și de urmărire a autorizațiilor de comercializare a medicamentelor, sesiune ordinară din 2004-2005. (www.senat.fr/leg/ppr04-150.html)(n.a.).
- (142) www.oliviermermet.com/blog/2008/01/22/vytorin-le-cauchemard-de-lindustrie-pharmaceutique/(n.a.).
- (143) Lesechos.fr 31 martie 2008(n.a.).
- (144) www.sante.gouv.fr/hmt/actu/sssp020408/13securite.htm(n.a.).
- (145) Detaliile în acest articol apărut pe site-ul canalului american ABC: "FDA, Pfizer told of Chantix Safety Concerns a Year Ago"(n.a.).
- (146) www.ahrp.org/cms/content/view/299/70/New_York_Times, 22 iulie 2006(n.a.).
- (147) New York Times, 6 octombrie 2008. www.nytimes.com/2008/10/07/business/07zyprexa.html?_r=2&adxnnl=1&ref=business&adxnnlx=1223354338-MrFut0OScCnGJrriq2cQTW&oref=slogi-

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- n/source:[http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/antipsychotiques-trouble-bipolaire-etc/\(n.a.\)](http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/antipsychotiques-trouble-bipolaire-etc/(n.a.)).
- (148) [http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2009/09/24/roselyne-bachelot-a-passe-20-ans-au-service-de-l-industrie-p.html\(n.a.\)](http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2009/09/24/roselyne-bachelot-a-passe-20-ans-au-service-de-l-industrie-p.html(n.a.)).
- (149) [www.afsaps.fr/Infos-de-securite/Communique-de-presse/Raptiva-R-1-EMEA-recommande-la-suspension-de-l-aurotisat-ion-de-mise-sur-le-marche\(n.a.\)](http://www.afsaps.fr/Infos-de-securite/Communique-de-presse/Raptiva-R-1-EMEA-recommande-la-suspension-de-l-aurotisat-ion-de-mise-sur-le-marche(n.a.)).
- (150) Doctorul David B. Redwine: [http://cav.leforum.eu/t136-Association-de-victimes-de-tous-les-analogues-agon.hmt\(n.a.\)](http://cav.leforum.eu/t136-Association-de-victimes-de-tous-les-analogues-agon.hmt(n.a.)).
- (151) Articol publicat la 24 septembrie 2009, lemonde.fr, cu Reuters și AFP(n.a.).
- (152) Doctorul Dominique Dupagne: www.atoute.prg; [www.dailymotion.com-video/x2h69u\(enqu?te de la rédaction: Faites passer l'info\)\(n.a.\)](http://www.dailymotion.com/video/x2h69u(enqu?te+de+la+redaction:Faites+passer+l'info)(n.a.)).
- (153) TV 5, 12 septembrie 2009(n.a.)
- (154) Les médicaments, documentar BCI-France 5-Public Senat(n.a.).
- (155) Sursa: un documentar realizat de CCDH (Comisia cetățenilor pentru drepturile omului). [www.google.fr/search?hl=fr&q=la+violence+sur+ordonnance&start=0&sa=N\(n.a.\)](http://www.google.fr/search?hl=fr&q=la+violence+sur+ordonnance&start=0&sa=N(n.a.)).
- (156) Medicamente cu acțiune asupra psihicului(n.t.).
- (157) *Nos enfants sous haute surveillance*, Sylviane Giampino (psihanalist al copilăriei mici) și Catherine Vidal (neurobiolog la Institutul Pasteur), Albin Michel, 2009. [http://colblog.blog.lemonde.fr/2009/09/01/sylviane-giampino-catherine-vidal-nos-enfants-sous-haute-surveillance/\(n.a.\)](http://colblog.blog.lemonde.fr/2009/09/01/sylviane-giampino-catherine-vidal-nos-enfants-sous-haute-surveillance/(n.a.)).
- (158) [http://ist.inserm.fr/basisrapports/touble-conduites.html\(n.a.\)](http://ist.inserm.fr/basisrapports/touble-conduites.html(n.a.)).
- (159) [http://video.google.com/videoplay?docid=-6462789452452191918#\(n.a.\)](http://video.google.com/videoplay?docid=-6462789452452191918#(n.a.)).
- (160) Autor al *Talking Back to Prozac: What Doctors Aren't Telling You About Today's Most Controversial Drug*, St.Martin's Paperbacks, 1995 (n.a.).
- (161) *Nos enfants, cobayes de la psychiatrie?*, Pierre Vican, Editura Anagramme, 2006op.cit.(n.a.).
- (162) *Nos enfants, cobayes de la psychiatrie?*, Pierre Vican, op.cit.(n.a.).
- (163) Interviu cu profesorul Myriam van Winckel: "A testa medicamente pe copii reprezintă un pas înainte pentru pediatrie"(n.a.).
- (164) Emisiune CCHR Video 10b - Prescription for Violence. Anti-Depresants. Psychotropic Drugs. Surse pentru tot paragraful precedent: [http://video.google.com/videoplay?docid=-6462789452452191918#\(n.a.\)](http://video.google.com/videoplay?docid=-6462789452452191918#(n.a.)).
- (165) [www.psy.infiny.info/?p=79\(n.a.\)](http://www.psy.infiny.info/?p=79(n.a.)).
- (166) *Les Éclats de l'adolescence*, Hubert Flavigny (psihoterapeut specialist în tineri în dificultate), Editura Masson, 1996(n.a.).
- (167) Centru Spitalicesc Universitar(n.t.).

- (168) François Bouchon, "Des experts trop liés ? l'industrie de industrie", Le Figaro, 2006(n.a.).
- (169) [http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/sante_mentale_psychotropes_psychiatrie\(n.a.\)](http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/sante_mentale_psychotropes_psychiatrie(n.a.)).
- (170) Cel mai mare scandal a fost cazul Rebeccăi Riley, ucisă la vârsta de 4 ani, în decembrie 2006, de o supradoză de clonidină, în timp ce mai lua și Serquel® și Depakote®, pentru că fusese diagnosticată cu "tulburare de deficit de atenție/hiperactivitate (TDAH)" la vârsta de 2 ani și bipolară, puțin mai târziu(n.a.).
- (171) CBS News, 27 iunie 2008(n.a.).
- (172) www.formindep.org/Des-recommandations (puțin recomandabile)(n.a.).
- (173) Obligația declarațiilor publice de interese pentru toți salariații, colaboratorii și experții la care HAS face apel (Articolul L5323-4 al CSP care se referă la transparența și independența profesioniștilor ce lucrează pentru HAS), articolul L5323-4 al CSP(n.a.).
- (174) Lisa Cosgrove, cercetătoare la Universitatea din Massachusetts, Boston, a publicat la 21 aprilie, în revista *Psycho-therapy and Psychosomatics*, o anchetă divulgată de New York Times. În unele grupuri, ca eșantionul privind "tulburările de umoare" sau grupul "schizofrenie și alte boli psihotice", 100% din experți au legături financiare cu firmele(n.a.).
- (175) [www.formindep.org/Des-recommandations\(n.a.\)](http://www.formindep.org/Des-recommandations(n.a.)).
- (176) *Le Monde*, 14 ianuarie 2009. [http://prdchroniques.blog.lemonde.fr/category/hormone-de-croissance/\(n.a.\)](http://prdchroniques.blog.lemonde.fr/category/hormone-de-croissance/(n.a.)).
- (177) Agenți infecțioși neconvenționali de natură proteică, lipsiți de orice tip de acid nucleic, care produc un grup de boli neurodegenerative transmisibile ale animalelor și omului, numite boli prionice (encefalopatii spongiforme transmisibile)(n.t.).
- (178) *Le Figaro*, 4 februarie 2008(n.a.).
- (179) *C'est dans l'air*, 8 februarie 2008(n.a.).
- (180) [http://prdchroniques.blog.lemonde.fr/2008/02/14/danger-temoin/\(n.a.\)](http://prdchroniques.blog.lemonde.fr/2008/02/14/danger-temoin/(n.a.)).
- (181) www.remed.org/e-med_Antiretroviraux_et_generiques_suites_txt
Publicat la 6 martie 2001 de Le Figaro (cu Reuters) [www.lefigaro.com/cgi-bin/gx.cgi/AppLogic+FTContentServer\(n.a.\)](http://www.lefigaro.com/cgi-bin/gx.cgi/AppLogic+FTContentServer(n.a.)).
- (182) "Conferința ministerială a OMC de la Doha", în *Courrier Hebdomadaire nr. 1739-1740* (2001). www.cairn.info/load_pdf.php?ID_ARTICLE=CRIS_1739_0005, [www.google.fr/search?hl=fr&q=au=+Br%C3%A9sil%2C+les+trusts+pharmaceutiques+am%C3%A9ricains+s%27adressent+%C3%A0+1%27OMC+pou+emp%C3%A4cher+le+gouvernement+br%C3%A9silien+de+soutenir+la+production+de+traitements+%C3%A0+un+&btnG=Rechercher&meta=&aq=null&oq=\(n.a.\)](http://www.google.fr/search?hl=fr&q=au=+Br%C3%A9sil%2C+les+trusts+pharmaceutiques+am%C3%A9ricains+s%27adressent+%C3%A0+1%27OMC+pou+emp%C3%A4cher+le+gouvernement+br%C3%A9silien+de+soutenir+la+production+de+traitements+%C3%A0+un+&btnG=Rechercher&meta=&aq=null&oq=(n.a.)).
- (183) *Confessions d' un médecin hérétique*, Robert S. Mandelsohn, Contemporary Books Inc., 1979(n.a.).

COMPLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- (184) Școala Națională de Administrație(n.t.)
- (185) Jurnalistă: vezi excelenta sa analiză: www.votre-sante.com/news.php?dateedit=1202322880(n.a.).
- (186) *Ouest-France*, 6 septembrie 1998(n.a.).
- (187) *Libération*, 4 septembrie 1994(n.a.)
- (188) www.resurgence.be/pdf/55.chapitre_1.pdf(n.a.).
- (189) www.votre-sante-com/news.php?dateedit=1202322880(n.a.).
- (190) *La Santé publique en otage, les scandales du vaccin contre l'hépatite B*, Éric Giacometti, Albin Michel, 2001. www.revabh.fr/doc/private/scaa.html (Asociația Victimelor de Hepatita B)(n.a.).
- (191) <http://cacaou3.blogspot.com/2006/05/h5nq-goudeau-aprs-le-coup-de-lhepatite.html> În septembrie 1998, Ségol'ne Royal, atunci secretar de stat la Învățământul Școlar, a condamnat asociația care profitase pe nedrept de sprijinul a trei ministere în organizarea unui colocviu de psihiatrie a adolescenței(n.a.).
- (192) *Ces médicaments qui nous rendent malades: sauver des vies et faire des économies*, Sauveur Boukris, Editura Le Cherche Midi, 2009(n.a.)
- (193) Una dintre cele mai prestigioase reviste științifice (volumul 344)(n.a.).
- (194) Medic, matematician, consilier în farmacologie și farmacoepidemiologie, fost expert judiciar în afaceri mari de sănătate publică (hormon de creștere, vaccin împotriva hepatitei B), și expert european la EXEA - (Asociația Experților Europeni)(n.a.).
- (195) www.rolandsimion.org/spip.php?article55(n.a.).
- (196) Site votresante.com (octombrie 2009): doar pentru copiii sub șase ani, la care nu există în mod oficial "nicio problemă" în Franța, între anii 1999 și 2002, VAERS (organism la care medicii raportează complicații apărute în urma vaccinărilor în Statele Unite) a înregistrat 13 363 de accidente, dintre care 1 850 de spitalizări și 642 de decese pentru acest singur vaccin. Am putea fi îngroziți numai de aceste cifre dar, la 2 iunie 1993, FDA recunoștea în JAMA că un studiu al CDC demonstra că: "Doar 1% din accidentele grave îi erau atribuite." Este sigur că, dacă înmulțim cifrele oficiale cu acest procent, situația este înfricoșătoare(n.a.).
- (197) www.votre-sante.com/news.php?dateedit=1202322880(n.a.).
- (198) În august 1998, profesorii Gherardi, Chérin, Coquet și Pellissier publicaseră o comunicare despre o boală nouă: miofasciita macrofagică (E3M), în cea mai renumită revistă medicală, The Lancet. La începutul anului 1999, ei anunțau că au găsit cauza: alumiuniul din vaccinuri(n.a.).
- (199) Mielină: constituent de bază, substanță grasă a tecii care înconjoară cilindrul anumitor celule nervoase(n.a.).
- (200) *Que choisir* - publicație lunară nr. 401, februarie 2003(n.a.).
- (201) www.votre-sante.com/news.php?dateedit=1202322880(n.a.).

- (202) www.lefigaro.fr/sante/2008/02/12/01004-20080212ARTFIG00330-hepatite-b-vaccinationsans-risque-pour-l-enfant.php 12/02/2008(n.a.).
- (203) www.infovaccin.fr/actu_archives.html(n.a.).
- (204) La sfârșitul anului 2001, din cele 1329 de fișe analizate de AFSSAPS, 36% nu au fost reținute. Cazurile semnalate sunt trimise la CRPV, care îi scrie doctorului curant. Dacă acesta din urmă nu răspunde, cazul este dat uitării. http://forum.aufeminin.com/forum/f640/_f5_f640-Vaccin-hepatite-b-la-politique-de-l-autruche.html(n.a.).
- (205) *Médecine et maladies infectieuses*, volumul 33, 2003. (<http://rolandsimon.org/IMG/pdf/girard.pdf>)(n.a.).
- (206) www.lepoint.fr/content/france/article.html?id=221769 (1 februarie 2008)(n.a.).
- (207) www.vhpb.org/ (VHPB este susținut de subvențiile fără restricție din partea industriei vaccinurilor.)(n.a.).
- (208) www.rolandsimion.org/IMG/pdf/Bilan_chiffre.pdf +/www.revahb.fr/doc/prive/scan.html(n.a.).
- (209) www.revahb.fr/doc/prive/scan.html(n.a.).
- (210) www.alterinfo.net/Alerte-Hepatitis-B-bebes-vaccines-a-l-insu-des-parents-_a19554.html(n.a.).
- (211) forum.aufeminin.com/_f5_f640-Vaccin-hepatite-b-la-politique-de-l-autruche.html(n.a.).
- (212) Pe postul France 5, din 30 septembrie 2004, al cărui subiect era riscurile vaccinării împotriva hepatitei B(n.a.).
- (213) www.rolandsimion.org/IMG/pdf/Crii-Gen_expose.pdf(n.a.).
- (214) Marc Girard "Perles de campagne: www.rolandsimion.org/IMG/pdf/Les_perles.pdf(n.a.).
- (215) www.has-sante.fr/portail/upload/docs/application/pdf/fiche_bum_gardasil.pdf(n.a.).
- (216) Declarație făcută la Europa 1, la 12 februarie 2007(n.a.).
- (217) www.lefigaro.fr/sante/2008/08/28/01004-20080828ARTFIG00653-cancer-du-col-de-l-uterus-le-vaccin-en-question.phpNRMJ (28 august 2008)(n.a.).
- (218) <http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2008/01/12/vaccin-gardasil-tres-critique-en-allemagne-un-exemple.html>(n.a.).
- (219) www.judicialwatch.org/news/2009/jun/new-fda-records-obtained-judicial-watch-indicate-28-deaths-related-gardasil-2008 ; www.alterinfo.net/Les-effets-indesirables-du-Gardasil-se-denombrent-pas-milliers_a11985.htm(n.a.).
- (220) http://publications.msss.gouv.qc.ca/acrobat/f/documentation/piq/chap10-4_vph.pdf(n.a.).
- (221) www.academie-medecine.fr/UserFiles/File/begue_rapp_11dec_2008.doc (n.a.).

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- (222) *Comment enrayer l'épidémie de cancers du sein?*, doctor Bérengare Arnal-Schnebelen (ginecolog-obstetrician), coautor cu profesorul Henri Joyeux, editor François-Xavier de Guibert, 2007
[www.guerir.fr/Members/valeriegironne/blog/archive/2008/05/24/gardasile-la-colere-d2019une-gynecologue-fait-du-bien-a-nos-consciences\(n.a.\)](http://www.guerir.fr/Members/valeriegironne/blog/archive/2008/05/24/gardasile-la-colere-d2019une-gynecologue-fait-du-bien-a-nos-consciences(n.a.)).
- (223) [www.mutualite.fr/actualites/toutes_les_infos/nos_articles/gardasil_r_prudence_sur_une_vaccination_de_masse\(n.a.\)](http://www.mutualite.fr/actualites/toutes_les_infos/nos_articles/gardasil_r_prudence_sur_une_vaccination_de_masse(n.a.)).
- (224) www.ralphmoss.com/html/reports.shtml (sursa de încredere privind tipurile de cancer)(n.a.).
- (225) www.nytimes.com/2008/08/20/health/policy/20vaccine.html/ traducere în limba franceză pe: [http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2008/10/13/gardasil-cervarix-merck-et-gsk-ont-un-reseau-colossal-de-dep.html\(n.a.\)](http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2008/10/13/gardasil-cervarix-merck-et-gsk-ont-un-reseau-colossal-de-dep.html(n.a.)).
- (226) [www.arznei-elegramm.de/html/2007_06/0706057_01.html\(n.a.\)](http://www.arznei-elegramm.de/html/2007_06/0706057_01.html(n.a.)).
- (227) [http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2008/10/13/gardasil-cervarix-merck-et-gsk-ont-un-reseau-colossal-de-dep.html\(n.a.\)](http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2008/10/13/gardasil-cervarix-merck-et-gsk-ont-un-reseau-colossal-de-dep.html(n.a.)).
- (228) "Research triggers conflict concerns. Booming private industry serves drug companies and gouvernement clients". www.jsonline.com/features/29345499.html; [http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2008/06/03/les-conflits-d-interets-tares-hereditaire-du-gardasil-a-l-e.html\(n.a.\)](http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2008/06/03/les-conflits-d-interets-tares-hereditaire-du-gardasil-a-l-e.html(n.a.)).
- (229) Pharmacritique, 23 noiembrie 2008. [http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2008/11/23/gardasil-conflits-d-interets-du-pr-rieth-muller-du-dr-pretet.html\(n.a.\)](http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2008/11/23/gardasil-conflits-d-interets-du-pr-rieth-muller-du-dr-pretet.html(n.a.)).
- (230) Iată referințele exacte: "Human papillomavirus genotype distribution in low-grade squamous intraepithelial lesions in France and comparison with CIN2/3 and invasive cervical cancer. The EDITH III study." (Studiul EDITH III: distribuția genotipurilor HPV în displaziile de grad mic în Franța și comparație cu displaziile moderate și cu grad ridicat [CIN 2/3] și cancerul invaziv de col uterin) *Gynecologic Oncology*, vol. 110, nr. 2, august 2008, p. 179-184(n.a.).
- (231) Comunicat de presă al Medec 2008, iunie 2008(n.a.).
- (232) [www.lefigaro.fr/sciences/2008/12/19/01008-20081219ARTFIG00099-parfum-de-fraude-a-la-fondation-nobel-soupeconne-de-collusion-avec-l-industrie-pharmaceutique_1133031_3220.html\(n.a.\)](http://www.lefigaro.fr/sciences/2008/12/19/01008-20081219ARTFIG00099-parfum-de-fraude-a-la-fondation-nobel-soupeconne-de-collusion-avec-l-industrie-pharmaceutique_1133031_3220.html(n.a.)).
- (233) [http://fr.rian.ru/world/20090525/121733869.html\(n.a.\)](http://fr.rian.ru/world/20090525/121733869.html(n.a.)).
- (234) [www.google.com/hostednews/canadianpress/5martie2009\(n.a.\)](http://www.google.com/hostednews/canadianpress/5martie2009(n.a.)).
- (235) www.thestar.com/article/593439 + [www.lepost.fr/article/2009/05/05/1523913_enquete-sur-une-contamination-de-vaccins-par-le-virus-de-la-grippe-aviare-chez-baxter-international.html\(n.a.\)](http://www.lepost.fr/article/2009/05/05/1523913_enquete-sur-une-contamination-de-vaccins-par-le-virus-de-la-grippe-aviare-chez-baxter-international.html(n.a.)).
- (236) Sylvie Simon. [www.infovaccin.fr/synthese_20090804.html\(n.a.\)](http://www.infovaccin.fr/synthese_20090804.html(n.a.)).
- (237) Baxter, care colecționează scandalurile sanitare: componenți hemofili

Claire Séverac

infecțai "accidental" cu HIV în 2006; substanță contaminată neidentificată, responsabilă de 19 decese în Statele Unite - fără să mai numărăm sutele de accidente grave - găsită în loturi de heparină(n.a.).

- (238) [www.sanofi-aventis.com/presse/communiques/2009/ppc_24324-.asp\(n.a.\)](http://www.sanofi-aventis.com/presse/communiques/2009/ppc_24324-.asp(n.a.)).
- (239) www.hoaxbuster.com/hoaxteam/forum_contributions.php?page=4&idForum=3152&idMess=79377 + [http://appft.uspto.gov/netacgi/nhp-Parser?Sect1=PTO2&Sect2=HITOFF&p=1&u=%2Fmetahtml%2FPTO%2Fsearch-bool.html&r=3&f=G&l=50&col=A-D&d=PG01&s1=Kistner.IN.&OS=IN/Kistner&RS=IN/Kistner#top\(n.a.\)](http://appft.uspto.gov/netacgi/nhp-Parser?Sect1=PTO2&Sect2=HITOFF&p=1&u=%2Fmetahtml%2FPTO%2Fsearch-bool.html&r=3&f=G&l=50&col=A-D&d=PG01&s1=Kistner.IN.&OS=IN/Kistner&RS=IN/Kistner#top(n.a.)).
- (240) www.who.int/csr/disease/influenza/pipguidance09FR.pdf. (Tom Jefferson, un eminent epidemiolog american, într-un interviu acordat unui post de televiziune german, în ziua de 25 august.) (n.a.).
- (241) *The Horrors of Vaccinations*, Higgins, 1921(n.a.).
- (242) *Secret of the Dead: Killer Flu*, Bill Lyons, 2004 (DVD). [www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/discussion/2005/11/21/DI2005112100469.html\(n.a.\)](http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/discussion/2005/11/21/DI2005112100469.html(n.a.)).
- (243) [http://lci-tf1.fr/science/2005-10/virus-grippe-espagnole-reactive-contre-grippe-aviare-4895871.html\(n.a.\)](http://lci-tf1.fr/science/2005-10/virus-grippe-espagnole-reactive-contre-grippe-aviare-4895871.html(n.a.)).
- (244) [www.sciencemag.org/cgi/content/abstract/275/5307/1793\(n.a.\)](http://www.sciencemag.org/cgi/content/abstract/275/5307/1793(n.a.)).
- (245) [www.liberation.fr/sciences/0101544029-le-virus-de-la-grippe-espagnole-ressuscite\(n.a.\)](http://www.liberation.fr/sciences/0101544029-le-virus-de-la-grippe-espagnole-ressuscite(n.a.)).
- (246) www.transfert.net/Le-Pentagone-ressuscite-le-virus (Ludovic Dupin)(n.a.).
- (247) Emisiune a postului CBS. Această înregistrare video a fost recuperată după 15 ani de proceduri. [www.dailymotion.com/related/xabdf6/video/x9savx_grippe-porcine-de-1976-cbs-1979_news\(n.a.\)](http://www.dailymotion.com/related/xabdf6/video/x9savx_grippe-porcine-de-1976-cbs-1979_news(n.a.)).
- (248) Federal Register/Vol.74, Nr. 121/Thursday, June 25, 2009/Notices [http://edocket.access.gpo.gov/2009/pdf/E9-14948.pdf\(n.a.\)](http://edocket.access.gpo.gov/2009/pdf/E9-14948.pdf(n.a.)).
- (249) www.ncsl.org/?tabid=17089 (National Conference of State Legislatures)(n.a.).
- (250) Doctor Jeffrey Taubenberger, *Science Magazine Report*, 21 martie 1997. www.sciencemag.org/cgi/content/abstract/275/5307/179, după: [http://educate-yourself.org/cn/ottswinefluweapoized1918spanishflu02jun09.shtml\(n.a.\)](http://educate-yourself.org/cn/ottswinefluweapoized1918spanishflu02jun09.shtml(n.a.)).
- (251) Vezi Australian Vaccination Network, Inc/POBox177/BANGALOW/NSW/2479Australia; [http://altitudes06.canalblog.com/archives/2009/09/04/14956296.html\(n.a.\)](http://altitudes06.canalblog.com/archives/2009/09/04/14956296.html(n.a.)).
- (252) Sylvie Simon. [www.infovacinn.fr/synthese_20090804.html\(n.a.\)](http://www.infovacinn.fr/synthese_20090804.html(n.a.)).
- (253) Sylvie Simon, [www.mecanopolis.org/?p=9153\(n.a.\)](http://www.mecanopolis.org/?p=9153(n.a.)).

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- (254) Al cărui principal binefăcător "necondiționat" este David Rockefeller. [www.actualite.com/actualite/2058- David-Rockefeller-don-Harvard-universite\(n.a.\)](http://www.actualite.com/actualite/2058-David-Rockefeller-don-Harvard-universite(n.a.)).
- (255) Vaccinarea este un procedeu ce constă în introducerea unui agent extern (vaccinul) într-un organism viu, în scopul creării unei reacții imunitare pozitive împotriva unei boli infecțioase. Substanța activă a unui vaccin este o antigenă destinată stimulării sistemelor naturale de apărare a organismului. Reacția imunitară primară permite simultan o memorare a antigenului prezentă pentru ca în viitor, în timpul unei reale contaminări, imunitatea dobândită să poată acționa cât mai repede(n.a.).
- (256) Marc Girard: "A vaccina sau nu"; www.rolandsimion.org/IMG/pdf/Vacciner_ou_pas.pdf ; "Durata normală a unui singur studiu clinic, de la conceperea până la finalizarea raportului, se numără mai de grabă în ani decât în luni - și cu siguranță nu în săptămâni!". *Alertes grippales*, Marc Girard, Editura Dangles, 2009(n.a.).
- (257) Organizație internațională cu scop non-lucrativ, creată în anul 1993, și botezată în onoarea epidemiologului scoțian Archie Cochrane, care are ca obiectiv pregătirea, actualizarea și difuzarea cercetărilor sistematice privind eficacitatea teraputicelor și a strategiilor terapeutice(n.a.).
- (258) *Le Figaro*, 27 august 2009(n.a.).
- (259) www.lexpress.fr/actualite/sciences/sante/roselyne-bachelot-les-fermetures-d-ecoles-resteront-exceptionnelles_783967.html (2 septembrie 2009)(n.a.).
- (260) "Roselyn Bachelot: «Circulația virusului H1N1 începe să se accelereze»." (AFP, 11 septembrie 2009)(n.a.).
- (261) Articol L.31 10-3 din Codul de Sănătate, modificat prin Legea 2007-248, din 26 februarie 2007 și Legea 2007-294, din 7 martie 2007. În ciuda dispozițiilor Articolului L.1142-1, profesioniștii din sănătate nu pot fi trași la răspundere pentru daunele rezultate din prescrierea sau administrarea unui medicament în afara indicațiilor terapeutice sau a condițiilor normale de utilizare prevăzute prin autorizația de introducere pe piață ori prin autorizația sa temporară de utilizare, sau a unui medicament care nu făcea obiectul niciuneia dintre aceste autorizații, atunci când intervenția este făcută necesară de existența unei amenințări sanitare grave și când prescrierea sau administrarea medicamentului a fost recomandată sau cerută de ministrul însărcinat cu Sănătatea în aplicarea dispozițiilor articolului L.3110-1. Fabricantul unui medicament nu poate fi declarat vinovat pentru daunele rezultate din utilizarea unui medicament în afara indicațiilor terapeutice sau a condițiilor normale de utilizare prevăzute prin autorizația de introducere pe piață sau prin autorizația temporară de utilizare ori a unui medicament care nu făcea obiectul niciuneia dintre aceste autorizații, atunci când această utilizare

- a fost recomandată sau cerută de ministrul însărcinat cu Sănătatea în aplicarea dispozițiilor articolului L.3110-1(n.a.).
- (262) www.sanje-jeunesse-sports.gouv.fr/IMG/pdf/Circulaire_vaccination_090824.pdf(n.a.).
- (263) De văzut site-ul doctorului Marc Girard: www.rolandsimon.org/IMG/pdf/Vacciner_ou_pas.pdf și cartea sa intitulată *Alertes grippales*, op.cit.(n.a.).
- (264) William Engdahl, specialist în probleme de politică, geopolitică, economie, energie și agricultură(n.a.).
- (265) www.who.int/mediacentre/factsheets/fs211/fr/(n.a.).
- (266) *Le Journal du dimanche*(n.a.).
- (267) Marc Gentilini, specialist în boli infecțioase, membru al Academiei de Medicină și fost președinte al Crucii Roșii. *Le Monde*, 6 august 2009(n.a.).
- (268) *L'Humanité*, 28 iulie 2009(n.a.).
- (269) Interviu în *Der Spiegel*, vineri 24 iulie 2009: www.alterinfo.net/Grippe-Porcine-Tout-Une-Industrie-Attend-Une-Pandemie-Interview-De-l-Epidemiologiste-Tom-Jefferson_a34918.html; www.plumedepresse.net/spip/spip.php?article1237(n.a.).
- (270) *Le Parisien*, 12 octombrie 2009. <http://fr.reuters.com/article/topNews/idFRPAE56802W20090709?pageNumber=2&virtualBrandChannel=0&sp=true>(n.a.).
- (271) www.lepoint.fr/actualites-societe/2009-07-26/bernard-debre-cette-gripette-n-est-pas-dangereuse/920/0/364510(n.a.).
- (272) www.lejdd.fr/cmc/societe/200922/le-plan-secret-contre-la-grippe-a_213201.html(n.a.).
- (273) www.ccne-ethique.fr/docs/Avis%20106_anglais.pdf(n.a.).
- (274) www.infirmiers.com/forum/actualites-2009-t84496-1140.html(n.a.).
- (275) Legea din 4 martie 2002, nr. 2002-303, articolul 11, capitolul I, modificând articolul L.1111-4 din capitolul I a titlului I, vol. I al primei părți a Codului de Sănătate Publică: "Niciun act medical și niciun tratament nu poate fi practicat fără consimțământul liber și informat al persoanei și acest consimțământ poate fi retras în orice clipă." www.agoravox.fr/.../hin1-pourra-t-on-refuser-une-56985(n.a.).
- (276) www.google.fr/search?hl=fr&source=hp&q=WHA+58.3&btnG=Recherche+Google&meta=&aq=f&oq=(n.a.).
- (277) <http://farmwars.info/?p=1314>(n.a.).
- (278) www.sante-jeunesse-sports.gouv.fr/IMG/pdf/Circulaire_vaccination_090824.pdf(n.a.).
- (279) Site-uri care au dezvăluit cazul: http://revelation4.blogs.fr/page_8.html#a241517 și www.interieur.gouv.fr/misil/sections/minatrec/actualites/ (18 martie 2009)(n.a.).

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- (280) www.turningpointprogram.org/Pages/pdfs/statute_mod/phsm_emergency_law.pdf(n.a.).
- (281) www.mondialisation.ca/index.php?context=va&aid=1750 și www.spreadthetruth.fr/worldpress27/?p=2717(n.a.).
- (282) <http://partisolidaire.blogspot.com/2009/09/grippe-h1n1-le-syndicat-de-la.html>(n.a.).
- (283) www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/poland/2235676/Homeless-people-die-after-bird-flu-vaccine-trial-in-Poland.html (2 iulie)(n.a.).
- (284) www.mondialisation.ca/index.php?context=va&aid=14457 (n.a.).
- (285) Boală contagioasă la rozătoare și la mamiferele domestice, transmisibilă omului, manifestată prin afecțiuni ale ganglionilor limfatici, prin febră, frisoane, vomă(n.t.).
- (286) www.telegraph.co.uk/health/swine-flu/6038460/Doctors-told-to-watch-for-Guillain-Barre-syndrome-during-Swine-flu-vaccination-programme.html(n.a.).
- (287) <http://artemisia-college.org/actu/fichiers/2392.pdf>(n.a.).
- (288) Militar în armata americană(n.t.).
- (289) La originea dezordinilor autoimune devastatoare. Mai clar: sistemul imunitar recunoaște squalena ca fiind o moleculă de ulei produsă de corpul nostru. Ea se află peste tot în sistemul nervos și în creier. Diferența constă în modul în care este introdusă în organism. Injectarea este o cale de intrare anormală, care incită sistemul imunitar să atace toate squalenele prezente în organism, nu doar adjuvantul vaccinului; ea creează astfel o reacție autoimună care monopolizează globulele albe, lăsând subiecții într-o stare imunitară deficitară în cazul unui viitor atac microbian(n.a.).
- (290) Vaccin A: l'expérience secrète du gouvernement tue nos soldats, Gary Matsumoto, el explică de ce militarii sunt doar primele victime. <http://expovaccins.over-blog.com/article-33523595.html>(n.a.).
- (291) *Le Figaro*, miercuri 25 septembrie 2009(n.a.).
- (292) Doctor Russel Blaylock, 7 iulie 2009: www.conspiracy.cc/sante/vaccin_h1n1_squalene.html(n.a.).
- (293) <http://users.skynet.be/nomoreillusions/vaccin3.html>(n.a.).
- (294) www.rollingstone.com/politics/story/7395411/deadly_immunity(n.a.).
- (295) www.agoravox.fr/tribune-libre/article/proves-vaccinal-retentissant-aux-25976(n.a.).
- (296) *Seeds of Destruction: The Hidden Agenda of Genetic Manipulation*, F. William Engdahl, Global Research, Center for Research on Globalization, 2007; *Full Spectrum Dominance: Totalitarian Democracy in the New World Order*, F. William Engdahl, Global Research, Center for research on Globalization, 2009(n.a.).

- (297) www.azonano.com/nanotechnology%20news.asp?catid=13(n.a.).
- (298) (De la scandalul azbestului, s-a stabilit că particulele cu mărimea de o milionime de metru, din cauza forței lor enorme de atracție, penetrează toate celulele, distrugând tot ce intră în contact cu ele. Nanoparticulele sunt mult mai mici decât fibrele de amiantă.) Laureatul Premiului Galien pentru Cercetare 2007 este Patrick Couvreur, pentru lucrările sale privind squalenizarea. Cercetările privesc în principal vectorizarea medicamentelor și constituie o adevărată inovație terapeutică care permite fabricarea nanoparticulelor odată cu medicamentul în sine și injectabile pe cale intravenoasă. [www.pleinsud.upsud.fr/2009-07/derniers-prix/\(n.a.\)](http://www.pleinsud.upsud.fr/2009-07/derniers-prix/(n.a.)).
- (299) [www.scribd.com/doc/17844384/Grippe-A-Plainte-Jane-Burger-meister-en-francais\(n.a.\)](http://www.scribd.com/doc/17844384/Grippe-A-Plainte-Jane-Burger-meister-en-francais(n.a.)).
- (300) Cercetătorii serioși să știe că pe seniorul pasionat de vânătoare, care a dorit să-și însușească fluierul de momit păsări, l-a costat jumătate din avere, invenție a lui Hecouye, de unde și expresia care s-a transformat în timp: "Asta costă cât pielea lui Hecouye (autorul își cere scuze, dar, în fața gravității informațiilor pe care le învâрте, trebuie să mai râdem din când în când!) [www.expressio.fr/expressions/etre-tomber-a-l-eau-dans-le-lac.php\(n.a.\)](http://www.expressio.fr/expressions/etre-tomber-a-l-eau-dans-le-lac.php(n.a.)).
- (301) Vezi îndeosebi articolul lui Barbara Minton (p.3), dar și dosarul care conține "dovezile" ce îi permit lui Jane Burgermeister să-și întemeieze acuzațiile, dosar intitulat "June 10th Action" și disponibil (în limba engleză) pe: [www.rense.com/general186/lat.htm\(n.a.\)](http://www.rense.com/general186/lat.htm(n.a.)).
- (302) [forum.doctissimo.fr/.../camps-fema-sujet_19402_1.htm\(n.a.\)](http://forum.doctissimo.fr/.../camps-fema-sujet_19402_1.htm(n.a.)).
- (303) Articol scris de Barbara Minton pentru Natural News: http://natural-news.com/z026503_pandemic_swine_flu_bioterrorism.html; [http://api.ning.com/files/*Lng74SIB9mZ*4JXXQLIKKKnLku*sHiD6AmVKDHgh*3uKpNdFLM5xpVw8D94EIuwCGB1TP0wr6*Fcqv51zXKXWDooBuaZTu6/Jan_autres_articles1.pdf\(n.a.\)](http://api.ning.com/files/*Lng74SIB9mZ*4JXXQLIKKKnLku*sHiD6AmVKDHgh*3uKpNdFLM5xpVw8D94EIuwCGB1TP0wr6*Fcqv51zXKXWDooBuaZTu6/Jan_autres_articles1.pdf(n.a.)).
- (304) [http://artdevivresain.over-blog.com/article-35485458.htm\(n.a.\)](http://artdevivresain.over-blog.com/article-35485458.htm(n.a.)).
- (305) (Vezi Rima E. Laibow, "Weaponized Avian Flu Intelligence Report").(n.a.).
- (306) [www.lepost.fr/article/2009/08/25/1669213_vaccin-h1n1-contient-du-mercure-et-du-squalene-danger.html\(n.a.\)](http://www.lepost.fr/article/2009/08/25/1669213_vaccin-h1n1-contient-du-mercure-et-du-squalene-danger.html(n.a.)).
- (307) Având diplomă în diagnostic ultrasunete, chirurg general la State University din New York, la Centrul de Medicină Downstate din Brooklyn, doctor urgentist la Kings County Medical Center din Brooklyn, cel mai mare spital (și cel mai frecventat centru de traumatologie) din Statele Unite. "Inoculations: The True Weapons of Mass Destruction" și pe site-ul ei: [www.drcarley.com\(n.a.\)](http://www.drcarley.com(n.a.)).

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- (308) Doctorul Leonard Horowitz este expert internațional în materie de sănătate publică, știința comportamentului, a bolilor noi și a terorismului bacteriologic. Diplomat la Harvard, este membru al echipei de cercetători ai acestei universități. Este cunoscut pentru mai multe cărți de succes, dintre care un best-seller: *Emerging Viruses: AIDS&Ebola - Nature, Accident or International?*, Healthy World Distribution, Limites Edition, 1996. (Virusii emergenți, HIV și Ebola - naturali, accidentali sau internaționali?) Această carte a permis deschiderea unei anchete oficiale în Statele Unite pentru verificarea ipotezelor avansate de doctorul Horowitz. [www.politiquedevie.net/.../GrippeAviaireHorowitz.htm\(n.a.\)](http://www.politiquedevie.net/.../GrippeAviaireHorowitz.htm(n.a.)).
- (309) Gestionarii de la IG Farben au fost judecați și declarați criminali de război de Tribunalul de la Nürnberg din anii 1946-1947, dar și 24 de gestionari de la Hoechst, Bayer și BASF care au fost găsiți vinovați de crime la scară mare, sclavagism și alte crime împotriva umanității. După război, IG Farben a fost scindată în diferite entități, adică BASF, Bayer AG și Hoechst (devenit acum Aventis, care dezvoltă, printre altele, OMG). Bayer a fost restabilit sub numele de Farbenfabriken Bayer AG, în anul 1951, schimbându-și numele cu cel pe care îl cunoaștem acum, Bayer AG, în anul 1972. [www.cbgnetwork.org/241.html\(n.a.\)](http://www.cbgnetwork.org/241.html(n.a.)).
- (310) www.mondialisation.ca/index.php?context=va&aid=14643: eugenism și darwinism social(n.a.).
- (311) Sub titlul "Clubul miliardarilor încearcă să sugrume creșterea demografică", *Sunday Times* din 24 mai a dezvăluit organizarea unei reuniuni secrete. [www.timesonline.co.uk/tol/news/world/us_and_america/article6350303.ece\(n.a.\)](http://www.timesonline.co.uk/tol/news/world/us_and_america/article6350303.ece(n.a.)).
- (312) În ziua de 3 februarie 1987, Robert McNamara, fost președinte al Băncii Mondiale, fost secretar de stat al Statelor Unite, este cel care a ordonat bombardarea masivă a Vietnamului. Este și unul dintre instigatorii PEV (Program lărgit de vaccinare), program inițiat de OMS în anul 1974, în scopul vaccinării a cât mai multor copii în lume în J'ai tout compris, nr. 2, februarie 1997, Editura Machiavel...(n.a.).
- (313) www.prisonplanet.com/article/april2007/090407bioweapons.htm; [www.answers.com/%20Audubon%20magazine%20overpopulation%201996\(n.a.\)](http://www.answers.com/%20Audubon%20magazine%20overpopulation%201996(n.a.)).
- (314) www.scribd.com/doc/296854/Will-Banyan-The-Proud-Internationalist-The-Globalist-Vision-of-David-Rockefeller ([www.voxfux.com/articles\(closed\)/00000042.htm](http://www.voxfux.com/articles(closed)/00000042.htm))(n.a.).
- (315) [www.scribd.com/doc/19099446/Dossier-Vaccin-H1N1-Depot-de-plainte-contre-lOMS\(n.a.\)](http://www.scribd.com/doc/19099446/Dossier-Vaccin-H1N1-Depot-de-plainte-contre-lOMS(n.a.)).

- (316) Foreword to Fleur Cowles, *If I Were an Animal* (William Morrow, editor, 1987). "In the event that I am reincarnated, I would like to return as a deadly virus, in order to contribute something to solve overpopulation." [http://en.wikiquote.org/wiki/Prince_Philip_Duke_of_Edinburgh-\(n.a.\)](http://en.wikiquote.org/wiki/Prince_Philip_Duke_of_Edinburgh-(n.a.)).
- (317) www.mondialisation.ca/index.php?context=va&aid=14750(n.a.).
- (318) Conferință de presă din decembrie 1996 de la Montreal, a lui Serge Monast, jurnalist la Agenția Internațională de Presă Liberă, decedat la 5 decembrie 1996 la sfârșitul conferinței, în condiții "de stop cardiac" considerate suspecte. Serge Monast, "ale cărui informații par să se confirme, afirma că este informat de politicieni cu remușcări și de agenți ai serviciilor secrete, dezgustați". Un test de infectare de copii cu cristale lichide ar fi fost realizat în Quebec, în anul 2003, sub acoperirea vaccinărilor (obligatorii în mediul școlar), împotriva unei epidemii de meningită anunțate cu insistență de... OMS prin intermediul mass-mediei. Protocolul, descris ca "nefolosit", cuprindea utilizarea unei seringi "cu aer comprimat" specifică și comună de injecția cu cristale lichide și de transpondere (Aparat emițător-receptor care răspunde automat unui mesaj de identificare la semnalul unui radar n.t.). Ancheta realizată în urma unor decese "nu ar fi permis identificarea laboratorului care a fabricat vaccinurile".(n.a.).
- (319) www.verichipcorp.com/ (n.a.). Începând de vineri 15 octombrie 2004, Agenția de Securitate Sanitară Americană (Food and Drug Administration, FDA) autorizează utilizarea cipurilor cu identificator radio RFID în copul uman (vezi Digital Angel)(n.a.).
- (320) *Sous l'oeil des puces - La RFID et la démocratie*, Michel Alberganti, Acte Sud, 2007(n.a.).
- (321) *Sous l'oeil des puces - La RFID et la démocratie*, Michel Alberganti, op.cit.(n.a.).
- (322) Regie Autonomă de Transporturi Pariziene(n.t.).
- (323) *Sous l'oeil des puces - La RFID et la démocratie*, Michel Alberganti, op.cit.(n.a.).
- (324) www.betapolitique.fr/Soul-l-oeil-des-puces-La-RFID-et-00857.html. Așadar, Michel Alberganti nu doar a scris această carte, el deschide dezbateră și coordonează mărturiile și acțiunile cu ajutorul unui site: smallbrothers.org(n.a.).
- (325) www.verichipcorp.com/content/company/rfidtags + Wikipedia. www.verichipcorp.com/092109html(n.a.).
- (326) Apocalipsa, XIII, 18(n.a.).
- (327) Aaron Russo: www.dailymotion.com/video/x3qiv7_aaron-russo-sur-le-11-septembre-le-politics, începutul anului 2007. Decedat la șase luni după această intervenție în urma unui cancer. Ultimul său document,

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- ieșit în anul 2006, *America from Freedom to Fascism*, denunța derivatele totalitare ale politicii americane(n.a.).
- (328) www.spontaneouscreation.org/SC/VaccineOffer.htm. Director al asociației cu scop nelucrative California 501 (c) 3 Natural Woman, Natural Man, Inc(n.a.).
- (329) [www.france24.com/fr/20090502-virus-h1n1-laboratoires-pharmaceutiques-novartis-roche-tamiflu-vaccin-grippe-porcine\(n.a.\)](http://www.france24.com/fr/20090502-virus-h1n1-laboratoires-pharmaceutiques-novartis-roche-tamiflu-vaccin-grippe-porcine(n.a.)).
- (330) [www.doctissimo.fr/html/dossiers/grippe-aviare/9028-grippe-aviare-tamiflu-antiviraux.htm\(n.a.\)](http://www.doctissimo.fr/html/dossiers/grippe-aviare/9028-grippe-aviare-tamiflu-antiviraux.htm(n.a.)).
- (331) [www.cochrane.org/reviews/en/ab001169.html\(n.a.\)](http://www.cochrane.org/reviews/en/ab001169.html(n.a.)).
- (332) Lin X și colab. Biochemical and Biophysical Research Communication 2009; doi:10.1016/j.bbrc.2009.10.142(n.a.).
- (333) [www.rolandsimion.org/spip.php?article100\(n.a.\)](http://www.rolandsimion.org/spip.php?article100(n.a.)).
- (334) Pe vremea când era secretar general al Casei Albe, Searle a primit încuviințarea de la Food and Drug Administration pentru exploatarea comercială a aspartamului, un edulcorant extrem de controversat. Comercializarea acestui produs sub numele de NutraSweet i-a permis societății Searle să acumuleze, sub conducerea lui Rumsfeld, beneficii substanțiale. Vânzarea societății Searle companiei Monsanto i-ar fi adus suma de 12 milioane de dolari. Din ianuarie 1997 până ce a devenit al 21-lea secretar al Apărării, în ianuarie 2001, Donald Rumsfeld era președinte al Consiliului de administrație al Gilead Sciences, care a dezvoltat Tamiflu®, utilizat în tratamentul gripei aviare. După revista Fortune, domnul Rumsfeld deține acțiuni în această societate cu o valoare cuprinsă între 5 și 25 de milioane de dolari. Pentagonul a comandat deja Tamiflu®, în valoare de 58 de milioane de dolari, pentru militarii americani din lume. <http://sos-crise.over-blog.com/article-32068523.html> :Alerte! Rumsfeld, Machiavel des lobbies pharmaceutique et de OMS(n.a.).
- (335) R. Hama, BMJ 2007; 335:59(n.a.).
- (336) [http://groups.google.com/group/amessi/web/machiavel.des.lobbies.pharmaceutiques\(n.a.\)](http://groups.google.com/group/amessi/web/machiavel.des.lobbies.pharmaceutiques(n.a.)).
- (337) http://en.wikipedia.org/wiki/Ewa_Kopacz; www.youtube.com/watch?v=WpeP8Unzr8c&feature=related; 5 noiembrie 2009(n.a.).
- (338) <http://pharmaceutique.20minutes-blogs.fr/archive/2009/11/23/la-pologne-refuse-les-vaccins-mal-testes-contre-la-grippe-a.html> și [www.youtube.com/watch?v=34HZ5JBQt0E\(n.a.\)](http://www.youtube.com/watch?v=34HZ5JBQt0E(n.a.)).
- (339) [http://blog-redaction-tf1.lci.fr/article-35828179-6.html#anchor-Comment\(n.a.\)](http://blog-redaction-tf1.lci.fr/article-35828179-6.html#anchor-Comment(n.a.)).
- (340) [http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2009/11/01/les-profiteurs-de-la-peur-et-leurs-juteuses-affaires.autour.html\(n.a.\)](http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2009/11/01/les-profiteurs-de-la-peur-et-leurs-juteuses-affaires.autour.html(n.a.)).
- (341) [http://mboangila.afrikblog.com/archives/2007/11/08/6819651.html\(n.a.\)](http://mboangila.afrikblog.com/archives/2007/11/08/6819651.html(n.a.)).

- (342) *L'Humanité*, 7 ianuarie 2010(n.a.).
- (343) *Le Parisien*, 26 ianuarie 2010(n.a.).
- (344) www.who.int/immunization/sage/wg_H1N1_apr09/en/index.html(n.a.).
- (345) Departamente franceze outre-mer(n.t.).
- (346) <http://pharmacritique.20minutes-blogs.fr/archive/2009/10/11/focetria-et-pandemrix-vaccins-adjuvantes-potentiellement-plu2.html>(n.a.).
- (347) www.internationalnews.fr/article-34297496.html(n.a.).
- (348) <http://blog.lefigaro.fr/obamayoom/2009/06/washington-confidential-par-jss-et-vsg-7.html>(n.a.).
- (349) *L'Humanité*, 7 ianuarie 2010(n.a.).
- (350) *La Constance du jardinier*, John Le Carré, Editura Seuil, 2005. Intriga, care aduce în discuție unele metode ale industriei farmaceutice ce constau în uciderea voluntară de oameni, este o ficțiune, dar autorul este un fost membru al Foreign Office(n.a.).
- (351) *OGM: semences de destruction*, William Engdahl, Editura Jean-Cyrille, Godefroy, 2008(n.a.).
<http://www.mindfully.org/GE/2005/Geopolit-GM-food-Gmar05.html>(n.a.).
- (352) <http://blogue.educationquebec.com/2008/08/18/plus-de-12-bebes-morts-suite-aux-essais-clinique-dun-vaccin/>(n.a.).
- (353) www.france24.com/fr/20090304-pfizer-nigeria-tests-mortels-kano-hopital-meningite-trovan-victimes-negociation-75-millions-dollars-compensation; www.pharma-is-business.com/2009_04_01_archive.html(n.a.).
- (354) www.unobserver.com/layout5.php?id=1796&blz=1(n.a.).
- (355) *Afrique & sida: la conspiration*, scrisă de doctorii Robert Strecker (memorandumul Strecker) și Alan Cantwell (SUA), autor al cărții *Sida et les médecins de la mort*, și unele din afirmațiile făcute de SEALES (Marea Britanie). http://sante-az.aufeminin.com/forum/f938/_f13_f938-Afrique-sida-la-conspiration-par-les-docteurs-robert-strecker-et-cantwell.html(n.a.).
- (356) Un comitet din Senatul American, condus de senatorul de Vermont Patrick Leahy, studia această teză în anul 2002; să precizăm că unul dintre experții chemați să depună mărturie, doctorul Leonard Horowitz, afirma că deținea dovezi că, în anii '80, la Bagdad, fusese trimisă o colecție de arme bacteriologice, două dintre ele conținând virusul Nilului, iar alte nouăsprezece, virusul antraxului; declarațiile se bazează pe documente confidențiale ale unor companii farmaceutice americane(n.a.).
- (357) www.evolutionquebec.com/site/sante/trilogie.html(n.a.).
- (358) *La mafia médicale - comment s'en sortir et retrouver santé et prospérité*, Ghislaine Lanctôt, 2002. (Cercetările aprofundate ale doctorului Eva

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

Snead ne-au permis accesul la această informație.) www.evolutionquebec.com/site/sante/trilogie.html(n.a.).

- (359) www.bulletins-electroniques.com/actualites/58592.htm(n.a.).
- (360) Hervé Kempf, *Le Monde*, 19 ianuarie 2002(n.a.).
- (361) *Le Monde*, 15 iulie 2002(n.a.).
- (362) *Sciences et Avenir*, noiembrie 2001(n.a.).
- (363) Articol în *Nature Genetics* din 22 octombrie 2001(n.a.).
- (364) *Le Monde*, 19 ianuarie 2002(n.a.).
- (365) *Libération*, 3 octombrie 2002(n.a.).
- (366) *La Menace, bioterrorism: la guerre a venir*, Dominique Leglu, Editura Laffont, 2002(n.a.).
- (367) www.prisonplanet.com/fox-news-covers-mass-drugging-of-society-with-lithium.html fox news (16 decembrie 2009)(n.a.).
- (368) Soluție utilizată ca dezinfectant și decolorant(n.t.).
- (369) www.infonews.com/alex-jones-the-threat-of-food-irradiation-and-live-viruses/(n.a.).
- (370) Hervé Kempf, *Le Monde*, 19 ianuarie 2002(n.a.).
- (371) www.educweb.org/AlterFocus/Dossiers/Betancourt/ColombiaCoca.htm și www.blospot.qc.ca/book/export/html/308(n.a.).
- (372) www.mondialisation.ca/index.php?context=va&aid=8704 (Hervé Kempf, *Le Monde*)(n.a.).
- (373) *Le Monde*, Hervé Kempf, 19 ianuarie 2002(n.a.).
- (374) www.alterinfo.net/La-Guerre-biologique-chapitre-2_a27289.html(n.a.).
- (375) www.sante.gouv.fr/hm/actu/33_011005bk.htm(n.a.).
- (376) <http://rebellyon.info/Les-assassins-sont-parmi-nous-Lyon.html> (piese și mână de lucru)(n.a.).
- (377) *Libération*, 11 martie 2003(n.a.).
- (378) Raport privind Locul biotehnologiilor în Franța și în Europa, de Jean-Yves Le Déaut, deputat. www.assemblee-nationale.fr/12/rap-off/i2046.asp(n.a.).
- (379) *Acteurs de l'économie*, ianuarie 2005(n.a.).
- (380) *Courrier international*, 5 noiembrie 2002(n.a.).
- (381) Marc Filterman studiază de 14 ani tot ce are legătură cu războiul psihotronic. Este autorul cărții: *Les Armes de l'ombre: des tempêtes pas naturelles*, Editura Carnot, 2004. Face un inventar îngrijorător al posibilităților de utilizare a microundelor și ELF (Frecvențe extrem de joase) în armele de nouă generație, numite letale, nonletale, de dezamăgire sau de manipulare a comportamentului(n.a.).
- (382) Prefixul "nano" se referă la o miliardie dintr-un metru, adică aproximativ o sută de miiimi din grosimea unui fir de păr. Microscopul cu efect "tunnel" este primul instrument care a permis observarea materiei la scara atomului, între 0,2 și 0,3 nanometri. Nanotehnologia se referă la

fabricarea și reproducerea de mecanisme și de produse elaborate în întregime pornind de la atomi sau molecule. Materialul genetic și materia inertă devin astfel jocuri de Lego ce pot fi manipulate după voie, în nano-uzinele viitorului. Pentru moment, micro și nanotehnologia sunt utilizate în electronică, pentru fabricarea de "cipuri"(n.a.).

- (383) Françoise Charbit, "Cellule de cellule de développement régional", proiect NanoBio, CEA Grenoble, INPG(n.a.).
- (384) Pieces et main d'oeuvre: "Les assassins sont parmi nous". <http://rebellyon.info/Les-assassins-sont-parmi-nous-Lyon.htm> (1 octombrie 2005) și www.piecesetmaindoeuvre.com/IMG/rtf/Armes/biologiques.rtf(n.a.).
- (385) www.greatdreams.com/microbiologists.htm; www.stevequayle.com/News.alert/030805.mysterious.death.html; www.rense.com/general118/five.htm(n.a.).
- (386) www.fromthewilderness.com/free/ww3/02_14_02:microbio.html(n.a.).
- (387) Reeditate de Editura Delacroix, B.P. 18, 35430 Châteauneuf(n.a.).
- (388) Extras din revista australiană *Nexus*, iunie-iulie 1994(n.a.).
- (389) http://le-cep-org/archive_medecine_sante.html(n.a.).
- (390) www.libelyon.fr/info/2009/10/sant%C3%A9-qui-y-a-t-il-de-mieux-pour-un-virus-disons-au-hasard-de-type-h1n1-pour-se-propager-le-plus-rapidement-possible-q.html(n.a.).
- (391) *Libération*, 26 iulie 2002. (PMO) www.piecesetmaindoeuvre.com/spip.php?article71(n.a.).
- (392) PMO, 3 septembrie 2002(n.a.).
- (393) Aldous Huxley, *Reîntoarcerea în minunata lume nouă*, Polirom, 2003(n.a.).
- (394) Jean-Michel Troung, cercetător în inteligență artificială, *Libération* din 11-12 mai 2002 (POM)(n.a.).
- (395) www.piecesetmaindoeuvre.com/spip.php?article71. Doctor în medicină, specialist în biologie moleculară și în homeopatie (Vaccinări: eroare medicală a secolului, Louise Courteau, 1997) și <http://biogassendi.iiifrance.com/mafiamedicale.htm>(n.a.).
- (396) Doctorul Jose Delgado, "Contrôle physique des pensées", "Le développement des pensées et les expériences visuelles". Unul dintre cele mai mari nume din cercetarea de vârf în neuropsihologie. www.forumfr.com/sujet299871-jose-delgado-le-control-du-cerveau.html(n.a.).
- (397) "Vaccination, médecine expérimentale et cristaux liquides", de Serge Monast, CP 177, Magog Quebec, J1X3W8 Canada(n.a.).
- (398) Sylvie Simon. http://le-cep.org/archive/CEP_21.pdf(n.a.).
- (399) Autorul cărții *L'Homme vibratoire*, apărută în anul 1993 și reeditată de Editura Amrita, în anul 1998(n.a.).
- (400) www.piecesetmaindoeuvre.com/spip.php?article71(n.a.).
- (401) www.piecesetmaindoeuvre.com/spip.php?article71(n.a.).

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- (402) *Libération*, 2-3 decembrie 2000(n.a.).
- (403) (Comprimare din *Libération*, 2-3 decembrie 2000; din *Sciences et Vie* din februarie 2000, ianuarie 2001, octombrie 2002 și din *Défis du CEA*, mai-iunie 2002), *Les Nouvelles de Grenoble* din septembrie 2002 și Claire Severac din *Pieces et main-d'oeuvre*. www.piecesetmaindoeuvre.com/spip.php?article71(n.a.).
- (404) www.piecesetmaindoeuvre.com/spip.php?page=resume&id_article=234 (n.a.).
- (405) www.piecesetmaindoeuvre.com/spip.php?article71(n.a.).
- (406) Bifenilii policlorurați (PCB) sunt un grup de substanțe chimice industriale, foarte toxice, destinate lubrifierii/răcirii în echipamente electrice(n.t.).
- (407) <http://savetheplanet-sauvonlaplanete.blogspot.com/2007/10/ogm-et-pesticides-sonner-lalarme-en.html>(n.a.).
- (408) *When Corporations Rule the World*, David C. Korten, Berrett-Koehler Publishers; 2nd edition (May 10, 2001)(n.a.).
- (409) http://fr.wikipedia.org/wiki/Agent_orange. Dioxina fiind o moleculă foarte stabilă, tinde să rămână în mediul înconjurător. Așadar, concentrațiile sunt foarte mari în grăsimile animale, contaminând astfel lanțul alimentar. Dioxina mai e prezentă în cantități mari în sol și sedimente(n.a.).
- (410) Food and Drug Administration: Administrația Americană a Mărfurilor Alimentare și a Medicamentelor (echivalentul a AFSSAPS)(n.a.).
- (411) Unitate utilizată pentru măsurarea nivelului de reziduuri ale unui produs toxic în alimente sau în mediul înconjurător(n.a.).
- (412) *Le Monde selon Monsanto*, Marie-Monique Robin, Editura La Découverte/Arte, 2008(n.a.).
- (413) *Our Stolen Future*, Theo Colborn, Dianne Dumanoski, John Peter Meyers, Editura Plume, 1997(n.a.).
- (414) *Le Monde diplomatique*, 14 august 2007, de Marc Laimé, jurnalist (*L'Autre Journal*, *Le Canard enchaîné*, *Sciences et Vie*, *Le Monde diplomatique*)(n.a.).
- (415) <http://savetheplanet-sauvonlaplanete.blogspot.com/2007/10/ogm-et-pesticides-sonner-lalarme-en.html>(n.a.).
- (416) Ministerul Alimentației, Agriculturii și Pescuitului, 9 ianuarie 2004(n.a.).
- (417) Body burden report, Alaska Community Action on Toxics(n.a.).
- (418) [www.publichealth.ns.ca/.../Polychlorinated%20Biphenyls%20PCBs%20\(publicaccess.custhelp.com/cgi.../sdt_adp.php?p...\)](http://www.publichealth.ns.ca/.../Polychlorinated%20Biphenyls%20PCBs%20(publicaccess.custhelp.com/cgi.../sdt_adp.php?p...))(n.a.).
- (419) Incinerare = poluare. Inginerul fizician-chimist Michel Roulet a lucrat mai întâi în controlul calității industriale. În urma acestei experiențe, în timpul căreia descoperă impasurile acestei industrii, se reorientează spre gestionarea și normarea tehnicii de întreprindere(n.a.).

- (420) Acidul 2, 4, 5-triclorofenoxiacetic este produs prin hidroliza 1.2.4.5-tetraclorobenzenului, urmată de adăugarea de acid cloroacetic. Controlul temperaturii este foarte important pentru evitarea condensării a două molecule de 2, 4, 5-triclorofenol ce produce 2, 3, 7, 8-tetraclorodibenzo-p-dioxina, care este foarte toxică. Ea se regăsește în mediul înconjurător și, implicit, în lanțul alimentar(n.a.).
- (421) *Le Monde*, 26 aprilie 2005(n.a.).
- (422) "Renowned cancer scientist was paid by chemical firm for twenty years", Sarah Boseley, health editor (*The Guardian*, vineri 8 Decembrie 2006)(n.a.).
- (423) În anul 1972, societatea Givaudan este și ea acuzată în cazul pudrei de talc Morhange, care a omorât treizeci și șase de sugari și a intoxicat peste o sută. Cei câțiva responsabili condamnați după o procedură dilatorie au fost amnistiați în anul 1981 de François Mitterrand, la sfatul lui Robert Badinter, care era deopotrivă avocatul industriilor Givaudan (Hoffman-La Roche) și ministrul Justiției proaspăt numit în funcție. (Wikipedia)(n.a.).
- (424) Ovoprodusul este oul transformat, în stare lichidă, concentrat sau praf(n.t.).
- (425) www.who.int/mediacentre/factsheets/fs225/fr/index.html(n.a.).
- (426) www.dailymotion.com/video/x4ogus_pub-round-up-de-monsanto_tech (n.a.).
- (427) *Le Monde selon Monsanto*, Marie-Monique Robin, op.cit.(n.a.).
- (428) *New York Times*, 2 martie 1991(n.a.).
- (429) Caroline Cox: "Glyphosate: human exposure and ecological effects"(n.a.).
- (430) <http://chrono-environnement.univ-fcomte.fr/spip.php?article465>(n.a.).
- (431) Sylvia Knight: "Glyphosate, Roundup and other herbicides"(n.a.).
- (432) Frédéric Mouchon, *Le Parisien*, 26 decembrie 2008(n.a.).
- (433) Hervé Morin, "Le désherbant le plus vendu au monde mis en accusation", *Le Monde*, 9 ianuarie 2009, www.centpourcentnaturel.fr/post/2009/01-16/Nouvelle-etudes-sur-les-effets-du-Round-Up(n.a.).
- (434) Cancerul fiind o anomalie a divizării celulelor provocată de mecanisme care produc "instabilitatea lor genetică" și dezvoltarea lor necontrolată. Evoluția fiind lentă, în 20/40 de ani, primele atacuri asupra celulelor trebuie detectate(n.a.).
- (435) *Le Journal de la société de biologie* (vol. 201, nr. 3, 2007)(n.a.).
- (436) Declarații ale lui Robert Bellé culese de Boris Ivanoff pentru *Le Télégramme* din Brest. 28 iunie 2007(n.a.).
- (437) www.mdrgf.org/news/271008_residus_pesticides_UE.html(n.a.).
- (438) *Journal of Experimental Medicine*, "Instabilité génomique et hémopathies humaines", 8 iunie 2009(n.a.).

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- (439) Vezi întâmplarea completă, detaliată și conținând toate dovezile în *Le Monde selon Monsanto*, Marie-Monique Robin, op.cit.(n.a.).
- (440) *The Daily Telegraph*, 8 iunie 1998. (A modifica genetic culturile, înseamnă a duce omenirea spre domenii care îi aparțin lui Dumnezeu și numai lui Dumnezeu)(n.a.).
- (441) "Un insecte parvienta résister aux OMG censés l'éradiquer", articol de Hervé Morin, *Le Monde*, 9 februarie(n.a.).
- (442) AESA în limba franceză(n.a.).
- (443) AFP: [www.uipp.org/Actualites/Revue-de-presse/Sur-les-OGM/\(offset\)/15\(n.a.\)](http://www.uipp.org/Actualites/Revue-de-presse/Sur-les-OGM/(offset)/15(n.a.)).
- (444) Despre OMG-uri, Pierre Le Hir, *Le Monde*, 30 iunie 2009(n.a.).
- (445) [jeanmarcelbouguereau.blogs.nouvelobs.com/archive/2009/02/12/ogm-le-probieme-monsanto-et-le-principe-de-precaution.html\(n.a.\)](http://jeanmarcelbouguereau.blogs.nouvelobs.com/archive/2009/02/12/ogm-le-probieme-monsanto-et-le-principe-de-precaution.html(n.a.)).
- (446) www.nytimes.com/1998/10/25/magazine/god-in-the-garden.html?page-wanted=4, by Michael Pollan, 25 octombrie 1998(n.a.).
- (447) Director de comunicare la Monsato în perioada 1997-1999, www.nytimes.com/1998/10/25/magazine/god-in-the-garden.html?sec=&spon=&partners=permalink&expod=permalink&pagewanted=7 (n.a.).
- (448) Cercetător în biologie moleculară. Profesor de biologie moleculară la Universitatea din Caen, Franța. Expert pe lângă guvernul francez (Comisia Geniului Biomolecular și Comitetul Biovigilență) și Europa (Direcția Generală de Agricultură) pentru OMG, peședinte al Consiliului Științific al CRIIGEN (Comitet de Cercetare și de Informare Independență privind Geniul Genetic): www.criigen.org/content/blogcategory/68/69/ El a publicat în noiembrie 2003 cartea intitulată *Génétiquement incorrect* (Editura Flammarion), și în anul 2004, Aceste OMG-uri care schimbă lumea (Colecția Champs, Editura Flammarion) și Apres nous le déluge? (Editura Flammarion)(n.a.).
- (449) [La tribune.fr](http://La.tribune.fr), 7 ianuarie 2009(n.a.).
- (450) rBGH, Monsanto and Corporate Agriculture Information About Intellectual Property Rights. Michelle Thom/Institute for Agriculture and Trade Policy August 1994: www.mindfully.org/GE/Monsanto-rBGH-Corporate-Agriculture.htm (n.a.).
- (451) Judith C. Juskevich and C. Greg Guyer, "Bovine growth Hormone: Human Food Safety Evaluation", *Science*, vol. 249 (24 august 1990), p. 875-884. www.purefood.org/rBGH/rach621.htm (n.a.).
- (452) Sources: recombinant bovine growth hormone: alarming tests, Unfounded approval, Rural Vermont, iulie 1995 + [www.mindfully.org/GE/Monsanto-rBGH-Corporate-Agriculture.htm\(n.a.\)](http://www.mindfully.org/GE/Monsanto-rBGH-Corporate-Agriculture.htm(n.a.)).
- (453) Frederick Bever (Associated Press), "Canadian Agency. Questions Approval of CowDrug by U.S.", RUTLAND [VERMONT] HERALD,

- October 6, 1998/source: Monsanto Concealed Potential rBGH Hazards from Public (www.purefood.org/rBGH/rach621.htm)(n.a.).
- (454) Susan E. Hankinson et al., "Circulating concentration of insulin-like growth factor 1 and risks of breast cancer"(n.a.).
- (455) The milkweed. August 2006 (toată literatura științifică despre legăturile dintre IGF-1 și cancerul la sân)(n.a.).
- (456) *The Journal of Reproductive Medicine*, mai 2006(n.a.).
- (457) *Le Monde selon Monsanto*, Marie-Monique, op.cit.(n.a.).
- (458) Voluntary Labeling of Milk and Milk Products from Cows That Have Not Been Treated with Recombinant Bovine Somatotropin Interim Guidance59 FR 6279 [Federal Register: February 10, 1994]. www.fda.gov/Food/GuidanceComplianceRegulatoryInformation/GuidanceDocuments/FoodLabelingNutrition/ucm059036.htm(n.a.).
- (459) *Seeds of Deception*, Jeffrey M. Smith, Yes!Books, 2003 www.autresbresils.net/ancienne%20version%20du%20site/dossiers/ogm5.dwt Sursă: *Caros Amigos* (Sao Paolo) apărută în decembrie 2003. Traducere: Sandrine Lartoux pentru *Autres Brésils. Le Monde selon Monsanto*, Marie Monique Robin, Editura Arté(n.a.).
- (460) *Corrupt to the Core* (Corupt până în măduva spinării), doctor Shiv Chopra, KOS Publishing, 2009. <http://shivchopra.com/?cat=6>(n.a.).
- (461) <http://www.combat-monsanto.org/spip.php?article62> (David QUIST și Ignacio CHAPELA, "Transgenic DNA into traditional maize landraces in Oaxaca, Mexico", în *Nature*, nr. 414, 2001)(n.a.).
- (462) <http://www.bastamag.net/article205.html>(n.a.).
- (463) <http://pratiques.fr/IMG/pdf/Pratiques-Breve-bio-jpb.pdf>(n.a.).
- (464) Discuție telefonică, decembrie 2009(n.a.).
- (465) Fost ministru al Ecologiei. http://www.novethic.fr/novetich/planete/environnement/grenelle_de_l_environnement/indispensables_lanceurs_alerte/113325.jsp(n.a.).
- (466) http://www.dailymotion.com/video/x36q3c_interview-de-christian-velot (n.a.).
- (467) Jeffrey M. Smith: www.autresbresils.net/ancienne%20version%20du%20site/dossiers/ogm5.dwt(n.a.).
- (468) http://en.wikipedia.org/wiki/charles_burson(n.a.).
- (469) Comunicat de presă al Genentec, 13 aprilie 1998(n.a.).
- (470) *San Francisco Chronicle*, 13 aprilie 1998(n.a.).
- (471) <http://politicalfriendster.com/showConnection.php?id1=2583&id2=5580> (n.a.).
- (472) Interviu dat de Jeffrey M. Smith. <http://autresbresils.net/ancienne%20version%20du%20site/dossiers/ogm5.dwt>(n.a.).
- (473) <http://truefoodnow.org> Tom Vilsack, secretar la Agricultură: www.grist.org/article/2009-09-24-usda-obama-monsanto-organic(n.a.).

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- (474) Jeffrey M. Smith: www.autresbresils.net/ancienne%20version%20du%20site/dossiers/ogm5.dwt(n.a.).
- (475) Doctor în științe și fondator al Laboratorului de analize microbiologice ale solurilor, se numără printre primii, în anii '70, care au tras un semnal de alarmă în privința degradării rapide a biomasei și a bogăției solurilor în microorganisme (bacterii și ciuperci microscopice), dar și a pierderii de humus și de capacitate de productivitate a solurilor agricole europene. A lucrat inițial la INRA (Catedra de agronomie), unde lucrările sale (metodă de măsurare a activității biologice a solului) au suscitât un interes scăzut sau chiar respingere. Este, ca fapt divers, fratele actriței Anémone, pe numele ei adevărat Anne Bourguignon(n.a.).
- (476) www.agefinance.com ("Dosar lobbyng"), www.melchior.fr/Lobbying-de-choc-dans-les-biot.3796.html(n.a.).
- (477) www.globalcompact.org/aboutTheGC/TheTenPrinciples/index.html(n.a.).
- (478) Numărul din februarie 1947 al Patriote Resistant (extrase din cinci scrisori adresate de Bayer comandantului lagărului de la Auschwitz): www.amisdelaterre.org/D-IG-Farben-a-BAYER-du-zyclon-B-a.html(n.a.).
- (479) Philipp Mimkes de la Coaliția Împotriva Pericolelor Provenite de la Bayer (CBG). www.cbgnetwork.org/163.html(n.a.).
- (480) Bayer AG: A Corporate Profile by Corporate Watch UK, Completed March 2002(n.a.).
- (481) www.amisdelaterre.org/D-IG-Farben-a-BAYER-du-zyclon-B-a.html
Surse pentru tot acest paragraf despre Bayer: www.cbgnetwork.org/271.html (coalition against Bayer's dangers) și ONU 60-La Réforme avortée, site-ul fundației Gabriel Péri(n.a.).
- (482) Fost profesor de economie politică, președinte al Third World Network, vicepreședinte al Amis de la Terre Malaisie: "La mondialisation, fléau du tiers-monde"(n.a.).
- (483) Tony Clarke, "L'hégémonie des transnationales et ses mécanismes", în Edward Goldsmith și Jerry Mander (sub conducerea), *Le Procès de la mondialisation*, Paris Editura Fayard, 2001(n.a.).
- (484) Sursă Greenpeace: explozia unui bazin de 40 de tone de izocianat de metil, care a provocat moartea a 20 000 de persoane și 200 000 de handicapuri grave. Întreprinderea americană Union Carbide (UC), deținătoarea uzinei, s-a volatilizat fizic și financiar după explozie și nu s-a ocupat niciodată de curățarea sitului(n.a.).
- (485) Vendana Shiva: "L'OMC et l'agriculture du tiers-monde" (fiziciană, Premiul Nobel Alternativ)(n.a.).
- (486) *OMC, le pouvoir invisible*, Agnes Bertrand și Laurence Kalafatides, Editura Fayard, 2003(n.a.).

- (487) Cuvinte atribuite lui Milton Freedman, Premiul Nobel Pentru Economie în Ah, Dieu! Que la guerre économique esr jolie!, Philippe Labarde/Bernard Maris, Editura Albin Michel, 1999(n.a.).
- (488) Expansion.com/economie/actualite-economique/la-baisse-du-nombre-d-exploitations-agricoles-se-ralentit_115724.html (Studii ale Ministerului Agriculturii, 6 iulie 2006)(n.a.).
- (489) www.liberennes.fr/libe/2009/08/cheval-mort-la-plage-aux-algues-vertes-interdites.html. Proliferarea "algelor verzi", constatată îndeosebi în Bretania, este legată de eliminarea nitraților în apă de agricultura intensivă(n.a.).
- (490) www.verslaterre.fr/vers/(n.a.).
- (491) *Breeder's Right and Patenting Life Forms*, Jean-Pierre Berlan și Richard Lewontin, Nature Publishing Group, 1986(n.a.).
- (492) www.etcgroup.org/article.asp?newsid=556(n.a.).
- (493) Conține un germene de rezistență la ampicilină(n.a.).
- (494) Cuvinte aparținând lui Joseph Mendelson, director al ICTA (International Center for Technology) la Washington, 1999(n.a.).
- (495) Agnes Sinai, *Le monde diplomatique*(n.a.).
- (496) www.local.attac.org/attac86/temp/2pages_logo.rtf (copie după contractul Monsanto)(n.a.).
- (497) www.ogmdangers.org/enjeu/agricole/contamination/index.htm(n.a.).
- (498) www.amisdelaterre.org/Monsanto-et-la-liberte-d.html sau www.percyschmeiser.com/conflict.htm(n.a.).
- (499) www.foeeurope.org/GMOs/rice_contamination.htm(n.a.).
- (500) www.foeeurope.org/GMOs/rice_contamination.htm(n.a.).
- (501) www.greenpeace.org/international/press/reports. Pentru limitarea riscurilor de răspândire a genelor modificate în mediul natural, precum și pentru dezvoltarea rezistențelor la pesticide în rândul populațiilor de insecte, agricultorii trebuie să respecte zone refugii: la marginea câmpurilor, ei sunt forțați să cultive porumb natural non OMG (reguli dictate în 2001 de Agenția de Protecție a Mediului, EPA)(n.a.).
- (502) John Nichols, *The Nation*, 30 decembrie 2002(n.a.).
- (503) <http://biosafety.ihe.be/TP/MGC.html> (n.a.).
- (504) www.ogmdangers.org/enjeu/agricole/contamination/index.htm. În ziua de 18 aprilie 2002, domnul Soberon, reprezentant oficial al Mexicului la Conferința de la La Haga, a recunoscut că 95% din loturile controlate erau poluate de o genă provenită din plante OMG(n.a.).
- (505) *Toronto Star*, 9 ianuarie 2001(n.a.).
- (506) *La Jornada* (cotidian mexican), articol scris de Silvia Ribeiro, 11 octombrie 2008. (Traducere de Robin Le Roux)(n.a.).
- (507) *Le Monde apres Monsanto*, Marie-Monique Robin, op.cit. (n.a.).

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- (508) *Biopiraterie: le pillage de la nature et des savoirs*, Vandana Shiva, Editura Alias, 2002(n.a.).
- (509) Cuvânt compus din cuvintele aliment și medicament(n.t.).
- (510) Raportul Comisiei Rocard-Juppé, prezentat joi, face din accelerarea dezvoltării științelor viului una dintre cele șapte priorități ale "Grand Emprunt" (AFP, 19 noiembrie, 2009)(n.a.).
- (511) Anexa I a directivei 91/414/CEE(n.a.).
- (512) JORF nr. 0194, p. 13129, text nr. 81(n.a.).
- (513) În urmă cu mai puțin de patruzeci de ani, semințele circulau liber, fiind încă în mâinile țăranilor sau ale instituțiilor publice. Astăzi, 82% din piața semințelor comerciale se află sub regimul proprietății intelectuale (brevet sau certificat de obținere vegetală). Din acest 82%, Monsanto, Syngenta și DuPont Pioneer controlează aproape jumătate (47%) din piața mondială(n.a.).
- (514) Jean-Pierre Berlan este agronom și economist, fost director de cercetare în științe economice la INRA, demis și el pentru că a îndrăznit să spună ce nu-i plăcea(n.a.).
- (515) <http://agriculture.gouv.fr/sections/magazine/focus/objectif-terres-2020> (n.a.).
- (516) <http://terresacree.org/index16.htm>(n.a.).
- (517) *Bidoche: l'industrie de la viande menace le monde*, Fabrice Nicolino, Editura Les Liens qui libèrent, 2009. Jurnalist specializat de peste 20 de ani în probleme de ecologie(n.a.).
- (518) *Bidoche*, Fabrice Nicolino, op.cit.(n.a.).
- (519) Profesor Konrad Lorenz, specialist în etologie și deținător al Premiului Nobel (n.a.).
- (520) Surse: Marjolaine Jolicoeur: *Végétarisme et non violence*/editura Commansal/www.ass-ahimsa.net(n.a.).
- (521) *Le livre des Verts*, Editura du Félin, 1994(n.a.).
- (522) www.1214.com/lapins/elevage-abattoir(n.a.).
- (523) Copyright association "One Voice"(n.a.).
- (524) André Pochon este agricultor și militează încă din anii '70 pentru agricultura țărănească și responsabilă. Este autorul cărții: *Agronomes et paysans: un dialogue fructueux*, Editura Quae, 2008, și *Le Scandale de l'agriculture folle*, apărută la Ediția du Rocher în februarie 2009(n.a.).
- (525) Copie după depunerea brevetului Monsanto: www.wipo.int/pctdb/en/wo-jsp?wo=2005015989 + http://leweb2zero.tv/video/specialstar_0045dc525b6637: difuzare Karl Zero a reportajului de la Radio Canada(n.a.).
- (526) Les OMG a l'INRA, OMG et santé humaine [arhivă]. www.inra.fr/inter-net/Directions/DIC/ACTUALITES/DOSSIERS/OMG/houdme.htm (n.a.).

- (527) www.ogm.gouv.qc.ca/infopot_animaux.html(n.a.).
- (528) <http://biogassendi.iframe.com/scandaleeauviandefr.htm>(n.a.).
- (529) www.infosdelaplanete.org/imprimer/5713/fabrice-nicolino-tant-qu-il-y-aura-des-abattoirs-il-y-aura-des-champs-de-bataille.html?L=FR(n.a.).
- (530) Interviu din 8 decembrie 2009. Conversație relatăată mai jos(n.a.).
- (531) Semnul calității franceze(n.a.).
- (532) Întreținere și hrănire a vitelor fără ieșire din grajd (în vederea obținerii unor indici sporți)(n.t.).
- (533) Numită în mod obișnuit "boala vacii nebune": boală degenerativă a sistemului nervos central(n.a.).
- (534) *Bidoche: l'industrie de la viande menace le monde*, Fabrice Nicolino, op.cit.(n.a.).
- (535) *Questions a la une* (RTBF) punctează întoarcerea "mafiei hormonilor"(n.a.).
- (536) Guy Maghuin-Rogister este profesor de analiză și toxicologie a mărfurilor alimentare la Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Universității din Liège. Specializarea sa: analiza reziduurilor și a contaminanților și punerea la punct de noi metode de detectare în special a reziduurilor de hormoni la animalele mari cu îngrășământ și în produsele pe bază de carne(n.a.).
- (537) Pascal Giberné (New York, corespondență, Le Monde), 26 februarie 2008(n.a.).
- (538) *Ah, Dieu! Que la guerre économique est jolie!*, Philippe Labarde/Bernard Maris, op.cit.(n.a.).
- (539) *Agriculture, fondements spirituels de la methode Bio-dynamique*(n.a.).
- (540) *Le Monde*, aprilie 1996; *Animaction* (ziarul Asociației Aequalis, care luptă pentru apărarea drepturilor animalelor) și Ursula Vettori, directorul Departamentului Sănătate&Mediu din Zürich, confirmă că "din anul 1995, 825 de kilograme de placenta provenite de la Red Cross Hospital și de la Nursing School din Zürich au fost amestecate cu animale moarte". <http://lescondamnes.iframe.com/mobile/articles.php?lng=fr&pg=76> (n.a.).
- (541) Studiu făcut în anul 1996, publicat în *Veterinary Microbiology* (vol. 48) de Daniel Lévy, de la Școala Veterinară Maison-Alfort(n.a.).
- (542) *Le Virus de l'immunodéficience bovine*, Polack B. Și Levy D., Le Point Vét., 1991, 23, 671-673(n.a.).
- (543) *Bidoche: l'industrie de la viande menace le monde*, Fabrice Nicolino, op.cit.(n.a.).
- (544) *The New England Journal of Medicine*, 25 noiembrie 2009: www.cdc.gov/flu/weekly/(n.a.).
- (545) *Bidoche: l'industrie de la viande menace le monde*, Fabrice Nicolino, op.cit.(n.a.).

COMPLITUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- (546) www.e-cancer.fr/presse/dossierspresse20082007/...presse/2405-communique-17-02-2009(n.a.).
- (547) Raport intitulat "Livestok's Long Shadow" - Environmental Issues and Options(n.a.).
- (548) Emisia unei tone de metan are un efect echivalent cu 25 de tone de bioxid de carbon (CO₂) la o sută de ani și un efect echivalent cu 49 de tone de CO₂ spre anul 2050. O tonă de bioxid de azot are un efect echivalent cu 275 de tone de CO₂ la 20 de ani și cu 296 de tone la 100 de ani(n.a.).
- (549) "Nourrir l'humanité", B. Parmentier: directorul Școlii Superioare de Agricultură din Angers(n.a.).
- (550) Robert Goodland and Jeff Anhang, "Livestock and Climate Change", *World Watch Magazine*, vol. 22, nr. 6, noiembrie/decembrie 2009(n.a.).
- (551) *Télérama* 3118. www.telerama.fr/monde/les-pets-des-vaches-vont-ils-nous-tuer,48226.php și www.viande.info/elevage-viande-sante-maladies (n.a.).
- (552) International Spiegel Online, iulie 2009(n.a.).
- (553) www.lexpress.fr/actualite/sciences/sante/enquete-sur-les-scandales-alimentaires_483650.html, 7 iulie 2008(n.a.).
- (554) Angajat în anul 1971 de Institutul Național de Cercetare și Securitate (INRS), a studiat îndeosebi efectele eterilor de glicol asupra sănătății. În primăvara anului 1994, contractul său de muncă este întrerupt pentru "greșeală gravă". După șase ani de procedură, Curtea de Casație îl repune în drepturi, recunoscând caracterul abuziv al demiterii sale și recunoaște necesitatea "independenței datorate cercetătorilor", angajatorul trebuind să-și "exerce puterea ierarhică în respectul responsabilităților" care le sunt încredințate. André Cicoellella își face atunci cunoscută situația de declanșator de alarmă, propunând să-i fie acordată protecție juridică. Astăzi este cercetător în evaluarea riscurilor sanitare în cadrul INERIS (Institutul Național al Mediului Industrial și al Riscurilor), președinte al Fundației Știința Cetățeanului de la înființarea ei, în anul 2002, și responsabil al Comisiei de Sănătate a Verzilor. Tot el se află la originea creării Agenției Franceze de Securitate Sanitară a Mediului (AFSSE)(n.a.).
- (555) *Manuel critique du parfait Européen: les bonnes raison de dire non a la Constitution*, Jacques Généreux, Editura Seuil, 2005(n.a.).
- (556) Acest citat este extras din *Matrix of Power: How the World Has Been Controlled by Powerful People Without Your Knowledge in the year 2000*, de Jordan Maxwell (Book Tree, US, 2000), care îl atribuie lui David Rockefeller, în timpul unui discurs ținut la Comisia Trilaterală, în anul 1991, la Baden-Baden, Germania(n.a.).

- (557) Articol semnat de Olivier Truc și Gaëlle Dupont, *Le Monde*, 13 noiembrie 2009(n.a.).
- (558) Capital, 26 octombrie 2006(n.a.).
- (559) Philippe Favrelière, <http://pechedev.free.fr/lettre47.htm> (n.a.).
- (560) *Consommateurs, révoltons nous!*, Jean-Pierre Coffe, Plon, 2004(n.a.).
- (561) Jean-Claude Ribaut, *Le Monde*, 21 martie 2009(n.a.).
- (562) "Le voyage d'un pot de yaourt aux fraises", în Silence, nr. 167-168 iulie-august 1993(n.a.).
- (563) www.assemblee-nationale.fr/13/rap-info/i1131.asp#P453_47337(n.a.).
- (564) Articol de Pierre Cattani, apărut în revista *TOC* (astăzi dispărută), în ziua de 18 martie 2006, format în mare parte dintr-un interviu dat de Pierre Meneton. <http://sciencescitoyennes.org/spip.php?article1669>(n.a.).
- (565) "Fast Food Nation", de Éric Schlosser (traducere de Geneviève Brzustowski), *Le Nouvel Observateur* nr. 2193, 16 noiembrie 2006, François Forestier(n.a.)
- (566) Conform doctorului Adrian Gross, fost toxicolog la FDA, aceste studii sunt nimicuri. El a notat că niște decese de animale au fost ascunse, că tumori nu au fost raportate și, în unele cazuri, că ele chiar au fost extrase din animalul care, apoi a fost repus în studiu!(n.a.).
- (567) *Exitotoxins: the taste that kills*, Russell L. Blaylock, Health Press, 1997(n.a.).
- (568) Studiu efectuat de JH Lavin și colaboratorii lui, apărut în ianuarie 1997 într-o revistă științifică internațională despre obezitate(n.a.).
- (569) www.fda.gov/ohrms/dockets/dailz/04/july04/071204/02P-0317-emc00346.txt Video despre sănătate intitulat: *Sweet misery, chronicles medical horrors of aspartame*(n.a.).
- (570) www.medical-library.net/sites/_aspartame_disease.html(n.a.).
- (571) www.stopc51.com doctor Mike Adams(n.a.).
- (572) www.greenparty.ca/fr/releases/12.05.2008(n.a.).
- (573) www.canadianactionparty.ca/cgi/page.cgi?aid=1070&_id=128&zine=(n.a.).
- (574) http://europa.eu/legislation_summaries/consumers/product_labelling_and_packaging/121102_fr.htm(n.a.).
- (575) <http://presse.anti-cancer.fr/CP-0623-eau-cancer-wwf-servan-schreiber.pdf> (n.a.).
- (576) Marc Laimé, www.monde-diplomatique.fr/2005/03/LAIME/11972#nb.2 (n.a.).
- (577) www.tlaxcala.es/pp.asp?lg=fr&reference=6211. "Political ar trebui să mustre Nestle!" - Interviu lui Franklin Frederick despre Nestlégate în Evleția(n.a.).
- (578) *Bilan*, decembrie 2005 (revistă elvețiană). Sursă citată de Marc Laimé în articolul: "L'Affaire Cristaline: une guerre de l'eau française", 26 ia-

COMLOTUL MONDIAL ÎMPOTRIVA SĂNĂTĂȚII

- nuarie 2007: www.eauxglacees.com/ și <http://blog.mondediplo.net/2007-02-09> și <http://blog.mondediplo.net/2007-02-09-L-eau-publique-privée-l-une-histoire-française> Marc Laimé este jurnalist, autor și al cărții: *Le Dossier de l'eau. Pénurie, pollution, corruption*, Editura Seuil, Paris, 2003(n.a.).
- (579) www.congopage.com/article/bisphenol-a-les-autorites(n.a.).
- (580) http://fr.wikipedia.org/wiki/Crime_contre_l'humanité(n.a.).
- (581) Pierre Rabbhi, agricultor, scriitor și gânditor francez de origine algeriană, fondator al Pământ și Omenire(n.a.)
- (582) Le Monde, 14 februarie 2004; *Ces maladies créées par l'Homme: comment la dégradation de l'environnement met en péril notre santé*, Dominique Belpomme, Editura Albin Michel, 2004(n.a.).
- (583) *France contre les robots*, Editura Robert Laffont, 1947. www.dailymotion.com/video/xb113z_georges-bernanos-la-france-contre-l-news(n.a.).

MULȚUMIRI

Le mulțumesc lui Jean-Paul Bertrand pentru încrederea sa și, pentru ajutorul lor prețios, lui Fanchon Pradalier-Roy, Clotilde Alaguillaume, Stéphanie Gayral, Marianne Thevin, Stéphane Loisy, François Autain, Marc Girard, Annie și Raoul Jacquin, Jean-Pierre Berlan, Elena Pasca, Vincent Mazière, Jean-Louis Meurot, Yves Leperlier, Guy Kastler, Marjolaine Jolicoeur, Michèle Robert de la Info One Voice, Christian Neyart, Gorgio Bombassei, Jacky Amestoy, Pierre-André Dousset.

CUPRINS

Prefață	7
Ficțiuni și realități	7
Lovitura de stat împotriva democrației	8
Călătoria interzisă	10
 1. Noua ordine mondială	 15
ONU, capcană cu oglinzi de prins ciocârlii	15
Nașterea caracatiței sau incredibila dinastie	17
Piese de jocul de puzzle-lui	21
Care este poziția Europei față de OMC?	25
Dar față de OMS?	28
FAO	29
Organizații non guvernamentale (ONG)	32
Unde se situează adevărata putere?	33
CFR (Council on Foreign Relations)	34
Bilderberg	37
De la George W. Bush la Nicolas Sarkozy...	40
 2. Aceste transnaționale care ne conduc	 45
Ombilicul unei alte lumi	47
 3. Cartelul industriilor farmaceutice	 51
Comerțul cu medicamente	53
Medicii neinformați	55

Corupție și conflicte de interese	59
Lobbyismul, independența agențiilor și a puterii	63
În cea mai mare legalitate...	75
Sănătatea industriei farmaceutice...	
înaintea celei a pacienților	82
Și noi... Și noi... Și noi?	84
Oare ei se gândesc la asta?	90
Distilbéne	91
Și Thalidomida?	92
Remediul care omoară	93
Hormonii de substituție	93
Violența pe rețete sau medicamentele psihiatrice	96
Oare iarba este mai verde la noi?	101
Hormonul de creștere	108
Marea ipocrizie	117
Vaccinurile	113
Epidemia falsă de hepatita B	114
Un aer de déjà-vu: Papiloma Virus sau HPV	129
Gripa A	140
Un mic istoric al gripei A	145
O pandemie fără bolnavi sau epidemia vaccinurilor	147
Business-ul fricii	151
Gripa A/H1N1 versiunea 2009	154
„Oare se pregătesc pentru o pandemie de gripă, sau pregătesc o pandemie de gripă?”	158
Informație prea multă...	161
Cine știe ce este în acest vaccin?	165
Până unde merge complotul?	170
De ce nu un război mic bacteriologic!	177
Nu putem opri progresul!	178
Înapoi!	185
Antiviralele	185
Libertatea presei?	188
Adevărul este ca fesele, suntem obligați să ne așezăm pe ele. (Proverb african)	190
Un roman polițist în mărime naturală	195
Mai tare ca John Le Carré	195
Bio și nanotehnologiile	200

Microbiolog, o meserie riscantă	206
Între știință și conștiință	209
Și dacă pandemia ar fi calul de bătaie	210
Nanolumea și nanomaeștrii	215
 4. Cartelurile agrochimice și biotehnologice	219
Măncați pește de două ori pe săptămână	221
Pentru sănătatea voastră, consumați trei produse lactate pe zi	225
Măncați cel puțin cinci fructe și legume zilnic...	228
Aceste cocteiluri mortale	231
2 în 1	234
OMG o cotitură periculoasă pentru omenire	236
După noi, potopul...	240
Hormonul de creștere a bovinelor	242
Taci și mănâncă!	244
Scopul scuză mijloacele	246
ONU spală mai alb decât albul	254
Reciclarea verde sau Global Compact	256
Bayer și Global Compact	256
Fundatia Rockefeller, Revoluția verde și CGIAR	258
 5. Controlul cartelurilor asupra agriculturii mondiale	263
Jefuirea viului	263
Hambarele diavolului	264
Libertate, dragă libertate...	272
Zâmbiți, sunteți contaminați!	274
Cum își însușesc „ei” patrimoniul mondial	276
Kokopelli: intrarea în rezistență	280
PNPP (Preparațiile naturale puțin preocupante)	283
A produce pentru a trăi, nu a trăi pentru a produce	285
Oroarea creșterii industriale a animalelor	
Păsările în baterii	288
Nici iepurii nu sunt mai răsfățați de soartă	290
Viață tristă de porc	291
Lume bolnavă	298

Mafia hormonilor	304
6. Consecințele creșterii industriale asupra sănătății noastre	307
Ceea ce tu faci celui mai mic dintre ai mei, îmi faci mie	307
Explozia industriei cărnii este o calamitate pentru planetă	312
Mic aparteu între vaccinuri și exploatarea animală în crescătoriile intensive	318
7. Marea minciună	319
8. Marea distribuție și cartelurile agro-alimentare	323
Oare profitul cu orice preț și înainte de orice este chiar visul nostru...?	324
Vorbind despre pește	325
O mică mențiune utilă despre ouă, dacă nu știați...	328
Petro-roșiile	329
Epidemia de obezitate	330
„Mâncarea proastă“	335
Sfârșitul nutrimențelor	340
Mafia apei	343
Apa de la robinet	343
Revolving Doors à la française	345
Oare apa este un drept al tuturor oamenilor, sau o marfă?	346
Pericolele materialelor plastice	349
Concluzie	351
Note	357
Mulțumiri	395

N 2-3 Sept
2305/15

